ДЕПОЗИТ

ПОСЛЕДОВАТЕЛНО И НАСТОИЧИВО ДА ПРОВЕЖДАМЕ РЕШЕНИЯТА НА МАИСКИЯ ПЛЕНУМ В ЖИВОТА

Измина една година от Майският пленум на ЦК на БКП, който обсъди и реши важни, наболяли въпроси на организаторската и идеологическата работа и набеляза пътищата за решително преодоляване на съществуващите слабости, за по-нататъшното издигане ролята на Партията като политически ръководител на народа.

Партийните комитети и организации, комунистите и трудещите се от нашия окръг, посрещнаха с дълбоко удовлетворение решенията на Пленума и под ръководството на Окръжния комитет на Партията се заеха с практическото им приложение в живота.

В резултат на проведените мероприятия от Окръжния, градските и общинските партийни комитети по изпълнение решенията на Пленума, значително се издигна боеспособността и активността на партийните организации, повиши се авангардната роля и още по-пълно се разгръща самоинициативата на комунистите, порастна още повече ролята на Партията като всепризнат ръководител на народа.

Правилно разбраха смисъла и съдържанието на решенията на Пленума общинските партийни комитети в селата Межден, Секулово, заводските партийни комитети от ДМЗ „Стомана“, ДИП „Липа“, ДИП „Дунав“ и др. където в светлината на решенията на Пленума на организационни партийни събрания се направи оценка за дейността на всеки комунист, и се набелязаха конкретни мероприятия за по-нататъшното издигане на авангардната роля на партийните членове.

Проведените годишни отчетно-изборни събрания и конференции в Партията, преминаха изцяло в светлината на решенията на Пленума, в тях комунистите още по-смело критикуваха слабостите, правеха важни предложения за подобряване на партийната и стопанската работа.

Показателен в това отношение е примерът на комунистите от първичните партийни организации от с. Колобър и Таслаково, от района на общинския партиен комитет с. Межден, които сериозно критикуваха миналогодишните партийни секретари Неджими Ешрефов и Рамис Исмаилов и въпреки предложението на общинския комитет тази година не ги избраха за секретари.

Тези примери показват, че критичният и творчески дух на Майския пленум все по широко и дълбоко прониква в живота и дейността на партийните органи и организации от окръга.

Те обаче не ни дават основание да смятаме, че в това отношение всичко е направено. Фактите показват, че и в нашият окръг една част от комунистите, партийните ръководства и немалко стопански и административни ръководители не разбраха с нужната дълбочина голямото значение на решенията на Майския пленум и ги подценяват, отнасят се повърхностно към тях. Други пък разбраха тясно и ограничено проблемите, които постави пленумът, запомниха само някои от тях.

Тревожен е фактът, че на някои места партийните ръководства смятат, че работата по изпълнението на решенията на пленума вече притихва. Правят се декларации, че решенията не са кампания, но в практическата дейност продължават да робуват на шаблона и формализма. Формализъм и шаблон още съществува при подготовката и провеждането на партийните събрания при изготвяне на месечните планове и др. В плановете на партийната организация при лозаровощарската бригада от с. Калипетрово например в продължение на три години се запланува едни и същи задачи.

На събрание на партийната организация при промкомбинат „Електрометал“— Силистра се поставят за разглеждане 6 важни въпроси, което става причина събранието да продължи 3-4 часа и много от въпросите да се разгледат формално.

От майския пленум досега на всички събрания на първичната партийна организация при растениевъдството — Дулово се обсъждат едни и същи въпроси: „работа а в полевъдната бригада“, и „разглеждане работата на градинарската бригада“, при това на нито едно от събранията по тези въпроси не се вземат решения.

В работата на редица партийни комитети и организации като Алеково, Средище, Голеш и др. още не е преодолян стопанският уклон. В тези комитети и сега секретарите се занимават повече със стопанска работа, а изостават партийната и политическа работа.

Съществени слабости се допускат още и в работата с кадрите. Все още макар и малко в окръга има прояви на груби нарушения на законността, използване на служебното положение за лични облаги, проявяване на безпринципност при решаване на едни или други задачи.

Въпреки постигнатите положителни резултати след Майския пленум, формализмът и шаблонът не са ликвидирани и в идеологическата работа. Резултатите от нея на много места продължават да се оценяват по количеството на изградените звена, не се има предвид нивото на занятията и въздействието на изнесените лекции и беседи върху съзнанието на слушателите.

Всичко това показва, че за успешното приложение решенията на пленума в живота, нужна е последователна и настойчива работа. Партийните комитети и организации трябва да установят в своята работа правилен стил на ръководство на народното стопанство, да ликвидират с проявите на дублиране, изместване и опекунство над стопанските ръководители. Това разбира се не означава, че те не трябва да се занимават със стопански въпроси. И занапред въпросите на икономиката на предприятията и кооперативните стопанства, трябва да бъдат в центъра на вниманието на партийните органи и организации. За тяхното изпълнение обаче, трябва да се използват различните форми на политическа работа.

Окръжната отчетно-изборна партийна конференция, направи дълбок икономически анализ на състоянието на промишлеността и селското стопанство в окръга и посочи задачите, които трябва да се решават в това отношение. Сега е необходимо да се усъвършенствува още повече ръководството над икономиката, да се води широка разяснителна работа сред кооператорите и работниците за успешното прилагане на новата система на планиране, умело да се използват всички форми на партийна работа за по-нататъшния подем във всички области на живота.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 52 (913) | Четвъртък, 6 май 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕН НА ОВЧАРЯ И ПАСТИРА

За пети път днес овчарите и пастирите чествуват своя празник — Деня на овчаря и пастира, който на практика се утвърди като празник на всички животновъди. Той навлезе в бита на тружениците на селото като празник, изпълнен с ново съдържание. Високо благородният труд на животновъдите е правилно оценен от Партията, Правителството и целия народ.

Израз на признателност към труда на тези неуморни труженици на село е постановлението на Централния комитет на БКП и Министерския съвет за повишаване материалната заинтересованост и подобрение битовите условия на овчарите и пастирите от 1961 година. С него 6-ти май бе отреден като празник на един от най-многобройните и най-важните отреди в нашето ново социалистическо село — овчарите и пастирите. От жестоко експлоатирани и изоставени на произвола на съдбата слуги и ратаи на селските чорбаджии в миналото днес, те са уважавани хора, пълнокръвни и активни строители на социализма. Чест е днес да си овчар на кооперативно стадо!

Овчарите и пастирите посрещат своя празник с достойни трудови дела. Благодарение на упоритият им труд и на активната помощ на специалистите в окръга се получиха значителни успехи в подобрение на овцевъдството и говедовъдството. През миналата година овцевъдите получиха обща продукция 5529 тона овче мляко или по 44 л средно от овца, настригаха общо 528 т вълна или по 3,050 кг от овца. Това даде възможност да предадем на държавата 5071 т овче мляко, 509 тона вълна, 403 т овче и 572 т агнешко месо. В редицата на челните овцевъдни ферми в окръга се нареди фермите на ТКЗС Нова Черна, Калипетрово, Дулово, ДЕСС—Силистра, ДЗС „Янко Забунов“ и др.

Не може човек да остане равнодушен към постиженията на Георги Петров и Хасан Османов — овцевъди от ТКЗС Нова Черна, получили от 200 овце по 5,015 кг вълна и 65.3 л мляко на овца и 262 агнета; Стефан Йорданов и Слави Желев от същото село, получили от 200 овце по 5,660 кг вълна и 55,9 л мляко от овца и 220 агнета; Димитър Желев и Трендафил Трендафилов от ТКЗС— Калипетрово, получили от 171 овце по 4,200 кг вълна и 95 л мляко от овца и 217 агнета, Костадин Петров — овцевъд от ТКЗС — Алфатар, получил от 114 овце по 4,610 кг вълна и 69,8 л мляко на овца и 140 агнета; Михал Михалев от ТКЗС—Срацимир, получил от 85 овце по 4,341 кг вълна и 95,9 л мляко от овца и 102 агнета; Рамадан Саидов от ТКЗС — Дулово, получил от 101 овце по 5,040 кг вълна и 67 л мляко от овца; Георги Ранчев от ДЗС „Янко Забунов“, получил от 136 шилета средно по 10,625 кг вълна на шиле при себестойност 3,75 лв за кг; Стефан Янков от ДЕСС — Силистра, настригал средно по 9,5 кг вълна със себестойност 4,52 лв от прикрепените му 153 шилета.

Безспорни са успехите и на Юсуф Мехмедов от ДЗС — Окорш, Реджеб Халилов от ТКЗС—Дулово, Марин Минев и Никола Чернев от Калипетрово, Ангел Тихов от Айдемир, Цветан Цветков от Срацимир, Юсню Тюфекчиев и Хасан Реджебов от Нова Черна и други.

Трудът на хилядната армия овцевъди позволи кооперативните стопанства да получат от овцевъдството обща продукция за 5 811 763 лв и чиста продукция за 3 197 980 лв, т. е. повече от една четвърт от общата и повече от половината от чистата продукция получени миналата година от животновъдството на ТКЗС от окръга.

Но постигнатите успехи в овцевъдството в кооперативните и държавни земеделски стопанства в окръга съвсем не са пределни. Нужно е да се вземат необходимите мерки за тяхното затвърдяване и постоянното им увеличаване. Постиженията на челниците трябва да станат достояние на всички и в близките няколко години с общите усилия на овцевъди и специалисти, овцевъдството да стане високодоходен животновъден отрасъл в окръга.

Днес в деня на празника, при подходяща обстановка, край общите трапези, овцевъди и пастири, а заедно с тях и всички животновъди ще се срещнат, ще направят преглед на своята работа. Ще отчетат успехите и ще се повеселят здраво, така както здраво са работили през цялата година. Ръководствата на стопанствата ще поздравят и наградят първенците за техния упорит труд и постигнатите успехи. Първенците ще разкажат за своя опит и ще поемат обещания да помогнат на изоставащите.

Кръшните народни хора ще сложат венец на славния празник, за да започне от следващия ден неуморна активна работа за завоюване на нови още по-големи успехи.

Овчари и пастири! Трудна, но благодатна и жизнено важна за нашето народно стопанство е вашата професия. Вие създавате едни от най-необходимите блага за човека — мляко, месо, вълна, кожи, с които се храни и облича нашият народ. От благодарност народът е създал и приказки, легенди и песни за вас. Гърдите на много от вас народната власт окичи с високи отличия, ордени и медали за постигнати високи показатели в производствената ви дейност.

На неуморна работа, животновъди и специалисти, за нови, по-големи успехи, за да осигурим изобилие от евтини животински продукти за нашия народ.

Честит празник, овчари и пастири!

Зелена трева покрива пасищата и мерите. А сред тях от ранна утрин до късна вечер съпровождат стадата си трудолюбивите овчари.

НА СНИМКАТА: Нико Чернев — овчар от ТКЗС — Калипетрово със стадото си на паша.

СЪРЕВНОВАНИЕТО НЕ СТИХВА

Отшумяха първомайските тържества, но не стихва съревнованието между бригадите и цеховете на ДМЗ „Стомана“. Сега тук кипи усилен труд за повече и покачествена продукция. Колективът на леярския цех се нареди на първо място в завода по изпълнението на задачите. На лично място в помещението е поставено знамето „Цех-първенец“.

В общите успехи най-голям дял имат младите леяри от бригадата за комунистически труд „Н. Й. Вапцаров“, с ръководител Борис Йорданов. Двадесетте и двама работника поддържат в изправност касовия парк и моделите. Преди известно време поради дефекти при леенето част от кокилите поръчани от ДМЗ „Ленин“ се хвърляха в брак. Сега с помощта на Петър Станчев и Марин Христов дефектите се отстраняват с електрожен. Само от тази операция бригадата дава икономия 2 000 лева годишно.

Младите леяри са на първо място в цеха по работата си по почина на „Калинин“, за висока култура на работното място. Пред всеки работник е чисто и подредено.

Ако трябва да се посочат първенци, то би било справедливо да се споменат имената на всички. Най-добри между тях колективът е излъчил Марин Христов, носител на паспорта за трудовата слава и Петър Станчев, удостоен с паспорт и юбилейната значка.

В труд и учение, с колективен живот, помощ и взаимопомощ хората от леярската бригада „Вапцаров“ смело вървят по пътя към комунизма.

Антон АЛЕКСАНДРОВ

Под развветите първомайски знамена

ТЪРЖЕСТВЕНА МАНИФЕСТАЦИЯ

В СИЛИСТРА

Първи май дойде с ведро синьо небе, изпъстрено от пухкави бели облачета. Припламват от ярките утринни лъчи на пролетното слънце покривите на сградите и фасадите, украсени с червени, трицветни и сини знамена, лозунги и плакати по случай Деня на международната работническа солидарност. Ята птички прехвъркват по току-що разлистените дървета и с песента си огласят първомайското утро.

Радостни са и хората по улиците. Облекли най-хубавите си дрехи, те си честитят празника и с нетърпение очакват да започне първомайската манифестация. Работници, служители, учащи се, млади и стари се стичат към централния площад пред Партийния дом. Тук аленее трибуната за официалните лица, украсена със знамена и портретите на Ленин и Димитров.

Към 9 часа площадът е вече изпълнен от хиляди хора. В 9.30 часа на трибуната за официалните лица се изкачват членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията АЛИ РАФИЕВ, секретарите на Окръжния комитет на Партията САВА ШИВАРОВ, СТЕФАН ГАБРОВСКИ и ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ, председателят на Окръжния народен съвет ВЕЛЬО МАКСИМОВ, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт БОЯН МИХНЕВ, членовете на Бюрото на Окръжния комитет на Партията НИКОЛА НИКОЛОВ, ДИМИТЪР БОЖИНОВ, АЗИС АЛИЕВ и ХРИСТОФОР ИВАНОВ, секретарят на Градския комитет на Партията МИКО НИКОЛОВ, заместник-председателят на Окръжния народен съвет и председател на Окръжния съвет на профсъюзите КРЪСТЬО АТАНАСОВ, заместник председателят на Окръжния народен съвет ИВАН ПЕТРОВ, секретарят на Окръжния народен съвет д-р ДИМИТЪР БИЧЕВ, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС АЛЕКСАНДЪР ЧОЛАКОВ, председателят на Окръжния комитет на борците против фашизма и капитализма АСЕН ЧАПКЪНОВ, председателят на Градския народен съвет ПЕТЪР ИВАНОВ, общественици, първенци в труда.

Тържествени фанфарни звуци отекват над площада и възвестяват началото на величествената първомайска манифестация на силистренските трудещи се. Група пионери с алени връзки притичват до трибуната и подчасят на любимите ръководители букети от свежи пролетни цветя.

„Да живее Първи май“, „Пролетарии от всички страни, съединявайте се“ — с такива лозунги се появява първата колона от жени и мъже, облечени в сини работнически дрехи, олицетворение на работническата класа. Първи май е работнически празник и тяхно право е да поведат манифестацията. Те носят на червен фон инициалите на двете братски комунистически партии — КПСС и БКП. Пред трибуната ечи мощно „ура“. Наближава гора от знамена — червени, трицветни, сини. Следва колоната с портретите на класиците на марксизма-ленинизма и членовете на Президиума на ЦК на КПСС и Политбюро на ЦК на БКП.

Дружна песен днес да екне,
песен, песен на труда...

С тази любима работническа песен преминават в общ блок колективите на хор „Седянка“ и хор „Дунав“.

Начело на трудовите колективи от града са работничките и работниците от машиностроителния завод „Стомана“. Те манифестират с полученото в навечерието на първомайския празник преходно червено знаме на Министерския съвет и Централния съвет на профсъюзите за преизпълнение на плана по всички показатели през първото тримесечие на тази година. На голям плакат е написано, че през това време колективът е дал на Родината свръхпланова продукция за 300 000 лева. Учащите се от Промишленото техническо училище по металообработване към завода издигат пред трибуната възгласи „Вечна дружба“ и „КПСС — БКП“.

Всеобщо оживление предизвика огромната жълта бутилка, която се движи сама пред колоната на ДИП „Дунав“. Колективът на предприятието е произвел през тримесечието 60 тона олио в повече от заплануваното. Със знамена и плакати гордо манифестират работниците от Развойното предприятие за организационна техника, Керамична фабрика, ДПП „Винпром“, Промкомбинат „Текстил“ ... „Ние търгуваме с 20 страни“ гласи надписът на камиона, който носи различни промишлени стоки, произведени в Промкомбинат „Камъшит“. Тази разнообразна дейност е дала възможност на колектива да изпълни четиримесечния си план с 15 дни предсрочно Колоната на „Камъшит“ освежи манифестацията и с грациозния „ръченик“, изпълнен от танцовия колектив на предприятието.

С много знамена, портрети и плакати, с бодра стъпка манифестират също работниците от ДИП „Липа“, ТПК „Дунав“, ТПК „9 септември“, Стройрайон — Силистра, Окръжно търговско предприятие и много други. И трудовият колектив на ОГП „Топливо“, национален първенец, носител на преходно червено знаме на Министерството на вътрешната търговия за първото тримесечие на тази година, манифестира днес своите големи успехи.

Непрекъсващ е потокът на празничните колони от гордите творци на новия живот. Главната улица кънти от ритмични маршови стъпки, от жизнерадостни песни и звучни скандирания. Хората приветствуват Партията, приветствуват миролюбивите народи от цял свят.

Така преминават стегнатите редици на работниците от Държавното автомобилно предприятие, от Дунавския драгажен флот, от Държавното елитно семепроизводно стопанство. Внушителни са колоните на служителите от Окръжния народен съвет, от Градския народен съвет. Пред трибуната преминават и тези, които възвръщат и опазват най-ценното на хората—здравето им. Лекарите, медицинските сестри, лаборантите, санитарите са напуснали за малко белите болнични сгради, за да вземат участие в отпразнуването на този светъл ден на работническата класа.

За миг ръкоплясканията на хората притихват, за да се поемат с нова сила при вида на красивите и жизнерадостни редици на учащите се от град Силистра. Пред трибуната минават най-младите—надеждата, вярата и бъдещето на трудещите се. Уверено и радостно звучат техните песни, а в очите им блестят веселите пламъчета на едно щастливо детство.

Знамена, портрети и лозунги, букети от цветя, разноцветни обръчи, пъстри ленти украсяват многобройните редици на учащите се от училищата „Отец Паисий“, „Кирил и Методий“, „Н. Й. Вапцаров“ и „А. С. Макаренко“. Следват стройните редици на най-младите училища в града—Техникума по механотехника и Техникума по икономика. Тези ентусиазирани млади хора скоро ще станат специалисти, които със своите знания, сръчност и умение ще обогатят още повече народното ни стопанство. Курсистите от Селскостопанския техникум правят особено впечатление с красивата танцова група, носител на сребърен медал от Втория републикански фестивал. Редиците на младите танцьори в стилни многоцветни носии се извиват в оригинални фигури пред трибуната.

Учащите се от Първа гимназия „Климент Охридски“ показват своето желание за мир и дружба между народите с една интересна „интернационална“ група. Фанфарната музика на Втора гимназия води бодрите редици на учители и ученици.

Спортната школа демонстрира своите постижения чрез гъвкавите и красиви упражнения на малки и големи гимнастички, чрез групите на лекоатлетите, баскетболистите, волейболистите, боксьорите..

Прииждат и последните колони на манифестацията—възпитаниците на ДОСО, участниците в интересните кръжоци по авиомоделизъм, радиодело, стрелкова подготовка и др.

Манифестантите се смесват с въодушевените, радостни зрители и скоро площадът пред трибуната се превръща в едно пъстроцветно и шумно море. Хората продължават да празнуват светлия ден на трудещите се—Първи май.

Аеролита ОГОЙСКА
Димо ИВАНОВ

В ТУТРАКАН

Със забележителни трудови дела посрещнаха първомайския празник и трудещите се от град Тутракан и района.

В 10,30 часа на официалната трибуна заеха места секретарят на Градския комитет на БКП др. Димитър Даскалов, членове на бюрото, ръководители на предприятия, челници в производството и др.

Под звуците на фанфари и духовата музика на гимназията започна вълнуващата първомайска манифестация.

Първи пред официалната трибуна преминаха децата от детската градина. В знак на признателност за щастливото им детство те поднесоха на официалните лица букети от свежи цветя.

С много портрети и лозунги, под развети знамена манифестираха учениците от училищата: „Максим Горки“, „Васил Левски“, „Любен Каравелов“, „Стефан Караджа“ и „Христо Ботев“. С бодра младежка стъпка преминаха колоните и на Политехническата гимназия „Йордан Йовков“.

След учащите се, по празнично украсената улица започна внушителната манифестация на трудещите се.

Сплотени под първомайските знамена, сред море от живи цветя, преминаха трудовите колективи на ДИП „Текстилни влакна“, окръжен първенец за първото тримесечие на т. г., на новия цех за „Плоскости“, изпълнил четиримесечния си план в чест на празника още на 20 април т. г., на Промкомбинат „Трансмариска“, постигнал изпълнение на плана си 116 на сто, колективът на цех „Ракита“, изпълнил плана си в чест на празника 121 на сто, ТПК „Домостроител“, ТПК „Съединение“, Наркооп, Окръжно търговско предприятие, Винпром, Зърнени храни и др., изпълнили и преизпълнили тримесечните си планове през т. г.

С мощно „Ура!“ преминаха и тружениците от кооперативното стопанство, механизаторите и специалистите от града и съставните села, ударниците и отличниците Божка Барабучанова — доячка, Васил Янакиев — овчар, Тодор Дойнов — звеновод, полевъдите Иван Пенев, Мустафа Вейсалов, Хава Реджебова, Райме Адилова, Шабан Мустафов, Иванка Боянова и др.

На манифестацията дойдоха да покажат своите успехи и работниците от ДЗС „Янко Забунов“.

Тържествената манифестация завърши с пожелание за нови успехи в борбата за изпълнение на плана за 1965 година — последната година от четвъртата петилетка, за нови успехи в борбата за мир и дружба между народите.

Живко ТРУШЕВ

В ОКОРШ

На общоселско събрание трудещите се от с. Окорш чествуваха международния празник на труда 1 май.

Тържеството бе открито от девическия хор при практическото училище в селото.

Доклад за големия празник изнесе др. Стефан Кирилов, преподавател в практическото училище.

След доклада присъствуващите единодушно гласуваха телеграма до Централния комитет на БКП, с която увериха Партията в своята сплотеност и решимост да се борят за нови трудови победи, а така също изразиха своето гневно възмущение от американската агресия във Виетнам.

Найден ЙОТОВ

ПРЕД 20-ГОДИШНИНАТА ОТ ПОБЕДАТА НАД ФАШИЗМА

Тържествена заря

В МЕСТНОСТТА „Домуз кулак", където преди 21 година в неравен въздушен бой с немски самолети бил свален съветски самолет и загинали съветски летци, по инициатива на Общинския партиен комитет в с. Иширково се проведе тържество-заря по случай 20 години от победата на Съветската армия над фашистка Германия.

Гости на тържеството бяха о. з. генерал-майор Боян Михнев, председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт, в гр. Силистра, около 100 бивши фронтоваци участници във Втората световна война и техни близки от района на с. Иширково.

Народният учител от с. Брадвари др. Георги Славов прочете кратък доклад за хода на Втората световна война, на който описа бойният 2 000 км път на 31 пехотен Силистренски полк.

Пионерите от Народно основно училище с. Иширково изнесоха музикална програма. Следва тържествена проверка. С едноминутно мълчание присъстващите почетоха паметта на загиналите в Отечествената война герои.

Безбройните факели, пущените изстрели, залповете и ракетите възвестиха на присъстващите в това голямо тържество, че съветската и българската армия, както досега и в бъдеще са готови да предотвратят опасността от Третата световна ядрена война.

След тържеството беше организирана вечеря-среща на фронтоваците и техни близки, където др. Боян Михнев разказа свои спомени за партизанското движение и за Втората световна война. На участниците във Втората световна война бяха раздадени материални награди.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ

Градове — герои

(Цифри и факти)

ЛЕНИНГРАД. Героичната отбрана на Ленинград през Втората световна война продължи от 10 юли 1941 година до 14 януари 1944 година. През януари 1944 година съветските войски разгромиха немско-фашистката групировка при Ленинград. 900 дни и нощи продължи блокадата на героичния град.

* * *

Две години и половина стояха хитлеристите пред вратите на обсадения Ленинград, но не можаха да го завладеят. Градът-герой устоя и победи. През януари 1945 година за забележителни заслуги в борбата срещу фашизма, за мъжество и героизъм, проявени в борбата срещу фашистките завоеватели в тежките условия на вражеската блокада, Ленинград беше награден с ордена „Ленин".

* * *

ВОЛГОГРАД. 200 дни и нощи продължи битката по бреговете на Волга. По броя на хората и количество на бойната техника тя надминава всички сражения, които историята познава. На отделни етапи от тази битка, обхващащи територия почти 100 хиляди квадратни километра, участвуваха над 2 милиона души, 26 хиляди оръдия и минохвъргачки, над 2 хиляди танкове и също толкова самолети.

* * *

143 дни продължиха уличните боеве във Волгоград (Сталинград). Над 700 яростни атаки отблъснаха защитниците на града-герой.

* * *

През време на Волгоградската битка, продължила шест и половина месеца, фашистката армия загуби повече от една четвърт от всички сили, действуващи по това време на съветско-германския фронт.

* * *

СЕВАСТОПОЛ. Героичната отбрана на Севастопол продължи 250 дни (от 30 октомври 1941 до 4 юли 1942 г.). Немско-фашистките завоеватели предприеха три настъпления срещу града.

* * *

За осем месеца боеве край стените на Севастопол врагът загуби 300 000 убити и ранени, много танкове, оръдия и самолети.

ОДЕСА. 69 дена продължи героичната отбрана на Одеса (от 10 август до 16 октомври 1941 година).

* * *

Защитниците на Одеса задържаха за повече от два месеца 18 дивизии на врага и им нанесоха тежки загуби.

* * *

Край Одеса врагът загуби над 250 000 войници и офицери, около 200 самолета, стотици танкове и оръдия.

Агенция „НОВОСТИ"

ПИОНЕРСКИ СЪБОР В СРАЦИМИР

СЛАВНИТЕ битки на героите от Отечествената война отново оживяха в спомените на живите участници.

По случай Деня на фронтовака, пионерите от IV клас в с. Срацимир, проведоха на 28.IV. 1965 година сбор на тема „Двадесет години Дравска епопея". По бойния път на 31 полк „вървяха" пионерите, разкривайки масови сцени на героизъм и себеотрицание. Гости на сбора бяха участниците в Отечествената война: Димитър Христов, Марин Георгиев и Йорго Събев.

Вечерта се проведе тържествена заря. Доклад за славните битки на фронтоваците и за нерушимата дружба със съветския народ, родена сред куршуми и кръв, прочете др. Димитър Христов.

Тържествената проверка прозвучава сурово в тихата пролетна нощ.

Едноминутното мълчание в памет на загиналите бе последвано от силни гърмежи, а във въздуха затрептяха разноцветните букети на ракетите. Последва топла другарска среща на фронтоваците от Срацимирския съвет.

Вечна признателност на героите от Отечествената война!

Станка КОВАЧЕВА

МИТИНГ В АЛФАТАР

В СЕЛО АЛФАТАР бе свикан митинг, посветен на двайсетгодишнината от освобождението ни. Момчетата с факли в ръце, а момичетата скандирайки лозунги против американските окупатори в Южен Виетнам минаха по центъра. Група момчета издигнаха на ръце осмокласник, който говори против войната във Виетнам. Доклад за делото на падналите в жестоката борба с хитлеристите герои, изнесе председателят на съвета Борис Минчев. След доклада всички се отправихме към парка. Там вокалната група при училището изнесе кратка програма. Поставиха се венци на паметника за падналите герои.

Митингът завърши със заря.

Венка ЙОРДАНОВА
Денка ИВАНОВА

Български бойци и югославски партизани на свързочния пост на поделение от 31 пехотен силистренски полк по време на преследването на противника западно от Лесковац.

Никола Сарачев, командир на I дружина от 31 пехотен силистренски полк с група офицери в гр. Сечени Мартен — Унгария.

ДА ИМА ПЪЛНО РАВЕНСТВО МЕЖДУ МЪЖА И ЖЕНАТА!

НЕПОСРЕДСТВЕНО след 9 септември, народната власт направи не малко, и с закон призна на жените равни права в обществения, политическия и икономически живот. Но и сега след 20 години свободен живот не може да се каже, че жената е равноправна във всяко отношение.

Ето защо считам за извънредно полезен разговора, който започна в. „Силистренска трибуна" във връзка с облекчаване труда на жените. По този въпрос се изказаха доста жени и с това, което те казаха аз съм напълно съгласна. Има обаче един друг проблем, на който досега никой не се спря, но който също така има голямо значение за облекчаване трудът на жената. Става въпрос за взаимоотношенията на мъжа и жената в къщи след като свърши работното време. За съжаление все още има не малко мъже, които делят домашната работа на женска и мъжка, при което повече работа се пада на жената. Чести са случаите, когато цялата домашна работа се счита за „женска", даже и при положение, че работата на жената е по-тежка. Сякаш законно и морално е още мъжът да отговаря само за служебните си задължения, да работи 8 часа и след туй да се чувствува гост в къщи, а жената да започне втори работен ден, въпреки че физическите й сили са по-слаби от тези на мъжа. При това положение как жената ще се чувствува равноправна в труда? Нима мъжете, които претендират, че са другари на жената в живота не са задължени да й помагат в домашната работа, за да намери и жената време за четене, за повишаване на своите знания и култура и за отдих?

За съжаление не са рядко случаите, когато след като свърши работното време, мъжът легнал на леглото само господарски нарежда: „изгладм ми панталона и ризата", „дай ми това, дай ми онова". А какво му пречи, докато жената пере или чисти, той сам да си глади и обслужва? Не е ли време мъжът, наравно с жената да вземе участие в цялата домашна работа без да я дели на „женска" и „мъжка", да остане на края време двамата заедно да четат нещо, да ходят някъде, да говорят за нещо?

Не са прави и онези жени, които често оправдателно казват :„ моят мъж не е похватен, не може да свърши тая работа"! Защото няма работа, която да може да върши жената, пък да не може да я върши мъжът.

Не са малко мъжете ръководители на предприятия, учреждения и стопанства, които освен това, че се страхуват да издигат жени на отговорна работа, не искат дори да ги приемат на работа. В резултат на това вредно подценяване ролята на жената има цели кооперативни стопанства, където цялата полска работа се върши от жените, но между тях няма нито една звеноводка.

Време е вече по тези въпроси да се мисли сериозно, да се отстранят тези буржоазни остатаци в съзнанието на някои мъже, за да може жената наистина да се чувствува свободна и равноправна.

Въпросът за осигуряване 4 или 6 часа работен ден за жените с деца до 10-годишна възраст е също още неразрешен проблем. Тежко бреме за жените също така са нощните смени.

Иванка ДАСКАЛОВА

Какво предлагате за облекчаване труда на жените?

Неуморими ръце

НИСКА на ръст, слабичка, необичайно подвижна за възрастта си, със живи искрящи очи. Такава е тя Пена Бойкова, доячка в кравефермата в с. Алфатар.

Когато влязох в обора я намерих в стаичката, която служи за съхраняване на вакумните доилни агрегати и гюмовете за мляко. Тук тя бе влязла не да си почине, а за да почисти, да изпере замърсените марли, да преведе в помещението изрядна чистота, такава каквато тя обича да гледа в родния си дом.

— Пролет е — шеговито ми отвърна леля Пена, а тя пролетта е една такава, просто мира не ти дава, трябва всичко да се почисти, да се вароса.

Гледах я и от сърце се радвах на шетнята й, а тя избърса пъргаво мокрите си ръце и с усмивка ми подаде десница за поздрав.

— Казват, че си една от найдобрите доячки в стопанството, пък и са те определили да отидеш на събора на жените-първенци?

— Щом казват значи е вярно — свенливо, но от сърце ми отговори леля Пена.

Разговорът ни сега се водеше пред широко отворената врата на дългия обор, в който десетки крави, необезпокоени от нищо лакомо поглъщаха поднесеният им силаж. По дългата празна ивица сред помещението стояха наредени готови за работа няколко доилни агрегата. Чистотата в помещението, състоянието на животните говореха за голямата любов на хората, работещи в обора.

— От четири години съм доячка — заразказва леля Пена. — Преди да дойда във фермата работих на полето. Тогава още мъжът ми работеше като дояч, а и сега сме заедно. Разказите му за работата във фермата все повече ме караха и аз да отида на работа в животновъдството и не се сдържах. Единият от доячите беше напуснал и аз пожелах да отида да работя на неговото място".

Една след друга леля Пена разкриваше картините, преживяни през изтеклите години. Затова как от умора са изтръпвали до болка ръпете, за тревожните дни и нощи, за радостта от първите победи.

Трудностите обаче не са сломили волята й. Една след друга те са отстъпвали, дали са път на победата.

Сега тя има с какво да се похвали. През миналата година е надоявала средно всеки ден по над 240 литра мляко и е получила от поверените й крави средно по 2 960 литра. Не допусна смъртност при малките телета. С тези си успехи тя се нареди на едно от първите места сред доячите в стопанството.

И през първото тримесечие на тази година, въпреки че доенето се извършва с агрегати леля Пена отново е начело. Вместо 14 177 литра мляко тя е надоила 14 653 литра. В разговора тя шеговито сподели:

— В обора заедно с мен работят още двама мъже. Единият е другарят ми, а другият също дългогодишен дояч. Но от когато съм тук те винаги са били след мен с успехите си.

Победи над трудностите, с това е изпълнено ежедневието на леля Пена. За тази й неуморност хората искрено я уважават, сочат я за пример. Тя ще дойде и на събора, за да разнесе славата на трудолюбивата българка.

Иван ПЕЙЧЕВ

ПОВЕЧЕ ИНИЦИАТИВИ в работата на ЖенКомисиите

НЕОТДАВНА по инициативата на женкомисията при Окръжния профсъюз на административните служители, се проведе разширено съвещание с женкомисиите при отделните учреждения, на което се направи оценка за изпълнението на приетите условия от събора на жените в Силистра през май 1964 година.

Гости на съвещанието бяха и другарките Милка Гинева и Мария Бучкова — членки на женотдела при Окръжния комитет на Партията.

Доклад за резултатите от работата на жените административни служителки по изпълнение на условията изнесе др. Тенева. Като добра се отчете дейността на женкомисиите при Окръжния народен съвет, Съда, МВР, Комунални услуги, ДСК и др. За пример в своята работа бяха посочени другарките: Стефка Бобчева, Донка Миланова, Радка Аврамова, Йорданка Айдемирска, Елена Тодорова, Цонка Модева, Мата Екзарова и др.

Те са не само образцови служителки, но и добри общественички и майки, които служат за образец не само в службата, където работят, но и в квартала всред обществото.

На съвещанието се отчете, че в бригадите за комунистически труд повечето от участниците са жени, които по нищо не отстъпват на мъжете. Организират срещи за обмяна на опит, колективни посещения на концерти, кина и театри, чествуване на рождени дни, обсъждане на книги и др.

Наред с тези положителни страни обаче, на съвещанието се отчетоха и някои слабости. Слабо работят женкомисиите за подобряване на културно-битовите услуги, социалните и здравни въпроси, по правилното разпределение на труда между мъжете и жените, за облекчаване на труда на жените, заети в производството и др. Чести са случаите, когато жената работничка след работния ден се впуска по магазините, да направи покупки. От там тя бърза за детската градина, за да си прибере детето, а в къщи я чакат още много семейни задължения. За съжаление има още не малко мъже, които смятат, че всичко това е „женска" работа и не помагат на своите другарки при тяхното извършване, за да има време и жената да чете нещо, да работи за своето културно издигане и за почивка.

На съвещанието по тези въпроси с голяма загриженост се изказаха другарките: Цонка Модева, Недка Йоргова, Стефка Момчева, Димитричка Чобанова и др, които направиха ценни предложения. По въпроса за възпитанието на подрастващото поколение, което е едно от основното задължение на жените се изказа др. Еленка Тодорова, която изтъкна, че все още има ученици, които не спазват режима, скитат безцелно из улиците след вечерния час, а родителите им не реагират на това.

Отношение по повдигнатите на съвещанието въпроси взема и другарката Милка Гинева.

Накрая като представителки на жените от административните учреждения и комуналните предприятия за събора бяха избрани 54 жени.

Йорданка АБАДЖИЕВА

С още по-голям ентусиазъм

ДЕЙСТВИТЕЛНО жената е такава, каквато я описват поетите — мъжествено силна, любеща майка и дейна общественичка.

Това пролича на състоялата се конференция с жените-делегатки на събора на жените от търговските предприятия в града ни на 19 IV 1965 година в салона на Окръжно търговско предприятие град Силистра. Вокалната група при Окръжния кооперативен съюз — Силистра под диригентството на др. Денка Алтъколачева приветствува делегатките с кратка литературно-музикална програма. Доклад за дейността на жените от търговията изнесе др. Койка Свирчева, женоговорничка на отдел „Търговия" към ОСПС.

Накрая жените-делегатки приеха нови обещания, като решиха в чест на събора да проявят още по-голям ентусиазъм както към преките си задължения в работата, така и към децата и семействата си.

М. ЦАВКОВА

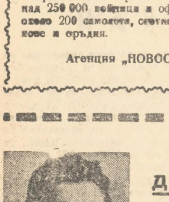

ДОКУМЕНТАЛНА ПОВЕСТ

Зорге★

Сергей ГОЛЯКОВ
Владимир ПОНИЗОВСКИ

24

Колекционерът цял бе потънал в изучаване на гравюрите, майсторски изпълнени в традиционния японски стил. След това, като се откъсна от листата, внимателно погледна младия художник:

— Вие ще възразите ли, ако аз ви платя не с иени, а с долари?

— Както намери за добре господина.

Колекционерът извади пари.

— Имам да ви върна ресто — каза художникът и също извади от джоба си доларова банкнота. Хвърли поглед върху номера на банкнотата. Той беше точно с една единица по-голям отколкото върху банкнотата на колекционера. От кабинета колекционерът — това беше Бранко Вукелич — и младият художник излязоха заедно. Така в групата „Рамзай" се появи четвъртият разузнавач — живият, енергичен и талантлив Иотоку Мияги.

Какви сведения, важни за търсене отговор на онези въпроси, които бе поставил Стареца, можеше да даде на Рихард младият живописец? Рихард му подбра роля:

— Вие трябва да се специализирате изключително в рисуването на военни портрети. Найглавното е особено добре да личат ордените, лентите, акселбантите.

И Мияги завоюва призванието на майстор по ордените и акселбантите. А кой генерал, ден след ден позирайки пред платното, няма да развърже в необичайната обстановка на ателието своя език, няма да каже нещо? Нека да е съвсем малко. Но думичка от един, фраза от други... Днес генерал от гвардейската императорска дивизия, утре адмирал от военно-морския флот, вдругиден — офицер от генералния щаб или жандармерийското управление... Художникът Мияги ден след ден все по-добре узнаваше работите на японската армия, все повече се осведомяваше за нейните планове и завързваше много запознанства.

Информационни ручейчета от много страни се стичаха към Зорге. Факти, факти, факти... Те трябваше да се събират, да се систематизират, да се оценят. На Москва беше нужен аргументиран анализ, точен отговор на задачата с много неизвестни. Да предава донесенията в Центъра беше задължение на петия член от групата „Рамзай", на радиста Бернхард.

Прилепнал до наушниците, той слушаше далечния, слаб, прекъсващ се сигнал, който му се струваше като чудесна музика. Това беше отговор. Нови задания. И къси, от по две думи, но така ободряващи привети от Стареца: „Юнаци сте, момчета"!, „От вас са доволни"!

Но Рихард не беше доволен. Беше направено твърде малко. И колко често важните сведения остаряваха, защото не им се удаваше своевременно да ги предадат! Тук вече беше виновен Бернхард. Предан и смел момък, той се оказа неопитен радист. Сглобеният от него предавател беше много обемист и твърде маломощен, често излизаше от строя.

Но както и да е, те работеха. Те все повече проникваха към главните източници на важна информация.

Така продължи непрекъснато две години. И ето най-сетне повикване в Москва.

27.

Отново Никитския булевард, тихата уличка, стълбището, водещо надолу. Отново, както някога му се струваше невероятно отдавна, се приближават от дълбочината на коридора нейните крачки, шляпат по пода чехличките без пети. И отново радостното замиране на дъха.

— Рихард!

За да може да бъде повече с него, Катя си взе отпуск от завода. С умисъл, или без умисъл, тя се стараеше да го плени чрез Москва, чрез радостта и любовта.

Има ли по-голямо щастие от това да живееш ето така, ежеминутно чувствувайки върху себе си погледа на тези сияещи очи?..

Катя му описваше забележителностите на Москва с такова вълнение, като че ли тя самата строеше станциите на метрото, като че ли тя обличаше каменните улици в асфалт, строеше по цялото протежение на Охотний ряд хотел „Москва" и Дома на Съветския народен комисариат, облицоваше с гранит Кропоткинската и Кримската крайбрежни улици, преименуваше Триумфалния площад на името на великия поет на революцията... С каква гордя радост показваше тя на Рихард първите тролейбуси, сменили трамваите. И Рихард се радваше заедно с нея на тези промени.

Но понякога очите на Катя ставаха тъжни и питащи. И той, вглеждайки се по-внимателно в нейното подмладено от любов лице, виждаше все пак върху него, край устните и очите, браздичките на бръчици. Тях преди ги нямаше. Не, на него не му се струваше, че Катя е остаряла: на обичащите никога не им се струва така. Те просто улавят върху любимите лица сенките на тревоги и грижи. Веднъж Катя не издържа и попита:

— А как ще бъде по-нататък?

— Отчетох се. Признаха работата за успешна. Сигурно ще остана в Москва... — Последните думи той изговори не така решително. Приближи се, прегърна Катя за раменете: — Както и да бъде по-нататък, но ние утре ще заминем с тебе да почиваме на юг!

Катя радостно ахна: нищо не е подредено, нищо не е приготвено! Чрез суматохата заглуши тъгата си за „по-нататък". По цялата стая стояха куфари, разтворили празните си челюсти.

А сутринта Рихард отново беше извикан в Управлението.

— Семьон Петрович отдавна вече пита за вас — с оттенък на укор каза Наташа и кимна към плътно затворената врата на началника.

Рихард още през първия ден на пристигането си узна, че той сега има нов началник — командира на корпус Семьон Петрович Урицкий. А Павел Иванович, суровият и скъп Стареца, от пролетта се намираше съвсем далеч от Рихард — той бе назначен за заместник на Василий Константинович Блюхер, командуващ Специалната Червеноармейска Далекоизточна армия.

Зорге преди това не се познаваше с Урицкий. Затова го разглеждаше с интерес. Семьон Петрович беше по-нисък на ръст от Стареца, но също бе здрав и плещест. Не с прошарена коса, а тъмнокос и мургав. Имаше висок глас и беше подвижен. Лицето му беше сурово. Но както и Стареца, имаше сериозен и изпитателен поглед. Здрава и смела мисъл. Както и Стареца, на петлицата му имаше три ромба. Добре се ориентираше във всички тънкости на този особен отрасъл от военното изкуство — разузнаването.

Сега в кабинета на началника имаше още двама души — Василий и Оскар.

Урицкий хвърли нетърпелив поглед върху часовника си, но не каза нищо на Рихард. Мълчаливо му показа свободния стол.

Говореше Оскар:

— Както ни стана известно от Берлин, Хаус е посетил Осима и по неофициален път е поставил пред него въпроса за сключване на военен съюз между Германия и Япония.

(Следва)

ПРЕД ПРАЗНИКА НА ОВЧАРЯ И ПАСТИРА

Достойни за похвала

РАВНОСМЕТКАТА от работата в овцефермата на ТКЗС в с. Нова Черна показва през последните години непрекъснат възход. Особено големи успехи постигнаха овцевъдите през миналата година. При план да настрижат средно по 4,455 кг вълна от овца, те добиха по 5,213 кг и постигнаха най-високо изпълнение в окръга. Освен това получиха от 100 овце по 110 агнета и произведоха по 23,520 кг месо на овца.

Най-добри производствени успехи има овцевъдът Георги Петров. Той получи средно от овца по 5,015 кг вълна и 65,300 л мляко, а от 100 овце доби 131,5 агнета. На второ място се нарежда Стефан Петков, който получи от овца 5,660 кг вълна и 55,900 литра мляко и 110,5 агнета от 100 овце. Добри постижения имат и шилетарите Азис Исмаилов и Колю Дяков. Първият настрига по 9,020 кг вълна от шиле, а вторият—по 8,143 кг.

Ето защо в социалистическото съревнование за най-добро изпълнение на плана през 1964 година овцевъдите от Новочерненския кооператив застанаха на челно място и фермата им бе обявена за окръжен първенец.

Постигнатите успехи насърчиха овцевъдите и те решиха да водят още по-упорита борба за преизпълнение на плановете си през тази година.

До пълното отчитане на получената продукция има все още много време. Трябва да привърши стрижбата и да прекрати млеконадоят. Но досегашните резултати твърде убедително показват, че овцевъдите няма да се посрамят и през тази година.

Ето и първите доказателства за това. При план да добият 1 117 агнета от наличните 1 016 овце, са получени 1 176 агнета или по 117,6 от 100 овце. Вместо заплануваните 36 тона мляко за годината, само до 1 май са надоени близо 39 тона. Почти е изпълнен вече и годишният план за прираста от приплодите.

И сега по получена продукция в овцевъдството най-напред се нареждат пак Георги Петров и Стефан Петков. Не изостава и овцевъдът Георги Николов. Постигнатите големи успехи са резултат на доброто хранене и непрестанните грижи за овцете, на опита, който имат в дългогодишната си практика новочерненските овцевъди и старанието им да работят днес по-добре от вчера.

Всички те са напълно убедени в предимството на ранното агнене при овцете. Те знаят,че ранните агнета израстват по-бързо, наедряват повече и се продават по-скъпо. Наред с това млеконадоят от овцете е много по-висок поради ранното отбиване на агнетата и използуването на обилната паша през пролетта.

Големи грижи полагат овцевъдите за навременното и правилно провеждане на случната кампания и развъдноподобрителната работа. Осеменяват овцете само с породисти разплодници. Поради това всички стада са вече мериносови и добитата от тях вълна при продажбата минава екстра качество.

След като привърши осеменяването на овцете, главната грижа на животновъдите е да предотвратят абортите. Тогава избягват да дават на животните заледена вода и заскрежени или плесенясали фуражи.

Когато започне агненето те са денонощно сред стадата и навреме прибират новородените агънца в топлите и сухи агнилници. Редовно ги подкърмят и хранят с качествени треви и концентрирани фуражи. През тази зима агненето започна през втората половина на декември и завърши в началото на февруари. В резултат на добрите грижи не е допуснат нито един смъртен случай сред агнетата.

За да имат овцете достатъчно мляко, подхранват ги с концентриран фураж преди и след агненето до излизането на добра паша. Навреме ги подготвят и изкарват от оборен на пасбищен режим

—От слънцето, чистия въздух, движението и обилната зелена храна животните много увеличават млякото си. Освен това те укрепват и набират сили за следващото зимуване — разказва опитният овцевъд, орденоносецът Георги Петров.

Благодарение на добрите грижи в момента овцете и агнетата са в много добро телесно и здравословно състояние.

Доволни са от постигнатите успехи овцевъдите от с. Нова Черна, начело със своя бригадир Георги Койчев. Сега те се готвят с много веселие да отпразнуват своя празник—Деня на овчара и пастира.

Георги КИРИЛОВ

В професията си е майстор

ОПИТЕН овчар е Стелиян Димов. От дълги години се занимава с този занаят.

— Много овце минаха през неговите ръце—казват кооператори от с. Искра.

— Знае как и къде да ги пасе. Грижи се човекът за животните. Майстор чобан е нашия Стелиян—допълват неговите колеги.

Стелиян миналата година пръв подготви стадото си и започна осеменителната кампания. Затова овцете му тази зима най-рано започнаха да се агнят.

— Аз през декември имах 100 агнета— споделя той с нас. А стадата на другите едва по това време бяха започнали да се агнят.

И когато дошъл ред за продаване той пръв продал агнета на държавата.

— Агнетата Стелиян продаде по 25-30 кг, а моите не надвишаваха 14 кг —каза овчарят Димитър Георгиев. — И по млеконадоя той е на първо място във фермата. Миналия месец вместо 300 л надои 700 л мляко. Трудът му не отиде напразно. В края на миналия месец получи 232 лв за труда си—продължи той.

* * *

Беше към два часа след обед. Овчарите, отдавна издоили стадата, бяха тръгнали към пасищата. Сред тях беше и бай Стелиян. Всеки се отправяше в определена посока. Бай Стелиян отиваше в местността „Салкъм кория“. Тази местност днес беше най-оживена. Тук бяха дошли много овчари. Мелодията на кавалите се смесваше с хлопатарите на овцете и шумът се разнасяше от тихия ветрец. А овцете като пасяха, лека полека напредваха нагоре.

... Неусетно слънцето се сниши. От алените му лъчи хоризонтът се зачерви. Кооператорите си бяха тръгнали към къщи. Полето опустя. И овчарите поеха пътя към кошарите. Последен тръгна и Стелиян. Мина покрай чешмата и напои овцете. След това ги прибра към кошарата и започна да ги дои.

„Днес млякото е повече от вчерашното“—каза той и се усмихна.

Наистина млякото от ден на ден се увеличава. Докато вчера то бе 25 л днес беше се повишило на 29 л.Опитният овчар сега е уверен, че през тази година вместо 40 л от овца ще надои над 45 л.

—Хубаво е, когато човек има кураж. С желание се работи тогава,—сподели той с нас.

Стелиян не мисли само за себе си. Той обича да помага и на другарите си. Реджеб Акифов тази година за пръв път дойде във фермата. Той го взе при себе си. Въведе го в работа.И той стана добър овчар.Сега двамата се грижат за 210 овце. Особено радостен беше Реджеб миналия месец, когато получи 230 лева за вложения труд. А тази сума е с 80 на сто повече в сравнение с останалите овчари от фермата.

Двамата другари, Стелиян и Реджеб, са радостни в дните пред празника на овчаря. Те виждат, че техният труд богато се отплаща.

Зия ИСМАИЛОВ

Стремят се към първото място

ДО МИНАЛАТА година овцефермата на с. Калугерене се нареждаше на едно от последните места в кооперативното стопанство с център с. Главиница. През есента обаче ръководството на кооператива реши да подпомогне овчарите и да ги организира в борбата за получаване на повече животинска продукция. За бригадир на фермата беше изпратен младият и енергичен Сабри Мехмедов. Под негово ръководство и с пряката помощ на главния зоотехник Цанко Любенов овчарите навреме подготвиха овцете и проведоха случната кампания.

След приключване на агненето овчарите разбраха, че значително са преизпълнили плана за приплодите. От 746 овце те получиха 787 агнета. И нито едно от тях не допуснаха да умре. Това позволи бригадата да преизпълни плана за отчитане на агнешкото месо на държавата. Вместо предвидените 2 254 кг тя продаде над 3 000 кг. Сега усилията на всички овчари са насочени към получаването на повече мляко и вълна. Стремежът им е през тази година да завоюват първото място в кооперативното стопанство.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

Да опазим пчелите от отравяне

ОТ 2-3 ГОДИНИ насам поради масовото размножаване на вредителите по селскостопанските култури се предприеха големи по мащаб и масовост растително-защитни мероприятия в окръга, с оглед да се намаляват загубите, които те нанасят.

Растително-защитните акции, провеждани през миналата година на територията на нашия окръг особено със самолетите успоредно с тяхната ефективност нанесоха до голяма степен значителни вреди на пчеларството.

Чувствително пострада пчеларството както от отравянето на много пчелни семейства, така и от разпространяването на редица заразни болести по пчелите и пчелното пило. Поради това окръгът не можа да се издължи на държавата с така необходимите и незаменими продукти като пчелен мед, восък и др. При план 140 т на държавата беше продаден 77 т мед.

Ползата от пчелите далеч не се ограничава от прекия добив на пчелни продукти. Ползата като опрашители на повечето селскостопански култури е 10-15 пъти по-голяма от преките доходи на мед, восък и други пчелни продукти. Така например по изследвания на наши и чужди специалисти при опрашване с пчели добивите от овощията се увеличават с 60-80 на сто, от слънчогледа — с над 50 на сто, от еспарзетата с 250 на сто, от бостаните с 40-50 на на сто, от зеленчуковите култури —със 150-160 на сто и т. н.

Значението обаче на пчеларството като важен отрасъл в селскостопанското производство на много места не беше оценено правилно от ръководителите и специалистите. Нещо повече, поради неспазване на редица инструкции, заповеди, наредби и упътвания както на МСП, така и на ОНС, респективно УССП и Указа за опазване на селското стопанство, много отговорни хора по места — ръководители, специалисти и пчелари, не приложиха и не взеха всички мерки.

Допусна се контрабандно движение на пчелни семейства, особено от любителите-пчелари, като не се знаеше в повечето случаи тяхното местонахождение за навременно уведомяване и вземане на мерки. Това особено се отнася за пчеларите от Силистра, Дулово, някои от Калипетрово и Айдемир и почти всички пчелари, влезли в нашия окръг от съседните ни Разградски, Коларовградски и Русенски окръзи. Не се взеха мерки от доста ръководители на местните народни съвети, ръководители и специалисти на ТКЗС и ДЗС, а в някои случаи и от самите пчелари за предотвратяване на отравянията. В резултат на това отровените пчелни семейства, официално регистрирани възлизат на 1 673 броя. Най-много пострадаха пчелните семейства в с. Бреница — 227 броя, Ст. Караджа 282, Главиница 153, Срацимир 150, Белица 158, Калипетрово 140, Златоклас и Брадвари по 120 броя и др. 50 на сто от тези семейства станаха негодни за вадене на мед и опрашителна дейност, а другите 50 на сто бяха напълно унищожени или прегрупирани в едно от по няколко семейства. Частично засегнати са около 60 на сто от всичките 23 000 пчелни семейства на окръга.

Това голямо сътресение на пчеларството разтревожи УССП и ИК на ОНС, който на едно от заседанията си през октомври 1964 година разгледа състоянието на пчеларството и набеляза мерки за неговото подобряване и развитие, изразени в наредба № 6585 и решенията на ИК.

За тези сериозни смущения и вреди на пчеларството голям дял се пада и на проявената известна стихийност при провежданата за първи път голяма по мащаб растително-защитна акция със самолетите, което през тази година ще ни бъде урок. В резултат на това се допусна и широко разпространение на американския гнилец, който от 36 констатирани и изгорени пчелни семейства през 1963 година достигна на 107 за 1964 г, съсредоточен главно в ДЗС „Янко Забунов“, Главиница, Йорданово, Иширково, Дулово и някои други райони.

За проявено нехайство и невземане на мерки по опазване на пчелните семейства ИК на ОНС обърна сериозно внимание на председателите на общинските народни съвети в Сокол, Добротица, и Стефан Караджа и на главните агрономи в Ситово, Добротица, Кайнарджа и ДЗС „Янко Забунов“

За развитието на пчеларството и опазване на пчелите от отравяне УССП, съвместно с Окръжният съюз на пчеларите организира седемдневен курс с пчеларите от окръга, където изнесоха лекции професори, научни работници по пчеларство и добри практици-пчелари. Проведено беше в ОНС съвместно съвещание по растителната защита и състоянието и опазването на пчеларството. Издадени и препратени са наредбите на МСП и ОНС по опазването на пчелите от отравяния. Районирана е пашата за пчелите и е известно съсредоточението им по райони в окръга. Определени са местностите за пчелите и тяхното попълнение към местните народни съвети.

Най-важното за пчеларите от любителския и обществен сектор е да регистрират и уточнят местонахождението на пчелните семейства в общинския народен съвет и държат близка връзка с агрономите на ТКЗС и ДЗС, съветите и пчеларските дружества през благоприятния период за провеждане на растително-защитните мероприятия. При предупреждение за пръскане пчеларите разполагат с няколко възможности за опазване на пчелите: чрез транспортиране на пчелните семейства до районите, определени предварително от УССП за свободни от пръскане,чрез затваряне на пчелните семейства при осигуряване на подходящи условия за съществуване и чрез пренасянето им в хладни и тъмни помещения или мазета.

Задълженията на съветите се състоят в осигуряване изпълнението на наредбите да сигнализират и уведомяват с всички средства и навреме за деня и мястото на третиране на посевите. Ръководителите на ТКЗС и ДЗС и специалистите-агрономи трябва да създадат тесен контакт с пчеларите и им окажат помощ с транспорт при нужда за пчелните семейства. По възможност да се избират по-слабо отровните химически средства за пчелите като тиодал, вместо дилдрин и др. Да се осъществява постоянна връзка между агрономите, председателите на съветите и председателите на пчеларските дружества. Само така ние ще можем да опазим до значителна степен пчелите от отравяния и снижим загубите от тях до минимум.

д-р Станко ИВАНОВ

ОБРАЗЦОВА ТЪРГОВИЯ И ПРЕЗ ПРОЛЕТНО-ЛЕТНИЯ СЕЗОН

ПРОЛЕТНО-летният сезон поставя пред търговските работници нови задачи, чието изпълнение осигурява по-широко снабдяване на населението с редица стоки. Той създава благоприятни условия за организирането на сергийната, развозната и разносната търговия. Дава на търговците възможност да изнесат стоките по-близо до потребителя. Увеличава се стокооборотът и по-пълно се задоволяват нуждите на хората.

През миналата година, въз основа на разпорежданията на 27-то постановление на МС, търговските организации в окръга бяха разкрили общо 137 обекта за стоките от децентрализирания фонд, за безалкохолни разхладителни напитки и зеленчуци. Отчете се обаче, че павилионите, сергиите и подвижните колички не са достатъчни да задоволят нуждите на градското и селското население. Имаше дни, когато гражданите се трупаха на опашки пред магазините за зеленчуци и напитки, или пък се отказваха от услугите на търговските предприятия. Особено остра нужда от по-голям брой сергии и павилиони се чувствуваше в дните, в които се провеждаха масови културни мероприятия, като събори, борби и други физкултурни състезания, панаири и т. н. Тези слабости на разносната търговия през миналата година накараха отдел „Търговия и изкупуване“ при ОНС Силистра и търговските организации да набележат своевременно мерки и да се явят подготвени през настоящата година.

Предвижда се сега да се разкрият 220 обекта, от които на ГТП „Здрава храна“ Силистра 38 броя, ГТП „Градска търговия“ — 20, ДСП „Булгарплод“ —50 и на селкоопите и наркоопите — 112 броя. Изгради се комисия от представители на търговските организации, Санепидстанция и градския народен съвет, която да определи местата на павилионите, сергиите и количките в Силистра. Сериозна подготовка се извършва и в градовете Дулово и Тутракан. Няма раздвижване още по този въпрос в селата.

Макар че началото е успешно поставено, пред търговските организации стоят още много задачи за решаване. На първо място тук стои въпросът за материалната база. Необходимо е павилионите, сергиите и количките, с които ще се търгува да имат приятен външен вид. Това налага старите такива да се ремонтират и да се пребоядисат. С особена сила това важи за ДСП „Булгарплод“, понеже сергиите, с които разполага предприятието са с много лош външен вид. В нашия град ТПК „Метал“ изработва специални павилиони за плодове и зеленчуци за курортните места в страната, а в Силистра нямаме нито един такъв павилион. Това говори за недостатъчна загриженост от страна на ръководството на „Булгарплод“ по отношение естетиката в търговията. Естествено е, че подобни слабости не могат да се допускат и през тази година. Затова Градският народен съвет не трябва да разрешава използването на павилиони и сергии, които грозят улиците на Силистра.

Втората важна задача е да се осигурят търговски работници за новите обекти. Тук предприятията трябва да се ориентират към набиране на работници от средата на пенсионерите, служителите и производствениците, които имат възможност да работят извънработно време. Наложително е с тях да се проведе курс за квалификация и за познаване с основните изисквания към продавача.

Разбира се задачата няма да се изпълни докрай, ако производствените предприятия не организират масовото производство на качествени безалкохолни напитки, сладолед и ситничарски произведения. През миналата година в селските сладкарници в повечето случаи се предлагаха на населението само бонбони и няколко вида закуски По цели месеци липсваха боза, пасти, гевреци, а със сладолед бяха снабдявани ограничен брой села. Тази година това не бива да се търпи от селските народни съвети и от Окръжния кооперативен съюз.

През летните дни хората в селата прекарват по-голяма част от времето на работните обекти. Там, където са хората, там се налага да бъде и търговията Разносната търговия трябва да обхване стопанските дворове, харманите, блоковете и всички обекти, където се събират повече хора. Миналата година някои ръководители на потребителни кооперации организираха разносна търговия само за форма — да се каже, че изпълняват задачата. Опитът на с. Попина и с. Цар Самуил показа, че когато тя се организира добре дава по-добри резултати от обектите в селото.

Организирането на павилионна, развозна и разносна търговия е важна задача, която стои сега пред търговските работници. Чрез нея се улесняват трудещите се и се съдейства за увеличаване стокооборота през летните дни.

Георги СТОЯНОВ
н-к отдел
„Търговия и изкупуване“ при ОНС

Нашите млечни произведения се славят с високото си качество далеч зад пределите на страната. Дял в това имат и работниците от млекопреработвателните заведения в нашия окръг. В цеха в Силистра с ръководител Станко Маринов ежедневно се произвежда над 1 000 кг вкусно сирене.

НА СНИМКАТА: Работници зареждат бурета със сирене.

ХИГИЕНИЗИРАХА СТОПАНСКИТЕ ДВОРОВЕ И ФЕРМИТЕ

ПРЕЗ Месеца на ливадите и пасищата и хигиенизирането на обществените селскостопански дворове и ферми в добротишкия кооператив кипя усилена работа. Наред с изпълнението на другите срочни селскостопански задачи, кооператорите от централното село Добротица озеленяха вече стопанския двор с борчета и направиха огради на дворчетата за животни. Завърши основното почистване пред всички ферми от оборски тор, камъни, дървета и други. Царевичакът, струпан пред овчарниците, бе събран и свързан на снопчета той ще бъде използван за печене на тухли. Строителите извършиха основното ремонтиране и измазване на оборите. Взети бяха мерки също така за дезинфекция и хигиенизиране на водопоите и почистване на пасищата от тръни и царевичак, който е бил разхвърлян за храна на животните още през зимата.

За опазване на селскостопанските животни от болести ветеринарните специалисти извършиха при високо качество всички профилактични мероприятия, като имунизации, диагностични изследвания и други.

През тези дни животновъдните специалисти са ежедневно по фермите. Те контролираха какво е направено във връзка с хигиенизирането, разясняваха значението на тази важна акция и бяха начело в провеждането й. Заедно с тях животновъдите бяха приели присърце възложената им работа. Те бяха дали дума да посрещнат 6 май с напълно хигиенизирани ферми. И наистина, те удържаха на думата си. Удържаха, защото в изпълнението на тази отговорна задача не бяха сами—освен тях дейно участие вземаха ръководството, общинският народен съвет, партийните и масовите организации. Всички са напълно убедени, че добрата хигиена ще осигури здрави животни и получаването на повече и висококачествена продукция.

Кирил ГЕОРГИЕВ

ЧЕСТИТ ЮБИЛЕЙ!

ХОР „Седянка" към Образцовото народно читалище „Доростол" — Силистра след два дни ще чествува своя седемдесетгодишен юбилей! За този голям културен празник в града ни сега се готвят не само хористите, но и хилядите силистренци, привърженици на музикалното изкуство, които ще използуват този повод, за да изкажат благодарност на „седенкари" за тяхната благородна дългогодишна работа.

Приемник и продължител на хор „Гайда", от 1908 година „Седянка" си поставя голямата задача „да събира и популяризира народната песен, да съдействува за научното й изследване, да култивира художествената музика и да подпомага музикалното издигане на своите членове и на обществото". Има ли нещо по-възвишено от тези цели, залегнали здраво в живота на хора? Цели, осъществени на дело от много млади хористи, от поредица всеотдайни диригенти — като се започне от Карел Махан и Тодор Недков и се завърши с най-младия — Петър Карагеоргиев.

През 70-те години на своето съществуване хор „Седянка" е организирал и участвувал в около сто вечеринки и концерта!.. Това е показател за широката културно-масова работа, която са извършвали системно и всеотдайно стотиците хористи. Тази работа продължава и сега. В Силистра сега почти не минава голямо културно празненство без участието на „Седянка".

Разгърнали свободно своите възможности след Девети септември, „седенкари" ги потвърдиха категорично на Втория републикански фестивал, когато станаха носители на сребърен медал.

На многобройните членове на хор „Седянка" ние честитим 70-годишния юбилей, като им пожелаваме още по-всеотдайна плодотворна работа.

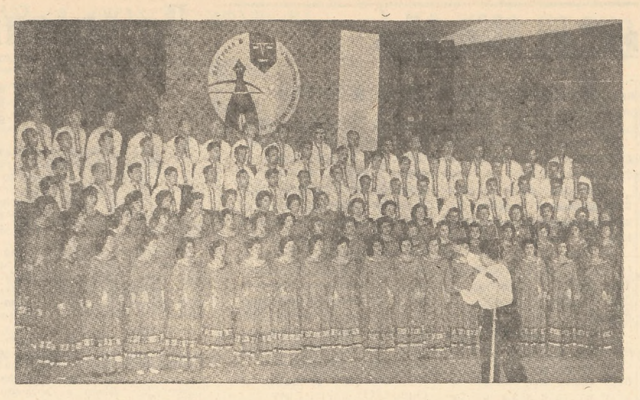

Пее хор „Седянка"

ЕЖЕДНЕВИЕ, отдадено на хората

ОПИТЪТ му в медицината не е много дълъг. Но не са малко седемтях години, които останаха зад гърба на медицинския фелдшер Янко Петров. Той даде твърде много за хората в село Цар Асен, където направи и първите си стъпки в своята благородна професия.

Един млад мъж, среден на ръст, с грижливо приглаблена кестенява коса, с високо чело, из под което гледат две живи очи. Един мъж, който винаги бърза.

—Докторе, довечера имате беседа по радиоуредбата за алкохола и тютюна, вярвам, че сте се подготвили.

Той се усмихва (една ли здравна беседа е подготвил!).

—Докторе за момент! — иска да го спре друг, но той познава добре хората и разбира, че на този повече му се говори, а време за губене няма.

Той трябва да бърза. Животът на вдовицата Христа, майка на пет деца е в опасност, трябва да се изведе от безсъзнание и да се спаси. Задачата е успешно изпълнена, майката е спасена.

В една тъмна дъждовна нощ някой припряно почука на прозореца му.

—Кой е!—сепна се той и бързо скочи от леглото.

— Аз съм, докторе, Осман от Чуковец. Жената. . . такова. . .

—Какво жената?—запита го Петров, като излезе полуоблечен.

—Роди и детето умря, сега тя е в безсъзнание! Бързай поне нея да спасим!

Време за умуване нямаше, трябваше да се бърза.

—А с какво ще отидем до село?

—Дойдох с коня, ти ще яздиш, а аз ще вървя— отговори Осман.

—Остави тази работа, аз през живота си на кон не съм се качвал, та в такова време ли? Качвай коня и карай напред, а аз след тебе.

—Ама как тъй?

—Карай ти казвам! Карай! — и сам се втурна в тъмната кална нощ

Пътят беше труден, но човешкото сърце е способно на всичко. Трудностите са преодолени. Младата жена Фикрия е спасена, спасена е и втората й рожба, която с умелата помощ на фелдшера се роди здрава и читава.

— Ако не беше този срам и двете деца щяха да бъдат живи! —въздъхна Осман. Ако навреме те бяхме повикали, нямаше да се случи това, но нейсе, сега аз на другите акъл ще давам.

Много са напрегнатите мигове в неговата практика, мигове, от които зависи човешкият живот.

Друга една мразовита вечер някой се втурна в коридора и тревожно заудря по вратата.

— Докторе, докторе, детето ми Минка бере душа!

Само за миг той е облечен и готов за път.

—Едва ли ще сварим — проплаква младият мъж —тя е неподвижна

—Ще сварим, ще сварим —успокоява го той.

Но като се надвеси над детето, прехапа устни и като се извърна, рече:

—Бързо извикай пълномощника и съобщете веднага за линейка, аз ще направя каквото мога дотогава.

Не се мина много, бащата се върна заедно с пълномощника.

—По телефона никой не се обажда, няма линейка.

—Божичко!—проплаква старата и захлипа, хапейки крайчеца на забрадката си.

—Майчице!—изпищя майката — ами сега?

—Успокойте се. Успокойте се и пазете тишина, моля ви се! — Започна се борба, борба на живот и смърт. Кой ще бъде по-силен— човекът или смъртта! Капки пот оросяват челото му. . . ще успее ли? Бледовосъчното детско личице леко поруменява, очичките се отварят, малките ръчички се протягат към него. . .

Малката Минка е спасена.

Такова е напрегнатото ежедневие на фелдшера Янко Петров, отдал всичките си сили и сърцето си на човешкия живот.

Добромир СТРЕМСКИ

Глас без паспорт и граници

7 МАЙ е Ден на радиото. На тази забележителна дата през 1895 година големият руски учен А. С. Попов за пръв път демонстрира публично своето велико изобретение което предизвика на времето истинска сензация. Но едва сега, когато радиото намери многобройни области на приложение и гигантски мащаби на въздействие, когато то навлезе дълбоко в бита на народа, можем по-пълно и по точно да оценим стойността и значението на това научно постижение, което откри нова страница в развитието на световната наука и техника.

Денят на радиото се чествува в Съветския съюз, от прогресивните хора в цял свят. Гласът на Радио Москва, гласът на социалистическите предаватели е глас на истината, призив за международно сътрудничество и мир, трибуна за разпространение на най-прогресивните идеи на нашата съвременност— идеите на марксизма-ленинизма. За този глас няма граници и паспорт, няма цензура и забрана, той все по-могъщо и гръмко звучи и все по-успешно зове и вдъхновява във велики цели.

7 май се утвърди като един от най-хубавите културни празници в нашата страна. В този ден ние правим преглед на успехите в областта на радиофикацията и радиоинформацията, на родната радиотехника и радиолюбителско движение.

В условията на народната власт радиото стана едно от най-важните средства за комунистическо възпитание на народа, за неговото мобилизиране и вдъхновяване на труд. В ръцете на Партията то служи като незаменимо средство за бърза и точна информация на милиони български граждани по текущите събития на политическия живот в чужбина и у нас, за пропаганда на големите творчески успехи в стопанското и културното строителство, за разнообразяване и осмисляне отдиха на трудовите хора. Българското радио играе неоценима роля в издигане културата и естетическия вкус на слушателите, за идейното им възпитание, за обогатяване на техния бит и култура.

7 МАЙ — ДЕН НА РАДИОТО

Народната власт правилно оцени ролята на радиото в строителството на новия живот. Израз на това отношение са големите и непрестанни грижи за развитието на радиото, за неговото постоянно усъвършенствуване и все по-широк размах на действие. Най-убедителното доказателство за това е широкото навлизане на радиото в бита на хората.

Сега в нашия окръг се наброяват 27190 радиоапарата и 10168 радиоточки, които носят по домовете и предприятията словото на Партията. Тук трябва да се изтъкне, че през последните години в Силистренски окръг се направи твърде много за подобряване на местните предавания, излъчвани по радиоточките. Те стават все по-силно оръжие за мобилизиране на хората за труд, за бичуване на някои слабости. Но техният глас занапред трябва да стане още по-силен, още по-уверен. Затова е необходимо да се подобри художественото равнище на радиопредаванията, да се сложи по-голям ред в работата на програмните комисии.

Забележителни са успехите на родната радиопромишленост, превърнала се в солидна основа за по-нататъшното развитие на българското радио, за още по-голям размах на неговото въздействие. Сега нашите радиоапарати се ползуват с популярност и доверие не само у нас, но и в голям брой други страни.

В чест на 7 май нашият народ честити празника на българските радиоработници и им пожелава от сърце нови успехи в благородната им творческа работа.

Озеленихме училищния двор

За разкрасяването на училище „Йордан Йовков" в село Сребърна през последните години е направено много. Беше изравнен дворът и заграден с хубав стобор. Сега се работи за построяване на нова баскетболна площадка. Строго се спазват правилата за хигиената в училище.

Осмокласниците с класен ръководител Пенка Ганева три дни садиха рози, кестени, борчета, тополки и други дръвчета и цветя. Заедно с учениците работиха и учителките Елена Димитрова, Иванка Андреева и Марийка Великова.

От учениците се проявиха Марийка Николова, Елена Маринова, Иван Желев и др.

Училищният двор в село Сребърна ще стане още по-красив.

Еньо ИВАНОВ

Фестивал на песните и танците

НА 25 АПРИЛ денят в Секулово започна необикновено. Още от ранна утрин по улиците шареха добре облечени деца, младежи, възрастни. Всички бързаха към културния дом.

Другарят Февзи Бехчедов, заместник-секретар на Общинския комитет на БКП, откри фестивала с кратко слово.

Представиха се колективите от селата Секулово, Грънчарово и Скала. Публиката има възможността да види и ученически колективи.

На сцената оживяха старите народни обичаи. Хубавите мелодии, които се лееха от кавалите на Коста Великов и Илия Раданов, огласяха салона. Битовата група на село Секулово представи сватба и седенкуване.

ВЕЛИК ПРЕДВЕСТНИК НА РЕНЕСАНСА

(По случай 700 години от рождението на Данте Алигиери)

ТАЗИ ГОДИНА по решение на Световния комитет на мира културният свят чествува седемстотин години от рождението на „Последния поет на Средновековието и първия поет на Възраждането", както Фр. Енгелс нарече великия син на Италия Данте Алигиери.

Роден на 12 май 1265 година във Флоренция — свободен град — република по онова време, един от най-богатите и с най-висока култура градове в Европа, Данте по-дълбоко от своите съвременници именно тук е почувствувал залеза на стария свят и полъха на новото време.

Оскъдни са сведенията за ранните години на поета. Знае се, че от малък е останал сирак, но е получил високо за времето си образование. Той се учи и от правоверни църковни авторитети, и от еретици-материалисти, ранни хуманисти, какъвто е бил неговият „любим наставник" Брунето Латини.

Като красива поетична легенда в биографията на Данте Алигиери се вплита нежната Беатриче, станала символ на най-възвишена любов, която буди благородни чувства и помисли, зове към подвизи. Тази неземна любов става по-късно извор на мощно поетическо вдъхновение, изразено в първото литературно произведение на Данте — книгата „Нов живот" — сбирка от около 30 любовно-философски стихотворения, свързани с бележки в художествена проза.

Векове минаха, но прахът на неумолимото време не можа да засегне „Божествената комедия" на Данте. Авторът й, син на тъмното Средновековие и проникновен предвестник на Ренесанса, застанал на синура между две епохи, разгъва пред нас в безсмъртната си поема картините на едно могъщо въображение, които ни удивляват със своята грандиозност, живост и пластичност. Обхванал с творческата си фантазия огромен жизнен материал с много лица, събития и явления, дълбоко засегнал общочовешки нравствени въпроси и нарисувал внушителна картина на обществено-политическия живот в родината си, безсмъртният поет ни изправя пред монументална творба, която и днес вълнува, удивлява и навежда на дълбок размисъл.

Сюжетът на „Божествена комедия" не е оригинален, а заимствуван от твърде популярните църковно-религиозни повествования за „задгробни пътешествия" и „видения", в които се описват мъките на грешниците и блаженството на праведните в „отвъдния свят". Данте също така е построил своята поема във вид на „задгробно пътешествие", обогатено обаче с много земно съдържание и предадено в прекрасни стихове. Поемата е разделена на три части: „Ад", „Чистилище" и Рай". Всяка част се състои от 33 песни, а като се вземе и първата песен, която е нещо като встъпление, стават всичко 100 песни. Поетът е озаглавил произведението си „Комедия", тъй като според тогавашните литературни формулировки всяко произведение, което има щастлив завършек, се наричало комедия. Много по-късно, към XVI в. като израз на възхищение пред прекрасната творба почитателите на поемата прибавят думата „божествена", с което име тя живее и до днес.

От трите части на поемата първата („Ад") се отличава с реализма и художествената си правда, докато в останалите две преобладават отвлечени символи, алегории и богословски тънкости. Впрочем и в „Ад" има алегории и религиозни внушения, но те не са същественото, не са идейно-художествения замисъл. В центъра е човешката личност предимно с нейните лични и обществено-политически прояви. Тук е и будната гражданска съвест и хуманност на поета, който не е безразличен наблюдател из деветте кръга на ада. На всяка стъпка той реагира, съчувствува или презира, възхищава се или се гневи.

В „Божествена комедия" наред с белезите на Средновековието виждаме начеващото освобождение на човешката личност от църковно-религиозна ограниченост, изразена от автора в отношението му към земния живот на човека — свободната му мисъл, личния му живот, пробудилото се гражданско и политическо съзнание. Именно с това си отношение на хуманист Данте Алигиери става предвестник на оная епоха, която отключи възможностите на човека и даде път на прогреса, епоха, която Енгелс нарича „най-великият преврат, преживян от човечеството", известна в културната история на човечеството под името Ренесанс или Възраждане.

Асен МЛАДЕНОВ

Преди известно време, през Дните на съветската литература в България, в нашия окръг гостуваха съветските писатели Аркадий Первенцев и Виктор Боков. Те имаха срещи с трудещи се, посетиха исторически места.

НА СНИМКАТА: Виктор Боков в оживен, интересен разговор с жители на Татарица.

ПОЧИНА
Йордан Неделчев Чобанов

На 4 май—вторник 1965 година почина в София Йордан Неделчев ЧОБАНОВ. Другарят Чобанов е роден в гр. Разград на 28 септември 1905 година. Той е един от основателите и ръководителите на Комсомола в Разград от 1919 до 1924 година.

Завършил е във Франция право през 1933 година. Като студент е работил сред студентите в Нанси и във Френската комунистическа партия в Лион. След завръщането си в България се включва на активна партийна работа. Бил е няколко години в Пловдив. От 1936 година до осъждането му на доживотен затвор от фашисткия съд през 1942 година е в Разград. Бил е секретар на Околийския комитет на Партията. През 1939 година е кандидат за народен представител в листата на Партията.

След Девети септември 1944 година участвува в изграждането на Разградската партийна организация и на Отечествения фронт. Бил е секретар на Околийския комитет на БКП. Бил е първият председател на Околийския комитет на Отечествения фронт. Участвувал е като политически офицер—заместник командир на полка в Отечествената война. През 1946 година е избран за народен представител във Великото Народно събрание и за секретар на Президиума на Великото Народно събрание. Повече от две години работи на тази длъжност. Награждаван е с ордени и медали.

От 1949 година е пълномощен министър в Турция. През 1954-1959 година е главен прокурор на Републиката. От 1960 до 1963 година е постоянен представител на Народна република България в ООН.

МУЗИКАЛНА КРЪСТОСЛОВИЦА

1	2		3	4		■	5	6	7		8	9
10		■	11		■	12	■	13		■	14	
	■	15	■	16	17		18		■	19	■	
20			21	■	22			■	23			
	■	24		25	■		■	26			■	
■	27					■	28					■
29	■	30			■	31	■	32			■	33
34				■	35		36	■	37			
	■		■	38				39	■		■	
40	41	■	42		■		■	43	44	■	45	
46						■	47					

ВОДОРАВНО: 1. Велик руски композитор, родоначалник на руската класическа музика 5. Известен немски композитор, създател на новия оперен жанр — музикалната драма 10. Инициалите на италиански майстор—създател на класическия тип цигулка 11. Нота от ориенталската гама 13. Предлог 14. Четвъртата степен от основната натурална мажорна гама 16. Действуващо лице от операта „Ловци на бисери" 20. Изпълнение на музикална творба от двама 22. Героиня от „Вълшебния стрелец" на Вебер 23. Един от елементите на класическия, а също така и на салонния танц 24. Струнен музикален инструмент, разпространен в Кавказ и Средна Азия 26. Река в Тайланд, десен приток на Меконга 27. Гениален полски композитор и пианист, основоположник на полската музикална класика 28. Знак за понижение в музиката 30. Немска пианистка, жена на композитора Роберт Шуман 32. Част от името на известна италианска оперна певица 34. Цигулар и диригент, бивш професор в Петербургската консерватория 35. Опера от Волфганг Моцарт 37. Крайници на човешкото тяло 38. Опера от Джакомо Пучини 40. Френски литературен седмичник 42. Ритмично движение в танците 43. Инициалите на английски композитор и музиковед 45. Остра възбуда против някого 46. Учител по музика в Силистренското педагогическо училище през 1896 година, един от ръководителите на музикалната дейност в града 47. Италиански композитор, творчеството на когото се характеризира с остри драматични положения, ярка емоционалност и мелодичен стил.

ОТВЕСНО: 1. Името на първото музикално дружество, организирано в Силистра през 1898 година, приемник по-късно на което се явява „Седянка" 2. Сричка, която се използва при изпяване на мелодия без определен текст 3. Инициалите на знаменит италиански цигулар и композитор 4. Разказ от Елин Пелин 6. Главно действуващо лице в музикалната драма „Пер Гинт" 7. Нотен знак по църковната номенклатура 8. Отвора на струнен музикален инструмент 9. Виден френски композитор, оркестрирал блясково „Картини от една изложба" от М. Мусоргский 12. Опера от Джузепе Верди, написана по случай откриването на Суецкия канал 15. Най-великият немски композитор класик, творчеството на когото е проникнато от вярата в тържеството на справедливостта 17. Инициалите на пианист и композитор, роден в Англия от семейството на френски музикант 18. Музикална нота 19. Наш композитор, автор на първата българска опера „Сиромахкиня" 21. Животно, приличащо на коня, обитава влажните тропически гори на Америка и Азия 23. Немски композитор, един от най-ярките представители на прогресивното романтично изкуство на 19 век 25. Първата сричка от хорово музикално произведение с траурен характер 26. Продукт на пчеларството 29. Чешки музикант, учител в Силистренското педагогическо училище през 1891-1894 година, поставил началото на организираното музикално движение в града 31. Велик унгарски композитор, гениален пианист, творчеството на когото е проникнато от романтизма 33. Композитор-реалист, най-великият музикален драматург на Италия 35. Граматически съюз 36. Инициалите на учител-музикален деятел, основател на първият оркестър в гр. Силистра през 1898 година 38. Остров в Индокитай, на Сиамския залив 39. Река в Южна Франция, приток на Гарона 41. Втората по ред нота 42. Инициалите на диригента на „Седянка" 44. Инициалите на велик руски композитор, един от най-видните представители на реализма в музиката 45. Име на чешки композитор и педагог.

Съставил:
Георги КАРАПАНАЙОТОВ

ОБЯВА
ДУНАВСКИ ДРАГАЖЕН ФЛОТ— Силистра
търси правоспособни
багеристи от VI и VII разряд
ел. техници от IV до VI разряд
Справка—предприятието!

ДЕПОЗИТ

Безсмъртни смелите остават, когато паднат в бой с врага!

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X. бр 53 (914) | Събота, 8 май 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

В ДЕНЯ НА ПОБЕДАТА — ПОЧИТ КЪМ ГЕРОИЗМА НА СИЛИСТРЕНЦИ

о. з. генерал-полковник
Владимир СТОЙЧЕВ
бивш командир на 1-ва българска армия

ДВАДЕСЕТ години ни делят вече от онзи светъл за цялото човечество ден — Девети май 1945 година, в който хитлеристка Германия сложи оръжието пред славните и непобедими съветски войни и подписа пълна безусловна капитулация.

Предсказаният от Хитлер хилядогодишен живот на Райха свърши. Сърцата на всички съветски хора по света се изпълниха с радост: човечеството бе избавено от най-черната опасност.

В Берлин, сърцето на хитлеристка Германия, гордо се развяваше победоносното съветско знаме, символ на тържеството на народите над мракобесието, символ на победата на доброто над злото, символ на унищожението на най-върлите врагове на прогреса и на свободата.

Ликуваше и нашият народ в тоя паметен исторически ден. На Девети септември 1944 година, под ръководството на своята героична комунистическа партия, той бе въстанал с оръжие в ръка и бе помел със съкрушителен замах царската смет и царските блюдолизци, които бяха опетнили българското име със своето престъпно сътрудничество с хитлерофашизма. Победата му даде възможност да се нареди и той в лагера на своите двойни освободители — съветските братя — и рамо до рамо с тях и с юначните югославски партизани да участвува в последния щурм срещу крепостта на хилеризма. В тоя марш десетки хиляди български партизани, офицери и войници пожертвуваха живота си, но жертвата им не бе напразна: с кръвта си те циментираха непоклатимата стена на българо-съветската дружба.

Силистренци със законна гордост трябва да си спомнят за този велик за човечеството ден, в който се получи известието за безусловната капитулация на хитлеристка Германия, за разпръсването на кошмара, който в продължение на едно десетилетие бе тормозил човечеството.

Тридесет и първи пехотен полк, попълнен преимуществено именно с юнаци от Силистренския край, взе участие и в двете фази на Отечествената война. В състава на 12-та пехотна дивизия този полк се покри със слава в сраженията, които Българската армия води рамо до рамо с югославските партизани за прочистване на съседните нам югославски територии от хитлеристките окупатори и за освобождението на Пирот и Ниш.

В състава на същата дивизия полкът участвува и в победоносния поход на поверената ми армия към сърцето на хитлеристкия Райх и беше един от онези полкове, които стигнаха дълбоко в заснежените австрийски алпи. Както в отбранителните боеве, които Българската армия води срещу нападащия няколкократно по-многоброен противник по северните брегове на Драва, тъй и в настъпателния марш, в който преследвахме хитлеристи, власовци и главорези-усташи на Анте Павелич, винаги съм разчитал на високия боеви дух на силистренци и на тяхната непоколебима готовност за саможертва.

Поканата, да напиша няколко реда във връзка с двадесетгодишнината от победата над хитлеристка Германия във вестник „Силистренска трибуна“, използвам за дълбок поклон пред светлата памет на тези, които дадоха живота си за тържеството на правдата и на свободата и сърдечно приветствувам живите герои. На тях и на техните семейства, а също и на семействата на загиналите от сърце пожелавам здраве и сполука.

ИНТЕРВЮ С УЧАСТНИЦИ В ОТЕЧЕСТВЕНАТА ВОЙНА

о. з. подполковник ХРИСТО ХРИСТОВ, директор на СП „Млекопреработване“ — Силистра.

Какво според вас бе решаващото условие за победата на Българската армия в Отечествената война?

ПРЕДИ всичко трябва да кажа, че подготовката на царската армия, тази която завари победата на Девети септември, бе много слаба. Лошо бе въоръжението й в сравнение с армиите на страните, които тогава воюваха. Всичко това създаде в началото на войната сериозни затруднения за нашите войски.

Но победоносният ход на Съветската армия и решението на народната власт — да продължим борбата рамо до рамо с червеноармейците до пълната победа над фашизма стана главна основа за по-нататъшните наши действия.

Голяма роля за победата на нашата армия над врага изиграха командирите по политическата част, които бяха избрани между най-добрите партизани и полит-затворници. Те станаха основа на първите войнишки комитети за работа сред армията и в борбата против загнездили се в нейните редове вражески елементи.

Вдъхновяващ пример в боя бяха създадените бойни поделения от доброволци, партизани, политзатворници и други предани синове и дъщери на народа. Тези поделения, разпръснати по полкове и и дивизии, неведнъж в най-критичните моменти на боя се хвърляха първи в боя и увличаха останалите след себе си.

мл.сержант от запаса ИВАН КРЪСТЕВ, вулканизатор в ТПК „Метал“ — Силистра.

Какъв бе примерът на съветските бойци по време на съвместните ви боеве в Унгария?

СЪС съветските войни воювахме заедно през втората фаза на войната в Унгария. Веднъж на нашата рота бе поставена задача да вземе участие в едно от настъпленията заедно със съветски танкови части. Това решение на командуването разпали у нас радост и готовност да се бием заедно срещу немците. Поведени от танковете, два дни без отдих преследвахме врага. Дългият път, умората не сломиха духа ни, защото бяхме заедно, защото ни вдъхновяваше техният безпримерен героизъм. Две думи ни свързваха всякога: „Напред — до Берлин!“ Тях повтаряхме заедно и отново се понасяхме в боя.

След като завършихме настъплението, ние отново се върнахме в полка и заехме определените ни позиции. В дясно от нас бяха окопите на съветските войни. Неведнъж те идваха при нас и отново, като зов за бой, звучаха познатите ни вече думи: „Напред — до Берлин!“.

мл.сержант от запаса СТОЯН ДОБРЕВ, началник на леярния цех в ДМЗ „Стомана“ — Силистра.

Какво ви вдъхновяваше в боя с германците през Отечествената война?

В боя не познавах страх: в мен тържествуваше мисълта за справедливата политика, която води нашата народна власт по отношение участието на България във войната.

Когато на 29 март 1945 година започна настъплението за град Надетад, нашият взвод бе предаден да придружава една от дружините на 46 пехотен Толбухински полк. Там нашият взвод бе изведен на открит артилерийски бой. По време на боя първо оръдие беше повредено и ранен оръдейният командир. Като командир на второ оръдие, наложи ми се да продължа боя сам. Но и от нашия разчет един от войниците падна убит, а другите двама бяха ранени. Останах сам. Закачих оръдието и го повлякох към втори взвод на нашата батарея. Не мислех за грозящата ме смърт. Мисълта да спася оръдието, за да ни послужи в по-нататъшните тежки боеве, ми даваше сили. За тази своя проява получих орден за храброст.

Всичко това е минало. Осемнадесет години вече работя на мирния фронт като началник на леярния цех. За моите успехи бях награден с „Народен орден на труда“ — сребърен.

о. з. капитан ДИМИТЪР ЖЕЛЕВ, председател на Окръжния комитет на ДОСО.

В какво вие виждате мощта на Съветската армия?

АЗ съм служил в 1-ва Софийска бронирана бригада. Тя беше единствена в България преди Девети септември. Офицерският кадър се обучаваше в гр. Ниш от елитни части на немската дивизия „Принц Ойген“. Бяхме въоръжени с танкове тип „Рено“ и тип „Майбах“.

Нашата бригада след това разгроми тази елитна немска дивизия благодарение светкавичните и изненадващи нападения на съветската авиация, главни нейни качества по време на войната в Югославия и Унгария. Точността на огъня и на другите съветски части, тяхната маневреност и високият боен дух на съветските бойци — всичко това укрепваше вярата у нас и ние се биехме смело и уверено. Мощта на Съветската армия не беше тогава във въоръжението: съюзните армии на Англия и САЩ бяха далеч по-добре въоръжени. Но тя се изразяваше в дълбокия патриотизъм и себеотрицание на бойците, в тяхната вяра в победата, в тяхната убеденост в делото на КПСС.

Съвременната мощ на Съветската армия е неоспорима. Тя е гордост за целия социалистически лагер, за народите от целия свят. Тя е въоръжена с най-модерното и ефикасно ракетно оръжие, което може да порази всяка точка от земното кълбо.

УСТРЕМНО АТАКУВАХМЕ ПРОТИВНИКА

Нашата 1-ва дружина от 1-ви пехотен гвардейски полк, на която бях командир, бе сформирана в гр. Брезник повече от неопитни доброволци, които до този момент не бяха боравили с оръжие. Оръжието, което ни дадоха, беше неизпробвано и впоследствие даде много лоши резултати в боевете, които водихме с врага.

Първата ни среща с противника стана при гр. Власотинци — Югославия. Там дружината получи своето бойно кръщение.

. . .След непосилен продължителен поход под дъжда дружината стигна височините над с. Боляри, откъдето щяхме да предприемем атаката за гр. Власотинци. Въпреки голямата умора от дългия път, бойците имаха бодър дух и с готовност очакваха часа на атаката. По преценка на командуването, тя трябваше да се предприеме веднага, за да се изненада противника. Защото, по сведение на сръбски партизани, той беше многочислен и нашата инициатива щеше да го обърка.

Разузнаване от наша страна не извършихме, тъй като нямаше време за това, а използувахме дадените ни от сръбските партизани сведения.

Събрахме ротните командири и комисари на наблюдателния пункт, отстоящ на 1 км от град Власотинци, където определихме на всяка рота района на действие, посоката на настъпление и начина, по който трябва да се проведе атаката.

В дадения момент бойците се вдигнаха устремно в атака. Накипялата омраза към врага правеше неумолим техният стремеж за победа.

Противникът не издържа и потърси спасение в бягството. Но успяха да се спасят много малко немци. По-голямата част, главно тези, които се бяха изпокрили из избите на по-масивните здания, след умело проведеният уличен бой от дружината, намериха смъртта си или бяха пленени. Там останаха над 15 противникови трупа и бяха пленени над 400 души немци, голямо количество оръжие и боеприпаси.

Това първо въоръжено сблъскване с германците ни показа, че на момчетата може да се разчита много в следващите боеве. Той беше проверка на силите, опознаване на отделните бойци. И наша проверка — на командуването. Той ни откриваше пътя на бъдещите славни победи на 1-ви гвардейски полк, в състава на който дружината взе участие до края на войната.

о. з. генерал-майор **Боян МИХНЕВ**
бивш командир на 1-ва гвардейска дружина

ГЕРОИ НА ПОЛКА

БОРИСЛАВ АВРЕНСКИ, партизанин от Варненския партизански отряд, помощник-командир на 1-ва тежкокартечна рота, храбрец на полка при с. Чекел и с. Кишбайом—Унгария, 1945 г. Сега офицер в ВВС.

СТОЙКО СТОЯНОВ, командир на 2-ра рота от 31-ви пехотен полк, храбрец на полка, проявил се при боевете на кота 708 с. Липовица — Сърбия. Сега о. з. полковник

ЦОНЬО ШИНДЕРОВ, роден в гр. Ловеч, знаменосец на 31-ви пехотен полк през Отечествената война 1944-1945 година. Сега живее в с. Керека, Габровски окръг.

Марш на първоармейците

Ний оставихме Родината далече
и тръгнахме в поход на война!
С много нежност и любов сърдечна
ни изпрати родната страна.

В пътя мраз и снежна буря ни задуха,
но духът ни беше несломим
и тръгнахме с маршал Толбухин
в боен поход—смело към Берлин!

В бой паднаха най-добрите ни другари,
но не се отчая ни един
и заклехме се врага коварен
с безпощадна ярост да сразим!

Сетне, в боя страшен с немските фашисти,
разгромихме робския ярем!
Враговете винаги ще чистим,
па макар в борбата да измрем!

Ще си спомнят дълго немските тирани,
где е стъпвал зверският им крак!
Ще си спомнят често и славяните
как разбиха смело своя враг...

В бой паднаха най-добрите ни другари
но не се отчая ни един,
и заклехме се врага коварен
с безпощадна ярост да сразим!

Гео СТОЯНОВ
Фронтът, някъде в Унгария

В земите на Югославия

1945 ГОДИНА.

Есента бързо настъпваше. Капеха последните листа на дърветата. Вятърът ги грабваше на невидимите си крила и ги отнасяше далеч в равнината. Постоянно валяха дъждове. Нощите бяха студени и тъмни.

В такава една непрогледна нощ тръгна тридесет и първи пехотен полк от Драгоман пеш за Югославия. Там беше фронтът. Там бяха немците—отстъпваха. Там чакаше настръхнала смъртта.

Мълчаливата колона бавно изминаваше километър след километър. Тежките раници не сломиха волята на бойците.

Йордан Йорданов (Данчо „бабата“) крачеше най-напред—смел, неустрашим, завладян изцяло от порива на предстоящия бой. Гърбът му беше мокър като на другите. Краката му жвакаха в ботушите като в блато.

Неочакваният миг дойде. На сутринта, след като бяха пътували едно денонощие, ротата на капитан Константинов получи заповед да се изнесе в района на кота 808.

Ротата настъпи в боен ред. Но немците бяха минирали всички пътеки, водещи за върха. Покрай тях висеха китки с ръчни бомби, които при докосване избухваха. Не един войник загина при експлозиите. Тогава командирът на ротата нареди — офицерският кандидат Страти Илиев да сформира един взвод от разузнавачи с автоматично оръжие и да отидат напред да разузнаят местността. Между тях беше и Данчо.

Потеглиха предпазливо по една пътека. Където срещнаха минирано място, ограждаха го с кръгче и поставяха по една клечка—знак, че има мина, да се внимава. А бомбите откачаха и ги вземаха със себе си.

Данчо, офицерският кандидат Страти Илиев и Алековчето излязоха точно срещу позициите на швабите. Данчо намести картечницата, сложи пълнителя и се огледа — в първия окоп пред него стърчаха главите на трима немци. По-нататък се забелязваха каските на още десетина. Те разговаряха високо на своя неразбираем език.

Премери се добре. Натисна спусъка за автоматична стрелба, но се получи засечка. Картечницата даде само един изстрел. „Дадоха ни оръжие, което не може да стреля —помисли си Данчо.—Знаеха, че рано или късно ще го насочим срещу тях“. Не изрекъл още тези думи и няколко мини, свистейки, заглушиха гласа му. Последната падна съвсем близо до картечницата и рани и него, и командира Страти Илиев. Черни кръгове премрежиха очите му. Главата му натежа отпусната.

Не извика за помощ. В просъница видя, че срещу него тичат трима немци. Грабна автомата на командира си, който още лежеше по очи, и го изпразни в тях. Видя как единият се хвана за корема, прерязан от куршумите, а другите двама се струполиха като круши на земята.

Колко е стоял на това място, не помни. Но когато се обърна и потърси другарите си, тях ги нямаше. Върна се сам по пътеката, по която бяха дошли. Разбра: тъпанчето на едното му ухо е спукано. Това установиха и лекарите, когато го отведоха в къщата —превързочен пункт накрая на гората. И още едно разбра: ранен е сериозно в ръката и в крака от последната мина.

Твърд беше Данчо. Не пожела да се върне в тила да се лекува. Щом се оправи слухът му и заздравяха малко раните му, той отново се завърна в частта си. Раните лекуваха санитарите във време на движение.

Пак тръгнаха по петите на отстъпващият враг. Пак безсънни нощи. Пак мокри и ненахранени както трябва. От всеки храст ги дебнеха изненади.

Отслабнал и брадясал, Данчо мислеше за крайната победа над врага. Тя не идваше лесно—опитният завоевател не отстъпваше позициите си.

Трудно му е да разказва за всичко с подробности. Думите му носят барута на войната, напомнят му за имената на неговите убити другари. Те правят лицето му намръщено, веждите му му—свъсени, юмруците му— свити.

... Светлините на Прищина гаснеха. По големия железопътен възел не се движеха влакове.

Ротата се беше окопала на кота 951, пред самия град. Бойците бяха застанали под самите дървета на височината и трудно манипулираха с ръчните гранати. Хвърляха ги над клоните в дола, когато някоя немска верига се опитваше да изскачи склона. Тогава се случи едно нещастие, което накара Данчо да се отврати от войната—една от бомбите се закачи на един клон, експлодира във въздуха и уби на място двама български войници.

Не издържа. Яви се веднага при офицерския кандидат Страти Илиев и му докладва: „Разрешете да отмъстя за моите другари!“. Илиев го обичаше като роден брат за смелостта му. Ходеха винаги заедно. Заедно се окопаваха. Заедно се хранеха. Пиеха вода от една манерка.

Събраха бомбите на целия взвод и застанаха с Данчо на един ъгъл до един столетен дъб. Оттам всичко се виждаше. И зачакаха.

Бомбите Данчо мяташе в дола. Без страх. Без тревога за своя живот. Застанал прав зад един камък, той изпращаше на немците своята омраза, огън и желязо.

Но ето, че един куршум удари Илиев право в сърцето. Той клюмна глава. Но Данчо изправи своята и последните гранати от неговата ръка полетяха към настъпващата немска верига. Спря я. Не позволи да загинат и други негови другари.

Два ордена за храброст красят гърдите му. Преди двадесет години, когато Родината празнуваше своята първа свободна пролет, той отдаде последна почит на своя скъп и незабравим командир и другар в земите на Югославия.

Никола **ДЕЛИОРМАНСКИ**

УТРЕ се навършват 20 години от победата над фашистка Германия. В неравния бой с врага героизъм и себеотрицание проявиха и хиляди бойци и командири от нашия окръг, включени главно в прославения 31 пехотен силистренски полк. В името на свободата много от тях оставиха костите си по бойните полета.

Днешният брой е посветен на всички участници в Отечествената война от Силистренски окръг.

ЧЕРВЕНИТЕ ЛЕНТИЧКИ

НА 6 СЕПТЕМВРИ 1944 година в село Мелница, където тогава се намираше нашият полк пристигна войнишки театър, воден от известния артист Асен Русков. След няколко представления пред щабните поделения, на 9 септември рано сутринта Русков беше при мен на чаша кафе. Когато пуснахме радиото, за голяма наша изненада чухме прокламацията на новият министър-председател, а след това и заповедта до армията на новия министър на войната.

Следваха и други съобщения за извършеното в България народно въстание. За да не останат в неведение и се подадат на неверни и тенденциозни слухове, по телефона уведомих дружинните командири и наредих веднага да строят поделенията си и да им съобщят новината.

Същият ден от щаба на дивизията се получи заповед за изнасяне на полка в района на село Драгоман. Товаренето на ешалоните от гара Елхово трябваше да започне на 15 септември.

През деня на глед всичко беше спокойно. От щаба виждах на малки групички войници да коментират новините. След плад не започнаха да се носят слухове за размирици в 32-ри пехотен полк. Привечер слуховете се потвърдиха. Войниците от този полк започнали да се бунтуват главно за това, че командирите не им разрешават да се окичат с червени лентички. Долетяха сведения, че същото става и в 46-ти полк. Късно вечерта ми се докладва, че са били забелязани с червени лентички на рубашките си и няколко войника от домакинството на полка.

На 10 септември рано сутринта целият полк бе построен в местността „Лагера“. С кратка реч съобщих на войниците, че имаме нова народна власт, казах им, че новото правителство на Отечествения фронт отразява истинските интереси на народа. В речта си също така наблегнах на светлите перспективи, които открива съюзът ни със Съветския съюз и щастливото бъдеще на народа ни. На края подчертах, че като съюзници на славната Червена армия, ще се бием рамо до рамо с нея до пълният разгром на хитлеристките нашественици. С цел да се запази дисциплината и бодрият дух на войниците заповядах: „В чест на братската Червена армия, всички бойци да окичат гърдите си с червени лентички!“ Музикантският взвод засвири бойния марш и спонтанно, гръмогласно „Ура“ огласи селото.

Когато извадих от джоба си червената лента и пръв аз окичих гърдите си с нея, ентусиазмът на войниците се повиши още повече. Не пропуснах да използвам създалото се благоприятно настроение, за да укрепя вярата на войниците в командването, за безусловно изпълнение на всички заповеди, за запазване полка като боеспособна бойна единица, готова на честна и вярна служба на Родината и новата Народна власт.

След като разпуснах войниците, те се заловиха на кръшно добруджанско хоро. Настроението им беше отлично. Дисциплината в полка беше запазена. Тая предварителна подготовка на полка се оказа основна предпоставка, която впоследствие доведе до славните победи при вр. Остра-чука, с. Литовица, вр. Лисица, к. 1020 т. н.

о. з. полковник **ВЕКИЛАРЧЕВ**
бивш командир
на 31 пехотен полк.

МОМЕНТИ ОТ ЖИВОТА НА ЕДИН ВОЙНИК

И СЛЕД векове историята ще разказва на поколенията как храбро, неудържимо през 1944-45 година се биха и в славни боеве паднаха край Ниш, Прищина, Балатон, Ястребци мнозина от равна Тракия, от китните кътчета на Рила и Пирин, от Златна Добруджа — от цялата страна. Понесли в сърцата си суровата правда на живота българските воини крачеха смело към вражите куршуми и острия писък на мините. Историята ще разказва за войната, от пепелищата на която се роди новият живот, радостта, свободата в нашата страна и в още други. Ще разказва за безпримерния героизъм на нашите храбри бойци от 31-ви полк в борбата срещу немския фашизъм. Но поколенията ще разберат ли как тяхната съдба се изплиташе от тревоги, надежди, мъжество и човешко величие?! Жарта на спомените още пари сърцата на тези, които воюваха там при Драва, Балатон...

Един от хилядите самоотвержени бойци е и Марин Добрев от село Малък Преславец. Народното ликуване от Деветосептемврийското въстание проникна с голяма сила и тук на българо-турската граница в село Елхово, където Марин изпълняваше своя военен дълг. Като всеки млад човек и той имаше свои мечти, трепети и очакване за нещо хубаво, голямо. Но неговата обич към народа, към Родината го накара без колебание да грабне автомата и с радиостанция на гърба си да застане в редиците на най-верните синове, които заминаха с първите влакове към фронта. Само след месец двадесет и двегодишният момък, с небрежните светли къдри, разбра жестокостите на войната. Пътят, който беше поел, бе труден, суров, героичен. Той трябваше да воюва, да мръзне, да гладува, да убива, да бъде раняван и да бъде готов да умре в борбата.

Първото влизане на полка в бой с немците стана при овладяването на кота — 808. И ако в мирно време за младите войници обучението по стрелба минаваше забавно, и всеки олучен в целта мишен предизвикваше гордост и радост, то сега в боя както Марин, така и други, влизайки за пръв път в борба с врага, изпитаха най-напред неприятно чувство, пораждано от непрекъснатото свистене на куршумите и избухване на мините. Ведро-сините очи на Марин бързо потъмняха от вражеските пушечни залпове, от болката за загубените другари, от голямата омраза към немците, чиито ботуши оставяха разрушени и в пламъци много мирни градове и села.

Позициите на полка не бяха постоянни и той минаваше през села и градове, като понякога само се застояваше на едно място за по-дълго време. Дните се нижеха бавно и напрегнато. На 31 октомври 1944 година започна активен бой за превземане на кота — 1020. В гъстата гора, където бяха разположени българските бойци, видимостта беше лоша. Трудно бе да се лази из калта. Студът сковаваше ръцете. Марин като радист на пехотна дружина поддържаше редовна връзка с щаба на полка. Макар и много млад той проявяваше голяма находчивост и умение при разполагането и използването на радиостанцията. С умение докладваше на началниците си за развоя на боя и внимателно приемаше техните заповеди. За кратко време височината бе овладяна от българските войници. Но след девет дни сгрупирали силите си и със силен артилерийски огън немците започнаха нова битка, в която временно победиха. Там паднаха много убити и ранени. Между тях е и Марин. Вражески куршум бе разпръснал не само частите на радиостанцията, но бе разкъсал тялото му от двете страни на гръбначния му стълб. Кръв и пот се стичаха на браздички по гърба на Марин. Но той не загуби самообладание и макар сам да се нуждаеше от помощ, намери сили и подкрепи друг свой другар, който измъкна от немските хлопки. Неимоверните трудности не сломиха българските бойци, които с изключително себеотрицание отново се събраха за нападение срещу немците. Пролятата кръв на техните другари ги зовеше да се бият до крайна победа над врага. И в това голямо и тежко сражение бодро ечеше Марша на първоармейците. Пееше Марин, пееха хилядите като него; „В бой паднаха най-добрите ни другари, но не се отчая ни един. И заклехме се врага коварен с безпощадна ярост да сразим!“ Тази песен се подемаше от всички войници и даваше нов тласък на героизъм. Кота — 1 020 беше бързо превзета от българските войски.

С много цветя и радостни възгласи бяха посрещнати победителите в нашата страна. Между тях беше и Марин Добрев. Сега той е директор на ДАП — Силистра. Косите му са посребрени, може би не толкова от възрастта, колкото от онези преживени мигове, в които той решително участвуваше над пълното поражение на немските окупатори. Със същия огън, с който някога се биеше с врага, сега той работи за процъфтяването на нашата страна.

Малира ПЕТРОВА

В ИМЕТО НА БЪДЕЩЕТО

В ПЪРВИТЕ дни на пролетта, на 6 март 1945 година 31-ви пехотен полк, вдигнат по тревога настъпи за контраатакуване на вклинилия се противник в отбраната на 299 съветска стрелкова дивизия. Силистренци, макар и обсипани от шрапнелен и снаряден огън прегазиха канала Риня (Кишбайомската рекичка) и изпреварвайки с около сто крачки немските вълни, навлязоха в траншеите при съветските войници. Силни прегръдки и целувки. Незабравими моменти, но време за радости нямаше. Дадохме силен преграден картечен, пушечен и автоматичен огън и спряхме две последователни вълни. Третата верига бе покосена от две съветски катюши и огъня на 120 мм минохвъргачки.

Тук в траншея при с. Кишбайом се сложи началото на братската, кръвна дружба между нашите войни и красноармейците. Опитите на противника на 7, 8 и 9 март да продължи настъплението биваха отбити. Дойде 10 март, събота, най-тежкия боен ден за силистренци и варненци. Гъсти немски вериги (колонки) след силна и продължителна артилерийска подготовка настъпиха срещу втора пехотна дружина. Известна част от есесовците успяха да влязат в траншея на дружината, където се започна бомбов двубой. Намеси се и осма варненска рота.

Втора и трета пехотни роти, които получиха заповед да подкрепят оттеглянето на полка със своите осем тежки картечници „Шварц лозе“ с флангов огън покосяваха атакуващият противник, бяха избити и ранени над 1 300 хитлеристи, които по-късно имах случая да видя лично. Това не им се хареса. Прехвърлиха целият свой артилерийски и минохвъргачен огън по двете роти и биеха до зашеметяване. Настъпиха 22 танка, от които 17 ни прегазиха. Започна ужасен бой със стоманените чудовища. Бяха унищожени четири танка. За честта на родината, в името на бъдещето на нашите деца, силистренци показаха безпримерен и небивал героизъм. Биха се храбро всички — подпоручик Трифон Трифонов от Силистра, двамата братя от втора рота от с. Бабук, Йордан и Никола Цоневи, Иван Стоянов от с. Смилец, Стойчо Ранчев и Станчо-хлебарчето от Силистра, Йовчо от 23 набор от Професор Иширково и много други. От споменатите едни са убити, други останаха живи.

За падналите — убити, ранени и изчезнали 15 499 души, унгарското население в знак на дълбока и сърдечна признателност, навсякъде, където са водени боеве от нашата армия е построило паметници и отделни гробове, обградени с рози и цветя. Преди месец време група ветерани посетихме тези места. От всичко, което видяхме, чухме и почувствувахме най-силното — сърдечната признателност на унгарския народ към нашия народ, за освобождаването на Южна Унгария. Гордо чувство изпитах, когато слушах как комсомолския секретар във военното поделение гр. Печ при срещата ни с възхищение докладваше за действията на 31-и пехотен полк при с. Кишбайом.

о. з. подполковник Стойко
СТОЯНОВ
бивш командир на 2-ра пехотна
рота от 31-ви полк.

ПЪРВИЯТ БОЙ

СЛЕД като напуснах мрачните килии на Софийският затвор, се представих в ЦК на БКП за нови задачи. Там ми съобщиха, че има решение да замина незабавно на фронта като помощник командир на 31-ви стрелкови пехотен полк, който тогава се намираше в района на град Властица — Югославия.

Командира на полка полковник Векиларчев, заварих в едно малко селце под един навес, седнал на едно трикрако столче пред запален огън. Представих му се както повелява военния устав. Въпреки, че беше предупреден за моето идване, той отначало ме погледна изненадан. През това време полкът вече беше влязъл в първи схватки с врага. Заели предварително удобни позиции, с ураганен артилерийски огън германците обсипваха окопите на храбрите силистренци със снаряди. Поисках разрешение от командира да отида на предната линия, за да разбера настроението на войниците. Той даде съгласието си и аз се оказах в окопите между войниците без те да знаят, че съм помощник командир на полка.

Там разбрах, че между войниците има известна суматоха и страх от немското оръжие. Та нали години наред им беше втълпявано, че немската армия е непобедима? Въпреки това обаче, те продължаваха атаката.

Заедно с командира на полка решихме да прекратим фронталната атака на височината заета от немците, защото щеше да ни струва много жертви. Решихме, че ще е по-добре да обходим върха, за да се явим във фланга и тила на врага. Германците разбраха нашата замисъл, но след жесток бой, при който и двете страни дадоха много жертви, те отстъпиха върха в паническо бягство. След този първи бой и първа победа, за нас политическите офицери вече беше много по лесно да убедим войниците, че немската армия е разбита и с нея и ние, българските войници можем успешно да се борим.

По-късно нашият полк съвместно с танковата бригада успешно атакува и превзе и град Властница, при което немците бягаха панически, а нашите стреляха след тях. След тези боеве, ние вече почнахме да водим системна политическа работа сред войниците. С помощта на комунистите войници и офицери, ние редовно ги информирахме за най-важните събития, поддържахме в тях бодър дух, готови винаги да влязат в бой с врага.

Това беше още в началото на войната. По-нататък до края на войната полкът продължи своите бойни подвизи и през цялата война беше един от най-добрите.

о. з. полковник Григор **ВЕЛЕВ**
бивш ЗКПЧ на 31 пехотен полк

Посрещането на генерал В. Стойчев, командир на I българска армия след завършването на Отечествената война.

ПОСЛЕДНИТЕ МИНУТИ

БЕШЕ през първата половина на месец май 1945 година. Настъплението на Съветската армия със северното си крило към Берлин и с южното към Австрия и Южна Германия, в състава на което влизаше 3-ти Украински фронт и 1-ва българска армия, принуди хитлеристките армии да се откажат от своята съпротива и да започнат общо отстъпление по целия съветско-германски фронт. Те се отправиха на запад с цел да се предадат на американци и англичани и да избегнат новите удари на Съветската армия. Това обаче не им се удаде. Под ударите на непобедимата Съветска армия хитлеристката войскова групировка в Берлин капитулира. Войските на 3-ти Украински фронт, под командуването на прославения съветски маршал Ф. И. Толбухин, успешно настъпваха и вече бяха навлезли в Австрия. Но пред 1-ва българска армия хитлеристите все още упорито задържаха своите силно укрепени позиции.

Към 7 май нашето разузнаване установи, че и в поречията на реките Драва и Мур хитлеристите са започнали оттеглянето на главните си сили на Австрийска територия. В същия ден немско-фашисткото командуване капитулира, но на 8 май, когато влизаше в сила сключеното примирие, хитлеристките дивизии, вместо да започнат да се предават на съветските и съюзническите части, те започнаха бързо да отстъпват на запад, като едновременно с това се стремяха с боеве да задържат за по-дълго време нашето напредване.

Пред фронта на нашата армия, от с. Шафарско до р. Драва, отстъпваха около три хитлеристки дивизии с артилерия. На 7 май 1-ва българска армия получи задача да организира и започне преследване на отстъпващия противник с бързо подвижни отряди. Основните сили на 3-ти българоки корпус от състава на 1-ва българска армия преминаха веднага в преследване на противника. Нашата 12-та пехотна дивизия настъпи и започна да преследва противника северно от р. Драва в западно направление към град Марибор, Дравоград и Клагенфурт, като изпрати моторизиран преден отред — 1-ва пехотна дружина с артилерия от 31-ви пехотен Силистренски полк. 31-ви пехотен Силистренски полк получи задача да влезе в състава на своята 12-та пехотна дивизия и съвместно с нея да преследва отстъпващия на запад противник в обща посока на село Шафарско — гр. Марибор.

В навечерието на преследването беше отпразнуван тържествено бойния празник на труда и на международната работническа солидарност Първи май, с което бе повишен настъпателният дух на бойците.

Първа пехотна дружина, в състава на 31-ви пехотен Силистренски полк, стремително се насочи по следите на врага. Всички бойци и командири от нея разбираха, че са необходими последни усилия и ги даваха с готовност. Като мина през селата Желязна гора, Бугрищанец, Пресека и Средище, дружината се насочи към град Ормож. Походният марш се извършваше в непрогледна тъмнина през хълмисти местности, покрити с гъсти иглолистни гори. От с. Грабе дружината напусна шосето и по черен път продължи движението си през селата Сприот, Крчевина и на 8 май достигна град Ормож.

Настъплението се извършваше през живописна местност, потънала в зеленина и цъфнали овощни градини. На запад се белееха, окъпани в лъчите на пролетното слънце, заснежените върхове на величествените Алпи. Пролетният словенски пейзаж напомняше за Родината. Противник вече не се виждаше, но походът беше труден. Той се извършваше по крайно разбит, кален и миниран път, с направени по него от германците много препятствия. Само разрушените мостове и разхвърляните пътни съоръжения, които забавяха нашето движение, показваха, че врагът е минал и оттук.

След кратка почивка в град Ормож настъплението продължи. Последователно бяха минати малките, но китни словенски селца Велика неделя, Содинци, Сеянци, Савки и Поленшал, накацали живописно по горнистите хълмове. Навред населението посрещаше българските бойци като свои освободители. Мъже, жени и деца с кошници ябълки и ведра ябълково вино „бучнице“, както го наричаха словенците, се надпреварваха да предлагат своите скромни дарове.

Изминала за 24 часа повече от 60 километра, дружината ни достигна село Хлопанци и спря за пошуване. Като знаеха, че почивката им ще е кратка, бойците я използуваха разумно за възстановяване на своите и силите на конете.

На 8-ми май маршалът на Съветския съюз Ф. И. Толбухин отправи позив до всички хитлеристки части. В него той предлагаше да се тури край на кръвопролитията. В 23 часа да се прекратят военните действия, а на Девети май да се изпратят парламентьори, за да получат нарежданията за предаване на оръжията и преминаване на частите в плен. Гарантираше се животът на всички, запазването на личното имущество, храна и медицинска помощ до завръщането им в родината. На този високо хуманен апел се отзоваха много малко противникови войници и офицери. Поголямата част продължаваха отстъплението си, водейки бойни действия с нас.

На 9 май сутринта нашата дружина напусна село Хлопанци и продължи да преследва противника през селата Папине, Ливанци, Св. Урбари и Ложане. По пътя на отстъплението противникът бе разхвърлял съоръженията си и ограбени от населението вещи. Имаше оставени много съблазнителни предмети, но бойците знаеха, че те лесно могат да отнемат живота на недисциплинираните и любопитните и затова не ги вземаха.

Трябваше да се бърза с изпълнението на поставената ни от командуването задача — да се възстанови прекъснатият с противника контакт и при настигането да се унищожи. Но на обед откъм тила се чу стрелба. Докато се разбере каква е тя, край нас профуча мотоциклет, който донесе радостна новина: хитлеристка Германия капитулирала.

Разбрахме после, че стрелбата в тила е била израз на бликналата радост у бойците, които се движеха след нас.

При нас тази вест също бе посрещната много радостно, но силистренци, дуловци и тутраканци запазиха самообладание. Те бяха близо до врага. Куршумите не трябваше да отиват на халос, защото за бягащият на запад противник войната изглежда не беше свършила. Той бягаше, но не беше сложил оръжие.

Минутите, които преживяхме при първата вест за капитулацията на Германия, ще останат незабравими завинаги. „Ура!“, радостни викове и песни... Бойци и командири се прегръщаха и се целуваха като родни братя... По очите на много от нас блестяха сълзи.

о. з. полковник
Илия **ГОРАНОВ**
бивш помощник-командир на Първа дружина от 31 пехотен полк

Наблюдателен пункт на поделение от 31 пехотен полк на връх „Сухо-Голяк“ планина, разузнава за противника пред фронта.

Съветски танкове и поделения подпомагат I българска армия по време на боевете в Унгария.

Съветски офицери на гости на 31 пехотен полк юли 1945 година — Унгария.

Разкъсване на обкръжението

СЛЕД намесване на България във войната срещу хитлеристка Германия — 1944 година, германското главно командване побърза да изтегли своите войски от Гърция. За тази цел то разполагаше с единствената комуникационна линия — Солун— Скопие— Прищина — Чакак— Сараево— Загреб— Любляна.

Командването на българската войска, схващайки важността на единствения път за оттегляне на германската армия от Гърция насочи 12 дивизия от II-ра армия по-най-късия път—Цариброд—Лесковац—Лебане—с. Туларе—гр. Прищина, за да прекъсне оттеглянето на германците и създаде предпоставката за пленяване и унищожаване на останките от германската армия.

31-ви пехотен полк в състава на дивизията, достигайки гр. Лясковац се насочи през гр. Лебане и с. Туларе за върха и масива „Голяма Лисица“ от където минаваше пътя за гр. Прищина.

Първа дружина от 31-ви пехотен полк, достигнала на местността „Градини“ на 19 октомври 1944 год. получи заповед да атакува противника на по-ниския връх „Гурише“ от същия масив.

Преодолявайки големите трудности на терена, дълбоки долове и стръмни и гъсто залесени скатове, есенен дъжд и кал, дружината в 17.30 часа, същия ден, нанесе съкрушителен удар на левия фланг на противника. Изненадан и объркан, последният се втурна в паническо бягство, изоставяйки оръжието, бойните си припаси и снаражения. Така първа дружина овладя в. „Гурище“.

На 20 октомври същата дружина в боен ред настъпи през с. Пропащница, овладя кота 69) и занощува в с. Додешевци източно от местността. И крайната линия за достигане —височината „Стражарника“, където се забелязваше голямо движение на противникови сили.

На 21 се извърши разузнаване и престрелки с противникови разузнавателни части.

Поради голямото отдалечение на дружината от полка, около 6-7 км и пристигането на пресни германски сили в в гр. Прищина, които предприели обходни действия спрямо полка, дружината получи заповед за оттегляне в района на полка и на 23 октомври в 3 часа, при пълна тъмнина и абсолютна тишина, започна оттеглянето си през с. Пропащница и достигна в. „Малка Лисица“— в. „Гурище“, а от там, след кратък престой, се оттегли на местността „Градини“, където води бой със слаби противникови части проникнали в тила на 200 метра от местността „Градини“. Призори дружината влезе в състава на полка в местността на „Мутивода“.

След кратък престой по искане на командира на дружината, същата бе върната на местността „Градини“ с оглед по-късно съвместно с втора дружина, която действуваше на „Мутивода“, да атакува върха „Голяма Лисица“.

На 26 с. м. се получи нова заповед — дружината самостоятелно да атакува и овладее в. „Гурище“, откъдето да развие успеха си по височината, „Малка Лисица“. с крайна цел овладяването на връх „Голяма Лисица“. Същия ден дружината овладя в. „Гурище“ и се окопа.

На 27 октомври първа и втора ударни роти от същата атакуваха противника на в. „Малка Лисица“, който не очаквайки удара от тази страна бе изненадан, не издържа и отстъпи в паническо бягство към в. „Голяма Лисица“.

За следния ден, 28 октомври, остана най-тежката и отговорна задача—да се заеме в. „Голяма Лисица“. В 7 часа, под прикритието на силен минохвъргачен и тежко картечен огън, дружината настъпи по страничните скатове на височината „Голяма Лисица“ по посока на едноименния връх, на който противникът имаше укрепени съоръжения и наблюдателница. Когато втора и трета рота, съответно усилени с тежки картечници, достигнаха на предударно разстояние, противникът обсипа със силен артилерийски огън дружината и командването. Моментът беше решителен. Командирът на втора рота поручик Стойко Стоянов Купенов даде тръбен сигнал за атака. Мощно „напред на нож!“ се чу по цялата позиция и с вик „Ура“ бойци и командири във вихрен щурм се понесоха срещу окопалия се противник. Започна се ръкопашен бой, който противникът не можа да удържи и потърси спасение в бягство, като остави на полесражението много убити, ранени, боеприпаси и снаряжение.

Задачата беше изпълнена. Връх „Голяма Лисица“ падна. С неговото заемане окончателно се разкъса обкръжението на германците около полка и се отвори пътя за неговото ново настъпление в посока на гр. Прищина. За тази победа дадохме скъпи жертви, между които командира на минохвъргачната рота подпоручик Пенко Пенков, който вследствие на тежките си рани почина наскоро, командира на тежко картечната рота поручик Крямилев, който бе ранен, помощник командира Янаки Георгиев, който също бе леко ранен, но пожела и остана в дружината, за да продължи бойните ѝ действия.

Когато отидохме на в. „Голяма Лисица“ констатирахме, че позицията представлява една укрепена зона, с няколко реда окопи, свързани с ходове за съобщения, картечни гнезда и леки блиндажи за командването и машините. Въпреки всичко това, тя не можа да издържи на устрема на славните силистренци, въодушевени от чувството на дълг към новата народна власт и Родината.

о. з. полковник Димитър **КАРАМАЖДРАКОВ**
бивш командир на 1-ва дружина
от 31 пех. полк през I фаза

ДРУЖБАТА укрепна в боевете

НА 9-ти МАЙ 1945 година салютите на хиляди оръдия възвестиха на света победата над фашистка Германия. На този ден освободените народи отправят гореща признателност към могъщия Съветски съюз и неговата непобедима армия-освободителка.

За извоюване на тази велика победа даде своя принос и българският народ с активното участие в края на Отечествената война на 1-ва българска армия.

В това историческо за България дело достойно място се пада и на 31-ви Силистренски полк. В редицата боеве, които водихме до окончателния разгром на хитлеристите в участъците за настъпление, пред нашия фронт войниците от този полк проявиха масов героизъм. Основният вдъхновяващ фактор на техните героични постъпки беше прогресивният и справедлив характер на борбата, която водихме. Това обстоятелство, както и братската помощ на Съветската армия, примерът на съветските войни от 299 стрелкова дивизия, биещи се редом с българските си братя, вдъхновяваха силистренци за масови прояви на мъжество, упоритост и себеотрицание.

Спомням си: сутринта на 6 март бяхме вдигнати под тревога и ни бе заповядано да се изнесем бързо в района на с. Чекел. Тук командирът на полка полковник Никола Ботев ни доуточни задачата. Предстоеше ни да контраатакуваме противника в направление Чекел-Надбайом и съвместно със силите на 956-ти съветски стрелкови полк да унищожим вклинилият се противник и да възстановим целостта на отбраната на 299-та стрелкова дивизия. Преди контраатаката помощник-командирът на полка майор Шейтанов се обърна към командването на дружината с думите: „Другари, задачата е много отговорна. С нейното изпълнение ние трябва да преградим пътя на фашистите към Кадаркут и да защитим фланга на 1-ва българска армия“.

Ние, заедно със силно оределият 956-ти съветски стрелкови полк, започнахме контраатаката след обед към 16,00 часа. Лично за мен и за една част от бойците това беше първият бой. Противникът беше се укрепил на линията с. Чекел — с. Кишбайом. Той ни посрещна с организиран огън. Артилерията му водеше масиран огън. Падаха ранени и убити. Но силистренци не се огънаха. И сега като че ли са пред очите ми бойните редици на дружината, които настъпваха устремно напред, без страх, с воля за победа.

Боят продължи около 2 часа. Противникът не издържа на нашия удар и се оттегли до железопътната линия Яко-Куташ.

Дружината замръкна на около 300-400 м от противника, като изпълни достойно възложената ѝ задача.

В следващите дни, до 10 март, последваха многократни боеве, в които силистренци проявиха чудеса от храброст, спирайки настъплението на превъзхождащият ги противник.

Особено силно е запечатана в съзнанието ни голямата братска взаимопомощ и дружба между нашите и съветските бойци. Те се проявяваха както по време на боя, така и през минутите на затишие. След успешно проведената контраатака от дружината, командирът на 299-та стрелкова дивизия генерал Трофименко, който лично наблюдавал нашите бойни действия, вечерта извика командира на полка полковник Никола Ботев и с просълзени очи го прегърна и му благодари за мъжеството и за образцовите действия на силистренци.

Така до края на войната, до извоюването на пълната победа над фашистка Германия, с взаимно пролятата кръв в боевете, закрепна дружбата между съветския и българския народи. Тя сега е жизнено необходима за нас в строителството на социализма и събужда светли чувства в душите ни, когато си спомняме за онези трудни часове на войната.

Полковник Марин ПЕТРОВ
бивш помощник-командир на
2-ра дружина от 31-ви
пехотен полк

ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА ГРАД ПРИЩИНА

ПРЕДСТОЕШЕ последната и най-отговорна задача през първия период на Отечествената вайна—овладяването на град Прищина, възела на Косово поле, за прекъсване и на последната комуникационна линия на оттеглящите се хитлеристки войски от Македония и Гърция. И не случайно тази важна задача беше възложена на силистренци от 31-ви пехотен полк.

На 17. XI. 1944 година 1-ва и 2-ра пехотни дружини от полка бяха на позиция на к. 951 (по зап. склонове на Голяк планина) в усилена подготовка за ново решително настъпление.

На 18. XI. в 08,00 часа същите дружини настъпиха в направление на гр. Прищина. Трябваше да се преодолеят силно пресечените чукари, обрасли с гъсти гори. Това наложи бойните обози да се разтоварят и бойците да носят на ръце тежката материална част. Силистренци, макар и отрасли в равна Добруджа, вдъхновени от омразата към немските завоеватели, с очудващо майсторство, като кози се катереха и слизаха в надпревара по оросените през нощта планински гребени, стискайки здраво повереното им оръжие. И така, без отдих и почивка, към 19.30 часа дружините заеха изходната линия за атака — к. 720.

На 19. XI. 1-ва и 2-ра пехотна дружини настъпиха рано сутринта, разпръснати на малки колонки, направо през височи и долини, провирайки се през козите пътеки.

При достигане на височата Виноград, на 1 км от града, противникът се опита да даде последния и решителен двубой, като обложи бойните редове на дружините със силен минохвъргачен и картечен огън. Но и това не можа да спре темпа на настъплението. Нашите картечници бързо затракаха и улесниха безспирната атака на най-напредналите взводове, а минохвъргачките на подпоручик Петев, с бързия си и точен огън унищожиха огневите точки на противника и го принудиха да замлъкне и се оттегли.

В този критически момент, без да се губи ценно време, заедно с пом. командира Дачко Тодоров и прислугата на радиостанцията застанахме начело на най-предната 2-ра пех. рота, командувана от прославения поручик Стойко Стоянов, повеждаме напред най-издържливите и ентусиазирани бойци и командири и към 08,00 часа навлизаме победоносно в североизточната окрайнина на гр. Прищина, изтласквайки и последните бойци на врага.

Местното албанско население, виждайки българските бойци, с озарени от радост лица, с цветя, ракия и сусамки посрещнаха своите освободители. Настава оживление чуват се викове, песни и гърмежи. Народът разтвори широко вратите на своите домове и магазини и щедро раздаваше хляб и храна на своите братя— освободители.

Градът се оживяваше все повече и повече. Около 10.00 часа пристигнаха с лека кола командирът на конната дивизия генерал-майор Марко Атанасов и един съветски полковник. Рапортувах на генерала за овладяването на града. След това се проведе величествен митинг.

В интереса на историческата истина необходимо е да се хвърли светлина на въпроса, кое поделение влезе първо и овладя град Прищина? Този въпрос и досега не е изяснен напълно. А истината е една. Когато поделенията на 1-ва пехотна дружина от 31-ви пехотен полк навлизат в града и овладяват центъра му, се срещат с влизащите от югозападната окрайнина на града предни поделения на конната дивизия.

Така силистренци от 31-ви пехотен полк изпълниха с чест поставената им задача: на 19 ноември овладяха град Прищина.

Тази победа, извоювана след продължителни и кръвопролитни боеве, плод на героичните усилия на бойци и командири, оросили с кръвта си к. 808, село Липовица, село Мути вода, връх Лисица, к. 1020 и други, с цената на скъпи жертви — подпоручик Иванчев, ф-л школник Пеев, подпоручик Пенков, пом. командира Янаки Георгиев и много други, изпълва с чувство на радост сърцата на силистренци, доживели да видят победата

Слава на живите герои!

Да бъде вечна паметта на загиналите силистренци!

о. з. полковник Н. САРАЧЕВ
бивш командир на 1-ва дружина
от 31 пех. полк през II фаза

Младен Исаев

Гробище край Харкан

Има гробище в полята на Унгария,
цялото обрасло в бурен и трева.
Малката вратичка никой не отваря —
ни ридание, ни свещи, ни слова.

Преминават облаци и светкат мълнии,
слънце грее, падат тежки снегове —
гробището все така е покой е пълно,
само в бурените шушнат ветрове...

Дъждовете са отмили имената
върху кръстовете — чии са те сега?
Тук лежат героите от равнината,
покосени в боевете от врага.

Те дошли в Унгария през бяла зима
от далечната им Стара планина.
А била война, война неумолима,
незапомнена през всички времена.

В ранна пролет пламнал тежък бой край Драва—
дни и нощи, дни и нощи — ураган!
Победили. Ала месецът огрявал
триста млади трупа близо до Харкан.

Те лежат сега зарити в равнината,
тъй далеч от свойте планини, сами.
От родината им само волен вятър
долети и над главите прошуми.

И те чуват неутихналата жалост
на далечна майка, рожба и жена.
Но дочуват и как волно е запяла
песен за бойците Стара планина.

Ще минават дни и облаци огромни,
слънце ще залива стария Балкан.
А родината все с гордост ще си спомня
за героите в полето край Харкан.

1947

ДЕНЯТ НА ПОБЕДАТА

ДЕВЕТИ МАЙ 1945 година бе тих, безветрен слънчев ден.

Отвреме на време пропукваха самотни изстрели из улиците на красивият град Марибор. В него бойците от 31 пехотен Силистренски полк влязоха рано сутринта. Ехото на изстрелите дълго лъкатушеше из дефилетата на стражевите Австрийски Алпи.

Населението на Марибор ни посрещна много сърдечно. Нашите бойци бяха обсипани с цветя и прегръдки. Песни и викове: „Живела братска бугарска армия ослободилачка“ огласяха улиците и площадите на града.

Тук командването на полка получи заповед, да комплектува пълна бойна дружина, към която командването на армията предаваше, моторно артилерийско отделение, бронеизтребителна дружина, пионерна рота, три мотоциклета и една радиостанция. Така сформираният отряд, натоварен на камиони получи заповед да се изнесе бързо по пътя Мариенберг— Дравоград— Волкемарк—Клагенфурт, като овладее града и пресече пътя за отстъпление на 13 ес ес. „ханджар дивизия“ и идващите от юг други немски части.

В 14 ч. същия ден, отряда напусна града. Движехме се в красиво дефиле, врязало се дълбоко между високите алпийски върхове. Буйната в горното си течение реве Драва, ж. п. линия и асфалтирано шосе лъкатушеха из него спазвайки педантично равнение помежду си.

Тази гледка, на която в мирно време човек би могъл с неописуемо удоволствие да се наслаждава, сега ни изпъваше нервите до скъсване. Всеки момент врага можеше да ни изненада и притисне в дефилето.

Единия мотоциклет и трите коли представляващи челно охранение се бяха откъснали доста от колоната на отряда в стремителния си бяг напред. Оръжието в ръцете на бойците и командирите от охранението беше винаги насочено в обраслите със зеленина скатове. Очите се взираха непрестанно в храсталаците и очакваха да видят прикритият враг. Безредна стрелба ни накара да скочим от колите и потърсим удобни прикрития и позиции. Стрелбата първо се чу откъм основната колона, а после ехото я разнесе по всички страни. Гърмяха скатовете, дефилето, върховете. Тръпки лазеха по гърбовете ни. Сърцата биеха ускорено. Изтеглихме ръкохватките на автоматите и зачакахме... но, странно... неприятел не се виждаше, куршуми край нас не летяха. Стрелбата ставаше все по-безредна и по-близка. Викове „ура“ се провираха между изстрелите. И ние чакахме готови да залеем с автоматичен огън и гранати невиждащия се враг. Но вместо вражески налет при нас връхлетя с бясна скорост моторист от колоната, който отдалече нещо викаше и с едната ръка непрестанно ръкомахаше. Ние почувствувахме, че е станало нещо извънредно, нещо много голямо. Врязвайки се сред нас ние отведнъж чухме: „Германия капитулира“. Изминаха няколко секунди неможейки да асимилираме вестта —всички мълчахме: „Ура, другари“, прокънтя гласа на неизвестен боец и тогава никой не бе в състояние да види какво прави неговият най-близък, най-близко стоящ другар. Прегръдки, викове, „ура“, стрелба във висините, игра с много подскоци и завъртвания, бойни песни, маршове по избор на всеки боец, надвиквания и какво ли не. А сред буйно изливащата се радост, сред шума и изстрелите някакъв тайнствен глас се набиваше в ушите ни: Иде,.. иде дългоочакваният мирен ден... иде мирът.

От това с нищо неизразимо състояние, продължило около двадесет минути, ни изведоха група есесовци, които ни нападнаха изневиделица Боят бе приет от нас мигновенно без паника. Скоро есесовците бяха принудени да обърнат гръб, оставяйки в дефилето барикада от трупове и оръжие.

Настъплението ни след тези крилати мигове стана още по-стремително. Заповяданите разстояния бяха стопявани неимоверно бързо. Без запиране бяха прегазени ариергардните вражески части оставяни на прикритие на отстъплението. Падна в плен унгарски артилерийски полк. В бой бе прегазен есесовски баталион.

Немското командване правеше всичко възможно да отстъпва с бой докато се доберат до английските войски, за да се предадат на тях.

Четири дни след обявената официално капитулация, немските войски продължаваха да се съпротивляват на настъпващите по петите им силистренци.

Врязали се дълбоко в тила на врага, нашите бойци разоръжиха есесовски полк и го изпратиха под конвой в набързо сформираният военнопленнически лагер край гр. Мариенберг.

В гр. Дравоград (важен ж. п. и шосеен възел) немците оказаха жестока съпротива. Тук сред величествените Алпи, ние дадохме последните три скъпи жертви. При този град бяха доунищожени останките на 13 ес. ес. „Ханджар дивизия“, с която 31 полк се бе срещал при Мурската операция, при Ястребци и Зашеван.

Рано сутринта на 13 май отряда продължи преследването на отстъпващите от юг немски части. По шосето за Лавамюнде, Волкемарк—Клагенфурт, бяха разоръжени и др. немски и унгарски части.

Настъпи първият ден на мира. Пране, миене, бръснене и спокойни мисли за дома, семейството и познатите.

Този ден, бе ден на най-поетичните, на най-възторжените писма. Всеки боец и командир бързаше да сподели със своите близки, голямата радост от победата над коварния враг.

Знайни и незнайни гробове на десетки хиляди български воини, паднали в Югославия, Унгария и Австрия, ще напомнят на поколенията подвигът на българския народ в тая освободителна война и ще бъдат залог за дружбата ни с освободените народи и великия съветски народ.

Стоян **ДЯКОВ**
бивш командир на 2 дружина
от 31 пехотен полк

ЗАГИНАХА КАТО ГЕРОИ

ДАЛЕЧ от родината, в бой с врага през Отечествената война паднаха със смъртта на храбрите стотици бойци от нашия окръг.

АЙДЕМИР	*21*	*душа*
АЛФАТАР	*10*	„
АЛЕКОВО	*3*	„
БАБУК	*16*	„
БЕЛИЦА	*14*	„
ГОЛЕШ	*12*	„
ГЛАВИНИЦА	*6*	„
ДУЛОВО	*7*	„
ДОБРОТИЦА	*6*	„
ЗАФИРОВО	*7*	„
ИШИРКОВО	*12*	„
КАЙНАРДЖА	*8*	„
КАЛИПЕТРОВО	*13*	„
М. ПРЕСЛАВЕЦ	*5*	„
МЕЖДЕН	*8*	„
НОВА ЧЕРНА	*11*	„
ПОПИНА	*9*	„
ПАИСИЕВО	*2*	„
СИЛИСТРА	*46*	„
СРЕБЪРНА	*13*	„
СИТОВО	*12*	„
СМИЛЕЦ	*3*	„
СРАЦИМИР	*12*	„
СТ. СЕЛО	*4*	„
СОКОЛ	*2*	„
СТ. КАРАДЖА	*4*	„
СЕКУЛОВО	*5*	„
СРЕДИЩЕ	*13*	„
ТУТРАКАН	*15*	„

Те флага на своите дръзки бащи ще носят до края заветен!

Дружески разговор между съветски офицери и бойци от I-ва българска армия след победата при Драва — Соболч, март 1945 година.

ВОЕННОТО МОГЪЩЕСТВО НА СССР Е НА НЕВИЖДАНА ВИСОТА

НАВЪРШВАТ СЕ двадесет години от победата над фашистка Германия. Народите от цял свят ще отправят благодарствени думи към Великата страна на В. И. Ленин, към Червената армия и към КПСС, спомняйки си за ужасите на Втората световна война. С чувство на признателност ще назоват имената на героите в Полша, Унгария, Югославия, Франция и други страни, в които немската военщина остави смърт и разрушения. Покритите с лаври подвизи на Червената армия не ще бъдат отминати и у нас — в България. Те говорят за военното могъщество на СССР, произтичащи от силата на социалистическия строй, който разгроми фашизма и стана причина да се роди световната социалистическа система.

Основа на мощта на съветските въоръжени сили сега съставляват ракетните войски със стратегическо назначение. Те разполагат с междуконтинентални и глобални ракети с атомен и термоядрен заряд, чиято мощност е колосална. Те имат на на въоръжение ракети с ядрени заряди, всеки от който е равен на мощността на 100 милиона тона тринитротолуол. А що се касае до количеството на ядрените средства, Съветският съюз притежава повече от достатъчно, за да разгроми всеки агресор.

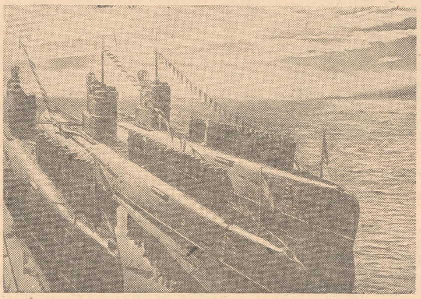

Една от решаващите сили на съвременната Съветска армия е подводният ракетен флот.

Войските от противовъздушната отбрана на СССР могат уверено да поразяват средствата за въздушно нападение на агресора на големи разстояния в целия диапазон от височини и скорости на техния полет.

С всичко необходимо за водене на високоманеврени бойни действия разполагат и съветските сухопътни войски. Те са снабдени със собствено ядрено оръжие, оперативни тактически ракети и друго съвременно въоръжение и бойна техника.

Огромни изменения настъпиха и в съветските военно въздушни сили. Тяхната мощност и ефективност рязко е увеличена чрез снабдяването им със свръхзвукови самолети — ракетоносци, въоръжени с далекобойни ракети с ядрен заряд.

Неузнаваем е и съветският военноморски флот. Основа на неговата боева мощ съставлява подводният флот, разполагащ наред с другите средства с атомни подводници—ракетоносци, които имат неограничен запас от гориво и мощно въоръжение.

Усилията на Съветската държава са насочени към укрепване на мира, към намаляване на международното напрежение и предотвратяване на заплахата от световна ракетно-ядрена война. За това говорят постоянните усилия на СССР да се намали надпреварата във въоръжаването на държавите, за намаляване на военните разходи.

Ако страните на НАТО също докажат на дело своя стремеж към мир, към подобряване на международната атмосфера, светът може да бъде избавен от ядрена катастрофа. Фактите обаче говорят, че на запад продължава надпреварата във въоръжаването, която поглъща огромни средства. Според съобщенията на печата правителството на САЩ годишно изразходва за военни цели над 50 милиарда долара. Засилването на агресивните приготовления на империалистите се изразява и в създаване на огнища на военни конфликти в различни райони на земното кълбо. Опасната игра на империалистите с огъня във Виетнам, Лаос, Конго, Доминиканската република и други части на света са предизвикателство към световното обществено мнение. Безумен проект са създаването на атомен минен пояс по границите на Германската федерална република с Чехословакия и ГДР. Затова страните, участнички във Варшавския договор, ще бъдат принудени да вземат необходимите мерки за гарантиране сигурността на социалистическите страни.

След ликвидирането на базите във Финландия Съветският съюз няма такива на територията на други страни. Той с удоволствие би изтеглил войските си от териториите на Унгария, Полша, ГДР, ако западните държави заявят, че смятат да последват неговия пример.

Създаването на минен пояс край границите на Чехословакия и ГДР не е „обикновено отбранително мероприятие“, каквото се опитват да го представят някои военни дейци в ГФР. Случайната експлозия на една мина може да предизвика серия експлозии и смъртта на милиони хора.

Високото доверие, с което се ползува Съветската армия сред своя народ, нейното изключително по мощност и отговарящо на последните изисквания на науката и техниката въоръжение, високите морално-волеви и боеви качества на офицерите и войниците са сигурна гаранция за победата над врага.

Военното могъщество на СССР не заплашва никого с унищожение. То расте и ще расте и за напред като последица от огромното икономическо развитие на първата в света страна на социализма, тръгнала по пътя, начертан от Ленин. И ще се развива, за да напомня на враговете на мира и свободата, че на света има Москва, има Съветски съюз, има КПСС, която обединява в себе си стремежите на всички комунисти по света—мир, без война.

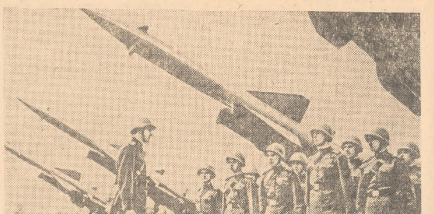

Верен страж на социалистическите завоевания са ракетните поделения от Съветската армия

БЕРЛИН ЗАГАСИ СВЕТЛИНИТЕ

ПРЕЗ нощта на 7 срещу 8 август 1941 година над Берлин за първи път се появиха съветски бомбардировачи. Летците от Първи гвардейски минно-торпеден полк на Червенознаменния балтийски флот нанесоха удари върху военни обекти на столицата на фашистка Германия.

Героят на Съветския съюз, бивш щурман на полка — сега генерал-лейтенант от авиацията П. Хохлов разказва, как е била осъществена тази операция.

ПРЕЗ ония дни се водеха ожесточени битки край Смоленск, Ленинград и Талин. Сметките на фашисткото командуване за светкавично завършване на войната търпяха крах. За да повдигнат престижа си и да смажат моралния дух на нашия народ, хитлеристите извършваха масирани нападения над Москва, която тогава се намираше на 400 км от фронтовата линия. Враговете бяха сигурни в своята беззаконност. Тяхната пропаганда тръбеше по целия свят, че съветската авиация е напълно унищожена и че нито една руска бомба няма да падне над Берлин. Стотици нощни изтребители, хиляди зенитни оръдия и огромно количество аеростати пазеха въздушните пътища към Берлин.

Главното командуване на военно-морския флот постави пред нашия полк твърде трудната, но изключително почетната задача — да се нанасят контраудари по военни обекти в Берлин. Обаче беше твърде сложно да се осъществи такава операция с притежаваните от нас тогава самолети „ДБ-3“ и „ДБ-ЕФ“, чиято скорост не превишаваше 300 км в час. От ленинградския самолетен възел, където по това време беше базата на полка, такива машини с бомбен товар не можеха да стигнат до Берлин и обратно без междинно кацане — не достигаха запасите от гориво. Пресмятанията показаха, че такъв полет може да се осъществи от остров Езел. Разстоянието от острова до фашистката столица и обратно беше 1 760 км, а продължителността на полета — 7 часа. При благоприятни условия самолетите ще могат да се върнат обратно, имайки в запас от 5 до 7 на сто гориво.

Такива полети изискваха изключително умение и издръжливост на летците. До Щетин маршрутът минаваше над Балтийско море. Понататък, за да се избегне огънят на зенитната артилерия, както и на аеростатите на противника, нашите самолети трябваше да се изкачат на височина 7 000 м. Не всички летци можеха да летят при сложни условия нощем на такава височина: ограничените запаси от гориво налагаха на членовете на екипажите да пестят всяка минута при полета. След като хвърлят бомбите, те трябва незабавно да се завърнат в базата. Ако загубят 20-30 минути, летците вече не могат да стигнат до своите летища. Най-сетне нужно беше хубаво време, защото при завръщането на остров Езел, ако той бъде в мъгла, самолетите не биха могли да слязат, а до най-близкото летище горивото не би стигнало.

На 30 юли за изпълнението на тази задача бяха определени 15 екипажа — най-добре подготвени за нощни полети. След три дена те бяха прехвърлени на остров Езел заедно със самолетите. През нощта на 2 срещу 3 август нашите самолети излетяха и бомбардираха Свинемюнде. Екипажът взе със себе си пълен запас от гориво и бомби, както за полет над Берлин. Тази операция показа отличната подготовка на летците. През нощта срещу 4 август 5 самолета извършиха разузнавателен полет в района на Берлин. Те установиха, че около столицата на фашистка Германия има множество летища, че градът е опасан от 100-километров пръстен зенитна артилерия.

Най-сетне, след грижлива подготовка, през нощта срещу 8 август 15 машини с пълен товар взеха курс към Берлин. Самолетите летяха на три групи.

Берлин не бе затъмнен. Фашисткото командуване бе самоуверено. Виждайки светлините на уличните лампи, по тях може да се определят очертанията на града. Тишина. Зенитната отбрана мълчи.

Определихме нашата цел по картата. Това бе един от химическите заводи. Натиснах бутона и тежките бомби се откъснаха от самолета. След нас бомбардираха другите екипажи.

Бомбите улучиха целта. Долу се виждаха големи пожари. Градът тутакси потъна в мрак. Във висините се протегнаха пипалата на стотици прожектори, по небето започнаха да избухват зенитните снаряди. Нашите самолети взеха обратен курс. Радистът-стрелец Кротенко съобщи на командуването: „Моето място е Берлин. Задачата изпълнихме, завръщаме се в базата. Всичко е в ред“. Осем часа след излитането всички самолети се приземиха на своето летище.

След първото нападение последваха и други бомбени удари на съветската авиация над Берлин, макар условията за полети да ставаха все по-тежки. Едва нашите самолети преминаваха бреговата линия и противникът ги срещаше с пълен зенитен огън. Над Берлин действуваше цялата система на противовъздушната отбрана.

Налагаше се да се мени тактиката всеки път. Над неприятелската столица нашата авиация се появяваше на малки групи с интервали. Това не беше от полза за зенитната противоотбрана. Самолетяте летяха на височина 6 000-7 000 метра, където нощните изтребители и огънят на зенитните батареи бяха малко ефикасни.

* * *

Нападенията на съветската авиация над Берлин продължиха до 4 септември. Те бяха прекратени, когато нашите войски оставиха Талин и снабдяването на самолетите с гориво на островите стана невъзможно. Тези бомбардировки не само нанесоха значителни щети на военнопромишлени обекти в Берлин, но имаха и голямо политическо значение.

П. ХОХЛОВ

герой на Съветския съюз, генерал-лейтенант от авиацията

Агенция „НОВОСТИ“

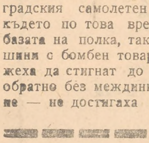

ДОКУМЕНТАЛНА ПОВЕСТ

ЗОРГЕ★

Сергей ГОЛЯКОВ

Владимир ПОНИЗОВСКИ

25

— Ние предвиждахме тази крачка. Но защо такова предложение не е било направено на посланика, а на военното аташе? — замислено каза Урицкий. — Хаус е най-близък помощник на министъра на външните работи на райха... Впрочем, ясно е. Японският военен аташе Осима е ярък привърженик на фашизма и много влиятелно лице сред токийските „млади офицери“. Изглежда хитлеристите искат непосредствено чрез него да се обърнат към японските фашисти.

— Напълно вероятно — кимна Оскар. — Германия бърза. Тя търси сближаване с Япония затова, защото „островната империя“ е много по-важен съюзник за Хитлер, отколкото дори Италия: тя може да върже противниците на райха във военни действия на Изток.

— А какво мисли по този повод Япония? — обърна се Урицкий към Зорге.

— За Япония блокът с фашистка Германия е също от първостепенна важност — отвърна Рихард. — И тя без силен съюзник на Запад не може да мисли за осъществяването на своите завоевателни планове. Особено се стремят към съюз с Германия „младите офицери“. Но все пак, доколкото аз съм информиран, инициативата излиза от Хитлер.

— Да, това е така — потвърди Оскар. — Враг номер едно е фашистка Германия. Въпреки че мнозина и досега още не си представят, какъв страшен враг е това...

— А каква главна опасност ни заплашва от Изток? — Командирът на корпуса се обърна сега към Рихард.

— Както вече съобщих, идущата година се очаква от генералските кръгове на Токио като година на „особен символ“. През 1936 година завършва изпълнението на плана за реорганизация и превъоръжаване на японската армия и тя трябва, според мнението на „младите офицери“, да започне голяма война.

Урицкий от горната част на носа към слепоочията си разтърка вежди и вдигна към Рихард внимателните си, строги очи:

— Смисълът на цялата ваша работа в Токио е да отложите възможността за война между Япония и СССР. Главният обект е германското посолство.

Зорге мълчеше. Паузата продължаваше. Сега към него внимателно и строго гледаха и тримата.

Урицкий отново прекара пръсти по веждите си:

— Аз разбирам. Специалната командировка продължава. Добре... Някой ще може ли да ви замени в Токио и да оглави операцията „Рамзай“.

Зорге се замисли. След това твърдо каза.

— Не. Защото най-важното са връзките с германското посолство. Особено с военния аташе От. — И като се усмихна горчиво, рецитира: — „Само оня е достоен за живот и свобода, който всеки ден за тях отива в бой“!.. Кога, другарю командир на корпуса?

— Ние нямаме право да губим нито ден.

Стана и се отправи към вратата до преди това все още мълчащият Василий:

— Сега ще ти представя твоя нов радист. Златни ръце има. Впрочем, ти отлично го познаваш от Шанхай.

Той отвори вратата, повика някого. В стаята влезе широкоплещест човек. Това беше Макс Готфрит Клаузен.

Да, Рихард за пръв път се срещна с него в началото на 1930 година в малкия хотел в квартал Гонкю, в покрайнините на Шанхай. „Представителят на търговска фирма“ Макс Клаузен беше изпитан комунист, превъзходен механик и радист. Той сам можеше бързо да сглобява портативни и мощни радиостанции. През целите две години, докато Рихард работеше в Китай с Макс, връзката с Центъра беше непрекъсната.

Зад прозорците, които заедно с тротоара излизаха в малка уличка, вече шумеше утрото. Крачки на първи минувачи и начупени сенки, пълзящи в такт по стената. Равномерни въздишки на метлата — портиерката Паша е застъпила вече на своя пост. Зад къщите тържествено изсвири първият тролейбус.

— Не спиш ли?

— Не спя...

Върху масата и столовете бяха разтворили челюсти куфарите.

— Аз не можех иначе...

— Не трябва... Разбирам.

След това мълчаливо подреждайки куфарите и боейки се да премигне, за да не заплаче, Катя каза:

— Аз се досещам каква работа имаш там. Защо само ти?

— Не, аз не съм сам...

— Ти не ме разбра. Аз също искам да бъда с тебе.

—Това е невъзможно.

— Защо?

— Поради много и много причини... И още поради това, че там ми е необходима желязна издръжливост. Аз трябва да подчинявам всичко на една цел, на изпълнението на едно дело.

— Добре, Ика... — Тя замълча. — Ти си прав. На тебе би ти се наложило да се грижиш не само за мен. За двама...

Той отначало не разбра, после я хвана за раменете, притегли я към себе си:

— Да?

Тя почувствува тържество и радост в неговия глас. Усмихна се:

—Струва ми се, да.

Тя никога не го беше виждала така щастлив както сега.

—Великолепно! Ти не можеш да си представиш колко великолепно е това! Каквото и да стане, каквото и да се случи, но нашият малък, моят, нашият, трябва да живее на земята!

Той говореше, прекъсвайки фразата си на половин дума. Той се радваше и тъгуваше, че са му останали само няколко часа. И че няма да бъде тук, когато тяхното дете ще се появи на тоя свят. Че той с нищо не ще може да помогне. Че ще се тревожи и нищо не ще знае много месеци.

—Аз искам да имаме дъщеричка. Дъщеря—това е на мир. Ние ще я наречем на твоето име. Обезателно...

Той така се развълнува, че сега вече Катя го успокояваше. Да, всичко ще бъде добре. Той може да бъде спокоен.

Пред къщата вече даваше сигнал „Емка-та“

28.

Атмосферата в политическите кръгове на Токио се нажежаваше. Зорге отсъствува само няколко седмици, но през това време в японската столица станаха големи изменения.

За Рихард ставаше все по-ясно какви сили се мъчеха да влияят върху външната политика на Япония. Различните партии на капиталистическите концерни, земевладелческите магнати и фашистките организации се групираха в два лагера, между които се разгръщаше ожесточена борба. Едната групировка— това бе „блокът на сановниците“ или „умерените“, възглавявана от главния съветник на императора княз Сайондзи. Тя се изказваше за незабавно нападение срещу Съветския съюз. Разбира се, не защото се бореше за мир—просто—„умерените“ считаха, че Япония още не е подготвена за голяма война и трябва да се почака, докато се започне нападение срещу Съветския съюз от Запад. Начело на другата групировка стоеше генерал Садао Араки, бивш военен министър, лидер на военно-фашисткото движение в Япония и идеолог на „младото офицерство“. Той злобно ненавиждаше Русия. Араки си имаше за това свои лични причини: още през 1919 година той беше арестуван като шпионин в Иркутск. Сега генералът открито поддържаше белогвардейците, разпалваше антисъветските страсти. А главното —настояваше незабавно да се започне „континентална война“, да се хвърли японската армия срещу Монголската Народна Република и съветското Приморие. Араки в противоположност на „умерените“ доказваше, че всеки изпуснат ден влошава шансовете за победа. Разбира се, генерал Араки е ярък привърженик за сближаването с хитлерова Германия.

И така, коя групировка ще вземе връх?

—Ти сам разбираш, скъпи, че аз лично залагам на Араки—доверително каза От на Рихард. —Колкото по-скоро стане японското „подпалване на райхстага“, толкова по-добре!

Той се засмя.

(Следва

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 54 (915) | Вторник, 11 май 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Гордо се веят бойните знамена, символ на неугасващата бойна слава на нашата армия в Отечествената война.

20 ГОДИНИ ОТ ПОБЕДАТА НАД ФАШИСТКА ГЕРМАНИЯ

Сърдечна среща на участници в Отечествената война

Трибуната с официалните лица на тържествената вечер — заря.

ОСТАНАХА записани в страниците на историята на човечеството двадесет години от последния залп, който възвести края на победата над фашистка Германия. Война, която остави в паметта на човечеството незаличими спомени. Война, която нанесе на десетки страни материални щети за милиарди лева и отне живота на милиони невинни хора.

За да се отпразнува тържествено славната Двадесетгодишнина от Отечествената война, бе създаден организационен комитет, който разгърна широка дейност по селата и градовете на нашия окръг. Навсякъде се проведоха тържествени срещи с участниците в боевете през Отечествената война.

На 8 май т. г. по решение на организационния комитет в салоните на ресторант „Златна Добруджа“ се срещнаха бойците и командирите, участвували във войната в редовете на 31-ви пехотен Силистренски полк.

Когато над града се спусна нощта и в стотиците прозорци блесна електрическата светлина, бойците от прославилият се полк се събраха на уречените места. Изпълнили салоните с мощно „ура“, те посрещнаха пристигналите за тържеството гости: представителят на Министерството на народната отбрана — ген. лейтенант ДЕЛЧО СИМОВ, бившите командири на 31-ви пехотен полк о. з. полковник ДИМИТЪР ВЕКИЛАРЧЕВ — бивш командир на полка, о. з. полковник ГРИГОР ВЕЛЕВ, — помощник командир, о. з. полковник НИКОЛА БОТЕВ — бивш командир на полка, о. з. полковник ДИМИТЪР КАРАМАЖДРАКОВ — бивш командир на 1-ва дружина, о. з. полковник Н. САРАЧЕВ — бивш командир на 1-ва дружина през втората фаза на войната, о. з. полковник ДРАГАНОВ — бивш командир на дружина, о. з. полковник СЕМЕРДЖИЕВ — бивш командир на минохвъргачна рота, о. з. полковник СТОЙКО СТОЯНОВ — бивш командир на рота, о. з. капитан ЦВЕТАН БОЙЧЕВ — бивш завеждущ прехрана на дружина, о. з. капитан ХРИСТО КЬОШЕВ — бивш командир на домакинска рота, о. з. старши лейтенант КОЛЮ КОВАЧЕВ — бивш командир на взвод, о. з. старши лейтенант СТЕФАН ВИДЕНЛИЕВ — бивш заведущ прехрана на полка, полковник ДИМИТЪР ДИМИТРОВ — командир на рота, о. з. майор СТОЯН ДЯКОВ — бивш помощник командир на дружина, о. з. майор БОЯДЖИЕВ — бивш диригент на оркестъра, о. з. капитан д-р МИТАНОВ — полкови лекар, о. з. ст. лейтенант ГАНЧО ГАНЧЕВ — командир на щурмова рота, старшина от запаса ЦОНЬО ШИНДРОВ — знаменосец на полка и други.

Незабравими ще останат изживените минути от първата среща след 20 години. В братски прегръдки, с просълзени от радост очи, прославените воини — сега бойци на трудовия фронт, мислено се пренесоха в онези страшни дни, когато бушуваше пожарът на войната, когато в името на свободата, далеч от Родината, падаха със смъртта на герои стотици техни другари.

Спомените за миналото бяха тема на разговор през цялото време. Те връщаха всекиго от тях в бой, възкресяваха епичните моменти, разпалваха радостта до краен предел, за да се слее в братска целувка. Такава каквато бе тя в деня на победата.

От името на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет, Градския комитет на БКП и Градския народен съвет, поздрави с деня на победата присъствуващите секретарят на Градския комитет на БКП др. МИКО НИКОЛОВ и пожела на всички участници във войната и на близките на загиналите здраве и нови победи в борбата за нов още по-щастлив живот.

От името на Министерството на народната отбрана приветствие поднесе ген. лейтенант Делчо Симов. Подчертавайки историческото значение на победата над фашистка Германия, огромните усилия и жертви, които даде Съветският съюз за победата, др. Симов посочи онази дан, която внесе за победата и нашата армия в решаващите дни.

Борбата против фашизма, пролятата кръв в съвместните боеве със Съветската армия, бетонираха навеки нерушимата дружба между съветския и българския народи. Той призова участниците във войната да се сплотят още по-здраво около Централния комитет на нашата Партия и отдадат всички сили за победата на новото, социалистическо общество. Общество, за което оставиха костите си по бойните поля техните другари.

Прочетена бе заповед на Министерството на народната отбрана, с която се повишават в по-горен чин офицери от запаса, участвували във войната като командири.

Приветствие поднесе и о. з. генерал-майор БОЯН МИХНЕВ, председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт. Той призова присъствуващите участници в Отечествената война, близките на загиналите, да не скърбят за жертвите, паднали в неравния бой. Тяхната пожертвувателност и героизъм ще служат за пример. Те ще вдъхновяват идните поколения в борбата за победата на комунизма.

Посрещнат с мощно „ура“ до микрофона застана о. з. полковник Векиларчев. Неговият разказ върна бойците от полка в онези драматични дни на първата фаза на войната. Тогава, когато те трябваше за пръв път да влязат в бой с врага, за да освободят поробената ни Родина и земите на братска Югославия и Унгария.

Разказът продължи о. з. полковник Григор Велев, зам. командир на 31-ви пехотен полк, който увери Партията, че онези бойци от полка, които останаха живи и сега се трудят на мирния фронт, ще продължат борбата сплотени около Партията за победата на социализма у нас.

Разказа завърши о. з. полковник Никола Ботев, командир на 31-ви полк през втората фаза на войната. Той възкреси героичните боеве, които води полкът на унгарска земя, в които се роди славата на полка и спечели признателността на съветското командуване. Боеве, които окичиха с ордени и медали гърдите на не един храбрец и укрепиха дружбата между съветската и българска армия.

Срещата на бойците и командирите от 31-ви пехотен полк, продължи с другарска трапеза до късно през нощта.

На 9 май т. г. на празнично украсения стадион рано след обяд заприиждаха хора, за да присъствуват на тържествената заря, посветена на Двадесетгодишнината от победата над фашистка Германия. На издигнатата сред стадиона естрада в 15.30 часа започна голям концерт с участието на много самодейни колективи от града и селата на окръга, взели участие в окръжния преглед на художествената самодейност.

Около 19 часа бе даден сигнал за построяване на дружините, в редиците на които застанаха всички фронтоваци, участвували в Отечествената война. До тях се строи и пристигналата за тържеството курсантска батарея, заедно с духовия оркестър от Висшето народно военно-артилерийско училище „Георги Димитров“ — Коларовград. На левия фланг застанаха в редици комсомолци и пионери.

Под командуването на майор Радул Радулов, офицер от ВНВАУ „Г. Димитров“ — Коларовград, построените роти с мощно „ура“ посрещнаха бойните знамена на бившият 5-ти пехотен Дунавски полк, носено от знаменосеца на 31-ви пехотен полк др. Цоньо Шиндров и асистирано от двама курсанти, както и знамето на бившият 5-ти дивизионен артилерийски полк, носено от курсанти на ВНВАУ.

Знамето на 31-ви пехотен полк не бе изнесено, поради това, че е разкъсано и се пази като реликва. То бе изложено на уредената витрина.

След посрещането на знамената на специално построената трибуна заеха местата си официалните лица и гости, дошли на тържеството. Сред тях бяха членът на Централния комитет на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП др. АЛИ РАФИЕВ, секретарите на Окръжния комитет на БКП др. др. САВА ШИВАРОВ, СТЕФАН ГАБРОВСКИ, ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ, представителят на Министерството на народната отбрана генерал-лейтенант ДЕЛЧО СИМОВ, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт о. з. генерал-майор БОЯН МИХНЕВ, секретарят на Градския комитет на БКП др. МИКО НИКОЛОВ, командирите на 31-ви пехотен полк, обществеwници и др.

Тържествената вечер — заря, бе открита от о. з. генерал — майор Боян Михнев.

Доклад за бойния път на армията и приноса на силистренци във войната с фашизма прочете началникът на Силистренското военно окръжие др. подполковник МЛАДЕН ЦЕНОВ.

След доклада със стройни крачки пред трибуната застана пионерка и поиска разрешение, пионерите да приветствуват събралите се участници във войната в деня на победата. Във въздуха се понесе фанфарен зов, екна марш, изпълняван от девическата фанфарна музика при Втора политехническа гимназия. С бодри крачки след нея вървяха знаменосците, развели пионерски знамена. Строени пред трибуната с топли, от сърце казани думи, те благодариха на живите герои за извоюваното им щастливо детство и сведоха знамена за онези, които загинаха в неравния бой.

От името на Министерството на народната отбрана приветствие към участниците в тържествената вечер — заря поднесе представителят на МНО генерал — лейтенант Делчо Симов.

Говорейки за героичните сражения, които водиха съветската и българска армии и пролятата заедно кръв, др. Симов подчерта, че сега, след двадесет години, те са станали сигурна гаранция за защита на мира във всички социалистически страни и целия свят. Висотата на съвременната военна техника правят съветските въоръжени сили непобедими, готови да сразят противника, в която и да е точка на земното кълбо.

Приветствие от името на Окръжния комитет на БКП поднесе членът на Централния комитет и първи секретар на Окръжния комитет на БКП др. АЛИ РАФИЕВ.

С топли, изпълнени с признателност думи, той поздрави участниците в Отечествената война, били се в редиците на прославилия се 31-ви пехотен полк, „В този паметен за човечеството ден — посочи той — когато народите чествуват победата над фашистка Германия и ние силистренци имаме с какво да се гордеем. Пролятата кръв не отиде напразно. Със същия героизъм бившите фронтоваци отдават сили и умение за преобразяването на нашия окръг. Окичиха гърдите си с трудова слава“.

Накрая др. Рафиев изрази увереността на Окръжния комитет на БКП, че и занапред участниците в Отечествената война още по-близко сплотени до Партията, ще воюват за победата на новото социалистическо общество у нас, за преобразяването на нашия окръг.

Прочетени бяха имената на близки на загиналите и проявили се в боевете воини, които се награждават по случай деня на победата.

След приветствията строените фронтоваци и хилядните присъствуващи, единодушно изпратиха подравителни телеграми до Централния комитет на КПСС и Централния комитет на БКП.

Под командуването на майор Радул Радулов бе направена тържествена проверка на строените дружини. С едноминутно мълчание те почетоха паметта на загиналите воини.

Грохот от артилерийски залпове и десетки разноцветни ракети осветиха небето. Това бяха салюти на вечна признателност към героите, към дружбата ни със Съветския съюз и неговите въоръжени сили.

С марш и нестихващо „ура“ бяха изпратени бойните знамена, реликви на неугасваща слава. (СТ)

ВЪЛНУВАЩО И НЕЗАБРАВИМО ТЪРЖЕСТВО

70 ГОДИНИ ХОР „СЕДЯНКА“

НА 8 МАЙ вечерта в салона на Народния театър в Силистра се състоя тържественият юбилей на хор „Седянка“ по случай 70-годишната му музикална дейност. На тържеството присъствуваха местни партийни ръководители, гости-музиканти и музиколози от Съюза на българските композитори и БАН, музиканти и културни дейци от Русе, Коларовград, Толбухин, музиканти и културни работници от град Силистра, бивши хористи и оркестранти на „Седянка“ и много почитатели на хоровото изкуство.

Другарят АЛИ РАФИЕВ чете указа на Президиума на Народното събрание за награждаване на хор „Седянка“ с орден „Кирил и Методий“ — I-ва степен.

70-годишният юбилей бе открит с акапелна програма, изпълнена от хора-юбиляр под диригентството на Петър Карагеоргиев. С едва сдържано вълнение хористите изпълниха любими песни на силистренската публика от последния си концертен репертуар. Много топло се посрещна солото на госта-певец Марин Токушев от София, бивш солист на хор „Седянка“, в песента „Овчар македонец“ от Петър Бояджиев. Неговото емоционално изпълнение бе подсилено от прочувствения и пестелив съпровод на хора. Слушателите дълго аплодираха и художествената интерпретация на драматичната творба от Конрад Ман „Песен от лагера на смъртта „Треблинка“. Диригентът Петър Карагеоргиев изгради с хора един внушителен трагичен финал в пианисимо. Приятна изненада за силистренци беше гостуването на младата певица Надя Кисимова, бивша солистка на хор „Седянка“. Тя изпълни с много чувство известната ария на Сантуца из операта „Селска чест“ от Маскани.

Втората делова част на юбилея премина при изключително задушевна и празнична атмосфера. На сцената освен официалните лица се намираше и юбилейният състав на хора и оркестъра на „Седянка“. В президиума бяха членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията АЛИ РАФИЕВ, членът на Контролната комисия при ЦК на БКП ИВАН ГЕОРГИЕВ, секретарят на Окръжния комитет на Партията СТЕФАН ГАБРОВСКИ, заместник-председателят на Окръжния народен съвет НИКОЛА НИКОЛОВ, зам. председателят на ОНС и председател на Окръжния комитет на професионалните съюзи КРЪСТЮ АТАНАСОВ, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС АЛЕКСАНДЪР ЧОЛАКОВ, членът на читалищного ръководство ГОСПОДИН ГОСПОДИНОВ, началник отдел „Култура и изкуство“ ДОБРИН КУЗМАНОВ и други.

Председателят на юбилейния комитет и секретар на Окръжния народен съвет д-р ДИМИТЪР БИЧЕВ ръководи тържеството. Председателят на читалищното ръководство СИМЕОН ЖЕКОВ прочете доклада „70 години хор „Седянка“ и организирана музикална дейност в град Силистра“. Като проследи историята на музикалния колектив „Седянка“, той подчерта, че с безкористната си служба на народа редица поколения седенкари са създали една здрава музикална традиция, която днес разцъфна в небивали размери. В доклада се изтъкнаха и големите културни и музикални интереси на силистренци още в края на миналия век — в Силистра се издава и първото в страната музикално списание „Кавал“ (1894 г.). Симеон Жеков говори за плодотворната музикална дейност на Карел Махан и Тодор Недков, първите диригенти на хорове в Силистра, „първите ратници за един по-смислен и по-художествен музикален живот в Силистра“.

В доклада бе подчертана и основната задача, която си поставя „Седянка“ още в 1908 година след идването на младия талантлив силистренец Петър Бояджиев, диригент и композитор, завършил Букурещката консерватория. Задачата на „Седянка“ е „да събира и популяризира народната песен, да съдействува за научното ѝ изследване, да култивира художествената музика и да подпомага музикалното издигане на своите членове“.

Деловият президиум на юбилейното тържество

Огнище на музикалния живот в Силистра, „Седянка“ започва усилена творческа дейност. Музикални продукции, концерти, представяне на оперети, гостувания в Търново, Видин, Браила, Галац и Кюстендил — богат е списъкът на музикалните прояви. Отпрояват се имената на изтъкнати диригенти Пенчо Пеев, Андрей Папанчев, Артюн Маркарян, Неделчо Кисимов, на солистите Елисавета Морфова, Дора Генчева, Николай Влахов, концертмайсторите Никола Данев и Александър Ковачев, на изтъкнатите читалищни дейци Никола Златаров, Тодор Попов, Боян Недев, Васил Димов и Господин Господинов.

След това другарят Али Рафиев връчи ордена „Кирил и Методий“, I степен, с който хор „Седянка“ е награден. Другарят Стефан Габровски поднесе приветствие на юбилярите. Той даде уверения за активно съдействие от страна на Окръжния комитет на Партията за възстановяване на старата традиция — град Силистра да стане отново седалище на музикални фестивали на хоровете от крайдунавските градове. Секретарят на Окръжния читалищен съвет Огнян Модев също приветствува юбилярите.

В своите поздравления другарката Елена Стоин от Съюза на българските композитори и другарят Николай Кауфман от Института по музика към БАН изтъкнаха, че хор „Седянка“ е съставен от чудесни певци и пожелаха на хористите да бъдат все така бодри и творчески млади. Сърдечни приветствия поднесоха и Гинка Пецова от Окръжния комитет на Комсомола, Борис Ангелов — директор на профсъюзния културен дом, Захари Медникаров — диригент на хор „Добруджански звуци“ град Толбухин, представители на хорови колективи от Коларовград, от Русе и др. Когато дойде редът за поздравления на представители от силистренския работнически хор „Дунав“, от балкона на театъра тържествено се понесоха звуците на „Родна песен нас навек ни свързва“.

След това бяха прочетени поздравителни телеграми от академик Петко Стайнов, от различни столични и провинциални хорове, от бивши диригенти и хористи на „Седянка“.

Накрая бяха раздадени златни и сребърни значки и почетни грамоти на отличили се хористи и оркестранти на „Седянка“ от Върховния читалищен съвет.

Аеролита ОГОЙСКА

Международна информация

ГЕОРГИ ТРАЙКОВ В МИНСК

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ на Президиума на Народното събрание Георги Трайков, който е на официално посещение в Съветския съюз, пристигна вчера в Минск, столица на Белоруската съветска социалистическа република.

За солидарност на народите от Азия и Африка

В ГАНА се откри четвъртата конференция за солидарност на народите от Азия и Африка. В дневния ред на конференцията са въпросите за борба с империализма, колониализма и неоколониализма, за ликвидиране на чуждите военни бази и агресивни военни договори, за пълна забрана на дреното оръжие и мир в света. В посланието си до конференцията първият секретар на ЦК на КПСС Леонид Брежнев изрази увереността на всички съветски хора, че конференцията в Акра ще даде нов принос за укрепване единството и солидарността на всички антиимпериалистически сили в борбата им за мир, свобода и прогрес.

Положението в Доминиканската република

В САНТО ДОМИНГО е все още неспокойно. Според съобщение на агенция „Франс прес“ в северната част на града отново се е завързала престрелка между патриотичните сили и войниците от американската морска пехота. Агенция „Асошиейтед прес“ съобщава, че ръководителят на така наречената военно-гражданска хунта, подкрепяна от САЩ, е заявил, че неговите войски са готови във всяко време да започнат отново нападение срещу патриотите, които държат югоизточната част на столицата. В същото време броят на американските войски, намиращи се на територията на Доминиканската република, непрекъснато расте и досега е достигнал 22 000 души. Край бреговете на страната са съсредоточени 33 кораба.

Заговор срещу южнокорейския президент

СЕУЛ. Тук бе съобщено официално, че южнокорейското марионетно правителство разкрило заговор за сваляне на президента. Арестувани били седем висши офицери и едно гражданско лице. Не се съобщават подробности за характера на заговора.

Маневри на страните от СЕАТО

В ПРИСТАНИЩЕТО на Манила — Филипините, се събират бойни кораби и самолети на страните от агресивния военен блок СЕАТО, за да участвуват в маневри в Южно Китайско море. Предвидено е маневрите да се състоят с участието на 30 кораба и 130 самолета от Великобритания, САЩ, Нова Зеландия и Филипините. Тайланд ще бъде страната-домакин на маневрите. Франция и Пакистан няма да участвуват.

ВСЕКИ РОДИТЕЛ - С ПЕДАГОГИЧЕСКА ПОДГОТОВКА

НА ПЕДАГОГИЧЕСКИ ТЕМИ

НЕОБХОДИМА ли е специална педагогическа подготовка на родителите или те могат да минат и без нея? Преди да отговорим на този въпрос, ще споделим някои наблюдения върху действителни случаи.

Провежда се просветно отечественофронтовско събрание. Въпросът е важен, интересен, належащ— за поведението на децата от голяма жилищна кооперация. Млада учителка с болка споделя възмущението на съседите от лошото държание на някои ученици. Палят огън в двора, а след това правят факли, хвърлят камъни и пръст в прозорците, отговарят грубо и непристойно при направени им забележки... „Да поговорим, другари, какви мерки да вземем, как да се борим срещу лошите прояви. Страшното е, че и малките деца подражават на големите, учат се от тях. . .“

Започват изказвания. Всеки дава „компетентно“ и категорично мнение — не приема възражения и противоположно становище. „Ама това не са деца, това са истински хулигани—заявява един баща. — Оня ден направих забележка на един от тях и му казах, че като му сляза, само на хулиган ще ми стане. А той ми се изплези и избяга“.

„На такива само бой — започва настоятелно друг баща — нека да вижда всеки ден дебелият край на тоягата, пък ще гледаме тогава на кого и как ще се криви...“

„Аз пък ще кажа друго— обажда се слаба, с уморен вид жена — да няма много игри. Да си стоят в къщи. Щом си научат уроците да захващат някоя друга работа. . .“

Изказват се още мнения, но накрая всеки остава на своето. . . Остава си и картината в двора все същата...

Ето и друг случай. В трамвая разговарят две жени. Едната хвали детето на съседите си—ученолюбиво, внимателно, скромно. „Пък и как да не е, виж родителите му — трудолюбиви, внимателни и също много скромни хора. Те са за пример в целия квартал. Това изискват и от децата си“. „Не, не е в това работата —реагира другата. — Такова си е детето. Я го виж нашия —не ще ни да учи, нито да работи. Ние с баща му се трепем, всичко му купуваме, от нищо не го лишаваме, а за благодарност чуваме груби думи и слаби бележки носи“.

И още един случай. В малка градска градина две баби са извели внучетата на разходка и разговарят. Оплакват се от младите им родители. Едната казва, че вечер и в празнични дни дъщеря ѝ и зетят водят децата си на гости, държат ги до късно и ги носят в къщи заспали, или пък стоят с тях на телевизионни предавания, коментират свободно и с висок глас филмите. Когато възрастната жена направила бележка, че децата не бива да бъдат водени навсякъде и да гледат и слушат всичко, майката заявила: „Малките трябва да се учат. Нека всичко да знаят и никой да не смее да ги излъже. То не е вашето едновремешно поколение“.

Не говорят ли всички тия случаи твърде много? И ето стига се до въпроса: защо се налага педагогическа подготовка на родителите? Имаше навремето и у нас буржоазни педагози, които се провикваха: „Няма общовалидна възпитателна система. Колкото семейства, толкова и педагогики“. И сега още се чувствува тежкото наследство, което е залегнало упорито и не освобождава някои хора от своите вериги. А общи възпитателни изисквания има. Те се определят от нуждите и развитието на нашето общество. Поколение, което ще живее при социализма и ще строи комунизъм, трябва да притежава и подходящи качества на характера и поведението. Какви да са тези черти, как да се създават? Има ли рецепти и ако няма, кое е общото и кое специфичното при възпитаването на отделните деца? Защо едни и същи родители успяват с едното и не успяват с другото си дете...? Има много въпроси, отговор на които дава педагогическата теория. И макар че тя не може да обхване сложната и многостранна практика, дава ориентировка и основа да се намери верен отговор на тези въпроси. Неотдавна на педагогическа лектория една майка се изказа, че едва сега ѝ се отворили очите за някои въпроси, които досега не могла да разбере.

Какво значи например — „такова си е детето?“ Не говори ли то за вярата в някакво предопределение на човешкото развитие, за безсилие на хората да ръководят това развитие? А високомерното заявление на младите родители: „Това не е вашето едновремешно поколение“, както и разбирането им как да станат децата им знаещи и можещи? Педагогическото невежество сега е толкова опасно, колкото и недостатъчната отговорност и сериозност при отглеждането на децата.

Наистина мерки да се даде педагогическа подготовка на родителите у нас се вземат. Статии, лектории, педагогически беседи по радиото, на родителски срещи, консултации и т. н. Но обикновено слушатели са възрастни хора, баби и дядовци, на които е крайно време да мислят за собственото си здраве и сили. Няма ги младите родители. Те имат други грижи, тях ги вълнуват като че ли други неща много повече, отколкото възпитателните проблеми на собствените им деца. А добрата подготовка, както и необходимата гражданска отговорност на всеки, който реши да става родител, е онази гаранция, която ще премахне и детските стаи, и специалните училища за отклонили се от моралните норми, и затвора за малолетни престъпници. Добросъвестни и подготвени родители—това значи силно и честно поколение, значи щастливо бъдеще и за страната, и за самите семейства.

Ст. ЖЕКОВА

От сериозното до куриозното

Ботуш-капан

В Съветския съюз ловецът В. Шпонтак намерил лисица, на чиято глава бил наденат ботуш. Оказало се, че лисицата намерила стария ботуш, в който зимувала полска мишка. Лиса съумяла да пъхне главата си в ботуша, но след това не успяла да я измъкне. Не станало известно колко време е ходила лиса с този своеобразен капан, но нейните похождения завършили едва тогава, когато тя заседнала между дъските на един стобор. От тук я измъкнал ловецът.

Вулканическа вана

Курилските вулкани всякога поразяват пътешествениците с най-различни чудесии. Участниците в експедицията на Тихоокеанския изследователски институт за рибно стопанство и океанография, настанявайки се на един от Курилските острови, открили необичайна вана: в голямата каменна вдлъбнатина под една скала се събирали два водопада—един с топла вода и един със студена. А най-удивителното било това, че между водопадите се намирал подвижен камък, който позволявал да се регулира температурата на водата: той временно можел да спира водата ту на единия, ту на другия водопад. Учените с удоволствие използували тази вулканическа вана.

Велосипед на три колела

В Харков е изготвен първият опитен образец за един необикновен велосипед на три колела.

Той е предназначен за мъже и жени с напреднала възраст и е създаден от инженери на Централното конструкторско-технологическо бюро за строеж на велосипеди. С тези удобни и леки велосипеди ще бъде приятно да се правят продължителни разходки.

Новите велосипеди имат красиво външно оформление.

БЯЛАТА МОМА

ПРИКАЗКА

ЖИВЯЛА в едно село една мома — никак не ѝ се работело. Бяла и чиста искала да стои. Тръгвали селяните пролет за полето, а момата извивала глава:

— Аз няма да дойда, ще си изцапам ръцете.

Минала пролетта, дошло лято. Жътва настъпвала, зеленчуците в градините зреели. Хората тръгвали да жънат, да копаят. Бялата мома отговаряла:

— Оставете ме! Ще си изцапам ръцете, ще ми почернее лицето.

Седяла момата в къщи на сянка, слънце да я не види, вятър да не я подухне, и докато се начуди какво да пипне и какво да свърши денят минавал. Така вървели ден след ден, година след година, момата ставала по-бяла, по-нежна.

Дошел веднъж един момък и я поискал за жена. Той бил тракторист, лицето му — зачервено, ръцете — почернели.

— Не го искам — казала момата. — Ще изцапа чистото ми лице, ще почерни белите ми ръце.

Минали години. Родителите на момата остарели, а тя все стояла в къщи и не искала да работи черна работа. Много ергени дохождали да искат бялата мома, тя им отговаряла:

— Ще се оженя за чист човек, с бели ръце.

— Докога ще чакаш? — рекъл веднъж старият ѝ баща. То и биволицата е черна, но млякото ѝ е бяло. Ние ще умрем с майка ти. Ще останеш самичка. Кой ще те погледне тогава...

Дошло време, хората започнали малко да работят, а много да печелят. На село ставало по-хубаво и по-весело. Селяните орели с трактори, сеели с редосеялки, жънели с комбайни. Градините поливали с дъждовали. Отивали на работа с автомобили, прибирали се рано в в хубаво подредените си домове да слушат радио, да гледат телевизия. Родителите на бялата мома умрели. Тя излизала вечер на пътните врати и се усмихвала на момците, но те не я поглеждали. Прибирала се момата оскърбена и тъжна в пустия си дом и се чудела: Защо сега, когато всички хора имали чисти дрехи и бели ръце, никой не я потърсвал?

Един ден съседското дете потропало на портата на бялата мома.

— Бабо — казало ѝ то,— мама рече довечера да дойдеш у дома. Ще има събрание.

Момата се втрещила. Погледнала ръцете си — под тяхната бяла кожа се белеели подути жили. Изправила се пред огледалото и ужасена видяла, че по лицето ѝ имало бръчки, а в косата ѝ сребърни нишки.

Стефан МОКРЕВ

СЪВЕТИ НА ЛЕКАРЯ

РИБАТА КАТО ХРАНИТЕЛЕН ПРОДУКТ

ПРИ изхранването на човека рибата взема важен дял сред хранителните продукти от животински произход. Годишната консумация на риба в света се изчислява приблизително около 12 милиарда кг, което количество се равнява около 85 милиона глави едър рогат добитък. Годишната консумация на риба на жител в различните страни приблизително е както следва: Норвегия— 35 кг, Англия —24, СССР—10 кг, Франция— 8, кг, България—1 кг.

Поради лесната смилаемост на белтъчините и ниското им тлъстинно съдържание рибите представляват ценна диетична храна при някои боледувания на човека. Хранителната стойност на рибата зависи не само от белтъчното и тлъстинно съдържание на месото ѝ, но главно от съдържанието на ценни вкусови вещества и високата му усвоимост от човешкия организъм. У хората се е създало убеждението, че рибното месо е по-малко хранително в сравнение с това на домашните животни.

Когато стомахът съдържа храна, въпреки че отделя сок, човек не усеща глад. Изпразни ли се обаче стомаха, успоредно със сокоотделянето по условно-рефлекторен път у здравия човек се предизвиква чувство на глад. От данните на физиологията се знае, че месото от домашните животни в зависимост от вида и начина на кулинарната обработка престоява в стомаха 3,5-5 часа, а месото на рибата от 2-3,5 часа. Тези факти сочат ясно, че рибата като храна не е по-малко хранителна, отколкото месото на топлокръвните животни, обаче поради по-бързото ѝ смилане в организма тя не дава дълготрайно усещане за насищане. Нещо повече, изследванията са показали, че усвоимостта например на рибните мазнини в сравнение с другите мазнини е много висока. Така например докато усвоимостта на слънчогледовото масло е 88,2 на сто, на говеждата топена лой —93,48 на сто, на кравето масло—93,7 на сто, усвоимостта на рибната мазнина е 96,4-97 на сто. Усвоимостта на белтъка на прясното рибно месо също така е висока и се равнява приблизително на 97 на сто.

На състоялата се в началото на месец март дегустационна изложба на риби в град Силистра, организирана от ОТП се подчерта, че рибата намира добър пласимент в нашия окръг. Докато през 1960 година на глава от населението от окръга се пада на годината по 1,280 гр, през 1964 година се достига до 2,920 гр.

Рибата се предлага в търговията като охладена, замразена, осолена и прясна. Сладководните риби се изнасят на пазаря живи и умрътвени. Умъртвени се изнасят главно големите риби като сьомга, бяла риба, чига, есетра, сом, михалица и множество дребни риби като латика, костур, клен, каракуда и др. Тези риби особено подребните не се колят, а се оставят да умрат от задушаване. Също не се изваждат вътрешните им органи. В живо състояние се продават обикновено шараните, пъстървите, щуката и др. Убиването на живите риби става в присъствието на купувача. Морските риби се убиват, след което се отваря коремната им кухина и се изваждат сърцето и коремните органи.

Понеже в нашия окръг ще се достави голямо количество замразена риба, необходимо е да се знае при кулинарната обработка начина за правилното ѝ размразяване. Много домакини поставят замразената риба направо в гореща вода. Това довежда до неправилно размразяване — рибата се разкашква и не може да се подложи на правилна кулинарна обработка. Затова най-добре е да се постави на въздух или в студена вода при 10-15 о температура, като в нея се прибави 1 на сто сол. При тези условия размразяването става за 2-7 часа.

Като имаме предвид хранителната стойност на рибата, нека тя да намира по-голямо приложение в нашата ежедневна храна.

д-р Д. МИТЕВ

Нови книги

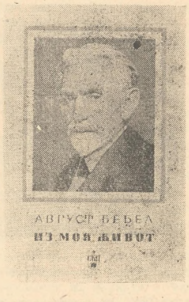

Август Бебел. Из моя живот. Част III.

Последната част от спомените на този виден деец на работническото движение, която отразява важни събития от борбата на германската работническа класа и дава характеристики на интересни личности от този период на немската история.

Георги Константинов. Писатели реалисти. От Друмев до Караславов.

II издание.

В книгата са поместени поправените и обстойно преработени литературно-критически очерци за писатели реалисти.

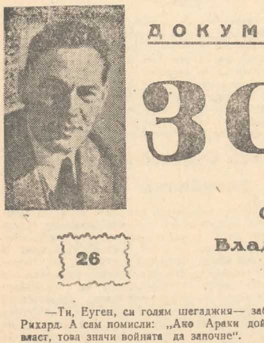

ДОКУМЕНТАЛНА ПОВЕСТ

ЗОРГЕ ★

Сергей ГОЛЯКОВ
Владимир ПОНИЗОВСКИ

26

—Ти, Еуген, си голям шегаджия— забелязва Рихард. А сам помисли: „Ако Араки дойде на власт, това значи войната да започне“.

Макс Клаузен, който замени Бернхард, се появяваше в ефира и предаваше в Центъра съобщенията на Зорге за приближаващата се опасност.

29.

На 26 февруари на разсъмване Рихард беше вдигнат от леглото от телефонно иззвъняване.

—Поздравлявам те, Рихард! Най-сетне стана! Зорге изтича в посолството.

Да, оправдаха се най-лошите опасения: „младите офицери“ извършиха в Токио военно— фашистки преврат. Новините пристигнаха една след друга, една от друга по-тревожни: отреди на заговорниците завзели резиденцията на министър— председателя, зданието на полицейското управление, телеграфно—телефонния възел. Убити са много дейци от „блока на сановниците“—генерал Ватанабе, лорд —пазителят на печата адмирал Сайто, министърът на финансите Такахаси. Министър—председателят Окада се спасил от заговорниците, като се скрил в ковчега с тялото на своя убит шурей.

Германското посолство бучеше като жици под високо напрежение. Върху всички лица — несдържани, тържествуващи усмивки. Връзката с Берлин беше денонощна. Хитлер горещо одобрява преврата.

— Стана непоправимото! — Рихард разбираше какво значение има превратът в Токио за Москва. И в същото време мислите му прескачаха върху друго. — „Нима всичко ще се повтори в тази слънчева и изящна страна: вакханалията на бандите със свастика върху катарамите на коланите си, унищожаването на паметници с хилядолетна култура, телените мрежи на концлагерите?...“ Колкото и тежко да му беше да работи тук, той обикна тази страна, нейния приветлив и философски съзерцателен народ. Въпреки че му се налага да бъде под чужда маска, но той е приятел на този народ. Той иска да измести от него кръвта и огъня на войната. Войната е толкова опасна за Япония, както и за неговата родина...

Бунтът като че ли се разрастваше. Но времето течеше и радостта по лицата на немските дипломати започна да се сменя с израза на тревога.

— Да, заговорниците са повече от хиляда и петстотин, те са заели всички централни райони на Токио — споделяше От с Рихард. — Но защо не ги поддържа гвардейската императорска дивизия, морската пехота и жандармерийските части? Защо Араки открито не възглави „младите офицери“? Араки е хитра лисица. Тук нещо не е в ред...

Краткотрайна среща с Ходзуми Одзаки. Японският журналист, както винаги е спокоен. Изказва кратко своето мнение:

— Заговорът трябва да се провали. Най-големите ръководители на финансите и промишлеността считат, че времето за установяване на фашистка диктатура и началото на „голямата война“ още не е дошло. Те са на страната на „блока на сановниците“. Освен това вече е ясно, че заговорниците не получават поддръжка от офицерите на военно-морския флот. Морското командуване е против „континенталния план“ на Араки. То е за „отбрана от север и придвижване на юг“. Тоест, те са за война в Тихия океан. „Младите офицери“ не получиха поддръжка и от гарнизоните в други градове.

Рихард и Ходзуми се разхождат по алеята на парка, спират се пред разцъфналите дръвчета на розовата мимоза. Отстрани може да се стори, че те непринудено бърборят за цветя и поезия.

— Но дори заговорът и да се провали, все пак ще засили влиянието на военните върху външната политика на страната — завършва Одзаки. — Колкото и ожесточена да е схватката между групировките, те се различават само по методите си за подготовка за война и по сроковете за нейното развързване... — И не можа да се сдържи: — Боже мой, къде тласкат моята родина!

В гласа на Ходзуми има дълбока мъка. Рихард разбира: Одзаки и той се движат от едно и също чувство. Те трябва да предотвратят войната между техните страни!...

Одзаки се оказа прав. След четири дни бунтът на „младите офицери“ беше потушен. Впрочем не потушен, а умиротворен. В призива си до заговорниците правителството молеше „неразумните деца“ да се върнат мирно в казармите, уговаряйки ги, че то дори ще оправдае мотивите, които са ги подбудили към бунт. „Отдайте се на милостта на императора и с вас нищо няма да стане—се казваше в официалното обръщение. — Ние сме поразени от вашето мъжество и лоялност. Можете да се подчините, без да се опасявате, че ще ви презират...“

Метежниците отстъпиха. Техните главатари си направиха харакири. Генерал Араки, тайният вдъхновител на заговора, си подаде оставката, последваха го петстотин други офицери.

Но Одзаки се оказа прав и във второто свое предположение. Заговорниците, като претърпяха поражение, все пак извоюваха успех: отново съставеното правителство начело с бившия посланик в СССР, а след това министър на външните работи Коки Хирота, започна да търси поддръжката на фашисткото офицерство. Най-влиятелните „умерени“ политици бяха отстранени от правителството.

И още на първото заседание на новия кабинет Хирота заяви, че има намерение да започне преговори с хитлерова Германия.

Започна подготовката на заключителния етап на „антикоминтерновския пакт“.

30.

Наташа доложи:

—Другарю командир на корпуса, Иван Иванович е в приемната.

Урицкий, без да се откъсва от книжата, кимна.

Иван Иванович, по длъжност помощник—началник на управлението, а по същество заведущ домакинската част, застана до вратата.

Командирът на корпуса вдигна глава:

—Знаеш ли Военния дом на Софийска крайбрежна?

—Как няма да го знам! Номер тридесет и четири.

—Свободни стаи има ли?

—Едва—едва се освободиха...—започна Иван Иванович.

— Избери една голяма, най-светлата. Да подхожда и за малко дете. Избери мебели. С една дума, трябва да се устрои празник.

Заведущ домакинската част кимна:

— Ясно... А за кого ще заповядате да се оформи?

Семьон Петрович се позабави. После каза:

—На името на Максимова Екатерина Александровна. Нейният адрес е Ниже — Кисловска улица дом 8,2, квартира 12.

В дома на Софийска, голям дом с дебели стени, с широки венециански прозорци и широки коридори, Иван Иванович, съгласно заповедта избра най-хубавата според него стая—четвърти етаж, двата прозореца гледат към Москва—река, към Кремъл, право към Спаската кула. Докара нова, още миришеща на туткал мебел. И с шумолящия ордер тържествено се отправи към Нижне—Кисловска улица. В своята отрупана с грижи работа той обичаше особено много тържествените и така редки моменти от връчването на ордера за нова квартира.

Но този път го очакваше разочарование: вратата от стаята на Максимова беше заключена. Какво беше учудването на Иван Иванович, когато вратата не се отвори пред него нито утре, нито вдругиден, нито след седмица, нито след две... Заповедта си е заповед и заведущ домакинската част като отиваше на работа и като се връщаше в къщи, сутрин и вечер, отиваше на Нижне—Кисловска улица. Обаче притежателката на ордера не бързаше да се появява. Нищо не можеха да кажат и съседите.

(Следва)

Да превърнем животновъдството в рентабилен отрасъл

Задачата ще се изпълни, ако се отстранят неудачите

КООПЕРАТИВНОТО стопанство в с. Стефан Караджа миналата година изпълни своите договорни задължения за животинска продукция по всички показатели. Ритмично се изпълняват те и тази година. През първото тримесечие, при план 103 тона краве мляко, стопанството предаде на държавата над 134 тона, вместо 200 000 яйца—230 000, вместо 27 тона месо 55 тона и др. В сравнение с първото тримесечие на миналата година, стопанството получи в повече: над 36 тона краве мляко, близо 29 тона месо, над 75 000 яйца и др.

От анализа за състоянието в отделните ферми, който се направи на заседанието на общинския партиен комитет, проведено на 27 април т. г. обаче, се видя, че получената животинска продукция е все още много скъпа. Въпреки стопроцентовото изпълнение на плановете, миналата година общо стопанството губи от този отрасъл над 45 000 лева. И тази година се предвижда обща планова загуба за около 104 000 лева, при положение, че планът ще се изпълни по всички показатели. Най-голяма загуба носи на стопанството говедовъдството. От този отрасъл се предвижда планова загуба за 84 000 лева.

На заседанието с голяма загриженост членовете на общинския партиен комитет и специалистите от района на стопанството се спряха на основните причини, които довеждат до оскъпяване на продукцията в животновъдството.

Отчете се, че главните причини за загубите от животновъдството са: липсата на достатъчно по количество и качество фураж, на подходящи помещения, слабостите при храненето и гледането на животните, липсата на механизация във фермите и др.

В отрасъла говедовъдство, който носи най-големи загуби на стопанството основният проблем, който все още не е разрешен, е развъдноподобрителната работа. В това отношение се посочиха интересни данни. През 1958 година от 154 крави стопанството е получило 391 тона краве мляко при средна продуктивност 2 500 литра на фуражна крава, а през 1964 година от 300 крави е получило 434 тона мляко при средна продуктивност на фуражна крава 1 440 литра. Същото е положението и с прираста. Като се има предвид ръстът на броя на говедата в стопанството годишно трябва да се получава около 200 тона прираст, а се получава само 80 тона. Тези данни говорят, че в породния състав и продуктивните качества на кравите от 1958 година до сега няма особени подобрения, въпреки че стопанството е купило от съседните ДЗС и ТКЗС за тая цел над 150 крави и юници.

На заседанието стана ясно, че поради слаб контрол се допускат някои организационни слабости, които довеждат до оскъпяването на производството в животновъдството.

При събиране и съхранение на и без това оскъдните тревни фуражи се допуска лошо складиране, следствие на което голяма част от тях се похабяват, не се създават условия за преработка на фуражите, лоши са грижите за младите животни, не се вземат мерки за механизиране на трудоемките процеси и др. В с. Преславци от три години не може да се пусне в действие фуражната кухня, в с. Ст.Караджа лоши грижи се полагат за юниците, отделени за попълване на стадото, оскъдно се хранят женските телета и др.

В своите изказвания секретарят на Окр. комитет на БКП др. Стефан Габровски, който присъствува на заседанието, даде конкретни указания за подобряване работата и превръщане на животновъдството в рентабилен отрасъл. Той изтъкна, че един от главните резерви за разрешаване на фуражния проблем е да се увеличат добивите от единица площ, като за фуражните култури се положат същите грижи както за техническите култури, да се събират и съхраняват те навреме, да се направи анализ за състоянието на всяка ферма и се вземат конкретни мерки за отстраняването на слабостите.

Само така ще се изпълни поставената задача от окръжната партийна конференция за превръщане животновъдството в рентабилен отрасъл.

Хаккъ РУФИЕВ

Слабости в организационно-техническата подготовка в ДСО, Стройрайон — Силистра

КОЛЕКТИВЪТ на ДСО, Стройрайон — Силистра полага големи усилия за срочно, качествено и икономично завършване на всички строителни обекти. През настоящата година се строят 64 обекта, на обща стойност 2 923 800 лева. Трябва обаче да се каже, че организационно-техническата подготовка за изпълнението на тази задача не е на необходимата висота. Това констатира и Комисията при Инспекцията за партиен и държавен контрол, извършила проверка в периода от 5 до 18 март т. г.

В плана на организацията има обекти, на които напрежението през четвъртото тримесечие е по-голямо от това през второто тримесечие. Такива са „Млекоцентрала“, „Универсален магазин“, жилищен блок „Еделвайс“, „Средно училище — Силистра“ и др. Резултатите от подобно планиране са щурмовщина в края на годината, некачествена работа и т.н.

Не са уточнени и не са обвързани плановете по себестойността, за строително-монтажните работи, за материално-техническото снабдяване и финансовия план. Липсват все още комплектувани проекто-сметни документации и работни чертежи за редица обекти. Малко са обектите, които се изпълняват по твърда договорна стойност. По план трябва да бъдат 20, а фактически са 3, плюс 5 преходни от миналата година. Няма строежи, на които да се работи по акорден начин.

Изпълнението на плана на някои обекти е затруднено поради липсата на работен фронт или материали. На „ПТТ станция“ — Силистра строителството спря през януари и мазилката замръзна, защото организацията не бе помислила, как да обезпечи целогодишна производствена дейност, което бе напълно възможно. Жилищен блок „Лилия“ има престои поради липса на варов разтвор и други материали.

Ръководството на строит. организация е подценило въпроса за по-пълното използване на механизацията и осигуряването на целодневна работа на машините. В тази насока не са изработени мероприятия, чрез които да се осъществи поне 35—40 на сто механизирано извършване на землените работи.

Съществени слабости съществуват и при планирането на материално-техническото снабдяване. Тук планът не е обвързан със строително-монтажните работи. По документация е необходим прокат 922 тона, а по плана на МТС е одобрен такъв за 690 тона, дървени материали са необходими 1 018 кубически метра, а в плана са предвидени 780 куб. м. В склада на организацията пък има залежали материали, които неоправдано заангажират оборотни средства на сума 20 041 лева. Те са: мозайка 150 тона, в това число, римска 70 тона, ксилолитни плочи 16 746 броя, магнезиев окис 22 790 кг и т. н.

В организационно-техническите мероприятия са предвидени показатели, чиято реалност буди съмнение. Така например на обектите „Средно училище“, „Търговски център“ и жилищен блок „Надежда“ се предвижда икономия на 22 300 кг цимент. Тази икономия едва ли ще се реализира като се има предвид опитът от миналите години. На обектите „Водоснабдяване гл. клон и мрежа“, „Водоснабдяване — Светослав“ и „Водоснабдяване—Силистра“ се сочи снижение на стойността от тесни изкопи. Това мероприятие е предвидено за сметка на качеството на изработката. В мероприятията са показани 12 000 лева снижение на стойността от организационно-технически предложения, но какви, колко и кога ще се реализират те, не може да се види. За намаляване стойността на обектите е пропуснато такова важно звено от работата на организацията, като подробното преглеждане и преизчисляване на работните чертежи и конструктивните планове. Конструктивният отдел тук може да даде значително намаляване на някои количества, които неоправдано са завишени в проекто-сметните документации, да намери по-икономични решения при проектирането и т. н.

През 1964 година строителната организация реализира чувствителни загуби на някои обекти. През първото тримесечие на тази година планът за обема не се изпълни. Не се изпълни и планът за печалбата. Не говори ли това, че ръководството на строителната организация има още много да направи по отношение организацията на труда и производството. Необходимо е административното, профсъюзното и партийното ръководства да прегледат още веднаж работата си и да набележат такива мерки, които да осигурят изпълнението на плана, срочно завършване на пусковите обекти, качествено и високоефективно строителство. Такива са изискванията към проектанти, инвеститори и строители, такава е повелята на времето.

инж. **Петко КОТОВ**
нещатен сътрудник при ИПДК
Силистра

Да предпазим тютюневите разсади от болести

КОРЕНОВОТО гниене и сечене са тежки гъбни заболявания по тютюневия разсад. Поради големите повреди, които нанасят на кореновата система, често разсадите закъсняват в развитието си с около десет дни, с което се изпуща благоприятния агротехнически срок при разсаждането на тютюна. От тук идват и големите загуби, нанесени от тези болести. Те оказват лошо влияние и при засаждането на тютюна — нисък процент на прихващане на тютюневите растения в блоковете. В нашия окръг в момента имаме изключително благоприятни условия за развитието на тези болести — чести преваляващия от дъжд, слабо слънцегреене, ниска почвена температура. Голяма част от разсадите в нашия окръг са засегнати от кореново гниене и сечене. Трябва да се отбележи, че някои стопанства спомагат още повече за развитието на болестите чрез прекомерни поливки и слабо проветряване на разсада. Такива случаи има в ТКЗС — Сребърна, Дулово, Паисиево и др. Необходимо е час по-скоро да се вземат бързи мерки от всички агрономи, за да се предотвратят заболяванията на тютюневия разсад от тези болести.

Наложително е да започне третиране на тютюневият разсад с 0,7 процентов бордолезов разтвор, като третирането се извърши с лейка. 2-3 литра разтвор се използва на 1 квадратен метър. Напоследък се препоръчва прашене на разсадите с меден карбонат или меден оксихлорид 50-60 гр на квадратен метър. Добре е и при двете заболявания да се направи засипване с угнил оборски тор, който спомага за допълнително коренообразуване и възстановяване на тютюневия разсад.

В. АРНАУДОВ
ст. технолог по тютюна в Управление на селскостопанското производство

Има желание и стремеж за успехи

ПРЕД колектива на птицефермата в Държавното елитно семепроизводно стопанство — Силистра стоят отговорни задачи. До края на годината той трябва да осигури за държавата 850 000 яйца и 20 000 кг птиче месо.

Благодарение на гледачите, състоянието на кокошките-носачки е много добро и през изтеклите месеци особени заболявания не са отбелязани. При план за четирите месеца 361 000 яйца, гледачите продадоха 363 000 яйца. Преизпълнението на плана за яйцата не е много голямо, защото с наличния фураж, с който разполагаше фермата не можеше да се осигури пълноценно хранене на носачките.

Беше запланувано през тази година колективът да получи и отгледа 17 000 пилета. Всички пилета са получени още в началото на годината на три партиди. В резултат на грижите, които се полагат за тях смъртността е сведена до 1,5 на сто. Голяма помощ в работата на гледачите оказват зоотехникът Велико Славов и бригадирът Атанас Койчев.

Станчо **ВЕКОВ**

НА БУБАРСТВОТО—ГРИЖИ И ВНИМАНИЕ

ВАЖЕН, но все още подценяван от някои местни ръководители отрасъл, е бубарството.

След кооперирането на нашето селско стопанство с всяка измината година добивът на сурови пашкули общо за страната нараства. Големи грижи за подсигуряване на пашкулопроизводството полага и Централният комитет на нашата Партия и нашето правителство. Решено бе бубите да се раздават на бубохранителите безплатно в излюпено състояние. Ежегодно се отпускат средства за дезинфекция против болести и неприятели по бубите. В последните години значително се повишиха средните изкупни цени на килограм сурови пашкули. Така например за кръстосаната порода „Златна китайска“ по местна жълта, каквато се отглежда в нашия окръг, средната изкупна цена се завиши от 2,60 на 4,60 лв на килограм.

Все още обаче се допускат редица слабости по отглеждането на бубите в окръга. Слаба е и черничевата база и почти нищо не се прави за нейното подобряване. От няколко години вече в Силистренски окръг не се засаждат никакви черничеви дръвчета. Не се опазват и наличните такива. Много стопани, собственици на черници в с. Айдемир, Гарван и др., както и ръководители на държавни предприятия и учреждения, под един или друг предлог унищожиха много дървета. С всяка измината година по тоя начин черничевата база, основа за развитието на бубарството намалява, без Окръжният и местните народни съвети да потърсят сметка за това от нарушителите, въпреки наличието на правителствени документи, които третират този въпрос.

Особен дял в това безотговорно унищожаване под формата на „подобрение“ има Горско стопанство — Силистра. Както миналата година, така и през настоящата то успя да изкорени или да изкастри преди оползотворяването на листата за бубохранене хиляди черничеви дървета, без да се замислили, че с това нанася шети на държавата от намаление суровините на нашата текстилна промишленост. Това през тази година не бива в никакъв случай да се повтаря.

Единствени „Текстилни влакна“ се мъчат да пресекат тези нарушения, но самите те не биха се справили, ако не се намеси цялата общественост.

Дълг на всеки гражданин на нашата социалистическа страна е да оказва помощ в това направление. Със създаване на мощна черничева база ще се увеличи и пашкулопроизводството.

Бубарството е доходен отрасъл. За положеният труд за кратко време то се отплаща много добре. Така например при отглеждането на една унция (3 кутийки) бубено семе, което може да стане от един човек за 30, максимум 35 дни, при нормално хранене могат да се получат 250-280 лв доход.

Пашкулната кампания дойде. Тая година поради хладната пролет тя закъсня. Семената бяха навреме заложени за излюпване от „Текстилни влакна“. Сега те са излюпени и всяко кооперативно стопанство и всеки гражданин, желаещ да отглежда буби, може да получи безплатно буби.

Необходимо е отсега всяко ТКЗС и всеки пашкулопроизводител да проведат дезинфекция на помещенията, в които ще се отхранват бубите. Да се направи разпределение на наличната черничева база между кооператорите там където бубохранението ще бъде на семеен акорд. Да се пристъпи масово към разкопаване на площите около стволовете на черничевите дървета, което води до повишаване на листодобива. Това ще спомогне за увеличаване производството на сурови пашкули, с което ще се осигури тази така важна суровина за нашата текстилна промишленост.

Бони ЕОНЕВ

Наред с другите полски работи кооператорите и механизаторите от с. Брадвари полагат грижи и за овощните градини.

НА СНИМКАТА: Старши трактористът Матем Муртазов и кооператорите Мехмед Юсуфов и Хасан Салиев пръскат овощните дървета.

Чисто и красиво село

НАВСЯКЪДЕ сега през пролетта кипи шетня. Почистват се къщи и дворове. Варосват се стени и огради. С новата пролетна премяна разцъфтяват градове и села.

Не изостават в хигиенизирането и трудолюбивите кооператори от бригадата в с. Йорданово от Ишírковското кооперативно стопанство.

Отрано фелдшерът Неделчо Ганчев изготви подробен план за почистването на дворовете, оборите, къщите, обществените заведения, улиците и пасищата. Той бе приет от общинския народен съвет и се избраха 6 комисии по избирателни райони.

Избраните комисии провериха всичко в поверените им райони и започнаха работа по хигиенизирането.

Сега никъде в стопанството или по дворовете на кооператорите не можеш намери залежала тор или боклук. А трактористът Димитър Йорданов, с помощта на пръскачка, инсталирана на трактор ДТ-20, напръска с разтвор от вар всички помещения. Чистота цари сега и във всички заведения. Белеят се крайпътните дръвчета по улиците в селото.

Весела глъчка се носи и по пасищата в района. Тук кооператорите с брани и мотики почистват бурените, за да расте свободно тревата. Само за три дни над 400 декара разкриха своята чиста зелена гръд.

Така работят йордановци през Месеца по хигиенизирането.

Иван **НИКОЛОВ**

ВНИМАТЕЛНО ДА РАБОТИМ С ОТРОВНИТЕ ПРЕПАРАТИ, ИЗПОЛЗВАНИ В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО!

ПРЕЗ последните години се използват масово отровните химически препарати за осигуряване на постоянни високи добиви от селското стопанство. В зависимост от отровността им за човешкия и животинския организъм, тия отровни вещества са обособени в две основни групи — първа група — на силно отровните и втора група — на по-слабо отровните. Към първа група спадат следните по-често употребявани препарати в нашия окръг: паратион, Е-605 форте, систокс, ураган-8, циклон-Б, гевутокс, селинон, цинков фосфит и др. Към втора група спадат: хексахлоран, токсафен, малатион, линдан, ДДТ и др.

В човешкия организъм те проникват чрез храносмилателната система при консумация на храна и течност, замърсени с отровни препарати, чрез дихателната система при вдишване на прах, пари и мъгла от отровни препарати, когато се работи без маска и през кожата на тялото, когато се работи без защитно облекло.

Независимо по кой път проникват в организма те предизвикват отравяния, които често пъти завършват със смърт. В някои случаи дават поражение на черния дроб, бъбреците и др.

Голямо значение за предпазването от отравяния с тези отровни препарати имат начините на тяхното съхранение, което трябва да става в специални складове най-малко с три помещения. В едното се поставят и подреждат силните отрови от първа група, в другото от втора група и в третото мивка и аптечка за даване на първа помощ и гардероб с работно облекло за магазинера.

В складовете трябва да има попивна шахта, районът им да бъде заграден така щото да представлява пълна недостъпност за животни и хора. Складовете да се намират най-малко на 100 метра от жилищни домове, детски градини и хранителни заведения и складове с продукти и фуражи. В повечето ТКЗС и ДЗС този въпрос е разрешен правилно. За пример в това отношение можем да посочим ТКЗС — Алфатар, където ръководителите на стопанството с нужната сериозност се отнесоха към този въпрос. Построен е просторен склад за отровни препарати, в който те са подредени по групи и е заведена строга отчетност. За това дял има и магазинерът Начо Иванов, който е упорит в работата си и винаги търси помощта на агронома и председателя на ТКЗС. Добро е положението и в ТКЗС с. Срацимир, Айдемир и други.

Но има и такива ТКЗС, на които ръководителите по този въпрос не обръщат внимание, въпреки че излязоха редица документи от Министерството на вътрешните работи, Министерството на народното здраве и Министерството на селскостопанското производство. Такива са ТКЗС с. Попина, Алеково, Голеш, Дулово, Белица, Средище и други. Там има опасност от поява на отравяния. Куриозен е случаят в ТКЗС — Дулово, където е построен просторен и удобен склад за отровни препарати, обаче той не се използва за предназначението му, а за склад на брашно и торове. Отровните препарати се съхраняват в землянки и други складове. За склада на ТКЗС Попина може да се каже, че е под всякаква критика. Сградата е добра, обаче от три години няма ограда и препаратите са разпилени така, че не може да се разграничи какви са. Такова е положението и с много други ТКЗС. А в ТКЗС Добротица все още няма никакъв склад за препарати, а те се съхраняват най-безотговорно под различни навеси и изоставени сгради.

При работа с препаратите трябва да се съблюдават известни правила за да се избегнат стопанските щети и човешки жертви. Пръскането трябва да става в студените и вечерни часове и то при пълно безветрие, за да се избегне заразяването на други райони с отровни препарати, пренесени от вятъра. Обработените райони трябва да се забраняват за ползване за паша. През месец август 1960 година в с. Слатина има отровени животни, тъй като са пасли трева в обработван с отровни химически вещества район. Пренебрегването на правилата за безопасна работа с отровните препарати крие опасности не само за работещите с тях, а и за останалите граждани. Ако работното облекло не се почисти и остави в гардероби, специално направени за целта, а работникът го занесе в дома си, то препаратите, които са се просмукали в него, могат да станат причина за отравяне на неговото семейство. Пренасянето на отровни препарати с неплътни превозни средства или с разкъсана опаковка, спомагат за замърсяване на улици и цели райони. Това от своя страна може да доведе до съответни отравяния. Пресен е случаят на отравяне, станало в с. Сеслав, Разградски окръг, където поради нехайно отношение и поради неспазване на правилата за работата и съхранението на отровните препарати, починаха двете деца на Шукри Хюсеинов, а третото му дете е било спасено, след големи усилия на лекарите. За своето нехайство виновното лице е осъдено на 10 години лишаване от свобода.

Амбалажът, в който са препаратите трябва обезателно да се обработи след употребата им и едва след това да се използува за други цели. Ако това не се направи, той трябва да се изгори и унищожи. Неспазването на това правило е довело до отравяне на 16 работнички от ДИП „Текстилни влакна“ в гр. Тутракан, когато са кърпили чували, в които е бил пренесен препарата Гермизан трокембайце.

От особена важност за здравето и живота на населението е всички зеленчуци и плодове да се измиват преди употреба, за да се избегнат евентуални отравяния, а производителите да се съобразяват с датата на пръскането, за да може обработените продукти да не се поднасят за консумация по-рано от 15-20 дни от пръскането.

Млякото, което беше прието да се дава, като противоотрова при работа с отровни препарати след редица проучвания е установено, че спомага за по-лесното усвояване на отровите от човешкия организъм, чрез мазнините, които съдържа. Затова то не трябва да се употребява. Може да се дава мляко при положение, че то е напълно обезмаслено.

През време на работа с отровните препарати не трябва да се яде, да се пие вода и да се пуши. Това може да става извън обработвания район и едва след щателно измиване на ръцете с вода и сапун, изплакване на устата и гърлото и събличане на работното облекло.

Като се имат предвид опасностите които крие неспазванеко на правилата за работата и съхранението на отровните препарати, използвани в селското стопанство е необходимо да се проявява по-голяма бдителност и внимание при съхраняването и работата с тях.

майор **Димитът БАРАКЕРОВ**
от МВР — Силистра

ТРИ ДНИ НА ПЕСНИТЕ И ТАНЦИТЕ

На 7, 8 и 9 беше проведен окръжният събор на народното творчество

ТРИ ДНИ, които бяха очаквани с толкова много нетърпение!..

Три дни — 7, 8 и 9 май — през които беше проведен в Силистра окръжният събор на народното творчество, станаха истински празници. Празници и за стотиците самодейци от всички селища на окръга, и за хилядите зрители и слушатели от Силистра.

Три дни по сцените на Силистра звуча хубавата добруджанска песен, ечаха стъпките на танцьорите. И всичко това беше изява на обичта на нашия народ към своето самобитно изкуство, с което той не се разделя и в труда, и във веселието.

Ето ги и известните алфатарски изпълнителки с пъстрите и познати в цялата страна алфатарски престилки

Окръжният събор на народното творчество беше плод и на огромната работа, която се извърши в продължение на много месеци от организационните комитети, израз на един траен интерес към онова най-хубаво, което е създал в областта на фолклора и бита нашият народ в продължение на много години. Затова дори и лошото време не беше в състояние да помрачи празничното настроение на град Силистра, на самите изпълнители...

С голям интерес силистренци следиха три дни една от естрадите на окръжния събор на народното творчество — сцената на Народния театър, на която бяха показани най-интересните

Старинни обичаи и български народни танци

навлезли дълбоко в бита на добруджанци от най-стари времена.

В жив ритъм се извива сватбено хоро, изпъстрено с весели провиквания на млади и стари. В прекрасно настроение, самодейците от село Попина изпълняват „Засевки" и „Прощаване", моменти от сватбен обичай, съпроводени с характерни сватбени песни. Още по-пълна е „сватбата" на самодейците от село Зафирово. Отлично се представят характерните за този край моменти от обичая. Със сватба се представиха и много други колективи — Кутловица, Секулово, Белица и др

В красива добруджанска носия, с майсторство и настроение танцьорите от село Ситово преминават на сцената от танц към танц. С красиви движения и стъпки те показват моменти от веселбарски обичаи в селския бит. Изпълняват се и стари народни танци — „Коконата" и „Пушилката", играни от 1890 година в село Старо село. В тях интересното костюмиране отличава млади моми, булки. Староселци ни поднесоха носии от деветнадесети век — носии на младо момиче и булка от 1890 година и носия от 1820 година на двама младоженци.

А сега е ред на тутраканските танцьори...

С много живот се отличаваше изпълнението на танцовия колектив при ДМЗ „Стомана" — Силистра. С особено настроение и бодрост игра групата на мъжете.

Отново много добре се представят танцовите колективи на Калипетрово и Сребърна — лауреати на Втория републикански фестивал и носители на медали.

„Пандалат", „Талим" и „Как се чука чер пипер" играят трите поколения самодейци от село Каменци. Особено интересна е стъпката на малките — третото поколение, възприело красивите стари български танци.

С добруджански народни танци се представят колективи от селата Ишírково, Алеково, Кутловица, Окорш, град Тутракан и други.

Със стария обичай „бразая" се представят самодейците от Малък Преславец.

Разнообразни са престарите кукерски обичаи. Особен интерес предизвикват кукерите от село Подлес, които обхождат селото с обичайна кукерска песен, облечени в богати носии. Твърде различни са кукерите на Попина, на Белица. Едно голямо разнообразие, което може да се счита за истинско богатство на окръга.

В салона на Окръжния народен съвет много певци, певици и инструменталисти

показаха своето майсторство и своята обич към народното творчество. Радостен е фактът, че наред с по-старите изпълнители се представиха и много млади. От общо представилите се 252 индивидуални изпълнители половината от тях са младежи.

С интересни стари песни се представиха Стоянка Пенчева от Алфатар, Янка Иванова от Малък Преславец, Исмаил Исмаилов от Босна, Донка Теодосиева от Варненци, Димитър Добрев от ДИП „Липа" — Силистра, Симеонка Христова от Промкомбинат „Камъшит".

Особено внимание предизвикаха песните, изпълнени от Василка Георгиева и Янка Димитрова от Калипетрово. Старите песни, които те знаят, трябва да се популяризират, да станат достояние и на по-младото поколение.

Добре се представиха и инструменталистите Петко Еленчев от Кайнарджа, Минко Иванов от Сребърна, Никола Минчев от Силистра и много други

В програмата на Събора на народното творчество беше включен и конкурс на

народни оркестри, народни хорове и вокални групи от окръга

Участвуваха български и особено масово турски народни ансамбли. Като характерен белег при изпълнението на тия състави трябва да се отбележи преди всичко настроението, жизнерадостта и стремежа за едно по-добро представяне. Сцената на новото кино „Доростол" не позволи от своя страна на съставите да се подредят свободно, а на публиката — по-масово да се наслади на изпълнението на най-добрите състави от окръга.

Едно от условията за подобреното изпълнение от страна на хоровите състави е, системната и по-смислена репетиционна работа и прояви те пред местните слушатели с концертни програми по различни поводи. Добитата сценична изпълнителска рутина каза своята дума и благодарение на нея хоровете, ансамблите и вокалните групи се представиха самоуверено, съсредоточено и спокойно показваха постигнатите художествени резултати.

Конкурсът на хоровете показа за сетен път, че навсякъде в окръга има едно голямо богатство от самобитни гласове, които събрани и насочени от опитна ръка на ръководител, могат да постигнат големи творчески успехи и да галят с претворяваната от тях музика слуха на местните слушатели. Изпълнена от тях и местната народна песен ще се разнесе и запази за поколенията. Но като важна слабост, която от години още не може да се преодолее в нашия район, трябва да отбележим липсата не само на местни ръководни кадри от художествени ръководители, но въобще липсата на квалифицирани ръководители за художествената самодейност. На конкурса ярко пролича, че там където се е намесила и постоянно е работила опитната ръка на квалифицирания ръководител, там резултатът от работата е бил очевидно по-добър и възможностите на изпълнителите са били използувани по-пълно.

Колко много говорят лицата на изпълнителките, когато е подбрана хубава песен...

Почти при всички участвували в Окръжния събор състави пролича богатството на гласове, включено в съставите. Като слабост обаче трябва да се отбележи, неуеднаквяването на маниера на пеене на различните изпълнители в ансамбъла или на свирене (от страна на свирачите в оркестрите). Това се явяваше като пречка за постигане на един по-добър частичен или общ ансамбъл. Най-ярко пролича това в положителен смисъл при смесения хор от Айдемир, вокалната група от Главиница, турският хор от Дулово и село Яребица. Във вокалната група от с. Грънчарово, читалището — Тутракан, турският смесен хор от Ножарево, този ансамбъл липсваше, като това даде отражение на общото изпълнение.

Съществена слабост, която трябва да се отбележи за почти всички прослушани състави е недостатъчно и настойчиво търсене на репертоар и обогатяване на програмите с все по-високохудожествени произведения. При подбора на песните не се обръща внимание и на текстовете и с това се подсилва допуснатата от някои автори слабост да пишат музика върху неподходящ и неудачен текст. Особено е показателно това нещо при песните, посветени на нашето съвремие и новото село.

Пее вокалната група на село Окорш

В състави като тези от Паисиево, Ишírково, Ирник и Алеково чистотата на песните страдаше поради невярно разучените партии и недостатъчния стремеж от страна на изпълнителите и ръководителите да се спазят ладовите изисквания на мелодиите, вложени в различните гласове на състава.

Много сериозно отношение към работата си показа женският хор от с. Сребърна, който е включил в програмата си песни с много технически и изпълнителски проблеми. Системната работа и този репертоар несъмнено ще издигат нивото на този хор още по-високо. На самия преглед хорът показа обаче, въпреки доброто изпълнение, известен страх от публиката и репертоара. Повече самоувереност в силите и възможностите са необходими и на ръководителя на хора. Репертоарът на Айдемирския смесен хор също предоставяше редица проблеми за разрешаване. С много от тях съставът се справи. Нему е необходимо да постигне по-голяма мекота на движението и гъвкавост при изявяване на мелодическия профил на песните.

На прегледа се представиха няколко народни оркестрови състава. Много добро впечатление направи оркестърът от с. Гарван. Чистата звучност, ясната интонация и умело разнообразеното изпълнение на пиесите нарежда състава на едно от найпредните места в окръга.

В подготовката и провеждането на събора пролича и още едно слабо звено: възможностите за оказване методическа помощ от страна на отдел „Култура и изкуство" и извънщатния отдел са много малки, понеже нашият район разполага с извънредно малко квалифицирани кадри от музиканти, хореографи и режисьори.

Йонка ЧЕРНЕВА

Елена КАДИЙСКА

Петър КАРАГЕОРГИЕВ

физкултура и спорт

ХЕТ-ТРИК НА МЕТОДИЕВ

3:0... и две много ценни точки за „Доростол"! Това е резултатът от съботната среща с гостуващия в Силистра „Бенковски" (Видин), който можеше да бъде още по-катастрофален, ако нападателите на домакините имаха по-точен мерник. Те пропуснаха да реализират златни положения, които бяха много по-леки от тези, които донесоха головете. И всичко дойде някак изненадващо, защото дочакахме мача с известно песимистично настроение, извикано от двете последователни загуби на свой терен, от неубедителната игра на „Доростол".

Мачът започна неочаквано. Видинци получиха тежък шок още във втората минута. Комбинация между Димитров — Йорданов — Маринов беше завършена от острия диагонален удар на Методиев, който вратарят на гостите не успя да спаси. Този гол за дълго време разстрои играта на „Бенковски", като защитата му изживя критични моменти. Как съжалявахме след срещата след този пропуснат от силистренските нападатели важен психологически момент. Още тогава те можеха да решат мача в своя полза. Но за сметка на това направиха невероятни пропуски. Така в 6-та минута Маринов се освободи от защитата, остана сам пред вратаря и в последния момент обърка крачките си, а в 13-та минута Минев изпрати топката от 7-8 метра далече над напречната греда.

Постепенно гостите преодоляха смущението си, стегнаха редиците си и упражниха силен натиск, като почти до края на полувремето имаха превес. Особено опасен от тях беше Попов, който в 24-та минута едва не отбеляза изравнителен гол, като Стойчев успя с последни усилия да отклони топката. В тези трудни моменти в отбраната на „Доростол" се откроиха сериозни дефекти — неразбирателство, липса на взаимно подсигуряване при пропуск на „свой човек" и най-вече вредното и затуй опасно разиграване на топката в наказателното поле. Тези грешки доростолци скъпо заплащат, а трябва да знаят, че всички отбори от световна известност играят с постоянен „метач" отзад.

В тези минути на паника единствено Димитров запази самообладание и още веднъж показа сигурна и стабилна игра, което го прави един от най-ценните единици в защитата.

С разклатен тил и нападението избледня и се изгуби, не можейки за по-дълго време да задържи топката. Османов беше много боязлив, бягаше от двубои, а Минев отново не даде: това, което може да даде. Йорданов се върна в помощ на защитата, а напред останаха само Маринов и Методиев. В 39-та минута Маринов пропусна стопроцентова възможност за покачване на резултата, като от няколко метра стреля над гредата.

Второто полувреме продължи също така в бързо темпо, живо и напрегнато. Но сега ролите бяха разменени. „Доростол" притисна здраво своя противник в неговата половина. Ето и по-важните моменти:

51 м. — Минев получава топката диагонално на вратата, стреля ниско и остро и от самата голлиния защитата избива;

66 м. — Йорданов изпълнява ъглов удар, Методиев скача най-високо и покачва на 2:0;

70 м. — Кратко разбъркване пред вратата на гостите и топката е укротена в мрежата, изпратена за трети път отново от Методиев, който по този начин постигна своя хет-трик;

74 м. — Попов (Б—9) изпълнява точно и силно наказателен удар, но Стойчев е на мястото си;

84 м. — Маринов успешно връхлита в наказателното поле и от три метра бие в аут.

От доростолци бихме изтъкнали Методиев, Маринов, Стойчев, Димитров и целия отбор, за по-ярко изявената от друг път амбиция и воля за победа. Само така ако се воюва, ще могат да се върнат надеждите на силистренци за оставане в групата.

Йордан СИМЕОНОВ

ДОСТОЙНО ПРЕДСТАВЯНЕ

В НАЧАЛОТО на месеца в Пещера се проведе републиканското първенство по бокс на спортните школи от цялата страна. На ринга излязоха 180 възпитаници на школите от Пловдив, Габрово, Русе, Варна, Сливен, Бургас, Толбухин, Ловеч, Стара Загора, Пазарджик, Пещера и Силистра. Нашият юношески отбор, който участвува в това първенство, се представи достойно. От всичко осем участници от нашата школа не успяха да се класират само двама — Исмаил Ниазиев и Никола Маринов.

Добре се представиха Сабит Рашидов, като успя да победи и тримата си противници и с това завоюва титлата републикански първенец в категория 48 кг младша възраст.

Руси Василев, категория 71 кг, се класира на трето място, след като загуби от Стоян Янакиев — Русе.

Трето място зае и Исмаил Зекериев, категория 49 кг, като загуби от Борис Златков, Габрово. До трето място се добраха Коста Василев, категория 54 кг и Иван Хаджийски, категория 57 кг.

В отборното класиране нашият отбор, който не беше пълен, зае шестото място: 1. Пещера, 2. Габрово, 3. Бургас, 4. Варна, 5. Русе, 6. Силистра и др.

Накрая, след приключване на първенството, бяха определени като най-добре представили се Сабит Самиев — Силистра и Иван Гаджилов — Пловдив.

Доброто представяне говори, че у нашите състезатели има сили и възможности, за да се борят още по-упорито за повишаване на своето спортно майсторство, за повишаване нивото на бокса в окръга.

Иван ЕЦОВ

ОБЯВА
Дунавски драгажен флот
— Силистра
търси правоспособни
багеристи от VI и VII разряд
ел. техници от IV до VI разряд
Справка — предприятието!

Програма на букурещката телевизия

12 V — 18.30 Технически университет пред телевизията. 19.00 Телевизионен журнал. 19.20 За децата: „Приключенията на екипажа Водовъртеж": Съкровището на фараона. 20.00 Предаване от театър „К.И. Нотара" пиесата „Зизи и нейната формула за живота".

13 V — 19.00 Телевизионен журнал. 19.20 „Чайковски" — предаване от Москва 20.30 Младежки клуб.

14 V — 18.30 Технически университет пред телевизията. 19.00 Телевизионен журнал. 19.20 Музикално предаване за учащата се младеж.

15 V — 19.00 Телевизионен журнал. 19.20 За децата: „Случки в . . . кошницата с кончи". 19.45 Хумор в купето. 20.45 Румънска народна музика. 21.15 Разкази за животните. 21.45 „Интервю с портативен магнитофон" — музикално предаване.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 55 (916) | Четвъртък, 13 май 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Отново в първите редици

НЕ УГАСНА трудовият ентусиазъм сред колектива на ТПК „Метал“ — Силистра и след първомайските дни. Борбата за предсрочното изпълнение на плана и сега е ежедневно задължение за всеки работник.

В благородното съревнование отново в първите редици крачат работниците от вулканизаторския цех с ръководител др. Антон Калпакчиев.

При план да произведат продукция и извършат услуги на населението за петте месеца на т. г. на стойност 25 000 лева, само до 12 май т. г. те имаха вече реализирани 25 250 лева. До края на месеца цехът ще даде на предприятието допълнителни доходи за не по-малко от 2 500 лева.

Сред имената на най-добрите работници са тези на Никола Драганов, Мехмед Феимов и Иван Чернев.

Не изостава в борбата за челното място в съревнованието и колективът от електроотдела с ръководител др. Димитър Михнев.

До сега за петмесечието те са извършили услуги на населението вместо за 16 000 лева както се предвижда по плана за 16 150 лева. А до края на месеца се очаква да бъдат реализирани допълнително не по-малко от 1 500 лева.

Постигнатите резултати от двата колектива са добра основа за предприятието в стремежа му да изпълни предсрочно годишния производствен план.

Никола ПЕЙЧЕВ

Те изпревариха времето

ПРЕДИ една година, към промкомбинат „Електрометал“ бе открит картонажен цех „Организационна техника“. Пред него бе поставена задачата да изработва за всички институти в страната канцеларски касетки, тип хербарни кутии, класьори, хистологични кутии за нуждите на болниците и др.

Под ръководството на др. Пеню Русев, малкият колектив от 14 човека бързо усвои новото производство и още от първите месеци успешно изпълняваше производствения си план.

За четирите месеца на т. г. цехът трябваше да произведе продукция за 13 300 лева, а само до първи май той има за 16 576 лева. С постигнатия успех цехът си изпълнява и плана за петмесечието, а до края на м. май се очаква да бъде дадена надпланова продукция за още 4 000 лева. С това ще бъде изпълнен и плана за м. юни т. г.

Взетият до сега аванс е добра основа за по-нататъшни успехи и сигурна гаранция, че планът за годината ще бъде предсрочно изпълнен.

Никола ИВАНОВ

Правилно да подготвим и проведем четirimесечните събрания в ТКЗС

Измина една трета от стопанската 1965 година, изпълнена с упорит труд от тружениците в селското стопанство. През изтеклите месеци от годината се извършват важни мероприятия, които са от решаващо значение в процеса на селскостопанското производство като сеитба, торене, отглеждане на животните през зимата и други. Първото четиримесечие е период, през който са поставени на изпитание реалността на плановите задания и възможностите на отделните кооперативни стопанства за изпълнението им.

Сега, след като първите четири месеца от годината преминаха предстои ръководствата на стопанствата да организират отчитане на производствената дейност пред кооператорите за този период. На събранията, които ще се проведат управителните съвети на ТКЗС трябва да докладват за изпълнението на производствено-финансовия план, за постъпилите приходи и направените разходи. За разлика от други години през настоящата, при внедряването на новата система на планиране и ръководство и при масовото приложение на стопанската и вътрешностопанска сметка, при обвързване заплащането на труда с получените крайни резултати, огромно значение придобива постоянното изучаване на икономиката на стопанствата, изготвянето на системен и задълбочен икономически анализ на тяхната дейност, както и на дейността на съставляващите ги производствени единици — бригади и ферми.

Това ще позволи цялостната организация на производството да бъде насочена към повишаване икономическата изгода от всеки селскостопански отрасъл, към повишаване рентабилността на отраслите, към все по-висок общ годишен икономически резултат на всички кооперативни стопанства в окръга.

Във връзка с подготовката на четиримесечните събрания е необходимо да се направи задълбочен икономически анализ на получените резултати от стопанската дейност в ТКЗС през отчетния период. Да се отчетат добрите и лоши страни в процеса на производството и да се набележат мероприятия за подобряване на бъдещата работа, осигуряващи изпълнението на плана през следващите четиримесечия на годината.

През първото четиримесечие доходи в стопанствата постъпиха преди всичко от животновъдството и страничните предприятия. Към тях трябва управителните съвети на ТКЗС да насочат главно вниманието си при разработването на икономическия анализ за получените резултати. На сериозна оценка трябва да се постави работата в животновъдството като цяло и в различните животновъдни отрасли и ферми поотделно. Трябва да се отчете изпълнението на плана за общата продукция, материалните разходи, трудовите разходи, чистата продукция, чистия доход и себестойността на продукцията.

За растениевъдството е необходимо да се направи икономически анализ само по отношение срочното и качествено изпълнение на всички запланувани агро технически мероприятия при засяването и отглеждането на селскостопанските култури през отчетния период, осигуряващи получаването на високи производствени резултати от тях, а също и анализ на направените разходи на материални средства и труд.

Досегашната практика в нашия окръг показва, че там където системно се изучава икономиката на стопанствата, където по четиримесечия се подлага на задълбочена икономическа преценка работата на отделните отрасли, бригади, ферми и др. там, където ръководителите на стопанствата и на производствените единици владеят добре методите и разбират същността на показателите на икономическия анализ, там проблемите на организацията на производството се поставят и разрешават по-правилно. В тези стопанства материалната заинтересованост на кооператорите е по-висока, те се развиват по-добре и резултатите от тяхната дейност са по-големи. Като такива можем да посочим ТКЗС в селата Ситово, Секулово, Калипетрово, Дулово, Кайнарджа и други. В тях правилно се отчита стопанската дейност и се набелязват конкретни мерки за подобряване на работата. Необходимо е всички стопанства в окръга да се заемат най-сериозно със задълбочено извършване на икономическия анализ за резултатите през първото четиримесечие в ТКЗС. В тази връзка също да се постави на преценка до каква степен е завършена работата по разясняване сред кооператорите на въпроса за обвързване заплащането на труда с крайните резултати според изискванията на вътрешно-стопанската сметка, до каква степен е създадена материална заинтересованост в тях към повишаване ефективността от производството.

След като управителните съвети на ТКЗС изготвят своя доклад, въз основа на задълбочения икономически анализ, е необходимо най-напред да го разгледат в отделните производствени единици, бригади и ферми или селища с участието на всички кооператори, като се протоколират направените изказвания и предложения за подобряване бъдещата работа в ТКЗС. Тези предложения да се имат предвид при изготвяне на проекто-решенията за общите делегатски събрания, които трябва да се проведат най-късно до 31 май т. г. На тях да се даде възможност за смела критика и самокритика за допуснатите слабости през отчетния период. Да си дадат мнението кооператорите за причините за допуснати по-големи разходи на средства и труд, където има такива, за неизпълнение на плана за приходите. И което е най-важно да се разкрият всички резерви, които могат да доведат до увеличение на производството и намаляване на разходите.

ДА НЕ СТИХВА ПЛАМЪКЪТ НА СЪРЕВНОВАНИЕТО!

Кооператорите от звеното на Георги Йорданов от село Дичево грижливо разрохкват парниците, в които се намира доматеният разсад.

РАЗСАЖДАНЕ НА ТЮТЮН

В ДАВИДОВО...

В СРАВНЕНИЕ с другите бригади от ТКЗС — Средище, бригадата в съставното село Давидово има най-малко работна ръка — всичко 55 кооператори и кооператорки. А поверената им обработваема площ е обширна — 4 700 декара. Въпреки това давидовци се нареждат на едно от първите места по полската работа и добивите в стопанството. И през тази година те имат хубави успехи. Работливите стопани вече завършиха сеитбата на пролетните култури. Първостепенна задача сега е навременното и висококачествено разсаждане на предвидените 120 декара тютюн от сортовете „Остролист“ и „Харманлийска басма“.

Още през зимата ръководството на бригадата се погрижи, в резултат на което сега кооператорите разполагат с първокласен разсад. На 3 май давидовци започнаха разсаждането му. Още същия ден засадиха 12 декара тютюн.

Работата по изпълнението на тази задача продължава. Кооператорите са обещали да получат през тази година по 160 кг тютюн средно от декар.

Георги КИТАЕВ

В ЗАРНИК...

СЛЕД първомайския празник кооператорите от село Зарник започнаха разсаждането на тютюна. Само за един ден звената на Рюстем Мехмедов, Еюб Ахмедов и Фаик Адилов засадиха 5 декара. Трудолюбивите стопани са си поставили за задача до 15 май да привършат тази полска работа.

Нюфел ИБРЯМОВ

И В БАЩИНО

КООПЕРАТОРИТЕ от с. Бащино произведоха ран и закален тютюнев разсад, което им позволи навреме да започнат изнасянето му на полето. Те вече засадиха първите 30 декара с тази техническа култура Най-спорна е работата на стопаните от звеното на Шафкъ Яшаров, които засадиха 16 декара тютюн.

Мухсин КАРОВ

ОКОПАВАТ И РАЗРЕЖДАТ ПРОЛЕТНИТЕ КУЛТУРИ

КООПЕРАТОРИТЕ и механизаторите от ТКЗС в с. Ситово засяха през тази пролет 25 700 декара с окопни култури. За да се намали ръчния труд при разреждането, царевицата, слънчогледът и други култури са засети пунктирано. Общо взето сеитбата е извършена в най-благоприятните агротехнически срокове и висококачествено Почти всички площи са наторени така с естествени и изкуствени торове

По план е предвидено да се получи средно от декар при неполивни условия по 360 кг царевица, 185 кг слънчоглед, 2 550 кг захарно цвекло и др. Сега изпълнението на тази задача зависи главно от обработката на културите. При такива напоителни дъждове особено важна е борбата с плевелите, които се развиват бързо и има опасност да задушат посевите, ако не се унищожават.

Още на 28 април кооператорите започнаха окопаването на захарното цвекло на площ от 2 200 декара. Извърши се така наречената „сляпа копан“, защото растенията бяха още твърде дребни. На 4 май тази полска работа беше завършена. Най-бързо окопаха поверените им площи със захарно цвекло кооператорите и кооператорките от полевъдната бригада на Васил Димитров от с. Ситово, които бяха определени за първенци на първомайския празник.

Едновременно с това трудолюбивите стопани извършват и разреждане на културите. Досега са разредени около 1 000 декара слънчоглед и захарно цвекло. Въпреки че дъждовете пречат много в обработката на пролетните посеви, механизаторите също не бездействуват. Те използват всеки благоприятен ден и час, за да работят с машините по блоковете. Окопани са вече с ротационна мотика 1 550 декара слънчоглед и 1 920 дка захарно цвекло.

Царевицата, фасулът и другите окопни култури още не са копани поради неблагоприятното време. Но изпръхне ли почвата, механизаторите ще започнат масова работа.

Димо ВАСИЛЕВ

ЗАСАЖДАТ РАННИТЕ ДОМАТИ

МНОГО труд и много грижи полагаха за засетия зеленчуков разсад през зимните месеци кооператорите от двете зеленчукови бригади на ТКЗС—Сребърна. Денонощно бдяха над него. Опазиха го от болести и от измръзване. Той израстна здрав и закален.

Преди два дни градинарите започнаха изнасянето на доматения разсад на открито. Между двете бригади, на с. Сребърна и на с. Ветрен, се води съревнование за по-бързо засаждане на определените по план площи. Бригадата на с. Ветрен, с бригадир Дичо Парушев е засадила вече 10 дка, а бригадата на с. Сребърна, с бригадир Петър Гецов 8 дка. Между звената на първо място се нарежда звеното на Георги Илиев от с. Сребърна, което е засадило повече от 5 дка.

В стопанството по план има да се засаждат всичко 120 дка с ранни домати. Градинарите са решили да положат всички усилия да приключат със засаждането им.

ХРИСТО ИВАНОВ

Култивират слънчогледа

РАБОТНИЦИТЕ от ДЗС „Янко Забунов“—филиал в с. Ножарево приключиха навреме тази година с пролетната сеитба. Работливите механизатори и работници от полевъдната бригада на Хамид Хюсниев в тези дни усилено окопават слънчогледа. Те са обещали от 2 000 дка засята площ слънчоглед да получат по 200 кг реколта от декар. Механизаторът Георги Белчев с Беларус неуморно култивира слънчогледа като всеки ден си изпълнява нормата 200 на сто. Зад него работниците извършват окопаване на слънчогледа първа ръка.

Най-сръчни в изпълнението на тази задача се очертават работничките Мюмюне Ахмедова, Наджие Ибрямова, Атике Махмудова и други.

Ахмед ДЕМИРОВ

РАБОТА В ЛОЗЯТА

ПРЕЗ миналата година лозарското звено на Стефан Василев от село Долно Ряхово изпълни и преизпълни плана за добива от винените сортове лозя. И тази година от ранна пролет трудолюбивите кооператори започнаха усилена работа за получаване на още по-високи добиви грозде. Още в края на месец март звеното подготви и сложи над 8 000 кола за младите лозя. На 100 дка лозя лозарите опънаха тел за връзване на плодовите пръчки. Натрориха 200 дка старо лозе средно с по 30 кг амониева селитра и суперфосфат на декар. След това мъжете започнаха отгрибването на глазините, а жените след тях почистиха пръстта около корените. Кооператорите бяха улеснени при отгрибването и окопаването на 320 дка лозя от машините „КД-35“ и „Болгар“, с които бяха изорани междуредията. Трудолюбивите кооператори завършиха с връзването на лозовите пръчки. Сега цялото внимание е насочено към доброто поддържане на почвата. Напоследък честите валежи пречат, но старателните лозари се стремят да не изпуснат нито един благоприятен ден за работа в лозята.

На челно място в изпълнението на всички задачи са опитните лозари Ангел Цонев, Найден Николов, Стоян Филипов, Стоян Петров и комсомолките Недка Панайотова, Дафина Спиридонова, Гина Стоянова и други. Със своя труд те служат за пример пред останалите кооператори от звеното.

Халил ИБРАХИМОВ

Курсистите помагат на стопанството

ОЩЕ през есента на миналата година на добре подготвени площи кооператорите от ТКЗС—Окорш засяха определената им пшеница. Благодарение на грижите, които бяха положени за нея, тя поникна редовно и сега се развива много добре. Но наред с хубавия посев избуяха и много плевели. Затова в помощ на кооператорите се притекоха курсистите от II-в курс при Практическото селскостопанско училище в село Окорш. Под ръководството на учителите курсистите само за един ден почистиха от репица 60 дка пшеница.

За пример работиха Георги Петров, Исмет Тахсинов, Галиб Сюлейманов, Бейзат Мустафов, Георги Русев и други.

С. МЕХМЕДОВ

„Купувачът винаги има право“

С всяка изминала година доходите на трудещите се растат, заедно с това растат и техните изисквания към стоките, които им се предлагат. Обемът на стокооборота непрекъснато се увеличава. Но вече не е достатъчно в магазините да има много стоки. Купувачите искат тези стоки да бъдат с богат асортимент и високо качество и продавачите да ги посрещат и изпращат учтиво.

Търговските работници добре разбират високите изисквания, които се предявяват към тях, затова търсят нови форми и методи на работа. Плод на тези творчески търсения е и инициативата на ГТП „Домашни потреби“—София—„Купувачът винаги има право“. Тази инициатива стана девиз в работата и на много други търговски работници.

На 11 май в салона на Окръжния народен съвет— Силистра се събраха представители на търговските организации и трудово-производителните кооперации от нашия окръг. Те внимателно изслушаха разясненията на др. Цончев—секретар на ЦК на Профсъюза на работниците от търговията за съдържанието на новия девиз и начина по който той трябва да се приложи в практиката.

По същество „Купувачът винаги има право“ означава пълно задоволяване нуждите на потребителите с търсените от тях стоки по асортимент и качество. Търговските работници да дават предложения пред промишлените предприятия за внедряване на нови видове модели, асортименти и десени на стоките. Образцово културно обслужване на купувачите. Продавачът да бъде винаги съветник на купувача в избора на стоките. Даване пълна информация на гражданите за свойствата и особеностите на стоките и бързо и точно уреждане на рекламациите. Наред с всичко това широко приложение трябва да намери и доставяне на покупките по домовете на гражданите с извършване на необходимите услуги.

Присъствуващите на съвещанието изразиха готовността на търговските работници от окръга да приложат в своята работа този хубав девиз. Това безспорно ще доведе до нови успехи, до още по-висока култура на обслужване в търговията.

Международна информация

Юбилейни медали на Георги Трайков и придружаващите го лица

В МОСКВА в тържествена обстановка председателят на Президиума на Върховния съвет на СССР Анастас Микоян връчи на председателя на Президиума на Народното събрание на НР България Георги Трайков юбилейния медал „20 години от победата във Великата отечествена война—1941-1945 година“, учреден за ознаменуване безсмъртния подвиг на съветския народ—победата над фашистка Германия. Анастас Микоян връчи юбилейни медали и на придружаващите Георги Трайков лица.

Положението в Доминиканската република

ОБСТАНОВКАТА в Санто Доминго все повече се нажежава. Според съобщения на чуждестранните информационни агенции, американците продължават да прехвърлят в Доминиканската република нова бойна техника. Агенция ЮПИ съобщава, че поредният ход на американците да нахлуят от контролираната от временното правителство зона, е бил осуетен от огъня на патриотите. Интервентите е трябвало да отстъпят и да оставят един убит и няколко ранени. Засега американските загуби в Санто Доминго възлизат на повече от 100 души убити и ранени.

В АМЕРИКАНСКИЯ СЕНАТ

ВАШИНГТОН. Американският сенат отхвърли с 49 срещу 45 гласа законопроекта, предвиждащ внасянето на поправки в Закона за избирателните права на негърското население в САЩ. Законопроектът, който е бил подкрепен от движението на борците за гражданските права, е предвиждал премахването на поголовните такси, които избирателите са длъжни да внасят, за да получат право на участие в изборите.

„Луна-5“ лети към Луната

НА 9 МАЙ в СССР бе изстреляна космическа ракета към луната. На борда на ракетата е поставена автоматичната станция „Луна—5“ с тегло 1 476 кг, съоръжена с измервателна апаратура за извършване на научни изследвания.

Станцията е изстреляна с помощта на многостепенна ракета. Цялата апаратура на автоматичната станция работи нормално. Движението й става по траектория близка до предвидената.

Сесия на съвета на НАТО

ВЧЕРА в Лондон се състоя първото закрито заседание на участниците в сесията на Съвета на НАТО. В хода на общите разговори болшинството от изказалите се подкрепиха агресията на САЩ във Виетнам и Доминиканската република. Трябва да се отбележи обаче, че норвежкият външен министър и неговата страна не одобряват действията на американците. Чуждестранните информационни агенции изказват предположението, че основният въпрос на сесията ще бъде германският проблем. Освен това голямо внимание ще бъде отделено на Виетнам и Доминиканската република.

Във Вашингтон бе обявено, че по решение на правителството за Лондон за участие в закритото заседание на Съвета на НАТО ще отлети държавният секретар на САЩ ДИЙН РЪСК.

Ерхард ще посети САЩ

БОН. Според съобщение на агенция Франс Прес канцлерът на ГФР Ерхард ще посети Съединените щати в началото на тази година. Той ще се срещне с президента Джонсън и с редица други висши американски държавници.

Посещението на Ерхард в Съединените щати ще предшества само с няколко дни срещата му с генерал де Гол.

ПРЕД ОКРЪЖНИЯ СЪБОР НА ЖЕНИТЕ — ЧЕЛНИЧКИ

ИВАНКИНОТО ЗВЕНО

РАНО Е. До разсъмване има още. Иванка светва да види часовника си. И с присъщата за нея пъргавина скача от леглото. Плисва няколко шепи студена вода върху лицето си и започва. Тя има толкова семейни задължения.

Хвърля още един поглед към стаята, към двора, грабва чантата си и тръгва. Долу, до чешмата, чака вече камионът. Дошли са и първите ранобудки. Те я посрещат с усмивка.

Часовникът отбелязва минутите една след друга. Иванка знае, че жените никога не закъсняват, че и този път няма да я изложат, но припряното й сърце не й дава покой. Защо да не се обади поне на тези, които живеят наблизо? Хваща тя за ръката Ленчето, нейната приятелка, и забързват към близките къщи.

След малко всички заемат местата си в колата. С весел смях и песни, те потеглят към ДЗС „Нова Черна“.

Звеното на Иванка Василева е дружно. В него работят и девойки, и млади невести, и по-възрастни, но с еднакви мисли и стремежи. Всички са работливи. Все напред искат да са, все първенци. Така са свикнали, откакто ги пое Иванка.

А това беше преди 7-8 години. Тогава Иванка беше на 22 години. Тя беше свикнала да работи кърска работа, но не знаеше, дали ще може да се справи с толкова хора. Затова прие възложената й задача с малко боязън и вълнение.

Често разказваше на мъжа си за трудностите, които срещаше като звеноводка, а той я насърчаваше. Тогава Иванка придобиваше нови сили.

За нея в ДЗС „Нова Черна“ говорят, че е най-старата звеноводка. Всъщност, тя е само на тридесет години.

Изглежда в бригадата, в която работи Иванка Василева, са се събрали ветераните на стопанството. Бай Стойко, бригадирът, има 15-годишен трудов стаж и обича Иванка като родна дъщеря. Знае той, че нейното звено често представя името на втора полевъдна бригада.

Неуморна, никога неунищаваща, Иванка изпълнява поставените й задачи с чест. Никога не се посрамва. Неведнъж е стояла на тържествената трибуна между първенците. За пети път тя е удостоявана с високото звание „ударник“, а нейното звено — „Звено-първенец“.

В нейния характер има нещо особено. По своему тя е симпатична и мила, любезна към жените. Пък и те много я уважават. С нея споделят не само работата си, но и много неща за семействата си, за себе си. Трудно им е без нея, както и на нея без тях.

Отново е утро. Слънцето пръска първите си лъчи. Едно звено поема с песен към ДЗС „Нова Черна“. Иванкиното звено.

Гинка ПЕЦОВА

Осъществени мечти

—ГЮЛЗАР обича да смята, тя непременно трябва да учи. Не, не се заблуждавам, тя е най-добрата математичка на училището — мислеше бащата. Дългогодишен учител, той с радост забелязваше, че дъщеря му сама търсеше по-трудните задачи и с лекота се справяше с тях. Освен това момичето обичаше да стои повече в училище, отколкото в къщи. То влизаше тихо в клас и не се уморяваше да слуша и неговите часове.

—От нея ще стане добра учителка, тя непременно трябва да учи— повтаряше си бащата. И не сгреши — Гюлзар стана добра математичка и учителка, Гюлзар стана и грижлива майка, добра възпитателка и активна общественичка. . .

Тя завърши турската девическа гимназия в град Русе с много добър успех, но това съвсем не я задоволяваше. В Коларовградския институт за прогимназиални учители момичето започна да учи математика. Тук то направи още една решителна крачка в живота си — омъжи се. През 1959 година младото семейство замина за село Чернолик. Двамата дипломирани специалисти Гюлзар — математичка и Фаик — филолог, решиха да отдадат всички свои знания и сили за културното преобразяване на селото.

Сега в Чернолик всички познават Гюлзар Алиева. Учениците говорят за добрата учителка по математика, класът й — за грижливата класна ръководителка, децата й за вечнозаетата, но винаги ласкава майка, а жените— за инициативната женотговорничка. И Гюлзар не знае откъде намира винаги сили у себе си, за да успява навсякъде.

—Може би класът ми е по-възприемчив към хубавото — мисли си младата възпитателка. Класът й тази година излезе първенец в трудовата дейност и по успех. Наградиха го от училището, от ТКЗС и от София с фотоапарат, диаапарат и грамота.

А като учителка по математика? Тук Гюлзар не намираше отговор. Може би нейната любов към този предмет тя предаваше на децата и те не се страхуваха от нея, обикнаха я.

Със същата енергия и желание Гюлзар пристъпваше към работата си със жените от селото. Тя искаше между тях да изчезнат всички предразсъдъци, да обикнат новото и красивото в бита на селото. Така на окръжното съвещание в Чернолик, със жените-туркини тя изнесе доклад, в който говори за успехите на туркините от нейното село. В училище подредиха изложба с ръкоделия, а жените посетиха няколко образцови турски домове, където личеше вкуса на съвременната туркиня.

Вечер тя се занимаваше с децата и пак бързаше да си легнат, защото трябваше да се готви за лекция — водеше кръжок с кандидат —партийни членове по устава на БКП.

Така преминават дните й — напрегнато и интензивно. Гюлзар знае— нейното трудово ежедневие— това са осъществените й мечти.

Ася АСЕНОВА

Какво предлагаме за подобряване бита на жената?

ЖЕНКОМИСИЯТА при Градския комитет на Отечествения фронт в Тутракан организира разглеждането на излезлите във вестник „Силистренска трибуна“ материали за подобряване бита на жената. Направиха се много предложения от жените от Промкомбината, училищата, СП „Комунални услуги“ и др.

Те смятат, че по магазините трябва да се доставят повече полуфабрикати, което ще облекчи много техният труд. Предлагат — да се намалят цените на някои ястия по столовете, да се подобри качеството на предлаганата от тях храна.

Дефицитните хранителни продукти, като маслини, смокини, портокали и др., да се пускат по магазините след работно време и да се разпределят правилно по тях.

Да се открият повече столове, магазини за месо, за плодове и зеленчуци, за хляб и други потребности, за да не се трупат хората на опашка.

Жените от СП „Комунални услуги“ предлагат работното време на търговските работници да се устрои така, че да има отворени магазини сутрин от 6,00 часа, на обед до 13,00 часа и след обед до 20,00 часа, с оглед след работното време всяка домакиня да може да си купи,каквото й е необходимо за в къщи.

Прави се предложение да се осигури денонощно дежурство на аптеката в Тутракан, за да може при нужда човек да бъде обслужен винаги.

Жените от пощата предлагат да се затворят някои от кварталните кръчми, а на тяхно място да се открият зеленчукови и други магазини. Правилно ще бъде да се увеличат леглата в детските ясли на квартал „Христо Ботев“, за да може повече майки да оставят децата си там и да работят спокойно.

Ст. БОЕВСКА

За нуждите на населението ежемесечно ОТП „Содолимонадена работилница“ подготвя десетки тонове безалкохолни напитки. Само през четирите месеца на тази година, при план да се произведе 188 000 литра лимонада, то е произвело 261 990 литра.

НА СНИМКАТА: Работници с помощта на машините пълнят лимонадени бутилки.

СВЕТЛИНА РАЗКЪСА МРАКА

АПРИЛСКАТА вечер трепна, стъписа се и спря пред бялата светлина на електрическите лампи, които като вярна стража възпираха мрака.

Няма вече тъмни нощи. Обливат се в светлина улиците и домовете в село Чуковец. Отколешната мечта на кооператорите от това село е вече действителност.

По случай пускането на електрическия ток в края на месец април се състоя тържество. Стекоха се стотици труженици и гости. За успехите на нашето социалистическо строителство, за трудовия ентусиазъм на народа ни говори заместник — председателят на Окръжния народен съвет др. Кръстьо Атанасов. Той приветствува кооператорите с новата придобивка и им пожела дълъг живот и здраве. Самодейният колектив при читалището изнесе богата литературно-музикална програма, след което тържеството продължи с обща трапеза. Секретарят на първичната партийна организация др. Мехмед Садъков изказа благодарност на родната комунистическа партия, за нейните грижи към трудещите се и от село Чуковец.

До късно през нощта се веселиха хората.

Добромир СТРЕМСКИ

ЗА ЕДНА СМЯНА — ХИЛЯДА АНАЛИЗА

★ Създадена е типова лаборатория за Държавната агрохимическа служба

ИНТЕНЗИВНАТА химизация на селскостопанското производство в Съветския съюз изисква обмислено и рационално прилагане на торове. От миналата година в страната се организира Държавна агрохимическа служба. Това ще бъде разклонена по всички селскостопански райони на страната мрежа от зонални научно-изследователски институти. Всеки институт обслужва зона с размер от 1 до 1,5 милиона хектара. Експерименталната база на института е лабораторията за масови химически анализи. Съоръженията и уредите за такива типови лаборатории бяха показани неотдавна на изложба в Москва.

Общо в страната ще бъдат създадени около 200 лаборатории. За смяна една такава лаборатория дава хиляда анализа на почвата. Стойността на анализа доскоро беше три рубли, а сега — десет-петнадесет копейки.

Типовата лаборатория е двуетажна сграда с полезна площ 2 000 кв. м. Тук се намират отделенията за анализ на почвата, за фуражи, торове и химически продукти.

Не навсякъде ще се строят нови лаборатории. В някои случаи ще се извърши реконструкция на съществуващите помещения. Стойността на реконструкцията ще възлезе приблизително на 124 000 рубли, от които 72 000 ще бъдат употребени за строителни работи, а останалото — за уреди и съоръжения.

Съоръженията на лабораторията—почвени сонди, теглилки, сушилни камери и други —ще позволят на агрохимиците, на химиците-аналитици и на лаборантите да извършват масови анализи на почвите за съдържащия се в тях фосфор и калий,ще изготвят агрохимически картограми и разработват препоръки за рационалното използване на минералните торове.

В лабораторията има 35 сътрудника. Те имат за задача също да проверяват и внедряват в производството новите методи на агрохимически анализи на почвите. За работата на съоръженията в лабораторията следи инженер.

Масовият химически анализ постоянно се намира под контрола на химиците-аналитици. Резултатите от всички анализи лабораторията дава за четири денонощия.

Алексей ВЕРЕТЕННИКОВ
Агенция „НОВОСТИ“

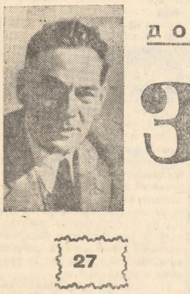

ДОКУМЕНТАЛНА ПОВЕСТ

зорге★

Сергей ГОЛЯКОВ
Владимир ПОНИЗОВСКИ

27

—Представяш ли си?—сподели Иван Иванович с Наташа.—Коя е тя? Като че ли май не е наша?

—Наша е—отвърна секретарката и, като се развълнува сама, го изпрати в кабинета на командира на корпуса.

—Не я ли потърси на работа? — прекъсна оплакванията му Урицкий.

В завода тайната на тайнственото изчезване на Екатерина Александровна веднага се разкри. Оказа се, че тя вече почти цял месец не излиза от цеха. В „Точизмерител“ се изпълнява отговорна поръчка, целият колектив застанал на вахта. А то, като че ли напук, се разболяли двама бригадира—тези, които сменяли Максимова. За да изпълнят задачата, Катя през цялото това време работела вместо тях, ръководейки подред трите бригади. Почивала си тук, в малката канторка, върху желязно войнишко легло.

Иван Иванович предаде направо в цеха на Катя ордера и ключовете от нейната нова слънчева квартира.

Вахтата завърши на 13 април. Катя се пресели на Софийска крайбрежна улица. Взе със себе си от Ниже—Кисловска само най-необходимото. Но книгите пренесе всички до една— неговите книги и своите: Маркс, Енгелс, Ленин, Маяковски, Блок, Хайне... На руски и немски език. Върху поличката се построиха в ред глинените фигурки.

А до прозорците, там, където падаха по обед и не угасваха до вечерта слънчеви квадрати, остави празно място...

С поредната свръзка изпрати на Рихард писма. Разказа му за тяхното ново чудесно жилище. Във всеки ред има радост и надежда. „Чакам. Целувам те. Твоя Катя“.

След месец пристигна отговор, с дата от 9 април 1936 година.

„Мила моя Катюша!

Най-сетне получих от теб радостната вест, предадоха ми твоите писма. На мен ми казаха също така, че ти живееш добре и че си получила много хубава квартира. Много съм щастлив за всичко това и се радвам невероятно на новините, получени от теб.

Единственото нещо, за което съм тъжен, това е, че ти трябва сама да вършиш всичко, а аз не мога с нищо да ти помогна, не мога да ти докажа чувствата си на любов към теб. Това е тъжно и може би жестоко, както въобще цялата наша раздяла... Но аз знам, че съществуваш ти, че има човек, когото аз много обичам и за когото оттук, отдалеч, мога да мисля, когато работите ми вървят добре или зле. И скоро ще има още някой, който ще принадлежи и на двама ни.

Помниш ли още нашата уговорка относно името?...

Аз, естествено, съм много загрижен, как ще издържиш ти всичко това и дали всичко ще бъде добре. Погрижи се, моля те, аз веднага, без всякакво забавяне, да получа известие.

Днес ще се заема с някои неща и с колета за детето, наистина, кога ще дойде всичко това до теб е неизвестно. Ще бъдеш ли в дома на своите родители? Моля предай им от мене привет. Нека те не ми се сърдят, че съм те оставил сами. После аз ще се постарая да оправя всичко това с голямата си любов и нежност към теб.

Моите работи вървят добре и аз се надявам, че са ти казали, че са доволни от мен.

Бъли здрава, силно стискам ръката ти и те целувам сърдечно.

твой Ика“.

И изведнъж с Катя се случи нещастие...

31.

„Моя скъпа Катюша!

Получих от къщи кратко съобщение и сега зная, че всичко е станало съвсем иначе, отколкото аз предполагах.

Моля те извини ме, но въз основа на двете ти предишни известия мен ми се струваше, че всичко е благополучно. И трябва да добавя, че аз много исках да е така. Надявам че, с това не съм ти причинил мъка.

Скоро трябва да получа писмо от теб, смятам, че това ще бъде след 3-4 седмици. Тогава аз ще бъда в курса на работата и въобще ще зная, как вървят твоите работи и с какво се занимаваш. Твоите писма ме радват. Та тук е така тежко да се живее без тебе пък и на всичко отгоре почти в течение на една година да нямам никаква вест от тебе. Това още повече тежи...

Разсъждавайки строго обективно, тук е много тежко, но все пак е по-добре, отколкото можеше да се очаква.

Бъди здрава, скъпа.

Много поздрави на приятелите — твой Ика“.

„Август 1936 г.

Мила К.

Тези дни получих твоето писмо... Благодаря ти за редовете, които ми донесоха толкова много радост. Надявам се, че ти добре си прекарала отпуска си. Как ми се иска да знам, къде си отпътувала, как си прекарала времето си, как си почивала?... Надявам се, че часовника и малките книги, които ти изпратих, ще ти доставят малко удоволствие.

— Какво правя аз? Трудно е да се опише. Трябва много да се работи и аз много се уморявам. Особено при сегашното горещо време и след всички събития, които станаха тук. Ти разбираш, че всичко това не е така просто. Обаче работите ми малко по малко вървят.

Горещината тук е непоносима, собствено, не е толкова горещо, а по-скоро задушно поради влажния въздух. Като че ли седиш в парник и се обливаш с пот от сутрин до вечер.

Аз живея в малка къщичка, построена по тукашен тип — съвсем лека, състояща се найвече от разместващи се прозорци. На пода има плетени килимчета. Къщата е съвсем нова и дори „по-съвременна“, отколкото старите къщи и е по-уютна. Една възрастна жена ми приготвя сутрин всичко необходимо и сготвя обяд, ако обядвам в къщи.

При мен, разбира се, отново се натрупа цяла грамада книги и ти с удоволствие, вероятно, би се поровила в тях. Надявам се, че ще настъпи време, когато това ще бъде възможно.

Понякога аз много се безпокоя за тебе. Не защото с теб може да се случи нещо, а защото си сама и така далече. Аз постоянно се питам, длъжна ли си ти да вършиш това? Не би ли била много по-щастлива без мене? Не забравяй,че аз не бих започнал да те упреквам. Ето вече година откакто не сме се виждали, последния път аз си заминах от теб рано сутринта. И ако всичко бъде добре, остава още една година. Всичко това ме кара да размишлявам и затуй ти пиша така, въпреки лично аз все повече и повече да се привързвам към тебе и повече, откогато и да било, искам да се върна у дома, при тебе.

Но не това ръководи нашия живот и личните желания отиват на заден план. Аз тук на място зная, че така трябва да продължи още известно време. Не си представям, кой би могъл да поеме работата от мен, за да продължи по-нататък това важно дело.

Мила, бъди здрава!

Скоро ти отново ще получиш писмо от мен, след шест седмици. Пиши ми и ти по-често и по-подробно.

Твой Ика“

32.

„ Октомври 1936 година.

Моя мила К.!

Ползувам се от възможността да ти драсна няколко реда. Аз живея добре и моите работи, скъпа, са наред.

Ако не беше самотата, то тогава всичко би било много по-добре. Но всичко това някога ще се измени, тъй като моят шеф ме увери, че ще изпълни обещанието си.

Сега там, при вас, започва зимата, а аз зная, че ти не я обичаш много и сигурно настроението ти не е много добро. Но при вас зимата поне е външно красива, а тук тя се изразява в дъжд и влажен студ, срещу който лошо защищават дори и квартирите: нали тука живеят почти под открито небе.

Ако аз пиша на пишещата си машина, чува се от всички съседи. Ако това става през нощта, кучетата лаят, а децата започват да плачат. Затова си намерих безшумна машина, за да не тревожа все по-нарастващото с всеки изминат месец детско население на съседите.

Както виждаш, обстановката е доста своеобразна. И въобще тук има много своеобразия и аз с удоволствие бих ти ги разказал. Над някои неща ние бихме се посмели заедно, защото, когато нещо се изживее от двама, всичко изглежда съвършено иначе, особено при спомените.

Надявам се, че скоро ще имаш възможност да се зарадваш заради мен, дори да се погордееш и да се убедиш, че „твоят“ е напълно полезен момък. А ако ти повече и по-често ми пишеш, аз ще мога да си представя, че на всичко отгоре съм и „мил“ момък.

И така, скъпа, пиши, твоите писма ме радват. Всичко най-хубаво.

Обичам те и ти изпращам сърдечен привет—твой

Ика“.

33.

По Гиндза шествуваше необикновена процесия. Параден полицейски ескорт й разчистваше пътя, измествайки встрани автомобили и рикши. От тротоарите тълни токийски граждани гледаха процесията.

Триста души, стараейки се да спазват равнение, крачеха по централната улица на японската столица, усмихваха се и размахваха ръце за приветствия. Над техните глави плаваха знамена с фашистка свастика, портрети на Хитлер, знамена на райха. В първата редица крачеше сам дългокракият посланик на Германия Херберт Дирксен. Редом до него ситнеше министърът на външните работи на Япония Хитиро Арита. След тях маршируваха всички останали немци от токийската колония. С това тържествено шествие от 26 ноември 1936 година беше ознаменувано сключването в Берлин на „ антикомунистическия пакт“.

(Следва)

Да превърнем животновъдството в рентабилен отрасъл

Добре подхваната задача

НА РАЗВЪДНО-подобрителната работа в говедовъдството в ТКЗС—Срацимир през тази година се обръща сериозно внимание. Ръководството на кооператива и специалистите са се заели със задачата да осигурят получаването на породни, червени, високомлечни животни.

Сериозна работа в това направление фактически започна през миналата есен. Под ръководството на главния зоотехник, Недялко Михайлов, започна изучаването на кравите в стопанството. Целта беше да се установи произходът им, възрастта им, получената млечност за лактационен период през последните няколко години и други.

След едномесечна работа специалистите разполагаха с необходимите данни за всяка крава поотделно. Това даде възможност още в края на миналата година да се пристъпи към групиране на животните в зависимост от техните качества. 200 крави, дали над 3 000 л мляко за лактационен период през последните няколко години бяха отделени в племенно ядро. Те бяха настанени в оборите на с. Срацимир. Отглеждането им беше поверено на добри и опитни животновъди. 150 крави, показали по-ниска млечност бяха отделени в стокова група. Една част от тях беше настанена в с. Срацимир, а другата в с. Бръчма. Останалите, около 50-60 крави, показали най-ниска млечност, стари, с лоши породни качества и с други недостатъци бяха събрани в отделна група, където трябваше едновременно с доенето да се угояват и в един не дълъг период да се продадат на държавата за месо.

Кравите от племенното ядро са групирани в отделни групи, съобразно техните продуктивни качества. В зависимост от тях на всяка група се отпускат и съответни количества фураж. А доячите се стремят да осъществят диференцирано хранене на всяка крава, в зависимост от млякото, което тя дава и от състоянието, в което се намира. Така се постига по-висока продуктивност във фермите и се създават условия за правилно развитие на животните.

Важен момент в племенната работа е добрата отчетност. За воденето на развъдните книги в стопанството е назначен специален зоотехник—другарката Ангелина Николова. На нея фактически е поверено ръководството на цялата племенна работа в говедовъдството. Тя редовно вписва в книгите данните за продуктивните качества на кравите, сроковете на заплождане, отелване и пресушаване, бика, от който се получава семенната течност, данните за родените телета, тяхното тегло, развитие и други.

При добри условия на хранене и гледане в стопанството са поставени и младите животни. Женските телета определени за племенна работа са отделени и за тях се полагат добри грижи. До шестмесечна възраст на тях се осигуряват по 240 л пълноценно мляко и по 600 л бито мляко. Дава им се и по 1,5 кг концентриран фураж дневно. С отглеждането на женските телета за разплод се занимават опитни и добри телчари от кравефермата на с. Бръчма. В момента те се развиват много добре и по всичко личи, че те ще станат добри дойни крави.

Сериозна слабост в говедовъдството на ТКЗС— Срацимир е тази, че яловостта от началото на тази година значително нарастна. Сега тя достигна 16 процента. Причина за това от една страна са недобрите условия на гледане на животните през зимните месеци. Друга причина обаче е несвоевременното откриване на разгонените крави и отвеждането им за заплождане. В стопанството осеменяването се извършва от техник-осеменител от Осеменителната станция в Силистра. Той идва всеки ден по обед. Това налага създаването на здрава организация от страна на специалистите и голямо внимание и заинтересованост от страна на животновъдите за своевременното откриване и заплождане на всички разгонени животни в определения срок.

Емил ПРАХОВ

Да се подобри качеството на дърводобива

СТУДЕНОТО време през зимата и през пролетта беше истинско изпитание както за работниците, така и за ръководителите на горското стопанство в гр. Дулово. По отношение на количеството на дърводобива колективът издържа на това изпитание и планът за първото тримесечие е изпълнен 110,6 на сто. Значително преизпълнение е постигнато в добива на трупи за бичене, минни подпори, занаятчийски материали, скари и дърва за горене. В замяна на това обаче не можа да се догони планът за облите и дялани греди, трупите за траверси и дребната дървесина.

Освен това прави впечатление един тревожен факт. Качеството на добитата продукция не е добро. В стопанството са получени рекламации за некачествени трупи за бичене, минни подпори, занаятчийски материали, трупи за траверси и обли и дялани греди. Секаческите бригади от обектите: „Върбино“, с ръководител на сечището Слави Киров, „Заград“ с ръководител Илия Стоянов и „Борчето“ с ръководител Иван Атанасов допуснаха да бъдат добити трупи за бичене с недопустими от стандарта кривини, натрупвания и дължини. Същата слабост се допусна и при добива на другите видове дървен материал. Общо явление е неправилното подреждане на фигурите на дървата по временните складове — недобро уплътняване, особено по складовете в сечището с ръководител Иван Стоянов.

За отстраняването на тези слабости ръководството на горското стопанство е вземало нееднократно решения, но резултатите си остават същите. Оказва се, че въпросите трябва да се решават на самите обекти, в присъствие на работниците. Конкретно да се посочат там нередностите по сечта, разкройването, приемането и извозването на материалите, като се обърне сериозно внимание на ръководителите на сечищата.

За лошокачествената продукция немалка вина имат също така партийната и профсъюзната организации. Слаба е производствено-масовата работа сред хората. Тя не е конкретизирана, не се поставя ударението на качеството на продукцията. Все още не може да се преодолее формализмът в работата, не се контролира изпълнението на взетите решения.

Неблагоприятно се отразява върху качеството на продукцията и практиката да се избира при промишлената сеч по-хубавата дървесина от частни ползуватели. Такива случаи има в сечищата „Права гора“, „Габрица“—дола и „Черна“. В „Права гора“ например са сечени материали изборно и при недопустима височина.

Административното, партийното и профсъюзното ръководства на дуловското горско стопанство трябва да огледат още веднъж работата си по качеството на продукцията и да вземат ефикасни мерки.

Янко ПАНАЙОТОВ

За да има добри семена

ПРЕЗ идната година кооперативното стопанство в с. Средище предвижда да засее над 20 000 декара с пшеница от най-високодобивни сортове. За засяване на заплануваните площи на стопанството ще бъдат необходими около 400 тона зърно. За да бъдат осигурени достатъчно количество семена ръководството и специалистите от кооператива взеха необходимите мерки още през есента на миналата година. Те определиха 2 500 декара площ за семенни участъци във всички бригади. На площите беше извършена предсеитбена оран и брануване. Сеитбата беше извършена в най-благоприятните срокове със семена от сортовете „Безостая—1“, „310“ и „100—10“.

От всеки декар е запланувано да се получи по 207 кг зърно. За тази цел площите са наторени още преди сеитбата с по 10 кг гранулиран суперфосфат и с по 8-10 кг амониева селитра. Рано през пролетта растенията бяха подхранени с по 15 кг амониева селитра, а през април на някои площи се извърши брануване и валиране. Благодарение на системните грижи, които се полагат още от есента на миналата година, сега растенията се развиват много добре, и по всичко личи, че ще могат да се получат заплануваните добиви.

Поради лошите климатически условия работата в стопанството е много затруднена, въпреки това кооператорите полагат големи грижи и за семенните участъци. Почистват ги от паламида, синап и други плевели.

В момента кооператорите от с. Каменци са извършили най-много работа в семенните участъци. Те са почистили от плевели 700 декара площи.

Георги КИТАЕВ

ЗАСЛУЖЕНА НАГРАДА

ГОДИНИ наред колективът на ОТП „Топливо“ Силистра води упорита борба за изпълнение на годишните планове. Макар че задачите бяха увеличени два пъти в сравнение с 1961 година, работниците, вдъхновени от решенията на Осмия конгрес на Партията и от Майския пленум на ЦК на БКП, се включиха активно в социалистическото съревнование.

През първото тримесечие те дадоха обещание да изпълнят плана за стокооборота на едро 102 на сто, и на дребно 101 на сто. Удържаха на думата си и реализираха стокооборот на едро 161 на сто, а на дребно 108 на сто.

Не остана назад и задачата за рентабилността на предприятието. Издръжката на едро бе снижена с 3,037 на сто лева стокооборот, което се равнява на 12 260 лева и в търговията на дребно с 3,695 на сто. По този път се увеличи печалбата с 9 184 лева в дейността на едро и се намали плановата загуба в дейността на дребно с 13 398 лева.

Трудно може да се определи кой е допринесъл най-много за тези успехи, защото всички работеха добре. Трябва обаче да се спомене за отличната работа на бригадата за комунистически труд, с бригадир Симеон Николов, която изпълни поетите обещания с 403 на сто. Добре работиха и началник складовете Йордан Карагенов, Тодор Бонев, Христо Шапкаджиев, Ангел Рашков и Васил Тодоров.

Тези успехи донесоха много радост на работниците от ОТП „Топливо“. Министерството на вътрешната търговия и ЦК на профсъюза на работниците от търговията ги отличиха с преходното червено знаме за първого тримесечие.

Колективът, уверен в своите сили, обеща, че не ще отслаби трудовата си дейност и ще води борба да задържи знамето в свои ръце.

Пенка ВЪЛЕВА
Ангел РАШКОВ

НЕОБИЧАЙНО ЯВЛЕНИЕ В ПРОМКОМБИНАТ „ТРАНСМАРИСКА“ — ТУТРАКАН

ПРЕЗ миналата година колективът на промкомбинат „Трансмариска“ — Тутракан завоюва хубави успехи в производствената си дейност. Програмата по обем бе преизпълнена. Преизпълнени бяха и плановете за производителността на труда, за снижение себестойността на продукцията, за печалбата, за чистия доход и т. н. Обръщаемостта на оборотните средства също беше добра.

Първото тримесечие на настоящата година донесе на предприятието също добри резултати по някои показатели. Така например, планът за обема е изпълнен 116 на сто, и за производителността 101,19 на сто. За тяхното получаване вложиха големи усилия както ръководството, така и производствениците. Едновременно с това обаче, трябва да споменем, че по някои показатели промкомбинатът изостана назад. Планът за снижението на себестойността не е изпълнен с 0,20 на сто, забави се обръщаемостта на оборотните средства със 7 на сто, извършени са цехови разходи с 5 000 лева повече, превишени са общозаводските разходи с 6 000 лева, а вземанията от разни лица и учреждения нарастнаха с 35 000 лева.

Посочените до тук данни говорят, че работата на ръководството по финансовите показатели не е добра. Какви са грешките допуснати през първото тримесечие?

Грешките може би са много, и от разнобразно естество, но ще се спрем на главното. През тримесечието е допуснато да се задържат неоправдано средства, за по-дълго време, в различните фази на обръщението. Така, вечният стремеж за презапасяване е довел до наднормативно натрупване на основни и спомагателни материали за повече от 20 000 лева. Заедно с това е превишен и нормативът за готовата продукция с 25 000 лева. Доставените в повече материали не са вложени в производството, стоят като складова наличност, нецелесъобразно заангажират оборотни средства и разстройват финансовото състояние на предприятието. Превишението на норматива за готовата продукция се дължи на това, че производственият период в някои цехове е бил удължен, следствие на което изработването на готовата продукция не е ставало ритмично. Това обикновено е ставало през последните няколко дни от месеца и се затруднявала реализацията. В потвърждение са и следните данни: през първите десет дневки на месеците януари, февруари и март е реализирана 24 на сто от продукцията за тримесечието, през вторите 36 на сто и през третите 40 на сто. Изразено в проценти, реализацията през вторите десетдневки е нарастнала на 146 на сто спрямо тази от първите, а през третите 166 на сто. Изпълнението на по-голяма част от плана за реализацията през последните дни на месеца е в зависимост от неритмичното изпълнение на плана за производството.

Всичко това стана причина промкомбинат „Трансмариска“ да изпадне през първото тримесечие в тежко финансово положение. В края на месец март разплащателната му сметка остана без средства, при просрочени заеми общо 19 000 лева. Като се вземе предвид, че в началото на годината му бяха дадени от бюджета на окръга допълнително оборотни средства за 24 000 лева, още по-ясно може да се види затруднението, в което попадна предприятието.

Доброто име на колектива налага ръководството да подложи на задълбочен анализ работата на всеки цех, на всяко производствено звено, на всеки отговорник, да разкрие допуснатите слабости и да вземе мерки за бързо увеличаване обръщението на оборотните средства. Това ще се постигне като ликвидира задръжките в отделните фази ва производствения цикъл.

Йордан ПОПОВ

Бригадата на Христо Пейчинов строи в с. Чернолик ветеринарна лечебница. Тя ще обслужва животновъдството в района на кооперативното стопанство.

НА ИКОНОМИЧЕСКИ ТЕМИ

КАК МОЖЕ ДА СЕ НАМАЛИ СЕБЕСТОЙНОСТТА НА ПРОДУКЦИЯТА В ТКЗС — ПАИСИЕВО

В КООПЕРАТИВНОТО стопанство „9 септември“ в село Паисиево е постигнато много по отношение на организацията в работата. В резултат на това през миналата година средните добиви от неполивни площи достигнаха от царевицата 412 кг на декар, от пшеницата — 136 кг, от тютюна — 134 кг и др. Докато по-рано средният годишен млеконадой от фуражна крава е бил 2 000 литра, през изтеклата година той достигна 2 540 литра мляко за целия район на стопанството, а само в кравефермата в с. Паисиево — над 3 000 литра мляко. От кокошка носачка са получени средно по 163 яйца.

Но по отношение себестойността на селскостопанската продукция все още има много да се желае.

По този въпрос ние обменихме опит с ТКЗС в с. Стефан Караджа, което от две години прилага вътрешностопанската сметка и е реализирало по-ниска себестойност на редица селскостопански произведения. В този кооператив например себестойността на 1 литър краве мляко е с 3 стотинки по-ниска, отколкото в нашето стопанство. Произведените при нас яйца са с 1 стотинка по-скъпи. На какво се дължи това?

В ТКЗС — Ст. Караджа разходите за фураж и труд са по-малко, отколкото при нас. Така при прибирането на сеното за горен пласт на купите те слагат по 15-20 см слама, която им струва по 1 стотинка на килограм. При нас този пласт е сено и от валежите и снега е похабен. Като имаме предвид в осемте съставни села на стопанството колко такива купи сено и друг фураж са натрупани, а всеки килограм сено ни струва по 6 стотинки, икономията от горния пласт, ако беше заменен със слама, щеше да бъде по 5 стотинки на всеки килограм похабено сено.

Друг положителен пример е следният: в Ст. Караджа още от първите месеци на годината отделят животните, които са за угояване и вместо с обикновени дажби, ги хранят с усилени дажби концентриран фураж, особено при свинете. По този начин до края на юни или юли те вече изпълняват плана за месото. Така постъпват и при говедата и птиците. Достигнат ли животните и птиците необходимото тегло и качество, веднага ги изнасят и по този начин спестяват фураж и трудодни. Птиците те са изнесли до края на август, докато при нас излишните кокошки и петли са продадени едва през ноември и декември миналата година. А от птицефермата в с. Боил са продадени чак през февруари тази година. Каква себестойност можем да очакваме от тези птици, които са имали тегло за продан още през август и са хранени до декември, дори до февруари тази година!

Още по-лошо е положението със свинете. Докато в ТКЗС — Стефан Караджа свинефермата е печеливша, при нас тя носи значителна загуба. Ние изнасяме свине за продан в края на годината и всеки гледач получава по около 2 000 лева за труд. При това положение не остава никакъв чист доход.

За овцевъдството в Паисиево има прекрасни условия при наличността на около 8 000 декара пасища и много повече горска площ, а десетте хиляди овце не носят задоволителен доход. Докато средно за окръга млеконадоят от овца е 50 литра, то за нашите овцеферми е 34 литра. Да не говорим за ТКЗС в с. Щръклево, Русенско, където получават по 108 литра мляко през годината средно от овца. Но докато при тях случната кампания до август привършва, при нас тогава започва. Ако те през януари започват доенето на овцете, в нашите ферми тогава започва агнилната кампания.

Сега с въвеждане заплащането на чист доход, самите кооператори от бригадите и фермите, наравно със специалистите, ще се обърнат с лице към действителността и ще ги интересува всеки положителен и отрицателен резултат. Със заплащането на базата на чистия доход и чистата продукция се създава материална заинтересованост у всеки кооператор.

Но само при животновъдството ли можем да направим икономии и да реализираме ниска себестойност? Този въпрос изцяло важи и за полевъдството, който е главният отрасъл. Действително, при сегашната механизация и предимствата на кооперативния строй в паисиевското стопанство са получени високи добиви. Но достигнат ли е таванът? Не. Може ли да се постигне и повече? Може и трябва. И то не с цената на прекомерни разходи, а с максимални икономии.

Например ако бригадата в с. Зарица е постигнала по-нисък добив при еднакви условия с тези в с. Долец и е имала по-малко чист доход, а е получавала еднакво заплащане, при новия начин неминуемо този нисък добив ще даде отражение и върху заплащането ѝ.

Основателно ни се прави бележка от Окръжния народен съвет, че имаме най-висок разход на труд. И действително през изтеклата година ако имаме преизпълнение на производствената си програма с 5 на сто, преразходът на трудодни е 1,8 на сто.

А може ли да се направят икономии от производителните и непроизводствени разходи на труд, като се почне от административния персонал и се стигне до пазачите?

Опитът на ТКЗС — Ст. Караджа ни показва, че бригадирите, завеждащ фермите и други подотчетни лица вместо да се отчитат два пъти месечно и се прави двойно пускане на операционни бележки, което води и до двойно записване по счетоводните книги, с еднократното месечно осчетоводяване те са намалили трима души от канцеларския персонал. Пред входа на стопанския двор в Паисиево има кантарджия, който е постоянно там. Но понеже няма редовна работа, той през по-голямата част от деня бездействува. И за това му се начисляват трудодни!

Има и други подобни длъжности, като медицинската сестра, която през годината не уплътнява винаги работното си време. Ако се помисли, ще се види, че могат да се обединят в едно полевъдните и тракторните бригади във всяко село, а в по-малките села в тези бригади може да се включи и животновъдството. Заплащането на звеноводите е по-високо, отколкото трябва да бъде, 2 на сто от трудодните, заработени от звеното. А те не са малко, над 45 души. В големите звена според указанията заплащането на звеноводите следва да бъде до 1 на сто.

Сега, с въвеждането на вътрешно-стопанската сметка и минаването на чист доход, ще се намалят до голяма степен и непроизводителните разходи, с което ще се гарантира по-ниска себестойност на производството въобще.

Стоян БАНЕВ
гл. счетоводител на ТКЗС — Паисиево

Кооператорите от ТКЗС в с. Калипетрово са едни от най-опитните зеленчукопроизводители в окръга.

НА СНИМКАТА: Звеното на Стефан Бакърджиев пикира доматен расад.

ЧОВЕК ЗА ЧОВЕКА — ДРУГАР И БРАТ

ВСЕОТДАЙНА ПОМОЩ

ЗА ЛЕКАРИТЕ от хирургическото отделение при Окръжна болница—Силистра дните от 3 до 7 май тази година бяха дни на напрежение, през които трябваше да да се защищават няколко човешки живота, към които вече смъртта беше посегнала.

Кадир Джамилов, на 25 години от село Искра, при злополука беше тежко наранен и загуби много кръв. Същата участ беше сполетяла и Иван Алеков от Ламбриново, Иван Бобев от Калипетрово и Кръстю Иванов от Дулово. През това време по спешност бяха оперирани Добра Петрова от Брадвари, Деню Маринов от Сребърна. Късно през нощта беше донесен и Х. Махмудов от Алеково, който се беше прострелял,загубил също така много кръв.

За всички тях, за възвръщането им в живота беше нужна наред с бързата помощ на специалиста—хирург и много кръв. А откъде да да се вземе толкова много кръв? Кръв нямаше достатъчно. Отправят се запитвания ту към станцията по кръвопреливане, ту към Българския червен кръст. И при това няма никакво време за губене. Животът на хората, докарани по спешност в болницата, виси на косъм. В тези мигове, когато те отправят погледи за помощ, трябва да се мисли и действува бързо и оперативно.

Завеждащ кръводаряването при ОК на БЧК др. Вълчев отсечено каза:„Ще се обърна за помощ към Сребърна, защото и техен човек се нуждае от помощ. Аз разчитам на тях“.

Обществеността в Сребърна реагира твърде бързо. Още същата вечер председателят на стопанството Виктор Ганев и лекарката Русева свикаха среща с тракторната бригада, на която с тревога беше подчертано, че животът на тракториста Деню Маринов е в опасност. Колективът трябва да помогне—трябва да му се прелее кръв.

На сутринта в болницата в Силистра пристигнаха 25 души от Сребърна, натоварени на специален камион. Между тях имаше много комунисти, комсомолци, членове на бюрото на общинския партиен комитет. И по-важното е това, че тези хора само преди тридесетина дни бяха дарили кръв, но сега отново се отзоваха на повика за помощ. Защото те искаха да помогнат на своя колега и другар — тракториста Деню Маринов. Когато научи за постъпката на своите другари от тракторно-полевъдната бригада, на целия общински комитет на Комсомола, той пророни сълзи от радост.

Защото той чувствуваше близостта на хората, с които работи, тяхната готовност да му помогнат в най-трудния миг като истински другари, като братя. Нима могат да се забравят такива моменти в човешкия живот!...

Роза ЦВЕТКОВА

ЧЕСТНА ПОСТЪПКА

ТРИ ДНИ в бригадата ни работи Стефан Маринов с прашалка, прикрепена към трактор ДТ— 14. Една вечер, отивайки на чешмата да се измие, той си забравя часовника. Покъсно отива да го потърси, но не го намира.

Часовникът бил намерен от комсомолеца Лютви Салиев. Той го предава на пълномощника Банчев.

Една постъпка, която стопли сърцето на Стефан. Една истинска, другарска, честна постъпка. Тя говори за съзнанието на Лютви Салиев, за възпитанието, което е получил в семейството си, в обществото.

Илия ДЯКОВ
Бреница

БАТК — любима организация на българските автомобилисти

ОТ НЯКОЛКО години съществува Българският автомобилен туринг клуб. За кратък период той израстна като масова организация за туризъм и спорт. В БАТК се обединиха хиляди любители-автомобилисти, туристи, нейни колективни членове са много организации, учреждения и институти. Членовете на БАТК имат възможност да се запознават с новостите и повишават познанията си по автомобилната техника, да организират походи из страната, задгранични екскурзии с автомобили, да участвуват в автомобилни състезания и други.

Създадената в окръга ни организация се укрепи. Сега в нея членуват 1 000 автомобилисти и туристи. Те могат да се ползуват от възможностите да посетят братските социалистически страни и се запознаят с живота в тях, да организират походи до забележителни социалистически строежи, исторически места и се любуват на красотите на родината ни.

През тази година БАТК — Силистра ще изпрати няколко групи автомобилисти, желаещи да посетят социалистически страни: ГДР, Полша, Унгария, Чехословакия и Югославия. Затова клубът разполага с необходимата валута. Желаещите могат да се запознаят с условията и се запишат за избраната страна. Много автомобилисти и мотористи се ползуваха от услугите на туринг-клуба през миналата година и посетиха Румъния, а преди известно време заминаха и пър вите любители на туризма за тази година. Интересно за нас събитие ще бъде и организираното „балканско рали“ — автомобилно състезание, организирано на 5 и 6 юни, което ще премине и през Силистра.

За да се укрепи още повече нашата организация е необходимо ние да привлечем всички автомобилисти и желаещи туристи в нея. Почти във всяко село сега има по няколко автомобила и множество мотоциклети — това трябва да се използува. По инициатива на туринг-клуба и туристическите дружества могат да се организират походи из страната. В нашата организация трябва да се осигури и по-широка възпитателна работа сред членовете за спазване на правилата за движение както у нас, така и в чужбина. Членовете на туринг-клуба трябва да бъдат в първите редици за строго спазване на правилата и за безаварийно движение, което ще допринесе за намаляване на катастрофите от любителите-автомобилисти. На нарушителите на дисциплината, митническите, валутни и други раз поредби при пътуване зад граница туринг-клубът ще постави преграда. Нашите туристи са длъжни достойно да представят страната ни.

Укрепването на организацията и разнообразяването на дейността ѝ ще допринесе до по-нататъшното утвърждаване името и повишаване авторитета на БАТК, а това е отговорна задача и за автомобилистите, и за туристите от нашия окръг.

Христо АЛЕКСИЕВ

НОВИ КНИГИ

Р.КАРАСТОЯНОВА. „Слънчева женитба“. Картинна книжка.

ПЕТЪР КАРААНГОВ. „Годишни кръгове“. Стихотворения ДИ— Варна.

МАРИЯ ПАВЛОВА. „Слънчевото зрънце“. Картинна книжка.

ЕМАНУИЛ КАЗАКЕВИЧ. „Къщата на площада“. Роман. Превод от руски, библ. „Избрани романи“, НК.

БОЖИДАР БОЖИЛОВ. „Пролетна поезия“. Стихове. БП.

АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ „Най-скъпият подарък“. Разкази и приказки. ДИ—Варна.

УОЛТ УИТМАН. „Стръкчета трева“. Избрани стихове. Превод от английски. НК.

ВЕРА ИНБЕР. „Избрани стихотворения и поеми“. Превод от руски. Библ. „Съветски поети“. НК.

ВИТЕЗСЛАВ НЕЗВАЛ. „Метличини и градове.“ Избрани стихове. Превод от чешки. Библ. „Съвременни поети“. НК.

ВЕЧЕР НА ПОЕЗИЯТА в Централния дом на литераторите в Москва. Поетесата Юлия Друнина дава автографи.

Отшумяха и последните дни от събора на народното творчество — една крупна проява в културния живот на нашия окръг през тази година.

На окръжния събор, проведен преди няколко дни в Силистра, много колективи оставиха незабравимо впечатление с изпълнението си. Между тях с основание може да се нареди и танцовата трупа на село Бабук.

Упорит труд пред празника

В стационарното кино в Средище работят само двама души — кинооператорът Димитър Додев и билетопродавачът Георги Китаев. Те работят заедно повече от шест години. И за тях досега няма нито една година, която да не са изпратили с преизпълнен план. Те и сега могат да бъдат за пример в своята работа. И с пълно основание, защото са изпълнили плана си за първото тримесечие на тази година: за зрители 112 процента, а по оборота— 113 на сто. За трите месеца те реализираха печалба вместо 20 лева 118 лева.

Тези радостни постижения са плод на масовата разяснителна работа, която водят Димитър Додев и Георги Китаев, на здравите им връзки с масово-политическите организации, учителските колективи от училищата.

Наближава 24 май, на който ще празнуват и киноработниците. В чест на своя празник Димитър Додев и Георги Китаев водят борба да изпълнят петмесечния си план до 15 май. А това означава, че филмите ще бъдат прожектирани пред повече зрители, че киното ще въздействува върху повече хора.

Георги ПЕЙЧЕВ

РЕВАНШИЗМЪТ И НЕГОВОТО „ИЗКУСТВО“

ЗАЛАТА е наелектризирана, залата кипи от възторг. На екрана се разпада на две британски крайцер,моряците в предсмъртна агония се хвърлят от палубата, загиват във водите на Атлантика.

От екрана гледа смъртта, която идва от фашистка подводница...

Момчетата, събрани в залата, са получили поредната порция „героизъм“. И не е толкова важно как се нарича този филм Той е само един от многото. Един от тези, които всекидневно въртят в залите и които пълнят сърцата на малолетните зрители с всички достъпни видове садизъм, жестокост, безчовечност. „Посяване на силата“ се нарича тази кинокартина с ясно определено направление за възпитание на цинизъм и равнодушие към човешкия живот.

И трябва да се каже, че такива филми изпълняват своята задача. „Когато ние напуснахме киносалона, почувствувахме, че жестокостта е заразила и нас. В тази минута ние можехме да убием всеки човек“. Това е само едно от свидетелствата за разширяващото се влияние на западното кино. Огромно количество от такива факти. са събрани от западногерманската специалистка по социална педагогика Маргарете Кайлхаккер.

Социолози и психиатри, педагози и криминалисти от различни позиции и с различна степен на разбиране — се втурнаха да изследват младия зрител. „Влиянието на киното върху младежта“ — такава е темата на докторските дисертации,философските спекулации, на хапливите фейлетони и „тъжните бележки“.

През последните години от 400-те филми, прожектирани по западногерманските екрани, зрителите са видели 1 394 престъпления от най-различен вид. По три и половина престъпления на един филм! Съвсем ясно е, че тези „нагледни пособия“ на убийства, насилия и разврат са способствували за изключително големия ръст на престъпността в Западна Германия. Престъпността — не на екрана, а в живота е станала истинска епидемия. Тя се увеличи два пъти. Федералната република постави европейски „рекорд“ по количеството на правонарушенията на глава от населението.

Неотдавна ръководителят на „самоконтрола“ над киното в ГФР Фюрстенау меланхолически отбелязва: „Три четвърти от произвежданите у нас филми показват живота в крайно изопачен вид. Илюзиите се възприемат от нашата младеж като някаква реална действителност“. Но работата е в това, че действителността, за която говори Фюрстенау, е повече от реална. Престъпления и разврат — това е въздухът, който диша западногерманската младеж. Реалният живот и прозрачната действителност на екрана взаимно се оплождат, обхващат зрителя от всички страни, не му дават изход. И тук не могат да помогнат заклинанията на специалистите от криминалистиката и изкуствоведението. Киното отразява действителността — това не може да се предотврати.

Едно е ясно: влиянието на филмите е огромно и стратезите на „културния фронт“ в ГФР усилено насочват своята продукция към младия зрител с желанието да възпитават такава младеж, която без да се замисли би изпълнила всяка заповед на бонските реваншисти.

Из сп. „Советский екран“

С ОБИЧ И УМЕНИЕ

ГОДИНИТЕ отлитнаха като птички, които никога вече няма да се върнат в гнездата си, но те оставиха отпечатъка си и онaя диря, която оставя след себе си един нов човек, отдал силите си на учителското дело.

. . .Годините се нижат, но аз все още не мога да забравя и мислено я виждам такава каквато беше преди четиринадесет години, още ученичка в гимназията.

Запитах я веднъж:

—Каква ще станеш, когато завършиш?

—Учителка искам да стана, но не зная дали ще успея. Ще се прехвърля в педагогическото училище.

И наистина, тя удържа на думата си. През пролетта на 1954 година ученичката от педагогическото училище „Димитър Благоев“—Силистра Станка Христова получи диплом за правоспособна начална учителка.

Колко пъти с трепет и вълнение препрочита първата си заповед за назначение — учителка и директорка в началното училище в Таслаково. Но колко огорчения в същото време ѝ поднесоха родителите? . . Те се затюхкаха и се противопоставиха на нейното желание.

—Не може така. Момиче — само при непознати хора в нуждо село — отсече бащата. — И цялото село е само с турци населено.

—Я чуй, малка си още, глупава си, къде ще отиваш. . . — придумваха я близките ѝ.

Първите стъпки бяха несигурни и неуверени. Но младата учителка намери в себе си сили и устоя на трудностите и лишенията и бързо загаси първата искра на разочарованието. Денем тя е при децата — сама на четири класа учителка. А вечер, когато оставаше сама в стаята си, отваряше педагогическите си записки и само старият часовник, който получи от баща си, отмерваше часовете.

На втората година тя получи заповед за назначение в родното си село Цар Асен. Тук тя се задоми, роди ѝ се дете, но това не попречи на нейната пряка работа. Научила се да поставя общественото благо над личното, тя е за пример на всички.

В училище Станка Христова учи децата на два слети класа, а вън от училище — възрастните. Използването на различни методи в работата за нея не е самоцел, а истинска творческа проява. Тя предварително мисли как да пристъпи към всеки урок, в каква форма да изложи новите знания, че децата още в часа да ги усвоят. Тя е критична към себе си и за своите несполуки най-напред търси причината в себе си.

—Успехът — заявява тя на младите си колеги —преди всичко зависи от личната подготовка Не може да учи другите онзи, който сам не знае.

Като председател на групата на учителите по линия на методическата рабата, тя отделя голямо внимание на колективната форма за взаимна помощ чрез открити уроци, придружени от подходящи доклади.

—В тези уроци —казва Станка Христова —опитните ще предават своите умения, а по-неопитните ще изпитат своите сили.

Когато учителката Станка Христова не е при децата в училище, ще я намерим в театралния салон да репетира със самодейците. А и самата тя е добра изпълнителка на много роли в поставяните пиеси. Тя е и в певческия колектив, при ученици и младежи. И тук учителката дирижира и пее. Та нали тя успя да увлече стари и млади с такъв голям размах във подготовката на събора за народното творчество. . .

Ще я видите и в другарския съд, и в изпълкома на общинския народен съвет. . . Станка Христова работи насякъде, където тя е нужна, където ѝ позволяват силите и възможностите...

Добромир СТРЕМСКИ

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Традицията укрепва

ПРЕЗ първите дни на месец май се проведе първият кръг от традиционния шахматен турнир между отборите на градовете от Силистренски окръг. Миналогодишния турнир спечелиха шахматистите от Силистра.

По решение на окръжната секция по шахмат през тази година окръжният ни град участвува в турнира с два равностойни отбора.

В проведените срещи отборът на Дулово игра с „Б“ отбора на Силистра. Резултатът е 4:1 за Силистра и три отложени партии.

В Тутракан местният отбор спечели от другия силистренски отбор с 5:3.

Трябва да се изтъкне, че тази година, с цел да се популяризира още повече шахматът, отборите са съставени от по четирима мъже, две жени и двама юноши.

Емил БЕНЛИЕВ

Победиха четирибойците от Руйно и Яребица

В Чернолик се проведе преди няколко дни районно първенство по пионерски четирибой. Въпреки лошото време участвуваха над 80 пионери и пионерки с упоритост и желание за по-добро представяне. Добро впечатление направи най-малката състезателка — десетгодишната Хафизе Реджебова от Яребица, която събра от четирибоя 191 точки.

Комплексен победител при пионерите младша възраст излязоха представителите на с. Руйно с 1 793 точки. Най-много точки при пионерите старша възраст събраха учениците от Яребица — 2 014 точки.

Съдийството в организираните състезания прояви некомпетентност и ръководи незадоволително.

Митко БЛАГОЕВСКИ

НЕОБХОДИМИ СА ПОВЕЧЕ ГРИЖИ

Както навсякъде, така и в Ситово има много привърженици на футбола, има и местен отбор, който защищава спортната чест на селото.

Но в какво състояние се намира игрището, на което се провеждат двустранните приятелски и за първенство срещи? Вместо с ограда, то е очертано само с ров, за играчите няма съблекалня, а за зрителите нито една пейка, и затова те са принудени да стоят прави близо два часа.

Необходимо е ръководителите на физкултурното дружество в Ситово да обърнат внимание на състоянието на игрището, за да добие то по-добър, по-привлекателен вид, че ситовци да не се срамуват тогава, когато им гостуват отбори от други села.

Иван МАРИНОВ

НА РЕПУБЛИКАНСКИЯ РИНГ

В СТАРА ЗАГОРА на 8 и 9 май се проведе републиканското зоново първенство по бокс за мъже. Участвуваха отборите на „Академик“ — София, „Металург“ — Перник, „Берое“ — Ст. Загора и „Доростол“ — Силистра. Нашето дружество не разполага с пълен мъжки отбор и затова беше представено само от четирима състезатели: Иван Димитров, Христо Христов, Христо Вълев и Стоян Крумов

Представителите на Силистра показаха на ринга изключително високи морално-волеви качества и водиха борба за достойно представяне. Но от четиримата само Стоян Крумов построи добре играта си и с динамични контраудари успя убедително да се наложи над противника си от „Металург“. С тази си победа Стоян Крумов завоюваха титлата зонален шампион на категория „полусредна“, а останалите трима се класираха на трети места.

Тези макар все още незначителни успехи на бокса в нашия окръг ни задължават да подобрим условията за неговото развитие. За това много могат да направят ръководителите на предприятията, като осигуряват време за редовни тренировки на състезателите.

Иван ЕЦОВ

ДЕПОЗИТ
София

ВСИЧКИ СИЛИ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПРЕДСТОЯЩИТЕ СТОПАНСКИ ЗАДАЧИ

САВА ШИВАРОВ
секретар на Окръжния комитет на Партията

Изминаха близо два месеца от провеждането на окръжната партийна конференция. В доклада и решенията, приети от конференцията, между многото проблеми, поставени за разглеждане, централно място заемаха проблемите на селското стопанство. Повечето от тях трябва да бъдат решени още през тази година. За да осъществим по-нататъшния подем на селското стопанство в окръга и да осигурим повече селскостопанска продукция за държавата и по-високо възнаграждение на труда на кооператорите, ние трябва да достигнем през 1965 година следните добиви: от пшеницата 205 кг, от царевицата—326 кг, от слънчогледа—172 кг и от ечемика 239 кг, да добием средно по 2 280 л мляко от фуражна крава и по 125 яйца от носачка.

Непосредствено след окръжната конференция някои от тези въпроси бяха поставени и разгледани от градските и общински партийни комитети и се набелязаха мероприятия за тяхното изпълнение. По-голямата част от партийните организации мобилизираха силите на своите членове и на всички трудещи се за срочното решаване на предстоящите стопански задачи.

Най-важната задача в момента на село е бързото окопаване и разреждане на пролетните култури и засаждането на тютюна. Климатическите условия през тази пролет наложиха закъсняване сеитбата на пролетниците. Ранните, средноранните и късни култури бяха засети едни след други или с малки промеждутъци от време, в резултат на което те поникват почти едновременно. Това налага окопаването и разреждането им да се извърши в скъсени срокове, което създава голямо трудово напрежение. Напрежението се увеличава и от постоянните и чести преваляввания, които извънредно много затрудняват работата на полето.

Навременното извършване на окопаването и разреждането на цвеклото, слънчогледа и царевицата и засаждането на тютюна изискват много гъвкава организация и умело ръководство. И действително, там където общинските партийни комитети и ръководствата на стопанствата добре подхващат тези задачи, резултатите са на лице. Кооператорите от ТКЗС в селата Айдемир, Калипетрово, Попина, Белица, Нова Черна и други окопаха цвеклото и слънчогледа, разсадиха част от тютюна. Някои звена и бригади дори започнаха разреждането на тези култури и окопаването на царевицата.

Но Окръжният комитет на Партията не може с тревога да не отбележи, че има общински партийни комитети и ръководства на стопанства, които не са създали необходимата организация за изпълнението на тези мероприятия. ТКЗС—Окорш застрашително изостава както с окопаването на цвеклото и слънчогледа, така и със засаждането на тютюна. В това стопанство от 1 900 дка цвекло са окопани само 700, от 4 000 дка слънчоглед само 800, от 1 700 дка тютюн са засадени само 100. Изостават също ТКЗС—Средище, Иширково, Дулово и Главиница. Ако организацията не се подобри в посочените стопанства, получаването на предвидените добиви от пролетните култури и изпълнението на годишния план като цяло ще бъдат поставени под съмнение.

На общинските партийни комитети, на всички труженици в селското стопанство— ръководители, специалисти и кооператори трябва да бъде ясно, че няма в момента по-важна задача от срочното и висококачествено окопаване и разреждане на пролетниците и засаждането на тютюна. За нейното изпълнение трябва да се използува всеки благоприятен ден и час. В тези напрегнати дни трябва да се прекратят всякакви съвещания и заседания. Да се вдигнат на крак всички кооператори. Да се мобилизират също така силите на пенсионерите, служителите и учениците, особено в районите където изпълнението на тези мероприятия изостава.

Важна задача за настоящия сезон е прибирането на люцерната, което ще започне в близките няколко дни. Люцерновото сено е един от основните фуражи в животновъдството. Горчивият опит от миналата година, когато окръгът остана без достатъчни количества тревен фураж трябва да ни накара да насочим нашето внимание към качественото прибиране и съхранение на тази култура. В много стопанства, между които ТКЗС—Ситово, ДЗС — Нова Черна и други, през миналата година част от сеното изгни поради лошо съхранение. За да не се повторят тези грешки нужно е незабавно ръководствата на стопанствата да вземат мерки за осигуряването на шатри и пирамиди, върху които да стане изсушаването на покосената маса. Не трябва да има стопанство, в което сушенето на сеното да става направо на земята. По-добро съхранение на зелената маса може да се постигне и чрез консервирането й в ями с калиев или натриев метабисулфид. Желателно е по-големи количества да бъдат запазени по този начин.

Наред с изпълнението на всички тези задачи не трябва да се изпуска и въпросът за подготовката на лятната кампания. Досегашното развитие на есенните посеви дава основание да се очаква получаването на богата реколта. Дълг на градските и общински комитети на Партията, на управителните съвети на ТКЗС и дирекционните съвети на ДЗС е да вземат бързи и срочни мерки за подготовката на селскостопанската техника, която ще вземе участие в прибирането на реколтата. Комбайните трябва да бъдат много добре подготвени, напълно изправни, в състояние да приберат реколтата в кратък срок и без загуби на зърно. Засега обаче в складовете на Материално-техническо снабдяване липсват някои резервни части като лагери, ножчета и други. Нужно е представителите на това предприятие да не чакат само това, което ще дойде, а най-активно да потърсят и доставят нужните части. В противен случай рискуваме някои от комбайните да не могат да бъдат подготвени до започването на жътвата.

Грижливо трябва да се подготвят за лятната кампания и транспортните средства, силажокомбайните и виндроуерите. По-голям брой площадки да бъдат механизирани. Въобще всички усилия на ръководствата трябва да бъдат насочени към получаването на повече и по-евтина продукция от житните култури.

Това са основните задачи за момента на селското стопанство в окръга. От тяхното бързо и качествено изпълнение ще зависят нашите по-нататъшни успехи, изпълнението на годишния план и осигуряването на предвиденото за кооператорите възнаграждение на труда.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 56 (917) | Събота, 15 май 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ТРУДОЛЮБИВИТЕ НЕ ИЗОСТАВАТ И В ДЪЖДОВНО ВРЕМЕ

КООПЕРАТОРИТЕ и механизаторите от село Сребърна посрещнаха първомайския празник със завършена сеитба на всички окопни култури — 9 000 декара царевица за зърно и силаж, 3 250 декара слънчоглед, 1 300 декара фасул и 600 декара захарно цвекло. Това им позволи навреме да започнат и обработката на тези култури. Тъй като времето е дъждовно, налага се ръководството на кооперативното стопанство така да организира работата, че хората да използват всеки благоприятен ден и час за изпълнението на тази важна задача. Ако преди обяд вали и след това времето се оправи, те излизат на работа по-късно. А случва се и така, че кооператорите пристигат на блоковете, започват работа и след обяд дъждът отново ги подгонва към селото.

При такива условия трудолюбивите стопани извършиха „сляпа копан“ между редовете на захарното цвекло. Окопани са на ръка също така 2 000 декара слънчоглед, а останалите 1 250 декара от тази култура механизаторите успяха да обработят с ротационни мотики. Причината за ръчното окопаване на голяма част от слънчогледа са проливните дъждове, които предизвикаха свличане на почвата в блоковете и имаше опасност машините да повредят някои растения. След това вече, когато растенията поизраснат и оформят редовете си, техниката отново ще си каже думата.

Едновременно с окопаването върви и разреждането. Сребърци и ветренци разредиха стопроцентово слънчогледа, а сега извършват това мероприятие на площите със захарното цвекло. Механизаторите чакат с нетърпение да изпръхне почвата, за да започнат масова работа с машините и в обширните блокове с царевица и фасул.

И на първомайския празник, и сега начело в социалистическото съревнование за срочното и висококачествено извършване на полските работи е звеното на Еньо Иванов от с. Сребърна.

Селските стопани от сребърския кооператив са предвидили да получат по план през тази година средно от декар по 800 кг царевица, 170 кг слънчоглед, 2 000 кг захарно цвекло и др. Упоритият им труд в обработката на пролетните култури показва, че при една сравнително благоприятна година те ще изпълнят и преизпълнят плановете за добивите.

Димо ВАСИЛЕВ

ТЕЗИ, КОИТО НЕ ЗНАЯТ УМОРА

ТРУДЕЩИТЕ СЕ от нашия окръг изпратиха достойно 1964 година, като година в която най-ярко бяха показани успехите от 20-годишния мирен труд. Отчетите, които дадоха те, изобилствуват с цифри, изразяващи получена продукция за няколко милиона лева над плана.

Безспорен е фактът, че огромен дял за тези успехи имат и неуморните жени от кооперативните стопанства, от предприятията и учрежденията, учителките, медицинските работнички, общественичките. Затова утре град Силистра още по-приветливо ще посрещне най-достойните дъщери от градовете и селата на окръга, челничките, тези, които не знаят умора нито в летния зной, нито в зимния студ. За трети път ще се срещнат те и с вълнение ще слушат ласкавите думи, които ще се кажат за тях и макар победителки, скромни, нестрахуващи се от трудностите, вярващи в правотата на делото за победата на което се трудят, те ще обещаят, че през май 1966 година ще ги похвалят за още по-големи успехи. И нима ще има някой да не повярва, когато знае, че челничките в окръга не са 1 или 2, не са и 100-200. Близо 2 000 жени изпълниха условията и получиха правото да участвуват в събора. Това е огромна сила. Трудно ще е и на най-добрия докладчик да каже за всяка от тях това, което тя заслужава. Но за звеното на Иванка Георгиева от Айдемир, на Неда Недялкова от Секулово, преизпълнили плановите добиви, на Минка Митева от Нова Черна, получило по 271 кг слънчоглед, на ФехмиеНиязиева от Пансиево, добило по 274 кг фасул от декар, непременно ще се каже.

Няма да се отмине без внимание и колективът на кравефермата от с. Ситово с ръководител Деспа Драганова, който изпълни планът за млеконадоя 120 на сто и е носител на паспорта на трудовата слава. Нима може да не се каже нищо и за неуморния труд на Тодора Димова от с. Иширково, надоила по 3 594 л мляко от крава, за Стоянка Димова от Попина, получила по 18 прасета от свиня, за Кръстинка Балчева и Йорданка Шакилева от с. Шуменци, получили средно по 171 яйца от кокошките, за които се грижат.

Неизброими са имената и на челничките от промишлеността и търговията. Колко много труд и старание полагат Мара Павлова, Катя Михайлова, Елена Георгиева, ударнички на комунистическия труд от ГТП „Градска търговия“—Силистра, за да напускат магазините купувачите доволни. С гордост ще заемат местата си, като делегатки на събора и Петранка Станчева от ДКК „Нектар“, Велика Кунчева от Промкомбинат „Текстил“, Стоянка Георгиева от „Камъшит“, Анифе Фаренгова от ДИП „Добруджа“, Анка Георгиева от ДМЗ „Стомана“, произвели много повече отколкото се предвижда в плановете им.

Но има и други делегатки. Техният труд не може да се измери с никакви проценти. За него говори благородният блясък в очите на оздравелия, в сърдечната благодарност на майката, която отново чува звънкия глас на своята рожба, вкраткото писъмце на върналият се отново сред своите другари работник. Да! Мярката за техния труд не е процентът, тя е много по-голяма — човешкият живот. И лекарките Елена Кръстева и Людмила Едрева от Окръжната болница в Силистра, акушерките Петранка Радулова от Смилец и Славка Димитрова от Бабук, знаят колко много безсънни нощи, напрежение и трепетно вълнение се крият зад всяка усмивка и краткото „благодаря“ на тези, които напускат болничната сграда.

Не с проценти се мери трудът и на тези, които първи поемат плахите детски ръчички, за да ги научат да пишат първите и най-скъпи думи „ма-ма“, „мир“. Тези, които като вълшебници от приказките разкриват пред жадните за знания очи тайните на съкровищницата — наука. И най-голямата тяхна награда е възпитаниците им да станат достойни членове на обществото.

В знак на безкрайна признателност заедно с всички други челнички утре своето място на събора ще заемат и учителките Найда Димитрова от Айдемир, Тоня Каменова от Сокол, Гюнер Сюлейманова от Руйно, Милушка Миленкова от Тутракан и още много други техни другарки.

Делегатки! Ще дойдат те утре от всички краища на окръга и независимо от плодовете на техния труд — тонове зърно, литри мляко, метри плат, повече знания или човешко здраве, ще имат еднакво чувство за изпълнен дълг.

На масово окопаване

ПОСТОЯННИТЕ валежи, които падат през тази пролет пречат много на механизаторите и полевъдните работници от ДЗС „Янко Забунов“ при извършването на редица селскостопански работи.

Въпреки честите дъждове, преди няколко дни започна разреждането и окопаването на слънчогледа. При благоприятно време ежедневно на работа излизат по над 250 полевъдни работници. Най-добра организация на работа има бригадният ръководител Иван Симеонов. При план 1 500 дка слънчоглед досега неговите хора са разредили 1 190 дка и са извършили първо окопаване на 620 дка.

Темелко ФИЛИПОВ

УСИЛЕНО РАЗСАЖДАНЕ НА ТЮТЮН

НЕОБИКНОВЕНО хладната и дъждовна пролет затруднява много работата на полето. Кооператорите от с. Искра обаче използуват всеки благоприятен ден и час за изнасянето на тютюневия разсад на открито. Всеки ден на работа излизат повече от 80 човека, които засаждат по 8—10 дка тютюн. Честите преваляванни донякъде облекчават работата, тъй като не се налага да се вози вода и да се поливат растенията. До днес в бригадата са засадени повече от 30 дка тютюн. Засаждането продължава усилено.

Атанас ЖЕЛЕВ

ГРАДИНАРИ — ПЪРВЕНЦИ

ДОБРУДЖАНЦИ познават сушата, познават нейната страшна сила, която изгаря всичко и разпуква дълбоко земята. Затова случи ли се дъждовита година селскостопанските труженици се радват. Но ето че тази пролет се случи такава, че от дъждове едва можаха да засеят пролетниците и да засадят тютюна, пипера, доматите. Половината от месец май премина тъй, в дъждове. И сега не минава ден тежки оловни облаци да не покрият небесвода, да не завали. Трудно е в такова време да се работи. Кал и киша е в полето. И въпреки това човек не може да не види, да не изпитва мило чувство към кооператорите от зеленчукопроизводното звено на Иван Тончев от село Калипетрово, които работят в местността „Малкия чаир“ на шосето за Айдемир, наблизо до бензиностанцията.

Белите забрадки на жените от далеч се белеят. Привели ниско гърбове, със завидна сръчност те подменят с хубав доматен разсад неприхваналите се растения. Тук преди една седмица стопаните засадиха 40 дка домати от сорта „10 Х Бизон“ и сега го проверяват. От същата тази местност миналата година звеното произведе по 9 тона ранни домати от декар вместо заплануваните по 5,5 т и продадоха само за външния пазар 172 тона едри, хубави домати. Продукцията, която кооператорите от това звено получиха и продадоха на държавата, ги постави на челно място не само в Калипетровското стопанство, но и в окръга. Затова, когато в навечерието на Първи май в селото се разчу вестта, че звеноводът се награждава от Президиума на Народното събрание с орден „Червено знаме на труда“ за висок добив домати, хората се зарадваха от сърце. Заговориха ласкаво за петдесет и шест годишния звеновод Иван Тончев, който още от четиринадесет годишна възраст ходи по бахчите и майсторски е овладял градинарското изкуство, за кооператорите от неговото звено, които не само се трудят, но и се стремят да получат от земята колкото може по-богата зеленчукова реколта.

И тази година кооператорите са пак същите упорити градинари. Пак ще се борят да надхвърлят цифрата 5 600 кг домати от декар. И сигурно ще успеят, защото тук работят Здравка Жекова, Слава Георгиева, Донка Вълчева, а неуморни като тях са всички останали от звеното.

Мария ВАЧКОВА

Използват благоприятните дни

КООПЕРАТОРИТЕ и кооператорките от Долно Ряхово използуват най-рационално всеки благоприятен ден за полска работа. Наред с останалата работа в кооператива вече започна и разсаждането на тютюневия разсад. Първи се включиха звената на Иван Христов и Тодор Михалев, които обещават да изнесат и разсадят тютюна в определения срок.

Найден ГЕОРГИЕВ

Плевене на есенници

ВСЯКА положена грижа за посевите ускорява техния растеж и се отразява благоприятно на добивите. Това се вижда от избуялите жита след подхранването им с изкуствени торове. Люшкани сега от пролетния вятър, те приличат на развълнувано море.

Но заедно с пшеницата, ечемика и ръжта избуяха и плевелите. Ако се развиват и понататък, има опасност да задушат някои посеви. Затова кооператорите от с. Долно Ряхово се заеха с унищожаването им. За два дни полевъдните звена оплевиха трите блока с есенници на площ от 1 030 декара. Най-усърдни в тази полска работа са Гюлтен Мустафова, Хайрие Расимова, Назифе Исмаилова, Милна Илиева и др.

Халил ИБРАХИМОВ

ТЕ ВИНАГИ СА В ЧЕЛНИТЕ РЕДИЦИ

ПРЕЗ последните няколко години, колективът от леярния цех при ДМЗ „Стомана“ с ръководител др. Стоян Добрев не знае какво значи неизпълнение на производствения план. Със своите успехи той е бил винаги в челните редици сред останалите цехове в предприятието.

Леярният цех е основата на завода. От това какви ще бъдат успехите му зависи не само производството на предприятието, но и на редица други предприятия в страната, с които цехът има договорирано производство.

За петмесечието на тази година, леярният цех трябваше да произведе отливки за 908 000 лева, но до 11 май планът бе изпълнен сто на сто. До края на месеца колективът ще произведе продукция допълнително за не по-малко от 170 000 лева. С очакваното надпланово производство, ще бъде изпълнен приблизително и плана за м. юни.

С постигнатите успехи още през първото тримесечие колективът от леярния цех стана първенец в завода. Сред бригадите на челно място застана тази на Йордан Велчев, постигнала изпълнение на трудовите норми 182 на сто. Не по-лоши са резултатите и на бригадата на Тома Михайлов и др.

Със 178 на сто изпълнение трудовите норми се поздравиха и работниците от цветната леярна с ръвоводител др. Атанас Атанасов.

За успехите на цеха, голям дял имат и работниците от поддръжката с ръководител др. Борис Николов и тези от моделната с ръководител др. Петър Борисов, които винаги поддържат машините в изправност и осигуряват качествени модели.

Имената на добрите производственици в цеха са много, но сред тях се открояват тези на Върбан Димитров, Иван Господинов, Марин Костадинов, Иван Унгоров и други, които постигат средно изпълнение на трудовите си норми не по-малко от 140-180 на сто. Познати на всички са имената и на най-добрите качественици Стоян Арнаудов, Йордан Маринов, Любен Петров, Тодор Николов и др.

С досегашните си резултати колективът на леярния цех е твърдо убеден, че с успех ще осъществи даденото обещание пред Партията предсрочно да изпълни годишния си производствен план.

Васил ДОБРЕВ

МАСОВО ИЗЛИЗАТ НА РАБОТА

ПРЕДИ няколко дни кооператорите от двете полевъдни бригади при ТКЗС „Христо Ботев“ Тутракан излязоха масово на работа за разреждането на захарното цвекло и слънчогледа. Това мероприятие, ако се извърши добре до голяма степен ще помогне за осигуряване на по-високи добиви от тези култури. След разреждането на растенията кооператорите ще подхранят площите с амониева селитра, което ще позволи по-добре и бързо да израстнат растенията.

Мехмед ШЕКИРОВ

Международна информация

Полетът на станция „Луна — 5“ завърши

НА 12 МАЙ в 22 часа и 10 минути московско време автоматичната станция „Луна-5“ достигна повърхността на Луната в района на Морето на облаците.

В хода на полета и при доближаването на станцията до Луната е получена голям обем информация, необходима за по-нататъшното усъвършенствуване на системата за меко кацане на повърхността на Луната.

В Съвета за сигурност

НЮ-ЙОРК. Преди започването на следобедното заседание на Съвета за сигурност по въпроса за въоръжената намеса на САЩ във вътрешните работи на Доминиканската република съветската делегация разпространи поправки към уругвайската проекторезолюция. СССР предложи да се добавят в точка I-ва на оперативната част, че Съветът осъжда въоръжената намеса на САЩ във вътрешните работи на Доминиканската република като грубо нарушение на устава на ООН Съветският съюз предложи също да се изхвърли точка V-та от оперативната част на уругвайската проекторезолюция и да се замени тя с думите „Съветът иска от правителството на САЩ незабавно да изтегли въоръжените си сили от територията на Доминиканската република.“

Победа за национално-освободителните сили

ВИЕТНАМСКАТА осведомителна агенция съобщава, че станалото на 11 май сражение е донесло голяма победа за национално-освободителните сили на Южен Виетнам. 500 вражески войници са били извадени от строя, 15 американски войници убити. Пленени били също една танкова част и 300 различни видове оръжия. Агенцията съобщава, че само за 25 минути партизаните са успели да установят пълен контрол над подаражението.

Нова среща в Атина

В АТИНА се е състояла нова среща с президента на Кипър Макариос и министър-председателя Попандреу. Присъствували са министърът на националната отбрана на Гърция, кипърският министър на външните работи Киприану и кипърският министър на вътрешните работи.

Срещата се е състояла по повод разговорите в Лондон между министрите на външните работи на Гърция и Турция. След срещата Макариос е заявил пред представители на печата: „Не смятам, че лондонските разговори ще имат голяма стойност, защото в тях не е засегната същността на въпроса.“

От съобщението става ясно, че между Гърция и Турция съществуват големи разногласия.

Размяна на мнения между СССР и Унгария

БУДАПЕЩА. Тук продължи размяната на мнения по въпроси от взаимен интерес между министъра на външните работи на СССР Громико и министъра на външните работи на Унгария.

Награди на съветските космонавти

ПАРИЖ. На първата жена космонавтка в света Валентина Николаевна Терешкова бе връчена наградата „Гълъбер“ по астронавтика. Същевременно на космонавта Андриян Николаев бе връчен медал за извършения от него космически полет. Съветските космонавти бяха приветствувани от големия френски учен в областта на космическата биология Гран Пиер, от члена на журито на наградата „Гълъбер“ и учредителя на наградата „Гълъбер“.

ДОКОГА ЩЕ СЕ БЕЗДЕИСТВУВА?

Изминаха близо две години от създаването на комисиите за народен контрол. На много места те се утвърдиха като дейни контролни органи, които оказват помощ на партийните, административните и стопански ръководства при изпълнението на стопанските задачи, при предотвратяването и разкриването на някои нарушения.

В Срацимирския район бяха изградени 6 комисии за народен контрол, във всяко съставно село по една. В тях участвуват общо 20 народни контрольори. Дейността обаче, която развиват те е крайно незадоволителна. През миналата година те са работили сравнително по-активно. Извършили са няколко проверки по задачи, поставени им от Инспекцията за партиен и държавен контрол — Силистра. Други проверки, по своя инициатива или по сигнали на трудещите се от района, обаче, те не са правили.

Но докато през миналата година те са отбелязали известна дейност, през тази година абсолютно бездействуват. През първото тримесечие Инспекцията за партиен и държавен контрол постави задачи пред всички комисии от окръга да извършат проверки относно качеството на подготовката и провеждането на пролетната сеитба и изпълнението на плановете за животинската продукция. Комисиите от района на село Срацимир, с изключение на тази от централното село, не извършиха тези проверки. Те не са извършили и никакви други проверки, въпреки че през първите месеци от годината е имало немалко обекти, към които да насочат своето внимание. Трябва да кажем и това, че проверката, в която е участвувала комисията на с. Срацимир с председател Дочо Христов е извършена по инициатива и непосредственото ръководство на Инспекцията за партиен и държавен контрол.

Организационното състояние, в което се намират комисиите за народен контрол в Срацимирския район, е много лошо. Всички те, с изключение на тази от с. Срацимир, не са провели нито едно заседание, на което да разгледат своята работа и набележат задачите, по които да работят. Те не приемат планове за дейността си и не водят никаква документация. Нямат протоколи за извършените проверки, с констатациите и предложенията пред съответните ръководства. Само комисията в село Срацимир води известна документация, от която може да се види нейната дейност.

На какво се дължи лошата работа на комисиите за народен контрол от Срацимирския район? Преди всичко на подценяване на ролята им от страна на техните председатели. Някои от тях са производственици и се оправдават с голяма заетост, което не може да се счита като основателна причина. Борис Петров — председател на комисията от с. Българка, е отчетник на бригада, но също не е организирал извършването на нито една проверка.

Вина за незадоволителната дейност на комисиите имат партийните и другите масови организации и общинският партиен комитет. Партийните организации на нито едно свое събрание или заседание на ръководството не са разгледали работата на комисиите от техните райони. А другите масови организации не са се занимали с работата на своите членове, които са изпратили в тях. Общинският партиен комитет също не се е занимал с дейността на комисиите, не е викал техните председатели на отчет, не им е поставял задачи.

Това бездействие на комисиите за народен контрол в района на Срацимир не трябва повече да продължава. Те трябва да се активизират и да оправдаят доверието, което им се оказва. Затова е нужна преди всичко решителната намеса от страна на общинския партиен комитет. Той трябва в най-скоро време да разгледа работата на комисиите и да потърси отговорност от председателите и членовете, които не развиват никаква дейност. С тяхната работа трябва да се занимаят и партийните организации. На организационни събрания трябва да се разгледа участието на всеки член от комисията в нейната работа и на тези, които не желаят да работят, да се потърси партийна отговорност. Ръководството на стопанството и ръководствата на другите предприятия и организации от района трябва да се отнасят с нужното внимание към всички предложения на комисиите, своевременно да ги разглеждат, да вземат решения по тях и да уведомяват за това председателите им.

Ако всички тези мерки се изпълняват, можем да се надяваме, че в близки дни комисиите ще започнат работа и ще оправдаят доверието на Партията и на трудещите се от района.

Емил ПРАХОВ
член на Инспекцията за партиен и държавен контрол

КУЛТУРНО-МАСОВАТА РАБОТА НА ПО-ВИСОКО НИВО

По инициатива на бюрото на Окръжния комитет на профсъюза на работниците от административните учреждения и комуналните предприятия в окръга в края на месец април т. г. бе проведен разширен пленум по въпросите на културно-масовата работа.

Гости на пленума бяха: др. Цокев, зав. културно-масовата работа при ЦК на профсъюза на административните служители и Йовчо Николов, секретар на ОСПС — Силистра. В работата на пленума взеха участие също така председателите на профорганизациите, зав. културно-масовите комисии към профкомитетите, а също така и активисти към комисията по културно-масовата работа при Окръжния комитет.

В изнесения доклад за състоянието на културно-масовата работа на изпълнително бюро на Окръжния комитет и профорганизациите от окръга, подробно бе анализирана дейността на профорганизациите по места по въпросите на масово-разяснителната работа, лекционната пропаганда, нагледната агитация, просветните събрания, курсовете за квалификация, движението за комунистически труд и др.

Като положителна бе посочена дейността на профорганизациите при МВР — Силистра, БНБ — Дулово, Окръжен народен съвет, Окръжен съд, ГНС — Силистра и още много други.

От друга страна бяха посочени и такива профорганизации като тези в селата Окорш, Главиница, Срацимир, Сокол и др., които не са провели през годината нито едно просветно мероприятие. При тях не е станало практика редовно да се осведомяват членовете на профсъюза с най-важните събития, станали в света — чрез изнасяне на политически информации. Нагледната агитация е под всякаква критика.

След деловата част на пленума, бе организирана вечер на художествената самодейност, посветена на участниците в пленума, на която се представиха вокалните групи при Окръжен народен съвет, МВР — Силистра, танцовия състав на Противопожарната охрана Силистра, театралната трупа при ДЗИ — Силистра и индивидуални изпълнители от съвета на с. Срацимир и ГНС — Дулово.

Решенията, приети на пленума, ще допринесат за разнообразяване живота на профорганизациите, ще разсеят настъпилата скованост и скука, обхванала някои профорганизации.

Йорданка СТЕФАНОВА

СЛЕД ПРАЗНИКА — С НОВО ВДЪХНОВЕНИЕ

След празника на труда и на международната работническа солидарност Първи май темповете на работа в бригадата за комунистически труд „Н. Й. Вапцаров“ в ДИП „Липа“ — Силистра не отслабнаха. Напротив, колективът на тази бригада, за когото могат да се кажат само хубави неща, отново мобилизира своите сили в социалистическото съревнование и редовно преизпълнява своята трудова норма. Награден с Паспорта на трудовата слава в чест на Девети септември, той неотстъпно крачи в редиците на първите. Предприятието се гордее с неговите производствени успехи. Постигнатите от него резултати са плод на постоянното прилагане на новостите в борбата за висока и качествена продукция.

Истински празник за колектива бе 5 май. На този ден той прие законите на работническата чест на лобното място на добруджанския революционер Иван Стайков.

На краткото тържество, което се проведе тук, колективът даде обещание през второто тримесечие да постигне още по-големи успехи.

Петър ПЕТРОВ
Иван АТАНАСОВ

Хубава инициатива

Едно мило тържество събра неотдавна членовете на полевъдно-тракторната бригада в с. Пожарево — чествуването на рождените дни на трактористите, родени през месец април. Тази хубава инициатива сред тях започна едва от началото на тази година, когато бригадата реши да се бори за получаване на званието „Бригада за комунистически труд“.

С песни, пролетни цветя и скромни подаръци, пионерите от V-а клас при основното училище от селото приветствуваха членовете на колектива, като им пожелаха още по-големи успехи в труда и личния живот, за да бъдат те достойни за високото звание.

Стоян КУЦАРОВ

Из живота на пионерите

Укрепва дружбата

Пионерите от училище „Хр. Ботев“ в с. Алфатар с голям интерес посрещнаха призива на най-добрите председатели на клубовете за интернационална дружба, поместени неотдавна във в. „Септемврийче“.

На проведеното неотдавна разширено съвещание членовете на клубния съвет и отрядните председатели решиха да се включат най-активно в изработването на предмети за изпращане на своите другари и другарки от чужбина. За целта се изработи план и на всеки отряд се възложиха конкретни задачи. За изпращане в чужбина пионерите ще изработят: две блузи с национална шевица, две карета, десет хубави рисунки, двадесет тетрадки, линии, триъгълници, пергели и др.

Венка ЙОРДАНОВА

СРЕДСТВА ЗА ПОСТРОЯВАНЕ НА КОРАБА „РАДЕЦКИ“

Призивът на Националния щаб за построяване на кораба „Радецки“ бе посрещнат с голям интерес в основното училище в с. Вокил. В продължение на няколко дни пионерите от III клас активно се включиха в събирането на вторични суровини и средства и изпратиха до националния щаб 16 лв и 25 ст.

Група пионери

ДА СЕ ПОДОБРИ РАБОТАТА НА БИБЛИОТЕКИТЕ В СЪСТАВНИТЕ СЕЛА

В Силистренски окръг има 117 читалищни библиотеки, от които 86 са в съставните села. Книжният фонд на библиотеките е различен, в зависимост от броя на жителите на селото, активността на читалищното ръководство, библиотекаря и др.

Основен въпрос от дейността на библиотеките е да разширяват непрекъснато кръга на читателите, особено сред възрастното население. Във връзка с това те трябва да разгръщат активна и постоянна културно-масова работа, да организират читателски конференции, обсъждане на книги, да използват актив от учители и други интелигенти за популяризиране на хубавата книга, да уреждат подвижни библиотеки и други.

За да може да насочва читателите към художествената и селскостопанската литература, библиотекарят трябва добре да я познава. Затова той трябва да бъде с образование и да има навик да чете. От него се иска не само да познава литературата, но и да следи новоизлизащите книги. Само така ще може правилно да комплектува книжният фонд, да има конкретен подход към всеки читател.

Добрият, енергичният библиотекар работи добре с актива към библиотеката, разгръща работата на обществени начала. Малко са обаче тези библиотекари, които вършат широка, масово-политическа работа, които са обхванали една четвърт от населението за читатели. За пример могат да се посочат само библиотекарите в селата Антимово, Каменци, Грънчарово, Босна.

Общо взето работата на библиотеките в съставните села не е на необходимото ниво. Не се върши почти никаква културно-масова работа сред населението за пропагандиране на хубавата книга, не се използва актив от интелигенти в селото, за разпространяване на книгите. Много е малък броят на читателите и той почти се ограничава в кръга на учениците и младежите. Селскостопанската литература, която е свързана с производствената работа на кооператорите, почти не се чете.

Една от причините за недобрата работа на библиотеките в съставните села е лошият състав на библиотекарите. В много от селата за такива са назначени хора с ниска култура, които не четат и не познават книгите. Например в село Зебил, Паисиевски съвет, библиотекар е бившият прислужник на съвета, който понастоящем работи в стопанството. С ниско образование и култура са библиотекарите в селата Златоклас, Давидово, Поляна и други. Главна вина за това носят читалищните съвети, които не мислят много задълбочено кого да назначат за библиотекар, кой най-добре ще върши тая работа. Библиотекарската длъжност в селото не е открита, за да има още една служителска длъжност, за да бъде заета от човек, който не може да ходи или не му се ходи на работа в полето или във фермата, а за да разгори пламъкът на културното равнище в селото.

В изпълнение на тази хубава задача малка помощ оказват общинските партийни комитети, народните съвети, общинските комитети на Отечествения фронт и Комсомола, читалищните съвети. Иначе не могат да се обяснят фактите, че в някои села библиотеките са затворени, защото управителните съвети на ТКЗС отказват да дават възнаграждения за библиотекарите.

През месец януари бюрото на Окръжния комитет на БКП изслуша информация за състоянието на библиотечното дело в окръга и взе необходимите решения. Много общински партийни комитети обаче още не са ги разгледали и не са взели мерки да се помогне на читалищата да подобрят работата в библиотеките. В село Кутловица сградата на читалището е отнета за медицински пункт, а библиотеката е настанена в неудобна частна сграда. Но и досега общинският партиен комитет не е взел никакви мерки, за да се предотврати това положение. До преди месец-два библиотеката в село Поляна беше затворена поради отказ на управителния съвет на ТКЗС да начислява възнаграждение на библиотекаря. Сега е назначена библиотекарка, но с четвъртокласно образование. Тя не чете и не познава книгите. А на всичко отгоре на нея ѝ е възложено да чисти помещенията и да поддържа печките в цялата читалищна сграда, да копае градинката пред читалището, да копае и поддържа селската градина. Аналогично е положението и с библиотеката в село Посев, където библиотекарката освен че е медицинска сестра, трябва да мете и чисти стаята на касиера и бригадира на ТКЗС, да помага на касиера в изчисляването на трудодните и т. н.

От горните факти човек може да си направи само такива изводи, че в библиотеките не са назначени библиотекари, а прислужници в канцелариите на ТКЗС, които се занимават с какво ли не.

Книгите са добър приятел на хората. И колкото повече ги четат, толкова повече ще растат техните знания, тяхната култура, толкова по-добри производственици ще станат те. Затова библиотеките трябва да бъдат истински популяризатори на хубавата книга. За подобряване на работата в тях най-напред трябва да помогнат общинските партийни комитети — и то въз основа на решенията на бюрото на Окръжния комитет на БКП.

Стоян ГЕОРГИЕВ

Не, това е не някакъв почивен дом или канцелария на някакво учреждение. Това е само един кът от салона-приемна на общежитието за средношколци в Силистра...

ДОКУМЕНТАЛНА ПОВЕСТ

ЗОРГЕ★

Сергей ГОЛЯКОВ
Владимир ПОНИЗОВСКИ

28

Рихард крачеше почти в самото чело на колоната заедно с От. Сега, дори в очите на непосветените в неговите взаимоотношения с чиновете от посолството, това не изглеждаше толкова странно: след заминаването на кореспондента на ДНБ Зорге стана вместо него нацистки фюрер на немската колония, местен „вожд“, с когото сега се съгласяваше дори и самият посланик. Освен това той създаде в токийския университет катедра по немска филология, преподаваше сам в нея и се ползваше сред немците с репутацията на учен.

Някъде в опашката на колоната, сред промишлениците и инженерите, вървеше и Клаузен, ръководител на неотдавна откритата фирма „Макс Клаузен и Ко“ по производство на фотопечатни изделия — скромен, но започващ да преуспява търговец.

Шествието завърши в луксозния ресторант „Токио кайкан“, традиционно място за правителствени приеми. Тук тържествата бяха продължени: започна размяната на речи. Говори Дирксен. Той каза, че германо-японският съюз това е „сърдечно сближаване на арийците със самураите“. Министърът Арита започна да говори за „червената опасност“ и намекваше, че новото съглашение е насочено против Съветския съюз.

Разбира се, нито единият, нито другият и дума не казаха за тайните пунктове от подписания в Берлин пакт. Тайни за кого? Рихард слушаше речите на посланика и министъра и, притворил очи, като че ли препрочиташе отново текста на получената сутринта радиограма от Центъра: „Не мога да не отбележа много точната ваша информация за всички стадии на японо-немските преговори... Вие правилно ни информирахте и ни помогнахте...“ Зад тези редове Рихард усещаше гласа на Урицки. Добре. Значи Москва е доволна от работата на „Рамзай“.

Да, това бяха напрегнати месеци. Преговорите между немците и японците започнаха още през пролетта, скоро след февруарския бунт. Те се водеха и в Токио, и в Берлин. От японска страна в тях участвуваха офицери от генералния щаб, а от немска — работници от посолствата и специално пристигналите групи от Германия. Фон Рибентроп, немски посланик в Лондон, беше извикан заради тези преговори в Берлин.

Тук, в Токио, за хода на преговорите беше постоянно информиран Ойген От. През него преминаваха документите, изпращани от Берлин и материалите, пристигащи от генералния щаб на японската армия. Всеки нов документ той се стараеше да обсъди със Зорге. Важни сведения постъпваха при Рихард и от Дзецуко Мияги, който през този период с усърдие рисуваше портрети на генерали от генералния щаб.

В резултат на всичко това на Зорге му се удаде да узнае не само основното съдържание на военното съглашение, приложено към договора за пакта, но и всички негови детайли. Зорге предаваше в Центъра текстове на документи, разкриващи позициите на германския и японския генерални щабове. И едва представителите на Хитлер бяха напуснали Токио, когато пълният текст на цялото свръхтайно съглашение вече лежеше върху бюрото в кабинета на втория етаж на неголемия дом в тяхната московска уличка.

Особено много работа имаше през тези дни Макс Клаузен. Той се появяваше в ефира нощем и на разсъмване, посред бял ден или надвечер, всеки път сменяйки местата, за да не могат пеленгаторите на полковник Номура да засекат радиостанцията. Той предаваше донесения от различни квартири — от своята, от тази на Бранко и от квартирата на Мияги.

Оттогава, когато той се освободи от тежката и обемиста апаратура на Бернхард, работата тръгна по-добре. Клаузен осигуряваше стабилна връзка с Центъра по всяко време на денонощието, при различни атмосферни условия. Конструираният и сглобен от него предавател леко се поместваше в неголямо куфарче, което в ръцете на „делови човек“, за какъвто минаваше ръководителят на фирмата „Клаузен и Ко“, не предизвикваше никакви подозрения. И все пак Макс считаше това за недостатъчно. Той прояви максимум изобретателност, за да може неговата жена при необходимост да пренася предавателя от квартира на квартира. Завила частите на апарата във фуросики — японска копринена кърпа за правене на пакети — Ани преспокойно го слагаше на дъното на своята пазарска чанта и прикрила го с всякакви хранителни продукти, безстрашно се движеше из града.

Удома си Клаузен работеше на втория етаж, в малка, гледаща към градината стая, където никой освен него обикновено не влизаше. За появата на гости в къщата го предупреждаваше високо иззвъняване във вестибюла. Той винаги имаше в запас няколко минути, за да може да събере документите, да изключи предавателя и като че ли нищо не е било да слезе долу. И все пак опасността постоянно му напомняше за себе си по най-различни начини.

Веднъж рано сутринта Клаузен излезе в ефира и държейки ръка върху ключа, равномерно чукаше групата цифри. Имаше много работа. Вниманието на радиста беше завладяно изключително от листовете хартия с равните колонки цифри и малката неонова лампичка, мигаща в такт с натискането върху ключа. Точка... тире... точка... Невидимият пунктир отиваше в пространството, пресичайки хилядометрови разстояния.

Макс мислено си представи своя кореспондент: някакъв младичък свързочник със зелена гимнастьорка седи пред приемника и чука върху пишуща машина текста на съобщенията, които с нетърпение очакват там, в Москва. Макс никога не е виждал този свързочник. Но той знаеше: този момък има отличен „почерк“. „Като се върна в Моска, непременно ще го намеря“ — помисли си Макс, автоматически натискайки върху ключа.

Макс работеше с увлечение. Колко предавания е направил той досега! И все пак пред всяко свиждане в ефира той изпитваше чувството на радостно вълнение. От всички членове на групата той беше единственият щастливец, който почти всеки ден чуваше отправения към него глас на Москва. И сигурно поради това той никога не чувствуваше умора.

Макс почувствува, че нещо го отвлича и дразни. В тишината на утрото се прокрадваха някакви шумове. Той се огледа. В стаята нямаше никой. Но шумовете се усилваха. Радистът погледна през прозореца и замря. Върху клона на голямото дърво, което растеше пред самия му прозорец безцеремонно седеше непознат човек с голяма черна брезентова торба на гърдите.

— Какъв дявол търсите тук! — страшно извика Клаузен.

— Извинете, господине. Аз съм от управлението на службата по озеленяването на града — широко се усмихна японецът. — Вашето дърво твърде много се е разраснало. Трябва да се подрежат отделни клони.

Клаузен хлопна кепенците, пусна щорите. Сърцето му биеше силно. Какво е това? Случайност? Или полицията е изпратила още един свой агент?

Макс завърши предаването и веднага разглоби апаратурата. Няколко дни той ходи като не на себе си. Но за щастие всичко мина благополучно.

Други път, когато Клаузен предаваше от своята стая на втория етаж, в неговия дом влезе полицейски инспектор.

— Къде е стопанинът? — попита той Ани, жената на Клаузен. — Той ми трябва по бърза работа!

На Ани се удаде да задържи инспектора за няколко минути, докато Макс трескаво разглобяваше предавателя и го криеше в нишата на стената. Той едва успя да покрие отверстието, когато инспекторът се изкачи в стаята му.

— Господин Клаузен, вие забавяте изплащането на поредния си данък за пожарите!

Само това ли било... На следващия ден фирмата „Клаузен и Ко“ заплати пожарния данък за една година напред.

Въпреки че тези инциденти бяха случайни, Рихард изискваше още по-грижлива конспирация: „Разузнавачите обикновено ги хващат за дребни работи!“

Съдържанието на „антикоминтерновския пакт“ се свеждаше до два основни пункта: Япония и Германия взаимно се задължаваха да се информират една друга за дейността на Комунистическия Интернационал и да водят борба против него в тясно сътрудничество; да вземат необходимите мерки за борба и „против онези, които вътре или вън от страната, пряко или косвено действуват в полза на Коминтерна“. Тайните пунктове от пакта пряко показваха: главният враг е СССР. „Антикоминтерновският пакт“ оформяше съюза на агресивни държави за съвместна борба за световно господство.

Той беше тясно свързан с политиката на хитлерова Германия в Европа. През пролетта на 1936 година немските батальони навлязоха в демилитаризираната Рейнска зона и се приближиха към границата на Франция. През октомври, един месец преди подписването на пакта с Япония, Хитлер сключи с Мусолини съглашение за създаване на оста Берлин — Рим и разграничаване на бъдещите сфери на влияния върху Балканите и Дунавския басейн, за съвместна интервенция против републиканска Испания.

(Следва)

КАКВИ СА РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ПЛЕМЕННАТА РАБОТА В ОВЦЕВЪДСТВОТО В ОКРЪГА

ГОЛЕМИТЕ задачи, поставени от Партията и правителството за увеличаване производството и подобряване качеството на вълната и месото и запазване нивото на производство на овче мляко, изискваха да се провеждат организирани мероприятия за преобразуване на местните грубовълнести и полугрубовълнести овце в тънкорунни и полутънкорунни.

Съгласно породното райониране в Силистренски окръг се предвижда да се създаде порода овце за вълна и месо със следните показатели:

Категория	средно живо тегло	среден вълнодобив	Качество на вълната	Дължина на вълната
Кочове	85 кг	10 кг	60-то	8 см
Овце майки	50 кг	4,5 кг	60-то	7 см

При създаването на тънкорунната овца в нашия район се прилага метода на сложното възпроизводително кръстосване, като се използват кочове от породите Меринофлаиш и Асканийска.

През 1964 година мероприятия по племенна работа се провеждаха в 9 стопанства: ДЗС „Янко Забунов", ДЗС—Окорш, ДЕСС —Силистра и ТКЗС в селата Калипетрово, Нова Черна, Айдемир, Дулово, Ситово (Поляна) и Добротица с всичко 14 077 овце. Спрямо общия брой овце в окръга под контрола на Инспекцията по племенно дело са 8,7 на сто от тях. Води се контрол за вълнодобива, млечността, живото тегло на различна възраст. Бонитирани са 6 375 овце.

Средната вълнодайност от овцете в района на Инспекцията общо за овцете и дзвиските е 4,819 кг като за ДЗС—5,065 кг, а за ТКЗС 4,529 кг. Този факт показва, че овцевъдството бележи подобрение в желаната насока.

Високият вълнодобив в ДЗС за всички категории животни се дължи на по-доброто хранене и провеждането на племенна работа от по-дълго време. Средната вълнодайност на дзвиските в ДЕСС —Силистра достигна 9,530 кг, а на овцете 5,934 кг. Това е челната племенна ферма, която по всички контролирани показатели се нарежда на първо място. От ТКЗС с най-висок среден вълнодобив е овцефермата в ТКЗС Нова Черна—5,232 кг.

За отбелязване е, че мероприятия по племенна работа в овцефермата на ТКЗС — Дулово се провеждат от 1962 година, но получените резултати далеч надминават овцефермите в ТКЗС—Ситово, Айдемир, Добротица. Средно от овца е настригано по 4,716 кг вълна,а от дзвиските по 6,495 кг. Този успех се дължи на голямата упоритост и амбиция на специалистите от стопанството и добрите грижи, полагани от страна на овчарите. По отношение на другите стопанства, в които се води племенна работа резултатите не са задоволителни и има още какво да се желае.

Най-нисък среден вълнодобив има ТКЗС Добротица —3,631 кг от овца и 4,443 кг от дзвиска. Не е задоволителен и вълнодобивът в ТКЗС—Ситово. По живото тегло на животните и по средната млечност на последно място се нареждат също тези две стопанства. В ТКЗС Нова Черна, Дулово, Калипетрово и трите ДЗС—та е достигнато желаното живо тегло—50 кг за овцете.

Много важен показател за състоянието на овцевъдството е състоянието на младите (ремонтни) животни. При контролирането на 9 месечна възраст средното живо тегло на животните от района е 35,5 кг. С най-високо живо тегло са животните на ДЕСС— Силистра — 46,3 кг, на ТКЗС—Дулово — 40,8 кг. В тези стопанства можем да кажем, че храненето им е обезпечено с различни видове фуражи. В лошо телесно състояние се намират ремонтните животни в ТКЗС—Добротица, ДЗС—Окорш и ДЗС „Янко Забунов". В тези стопанства те изостанаха поради недоимъчно хранене. Крайно време е специалистите и ръководствата на стопанствата да разберат, че отглеждането и храненето на тези животни решава перспективното развитие на овцевъдството и облика на техните ферми.

Недоимъчното хранене на овцете се отразява върху техния млеконадой. Само в ТКЗС—Калипетрово и ДЕСС —Силистра по млечност са достигнати изискванията за новата порода. Средната лактационна млечност на контролните животни е 74,32 кг, а дойната—44,40 кг.

За недоброто състояние на животните от района на Инспекцията по племенно дело говори фактът, че 50,6 на сто от овцете на първо агне и дзвиските,при бонитировката минават във II, III и IV клас. Причината за това е предимно лошото хранене на животните. Те изостават в развитието си и не отговарят по едрина на изискванията.

От анализа, който направихме до тук е ясно, че резултатите, получени в племенната работа в овцевъдството са все още недостатъчни. За по-бързото й подобряване е необходимо да се разделят овчите стада на разплодни и стокови. За тази цел трябва да се бонитират от специалистите на стопанствата, след което животни, неотговарящи на типа се бракуват. На разплодните овчи стада да се осигури сравнително по-добро хранене от стоковите. Също така в тази връзка трябва да се диференцират плановете за вълна и мляко. Така ще можем да поставим на по-добри основи племенната работа в овцевъдсвото.

Любка ОЛИМПИЕВА

Уважавана и обичана от хората

В КНИЖАРСКИЯ магазин на с. Главиница от десет години работи като продавачка др. Вяра Лалева. Зад себе си тя вече има голям опит по разпространяването на българска и чуждестранна литература, учебници, тетрадки и други пособия, необходими за културното издигане на населението от района.

Грижите и старанието, които полага Лалева не отиват напразно. Те й спечелиха уважението не само на децата, но и на възрастните от целия район.

Успехът на др. Лалева е плод не само на вежливостта, която тя проявява към всеки купувач. В основата му лежи непрестанната загриженост да задоволи потребителското търсене, да поддържа изложената литература красиво подредена, достъпна за всеки клиент.

Топлотата към хората, неугасващата усмивка с невидима сила привлича младо и старо, за да не стихва потока на хората. А с тях се понасят искрите от страниците на книгите, за да им осветят пътищата към върховете на знанието.

Добрата работа винаги дава добри резултати—казва народът. Този извод за Лалева не е само думи, той е ежедневно задължение. Затова тя винаги се радва на добри успехи.

Само тази година през първото тримесечие, тя трябваше да продаде българска литература за 300 лева, а постигна 482 лева, книжарски стоки за 1 500 лева, а постигна 1 990 лева. Преизпълнен е и планът за м. април. Вместо за 100 лева, продадена е литература за 259 лева.

Постигнатите резултати показват, че и планът за второто тримесечие ще бъде успешно изпълнен. А с това Лалева ще изпълни и даденото обещание в чест на 9-септември, предсрочно да изпълни деветмесечния си план.

Нека й пожелаем успех!

Ахмед ДЕМИРОВ

СВИНЕФЕРМА ЗА ПРИМЕР

В СВИНЕФЕРМАТА на Държавното елитно семепроизводно стопанство край Силистра работи добър колектив, който се бори за завоюване на почетното звание „Ферма за комунистически труд". Селскостопанските работници се грижат за угояване на свине и отглеждане на прасета и свине за разплод. Условията са добри. Фермата е разположена в удобен и широк район, в който животните се извеждат на паша, на разходка и водопой.

Във фермата се поддържа винаги добра хигиена и чистота. Свинете се хранят по дажбени норми. При приготвянето на храната се използват парни котли за затопляне на водата. Опрасените свине и прасенцата са разпределени в боксове, които периодически се мият.

Организацията на работата във фермата е добра. Резултатите също са похвални. От всички ферми плановите показатели се изпълняват най-добре в свинефермата. Колективът отглежда 114 разплодни свине. При годишен план 16 прасета, само през първото тримесечие са получени средно от свиня по 10 прасета.

Свиневъдите се стремят да увеличават непрекъснато и прираста на животните. Вместо по 16 кг, както е предвидено, при отбиването на двумесечна възраст прасетата тежаха по 17,300 кг в живо тегло.

Особено радостни са резултатите от изпълнението на плана за свинското месо. За четири месеца животновъдите са получили 64 200 кг свинско месо при годишен план 60 000 кг. Те са обещали до края на годината да изпълнят плана си за месото 200 на сто. Освен това е предвидено те да отгледат 200 женски прасета за разплод и 100 мъжки, като досега са предали 39 женски и 31 мъжки прасета.

Станчо ВЕКОВ

И на неполивни площи кооператорите от ТКЗС—Дулово отглеждат хубави домати.
НА СНИМКАТА: Звеното на Ахмед Помаков наторява нивата за засяване на безразсадовите домати.

Правилно да използваме комбинираните фуражи

СВЕТОВНАТА практика особено през последното десетилетие показа, че осигуряването на пълноценни дажби, в това число и пълноценни комбинирани фуражи за селскостопанските животни, дава пълноценна възможност да се получи максимално количество животинска продукция при рязко намаляване разхода на фуража.

Фуражната промишленост у нас е един от най-новите клонове на нашата промишленост, но с извънредно голямо бъдеще. След Априлския пленум Партията и правителството положиха и полагат особени грижи за понататъшното разширяване и укрепване на фуражната промишленост. Построени са и се строят редица заводи за производство на пълноценни комбинирани фуражи и белтъчно-биоконцентратни смески, които се оборудват с най-съвременна техника, с оглед увеличаване производството и подобряване качеството на фуражите. Така, докато през първото тримесечие на 1964 година общо в страната са били произведени 185 213 тона комбинирани фуражи, през тази година за същия период тяхното производство нарастна на 228 871 тона, а до края на годината ще надмине 1 000 000 тона. По този начин около 65 на сто от нуждите на общественото животновъдство ще бъдат задоволени с пълноценни комбинирани фуражи, в това число на птицевъдството — 100 на сто.

Наред с увеличаването на количеството на комбинираните фуражи управление „Фуражна промишленост" към ДСП „Родопа" взема всички необходими мерки за подобряване на тяхната хранителна стойност. За целта съвместно със специалистите от Академията на селскостопанските науки са изработени общо 190 научно обосновани рецепти, от които 118 за пълноценни комбинирани фуражи и 72 — за белтъчно-биоконцентратни смески. Богатият асортимент от рецепти за пълноценни комбинирани фуражи дава пълна възможност на заводите в системата на Управление „Фуражна промишленост" и на фуражните цехове в трудово-кооперативните земеделски стопанства да приготовляват смески за всички видове и категории селскостопански животни съобразно техните биологични нужди и продуктивни възможности. Така например в рецепта № 2-1 за пилета над двуседмична възраст участвуват 14 различни компоненти в определено процентно съотношение. По хранителна стойност 1 кг от от този състав се равнява на 1.1236 кръмни единици с 0.1641 кг смилаем протеин.

Рецепта № 4—1 за пълноценен комбиниран фураж за пилета-бройлери съдържа също 14 вида компоненти с тази разлика, че съотношението им е по-различно от това на рецептата за пилета над двуседмична възраст.

Рецепта № 3—1 за кокошки-носачки има също така друг състав, който е най-подходящ за бързото образуване на яйцето.

Посочените примери недвусмислено показват, че във всяка рецепта количественото съотношение между отделните компоненти е точно изчислено и това налага безусловно комбинираните фуражи да се дават само на тези животни, за които са произведени. Само така ще може да се осигури получаването на предвидената по количество животинска продукция при най-малък разход на фураж. (БТА)

Да не допуснем дъбови отравяния сред говедата

ЕЖЕГОДНО в нашия окръг се получават масови и тежки отравяния на говедата, които се пускат на паша в дъбови гори и особено в млади дъбови сечища. Отравянето взе най-широки размери през миналата година в ТКЗС — Алеково. Заболяха над 70 юници и телета, от които около 4-5 умряха, над 30 бяха заклани по необходимост, а за спасяването на останалите се изразходваха много средства и труд. От това кооперативът понесе значителни загуби.

Дъбовите отравяния в нашия окръг се наблюдават обикновено през втората половина на април до средата на юни. През сушави години, поради липса на трева животните са принудени да ядат млади дъбови клонки и тогава става масово отравяне. То се дължи на танина, който се съдържа в пъпките на младите дъбови листа.

Боледуването протича от 1-2 дни до 1-2 седмици. При по-леките отравяния болните животни нямат апетит, стоят настръхнали и извиват гърба си нагоре. При по-тежки отравяния се наблюдава дрямка, отпускане на главата, безапетитие, залежаване, подкожни отоци, диария или запек и други. Заболяването е трудно лечимо и тежко, болните животни обикновено умират.

За предпазване на говедата от отравяния е необходимо селскостопанските специалисти и ръководителите на стопанствата да вземат незабавно мерки. Пашата в млади дъбови гори и сечища безусловно трябва да се забрани до средата на юни. Ако условията не позволяват това, животните трябва да се подхранват вечер и сутрин с груб или концентриран фураж. При липса на фураж за подхранване вместо обикновена вода да им се дава да пият вода, в която на 100 литра е разтворена 0,5-1 кг гасена вар. Състоянието на животните трябва да се следи и още при първия случай на заболяване да се изкарват от пасището и веднага да започне лечение.

Преди изкарване на говедата на паша, специалистите трябва да прегледат пасищата и определят на животновъдите кога и при какви условия да ги използват. Грешките от миналите години не бива да се допускат повече и кооперативите да понасят излишни загуби.

Георги КИРИЛОВ

Окопаването на пролетниците започна

ГОЛЯМА радост изпитват кооператорите от село Долно Ряхово като гледат как хубаво се развиват пролетните посеви.

От няколко дни механизаторите започнаха усилено да окопават слънчогледа и захарното цвекло. С голямо усърдие трактористите Стоян Иванов, Димитър Темелков и Дико Спиридонов окопаха с ротационна мотика 800 дка слънчоглед и извършиха култивирне на над 600 дка захарно цвекло с навесен култиватор. Дневно те окопават по 120 дка захарно цвекло.

Голямата помощ, която механизаторите оказват на кооператорите ще помогне навреме да се извърши окопаването на пролетните култури, което ще допринесе за получаване на по-високи добиви от тях.

Халил ИБРАХИМОВ

ГРИЖИ ЗА ЕСЕННИТЕ КУЛТУРИ

МИНАЛАТА година кооператорите от село Ножарево получиха от есенниците по-ниски добиви от заплануваните. Затова тази година стопаните са решили да положат всички грижи за есенните култури, но да произведат от тях по 250 кг пшеница и по 240 кг ечемик от декар.

Всеки ден десетки кооператори излизат на работа и почистват посевите от плевели. В работата като най-сръчни се отличават комсомолките Незахат Ахмедова, Неджмия Салимова и други.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

Усърдни птицевъдки

КЪМ края на месец януари в един много студен ден в посевската бригада се донесоха 3 500 малки пухкави пилета от породата „Родайланд". Те веднага бяха настанени в предварително подготвено и затоплено помещение.

С отглеждането им се заеха кооператорките Станка Димова и Мита Георгиева. Денем и нощем непрекъснато за малките животни те полагаха истински майчински грижи. В помещението бе винаги чисто и се поддържаше нормална температура. Особено гледачките държаха за режима на хранене на пиленцата. Докато станат на 4-5 дена хранеха ги със суроватка, специални смески, варени яйца, кисело мляко. Често им се сервираше и рибено масло.

За да бъдат предпазени пиленцата от внезапни заболявания, макар видът им да беше добър, изминат ли се 10-12 дни гледачките поканваха ветеринарния лекар или фелдшер да ги прегледат или да им дадат някои съвети. От доставянето на пилетата досега изминаха 100 дни. За този кратък период те станаха големи ярки и петлета. Средното им живо тегло надхвърли 1,200-1,300 кг. За разлика от други години рязко е намалена и смъртността. До 10 май са умрели едва 240 пилета, което е 7 на сто. Понеже помещението, където живеят пилетата вече стана тясно, ръководството на стопанството ще изнесе всички стандартни петлета, около 500 в птичата кланица в Толбухин.

Високите успехи на Станка и Мита в отглеждането на малките пилета не са случайни. Те се дължат на денонощния труд и на добрите грижи, полагани от тези две опитни птицевъдки.

Георги КИТАЕВ

ЧУДНО ХУБАВИ СА сервизите, сувенирите и другите керамични изделия, произвеждани в цеха за фина керамика на Промкомбинат „Камъшит".
НА СНИМКАТА: Работникът Петър Иванов вади от електрическата пещ готовата продукция.

ПРИВЕТ, ТРУЖЕНИЧКИ ОТ СЕЛОТО И ГРАДА!

ЩАСТИЕ, РОДЕНО ОТ УВАЖЕНИЕТО НА ДРУГИТЕ

НОВАТА къща на тъкачката Кадрие Ибрямова е потънала в зеленина. Щастливото Хасаново семейство се е прибрало на сухо и слуша как шумоли дъждът в листата. Кадрие приготвя нещо за ядене и вкусната миризма се носи наоколо.

Днес Кадрие закъсня с един час след работната смяна: беше на партийно събрание. Но Хасан, мъжът й, не й се разсърди за това. Той съзнаваше напълно нейните обществени задължения и даже я посщряваше.

На ниско столче е седнала квартирантката им Кера, плановичка в ДИП „Добруджа“ —Силистра, където е тъкачка Кадрие. Тя говори нещо на двете момиченца и те я поглеждат закачливо под черните си мигли.

Заприказват се за работата. Кадрие им се хвали, че от 1936 година насам се труди в тъкачната фабрика, но още не чувствува умора. Би желала още толкова плат да изтъче, колкото е нужен, за да се опаше цялото земно кълбо. Нейният постоянен успех в производството й дава сили, кара я да се радва от сърце.

—Като си спомня как беше и как е сега—подхваща Кадрие,—та нямам основание да не се радвам.

А как е било—само тя знае. Душната фабрика на сегашната улица „Васил Коларов“, собственост на Налбантиян, я вкопчва в мрачните си обятия още когато е била на дванадесет години. Без слънце и въздух минава всеки ден за нея. Бедната дъщеря на каруцаря Ибрям непрекъснато се движи край машините като разносвачка на вътък с надежда, че накрая ще получи пари, за да има хляб за всички в къщи. Но получаваше едва четиридесет лева, колкото да стигнат за няколко дни само.

Двадесет и девет години, откакто работи като тъкачка. И Кадрие, както и много други като нея, е минала през сложния лабиринт на трудностите, без някой да й е показал нещо. Сама е усвоявала тънкостите на тъкаческото майсторство—с гледане и в практиката.

Никога не е мислила Кадрие, че ще дойде Девети септември и тя—бедната девойка, ще стане известна тъкачка. Никога не е предполагала, че ще дойде ден, когато нейният труд ще бъде оценен и тя ще бъде наградена с два бронзови и един златен орден.

—Бъди все така между първите! —казаха й, когато й ги връчваха. —Не отстъпвай пред трудностите!

От нея се научиха да тъкат док Иванка Атанасова, Гюлзар Арифова и Шефкие Кямилова. От нейните пъргави пръсти, които хващаха тънките нишки така бързо, които обслужваха петтях стана като един. Кадрие беше се превърнала цялата в машина, която движеше многобройните жички на становете и ги превръщаше в хубав здрав плат, който предприятието изпращаше за обработка в ДИП „ Вела Пискова“ —Русе.

По случай Двадесетгодишнината от Девети септември Кадрие стана носител на Паспорта на трудовата слава. Още една радост се прибави към останалите. Заслужено е определена тя като постоянен ударник и най-добър в професията си: дневната си норма редовно изпълнява 170-180 на сто.

—Здравей, Кадрие! Здравей, како Кадрие! Здравей, хазяйке!—Тези думи всеки ден галят душата й, когато се връща от работа. Те литват като птици в пролетното небе и я правят щастлива.

Никола ДЕЛИОРМАНСКИ

В ЧЕЛНИТЕ РЕДИЦИ

ГЮЛЗАР ФАЙКОВА, учителка от село Чернолик, председателка на женкомисията.

МИТА ПАВЛОВА, магазинерка в ГТП „Градска търговия“. Ударничка на комунистическия труд.

МИТА ПАНОВА, птицегледачка от село Черковна, получила по 171 яйца от кокошка-носачка.

ЦОНКА ЖЕЙНОВА, плетачка на тръст в „Камъшит“, наградена с бронзов орден на труда.

ТИНКА ХРИСТОВА, магазинер при „Сортови семена“ — Силистра. Изпълнява плана за стокооборота 111 на сто.

ВОЙКА НЕДЕЛЧЕВА, магазинерка в ГТП „Градска търговия“. Ударничка на комунистическия труд.

Пролетен букет

За вас сега и славеите песни пеят
и тучните пшеници свеждат класове.
В градинките за вас лалета аленеят
и с майска ласка ви целуват синове,
че вий отгледахте мъже корави, силни
и на света дарихте свидните зари,
в лъчите на които греят плодове обилни,
от вас изваяни, другарки, майки и сестри!
Животът трудов е изписал по ръцете ви
на всекидневието наше своя календар.
В стърнищата са изподраскани нозете
и ватенките, и лицата са опръскани със вар,
но пак намирате и топла дума, и усмивка,
и плам сърдечен в морните зеници
приятна да направите синовната почивка
и длан гореща да вплетете
в детските косици.
Младеж един целува в градината момиче,
тупти в любов незнайна младото сърце.
На следващия ден той просто тича
да бъде пръв в завода и във своя цех.
О, майки и жени, сестри, девойки
тъй любими,
за вас във стиховете си поетът
може да сгреши,
но вие не сгрешихте, а по пътища незрими
зареждахте със мъжество сурово
нашите души.
Жадуваме ръцете ви, онези топли длани,
готови за милувка и за труд във зной.
Макар и твърди, и от бръчки разчертани,
ний в тях намирали сме нашия покой.
За вас сега, жени, и славеите песни пеят,
и буйните жита полюшват се като река.
За вас лалета майски във
сърцата аленеят
и заедно със нас целуват ви ръка.

Ясен ПЕТРОВ

В името на високото звание

МНОГО СА жените от село Паисиево и село Боил, извоювали правото да участвуват на окръжния събор. Но звеното на Фехиме Ниязиева от село Боил ще бъде най-достойният колективен представител на събора. Млада е звеноводката Фехиме. Едва тази година ще навърши 17 години. Но с трудолюбието и скромността си тя спечели доверието на другарките си. Те я избраха за звеноводка на младежкото звено през пролетта на 1964 година. С младежки жар започнаха битката за високи добиви. Ала за девойките не беше достатъчно само да се трудят, те искаха животът им да бъде разнообразен. И решиха колективно да четат книги, вестници, колективно да ходят на сватби, да чествуват рожденни дни, да повишават знанията си.

И така една заран младата комунистка Фехиме предложи звеното да се бори за званието „Звено за комунистически труд“. Прочетоха, обсъдиха и приеха условията...

Животът на звеното стана още по-весел и по-задружен. През време на първата копан на Макбуле Мустафова и на Зикрие Фахрединова се родиха дъщери. Цялото звено ги посети в родилния дом и им поднесе подаръци... Дните минаваха в труд и радост... Дойде есента... Плодовете от труда на звеното започнаха да се прибират в стопанския двор. Високи бяха добивите на младежкото звено от всички пролетни култури. Но когато получиха от 67 декара царевица среден добив от декар по 550 кг зърно, из целия кооператив се разнесе славата на звеното на Фехиме. Не беше малък и добивът от слънчоглед—180 кг на декар, тютюн—170 кг боб—274 кг,захарно цвекло—2 600 кг на декар.

И тази година Фехиме е звеноводка. Звеното й се състои също от 25 млади кооператорки. Пред тях ще стоят не малко трудности, но те имат опит и желание, здрав колектив и ще ги преодолеят. Заедно с изпълнението на обещанията, те ще се борят за спечелване званието „Звено за комунистически труд“.

Хикмет ШАНОВ

СЕСТРИ НА ТРУДА И УСПЕХИТЕ

ПЪТЯТ лъкатуши като река между грамадните пространства лозя. Далече зад тях пролетният ден е раззеленил обширните ниви и безкрайните добруджански полета. Във въздуха се носи мирис на току-що напъпили дървета и млади треви. Между дългите успоредни редици на опънатата тел в лозята се мяркат пъстроцветните забрадки на жените и тъмните дрехи на мъжете. Разговорите ту стихват, ту се подновяват, само мотиките се движат непрекъснато и обръщат влажната земя . . .

И тази сутрин звеното на Неделчо Димитров дойде най-рано от всички лозари от Айдемир. В селото отдавна говореха за особения ред на хората му, за техните задружни и другарски отношения, за силата на колективната им воля. Две години непрекъснати първенци в съревнованието, миналата година и национален първенец. 2 306 килограма десертно грозде от декар — това бяха резултати на един упорит и целенасочен труд. Хората си мислеха за тайната на успехите им и сами съзнаваха, че това е всъщност колкото проста, толкова и сложна работа.

Днес през почивката жените от другите звена отидоха при челничките—бяха чули, че щели да изпратят жените от звеното на Неделчо на събора в града.

— Ще видите свят, интересно ще бъде!

— Ще говорят за вас, хем да се облечете както знаете, да видят кои са айдемирки!

— Щели да ви снимат във вестника, верно ли е?

— Сигурно ще ви накарат да разкажете как работите, къде ви е чалъма?

Жените са седнали на меката трева край пътеката, похапват спокойно от закуските и леко се усмихват. Приятно им е да говорят за тяхното звено, радва ги учудването и уважението на другите, но не искат много да го показват.

— Че какъв ще му е чалъма? — не се стърпява Мария—нали знаете? Мотиката не е тежка, като я свикнеш. И като идваш по-рано на работа.

— И да си оглеждаш работата докрай, да не бързаш да си ходиш, без да си свършил заплануваното— добавя Здравка.

— Не само това, сговорни сме — казва Радка. — Мислим кое ще е най-полезно. Не се съгласяваме само с предложенията. Променяме ги, ако не ни харесват, дори и да са на звеновода.

— Хайде, хайде, по-кротко— намесва се най-възрастната Велика Кръстилева — всички работят и мислят, само че трябва да си обичаш работата.

Слънцето се издига над главите на лозарките и затопля дърветата, птиците и хората. Вятърът е съвсем слаб, но все пак отнася веселия разговор на кооператорките до съседните лозя и ниви. Между изпръхналите буци пръст лежат лъскавите мотики. След малко те пак ще обръщат земята — чевръсто и бързо.

Аеролита ОГОЙСКА

СЪРЦЕТО БИЕ ЗА ХОРАТА

УТРЕ между делегатките на окръжния събор на жените-челнички в производството от нашия окръг, ще заеме своето място и д-р Людмила ЕДРЕВА — човекът, прекрасният лекар.

ЯНКЕ, сега ти си добре, весело вървиш с приятелките си към училище, но ти не си спомняш деня, в който те донесоха в Окръжната болница, защото главичката ти лежеше отпусната на рамото, а сърцето ти едва, едва тупкаше. За теб се грижеха денонощно много лелки в бели престилки. Грижеше се и д-р Едрева. И ти оздравя. Малкото ти телце, сковано от ревматизъм, отново се раздвижи както преди. Спомняш ли си как тъжно гледаше от бялото си легло към прозорците на стаята и си мислеше: „Ще оздравея ли?“ И макар че ти бе неподвижна, вярваше, защото това казваха големите кротки очи на д-р Едрева, а те никога не лъжеха. Ти обичаше да слушаш нейния топъл, ласкав глас, обичаше нейните ръце, които нежно галеха косата ти. Ти я обичаш така, както я обичат Иванчо от твоето село Попина, Наталия от Силистра и други, които дигна от болничното легло. Сега, ако минеш покрай детското отделение ти пак ще видиш познатите прозорци, по които надничат навън тъжни и весели детски лица. Ще видиш там и други прозорци, които никога не ги докосва нежна детска ръчичка. Там се намират креватчетата на най-малките болни — кърмачетата. За тях от няколко месеца се грижи д-р Едрева. Сега нейната най-голяма грижа е малките отпуснати от болестта телца да се раздвижат весело в креватчетата. Напуканите от температурата устички да се отворят за усмивка. Очите им отново да погледнат света учудено и питащо. Затова тя безброй пъти на ден обикаля своите четиридесет пациента. Едни от тях тя радостно закача, а пред други тревожно и сериозно застава. От една седмица в манипулационната лежи Хюсмия Ахмедова. Нейната стафилококова болест буди голяма тревога. Болестта е тежка, а възрастта на Хюсмия е едва два месеца. Вниманието и грижите към болното бебе са големи. Доскоро д-р Едрева поглеждаше замислено и деветмесечния Халид Мустафов от Поройно, а ето че той оздравя и скоро му предстои да бъде изписан от болницата.

Надеждата понякога е по-голяма у лекаря, отколкото у болния. С тази вяра д-р Едрева преди няколко месеца спаси живота на десетмесечния Михаил Иванов от Силистра. Той беше заболял от тежка вирусна бронхопневмония. Но през нощите, когато детето тежко дишаше, задавяно от кашлица и хрипове, един силует в бяло тревожно се взираше в болното. Преливаше му кръв, слагаше му венозно лекарства, бореше се със смъртта. Борбата продължи около една седмица. Победи животът. Победи лекарят, който неотстъпно беше на своя пост.

Понякога от стаите на кърмаческия сектор излиза по някоя разплакана жена.

— Д-р Едрева, Йорданка пак повръща — задавяна от сълзи едва изрича млада, стройна жена.

— Няма страшно, детето е добре... В душата на майката остават да горят като живи топлите думи на лекарката „то ще оздравее“. Майчината мъка е прогонена. Д-р Едрева отива при своите болни не само със слушалката и лекарствата, а и с бодрия поглед на онези, които държат в ръцете си живота и му преливат сили.

Зад прозорците на болничните стаи не е весело. Там винаги е тихо, бяло и чисто. Загрижени хора в бели престилки безшумно се движат из стаите и коридорите и водят непритихваща битка със смъртта всеки ден, всеки час, всяка секунда. Кой не би се преклонил пред такива здравни работници като д-р Едрева, пред нейната голяма човечност, пред висок охуманния й дълг, на който служи всеотдайно?!

Малира ПЕТРОВА

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжения комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 57 (918) | Вторник, 18 май 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ТРЕТИ ОКРЪЖЕН СЪБОР НА ЖЕНИТЕ — ЧЕЛНИЧКИ

ДОБРУДЖАНКАТА — ТВОРЕЦ НА НОВИЯ ЖИВОТ

ЛИЗМА И ПРЕДАНИ БОРКИНИ ЗА МИР!

Деловият президиум на събора

ШЕСТНАДЕСЕТИ МАЙ! Денят се роди слънчев. Беше такъв, какъвто го очакваха всички — чист и светъл, изпълнен с ведрина и песни. Този топъл майски ден погълна човешката вълна, развихри възторзите на хората, за да ги излее в едно голямо и необикновено за града тържество, събрало на баскетболното игрище до сините води на Дунава най-достойните жени на окръга, челнички в труда.

Малко преди 8 часа заприиждаха с коли жените от най-близките села. Облечени в добруджански носии, накичени с цветя, те заставаха до ресторант „Албена“ и гласовете им пръскаха наоколо волност и красота, донесена от родните поля, от просторните училища, читалища, от светлите родилни домове и магазини. Те се прегръщаха, целуваха се, срещайки се може би, за пръв път от една, от две или от повече години насам.

А делегатките идваха — двадесет, петдесет, петстотин, хиляда. И над хиляда. И се строяваха — без някой да ги кара, с еднакви кърпи на главите, весели като лястовички.

Обади се и градската музика. Тя изпревари фанфарната музика на ученичките, които чакаха да започне манифестацията. Лека хороводна песен се понесе като ехо, докосна сърцата с първия си звук. Заиграха — тъй както на село се случва по сватби, по хора и по седенки. Пъргаво, майсторски — играта им учуди всички. А след това — отново построяване и с плакати, със знамена човешката река се понесе към центъра на града. В твърдите стъпки на жените имаше увереност, готовност да бранят мира, имаше обич — към децата, към труда, към Партията, към Родината.

Около 1700 жени — челнички с нетърпение заеха места на баскетболното игрище. Един пъстър букет от най-хубави цветя представляваха те, насядали по пейките, загледани в десетките разноцветни знаменца. От хубави по-хубави, пълни със сили, пълни с неизчерпаема енергия за трудов героизъм.

Погледите на жените са отправени към трибуната, където са поставени портретите на В. И. Ленин и Георги Димитров. Топли благодарствени думи заслужават те, защото провъзгласиха някога идеята за свобода и равноправие на жената.

Освен делегатките, гости на събора бяха: секретарката на съветското посолство в София др. СИМА АЙВАЗОВА, членът на ЦК на БКП и член на бюрото на НС на

(Продължава на 4-та стр.)

Трудови победи в чест на конгреса

БРОЕНИ седмици остават до денят 22 юни т. г., когато в столицата на нашата скъпа Родина, ще се открие Петия конгрес на Трудово-производителните кооперации.

В чест на тази забележителна дата, колективите на предприятията от цялата страна посвещават своите производствени успехи.

Не изостават в предконгресното съревнование и работниците от ТПК „Дунав“ — Силистра. Макар че е изминало едва половината от м. май, много от отделите на предприятието са си изпълнили предсрочно петмесечния, а някои дори шестмесечния си план.

С небивал до сега успех се поздравиха още на 15 май т. г. работниците от сарашкия цех с ръководител др. Димитър Димитров. Към тази дата те изпълниха шестмесечния си план, като извършиха услуги и произведоха продукция за 13 300 лева вместо предвиденото за шестмесечието 12 100 лева.

Към същата дата с преизпълнени петмесечни планове се поздравиха и колективите от обущарските клонове с ръководители Неделчо Тодоров, Енчо Чолаков, Йордан Градинаров, шивашките клонове с ръководители Гочо Гроздев, Никола Александров, Тодор Маринов, Димитра Друмева, Веса Панова. Не изостава и сладкарската работилница с ръководител др. Пенчо Папов, произвела сладки вместо за 62 400 лева за 68 200 лева.

До края на месеца всеки колектив от обущарските клонове ще даде допълнителни приходи за не по-малко от по 600 лева, а тези от шивашките клонове не по-малко от по 2 500 лева.

Постигнатите досега успехи от колектива, са неувяхващи цветя в общия букет от трудови дела, който предприятието се готви да поднесе на предстоящия конгрес.

Иван ПЕТРОВ

ИДВАТ ТОПЛИ ДНИ — ТЪРГОВИЯТА ТРЯБВА ДА СЕ ОЖИВИ

С ВСЕКИ изминат ден, все по-настойчиво пролетта подканя ръководителите на търговските организации да огледат подготовката си за разносно-развозна търговия, за разкриването на сезонни павилиони, сергии, будки и други.

Настъпват дни, когато нашите клиенти ще напуснат стаите и селата и ще потърсят отдих и развлечения по паркове и градини, хижи и курортни места, ще се пръснат по блоковете на ТКЗС. Ние трябва да бъдем при тях, да им предложим широк асортимент от стоки с високо качество, при културно обслужване.

За посрещане нуждите на потребителите през пролетно-летния сезон от района на град Дулово упорито се готви и Наркооп — Дулово. Ръководството на кооперацията своевременно е замислило разкриването на допълнителни обекти. В услугите на потребителските нужди на населението са поставени вече една будка за стоки от децентрализирания фонд, една за закуски в квартал Черник и една за стоки с намалени цени. В действие са и бюфета за закуски в началното училище, три каручки за сладолед и т. н.

Това обаче е все още под възможностите на кооперацията и нуждите на населението от района. Целесъобразно е да се помисли за разкриване на бюфети и колички със закуски, лимонада и сладолед и в съставните села на района — Водно, Поройно и Черковно. Да се предостави ръчна продажба на боза из селата и т. н.

Наркооп — Дулово трябва още отсега да оборудва каруци за разносно-развозна търговия по блоковете на ТКЗС. Да се запознае с календарния план на спортното дружество и всички останали мероприятия в гр. Дулово с масов характер.

Те трябва във всяко време, там където са хората, да предлагат разхладителни напитки и закуски, да си организират предварително работата така щото да отговарят напълно на потреблението.

Ето така считаме ние ще трябва да си организира Наркооп — Дулово подготовката на мрежата за снабдяването за пролетно-летния сезон и така ще отговорим най-правилно на нуждите на населението.

Л. БАЛКАНДЖИЕВ
ОНС Търговия — Силистра

Слънце в зеленчуковата градина

ЕДНА безкрайна тишина е легнала над окъпаната от дъжда зеленчукова градина на село Попина. Отдалеч се зеленеят засадените вече домати в „Балтата“, ширнала се покрай самата дига до Дунава.

Навсякъде са плъзнали като мравки хората от бригадата на Димитър Драганов. Едни продължават да засаждат домати, други плевят моркови, а звеното на Иван Равалиев бере краставици и чушлета. Сочни, вкусни — те бяха добити с много труд от неуморните кооператори.

... Навреме подготвиха местата за парниците. След засяването на семената — поддържаха нужната влага и температура. Не ги уплашиха снежните виелици.

А сега е пролет. Навсякъде цъфтят цветя и прелитат птички над дигата. Не се е раззеленила още акацията, черешите късно ще узреят тази година, но това не е най-важното за попинските градинари. Те набраха и продадоха вече 350 кг висококачествени краставици и 4-5 кг чушлета, парниково производство. Привършват със засаждането на 250-те дка домати от сорта 10 х Бизон, от които предвиждат да получат по 3 500 кг средно от дка. Ще има и за тях, и за държавата. 1 000 000 кг домати ще изнесат за Унгария, Чехословакия, Германия и Съветския съюз.

Радостни са Елена Иванова, Маринка Драганова и Стоянка Димитрова — берат краставици и чушлета и пълнят щайгите. Прелива от надежди сърцето на звеновода Иван Равалиев, като гледа как трудът на кооператорите не е отишел напразно. По каналите лъкатуши чиста като сълза вода, която проправя пътя с мотиката си опитният градинар Тодор Ганчев. Сякаш изворът на водата е в неговото сърце — така много му се иска на бай Тодор освежителната струя да стигне до всеки корен, когато настъпят горещините. От години си е бил такъв — радва го кооперативната стока.

Весело минават дните в бригадата на Димитър Драганов. Градинарите засаждат не разсад, а слънце, чиито лъчи ще се превърнат по-късно в живот.

Косю КОСЕВ

ОКОПАВАНЕ НА СЛЪНЧОГЛЕД

КООПЕРАТОРИТЕ от полевъдната бригада в село Българка през тази година трябва да се грижат за отглеждането на 1 400 дка слънчоглед. Той беше засят навреме и поникна редовно, но заедно с него поникнаха и плевели. Затова от няколко дни всички звена от бригадата започнаха разреждането и окопаването му. Още първия ден кооператорите окопаха и разредиха над 200 дка от него.

Окопаването е добре организирано от бригадирите и звеноводите, предвижда се то да приключи за една седмица, при положение, че времето е хубаво. За тази цел всички трудоспособни кооператори излизат с готовност на работа. Те бързат да окопаят слънчогледа, за да могат навреме да окопаят и другите пролетници.

Дочо АТАНАСОВ

Съветски самолети в помощ на Добруджа

ВЧЕРА преди обед на летището на ТАБСО край Русе, пристигнаха десет самолети от Съветския аерофлот. Те ще участвуват в борбата срещу житната дървеница в Силистренски и Толбухински окръг. Скъпите гости бяха посрещнати от представители на Министерството на селскостопанското производство и от Управлението на селскостопанското производство — Русе. Тук бе и представителят на Съветския аерофлот в България, Петър Кардериев. На съветските летци бяха поднесени приветствия и пролетни цветя.

Пристигането на съветските самолети е нова проява на братската дружба между нашите народи. Въпреки че в много съветски райони съществува житна дървеница, съветските братя отделиха средства и за опазването на нашите посеви.

Днес самолетите ще отлетят за местопредназначението си.

Слави АТАНАСОВ

Разумно да оползотворим първия откос люцерна

ПРЕДСТОИ прибирането на първия откос люцерна в окръга на площ от 70 000 декара. Често в практиката се постъпва неправилно с оползотворяването ѝ — първият откос масово и най-безконтролно се дава като храна на продуктивните и работните животни.

Между тревните фуражи люцерната се отличава с най-ценни качества. Тя е много добър източник на белтъчини, витамини и минерални вещества за селскостопанските животни. Ето защо трябва да се използва разумно. Люцерната може да се дава в зелено състояние на всички видове и категории селскостопански животни и птици. Но тъй като все още е недостатъчна в почти всички кооперативни и държавни земеделски стопанства от окръга, необходимо е да се дава предпочитание на някои животни. Освен това по-голямата част от нея трябва да се изсуши на сено.

Много е полезно да се хранят с люцерна свинете. В стопанствата, в които концентрираният фураж не достига, участието ѝ в дажбата е не само за препоръчване, но и наложително. На свинете е необходимо да се дава свежа млада люцерна във фаза на напъпване. Засъхналата люцерна не се поема добре от тях и се похабява.

Особено голяма нужда от зелена витаминна храна изпитват кокошките носачки. Нарязаната на дребно люцерна, смесена с меката храна, оказва благотворно влияние за повишаване носливостта на птиците и люпимостта на яйцата.

Растежът и развитието на агнетата и телетата, млечността на дойните крави и овце също се подобряват, ако тези животни получават като храна люцерна. На тях трябва да се дава една част люцерна и 2 части слама през първите десетина дни, след което постепенно участието на сламата намалява. При липса на слама смесването може да стане със зелена ръж или друг зелен фураж. Люцерната не бива да се дава на животните в чисто състояние, понеже може да причини подуване при преживните животни. Получава се белтъчно подхранване, което е икономически неизгодно, а води и до смъртни случаи при животните. Тази чиста белтъчна храна трябва да се разпределя равномерно през цялата година. Това може да стане, като се изсуши на сено или се силажира.

Сравнително малкото декари с люцерна и нерационалното ѝ използване — изхранване на първия откос на работни и разплодни животни в зелено състояние и оставяне на част от втория откос за семепроизводство, довеждат ежегодно до фуражен баланс с незначителна задоволяемост от сено — 20-22 на сто. Това се отразява зле и върху развитието на младите подрастващи, разплодни и лактиращи животни. Ето защо, още отсега трябва да се мисли за изсушаване на по-голямата част от първия откос на люцерната. Това е свързано с много трудности, произтичащи главно от дъждовното време. Сушенето на откоси на земята е нежелателно, защото се губят много хранителни вещества и често големи количества сено почерняват и изгниват. По-успешно става сушенето на пирамиди, шатри, телени конструкции, сушилни и други. Всяко стопанство трябва да си подготви витаминно сено, като покосената люцерна, след увяхване от 3 до 4 часа на слънце, се доизсушава на сянка, в свободни проветрени помещения.

Когато е невъзможно да се изсуши люцерната по причина на чести превалявания през периода на коситбата, наложително е консервирането ѝ с метабисулфид или силажирането ѝ с меласа. През тези дни всички стопанства от окръга получават 500 тона кубинска меласа, част от която могат прекрасно да използват за силажиране на люцерната. Прибавена 1,5-2 на сто към зелената маса, меласата помага да се получи висококачествен силаж за свине и птици. Увяхналата 2-3 часа на слънце люцерна се залива равномерно с разтвор от меласа и вода в съотношение 1:3. Всички условия на силажирането трябва да бъдат спазени. За намаление водното съдържание на окосената люцерна може да се използва 10-15 на сто слама. Такъв силаж е хубав за едър добитък и овце.

Тези са основните начини за правилно оползотворяване на първия откос на люцерната. Предимство трябва да се даде на подготовката на качествено сено и на второ място — на икономичното хранене с този зелен фураж. При положение, че времето не позволи да се направи доброкачествено сено, необходимо е люцерната да се консервира или силажира.

Георги КОТЕВ

Отстояват завоюваните успехи

МНОГО сили и умение положи през миналата година колективът на ТПК „Нов живот“ — Тутракан в борбата за спечелване на съревнованието сред сродните предприятия, както в окръга, така и в страната. През последното тримесечие те станаха носители на преходното знаме на Централния съюз на ТПК. Завоюваха също така паспорта на трудовата слава и юбилейната значка.

От първите дни на новата 1965 година, вдъхновявани от успехите те заработиха още по-упорито. Резултатите от положените усилия в края на първото тримесечие им даде право да запазят националното знаме и прибавят към него и знамето — „първенец на Окръжния съюз на ТПК“. Пламъка на съревнованието не стихва и сега.

На 10 май т. г. колективът на предприятието постигна нова победа. Планът за петмесечието е изпълнен 20 дни преди срока. Вместо за 275 000 лева той произведе продукция за над 279 000, а до края на месеца се очаква да бъде произведена допълнително за още около 30 000 лева.

За голямата победа на предприятието допринесоха най-много бригадите на Илия Войнов, Реджеб Байрактаров, Петър Котленски и др. Най-високо изпълнение на трудовите норми 110-120 на сто — постигнаха работниците Георги Калчев, Ангел Енчев, Амди Фучиджиев, Никола Панов и др.

И през второто тримесечие в чест на предстоящия Пети конгрес на ТПК, колективът на кооперацията твърдо е решил да не отстъпи спечелените знамена и запази завоюваното име.

Григор ВЛАЙКОВ

Колкото по-навреме се засади тютюнът, толкова повече листа в техническа зрялост могат да се оберат от него до края на годината. Затова кооператорите от с. Бащино бързат с изпълнението на тази задача.

НА СНИМКАТА: Звеното на Осман Ислямов сади тютюн.

Международна информация

Съветска правителствена делегация начело с Андрей Громико в Турция

Вчера по покана на турския министър на външните работи тук пристигна съветската правителствена делегация начело с министъра на външните работи на Съветския съюз Андрей Громико. Това събитие е сега в центъра на вниманието на турската общественост.

Според вестник „Джумхуриет“ в центъра на преговорите ще бъдат въпросите за международните събития и кипърския въпрос.

По приетата програма Громико е имал вчера среща с турския министър на външните работи, а днес ще разговаря последователно с президента Гюрсел и министър — председателя. В сряда Андрей Громико ще посети Истамбул и още същия ден ще се завърне в Анкара, за да продължи разговорите си с турските ръководители.

Положението в Доминиканската република

СЛЕД двудневни боеве из улиците на кварталите в северната част на Санто Доминго силите на конституционалистите на полковник Кааманьо са обградили в здрав обръч голяма част от войските на проамериканската хунта, които били натикани заедно с танковете им край гробищата на столицата на Доминиканската република.

Кореспондентът на агенция „Ройтер“ съобщава, че тези сражения били най-ожесточените и най-кръвопролитните от началото на революцията. Много танкове на хунтата били обезвредени от въстаниците, които си служили умело с въздушни и бронебойни оръжия. Кореспондентът добавя, че сега частите на хунтата, които всъщност били ядката на хвърлените срещу въстаниците войски, са затворени в чувал.

Варварски методи на американците

СПОРЕД съобщение на командването на американските военновъздушни сили в Сайгон във войната в Южен Виетнам американски самолети хвърлят бомби със закъснително действие. С такива варварски методи американската военщина се стреми да попречи на мирното население в Южен Виетнам да се връща в селищата си, които биват напущани по време на нападенията на американската авиация.

ПАРТИЕН ЖИВОТ

КАЧЕСТВОТО НА ПРОДУКЦИЯТА, НАЙ-ВАЖНА ЗАДАЧА

Голяма част от производствената продукция в ДИП „Липа" — Силистра се изнася в чужбина. По план тази година предприятието ще произведе продукция за 1 802 000 лева, от които в чужбина ще се изнесе такава за 1 047 000 лева. Ето защо въпросът да се произвежда качествена продукция и да се пази честта на заводската марка както на външния, така и на вътрешния пазар, винаги е стоял като централна задача пред партийната организация, профорганизацията, административното ръководство и целия работнически колектив.

В това отношение особено добри постижения има тук след националното съвещание по качеството на продукцията, проведено през месец юни миналата година.

След съвещанието партийното и административното ръководства, чрез изградените партийни групи по производствените участъци, са организирали разглеждането на взетите на съвещанието решения. На тези събрания комунистите и работниците са направили ценни предложения за подобряване качеството на продукцията в предприятието. Партийното бюро и административното ръководство са сумирали тези предложения, разработили са общи мероприятия за цялото предприятие, които след това са приети на открито партийно събрание.

В изпълнение на тези мероприятия, по почина на работниците от ДИП „Сава Ганчев" от гр. Варна, от началото на тази година в предприятието са въведени талоните по качеството. В тях се вписват нарушенията, допуснати от работниците, които влошават качеството на продукцията. Ако в разстояние на три месеца работникът, който е допуснал некачествена продукция, не прави други нарушения, дава му се отново чист талон. Ако допусне повторно нарушение, му се дава талон № 2. Ако и след това той продължава да допуска некачествена продукция, неговото поведение се разглежда на бригадно събрание, което може да реши, той да положи отново изпит за разряда си. След като всичко това не помогне, бригадното събрание има право да предложи да му се намали разряда или да се освободи от бригадата и да мине на друга по неквалифицирана работа.

Освен това, чрез 12-те партийни групи, изградени по производствени участъци, на комунистите се възлагат конкретни поръчения и редовно се обсъжда тяхното изпълнение. Много от комунистите с чест изпълняват възложените им поръчения. Така например Стойчо Духнев и Катина Токушева от пресовия цех, Садък Садъков и Коста Манчев от машинния цех, Калинка Пенчева от полировачния цех, Митанка Каравасилева от фурнира са признати в цялото предприятие като едни от най-добрите качественици.

Положително отражение за подобряване качеството на продукцията в предприятието дават и организираните 6 школи за изучаване опита на първенците. В тези школи Стойчо Духнев, Димитър Цветанов, Бекир Халидов, Георги Недев, Димитър Трифонов и Илия Георгиев, които са едни от най-добрите, предават своя опит на младите работници, много от които бързо повишават своята квалификация и стават добри производственици.

Така например Георги Иванов, който до включването му в школата за изучаване опита на Бекир Халидов е бил един от работниците, които не можел да си изпълнява нормата и давал лошо качество, сега за първото тримесечие на тази година той е обявен за „качественик" на предприятието.

Въпросът за качеството на продукцията е и едно от най-важните условия, за които се борят бригадите за комунистически труд и най-важният показател в организираното по бригади и цехове социалистическо съревнование.

В предприятието работят близо 150 млади работници, от които само през миналата година са приети 17. За тяхната квалификация през зимата е организиран специален курс.

Всички тези мероприятия, проведени от партийното бюро, профорганизацията и административното ръководство, спомагат щото предприятието да се нареди на едно от първите места в окръга по качеството на продукцията.

От произведените през първото тримесечие за Съветския съюз 5 000 библиотеки модел 15|А, и за вътрешния пазар 120 трикрилни и 710 двукрилни гардероба, 110 салонни бюфети, 80 двойни легла, 820 нощни шкафчета, 600 масички и др. няма нито една рекламация.

Тези успехи на предприятието по подобряване качеството на продукцията, са резултат на системните грижи и контрол на партийната организация и административното ръководство и на упорития труд на целия колектив.

Хаккъ РУФИЕВ

На окръжния събор на народното творчество ДОНКА ТЕОДОСИЕВА от с. Варненци се нареди между добрите индивидуални изпълнителки, като показа хубави певчески заложби.

НОВИ КНИГИ

ДИМИТЪР СТЕФАНОВ. „Най-голямото небе". Стихове.

ВИЛХЕЛМ БУШ. „Плиш и Плюм"

ХРИСТО ГАНОВ. „Техника на безопасността в строителството". Техника.

„ПАМЕТНИКЪТ НА ШИПКА". Албум.

„ИВАН ШИШМАН". Албум.

ЦВЕТАН АНГЕЛОВ. „Злополучните техници". Весели стихове.

ВИЛИС ЛАЦИС. „Разведряване" Роман. Превод от руски.

СПАС КРАЛЕВСКИ. „По мансардите" Роман. Част I.

ИВАН ПОПИВАНОВ. „Орлин Василев." Литературно-критически очерк.

ШЧЕПАН ЕЛЕНСКИ. „По стъпките на Питагор". Превод от руски Техника.

СПИСЪК

На наградените самодейни колективи и индивидуални изпълнители, взели участие в Окръжния събор на народното творчество в Силистренски окръг

I. Еднородни битови хорови състави

1. Битов хор при читалище „Възраждане" село Сребърна	първенец
2. Битов хор при чит. с. Попина	отличник
3. Битов хор Промк. „Камъшит" — Силистра	„
4. Битов хор чит. с. Меджен	„
5. Битов хор чит. с. Иширково	добре предст. се

II. Смесени битови хорове

1. Битов хор с. Айдемир	първенец
2. Битов хор с. Средище	„
3. Битов хор с. Ситово	добре предст. се

III. Вокални и фолклорни групи

1. с. Главиница	отличник
2. с. Сокол	„
3. с. Поляна	„
4. с. Гарван	добре предст. се
5. с. Светослав	„
6. с. Царевдол	„
7. с. コнарово	„
8. с. Поройно —турска	първенец
9. с. Суходол	отличник
10. с. Алеково	добре предст. се
11. с. Честименско	добре предст. се

IV. Турски народни ансамбли

1. с. Яребица	първенец
2. с. Паисиево	„
3. с. Преславци	отличник
4. с. Водно	„
5. с. Скала	добре предст. се
6. с. Брадвари	„
7. с. Ножарево	„
8. с. Посев	„

V. Народни оркестри

1. с. Кайнарджа	първенец
2. с. Гарван	„
3. с. Царевдол	отличник
4. с. М. Преславец	добре предст. се

VI. Градски колективи

1. Промк. „Камъшит" — хоров състав	отличник
2. Промк. „Камъшит" — ансамбъл	„

Народни оркестри

1. ДИП „Липа"	отличник
2. МВР — Силистра	„

Вокални групи

1. Детски ясли № 1 — Силистра	отличник
2. ТПК „Инвалид"	добре предст. се
3. ДИП „Липа"	„

VII. Школувано пеене

1. Турски народен ансамбъл— Силистра	първенец
2. Женски хор с. Добротица	отличник

VIII. Танцови състави (разработени)

1. Калипетрово	първенец
2. Промкомбинат „Камъшит"	„
3. с. Сребърна	„
4. с. Бабук	отличник
5. с. Ст. Караджа	„
6. Промкомбинат „Електрометал"	„
7. ДМЗ „Стомана"	добре предст. се

Танцови състави (неразработени танци)

1. с. Поп Русаново	първенец
2. с. Ст. село	„
3. с. Каменци	отличник
4. с. М. Преславец	„
5. с. Белица	„
6. с. Ветрен	добре предст. се

IX. Индивидуални изпълнители — танцьори

1. Руси Русанов с. Срацимир	отличник
2. Иван Радоев с. Войново	„
3. Димитър Райчев с. Белица	„
4. Петър Даскалов с. Средище	добре предст. се
5. Иван Тончиев с. Средище	„

X. Седянки

1. Промкомб. „Текстил"— Силистра —	отличник
2. ДИП „Добруджа"—Силистра—	добре предст. се
3. с. Нова Попина	„
4. с. Алеково	„
5. с. Белица	„
6. с. Цар Самуил	„
7. с. Секулово	„
8. с. Антимово	„

XI. Обичаи

1. с. Старо село —„Лазаруване"	първенец
2. с. Бабук—„Коледуване"	„
3. с. Алфатар—„Недел. ден на поляна"	„
4. Промкомб. „Камъшит" — Камъш. производство —„Сватба"	отличник
5. с. Н. Черна—„Лазаруване"	„
6. с. Алфатар – „Коледуване"	„
7. с. Поляна —„Засевки"	добре представил се
8. с. Белица—„Ладуване"	„
9. с. Сребърна—„Брезая"	„
10. с. Войново—„Кукери"	„
11. с. Гарван—„Лазаруване"	„

XII. Индивидуални изпълнители — певци

1. Василка Върбанова с. Алфатар	първенец
2. Йорданка Георгиева с. Гарван	„
3. Минка Иванова с. Гарван	„
4. Гинка Николова гр. Силистра—„Инвалид"	„
5. Неделя Иванова с. Калипетрово	„
6. Васила Георгиева с. Калипетрово	„
7. Иван Йорданов с. Калипетрово	„
8. Стоянка Николова с. Калипетрово	„
9. Кера Ранчева гр. Силистра—ССТ	„
10. Рада Желева с. Българка	„
11. Хатидже Байрямова— Дулово	„
12. Христа Иванова Господинова—Добруджж.	„
13. Ганка Иванова Събева	„
14. Стоянка Пенчева с. Алфатар	отличник
15. Димитър Кръстев с. Гарван	„
16. Янка Иванова с. М. Преславец	„
17. Друма Николова с. Н. Черна	„
18. Донка Теодосиева—с. Варненци	„
19. Нурджан Сейтарова с. Любен	„
20. Атанаска Филипова с. Старо село	„
21. Еленка Богданова Промкомбинат „Камъшит" —Силистра	„
22. Димитър Добрев—ДИП „Липа"	„
23. Пеяка Стойчева с. Калипетрово	„
24. Вълкан Георгиев—Силистра	„
25. Симеонка Христова —Промк. „Камъшит"	„
26. Йорданка Христова с. Бабук	„
27. Димо Тодоров—Силистра	„
28. Василка Върбанова с. Алфатар	—Добре представили се
29. Димитра Йорданова с. Алфатар	„
30. Анка Георгиева с. Алфатар	„
31. Димитра Кръстилова с. Гарван	„
32. Гинка Кирилова с. М. Преславец	„
33. Радка Борисова—с. Сокол	„
34. Рада Неголова с. Кайнарджа	„
35. Куна Петрова с. Кайнарджа	„
36. Гана Маркова с. Кайнарджа	„
37. Теменужка Ангелова с. Кайнарджа	„
38. Тонка Тодорова с. Кайнарджа	„
39. Бонка Маринова с. Кайнарджа—с. Светослав	„
40. Димитър Тенев с. Нова Черна	„
41. Назми Назифов гр. Силистра	„
42. Яна Атанасова с. Белица	„
43. Атанас Радинов с. Белица	„
44. Радка Илиева с. Добротица	„
45. Георги Давидов с. Ястребна	„
46. Йордан Койчев с. Ястребна	„
47. Исмаил Исмаилов с. Добротица	„
48. Енчо Папазов с. Старо село	„
49. Здравка Георгиева гр. Силистра	„
50. Стоянка Желева гр. Силистра	„
51. Тонка Друмева гр. Силистра	„
52. Стоянка Николова с. Сребърна	„
53. Христа Енчева с. Средище	„
54. Гина Георгиева с. Ситово	„
55. Драган Славов с. Алеково	„
56. Юлвия Ферахимова с. Искра	„
57. Петра Ганчева с. Смилец	„
58. Илия Раданов с. Грънчарово	„
59. Йордан Стефанов с. Срацимир	„
60. Иванка Стоянова с. Поляна	„
61. Ради Гачев с. Поляна	„
62. Петра Колева с. Иширково	„
63. Наил Хамдиев с. Ножарево	„
64. Ангелина Радева с. Добруджанка	„
65. Марийка Илиева „	„
66. Величка Енчева „	„
67. Йорданка Иванова „	„

Кавалджии

1. Минко Стоянов с. Сребърна	отличник
2. Ради Пейчинов с. Войново	добре представил се
3. Христо Петров „Електрометал"	„
4. Коста Великов с. Секулово	първенец

Гъдулари

1. Недко Петров с. Гарван	отличник
2. Петко Еленчев с. Кайнарджа	„
3. Никола Минчев ОНС—Силистра	„
4. Никола Великов гр. Дулово	добре представил се
5. Добри Атанасов с. Калипетрово	„
6. Руси Стефанов с. Белица	„
7. Димитра Маринова с. Старо село	„
8. Петър Токушев с. Кайнарджа	„

Хармоника

1. Чано Братанов с. Калипетрово	отличник

Гайдари

1. Милю Иванов с. Срацимир	първенец
2. Тодор Станчев МВР — Силистра	отличник
3. Димитър Енчев „Стомана"	отличнак
4. Кирил Костов с. Кайнарджа	добре представил се
5. Петър Христов Дулово	„

Доп-свирка

1. Велино Скуртолов с. М. Преславец	добре представил се
2. Стоян Тончев — IV квартал Силистра	добре представил се

ПО ТРУДНИЯ ПЪТ ДО ПОБЕДАТА

—Добър ден, Зейниш!

—Добър ден!

Тези бяха първите думи на нашата среща със Зейниш Алиосманова от с. Чернолик. Ние се срещнахме с нея не в къщи или някъде в парка, а в свинефермата, кацнала на високия хълм в северната част на селото, там където от изгрев до залез, щедро изпраща своите топли лъчи слънцето.

Неочакваната среща смути за миг Зейниш. Тя с бързи движения поизтърси опрашената си рокля и плахо ми подаде ръка. Аз прочетох мислите й—тя молеше да бъде извинена за външността си. Та можеше ли да бъде друга, когато от нея очакваха 450-те малки лакомци храна и вода и то не веднъж на ден?

Топлото майско слънце не ни позволи да влезем в стаята на гледачката. То ни накара да седнем на пейката пред входа на малката градинка, която Зейниш грижливо бе подредила пред помещението.

Разговорът ни вървеше бавно, но затова аз разбирах всяка нейна мисъл. За такива хора като Зейниш е по-лесно да работят отколкото да разказват за делата и успехите си.

Трудно е човек да скрие възхищението си пред скромния разказ на Зейниш. Едва 27-годишна тя е майка на три деца. А тук във фермата работата не е лека. На нея е поверено отглеждането на малките прасета до три месеца и след като станат на около 25 килограма, тя ги предава за угояване, а този период е решаващ за по-нататъшното им развитие.

От началото на годината до сега Зейниш е предала за угояване 150 прасенца, а през месец май ще предаде още не по-малко от 250 прасенца. За смъртност Зейниш не споделя нито дума. Не за да скрие, а затова защото при нейните прасета смъртността е едва 3 на сто!

Изминатият път от Зейниш до победата не е лек. Тя трябваше да победи не една трудност. Три години се грижеше за малките телета. След това я изпратиха доячка. А когато в свинефермата гледачът на малките прасета напусна, въпросът кой да отиде там, постави ръководството на стопанството пред сериозно затруднение.

Тогава мъжът й, комунистът Алиосман Халилов реши да изпрати Зейниш. Това свое решение той сподели с ръководството на стопанството и то с готовност го подкрепи.

За Зейниш обаче това не беше лесно. Упреците на старите в къщи и на съседите, предизвикаха у нея колебания. Разбрал трудностите мъжът й сам пое отглеждането на прасенцата. Бяха изминали едва няколко дни и той помоли Зейниш да дойде да му помогне. Във фермата тогава Зейниш дойде с превързана уста и нос. Скоро обаче всичко се промени, тя свикна с миризмата и заобикна белите палавници. Фермата стана за нея втори дом.

Така Зейниш стана в селото първата жена—туркиня, гледачка на прасета. Първата, която отрече законите на суеверието и разбра, че където и да се труди човек, успехите зависят от упоритостта и проявеното умение.

Иван НИКОЛОВ

ДОКУМЕНТАЛНА ПОВЕСТ

ЗОРГЕ★

Сергей ГОЛЯКОВ
Владимир ПОНИЗОВСКИ

29

— За какво се замисли?—прекъсна мислите на Рихард военният аташе. Той напълни чашата на Зорге и вдигна своята. — Добре поработихме ние, а? Без да жалим силите си.

— Да, добре поработихме — отвърна Зорге. А сам си помисли: „Да, нелошо. Не беше по нашите сили да попречим на сключването на пакта, но ние направихме всичко, за да бъде Москва в курса на събитията... И ще правим всичко, за да попречим на осъществяването на целите на този пакт".

35.

„1 януари 1937 година.

Мила К.!

И тъй, настъпи новата година. Желая ти всичко най-хубаво през тази година и се надявам, че тя ще бъде последната година на нашата раздяла. Много разчитам, че следващата Нова година ние вече ще посрещнем заедно, забравили за нашата продължителна раздяла.

Неотдавна имах период на много напрегната работа, но в най-скоро време ще бъде изглежда малко по-леко. Тогава беше много тежко. Затова пък беше много приятно през последните месеци да получа две писма от тебе. Писмата ти са с дати от август и септември. В едното от тях ти ми пишеш, че си била болна, защо сега не ми съобщаваш как е здравето ти и от какво си боледувала. Аз много се безпокоих за теб. По-скоро ми съобщи за здравето си. За писмата ти благодаря сърдечно. Аз в крайна сметка си представям, къде и в какъв кръг живееш ти. Месторазположението на квартирата ти изглежда е много хубаво.

Ти сигурно ще се учудиш, че при нас е сега 20 градуса горещина, а при вас е приблизително толкова градуса студ.

Въпреки това аз предпочитам да съм на студ с тебе, отколкото в тази влажна горещина.

Всичко най-хубаво, мила, време е да завърш вам. След два месеца ще получиш отново вест от мен, надявам се, много по-радостна.

Не трябва да се безпокоиш за мене. Всичко е благополучно.

Целувам те силно, мила К.

И."

„Февруари, 1937 година.

Благодаря, скъпи Ика, за писмото ти, което получих днес. Благодаря ти също и за новогодишните пожелания. И аз се надявам, че това ще бъде последната година на нашата раздяла, но колко дълго още ще продължи тя...

Работите ми вървят добре. Аз съм весела и здрава. С производствената ми работа също всичко е наред. Жалко само, че теб те няма.

Не се безпокой за мене, живей добре, но не ме забравяй. Желая ти всичко най-хубаво и силно те целувам.

К."

36.

„Пактът" влезе в действие. Германските и японските химически концерни сключиха съглашения за техническа помощ и консултация. В Токио пристигнаха немски военни специалисти за работа в японската военна промишленост— в артилерийските, машиностроителните, авиационните и металургически заводи. Японски военни мисии заминаха за Германия за „изучаване на обстановката". На японските летища започнаха да пристигат немски самолети: изтребителите „арадо", „месершмити", „хейнкели" и „хеншели" и средни и тежки бомбардировачи „юнкерс". Започна да пристига военно снаряжение.

През лятото японските войски отново извършиха нападение срещу Китай. Първото нападение беше отбито. Но в боя бяха хвърлени нови сили, артилерия и танкове. Япония разчиташе на мълниеносна победа. Обаче войната придоби продължителен характер. Все пак императорската армия завзе Шанхай и Тянцзин, най-големите пристанища на Китай и неговата столица Нанкин. Токио настойчиво искаше Китай да се присъедини към „антикоминтерновския пакт".

На Рихард стана известно, че министър — председателят Хирота обещава да направи отстъпки, ако Китай се присъедини към това съглашение. В Москва беше предадена съответна телеграма.

Китайското правителство не се реши на сделка с Япония. Боевете продължаваха....

По това време се развиваха и събитията в Европа. През ноември 1937 година към „антикоминтерновския пакт" се присъедини фашистка Италия. Мусолини заяви за своята солидарност с политиката на Япония в Далечния Изток. А Хитлер, който произнесе реч в Мюнхен, заплашително каза: „Съединиха се три държави. От начало европейска ос. Сега велик световен триъгълник".

„Светът отива към голяма война" — реши Зорге.

37.

„Двадесет и осми април тридесет и осма година. Да ще запомним този ден...—отново повтори в себе си Рихард и огледа от своя ъгъл голямата зала на посолството. Всичко се повтаря. Приеми. Чаши... Само че на ново равнище, по друго време..." Спомни си думите на Томас Карлейл:" Човек не трябва да се оплаква от времената; от това нищо не излиза. Времето е лошо: е та какво, за това и съществува човек, за да го подобри... „Да, не трябва да се оплакваме. Каквото и да става Еуген От е генерал и посланик, а това значи, че и „Рамзай", и Москва сега имат по-големи възможности да „подобрят това лошо време".

След като завърши приемът и гостите си разотидоха, От, както и преди, покани Рихард при себе си. Но този път не в малката стая на военното аташе, а в огромния кабинет на посланика.

—Разполагай се като у дома си—каза От, когато останаха сами.—Ти все така си ми нужен. Дори повече, отколкото преди.—От премина през стаята, в която така често стоеше изпънат пред Дирксен. Огледа я с нов интерес. Почука с нокът по кожените корици на книгите. Призна си:—Не предполагах... Даже в честолюбивите си мечти.

След това седна в креслото срещу Рихард.

—Аз не забравям, скъпи приятелю, че и моите генералски пагони, и тези апартаменти, и този висок пост са до голяма степен твоя заслуга. И можеш да бъдеш уверен, че няма да ти остана длъжен.

—За какво ми приказваш?—повдигна вежди Рихард.

—Да, да, аз зная твоята скромност... Добре. Ние ще се върнем отново към този разговор — аз имам по отношение на теб известни планове... А сега нека заедно да обсъдим извънредно важните новини, които аз научих в щаба на върховното командуване и лично от министъра на външните работи фон Рибентроп.

Гласът на От придоби тържественост. Рихард почувствува: генералът има намерение да му съобщи нещо извънредно важно. Той се облегна в креслото и се приготви да слуша.

— На теб, разбира се, ти е известна последната реч на фюрера в райхстага. Той каза че германското правителство ще направи всичко възможно за обединяването на целия немски народ, че Германия не може да остане безучастна към съдбата на десетте милиона немци, които живеят в две съседни страни. Ти разбираш ли какво се крие зад това?

— Ясно — отвърна Рихард. — Фюрерът говори за Австрия и Чехословакия. Има вече месец откакто Австрия се присъедини към райха. Следователно, редът е на Чехословакия.

— Ха-ха-ха! — самодоволно се разсмя От. — Това е очевидно и за някое бебе. Но всичко това е само началото. Да, Австрия е отличен стратегически плацдарм за завземането на Чехословакия. Но по-нататък са Югославия, Източна Европа, Балканите и...

Той направи многозначителна пауза, след това отново заговори и то още по-тържествено:

— Ти знаеш ли, аз съм поразен, буквално съм поразен от това, което видях сега в Германия. Това е съвсем друга страна, отколкото беше преди две години. Цялата германска нация е готова за предстоящата война. Без да се говори вече за армията. А в армията сега има един и половина милиона войници и офицери — почти два пъти повече, отколкото имаше Германия в на вечерието на първата световна война. Сто дивизии! Без да се броят отредите на щурмоваците и СС!

Рихард си представи тези отреди на кафяворизниците, спомни си Ведииг, огъня на площада пред Операта.

Генералът продължи:

—Но тези сто дивизии не са вилхелмовски, с пушки. Вермахтът има на въоръжение вече три хиляди танка и 3700 бойни самолета! — Той сниши глас си. — В армията има големи промени. Отстранени са от ръководство всички, които проявяват нерешителност или не поддържат курса на голяма война, всички без разлика. На генерал-фелдмаршал фон Бломберг е предложено да си подаде оставката. На негово място е назначен генерал Кайтел. Гьоринг е получил званието генерал-фелдмаршал. Военното министерство е изпразнено и ръководството на всички въоръжени сили е поел върху себе си нашият фюрер.

(Следва)

Разделното отглеждане дава добри резултати

През 1962 година в ТКЗС — Калипетрово въведохме разделното отглеждане на говедата. Главните причини за прилагането му бяха високата смъртност по телетата, получена през предната зима, лошото отношение на някои доячи при храненето на сухостойните крави и т. н. Въвеждането на разделното отглеждане на кравите ни даде възможност да диференцираме храненето им, съобразно различните периоди на бременността им. Осигурихме им правилен дневен режим.

През зимата на 1962-1963 година не допуснахме никаква смъртност при телетата, в резултат на разделното отглеждане. Тая зима не само че не допуснахме да умрат телетата, но дори не позволихме да има и болни.

На второ място трябва да кажем, че с осигуряването на нормален сухостоен период на бременните крави, освен че се предотвратяват диспенсиите, но се помага и за увеличаване млечността през следващата лактация.

Работата по разделното отглеждане е организирана добре. Имаме родилно помещение, разполагаме и с два обора, в които отглеждаме сухостойните и отелени крави.

В сухостойното помещение кравите преминават най-малко 2 месеца преди отелването, а юниците 4 месеца. Там те стоят 45-50 дни т. е. до 10-тия — 15-тия ден преди отелването. Средно в обора има 80-90 крави и юници, за които се грижат трима души. Те осъществяват храненето, почистването и разходката на кравите. Дажбата на кравите през сухостойния им период съдържа 8-9 кръмни единици и 850 грама смилаем белтък. Добавяме и минерални и витаминни добавки като рибено масло, креда и др. Силажът в дажбата е в минимални количества, не повече от 10 кг. На гледачите заплащаме по 1 лв за гледане на всяка крава, по 1—1,50 лв за охраненост и по 1 лв за опазване на кравата от аборт.

В родилното помещение, което е разделено на две: отделение за майки и отделение за телета, имаме 4 души. От тях двамата се грижат за кравите—хранене, гледане, доене, доставка на фураж, нощно дежурство и др. и другите двама се грижат изцяло за телетата. В родилното помещение кравите идват 10-15 дни преди отелването. За да ги предпазим от мастити ние им намаляваме през тоя период концентрирания фураж и изцяло премахваме силажа. След отелването на кравата гледачът провежда правилно раздояването ѝ и постепенно увеличава дажбата ѝ. Така до 12-я ден след отелването кравите достигат висока млечност и получават максимални дажби. На 12-я ден прехвърляме кравите в оборите, а телетата преминават на общо мляко и храненето им продължава, съгласно дажбената таблица. В родилното помещение имаме средно по 18-25 крави. На гледачите плащаме по 0,02 лв на литър мляко, по 1 лв за всяко живо родено теле и по 12 лв, ако през месеца не е допусната никаква смъртност.

Телета държим в родилното до 35-ия ден, след което в дажбата се включва бито мляко. При прехвърлянето им в телчарника се съобразяваме и с това да се образува група от 40-50 телета. Правим го с оглед да се използва по-пълно помещението, което е много добре оборудвано за отглеждане на телета.

Христо ВАЙКОВ
гл. зоотехник
на ТКЗС — Калипетрово

При него винаги е оживено

Докарат ли стока в магазина на Атанас Златев от с. Коларово в него се стичат толкова купувачи, че е трудно да влезеш. Истинско удоволствие е да гледаш как големите топове от плат се топят в ръцете на продавача.

Нестихващият поток от хора е постоянно явление в магазина на Атанас. Той е резултат на богатият асортимент от стоки, с които продавачът задоволява исканията на многобройните си купувачи. Не са редки случаите, когато при него идват хора от съседните села Дичево, Зафирово и др. Те знаят, че в магазина винаги ще намерят желаната стока.

Не по-малко за успехите на Атанас допринасят вежливостта му с хората. Голямата любов към красивото и всякога прегледното подреждане на магазина.

Положените усилия не отидоха напразно. Планът за първото тримесечие на т. г. той изпълни 115 на сто, а този за м. април пет дни преди срока.

Христанка МАРИНОВА

МАЙСТОРЪТ — РАФИНЕР

Спал беше. Бил е на смяна предната нощ. Но когато го повикаха от къщи—яви се веднага. Не обичаше Александър да го молят, да му повтарят по няколко пъти едно и също нещо.

В двора на ДИП „Дунав"—Силистра го посрещнаха неговите другари. Те така се радваха на Александър, техният бригадир. Виждаха в негово лице свой искрен другар и справедлив началник.

Дребната му фигура се губеше пред голямата сграда на предприятието. Разгърден, той се усмихна, когато усети отново мириса на печен слънчоглед и масло, когато чу познатият шум на машините.

—Да разкажеш нещо за своя живот те повикахме—рече партийният секретар Георги Чолаков.—Но накратко.

Александър се смути. Трудовият му път минаваше през много изпитания, препятствия и изненади. И ако те не бяха посребрили още къдравата му черна коса, това е защото Александър е откровен с хората, упорит в работата си, не пада духом и винаги се опира на опита на своите другари, когато трябва да върши нещо.

Откъде да започне? В най-ранна младежка възраст изпита ругатните в магазина на Букор Орещаин в Тулча, а две години по-късно разнася козуначна мая по магазините на Кюстенджа. Тях години Александър почти е забравил. Но когато идват в Силистра през 1940 година и постъпва като общ работник в старата маслобойна на Жеко Пенчев, Александър фактически разбира какво е живот. Сред шума на дараците, опушен, гладен и изтощен той по цял ден обслужва клиентите на собственика. Работи по 12 часа при най-тежки условия. Тук фактически Александър става майстор—маслар, за да си остане такъв и до ден—днешен.

Но предприятието, в което работи сега, не е единственото място, където е влагал своя труд Александър. Той е бил и в Димитровград на строежа на Азотно-торовия завод. И в ДП „Зърнени храни" работи няколко години. Но в ДИП „Дунав" той намери своето призвание, своето поприще, което го направи знатен работник, усвоил четири специалности—люштач, пресьор, рафинер и монтьор. Тук стана „Ударник на комунистическия труд". Тук му бе дадено званието „Най-добър в професията". Тук получи Паспорта на трудовата става. Тук стана и бригадир на бригадата за комунистически труд, носеща името на съветския космонавт Павел Попович. За всяка смяна петтях човека от бригадата добиват по 4200 кгр сурово масло, което представлява 115-120 на сто изпълнение на плана.

Майсторът — рафинер Александър Василев работи заедно с Кръстьо Кунев и Димитър Димов. Негов учител е старият маслар Борис Бежев от Ряхово, Русенско, на когото Александър ще бъде до живот благодарен. Скромен, трудолюбив, обичан и уважаван от целия колектив—такъв е Александър. Това, което знае, не го пази само за себе си, показва го и на другите. Затова за него няма лоши работници и той за всички е приятел и другар.

Никола НАНЕВ

КИПИ УСИЛЕНА РАБОТА

Както всяка година, така и сега, кооператорите от зеленчуковата градина в Долно Ряхово се заловиха да приключат с най-неотложната работа. Звеното на Иван Петров засади на открито домати на площ от 19 декара. В следващите един-два дена ще бъдат засадени още петнадесет декара.

Само преди един ден, въпреки напрегнатия труд, зеленчукопроизводителите успяха да засеят 80 декара с безразсадови домати. Скоро ще бъдат засадени на открито и 5 декара с пипер и три декара с чушлета.

Работниците от зеленчуковата градина вече окопаха за пръв път ранното зеле, което заема площ от пет декара. Сега те полагат грижи за късните разсади. Активно се включват в работата в зеленчуковата градина Яна Стоянова, Дона Иванова, Никола Томов, Коста Борисов и комсомолките Станка Стоянова, Цветанка Найденова и др.

Найден ГЕОРГИЕВ

Наред с другите срочни селскостопански задачи, кооператорите и механизаторите от окръга продължават да извозват оборския тор на полето. Това е важно мероприятие за увеличаване на плодородието.

Активно участие вземат в изпълнението на тази задача трактористът Слави Добрев, заедно с товарачите Мехмед Салиев и Йонуз Салиев от с. Водно (снимката вляво) и старши трактористът Йордан Щърков от с. Алфатар (снимката вдясно).

Механизаторите се готвят

И през тази година механизаторите от ТКЗС— Срацимир отрано започнаха подготовката за лятната кампания. Още в първите дни на пролетта, под ръководството на главния инженер Тодор Христов, комбайнерите Злати Маринов, Атанас Илиев и Богдан Пасков започнаха ремонта на комбайните. В тяхна помощ бяха предадени и монтьори от ремонтната работилница.

Условията за работа съвсем не бяха леки. Комбайните са разположени на открито, а пролетта бе дъждовна, студена и ветровита. Това обаче не стана причина ремонтът да изостане. До началото на месец май упоритите механизатори успяха да подготвят напълно три комбайна. Сега те са се заели с ремонта на други два, които скоро ще бъдат готови. До началото на юни механизаторите смятат да подготвят напълно всичките 7 комбайна, които ще участвуват в прибирането на реколтата в Срацимирския кооператив.

Освен по комбайните в стопанството се работи и по другите прикачни машини, които ще участвуват в лятната кампания. Извършва се ремонтът на трите силажокомбайна и на двете вършачки. През април бяха подготвени косачките и сеносъбирачките, които скоро ще навлезат в люцерновите блокове.

Голямо внимание отдели техническото ръководство на семечистачните машини. Още към края на март те бяха докарани в ремонтната работилница, където започна работа по тях. След като всичките неизправности бяха отстранени се пристъпи към тяхното напробване. Оказа се, че те са в състояние да осигурят висококачествено почистване на посевния материал.

През това лято техническото ръководство възнамерява да приложи по-голяма механизация при изсушаването и почистването на овършаното зърно на площадките. Всички веялки в стопанството ще бъдат движени с електромотори. А на две площадки—едната в с. Срацимир и една в с. Главан, ще се приложи пълна механизация чрез използването на семечистачни машини ОВП—20 и ОВ—10, на аспиратори, транспортни ленти и елеватори. Механизаторите извършват подготвителните работи и скоро ще започнат работа за оборудване на площадките.

Необходимо е обаче да отбележим, че ремонтът на комбайните и другите машини, които ще участвуват в лятната кампания би се извършвал с много по-голям успех и с по-бързи темпове, ако не липсваха някои резервни части, които не се намират в складовете на „Материално-техническо снабдяване". Липсват различни лагери за комбайните, втулки за набивачите, ножчета, противорежещи пластинки, транспортьори за силажокомбайните и други. Това създава големи затруднения в ремонта и може дори да стане причина за неговото забавяне. Не е изключено дори някои машини да не могат да участвуват в кампанията, с което ще се удължат сроковете за прибирането на реоклтата и ще се създадат условия за получаване на по-големи загуби.

Нужно е сектор „Механизация" при Управлението на селскостопанското производство и „Материално-техническо снабдяване" да окажат помощ на стопанството да се снабди с необходимите резервни части. В противен случай качественото и срочно прибиране на реколтата ще бъде поставено под въпрос

Емил ПРАХОВ

Нужно е по-добро отношение към свиневъдството

В първи стопански двор на кооперативното стопанство в с. Алфатар е разположена една от най-старите кооперативни постройки — свинефермата. В нея са настанени 100 свине за основно и 30 свине за еднократно опрасване. Предназначението на свинефермата е да произвежда прасенца, които след отбиването се изпращат в угоителните бази на окръга. Достигналите 12 кг живо тегло приплоди преминават в стадото за подрастващите прасета, които се отглеждат в местността „Касаб Кулак".

Грижите за свинете и подрастващите прасета обаче са много лоши. Храната им е недоброкачествена. Основната част на дажбата е царевичната ярма, към която се прибавя малко количество смески. На 100 кг царевица се прибавят само 30 кг смески. Сламата за постеля е гнила и прашна. Поради липса на стъкла по прозорците са наслагани бали от слама. Слънчевите лъчи трудно проникват в помещението. Примитивни и тесни са боксовете за бременните животни. 65 свине са настанени в 28 бокса. Дворът е отвсякъде отворен, оградата е разбита. Това не позволява свинете да се изкарват на разходка. Поради тези причини често се случва някоя свиня да роди само 3-5 прасенца.

Стаята за свинегледачите не е обзаведена както стаите на другите животновъди в стопанския двор. Тя не отговаря на никакви хигиенни изисквания. Свиневъдите са обградени с по-малко внимание и грижи от страна на ръководството на кооператива.

Прасенцата се раждат върху постеля от мухлясала слама, бозаят няколко дни от майката и започват да пожълтяват, закържевяват, а някои дори умират, защото майките им поради направилното хранене затлъстяват и намаляват млякото си. Нередовно се дава на приплодите и суроватка. Липсата на зелена маса в дажбата им понижава тяхната жизненост. Чувствува се нужда от витаминозни храни и минерални добавки. До края на април са родени 500 прасенца. Те обаче не се изкарват на разходка, на слънце и чист въздух, а това се отразява лошо върху тяхното развитие.

Скоро от село Васил Левски ще бъдат докарани в Алфатарската ферма свине за подобряване на стадото. С това обаче ще се увеличи пренаселеността на животните. Трайно подобрение няма да може да се получи във фермата, докато не се подобрят зоохигиенните условия за отглеждане на свинете. Годишният план от 1610 прасенца ще може успешно да се изпълни само ако се отстранят недостатъците в работата — огради се двора и се асфалтират пътеките, ремонтират се боксовете, остъклят се прозорците и се осигури богата на витамини и хранителни вещества дажба.

Лечо ЯЛАМОВ

СЪВЕТИ на специалиста

Неотложни грижи за овощните насаждения

Овощните дървета се нуждаят от постоянни грижи през вегетационния период за осигуряване на нормален растеж и получаване на редовни добиви от висококачествени плодове.

По време на цъфтежа дърветата изразходват много хранителни вещества и изчерпват натрупаните запаси. През този период подхранването с азотни торове, които лесно се усвояват от дърветата, дава много положителен ефект. Младите дървета се торят околостъблено с по 15-20 грама амониева селитра на квадратен метър. Торът се разпръсква равномерно върху по-голям кръг, очертаващ се от периферията на короната, тъй като активната коренова маса изпреварва в растежа прираста на короната.

Проучванията в тази насока и опитът на овощарите-първенци показват, че младите дървета, торени редовно, започват да дават плод порано и са по-дълготрайни.

Кореновата маса на встъпилите в редовно плододаване дървета обхваща целите междуредия и затова торовете се разпръскват върху цялата почвена повърхност в насаждението. Подхранването трябва да се извърши с по 20-25 кг амониева селитра на декар, което осигурява изхранване и бързо израстване на младия завръз. След разхвърлянето на азотния тор се извършва плитка обработка на почвата.

През тази зима голяма част от плодните пъпки на кайсиите и прасковите измръзнаха, особено във вътрешността на окръга. Поради провалянето на реколтата, има опасност някои стопанства да занемарят кайсиевите градини. Това е погрешна практика, тъй като дърветата отслабват, масово се нападат от болести и неприятели и не образуват достатъчно плодни пъпки, а с това се осуетява плодовата реколта и за следващата година.

Ако не се обработи своевременно почвата, изобилните валежи ще спомогнат да израстнат в насажденията много плевели, които ще затормозят нормалното развитие на дърветата. Окопните подкултури в междуредията на младите насаждения трябва да се окопаят 2-3 пъти, а ивиците по редовете на дърветата —5-6 пъти като почвата се поддържа винаги в рохкаво състояние. Където тя се поддържа в черна угар, необходимо е да се култивира или дискува на всеки два месеца.

Високата атмосферна влажност през този месец благоприятствува за развитие на гъбните болести. Налице са първите заразявания от ранното кафяво гниене, брашнестата мана по ябълката, сачмянката по костилковите, къдравостта по прасковата и др. Тези болести са в състояние да компромитират напълно плодовата реколта. За ограничаване на по-нататъшното им разпространение трябва да се извършат редица пръскания с 1 на сто бордолезов разтвор или със сероваров разтвор 1:50 до 1:100. Бордолезовият разтвор причинява изгаряния на прасковите и на някои ябълкови сортове, затова за предпочитане е тя да се пръскат със сероваров разтвор. Тъй като лепливостта на този разтвор е слаба, необходимо е към него да се прибавя прилепител „Универсал" 100 гр на 100 литра разтвор. При хладно и влажно време на всеки 10-12 дни дърветата трябва да се пръскат.

За да опазим плодовата реколта от болести, необходимо е да се използват всички налични пръскачки и пръсканията да се извършват висококачествено под контрола на специалистите.

Никола СТЕФАНОВ

ОБЯВА

БАЗА ЗА ТЕХНИЧЕСКО РАЗВИТИЕ ПО ОРГАТЕХНИКА СЪС СЕДАЛИЩЕ РП „ОРГАТЕХНИКА" — СИЛИСТРА

ТЪРСИ

СТ. ИКОНОМИСТ— със завършено висше икономическо образование;

ПРЕВОДАЧ—с висше или средно спец. образование, да владее немски, френски или английски език.

МАШИНОПИСЕЦ — СПЕЦИАЛИСТ.

ЗАПЛАТА ПО ЩАТ.

ТРЕТИ ОКРЪЖЕН СЪБОР НА ЖЕНИТЕ — ЧЕЛНИЧКИ

ДОБРУДЖАНКАТА – ТВОРЕЦ НА НОВИЯ ЖИВОТ

(Продължение от 1-ва стр.)

Отечествения фронт др. МЛАДЕН СТОЯНОВ, членът на НС на Отечествения фронт др. СТОЯН ПОПОВ, другарките ТАШИНА ВЪЛКОВА и ДИМИТРИНА РУСЕВА от Комисията за работа с жените при НС на Отечествения фронт, председателите на Окръжните комитети на Отечествения фронт — от Русе др. ВАСИЛ ПЕТКОВ, от Разград др. АХМЕД ФЕЙЗИЕВ и от Сливен др. КОСЮ ЖЕРКОВ с останалите работници на комитета и други гости.

Част от делегатките на събора.

Под бурните ръкопляскания на присъствуващите в деловия президиум заеха места гостите и членовете на бюрото на Окръжния комитет на Партията: секретарите на Окръжния комитет на Партията, другарите САВА ШИВАРОВ и СТЕФАН ГАБРОВСКИ, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт др. БОЯН МИХНЕВ, секретарят на Градския комитет на Партията др. МИКО НИКОЛОВ; членовете на Изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет, членовете на бюрото на Окръжния комитет на Отечествения фронт, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС др. АЛЕКСАНДЪР ЧОЛАКОВ, зам. председателят на Окръжния народен съвет и председател на Окръжния съвет на профсъюзите др. КРЪСТЮ АТАНАСОВ, челнички и активистки на Отечествения фронт.

Председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт др. БОЯН МИХНЕВ открива събора.

Съборът бе открит и ръководен от председателя на Окръжния комитет на Отечествения фронт др. Боян Михнев.

За упоритостта и себеотрицанието на жените от окръга в изпълнението на приетите от тях условия на миналогодишния събор говори председателката на Комисията за работа сред жените при Окръжния комитет на Отечествения фронт др. БЛАГА РАФИЕВА.

Председателката на комисията за работа сред жените при Окръжния комитет на Отечествения фронт др. БЛАГА РАФИЕВА чете своя доклад.

В своя доклад другарката Рафиева изтъква, че през 1964 година трудът на жените от окръга е бил посветен на 20-годишнината от социалистическата революция в България. Десетки колективи, бригади и звена, отделни жени се отзоваха на Възванието на ЦК на БКП и заработиха с удвоена енергия, с небивал ентусиазъм за изпълнение и преизпълнение на стопанските и други задачи. И добиви, и проценти надхвърлиха плануваните цифри и обещанията. Десетки жени и цели колективи получиха високите отличия —Паспорта на трудовата слава и юбилейната значка.

Основен дял в икономиката на окръга има селското стопанство. И през 1964 година селскостопанските труженици трябваше да водят борба с упоритата добруджанска засуха и да излязат от тази борба с чест. А говорим ли за селското стопанство, ние имаме предвид преди всичко труда на жените, които са главната работна сила в кооперативните и държавните земеделски стопанства.

Похвала и благодарност заслужават жените от ТКЗС в с. Секулово, които получиха най-високи добиви и продадоха на държавата най-много и най-евтина продукция. Първо място в окръга по високи добиви заема звеното на Неда Недялкова, която получи средно от декар по 573 кг царевица, 125 кг фасул, 220 кг слънчоглед, 3 321 кг захарно цвекло и др. Заслужава да се отбележат високите производствени успехи и на жените от Дулово, Межден, Окорш, Паисиево и други кооперативни стопанства.

Когато говорим за индивидуалните първенци в растениевъдството, трябва да споменем имената на Добра Йорданова от Окорш, получила средно от декар по 653 кг царевица, Гинка Георгиева от Секулово — 585 кг, Мелиха Якубова от Окорш — 563 кг, Радка Данчева от Межден — 540 кг, и много други. Високи добиви получиха жените и от други култури.

В животновъдството с най-голямо преизпълнение на плана за млеконадоя от кравите завърши годината колективът на кравефермата в село Ситово, в който работят 12 жени със завеждащ ферма Деспа Драганова. Носител на званието „Бригада за комунистически труд“ и Паспорта на трудовата става, този колектив изпълни плана си за кравето мляко 120 на сто. Ние се гордеем с успехите на птицевъдката Мита Георгиева от с. Черковна, получила по 174 яйца средно от кокошка-носачка. Най-ниска смъртност при малките пилета са допуснали гледачките Иванка Недева от Попина —1,5 на сто, Иванка Димитрова от Кайнарджа — 1,6 на сто, Донка Иванова от Смилец — 1,9 на сто и др.

Другарката Рафиева посочи цифри, от които се вижда, че в сравнение с миналогодишния събор на жените сега отчетените успехи са по-големи. Особено радостен е фактът, че на тазгодишния събор дойдоха нови делегатки, наред с утвърдилите се вече жени-челнички.

С голямо чувство на отговорност работиха през миналата година и жените от промишлените предприятия на окръга. В системата на промишлеността влагат своята сръчност и умение повече от 3 000 жени. Увлечени от примера на най-първите, с всеки изминат ден расте броят на извоювалите почетни звания „ударник“ и „Най-добър в професията“. Стотици челнички предадоха своя опит на новите производственички, хиляди решиха да работят и живеят по комунистически.

Гордост за нашата промишленост са постиженията на Анка Георгиева от леярния цех на машиностроителния завод „Стомана“ в Силистра, изпълнила трудовата си норма 140 на сто, на ударничката на комунистическия труд Хараламба Великова от ДКК „Нектар“, на бригадата за комунистически труд „Валентина Терешкова“ от Промкомбинат „Текстил“, носител на Паспорта на трудовата слава, изпълнила плана си по всички показатели.

Достойни представители на събора имат също така работничките и служителките от търговията, училищата, здравните заведения, пощите.

Всички тези успехи нашите труженички дължат на факта, че партията на българските комунисти ги изведе на широк, необхватен друм към комунизма. Дължат ги на героичния пример на дъщерите на необятната съветска страна, от чиито опит се учат хиляди у нас.

Накрая другарката Рафиева призова присъствуващите на плодотворна работа за претворяване в живо дело решенията на историческия Осми конгрес на Българската комунистическа Партия, за постигане още по-големи успехи.

Секретарката на съветското посолство в София др. СИМА АЙВАЗОВА приветствува участничките в събора.

Внезапно на трибуната пред деловия президиум израсна крехката фигурка на къдрокоса пионерка. Тя поиска разрешение от другаря Сава Шиваров чавдарчета и пионери да приветствуват събора. След малко екнаха пионерски фанфари и под отмерените удари на барабана от няколко страни на стадиона влязоха стройните колони на децата. Те образуваха едно голямо каре пред трибуната и като марширувaха, пееха своите волни и щастливи пионерски песни. А там, пред микрофона, една тройка от две момичета и едно момче приветствуваха с най-вдъхновени стихове своите майки, учителки и всички жени. Дойде ред и на най-малките — от детската градина, които в пъстроцветна група носеха цветя на членовете на деловия президиум в кошница, по-голяма от самите тях.

След това думата беше дадена на другаря МЛАДЕН СТОЯНОВ, който приветствува участничките в събора от името на Националния съвет на Отечествения фронт. Той обърна внимание, че е необходимо да се полагат постоянни грижи за облекчаване труда на жените в къщи. В това отношение Централният комитет на Партията и Правителството приеха специално постановление за подобряване услугите на населението. Жените трябва да изискват от местните ръководители това постановление да се изпълнява. Въпреки наличието например на перални машини в домовете на редица семейства, необходимо е да се подобрява и разширява работата в обществените перални. Другарят Младен Стоянов говори за речта на другаря Тодор Живков в Хасково, в която той посочва, че в близките няколко години трябва да се решат три въпроса — да се гарантира страната с хляб, животинска продукти и памук.

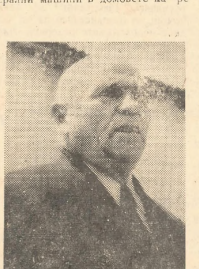
Членът на бюрото на Националния съвет на Отечествения фронт др. МЛАДЕН СТОЯНОВ поднася приветствие.

По-нататък членът на Бюрото на Националния съвет на Отечествения фронт изтъкна необходимостта от изучаване и прилагане опита на първенците. Другарят Младен Стоянов изказа възхищението си от Силистра, който се е превърнал в прекрасен, модерен социалистически град. Това говори за материалния и културния напредък на града и окръга. Но не само Силистра, цялата страна е обновена. Затова красноречиво говорят и редица изказвания на гостували у нас чужденци.

От името на Националния съвет на Отечествения фронт другарят Младен Стоянов пожела на жените от Силистренски окръг още по-големи успехи в труда и живота.

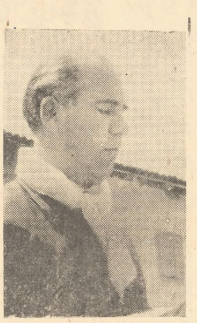
Секретарят на Окръжния комитет на БКП др. САВА ШИВАРОВ чете приветствието на Окръжня комитет на Партията.

От името на бюрото на Окръжния комитет на Партията възторжено приветствие на Третия окръжен събор на жените-челнички поднесе другарят Сава ШИВАРОВ. Той подчерта, че тази хубава инициатива на Окръжния комитет на Отечествения фронт да организира всяка пролет през месец май събор на най-добрите представителки на нашите героични жени, самоотвержени труженички на стопанския и културния фронт, трябва да се поддържа. Другарят Шиваров изтъкна, че в резултат на деветосептемврийската победа, политическото и културното положение на българската жена днес коренно се измени. Тя е равноправна строителка на новия живот. В годините на социалистическото строителство българската жена показа своята твърда и непоколебима преданост към делото на социализма, със своя самоотвержен труд тя стои в първите редици на борците за по-добър живот.

Другарят Шиваров посочи, че в упоритата битка за повече и по-доброкачествена продукция през 1964 година жените от окръга са участвували с вдъхновение, показвайки мъжество в своя неуморим труд. Между тях израснаха много ударнички, майсторки в своята професия, челнички, орденоноски. Другарят Шиваров подчерта, че Партията високо цени труда на жените и полага постоянни и топли грижи за подобряване на техния живот, като разкрива детски градини и ясли, интернати и домове, като ги удостоява със звания и награди. Окръжният комитет на Партията също високо цени трудовата дейност на жените, водещи всеотдайна борба за преизпълнението на стопанските планове. Той подчерта, че след събора жените ще трябва да се включат в социалистическото съревнование с още по-голяма жар и догодина да се срещнат с нови постижения.

Със законна гордост за постигнатите успехи от ситовските краварки се изказа другарката ДЕСПА. ДРАГАНОВА, завеждаща кравефермата.

С вълнуващи думи разказа за работата на жените от Межденския район другарката КЕНИЯ ЗЕКЕРИЕВА, председателка на общинския комитет на Отечествения фронт.

Другарят Шиваров изтъкна, че в лицето на съветските жени българските жени имат верни приятелки. Тази дружба е непоклатима и вдъхновява българските жени в борбата им за по-добър живот.

От името на многомилионната и многонационалната армия на съветските жени, с топли думи приветствува участничките в събора секретарката на съветското посолство в София Сима АЙВАЗОВА. Тя подчерта че между българския и съветските народи съществува дълбока дружба. Димитър Благоев е започнал своята революционна дейност в Петербург. През време на Отечествената война против хитлеристка Германия нито един български войник не стреля срещу съветските войски. Накрая другарката Айвазова пожела на жените от Силистренски окръг нови успехи в труда, щастие и крепко здраве.

Председателката на женкомисията от Тутракан др. ЦВЕТАНА ПАТРАШКОВА разказва за успехите на жените в района.

В своето изказване другарката Цв. ПАТРАШКОВА, председателка на женкомисията към ГК на Отечествения фронт в Тутракан, подчерта масовото участие на жените от района в двата минали събора и големия им ентусиазъм за сегашния събор. По предприятия, звена, цехове, учреждения и училища жените се обединили в бригади, борещи се за званието „Бригада за комунистически труд“. В училище „Христо Ботев“ учителките от началния курс от две години са членки на бригада за комунистически труд и тяхната работа е за пример. Между кооператорките-челнички тя спомена много имена: птицегледачката Тодора Иванова от село Търновци, изпълнила обещанието си със 141 на сто, телчарките Анка Минчева и Мара Куманова, доячките Бонка Борбучанова и Магда Атанасова и други. Тя посочи и добрата работа на жените от 28-ма низова отечественофронтовска организация, активната просветна работа в района, колективните им инициативи и прояви. Другарката Патрашкова заяви, че жените от Тутраканския район, които умеят да работят и да се веселят задружно, ще постигнат още по-големи успехи при изпълнението на плановете и за в бъдеще.

Изказаха се също така: другарката ДЕСПА ДРАГАНОВА, завеждащ ферма в село Ситово, КЕНИЯ ЗЕКЕРИЕВА, председателка на общинския комитет на Отечествения фронт в село Межден, ИВАНКА СТОЯНОВА — свинегледачка в село Окорш, ВЕЛИЧКА ШОПОВА — тъкачка в ДИП „Добруджа“, — Силистра, ДОНКА БОНЕВА — медицинска сестра в Окръжна болница Силистра и ДИМИТРИЧКА МИНЧЕВА, магазинерка в ГТП „Градска търговия“ — Силистра.

В поздравителния концерт участвуваха и танцьорките от Промкомбинат „Камъшит“.

На събора бяха приети Условия за участие на жените-челнички в следващия окръжен събор.

Другарката МИЛКА ГИНЕВА, завеждащ нещатния отдел за работа сред жените при Окръжния комитет на Партията, прочете имената на жени-челнички, които Министерството на селскостопанското производство, Окръжният народен съвет, Окръжният комитет на Отечествения фронт и Окръжният съвет на профсъюзите награждават.

При голямо въодушевление бяха гласувани поздравителни телеграми до ЦК на КПСС и ЦК на БКП.

Този следобяд слънцето за пръв път беше толкова щедро и напомняше за идващото лято. Стадионът беше залят от светлина, пейките пареха, но жените с радост отмятаха връхните си дрехи и слушаха тържествения поздравителен концерт.

В настъпилата тишина приветствените слова на говорителката и говорителя радваха, вълнуваха и трогваха: „Добре дошли, другарки от равните поля на Добруджа, от фабрики и от заводи, от строителните скели. . .“

Самодейните колективи от града и окръга поздравяваха жените с най-хубавото от репертоара си за техния неуморен труд, за големите им успехи, за творческия пламък.

Хор „Седянка“, лауреат на II републикански фестивал, носител на ордена „Кирил и Методий“ I степен, под диригентството на Петър Карагеоргиев изпълни „Работническа песен“, „Вечерна песен“ от Золтан Кодай, „Само китки китила“ и „Де, бре Димо“. Този път седенкари посветиха своето изкуство на неуморните труженички от селото и града — звеното на Иванка Колева от село Зафирово, получило високи добиви от всички прикрепени култури, бригадата за комунистически труд „Валентина Терешкова“ от Промкомбинат „Текстил“, носителка на Паспорта на трудовата слава и много други.

Певицата Елена Богданова от село Калипетрово с ансамбъл от народни инструменти пя за челничките от нейното село и лозарките от звеното на Неделчо Станев от Айдемир, национален първенец.

На този концерт всички песни и изпълнения бяха адресирани — те бяха най-емоционалните поздрави за жените от събора. За тях пя битовият ансамбъл от промкомбинат „Камъшит“, тях поздрави с лиричния си глас и емоционалните си песни Лидия Кузманова, за тях декламира и малката Валя Целова. Делегатките на събора аплодираха мелодичните песни на турския ансамбъл от град Силистра, под диригентството на Арам Берберян и красивата игра на танцовия състав от село Преславци.

След концерта бе представено интересно модно ревю, организирано от отдел „Търговия“ при ОНС и подготвено от ТПК „Дунав“, ТПК „Инвалид“ и Промкомбинат „Текстил“. Жените имаха възможност да разгледат най-нови модели пролетни и летни рокли, костюми и шлифери за млади момичета, жени и деца.

С голям интерес посрещнаха делегатките модното ревю на ТПК „Дунав“ и ТПК „Инвалид“.

Така завърши този необикновен ден, с много слънце, с много музика и красота. Жените взеха радостта със себе си по оживените улици на града и селата, по светлите си домове, по безкрайните вити пътища на Добруджа, които водят към хлебородните поля.

Аеролита ОГОЙСКА

Димо ИВАНОВ

Никола НАНЕВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжения комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X бр. 58 (919) | Четвъртък, 20 май 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Да осигурим активен отдих на учащите се през лятото

В изпълнение решенията на VIII конгрес на БКП и излезлите след тях документи за идеологическата работа отдел „Народна просвета“, ОК на ДКМС, директорите, учителите, комсомолските и пионерските организации под ръководството на партийните комитети постигнаха значителни успехи във възпитателната работа с учениците през лятото.

Създадоха се условия възпитателният процес на училището и организациите да продължи и през лятото. Разшири се мрежата на извънградските лагери и лагерите за труд и отдих. Бригадирското движение придоби масов характер и увлече в ентусиазиран труд болшинството от комсомолците в средните политехнически училища, техникумите и професионално-техническите училища.

През лятото на 1964 година в извънградските пионерски лагери летуваха 2 660 деца. Това е твърде малък брой спрямо общия състав на учениците от окръга. Наложително беше да се насочи вниманието към създаване на местни лагери. Този въпрос обаче не беше разрешен във всички общински съвети. Едва в седем съвета на окръга се организираха местни лагери. Похвална в това отношение е работата в Алфатар, Межден, Сокол, Зафирово и др. Съвсем неоснователно беше подценен този въпрос от директорите на училищата и общинските комитети на ДКМС в Кайнарджа, Средище, Нова Черна, Белица, Чернолик и др. Трудно си пробива път в нашия окръг организирането на лагери към предприятията. Такива бяха уредени само от ДМЗ „Стомана“ и ДП „Транспред“. През миналото лято единствено ТКЗС в с. Ситово устрои лагер за своите деца извън окръга — в с. Черновръх край гр. Трявна.

Подготовката за летния отдих тази година малко позакъсня. Все още директори, учители и пионерски ръководители се успокояват, че има време. Вниманието тази година е насочено предимно към извънградските лагери. През това лято по черноморското крайбрежие и в балканските лагери ще летуват 2660 деца, което е твърде малък процент спрямо общия брой ученици в окръга. За пионерския и комсомолски актив се отделя по една смяна за обучение в лагера в Балчик. В един от най-хубавите ни лагери на море — Кранево се дава възможност да почиват девойки и младежи от средните училища. За ревматично и сърдечно болни деца се организира оздравителен лагер в с. Яковци, край гр. Елена, където при медицински надзор ще укрепват силите си нуждаещите се ученици. За белодробно проболедували деца се определя трета смяна в балканския курорт Върбица, близо до Коларовград. За първи път през това лято отделяме и една смяна за лечение на деца с гръбначни изкривявания в морския лагер Кранево II. В оздравителните лагери ще бъдат обхванати над 400 деца.

Необходимо е медицинските органи и класните ръководители правилно да насочат учениците към подходящия за тях лагер. Често пъти родителите не знаят здравословните нужди на своите деца и налагат мнението си пред комисията.

За учениците, които остават през лятото в селата и градовете трябва да се положат също не малко грижи. Цялото внимание на директорите и учителите трябва да се насочи към правилно и разумно организиране летния отдих с учениците, оставащи в селищата. Градските пионерски лагери, лагерите към ТКЗС и предприятията, временните туристически бази, сборните пионерски дружини и отряди, трудовите бригади, експедиционните отряди трябва да станат центрове на оживени и увлекателни игри през лятото за учениците. Особено наложително е директорите на училищата правилно да разпределят отпуските на учителите с оглед през цяло то лято да има учители за работа с децата.

Нужно е през лятото правилно да се редуват трудовата дейност на децата с културния им отдих. Работата в градските и местните лагери трябва да бъде разнообразна и увлекателна. Пионерските бригади и звена в помощ на ТКЗС трябва да бъдат основна форма за работа с онези пионери, които не могат да се включат в извънградските и местните лагери. Резултатите от труда на пионерските бригади през миналото лято са похвални. Те показват, че трудовото възпитание на учащите се в нашия окръг има реален израз. За пример могат да се посочат пионерите от Чернолик, Дулово, Алфатар, Межден, Главиница и др.

Онези деца, които остават в селата и градовете неорганизирани за известно време, също могат да се насочат към полезна работа в училище. Добри резултати дават отрядите, изградени по махали и квартали, чието организиране трябва да започне още отсега. В това отношение могат да помогнат обществените организации. Особени грижи са нужни от страна на директорите и дружинните ръководители за най-активно включване на учениците в събирането на билки и диворастящи плодове.

Лятото предлага много добри условия за патриотично възпитание на учащите се. За него допринасят излетите, походите, краеведческата работа, екскурзиите, вечерите, посветени на родния край и пр. В лагерите, бригадите, походите, експедициите да се използуват всички възможности за запознаване учениците с природните красоти на родината, с успехите на социалистическото строителство през годините на народната власт. Да се разпалва у пионерите и средношколците пламенен патриотизъм и гордост от успехите на социалистическите страни, да се изгражда у тях марксистко-ленински мироглед.

През лятото да се работи целенасочено за естетическото възпитание на учениците, за запознаването им с изкуството. Да се уреждат повече вечери на народните приказки, на песните и танците, на хумора, поезията, музиката, конкурси, прегледи на художествената самодейност; почесто да се беседва за прочетена книга.

Игрите, спортните и физкултурните занимания да се организират така, че да съдействуват за правилното физическо развитие и закаляване на децата и младежите. Физкултурните занимания да бъдат съобразени с пола, възрастта и естеството на труда в бригадата. В морските и други лагери, в бригадите, в които има възможност, да се обучават всички пионери и средношколци да плуват. Във всички форми на лятна работа да се организират занимания за добиване на минимум туристически знания и сръчности, като се организират туристически игри, щафети, движение по азимут, ориентиране в местности и т. н. Много полезно и приятно е екскурзионно-туристическото летуване, което трябва да намери повече привърженици в нашия окръг.

Задачата сега е да се организира през летните месеци разумен активен отдих за всички ученици, да не остане нито едно училище без местен лагер или трудова бригада. За тази цел трябва да се мобилизират усилията не само на директорите и учителите, но и на цялата общественост.

Пак е радост в сърцата

САМО до преди няколко дни мъка потискаше кооператорите от бригадата на Осман Алиев от село Зебил, като гледаха как непрекъснато валят дъждове. Много стопани загрижено цъкаха с език и разтревожено споделяха, че ако през целия месец е така, посевите ще изгният.

Но времето изведнъж се оправи. Кооператорите от сърце се зарадваха. И всяка сутрин още слънцето не изгряло, те са на път към обширните блокове, засети с пролетни култури. Само за кратко време стопаните извършиха много старателно първа копан на 215 дка захарно цвекло и разредиха 600 дка слънчоглед.

Мюмюн **РАСИМОВ**

ПОВЕЧЕТО ОТ ЖИВОТНИТЕ СЕ ОТГЛЕЖДАТ В ЛАГЕР

ЛАГЕРНОТО отглеждане на животните в ТКЗС в село Зафирово е станало традиция, която се поддържа в кооператива от години насам. Всяка пролет през месец април в красивата местност „Кавака“ биват настанявани под леки навеси стотици животни. Те по цял ден пасат хубава сочна трева по широките горски поляни и пият чиста студена вода.

На този лагер стопанското ръководство настанява предимно животни от село Зафирово. Коларовските животни лагеруват в местността „Кариерата“ — също много богато на паша и на вода място.

Тази година в местността „Кавака“ от село Зафирово бяха настанени на лагер 160 юници, 50 крави, 300 шилета и 60 коча. 7 000 ярки от същото село бяха преместени в опразнените овчарници. Коларовската бригада настани на лагер в местността „Кариерата“ 80 юници за разплод и 600 шилета. 3 200 кокошки-носачки и 5 000 ярки бяха преместени в обори. По този начин почти всички животни на стопанството сега се отглеждат в лагер.

— Лагерното отглеждане на животните се оказа изгоден за нас начин — разказва заместник-председателят на ТКЗС др. Колю Рачев. — Прилагайки го широко, ние намалихме гледаческия апарат, спестихме много груб и концентриран фураж. Чувствително се повиши прирастът на животните.

Здравеопазването на животните на двата лагера е поверено на ветеринарния лекар д-р Йордан Тошев и на ветеринарния хигиенист Васил Кръстев — член на управителния съвет и отговарящ за животновъдството в стопанството.

Отблизо следи за реда и организацията в тях председателят на кооперативното стопанство др. Михаил Величков. По негово предложение бяха направени редица подобрения за оформянето на лагерите в угоителни участъци. Въпросът за лагеруването на животните е предмет на постоянна работа и контрол и в живота на общинския партиен комитет със секретар др. Кирчо Кирчев. Опитът на двамата най-добри гледачи-лагерници Димитър Йонков от село Зафирово и Велико Стоев от село Коларово е направен достояние на останалите гледачи от останалите ферми. Намерил е място той и в бюлетина, който издава комитетът.

Лагерното отглеждане на животните в ТКЗС в село Зафирово ще продължи до средата на месец октомври.

Никола **НИКОЛОВ**

ОПРАВДАВАТ ВИСОКОТО ОТЛИЧИЕ

В РЕЗУЛТАТ на постигнатите успехи през миналата година в борбата за изпълнението на производствения план и поетите задължения по останалите показатели, колективът от ДП „Фотография“ — Силистра стана носител на паспорта на трудовата слава и юбилейната значка.

Вдъхновен от успеха колективът на предприятието реши и тази година да не отстъпи от завоюваните позиции и оправдае високото отличие.

При план за петмесечието да реализират 34 977 лв те постигнаха до 18 май т. год. 36 000 лева. До края на месеца се очаква да постъпят в касата на предприятието допълнително не по-малко от 1 500 лева.

Радващите резултати са плод на задружния колектив. Сред имената на добрите работници обаче се открояват тези на външните снимачи Енчо Николов, Петко Лазаров и на отговорниците на клоновете в градовете Тутракан—Тодор Ганев и Дулово—Пенчо Бошнаков.

Постигнатата победа е ярък показател, че и тази година колективът ще си изпълни предсрочно годишният производствен план.

Неделчо **ИВАНОВ**

НАПРЕГНАТА РАБОТА В ЗЕЛЕНЧУКОВИТЕ ГРАДИНИ

В ЗЕЛЕНЧУКОВИТЕ градини на кооперативното стопанство в с. Сребърна работата не прекъсва през цялата година. През тези дни кооператорите и кооператорките от бригадите на Петър Гецов в Сребърна и Дичо Парушев в съставното село Ветрен плевят арпаджик, берат репички, зелен лук и други зеленчуци за пазара. Те вече продадоха на изкупвателните организации повече от 20 000 връзки зелен лук и чесън, 1 000 връзки репички, 1 587 кг спанак и други, от които в касата на кооперативното стопанство постъпиха още през първото тримесечие 878 лева.

До края на годината от зеленчуковите градини на площ от 630 декара е предвидено да постъпят по план 153 000 лева приходи, а печалбата да достигне 4 282 лева. По-голямата част от тези приходи — 90 400 лева, ще дойдат от доматите. Трудолюбивите градинари произведоха ран разсад и още на 18 април започнаха засаждането на ранните домати. Сега в зеленчуковите градини са засадени 120 декара ранни и 30 декара средноранни домати от сортовете „10 х бизон“, „Кечкемет“, „Триумф“ и други. На всички растения са поставени колове, окопани са с конска окопвачка в междуредията и в самите редове с мотика. Извърши се и пръскане с бордолезов разтвор против листните петна. Освен поставения в гнездото на всяко растение при разсаждането угнил оборски тор, доматите са подхранени и с по 15 кг амониева селитра на декар.

Голяма грижа създаде на хората отводняването на градината във Ветрен, която се намира в Балтата и беше залята с дъждовни води. Тъй като има подпочвени води, мястото трудно изсъхваше и се наложи градинарите да го отводняват с помощта на дъждовална машина „Марица“. Въпреки тази трудност обаче сребърци и ветренци не губят вяра, че ще получат средно от декар по 4 500 кг от ранните и 5 000 кг от средноранните домати. За целта те ще напръскат растенията още 5 пъти с бордолезов разтвор и ще ги окопаят 4-5 пъти, ще ги подхранят допълнително с амониева селитра.

Освен доматите, градинарите ще отглеждат през тази година 90 декара пипер, по 30 декара картофи, грах, фасул, арпаджик и други зеленчуци. За пръв път в кооперативното стопанство обработката и брането на пипера ще бъдат извършвани механизирано.

Сребърци са опитни градинари и са решили на всяка цена да реализират за кооперативното стопанство заплануваните приходи от този отрасъл, като вземат всички мерки за намаляване на разходите и увеличаване на чистата продукция.

Димо **ИВАНОВ**

ЩЕ ЗАСАДЯТ ТЮТЮНА ДО 23 МАЙ

ПРЕЗ тази година кооператорите от ТКЗС—Средище са планирали да отгледат 1 300 дка тютюн. От него е предвидено да получат 144 т продукция, 98 т от сорта „Остролист“ и 45 т от сорта „Харманлийска басма“. От тяхната продажба кооператорите очакват да получат 242 000 лв.

Средищките стопани много добре разбират, че тютюнът е култура, която носи най-голям доход от декар и която им осигурява най-високо възнаграждение. Нужно е обаче тя да бъде добре обработена.

За получаването на по-високи добиви и на по-качествена продукция от тази култура кооператорите помислиха още от зимата, когато започнаха подготовката за производството на разсад. Навреме го засяха и положиха много добри грижи за неговото отглеждане. Благодарение на това в началото на май той беше готов за разсаждане.

За да се получат високи добиви от тютюна той трябва да бъде засаден най-късно до края на май. В това са убедени кооператорите от ТКЗС—Средище и затова полагат всички усилия да завършат колкото е възможно по-скоро това мероприятие. Дните в първата половина на май бяха дъждовни. Но спреше ли за малко дъждът те веднага наскубваха разсад и отиваха на полето да го засадят. За това при план 1 300 дка до днес те успяха да засадят близо 1 000 дка. С това те се нареждат на едно от първите места в окръга.

Бригадата на село Посев и II бригада на с. Средище вече засадиха тютюна, определен им по план и в момента оказват помощ на останалите бригади в стопанството.

Сега, когато времето се оправи всички кооператори масово се включиха в това мероприятие. Всеки ден в стопанството се засаждат близо 100 дка с тютюн. Така най-добре ще се използва влагата от обилните дъждове. Стопаните от ТКЗС Средище не смятат да чакат последния срок за разсаждането на тютюна, а да го приключат най-късно до 23 май.

Георги **КИТАЕВ**

С голяма радост кооператорки от бригадата на Димитър Драганов от село Попина берат първите чушлета от парниковото производство.

Спимка: Стоян ТОДОРОВ

Дни на упорит труд

ДНИ наред черни облаци покриваха небето. Над земята се изливаха обилни дъждове. С тревога отправяха погледите си нагоре кооператорите. И ръководители, и механизатори, и полевъди с нетърпение очакваха времето да се оправи. Пролетниците поникваха и растяха. Но наред с тях поникваха и избуяваха плевелите. Посевите трябваше да се окопават и разреждат, да се спасяват от заплевеляване.

Но ето, че дълго очакваните хубави дни дойдоха. Облаците се изтеглиха и небето блесна ясно синьо. Земята изпръхна. И всички кооператори се втурнаха към полето. Небивал устрем обхвана и стопаните от с. Дичево. Под ръководството на завеждащ производствения участък Иван Ковачев и на бригадира Юсеин Шабанов те масово излязоха на полето. Първата им грижа беше да разредят слънчогледа. Това мероприятие те бяха започнали още в началото на май като използуваха промеждутъците от хубаво време в дъждовните дни. Това им позволи само за два дена те да завършат разреждането на всичкия слънчоглед, засят на площ от 1 200 дка. Веднага след това те приключиха с първото окопаване на тази култура.

В момента част от звената усилено разреждат захарното цвекло, което веднага след това окопават, а друга част разреждат тютюна. До днес в бригадата от 300 дка цвекло са разредени и окопани повече от 100 дка. По план трябва да се засадят 200 дка с тютюн. Близо 100 дка от него са вече засадени. Разсадът е готов и изнасянето му на полето продължава усилено. Трудолюбивите дичевски стопани ще вземат нужните мерки, за да може да завършат с неговото засаждане в близките няколко дни.

В тези дни на голямо трудово напрежение механизаторите оказват активна помощ на полевъдите. С ротационни мотики те окопават царевицата и я предпазват от заплевеляване. Близо половината от 2 100 дка засети с тази култура са вече окопани. Подготвили са и всичко необходимо за започване коситбата на люцерната.

Активно се включват на работа и кооператорите от лозарското и зеленчуковото звено на бригадата. Те разсаждат зеленчуците, окопават лозята.

Общо в цялата бригада всеки ден излизат на работа на полето повече от 170 човека. Със своя ежедневен труд те създават условия за получаване на високи добиви от пролетните култури през тази година.

Емил **ПРАХОВ**

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на
селскостопанските мероприятия
до 17. V. 1965 год.

ТКЗС	Разсаден тютюн 0/0	Разреждане зах. цвекло %	Разреждане слънчоглед %	I-во окопаване слънчоглед 0/0
Айдемир	17	90	65	100
Калипетрово	200	12	74	100
Бабук	31	100	15	100
Алфатар	33	82	60	96
Алеково	38	X	0	100
Ишитрково	34	0	53	5
Смилец	13	X	8	100
Попина	54	76	0	100
Сребърна	128	8	8	78
Ситово	34	35	18	22
Срацимир	52	32	29	91
Кайнарджа	29	X	43	90
Голеш	26	X	0	57
Средище	70	0	63	63
Тутракан	31	68	32	75
Нова Черна	154	57	95	100
Старо село	161	100	40	100
Белица	66	69	100	100
Главиница	43	0	30	83
Ст. Караджа	39	80	0	55
Сокол	53	43	80	94
Зафирово	57	32	42	32
М. Преславец	63	100	0	100
Дулово	54	85	20	50
Межден	41	15	51	100
Окорш	28	0	0	41
Секулово	70	25	30	15
Добротица	16	48	17	71
Чернолик	36	0	32	100
Паисиево	16	0	100	100
В-ко ТКЗС	43	43	37,1	72
ДЗС Силис.	X	X	X	X
„Н. Черна“	X	X	X	X
„Я. Забунов“	49	X	100	100
„Окорш“	11	X	0	40
В-ко — ДЗС	29	X	87	92
В-ко за окр.	42,6	43	37,7	73

Международна информация

ГЕОРГИ ТРАЙКОВ ПРИЕТ ОТ АЛЕКСЕЙ КОСИГИН

МОСКВА. Председателят на Министерския съвет на Съветския съюз Алексей Косигин прие вчера председателя на Президиума на Народното събрание на НР България Георги Трайков. Воден е бил приятелски и сърдечен разговор между двамата държавници.

Конгресът на гръцките студенти завърши

АТИНА. Тук завърши вторият конгрес на Националния съюз на гръцките студенти. Делегатите обсъдиха задачите на студентското движение в страната и начертаха програма за понататъшната борба за удовлетворяване на исканията на студентите. На конгреса бяха приети резолюции, в които решително се осъжда империалистическата агресия във Виетнам и Доминиканската република.

Въздушното пиратство на САЩ продължава

ВАШИНГТОН. Министерството на отбраната на Съединените щати съобщи, че ще бъдат възобновени въздушните нападения над ДР Виетнам. Както вече е оповестено, министерството на външните работи на ДР Виетнам публикува декларация, в която заяви, че нападенията на американски самолети изобщо не са били прекратявани.

Нови 700 милиона долара за агресията във Виетнам

МИНИСТЪРЪТ на отбраната на САЩ Макнамара публикува меморандум, в който се обяснява за какви допълнителни военни нужди ще бъдат изразходвани 700-те милиона долара, отпуснати неотдавна от конгреса. Както личи от меморандума, цялата тази огромна сума ще бъде използвана за продължаване на мръсната война във Виетнам.

САЩ и занапред ще помага на Южна Корея

ВАШИНГТОН. Завършиха разговорите между южнокорейския президент и президента на САЩ Джонсън. В публикуваното комюнике се казва, че САЩ и занапред ще оказват военна и икономическа помощ на Южна Корея за борба срещу националноосвободителното движение в Югоизточна Азия.

Реч на Фидел Кастро

ХАВАНА. Фидел Кастро заяви, че престъпните действия на САЩ в Доминиканската република разкриват истинското лице на американския империализъм. Той се изказа с възхищение за героичната борба на доминиканските патриоти против реакционерите и американските интервенти. Фидел Кастро говори на тържество пред випускниците на общовойсковото училище в град Матансас.

Елате, хиляди младежи...

Комсомолски устрем

НИ СЛЪНЦЕ ги спира, ни работа ги плаши... Лятото на 1959 година. Окръжна средношколска бригада прави изкопа за канализация на една от улиците в град Силистра.

Писмо

Климент ЦАЧЕВ

Обещах на теб да пиша, мамо,
и на всички от Хаинбоаз.
И сега, приседнал върху камъка,
мисля пак за село и за вас.

Знам, сега е жетва. По нивята
е зажарил дълъг, летен ден.
Мислите ти, бързи като вятъра,
мъчат се да дойдат пак до мен.

Може би си мислиш, че съм болен —
аз познавам твоя майчин страх.
И навярно вечер ти се молиш
да се върна в село жив и здрав.

Има много, много да ти пиша...
Странен ти е нашият живот.
В стаята писмото ще мирише
на земя, на здравец и на пот.

Работим. След работата пеем.
Чак сега разбрах какво било
свойте сили в общите да влееш —
във един градеж на нов живот...

ОТНОВО В БРИГАДИРСКИТЕ РЕДИЦИ

ВЪВ всички области на нашия живот младежта е била дръзновен и най-енергичен участник. Славните традиции на бригадирите от Хаинбоаз, Перник-Волуяк и Димитровград, на строителите от ТЕЦ „Марица-Изток" и Кремиковци са незаменим пример на трудов героизъм, на безпределна вярност към БКП, към нашия народ и социалистическата ни Родина. Младите строители на социализма заставаха на най-трудните места по високите скели, в основите на язовирните стени, по кооперативките полета. Те окичиха гърдите си с ордени и други трудови отличия за своите успехи.

Решението на Партията и на народното правителство — от месец юни 1964 година да се възстанови отново бригадирското движение у нас, бе посрещнато с голям възторг от младежта. Възникнало под непосредственото ръководство на БКП и лично на Георги Димитров, това движение и сега на новия етап от нашето развитие доказа своята жизнена сила. В бригадите участвуват стотици хиляди ентусиазирани комсомолци, от учащата се и трудова младеж. Само през 1964 година под бригадирските знамена се наредиха 352 700 младежи и девойки.

Шестият пленум на ЦК на ДКМС, проведен на 9 март 1965 година, набеляза конкретни решения за организиране на масово бригадирско движение. Те изразяват готовността на нашата комсомолска младеж да претвори в живо дело решенията на Осмия конгрес на БКП за по-бързото построяване на материално-техническата база на комунизма. На 11 строителни обекти в страната ще се изградят национални младежки бригади с участието на около 19 000 бригадири. За обекти на националните бригади са определени: Каскада „Сестримо", Каскада „Доспат-Въча", пътят Самоков—Говедарци — Мальовица, железопътната линия Червен бряг — Златна Панега, обиколният път Драгалевци—Алеко—Офелиите във Витоша и др. От Силистренски окръг през настоящата година ще работят на националните обекти 335 комсомолци: на ККЗ „Георги Димитров" — Варна, 1-ва смяна, от 1 юни до 1 юли, 150 служители; на ККЗ „Георги Димитров" — Варна, 3-та смяна, от 4 август до 4 септември, 100 средношколци; на железопътната линия Червен бряг — Златна Панега, 4-та смяна, от 13 септември до 13 октомври, 85 бригадири и бригадирки от селската младеж.

Участвувалите в бригадирското движение в окръга миналата година 1 500 младежи и девойки оказаха голяма помощ на ДКК „Нектар — Силистра и на ТКЗС по време на кампаниите. Затова тази година отново ще бъдат изградени окръжни и местни бригади. Те ще работят по 25 дни на смяна. В окръжните бригади ще участвуват 5 300 младежи и девойки, а в местните, изградени към всяко ТКЗС, около 4 500 комсомолци.

Бригадирското движение в окръга през тази година ще нарасне три пъти в сравнение с 1964 година, което изисква много добра подготвителна работа по неговото правилно организиране и ръководство. На първо място, комсомолските комитети и организации трябва да разгърнат широка политическа и разяснителна дейност, обезпечаваща участието на младежта в националните, окръжните и местни бригади с дълбоко разбиране и убеденост в обществената и икономическа значимост на бригадирския труд. В чест на 20-годишнината на бригадирското движение у нас да се организират събрания и митинги, вечери и тържества, срещи с партийни и стопански ръководители и с ветерани на бригадирското движение, тържествено изпращане на смените и др. Особено внимание да се отдели на запознаването на младежите и девойките с новите национални, окръжни и местни бригадирски обекти, с тяхното икономическо значение. На второ място, трябва да се осигури компетентно ръководство на бригадите, като за целта се отдели особено внимание на подбора и подготовката на бригадирските кадри. Към всеки градски, общински, заводски и ученически комитет трябва да се изградят бригадирски щабове, които да обезпечат компетентно ръководство на бригадите в националните, окръжните и местни бригади. За командири на бригадирските щабове да бъдат издигнати активни комсомолски дейци, талантливи и трудолюбиви момци и девойки. На трето място, комсомолските комитети и бригадирските щабове, съвместно с управителните съвети на ТКЗС и общинските народни съвети, трябва да осигурят обекти за работата на бригадирите. Да осигурят компетентно техническо ръководство и строга ежедневна отчетност на бригадирския труд. Важно условие за успеха на бригадите е добре да се организира съревнованието на базата на изпълнението на трудовата норма. Но успоредно с това много важно условие през свободното време е да се създаде приятен, полезен и съдържателен живот в тях. Там трябва да се прояви младежкото творчество. Всеки ден да се посреща с нещо ново, по-интересно, непознато за комсомолците. Цялата трудова, политическа, културно-масова и организаторска дейност да се провежда под девиза „Двадесет години под знамето на хаинбоазци — строим за народната Република"!

Тодор МИЧЕВ,
командир на окръжния
бригадирски щаб

РАЗКАЗВАТ УЧАСТНИЦИТЕ В БРИГАДИРСКОТО ДВИЖЕНИЕ

Йорданка Абаджиева

СЕДЕМНАДЕСЕТ години изминаха от оня ден, в който група ентусиазирани младежи и девойки от Силистренския край заминаха за националната младежка бригада на похода „Хаинбоаз".

Като сега се спомням деня — беше 25 август 1947 година. Рано сутринта с куфари се отправихме към пристанището. Там се бяха събрали наши близки, дошли да ни изпратят. Капитанът погледна за последен път часовника си, а това бе предупреждение, че е готов да тръгне. Започнаха прегръдките, букетите от свежи цветя, заръките на майките да се обличаме... Махахме от палубата ръце: „Довиждане, Силистра, ще се върнем достойно представили своя хубав крайдунавски град". Корабът се отдели от пристанището, а мислите ни вече ни пренесоха в китния балкан, където отивахме да отдадем своите млади сили.

В Русе се присъединихме към русенската група. Във влака започнаха запознавания, разговори. Сутринта пристигнахме на обекта. А вечерта — лагерният огън и първата вечерна проверка.

Силистренската група се стремеше да бъде за пример във всяко отношение сред останалите отряди и чети. Избрана бях за ядрова командирка. Всички завиждаха на задружния живот и упоритостта на моето звено.

Дните минаваха бързо, наближаваше срокът за предаване на обекта, а имаше още доста работа. Тогава в нас възникна инициативата да създадем така наречените летящи бригади. След вечерна проверка, вместо да почиваме, ние отивахме на обекта, където работехме до към един-два часа през нощта. Ръцете ни, дотогава непипнали кирка и количка, станаха груби, лицата загоряха и закалката дойде. Сами се чудехме на своята упоритост.

Останаха няколко дни. Чести дъждове заваляха, есента чукаше по балканските чукари.

Шести ноември 1947 година. Последен ден в лагера. По гърдите на много бригадири блестят отличията за тяхната упоритост. Идва и моят ред — окачват ми значката „ударник", а ръцете ми треперят от вълнение, не мога да поема картата. Командирът Христов сърдечно стиска ръката ми и ми пожелава още много успехи в живота. Една силна ръка ме разтърсва цялата: „Ха да ти е честито" — поздравява ме нашият любимец Тома Атанасов.

И отново на път. На площада в родния град са се събрали стотици граждани и близки да приветствуват младите строители на социализма — бригадирите от прохода „Хаинбоаз".

Много години изминаха оттогава, но когато си спомня за този славен бригадирски живот, пред мен ярко се откроява картината: щаба, палатките, реката, която тече до самия лагер и сияйните изпълнени с ентусиазъм бригадирски лица.

Георги Михайлов

ПРЕЗ пролетта на 1948 година беше сформирана националната младежка бригада „Христо Ботев" за работа на новостроящата се линия Самуил—Силистра. В първата смяна бившата Силистренска околия беше представена с близо 150 младежи и 12 девойки.

Бригадирското движение, ръководено от ЦК на ДСНМ, имаше вече своя двегодишна история и мнозина младежи бяха участвували в националните обекти на Хаинбоаз, Перник— Волуяк и другаде, но въпреки това записването на младежите за националната бригада вървеше трудно. Самите младежи се отзоваваха с ентусиазъм, но съществуваше пречка от страна на родителите, които се отнасяха с известно недоверие към това младежко дръзновение. И все пак в началото на април отрядът беше сформиран и избра за свой патрон името на легендарния добруджански революционер Дочо Михайлов. С това име силистренските младежи и девойки участвуваха в бригадирското движение и в следващите смени на 1948-1949 година.

Помня — беше облачно, кално време, когато камионите спряха на лагера край село Китанчево. Бараките бяха не дотам приветливи, наровете незастлани. Щабът на отряда се събра на кратко съвещание да прецени положението. Едва скривахме разочарованието си от обстановката. Първото и найважно решение бе да вземем мерки за създаването на елементарни условия на живот, за да не се допусне отчаяние сред бригадирите. Но бригадирите не униваха, а се държаха като истински комсомолци.

За кратко време наровете бяха застлани със слама, бяха раздадени одеала и дрехи, бяха раздадени дори и шинели, защото беше още студено. Но какви шинели бяха това — някой би ни помислил за някаква разбита армия. Но под шинелите туптяха дръзновени сърца, а в очите се разискряха пламъци. Лагерът не стихваше от песни и смехове.

На другата сутрин се строихме с кирки и лопати и се отправихме към насипа „Лъвино", който беше на около четири километра от лагера. Първия ден нормите не бяха изпълнени, но в следващите дни те се и преизпълняваха, въпреки че дневно извървявахме осем километра през гориста местност.

Песента беше постоянен спътник на силистренските бригадири. Пеехме, когато отивахме на работа, пеехме, когато се връщахме, пеехме, когато ни беше най-трудно, пеехме, когато ни беше радостно.

Запристигаха родителите на някои от бригадирите и заварваха своите синове и дъщери обгорели от слънцето и вятъра, бодри строители на бъдещето.

Така неусетно минаха двата месеца на нашия бригадирски живот. Но и след нас околността на Китанчево, Лъвино, Руйно, Богданци и Самуил продължаваше да кънти от бурния живот на настъпващото безпрепятствено социалистическо строителство.

Вдигнете кирки, знамена...

★ Мечтите мамят, скрилят и привличат... *(Снимката вляво)* 25 август 1947 година. Още малко и корабът ще отнесе по тихите води на Дунава групата ентусиазирани младежи и девойки от силистренския край за Русе. А оттам с влак — за националната младежка бригада на прохода „Хаинбоаз".

★ „Този ден поработихме здраво.
Ризите ни лепнат на гърба".

(Снимката в средата) Преди да се приберат на лагера край лумналия огън, група бригадири от Силистра, участници в строежа на железопътната линия Самуил — Силистра, през 1948-1949 година, са решили да оставят завинаги жив спомена от славното бригадирско лято в обектива на фотоапарата.

★ Тук младостта скалите победи... *(Снимката вдясно)* 1948-1949 година. Никой не е мислил, че в това пусто място край село Руйно някога ще минава влак, но ето ние сме тези, които ще го докараме... И го докараха.

Чрез правилна агротехника към по-големи успехи

ПО ПОКАНА на окръжната лекторска група при Окръжния комитет на Отечествения фронт, преди един месец в нашия окръг гостува др. ДИМИТЪР ПРОДАНСКИ — старши асистент при Катедрата по лозарство при Висшия селскостопански институт „Георги Димитров“ — София и лектор от Ниционалната лекторска група.

След като посети някои стопанства от окръга, той сподели впечатленията си от тяхната работа в областта на лозарството, които поместваме по-долу.

В СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ и особено в неговата крайдунавска зона има добри условия за развитието на лозарството. Тук много добре се развива десертното гроздопроизводство. Наред с „Болгара“ и „Перл дьо Ксаба“, трябва да се застъпят и някои от другите десертни сортове като „Кардинал“, „Тракийски мискет“ „Юбилей“ и „Дунавски мискет“. Това ще разнообрази десертния асортимент и ще донесе допълнителни доходи на стопанствата в окръга. Кооператорите от Силистренски окръг са постигнали не малко успехи в лозарството. Те имат установени традиции при отглеждането на лозята. Средните добиви от лозарството обаче в редица стопанства са под тези на страната. В значителна степен това се дължи на неправилната и ненавременната агротехника.

Всеизвестни са успехите на айдемирските кооператори. Но в ТКЗС — Айдемир при някои основни мероприятия като резитбата се допускат много съществени слабости. Агрономите от това стопанство недостатъчно добре са оценили ролята и значението на това мероприятие. В зависимост от сорта и условията на отглеждане, в страната е възприета в повече случаи резитба „Гюйо“ с една или две плодни пръчки, на които да има от 10 до 16-18 видими очи. В ТКЗС Айдемир са нарушили тези изисквания като са допуснали резитби с по 4 до 5 плодни пръчки, които имат от 4 до 10 видими очи. За чепове трудно може да се говори както в младите, така и в старите лозя.

Специалистите считат, че по такъв начин ще получат по-голямо натоварване и по-високи добиви. Работата е там, че с една или две плодни пръчки и съответен брой чепове, ние не можем да осигурим достатъчно очи на главина и подсигурим трайни и висококачествени добиви. Много важно в случая е правилното разпределение на очите по главината. При тяхната резитба главината е вдигната значително високо и се затруднява загребването. От друга страна, значителен брой пръчки са изправени (лозята изглеждат като подстригани) и по силата на поляритета ще се развият само горните пъпки. В крайна сметка процента на нормално развилите се очи и летораслите ще бъде по-малък, с всичките обаче лоши последствия от тази резитба. Още по-критично е положението при младите лозя. Тези, които са на втора или трета година на повечето от тях са оставени две плодни пръчки или стрелки, без чепове. Ако при старите лозя може да има известно оправдание как то изтъкват другарите, то как те ще обяснят тази резитба при младите лозя. На място посъветвах другарите да коригират резитбата като във всички случаи оставят най-малко по един чеп. Стремежът да се получи по-рано грозде не е неправилен. В опитната база на катедрата ние също провеждаме подобни мероприятия, но при условия на висока агротехника и правилна резитба. Затова в никой случай да не допуснем отслабване на главината и нейното издигане. Точно това изпускали в предвид другарите от Айдемир.

В ТКЗС — Калипетрово за разлика от Айдемир е извършена правилна резитба. При тях допуснатите грешки са много малки и се отнасят предимно до избора за плодна пръчка и местоположението на чепа. В Калипетровския кооператив се допускат други слабости, от които обаче не са застраховани другите стопанства. Лозята в това стопанство в значителна част от тях са силно затревени от троскот. Въпреки това все още не беше извършена и първата копан. Ако не се вземат сериозни мерки против този опасен за лозята плевел, много трудно ще се получат високи и качествени добиви. Поради липса на ефикасни химически средства, най-сигурната борба против него са летните обработки на лозята. Но не една или две, а според нуждата. При засаждането на лозята в Калипетрово се допускат съществени слабости. Подготвените лозички за засаждане се оставят с едно видимо око или без него. При засаждане на нови лозя, младата лозичка трябва да се реже на две видими очи. Това правило да се спазва много строго. От друга страна, корените се подрязват на 1-2 см., а се копаят големи дупки. При положение, че мястото е риголвано, добре подготвено (както беше в случая) и корените се режат на 1-2 см, изкопаването на големи дупки, икономически и биологически не е оправдано. Това са излишни разходи на труд. Засаждането в големи дупки е по-правилно, но то изисква и съответна подготовка на корените. Също така при тази добре изравнена площ най-икономически изгодно е засаждането да стане с хидробури. Изследванията показват, че засаждането чрез хидробури е не само най-икономично, но прихващането е най-добро. Всяко стопанство е в състояние да се подготви за подобно засаждане.

Изтъкнатите слабости се допускат не само в тези две стопанства. Заплевеляването на площите, неправилната резитба, липсата на инициатива за най-икономически изгодно провеждане на едно или друго мероприятие, все още намират широко място в нашата практика. Ръководствата на стопанствата и по-специално специалистите не водят докрай борба за навременно, правилно и качествено изпълнение на агротехническите мероприятия. От друга страна липсва стремеж към задълбочен анализ на организационно-икономическите мероприятия.

Борбата за високи и трайни добиви изисква упорита борба, внедряването на най-новите постижения на науката и практиката. Начело на тази борба трябва да стоят специалисти.

ПРЕД АБИТУРИЕНТСКИЯ БАЛ

Облечете се красиво

ПОСЛЕДНИЯТ училищен звънец е ударил и за абитуриентките завинаги се затваря вратата на училището, за да се открие пред тях широкия път на живота. Много са вълненията и тревогите на младежите и девойките в тези дни. По какъв път ще тръгнат, как ще устроят живота си, какво им предстои? И наред с това не малко ги вълнува и въпросът за бъдещото им облекло — тези въпроси вълнуват и техните майки, близки.

Ученическата престилка ще остане само спомен. Но как да се облече младото момиче, току-що напуснало училищната скамейка? Младостта сама по себе си е красива. Кой не би се възхитил от свежата кожа на младото лице, от буйната коса, от блестящите очи? И тази именно свежест и специфична младежка красота трябва да се запази при подбора на облеклото. Току-що хвърлила ученическата престилка, девойката още няма изработен вкус, няма създадени навици при избор на плата, цвета и кройката на дрехите. И затова някои девойки лесно се впускат в крайни модни увлечения, които водят до безвкусица.

Абитуриентският бал съвпада с настъпването на лятото и това трябва неминуемо да се отрази при подбора на дрехите. Различните видове найлонови материи, едноцветните тафти, леко десениранитe емпримета са най-подходящите платове за първата празнична рокля на девойката. Но при всички случаи младата девойка трябва се насочи към светлите тонове. Колкото по-семпъл е моделът, толкова по-красива ще бъде роклята. Силно набраната пола е не само красива, но и удобна и практична. На младата девойка подхожда модел, който подчертава тънката моминска талия. Облеклото на младото момиче трябва да бъде подходящо при различните случаи: бялата блузка, шемизетката или деколтираната блуза стои винаги добре при всички случаи. И ако се носи с тъмна пола плисирана, права, разкроена с нея може да се отиде на театър, на гости и другаде.

Най-подходящи цветове за облекло на младото момиче през лятото са светлите и по възможност памучни и ленени материи, за да могат полесно да се перат и гладят.

За ежедневното си облекло момичето трябва да подбира преди всичко дрехи от две части — пола и блуза.

Що се касае до допълненията към празничната рокля, младото момиче ще бъде още по-красиво, ако обуе официални обувки с ток, макар и не толкова висок, а богат избор на такива има в достатъчно количество по магазините в града ни. Тук трябва да се има предвид, че на младото лице, на свежия тен, на стройното моминско тяло не подхождат тежките гердани, обиците, блестящите украшения. Един ред дребни перли или някоя тънка верижка около врата също могат красиво да го допълнят. Една бяла неголяма чанта чудесно може да допълни тоалета. Някои девойки прекаляват с носенето на накити и всевъзможни други украшения. Ако роклята, блузата или костюмчето са с копчета най-много би могло да се сложи една подходяща брошка вляво между рамото и деколтето.

За косата, която има естествен и хубав цвят в никакъв случай не трябва да се избира сложна и неподходяща за възрастта прическа. Добър съвет по този въпрос девойките могат да получат от добрите и опитни фризьорки при ТПК „Дунав“.

Девойката трябва да възпитава в себе си вкус към красивото облекло, към красивите допълнения към него, но всичко това трябва да бъде с мярка, съобразено със специфичните качества на девойката, на нейния начин на живот, на задачите, които ѝ предстоят в обществото.

Маргарита КЪНЕВА

В новия магазин

ОТ НЯКОЛКО години работи като продавач в магазина на с. Вокил др. Хюсеин Илязов. Отначало магазинът се помещаваше в стара срутена сграда. Преди година и половина той бе преместен в новопостроеното помещение. Новата обстановка от сърце зарадва Хюсеин и той реши да поддържа образцов ред и хигиена, както в магазина така и в складовете си. При него сега многобройните купувачи винаги могат да си вземат желаните текстилни и хранителни стоки.

Положените от Хюсеин усилия не отидоха напразно. За първото тримесечие на т. г. вместо 46 000 лева той успя да реализира 50 000 лева. През второто тримесечие той трябва да продаде стока за 37 000 лева, а само до 1-ви май имаше реализирани 14 000 лева.

Постигнатият успех е добра основа за Хюсеин в борбата му за предсрочно изпълнение на годишния план.

Найден ЙОТОВ

ПЪРВЕНЦИ В СЪРЕВНОВАНИЕТО

МНОГО добри грижи полагат за поверените им животни кравarите от с. Белица. Стремят се да ги нахранят и напоят добре, винаги в определеното време, да поддържат помещението им чисто, да ги запазят от болести. На добрите грижи кравите се отплащат с голяма и непрекъснато увеличаваща се продукция. Голямото количество добито мляко през първото четиримесечие на тази година позволи доячите от село Белица да се наредят на първо място между доячите от цялото стопанство в съревнованието, което се води между тях. Те бяха наградени от управителния съвет на кооператива.

Планът за кравето мляко на фермата тази година в сравнение с 1964 година бе повишен с 95 тона. Това не смути трудолюбивите доячи. Напротив, те мобилизираха своите сили за предсрочното му изпълнение. И те успяха за първото четиримесечие на годината да надоят вместо 152 т 186 т мляко. С това планът за четиримесечието беше изпълнен 122 на сто, а планът за годината 37 на сто.

Най-висок млеконадой постигна доячът Симеон Димитров. От своята група той надои 15 тона вместо предвидените 9 и изпълни плана си 166 на сто. А доячите Злати Иванов и Йордан Драганов при план да надоят 16,5 т надоиха 22,6 тона.

Добри грижи полагат за животните и гледачите на юници — Петър Иванов, Гено Иванов, Иван Маринов и Иван Черников. Според плана те трябва да добият за годината 90 т мляко. За четиримесечието обаче те добиха 55 т, с което изпълниха годишния си план 61 на сто. Това показва, че до края на годината те ще добият много повече мляко от предвиденото по план.

Хвала на такива доячи! Нека всички животновъди от стопанството следват техния пример.

Нако КАЛИНОВ

ПРЕД ПЕТИЯ КОНГРЕС НА ТПК

ГОТВЯТ СЕ ЗА ДОСТОЕН РАПОРТ

НАБЛИЖАВА забележително събитие в живота на трудово-производителните кооперации. От 22 до 24 юни ще се състои Петият юбилеен конгрес на трудово-производителните кооперации, на който ще се отчетат завоюваните от тях успехи през последните четири години. Същевременно делегатите на многохилядната кооперативна армия ще набележат нови, по-големи задачи, за още по-бърз подем на кооперативната промишленост.

На неотдавна проведената окръжна отчетно-изборна конференция на Окръжния съюз на ТПК бяха избрани 13 делегата, които ще вземат участие в работата на конгреса. Още преди провеждане на конференцията, а и от самите изказвания пролича ентусиазмът и готовността, с която се готвят производствениците да посрещнат предстоящият когрес.

Подготовката за това изключително събитие в живота на кооператорите започна още с настъпването на първото тримесечие на тази година. По цехове, отдели, бригади и работилници закипя надпревара за преизпълнение на плана и обещанията. Вниманието на производствениците сега е насочено преди всичко към повишаване производителността на труда, към по-бързото и качествено извършване услугите на населението и разширяване производството на стоки от децентрализования фонд.

Особена грижа полагат кооператорите за непрекъснатото подобряване качеството на промишлените изделия и извършваните услуги на гражданите, защото всички разбраха, че по здравината, трайността, външният вид и техническото съвършенство на продукцията се съди за икономическото равнище, за културата на производството, въобще за нашата работа.

Само до празника на труда 1 май т. г. в сравнение със същия период на миналата година са произведени сладкарски изделия в ТПК „Дунав“ в повече с 5 000 броя, ушито е облекло по поръчка в повече на 1 200 души, поправени са обувки и извършени поръчки на повече от 800 клиенти, почистени дрехи в отдела химическо чистене в повече на 1 380 граждани, без всякакви рекламации. В ТПК „Метал“ бе изработена тръбна мебел най-различни нови модели за нуждите на търговията в страната за 123 000 лева. Само след няколко дни всяка домакиня ще има възможност срещу 18 лв да закупи от магазините в града ръчна пералня „Спътник“, производство на ТПК „Метал“, която само за 1 минута с 3-4 л вода и 1-2 лъжици сапун идеално изпира до 2 кг пране, а ТПК „9-ти септември“ за пръв път изработи и пусна на пазаря нови производи — най-различни размери огледала, рамки, корнизи, мебели и други и завърши обзавеждането на новия хотел.

В изпълнение на 184-то Министерско постановление за задоволяване битовите нужди на населението само през първото тримесечие са открити нови 8 работилници за услуги, от които в селата 4 с 19 производственика.

Всичко това допринесе, щото планът за 4-те месеца, общо за кооперативната промишленост да се изпълни със 109 на сто в т. ч. за ишлеме и други 115 на сто. За първото тримесечие е изпълнен плана и по останалите показатели.

За високи постигнати успехи в изпълнение на обещанията в чест на 20-годишнината от социалистическата революция и в навечерието на Петия конгрес, ОС на ТПК бе удостоен с паспорта на трудовата слава и юбилейната значка. Със същото звание бяха удостоени и колективите на ТПК „Дунав“, ТПК „Метал“ и ТПК „Нов живот“ — Тутракан както и 25 бригади и 40 производственика.

В чест на Конгреса освен мероприятия по изпълнение на производствената програма в кооперациите се провеждат редица физкултурни прояви като футбол, баскетбол, лека атлетика, тенис на маса и др., в които участвуват повече от 200 кооператора.

На хор „Дунав“ при ОС на ТПК, който е лауреат на Втория републикански фестивал се пада голямата чест да открие конгреса и изнесе концерт пред делегатите, за която цел сега кипи трескава подготовка.

Всички колективи на ТПК сега с нова сила подемат съревнованието. Даденото обещание на отчетно-изборната конференция — плана за I-то полугодие да бъде изпълнен 10 дни предсрочно, се превръща в дела, и ние сме уверени, че делегатите с гордост ще рапортуват на Конгреса.

Подготовката на Петия конгрес се превръща в широка проверка на всичко, което е постигнато досега и което следва да се направи, за да се изпълнят докрай задачите, поставени от Партията пред трудово-производителните кооперации. Кооператорите са вдъхновени, защото знаят, че Конгресът ще открие пред тях още по-слънчеви перспективи на развитие.

Ст. РАДЕВ
председател на Окръжния съюз на ТПК

Съобщение

Продават се 18 обзаведени пчелни кошера „Даданблат“ и 30 нови празни. Цени износни.

Иван Маринчев
с. Поддес,
Силистренско

ЗА НУЖДИТЕ на населението с помощта на машини „Фрезери“, СП „Млекопреработване“ тази година ще произведе над 50 тона сладолед.

НА СНИМКАТА: Майсторът Илия Недков, заедно със стажанти от I политехническа гимназия изработват ежедневно по 500 килограма сладолед. Освен това те подготвят сметана, кисело и прясно мляко, а така също и плодово мляко.

Снимка: Стоян Тодоров

ЦЕХ НА КРАСОТАТА

НА ПРЪВ поглед нищо не ти подсказва, че в това дълго и ниско помещение — цеха за фина керамика на Промкомбинат „Камъшит“ — Силистра, работят четиридесет мъже и жени. В това се убеждаваш, когато се срещнеш с тях на работните им места. Тези замислени и мълчаливи създатели на хубавото, в чиито зеници гори пламъкът на благородната надпревара, надигат глави, за да те поздравят, но пръстите им не престават да се движат. Дълбоко в душите си те виждат бъдещия предмет — неговата форма, външността му, радостта на купувачите, които непрекъснато търсят производството им, за да украсят своите домове с нови сервизи, вази и подноси. Един цех, в който работниците са на колективна норма и на чиста продукция, те посреща с тишина, а не с трясък на машини със своята своеобразна обстановка от глинени изделия, дървени полици, бои и електрически пещи.

Първото отделение е на точарите. Десет души майстори стоят на високи столове и спокойно източват отделните предмети на грънчарските колела, движени на ток. Някъде към средата е прочутият айдемирски грънчар бай Сава Стоянов, носител на званието „Най-добър в професията“. В момента той източва пепелници за Австралия.

— Тайната на нашето грънчарско изкуство се състои в опитността и сръчността на окото и ръката — казва бай Сава. — Процесите при нас, за разлика от други предприятия, както виждате, са само ръчни.

От двете му страни източват други предмети младите точари Риза Хабилов и Димо Енчев. Риза е завършил двегодишно училище по керамика в Троян, а Димо е овладял и художествената декорация в цеха. В това отделение влага своя труд и председателят на профгупата, петдесет и четиригодишният бай Илия Василев от Стрелково. Той, Драгни Савов и Маню Петров източват сервизи — захарници за Чехословакия.

През незатворената врата на точарското отделение се влиза в отделението на шарачките. Това е чисто женско отделение. Виждаш да стоят зад станоците само жени, които дълбоко вглъбени в работата си, полагат предвидените им бои с червени гумени тумбички. Тук предметите добиват истинския си външен художествен вид. Толкова много сервизи, вази, чаши и саксии са минали през нежните пръсти на жените.

Възпълничка жизнена жена полага бои върху един предмет сръчно и с много голямо умение. Това е ударничката на комунистическия труд Мария Кабаиванова. Тя е постъпила в този цех на работа още при основаването му, преминавайки едно предварително обучение по тази специалност в София и Троян. Със своята отзивчивост, весел характер и опит тя е душата на колектива. Такива като младите работнички — шарачки Фатме Хюсеинова и Ветка Добрева има какво да научат от Мария и тя винаги се отзовава, когато я запитат за нещо във връзка с работата.

Най-трудна е тук професията на пекарите. Три електрически пещи и една, която се поддържа с дърва, постоянно изпичат произведените от другите отделения предмети. Колко е отговорна работата на носителя на Паспорта на трудовата слава Петър Жеков, на Бедри Кадиров и Георги Антонов се вижда от наредените по масите глазирани саксии, кани и чаши, които чакат ред, за да бъдат отново наредени в пещите и изпечени до 1 000 градуса температура. Тогава те ще проявят цветовете си, положени върху тях от шарачките и ще минат при глазурачката Гинка Жекова и окачествителката Иванка Цонева, за да бъдат опаковани и изпратени на местопредназначението им. Не само за вътрешния пазар, а и за чужбина — в Италия, в Англия, в Ирак, в Малта, в ГФР, в Полша и т. н.

С право този цех е наречен от работниците на предприятието „цех на красотата“. Между красивото в душата на колектива му и прекрасните предмети, които той изработва почти няма никаква разлика.

Никола НАНЕВ

— СЕДМИЦА НА БЪЛГАРСКАТА КНИГА

17 — 24 МАЙ

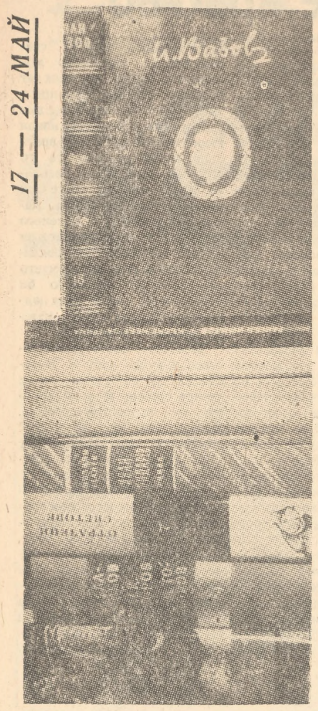

Наш всекидневен другар

НИЕ ТРУДНО бихме могли да си представим ежедневието си без нея—българската книга. Онова пълнокръвно ежедневие, което живее нашата Родина чрез пулса и ритъма на строителните площадки и заводите, на кооперативните поля, на безбройните училища. Защото българската книга е неотменим съветник и вдъхновител, другар и учител в нашия неспирен възход към бъдещето. Тя е неотменима частица от нашия многостранен и богат растеж.

Ние се развиваме,като чувствуваме нейната близост, в някои моменти изключително нужна на всички. Затова тя ни е насъщно необходима. Тя, която ни въвежда по-дълбоко в проблемите на нашето съвремие, като прави полесно разплитането на неговите възли; която всекидневно ни поднася вдъхновените стихове на поетите; която ни връща към нашето героично минало, за да почувствуваме по-близо до себе си подвига на поколенията.

Тя—българската книга, е нужна на всички.

Това диктува нейните тиражи от година на година да се увеличават с бързи темпове.Само едно сравнение може да потвърди по-силно от всичко колко нужна е нашата книга на новите хора на нова България. През 1939 година на глава от населението се е падала само една книга, само една; през миналата година тази цифра е очетворена. За двадесет години нашето книгоиздаване е извървяло един голям път.

През годината една от седмиците й е отредена на българската книга. За да отдадем почит към нейните автори, издатели, разпространители...

Говорят цифрите

☆ През 1939 година в нашата страна са излезли от печат 2 170 книги с общ тираж 6 480 000, като средният тираж на една книга е 3 000. През 1964 година в България са излезли 3 770 книги с общ тираж 36 070 000, като средният тираж на една книга е 9 560.

☆ През годините на нашето социалистическо развитие общият брой на преведените книги е 9 840 с тираж 78 549 000. От тях съветските книги възлизат на внушителната цифра 7 134.

☆ След Девети септември произведенията на Ленин у нас имат 159 издания при тираж 2 388 000.

☆ След Девети септември произведенията на Иван Вазов са излезли в тираж 2 129 000, на Елин Пелин—в 1 535 000, на Йордан Йовков—в 585 000.

★ За 70 години до Девети септември съчиненията на Христо Ботев са излезли в 66 издания с общ тираж 250 000 екземпляра, а след Девети септември до 1964 година включително те се пускат в 36 издания с общ тираж 461 000.

НОВИ КНИГИ

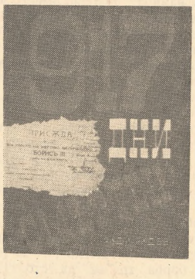

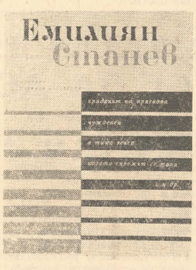

УТРЕШНИЯТ ДЕН НА НАШАТА ЛИТЕРАТУРА

ВИНАГИ, когато се е заговаряло на тема млади писатели, е възниквало затруднение да се конкретизира съдържанието на понятието млад писател. Не случайно известният съветски поет Николай Грибачов в една своя статия се спира специално на този въпрос. Според него „днешните млади писатели" — това са поначало млади хора, ново, всестранно образовано поколение, получило достъп до съкровищницата на световното изкуство от най-ранни години. Те са гордост и надежда наша.

Обръщайки поглед към литературното творчество на оная част от писателите, които основателно или по силата на инерцията все още у нас продължават да наричат млади, аз мисля, че думите на съветския поет с пълно основание са валидни и за тях. Художественото им творчество убедително доказва, че расте и възмъжава надеждно поколение от талантливи поети, белетристи, литературни критици. В този смисъл младостта не е само възрастов белег, но преди всичко синоним на неспокойство, на благородно недоволство от постигнатото, порив към неотъпкани творчески пътища и непокорни върхове.

Преодоляването на догматическите ограничения, лакировката и украшателството, завещани от времето на култа към личността, постави в нашата художествена литература началото на един плодоносен обновителен процес. Появиха се произведения, в които новият човек е представен с истинската сложност на душевността му, с извисен нравствен мир. И в предните редици на този обновителен процес стоят свежите попълнения от писатели.

Героят на младата ни литература е наследник на всички ония революционни добродетели и завоевания, натрупани от неговите предшественици в десетилетни сурови борби. Той е активен строител на обществото, в което живее, гражданин, търсач и откривател на нови истини, всестранно развита личност, човек със съвременно светоусещане. В този смисъл съвременната тема заема централно място в творчеството на младите писатели. Нашето време разкрива добри възможности за смело новаторство, за широка и свободна, нескована от догматични ограничения творческа изява, за разнообразие на стиловете, направленията и жанровете.

Внимателно вглеждане в отделния човек, ярко изявена чувствителност към неговите мисли и вълнения, придружени от една активна грижа за съдбата му — ето достойнствата, с които младите писатели не могат да не се гордеят. Тъкмо това им създава предусловията за приобщаване към сложния свят на нашия съвременик, за смели експерименти. Те трябва да разчистят пътя към неразгаданите тайни на човешката душевност и нови области на неговото битие.

Лириката, поради характера на жанровите си особености, всякога е била своеобразен и най-чувствителен барометър на промените в целокупната психика на времето, в обективния процес на развитие на обществото. Още на времето Белински посочи, че предметът на изображение тук няма сам за себе си цена, защото художественото съдържание на произведението се определя от творческия ъгъл, под който той се усвоява от твореца. Лирическото произведение е плод на мигновено настроение, изблик на чувства, вълнения, но в тази микроскопична синхронност е кондензиран огромен заряд от атмосфера и идеи на епохата.

Трудно е да се обхване свежата многозвучност от поетически гласове, които се вляха в нашата поезия напоследък. Многозвучие от теми, от оригинални творчески концепции, от индивидуалности, от експерименти. Тъкмо с тия си качества поезията на младото попълнение е близка до читателите, тя е търсена и обичана, в нея те намират отклик на духовните и естетически потребности. В областа на белетристиката палитрата от нови имена е по-бедна.

Какво е характерно за творчеството на свежото белетристично попълнение днес? Преди всичко, според мен особено съществен е фактът, че най-обещаващите от тях живеят и работят в провинцията, всред непрекъснати контакти и общуване със своите герои. И още—с една твърде богата трудова биография. Тия млади хора идат в съвременната ни белетристика с нов заряд от жизнени наблюдения, теми, конфликти, с нови художествени открития, с нови решения на стари жизнени конфликти.

Литературно-критическата смяна се изяви с много неспокойство за съдбата на критика и критиката, което намери израз в цяла поредица от темпераментни статии, литературни портрети, дискусионни статии и литературно-критически сборници.

Младостта е залогът за утрешния ден на всяка литература. И ние се надяваме, че днешното младо попълнение литературни творци ще се окаже на висотата на изискванията, които предявяват към него времето и народът.

Иван САРАНДЕВ

ДОБЪР ПРИЕМ

РАЗПРОСТРАНЕНИЕТО на българската книга с всяка изминала година бележи все по-големи успехи. През 1954 година в страната са разпространени книги за 4.9 млн. лева, а през 1964 година за 11.4 млн. лева. Само за десет години разпространението на българската книга се е увеличило близо два и половина пъти.

Интерес към книгата се създава у най-широки слоеве от населението. С всяка година читателският кръг се разширява, нараства компетентността, променят се вкусовете на българския читател. В съвсем кратко време нашите издателства навлязоха с размах в сферите на научната литература. Сега ежегодно излизат стотици книги техническа, медицинска, селскостопанска литература и те намират добър прием от специалистите, които придобиват навика да се обръщат към българската научна книга.

Партията и правителството отделят голямо внимание на книгата. Всяка година се предоставят средства за разширяването на книжарската мрежа. Така през 1957 година в страната е имало 559 книжарници, през 1960 година те са били 893, а в началото на настоящата 1965 година цифрата е нараснала на 1 190, от които 760 в градовете и 430 в селата.

Резултати от нашия математически конкурс

МАТЕМАТИЧЕСКИЯТ конкурс, организиран от нашата редакция вече приключи. Радостен е фактът, че тази проява, имаща за цел да съдействува за изпълнение решенията на ОК на БКП по въпросите на образованието, и конкретно по математика, среща добър прием сред учащите се в окръга.

В трите кръга на нашия конкурс участвуваха много ученици от осми и единадесети клас. Трябва да се изтъкне, че в сравнение с миналата година, сега броят на участниците от селата е чувствително по-голям. Многото участници от Добротица, Гарван, Алеково, Алфатар говорят, че в училищата на тези села учителите са извършили добра разяснителна работа.

Но за съжаление броят на участниците в третия кръг е чувствително малък. Това говори, че само част от учениците намериха в себе си сили да бъдат последователни докрай. В това отношение се представиха по-добре единадесетокласниците. В техните решения е вложен много труд, а в някои от тях могат да се намерят интересни търсения, нови пътища в работата.

От осмокласниците, решили задачите и от трите кръга, най-добре се представиха: Руска Господинова от училище „О. Паисий"—Силистра, Златка Илиева от Дулово, Светлин Паянтов —у-ще „О. Паисий"—Силистра, Н. Габрашкова, Силистра, Атанас Атанасов, I СПУ—Силистра, Охан Бохосян, у-ще „О. Паисий"— Силистра, Лизита Цветкова, у-ще „Кирил и Методий"—Силистра, Димитър Енчев, Сребърна, Даниела Неделчева, у-ще „Кирил и Методий"—Силистра и Костадин Костадинов, Нова Черна.

От единадесетокласниците, решили задачите и в трите кръга, най-добре се представиха Емануил Христов, Живко Балев, Жана Стефанова, Кирчо Иванов, Мария Великова, Мария Парушева, Тодор Мицов, Валентин Георгиев, Цветанка Савова, Георги Цонев, Георги Йорданов, Станка Николова, Иван Радев, Марина Кръстева, Сирухи Шайтанян, Емил Георгиев, Даринка Попова, Веселина Стойчева, Гарабет Бохосян и Димитър Николов.

Поради това, че при класирането има ученици с много равен или почти равен брой точки, определянето наградите ще стане след приключване на окръжните състезания по математика. Тогава ще бъдат раздадени и наградите на най-добре представилите се участници в нашия конкурс.

Физкултура И СПОРТ

ПРЕЗ МНОГО МЪКИ

В НЕДЕЛЯ „Доростол" мина през много мъки и теглила докато се добере до победата и до двете така скъпоценни точки. Очакванията, че „Кърпачев" ще бъде лек противник и не ще затрудни особено не се сбъднаха. Развоят на срещата показа, че силистренци са залагали много на тази сигурност и това едва ли не им коствува скъпо. През целия мач те не можаха да намерят себе си и с облекчение си отдъхнаха, когато футболният съдия обяви края на една напрегната битка за опазване аванса от един гол.

Надъхани с голяма амбиция, гостите от Ловеч решително възпираха набезите на силистренските нападатели, мъжествено воюваха за всяка топка и в това отношение категорично спечелиха двубоя. И малко не им достигна, за да си заминат с една точка. Не можем да бъдем доволни от играта на домакините. Нима така отпуснато, вяло трябва да се играе, когато над отбора виси заплахата от изпадане. Какво струва тогава собственият терен, когато не се воюва с пълно отдаване на силите, с жар и бойкост.

Трудно и мъчително беше за „Доростол" да вземе връх над коравия си противник при така очерталото се положение. В задните редици крайно несигурният Мирчев на няколко пъти предизвика критични моменти. Отново бранителите показаха стария си дефект—неумението си да чистят бързо и решително. Топката се разиграваше опасно пред собствената врата, вместо по най-късия път да извежда до нападателите. Това създаде допълнителни трудности и не случайно Йорданов с номер 9 на фланелката го видяхме на няколко пъти дълбоко в нашата отбрана. И този път полузащитниците не можаха да овладеят средата на терена. Без сигурен тил нападението не можа да осъществи трайни комбинации. Топката бързо се губеше, липсваше бързото, изненадващо решение в заключителната фаза, която можеше да го възнагради с гол. Струва ни се, че с поставянето на Маринов в средата на терена, се пилеят неговите възможности. Този състезател е силен, когато пред него има простор, а как да го намери в центъра, където е най-наситено с противникови защитници. По-полезен ще бъде на крилото според нас.

Началото на срещата беше твърде успешно за домакините. Кратката комбинация между Османов и Методиев завърши с центриране отляво и удар с глава на Маринов, който вратарят с мъка изби. В 8 минута Митев изпълни наказателен удар, вратарят не можа да задържи топката и притичалият Османов я вкара в мрежата—1:0 за „Доростол" Успехът, постигнат така рано успокои прекалено много домакините. Те заиграха отпуснато, без да се тича много. Гостите изравниха играта и действуваха по-амбициозно.

В 36 м. Маринов се отскубна от защитата, навлезе сам в нападателното поле, но за нещастие топката срещна напречната греда. Пропусната беше златна възможност. Минута след това хубаво двойно подаване между Методиев и Маринов завърши с неточна стрелба на последния.

След подновяване на играта домакините включиха на по-високи обороти и това веднага им донесе успех. В 52 м. Маринов получи пас от Османов, спринтира и от аутлинията центрира пред вратата, където Методиев мигновено отпрати топката в мрежата 2:0. И отново вредно самоуспокоение, което притъпи вниманието и увеличи брака в играта на нашите състезатели. В 15 минута едно неразбирателство в крайната защита донесе евтин гол за кърпачевци. Докрая слаба, безцветна игра, в която домакините бранеха завоюваната преднина, а гостите не намериха сили за нещо повече от една почетна загуба.

Йордан СИМЕОНОВ

СПАРТАКИАДА В ЧЕСТ НА V КОНГРЕС НА ТПК

НА 15 и 16 МАЙ в Силистра се състоя първата спартакиада на работниците и работничките от трудово-производителните кооперации. Хубавият почин на ОС на ТПК намери широк отзвук в силистренските кооперации и на тържественото откриване, което се състоя на 16 на градския стадион се явиха отборите на ТПК „Метал", ТПК „9 Септември" и ТПК „Дунав". Лошо впечатление направи неявяването на представителя на град Тутракан—ТПК „Съединение". На откриването говори др. Жейнов, зам. председател на ОС на ТПК. След като отбеляза, че спартакиадата има за цел да провери подготовката и постиженията на работниците и работничките от ТПК, той откри състезанията по лека атлетика и спартакиадата като цяло. Проведени бяха също така състезания по футбол, тенис на маса и волейбол. От получените резултати пролича, че някъде е имало подготовка, а някои отбори са се явили направо на състезанията. Състегнати отбори се представиха представителите на ТПК „Метал", които спечелиха убедително състезанията по лека атлетика, волейбол и футбол. Единствено лошо се представиха състезателите от „Метал" на тенис на маса, където ТПК „9 септември" спечели убедително първо място.

Резултати:

1. Лека атлетика—жени: 100 метра — Станка Георгиева, дълъг скок — Станка Георгиева, тласкане гюле—Руска Маркова, щафета 4 х 100 — ТПК „Метал".

В крайното отборно класиране на първо място се нарежда ТПК „Метал" с 52 точки, следвана от ТПК „Дунав"—25 точки, ТПК „Девети септември"—9 точки.

При мъжете индивидуални първенци станаха: на 100 метра—Тодор Дечев, на дълъг скок—Тодор Дечев, тласкане гюле—Стойчо Илиев, 1500 метра гл. бягане—Атанас Александров, щафета 4 х 100—ТПК „Метал". Отборното класиране се печели от отбора на ТПК „Метал".

Комплексно класиране: ТПК „Метал", ТПК „Девети септември", ТПК „Дунав".

Състезанията по волейбол бяха спечелени от отбора на ТПК „Метал", а по тенис на маса— от състезателите на ТПК „Девети септември". Индивидуален победител по тенис на маса стана Ст. Господинов от ТПК „Девети септември".

В проведената финална среща по футбол отборът на ТПК „Метал" победи с 5:2 отбора на ТПК „Девети септември" и заслужено спечели първо място.

Закривайки спартакиадата др. Жейнов пожела на отбора по волейбол на ТПК „Метал" успешно представяне в зоналните състезания по волейбол, които се провеждат по линия на трудово-производителните кооперации в Русе.

Георги РАЙЧЕВ

Автомобилно „Балканско рали" — 1965 г

НА 5 и 6 ЮНИ в страната ни се провежда автомобилно рали с участието на автомобилисти от Гърция, Румъния, Турция, Югославия и България. Ралито има за задача да създаде дружески връзки между страните и да укрепи сегашните добри отношения между тях.

Маршрутът преминава през най-красивите и интересни местности на страната. За наше щастие състезанието ще премине и през град Силистра. Трудещите се от окръга ще имат възможността да видят една много интересна проява на Българския автомобилен и туринг клуб. В ралито ще участвуват автомобили от всички класи.

За безопасното и нормално преминаване на ралито през окръга е създаден инициативен комитет, който трябва да популяризира състезанието и да създаде условия за безпрепятственото преминаване на автомобилите през територията на окръга.

В Силистра ще се проведе малко тържество, на което ще бъдат дадени награди на най-добрия отбор и на индивидуално проявилите се състезатели.

БАТК — Силистра

ВАЖНО ЗА ПЪТУВАЩИТЕ ДО СОФИЯ!

ТАБСО Русе съобщава, че пуска всяка сряда и събота на месец май 90-местния четиримоторен самолет „ИЛ — 18". Време на полета 30 минути. Излитане в 13.30 часа.

ВАЖНО ЗА ПЪТУВАЩИТЕ ДО СОФИЯ!

ДОКУМЕНТАЛНА ПОВЕСТ

ЗОРГЕ★

30

Сергей ГОЛЯКОВ

Владимир ПОНИЗОВСКИ

Сега той е върховен главнокомандуващ. Неотдавна той каза: „Аз съм най-великият вожд, който са имали някога немците и на мен се падна да основа Великата Германска империя!" Сега ти разбираш ли, какво значи това?

Рихард помисли: „Да, това значи, че фашистите открито пристъпват към подялба на Европа, към поробване на народите". Но отвърна неопределено:

— Трудна работа е политиката. Както е казал един французин: „Политиката е най-великото от всички знания".

— Въпреки че е французин, но правилно е отбелязал —съгласи се От. — Там е работата, че на нас с тебе сега ни предстоят много повече работа и грижи, отколкото по-рано.

— Нищо — ободри Зорге посланика. — Този същият французин е казал и друго: „Високите постове бързо създават високи умове".

От самодоволно се усмихна. Той не можа да долови в гласа на Рихард нито сянка от насмешка.

38.

Рихард с мъка отвори натежалите си клепачи. Малка чиста стая. Цялата стена в прозорци. Бели завеси. Бяло легло. И изведнъж — ярко-червено петно. То се разливаше, подскачаше, превръщаше се в изгарящо огнено кълбо. Рихард поиска да го хване. Протегна ръка. Рязка болка стисна цялото му тяло, върна го към съзнание. Сега той ясно различаваше пред себе си някакво обвито в марля лице. Отворени бяха само очите. Почти без вежди. Внимателни и напрегнати. Над очите червено петънце грижливо направено кръстче върху ослепително бялата кърпа на главата. „Милосърдна сестра... Болница... Катастрофа" — мина през главата на Рихард. Той окончателно дойде на себе си и започна да си спомня, какво е станало.

През последните дни трябваше здраво да се работи. Москва искаше нови данни за възможното развитие на събитията в Далечния Изток. По различни канали при Рихард пристигаха множество най-разнообразни и понякога противоречиви сведения. Одзаки редовно го информираше за настроението на членовете от японския кабинет, Вукелич — за тактиката на европейските държави по отношение на хитлеровата агресия, Мияги — за плановете на японската военщина. Самият Рихард следеше внимателно всичко, което ставаше в посолството и в токийската нацистка организация. Създаденият от него разузнавателен апарат работеше точно и достатъчно ефектно. И все пак главната грижа лежеше върху неговите плещи. Това беше огромен труд на учен-аналатик, който по отделни щрихи трябваше да създаде цяла картина. А картината излизаше доста зловеща. Като завзе Австрия и Чехословакия, Хитлер вече не скриваше своето желание колкото се може по-скоро да започне голяма европейска война. Беше ясно също така, че немците искат да си осигурят тиловете. За това им беше нужно да отвлекат вниманието на Съветския съюз към Далечния изток, като създадат за него заплаха от страна на Япония. Фашистката дипломация развиваше бурна дейност. Зорге виждаше как посланикът От все по-често и по-често се отправяше в министерството на външните работи, където с часове убеждаваше японците да нападнат СССР. Последствията от неговите визити вече започнаха да излизат наяве. Японският печат, като че ли по команда, започна яростна антисъветска кампания. На съветско-манчжурската граница зачестиха случаите на провокации. От време на време изглеждаше като че ли мирът виси на косъм. Обаче окончателните планове на Японското правителство се пазеха в най-дълбока тайна.

(Следва)

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжения комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт— Силистра

Година X, бр. 59 (920) | Събота, 22 май 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

СВЕТЪЛ НАРОДЕН ПРАЗНИК

В навечерието сме на 24 май—деня на българската народна просвета и култура, на славянската писменост и българския печат. Голям, светъл, патриотичен празник, в който целият български народ чествува делото на великите солунски братя Кирил и Методий—първоучителите на вси славяни.

И ний сме дали нещо на света...

Нещо епохално, неоценимо по важност.

Делото на Кирил и Методий изиграва високо прогресивна революционна роля в една твърде ранна епоха от общественото развитие на славяните. То е широко демократично по своята същност явление, с безпорно общославянско значение. Затова още в зората на нашето възраждане, през мрачната епоха на турското робство съзнанието за величието на Кирило— Методиевото дело става фактор във формирането на българската нация и в създаването на новата българска просвета и образование въз основа на близката култура на славянските народи и особено на руската култура. Още от тогава денят на Кирил и Методий започва да се празнува като голям български национален празник, на който се прави преглед на българското образование и култура, чествува се славянското единство. Народът запя:

Върви, народе възродени,
към светла бъднина върви!...

Възторжен призив, който десетилетия отеква в сърцето на всеки истински родолюбец.

О, минало незабравимо!..

Чертаното от най-светлите умове, мечтаното от най-възторжените борци за нов живот става действителност в наши дни.

Дейците на просветата, културата, изкуството и печата, всички трудещи се посрещат празника горди с богатите плодове, които е дало Кирило—Методиевото дело—особено в годините на народната власт. Неговите резултати са видни във във всяко кътче на родината.

Докато до 9. IX. 1944 година в селищата на днешния наш окръг е имало 15 468 ученика, то през настоящата учебна година техният брой далеч надхвърля цифрата 33 000. Само учениците в гимназиите са се увеличили съответно от 853 на 2500. При това като се изпълнява Законът за потясна връзка на училището с живота, учащите се в съвременните трудово-политехнически училища получават по-добра научна и по близко свързана с практиката подготовка.

Големи успехи бележи основното образование —курсът му се удължи с една година и в училищата са прибрани почти всички подлежащи на задължително обучение деца.

Разрасна се и професионалното образование. Докато в последната преддеветосептемврийска учебна година в окръга ни е имало само едно професионално-техническо училище с 200 ученика, то днес в 5 професионално-технически училища, 3 техникума и 1 практическо селскостопанско училище се готвят 2 316 необходими за различни области на народното стопанство специалисти. Само през последните години броят на студентите от окръга се увеличи няколко пъти и достигна цифрата 776.

Големи и топли грижи полага народната власт и за децата от предучилищна възраст. Деветосептемврийската победа ни завари с една полудневна детска градина в Силистра с 52 деца, а сега в 92 групи са обхванати 2 633 бъдещи първокласници, а други 6 404 деца на трудещите се посещават занимания в 252 групи на целодневни, временни и летни детски градини

В годините на народната власт изкуството и културата не само станаха достояние на широките народни маси и навлязоха в бита им, но до голяма степен са и тяхно дело.

Броят на кината се увеличи над 11 пъти и през миналата година броят на кинозрителите в окръга е 2 201 537

Любознателните деца и възрастни всекидневно черпят знания от богатите библиотеки. През 1964 година са прочетени близо половин милион книги. За пет години от съществуването на окръга купувачите на книги са се увеличили близо три пъти, а стойността на продадените книги —два пъти.

Не само учениците — всички трудещи се от нашия окръг ще посрещнат тържествено 24 май като светъл национален празник.

Да живее 24 май — ден на българската народна просвета и култура, на славянската писменост и българския печат!

ТЪРЖЕСТВЕНО СЪБРАНИЕ В СИЛИСТРА, ПОСВЕТЕНО НА 24 МАЙ

Стотици учители, дейци на културата, общественици и граждани присъствуваха снощи на тържественото събрание, което се състоя в салона на Театъра в Силистра по случай Деня на българската народна просвета и култура, славянската писменост и българския печат. Посрещнати с ръкопляскания, в президиума на тържеството заеха места членовете на Бюрото на Окръжния комитет на Партията ВЕЛЬО МАКСИМОВ, председател на Окръжния народен съвет и БОЯН МИХНЕВ, председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт, секретарят на Окръжния народен съвет д-р ДИМИТЪР БИЧЕВ, началникът на отдел „Народна просвета" при ОНС КОЛЬО ГЕОРГИЕВ, началникът на отдел „Култура и изкуство" при ОНС ДОБРИН КУЗМАНОВ, председателят на Окръжния комитет на Съюза на учителите СТОЯН СТОЙЧЕВ, председателят на Окръжния читалищен съвет АС. ЧАПКЪНОВ, наградени дейци в областта на просветата и културата, общественици.

Събранието бе ръководено от секретаря на Окръжния народен съвет д-р ДИМИТЪР БИЧЕВ.

За безсмъртното дело на създателите на славянската писменост, солунските братя Кирил и Методий и големите успехи в областта на просветата и културата в Силистренски окръг през годините на народната власт говори на тържеството началникът на отдел „Народна просвета" при Окръжния народен съвет КОЛЬО ГЕОРГИЕВ.

Председателят на Окръжния народен съвет другарят ВЕЛЬО МАКСИМОВ прочете Указ на Президиума на Народното събрание за награждаване с орден „Кирил и Методий" — II и III степен и медали „За трудово отличие" заслужили учители и дейци на културата от окръга, Заповед на министъра на народната просвета за удостояване на учители със значки „Отличник на МНП" и Заповед на Изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет за обявяване похвала на проявили се в работата си дейци в областта на просветата и културата.

Другарката ГАНКА АНДРЕЕВА, секретар на Окръжния комитет на Комсомола, прочете поздравителна телеграма до Централния комитет на Българската комунистическа партия, в която присъствуващите на тържественото събрание обещават да работят още по-ентусиазирано за изпълнение решенията на историческия Осми конгрес на Партията. Телеграмата бе приета единодушно и с бурни ръкопляскания.

Тържеството завърши с богата литературно-музикална програма.

ОКОПАВАНЕТО НА ФАСУЛА ЗАВЪРШИ

Тази пролет времето беше много противно. Постоянните валежи затрудниха работата на кооператорите при сеитбата, разреждането и окопаването на пролетните култури. Но стопанското и партийното ръководства в с. Брадвари успяха да мобилизират хората за използването на всеки благоприятен ден при изпълнението на тази задача.

В резултат на добрата организация сеитбата приключи в навечерието на Първи май. Въпреки че валежите продължиха и след празника, трудолюбивите кооператори окопаха захарното цвекло и разредиха част от слънчогледа. За окопаването на фасула бяха определени само два дни. Селските стопани спазиха този срок и завършиха копанта на 600-те декара фасул в района на селото. Най-добре се справиха с тази задача звената на Халил Ризов, Халил Яшаров, Димитър Кънев и др. Сега брадварци усилено разреждат слънчогледа и разсаждат тютюна.

Р. ДЕМИРДЖИЕВ

УСИЛЕН ТРУД КИПИ

Село Коларово е пусто в този утринен час. Хората му са на полето. За пръв път се отвори такова време за работа—слънчево, топло.

Хей я зеленчуковата градина— зад селото. Оттам се връща бригадирката на смесената бригада Венета Кенарова.

—На място най-добре ще видите как работят коларовските градинари—рече тя.

Звената на Тодор Иванов и Тодор Ангелов окопават зеле. Жените бързат ли бързат: изостанаха с работата от дъждовете.

Белеят се забрадките им. Пъргаво се изправят и навеждат Тодорка Николова, Иванка Тодорова, Станка Стефанова и Еленка Димитрова, най-работните. Мотиките им блестят като сребърни на слънцето. Забиват се в рохката земя, изкореняват плевелите, а земята се рони изпод тях като захар.

Усмивка озарява обветреното лице и на Кенарова. Тя крачи към жените бодро. Те изправят пъргаво стан и очите им светят: доволни са, че тяхната бригадирка от Пловдивско е постоянно между тях—учи ги, съветва ги.

Тук са и каруцарите Али Мустафов и Лютфи Мехмедов—разчистват нещо край парниците, носят рогозки при кокетната къщичка.

Стопанката на звеновода Тодор Ангелов се смее. С мъжа си скубят заедно разсад от домати—хубав, зелен—и това я изпълва с гордост. Звеното на бай Тодор е изнесло повече разсад на полето от това на другия Тодор.

Зеленчуковата градина е 250 декара. От тях 40 дка са засеги с лук, 20 дка със зеле, а останалите декари са оставени за пипера и доматите.

С ЛЮБОВ КЪМ ПРОФЕСИЯТА

Още щом прекрачите прага на кабинета, ще ви лъхне свежест и зеленина и вие ще разберете, че това е кабинет по биология. Тука работи учителката Маринка Маринова. Попитате ли я да ви разкаже нещо за своята работа, тя ще започне да ви се оплаква, че още нищо няма в кабинета, че още нищо не е уредено. Но постойте повече, разгледайте формалиновите препарати, многото таблици и схеми. Почти всички са изработени в училище под ръководството на учителката.

Учителката преподава за семейство кръстоцветни. Масите пред учениците са отрупани с растения. Всеки ученик предварително се е погрижил да се снабди с растения за часа. Тук има неписан закон: „В кабинета по биология не може да се влиза без нагледни материали". Той важи с еднаква сила и за учителката и за учениците. Масата на другарката Маринова е също отрупана с нагледни материали. Тук се показва всичко, за което се говори. До преподавателката стоят две усмихнати момичета — това са нейните асистенти (всеки път те са различни). За днес те са подготвили много повече нагледни материали и схеми. Те подпомагат работата на учителката, показват на своите другарчета това, което се изучава.

А другарката Маринова? — Нейната заслуга е „малка": тя е накарала учениците да обичат предмета й така, че да имаме право да кажем: „По биология в нашето училище няма изоставащи".

Борис НИКОЛОВ
директор на училище „Н. Вапцаров"
— Силистра

УСПЕХИТЕ ВИНАГИ МОГАТ ДА БЪДАТ ГОЛЕМИ

Колективът на промишлен комбинат в град Дулово през първото тримесечие на 1965 година завоюва значителни успехи в изпълнението на производствено-финансовата си програма. Планът за общата промишлена продукция е изпълнен 107 на сто и даде на народното стопанство в повече продукция за 25 000 лева. Най-високо изпълнение на този показател постигна цехът „Металообработване" — 136 на сто, а след него „Пирография" — 125 на сто.

Подобрената организация в технологията и в производствения процес, както и в организацията на труда, допринесе планът за средната изработка за категорията „Промишлено-производствен персонал" да бъде изпълнен 107 на сто. Това позволи на колективът на предприятието да произведе надпланова продукция за 23 000 лева.

Планът за средната работна заплата беше изпълнен 106 на сто.

В резултат на правилното съотношение между ръста и средната изработка и ръста на средната работна заплата колективът на промкомбината в Дулово успя да получи допълнителна печалба в размер на 3 560 лева.

Осъщественият режим на икономии и контролът върху разходите по обслужването и управлението на производството и върху разходите на основни и спомагателни материали позволи на колектива да отчете снижение в себестойността на сто лева стокова продукция в размер на 0,93 лева.

Колективът положи много усилия да изпълни производствената си програма със средна наличност от материални ценности под одобрения норматив. Той работи устремено и за преизпълнение на плана за реализацията. И постигна много добри успехи в това направление. Със средна наличност от нормируеми оборотни ценности, представляващи 99 на сто от оборотния норматив, колективът изпълни плана си за реализация 114 на сто. Вследствие на недопускането превишаване на норматива за оборотните ценности и преизпълнението на плана за реализацията, се ускори обръщаемостта на оборотните средства с 20 дни и са освободени на народното стопанство 29 000 лв. Това е блестящо постижение на един трудов колектив, стегнат и дисциплиниран, и на едно целенасочено и енергично ръководство.

Преизпълнението на производствената програма, онижението на себестойността на сто лева стокова продукция, преизпълнението на плана за реализацията със средна наличност от нормируеми оборотни ценности под одобрения норматив, ускоряването на обръщаемостта на оборотните средства — всичко това позволи промишления комбинат в Дулово да подобри рентабилността си и да преизпълни плана си за чистия доход (печалбата) с над 120 на сто и за данъка върху оборота с 30 на сто.

Тези постижения на колектива на промишления комбинат в Дулово изведоха предприятието на челно място в системата на местната промишленост и предприятието беше обявено за окръжен първенец. Това се случва за първи път в живота на промкомбината.

Тази победа на колектива показа, че в него има сили и когато тези сили се правилно организират и насочат, успехите ще бъдат винаги големи.

Йордан ПОПОВ

БЪДЕТЕ ВСЕ ТАКА „ДРЪЗКИ И УПОРИТИ"

Петима отличници... Петима измежду най-добрите абитуриенти — гордостта на училищата. Запознайте се с тях: (от ляво на дясно) Георги Христов и Мария Великова (II СПУ—Силистра), Емануил Христов и Бойка Енчева (I СПУ—Силистра) и Нейко Господинов (Селскостопански техникум—Силистра).

През тези дни те за последен път ще прекрачат прага на родното училище, за последен път за тях ще удари училищният звънец. И ще настъпи раздялата с учителите, онези, които в продължение на много години всеотдайно са ги учили, напътствували. Раздялата с другарите. Тогава пред тях ще се открие животът-онзи, с по-голямата взискателност, с по-широкия простор за дръзновена работа.

Едва ли има дни в човешкия живот, като тези за абитуриентите, когато мечтите се понасят вихрено по примамливите пътища на бъдещето. Тогава всеки чувствува нужда да се види там, където ще бъде най-полезен. Може би Емануил Христов, Бойка Енчева и Мария Великова ще останат верни на математиката, към която още сега са здраво привързани. Може би другите наши познати ще надникнат в необятния свят на електротехниката, на агрономическите науки, зоотехниката.

Пътища, пътища, пътища... Безброй много са те. Към тях сега се насочват Георги, Мария, Емануил, Нейко и Бойка. И в устрема им по тях ние им пожелаваме много успехи, които те биха постигнали, ако бъдат все така дръзки и упорити.

НАГРАДЕНИ УЧИТЕЛИ

С Указ № 359 от 20. V. 1965 година на Президиума на Народното събрание, по случай 24 май се награждават следните учители от Силистренски окръг:

Орден „Кирил и Методий" II степен

ЗЛАТИ ХРИСТОВ ЕНИКОВ — учител по български език във Вечерната гимназия — Силистра.

Орден „Кирил и Методий" III степен

ИВАН НИКОЛОВ НОНЧЕВ — директор на ССТ

ЛЮБА ГЕОРГИЕВА АВРАМОВА — учителка в Икономическия техникум

ЗДРАВКО ЙОРДАНОВ КОНСТАНТИНОВ — директор на II гимназия —Силистра.

ПЕТКО ДИМИТРОВ АПОСТОЛОВ—гимназиален учител по история във Втора гимназия — Силистра.

Медал „За трудово отличие"

ГЕОРГИ АТАНАСОВ БЕЛИНОВ — директор на основното училище в с. Зебил.

ДИМИТЪР ПЕТРОВ ЕНЕВ — прогимназиален учител по физическо възпитание в Айдемир.

ДИМО МИХАЛЕВ ПЕНОЗОВ —начален учител в основното училище с. Калипетрово

ЕМИН АКИФОВ АБДУЛОВ — прогимназиален учител по история в училище „Макаренко"— Силистра.

ИРИНА ЦАНЕВА ТОДОРОВА — детска учителка в ЦДГ „Роза Димитрова"— Силистра.

МИНКА ДОБРЕВА ПЕШЕВА — детска учителка в училище „Хр. Ботев"—Тутракан.

МИНКА ГОРАНОВА МАРИНОВА — прогимназиална учителка в училище „Вапцаров" —Силистра.

МАРИН ПЕТРОВ ИВАНОВ (Люлюшев) — училищен инспектор в отдел „Народна просвета" при ОНС.

МИНКА ПЕТКОВА СТОЯНОВА (Койчева) — начална учителка в училище „Вапцаров"—Силистра.

ПЕНКА ВЕЛИКОВА ГЕОРГИЕВА (Мутафова) — начална учителка в училище „Л. КАРАВЕЛОВ—Тутракан.

ПЕНЬО ВЛАДИМИРОВ ПЕНЕВ — директор на основното училище с. Нова ЧЕРНА.

РАДКА НИКОЛОВА МИЛУШЕВА — дружинен ръководител с. Главиница.

РАЧО ПЕТКОВ ВЕЛЕВ — директор на началното училище с. Айдемир.

СТЕФАН ПЕТРОВ МАНЧЕВ — прогимназиален учител в училище „Отец Паисий" — Силистра.

ЦВЕТАНКА ТОДОРОВА АНГЕЛОВА — възпитателка в дом „Д. Михайлов" Силистра.

ЦВЕТАНКА СТОЯНОВА КАМБУРОВА—директор на ЦДГ „В. Терешкова" — Силистра.

ЦВЕТАНКА ПЕТРОВА ПАТРАШКОВА — детска учителка в основното училище „Хр. Ботев" — Тутракан.

Със заповед № 1792 на МНП се награждават с значка „Отличник на МНП"

ВЕЛИЧКА ИЛИЕВА МАЧЕВА — прогимназиална учителка в с. Айдемир.

ВАНУШКА ВЕЛИКОВА КОСТОВА — възпитателка в дом „Д. Михайлов".

МАРИЯ СТЕФАНОВА ЧАЛЪКОВА — прогимназиална учителка по руски език с. Зафирово.

РОСИЦА ДИМИТРОВА ЖЕЛКОВА — учителка в II гимназия —Силистра

Едно дружество отново застава в строя

В село Търновци най-слабото дружество

Не! За това отдавна не се говори в Градския комитет на ДКМС—Тутракан. Пък и в селото. Впрочем, това беше вярно, но сега състоянието му е съвсем друго.

Преди пет месеца

Нито едно събрание или каквото и да е мероприятие по инициатива на комсомолското дружество. Членският внос? — Той бе събран отчасти в навечерието на годишното отчетно-изборно събрание. (Нали трябваше да се отчете някаква дейност?) Разбира се, секретарят на дружеството Шефкет Незиров не взе никакво участие. Той беше вече в казармата, далеч от мисълта, че е оставил дружеството в такова състояние — обезличено, без идеи, без чувство за обществен дълг. Като загасваща жарава безразличието в това дружество беше покрило с пепел младежкия дух.

Отново в строя

Едно дружество, превъзмогвайки трудностите, отново заема своето място. Първите искрици дават пламък, дават надежда. Те се проявиха още веднага след провеждането на отчетно-изборното събрание. Приеха се нови членове в Комсомола — нови сили придоби дружеството. Комсомолците никога няма да забравят трепета, с който подготвиха пиеса и вокална група за новогодишното тържество. (Такива прояви историята на селото малко познава.).

Заредиха се и други мероприятия. Пред младежите се изнасят информации за събитията в света, доклади за живота на младежите в другите страни, провеждат се трудови инициативи.

Не счетоводство, а дейност. Дейност, която сплотява, вдъхновява. Като добър стопанин новият секретар Закир Ибрямов акуратно отбелязва всяко проведено мероприятие. У него има амбиция. Макар да се е завърнал скоро в родното си село, той вече се привърза към младежите. Също такова старание проявява той и в работата си като звеновод в стопанството. За него дните са по-дълги от обикновените.

Нали тепърва тяхното дружество започва работа. То трябва да укрепне, всеки комсомолец да получи поръчение. Ето защо върху плана за второто тримесечие дружественият комитет мисли повече.

Е, трудно е понякога, но когато любовта към хората е голяма, тя подсказва как да се работи с тях.

След тежкия и изморителен труд, винаги бодър и духовит, трактористът Тодор Боянов намира време за комсомолска работа. В неговите изказвания винаги има пламък, личи желанието да направи нещо хубаво. Той сам с трактора изравни футболното игрище, сам, на гръб, занесе подхвърлената и изоставената в стопанския двор тенис-маса до работилницата за ремонт. Държи той на дружеството. Може би, прилича на онова, което той е оглавява в казармата преди една година. „Какъв колектив имах ме, момчета — чуден. И знаете ли как лесно се работи със сплотени хора?“ — често разказва той.

С такава отзивчивост се отнася и Митко Маринов — отговорник по физкултурните въпроси. Той не обича да му се напомня втори път. Когато стана въпрос за клуб, той беше от ония, които не се отказаха да търсят, да настояват.

И само той ли? Вземете Васил Илиев. За него казват, че не смее в очите да те погледне, а е работлив. Вече пет години работи в овцефермата.

Отскоро работи в канцеларията на ТКЗС Тошо Василев. Той не счита като другите, завършили средно образование, че е унижение да станеш много близък с обикновени младежи.

И новоприетите комсомолци Якуб Тахир и всички останали момчета мечтаят тяхното дружество да заживее друг живот.

Само че...

Нещо друго ги вълнува младежите — свой клуб искат да си имат те. Това е съкровената им мечта. Необходимо е ръководителите на селото да подкрепят младежите в техните искания.

Линията на Централния комитет на Комсомола — да навлезат повече младежи в животновъдството беше правилно разбрана от комсомолците в Търновци. Веднага зае своето място и комсомолецът Тахир Кадиров. Но мина зимата и ръководството на стопанството го освободи и назначи възрастния бай Иван.

В кого е вината? В този млад, неукрепнал млад човек или в решението на бригадния съвет?

....

В скоро време комсомолците от Търновци очакват да получат радиоапарат „Мелодия—2“, награда от Централния комитет на ДКМС за добра дейност.

Гинка ПЕЦОВА

На Събора на жените— челнички бе представено богато пролетно и лятно модно ревю. Разнообразните младежки, дамски и детски модели на рокли, манта, шлифери и костюми са изработени с вкус и по най-новите изисквания на модата от колективите на ТПК „Дунав“, ТПК „Инвалид“ и Промкомбинат „Текстил“.

ПОЛЕЗНА СРЕЩА

ПО ПОКАНА на пионерите от III клас на основното училище в с. Ветрен, неотдавна гост на отряда беше заместник председателя на кооперативното стопанство в с. Сребърна др. Димитър Йорданов. С голямо внимание и вълнение пионерите слушаха неговата беседа за историята и успехите на кооперативното стопанство.

Силно оживление настъпи сред тях, когато наред с успехите на ТКЗС той съобщи, че първият трактор в селото е бил откаран от Йордан Игнатов — родител на Красимир Йорданов от класа. Всички детски погледи бяха обърнати към Красимир—синът на знатния тракторист.

Силно впечатление направиха на пионерите и посочените от др. Йорданов цифри за мощта и успехите на стопанството. Повече от 43000 декара обработва Сребърския кооператив, а бригадата в с. Ветрен 17000 декара.

Много са успехите на стопанството през изминалите години. С законна гордост много пионери от класа, чуха имената на своите родители — първенци в производството.

След увлекателната беседа пионерите поставиха редица въпроси, между които: „Кой е първият председател?“ „Колко декара заемат отделните култури?“ „Колко крави има във фермата от с. Ветрен?“ „Колко са овцете?“ и др.

На всички въпроси др. Йорданов отговори изчерпателно.

След това отрядът единодушно реши да поеме шефството на кравефермата с доилни агрегати.

Срещата беше много полезна. На нея пионерите се запознаха с историята и успехите на кооперативното стопанство.

Горанка ЙОСКОВА

ДОБРА СЛУЖИТЕЛКА — ПРИМЕРНА ОБЩЕСТВЕНИЧКА

ТРУДНО е да се разграничи, кой е найважният момент, осмислящ живота на човека. Дали изборът на професия по душа, дали щастливата женитба, дали нещо друго... За Мария Минева този момент беше оня ден, когато взе зрелостното си свидетелство на ръка и за пръв път в живота си започна да се труди сред колектива на ДМЗ „Стомана“. Оттогава вече изминаха десет години. Десет години тя е на трудовия си пост като счетоводен работник в предприятието. През това време неведнъж е посочена като добра служителка, която съзнателно изпълнява всичките си задължения.

Но Мария е примерна не само в своята служба, а и като общественичка. Членка на Окръжния съвет на професионалните съюзи, на женкомисията в завода, на ГК за защита на мира, на ГК на БТС, на бригада за комунистически труд. Въпреки голямата си заетост, тя никога не се е оплакала от много работа. Организаторските й способности, умението й да вникне в душата на хората, направиха от Мария една от уважаваните жени в завода. Голям е нейният принос в подготовката за прегледа на художествената самодейност в завода за 1965 година. И при организирането на седянки и други мероприятия в чест на 8 март, и при провеждането на културно-масова работа сред жените в организирането на колективни посещения на кино, театър и др. винаги се чувствува нейната опитна ръка.

В тази млада и жизнерадостна жена — общественичка, работничките от завода виждат образец на трудолюбие и дисциплина. Много опит и умение трябва да притежава човек, за да работи като нея.

За всеки член на заводския колектив, тя ще намери топла дума или съвет. При изпълнение на задачите тя умее да ангажира останалите членки на женкомисията, като им помага да израстнат и те като добри общественички.

А когато работното време свърши, сред потокът от трудови хора, които напускат завода, ще видите и нея с велосипеда си да бърза за дома. Там, след упорит труд в завода, я чакат семейните задължения, към които тя се отнася със същата отговорност, както и към служебните и обществените.

Мария ИВАНОВА

БРАКОРАЗВОДНИ ДЕЛА И ДЕЦА СИРАЧЕТА...

НА СОЦИАЛНО—ЕТИЧЕСКИ ТЕМИ

ПРЕЗ този ден Силистренският окръжен съд разглеждаше само бракоразводни дела. Повечето от подалите искови молби за развод, бяха млади хора, сключили само преди няколко години граждански брак. Причините са най-различни. Но, основно те се свеждат до прибързаност, недостатъчно опознаване, липсата на обич преди женитба, намесата на родителите в семейния живот на младите и др. Може би към тези причини трябва да се прибави и малката загриженост и слабата помощ на обществените организации—другарските съдилища, Комсомола, Отечествения фронт и народните съвети, за своевременното изглаждане на възникналите недоразумения в младите семейства.

Няма да се спрем на всички дела, които разгледа съдът. Те са много. Ще посочим някои по-характерни.

В исковата си молба до съда Ахмед Алиев от с. Брадвари иска развод с Шюкрия Мехмедова от гр. Силистра. И двамата са младежи на около 25 години. Сключили са граждански брак през 1963 година. Имат дъщеря на около година и половина. За да се мотивира, в молбата си Ахмед изтъква, че неговата съпруга не си гледа семейството, не го уважава, не работи в ТКЗС и др. Свидетелите обаче твърдят тъкмо обратното. В първата година и двамата младежи са живели добре, Шюкрия е ходела редовно на работа до напреднала бременност. По късно обаче техният живот е объркан от консерватизма на родителите на Ахмед. Те не могат да понасят това, че тяхната снаха ходи облечена като гражданка и започват да я клеветят пред Ахмед, който започва да тормози жена си. Младото семейство се принуждава да напусне селото и идва в града. Но и тук не могат да намерят общ език и накрая се стига до развод. Така малката Сюдан при живи родители остава сираче.

Пак по вина на родителите се разтуря и бракът между Васил Димитров и Куприна Иванова от с. Калипетрово. И те са младо семейство, сключили граждански брак през 1961 година, от който имат син на близо една година. И Васил в молбата си до съда прави всичко възможно за да почерни съпругата си и получи развод. Основната причина за техните недоразумения обаче е друга. Още преди женитба Васил се е съгласил да отиват да живеят при родителите на Куприна, която е единствена дъщеря на своите родители. След като се завръща от казармата обаче, той отказва да живее там. Под давлението на своите родители Куприна също не иска да живее при родителите на Васил. На няколко пъти те се местят от родителите на Васил при тези на Куприна и обратно. Но до разбирателство не се стига. Пред съда всички свидетели заявяват, че цялата работа идва от родителите й, че между младежите няма нищо. Това проличава и от поведението на Куприна, пред съда, която заявява, че е готова да се върне при мъжа си. Известно колебание и вълнение проявява и Васил, но въпреки това той поддържа иска си. Съдът им даде развод. А това беше случай, при който трябваше да се мисли малко повече преди да се реши съдбата на двамата младежи. Защото при активна намеса на обществените организации, съществуващите недоразумения могат да се изгладят и малкия Иван и за напред да остане със своите родители.

Следващото дело е на Февзия Сюлейманова от с. Главанци—Толбухински окръг и Исмаил Бекиров от с. Вокил, Силистренски окръг. Те са семейство от повече от 10 години. Имат две дъщери—едната на 7, другата на 3 години. Тук случаят е малко по-особен. Развод иска не мъжът, а жената—Февзия. В молбата си тя също вижда всичко черно в мъжа си и въпреки децата иска раздяла.

Пред съда обаче всички свидетели заявяват, че Исмаил не е в състояние да извърши зло на никого, че той е добър работник в ТКЗС и приличен съпруг. Въпреки увлеченията на жена си с друг мъж от селото, за което знаят всички, заради децата си той е готов да прости на жена си и е съгласен да се приберат наново. Февзия обаче не иска вече да живее с него. Но защо? Защото семейството им е изградено на гнила основа, за което виновни са пак родителите. Още на 1 година Февзия е останала без баща. Майка й се омъжва повторно с бащата на Исмаил. Когато момичето е станало на 12 години, омъжват я на сила с Исмаил. Но нима може да се живее без любов?

Делата продължават... Някои от тях се отлагат. Дава се по два месеца срок за помирение. Но често развода пак не се избягва.

Може би вече е време, такива родители да помислят малко повече за бъдещето на своите деца. Фактът, че само от тези 3 дела 4 деца останаха сирачета, трябва да накара по-сериозно да помислят и отговорните другари, и обществените организации по места. Те трябва по-активно да се намесят и помагат на младежите както при изграждане на семейството, така и при своевременното изглаждане на възникналите конфликти в семействата, за да се намали до минимум броя на разводите.

Хаккъ РУФИЕВ

Честна постъпка

НЕОТДАВНА Георги Дяков от с. Долно Ряхово, идвайки по главното шосе от с. Дунавец си е загубил ръчния часовник. Разтревожен, той се завръща в дома си, изгубил всякаква надежда, че ще си намери отново часовника.

Голяма е била радостта и изненадата му обаче, когато само след два часа, у тях идва Коста Николов и му дава намерения от него часовник.

Думи не може да намери Георги за да благодари за честната постъпка на съселянина си. За причинената от него радост, той му дава скромен подарък. Между тях се свързва истинска дружа.

Найден ГЕОРГИЕВ

ДОКУМЕНТАЛНА ПОВЕСТ

Зорге★

Сергей ГОЛЯКОВ
Владимир ПОНИЗОВСКИ

31

Да проникне в тази тайна стана главна задача на Рихард. Той прекара не една безсънна нощ, мислейки, анализирайки, съпоставяйки. Не, Япония засега още не е готова за голяма война със Съветския съюз — беше неговият окончателен извод.

Но Рихард предупреди Центъра, че в най-близко време от страна на Япония могат да последват опити още повече да бъде изострена обстановката в Далечния Изток, да извърши тя разузнаване чрез бой.

Докладът беше готов в четвъртък. А в петък Клаузен съобщи, че му се е удало най-сетне да намери за Рихард „отлична играчка“. Тази играчка беше новичък „цундап“, който по думите на Клаузен само чакал да го възседне достоен ездач. Рихард отдавна молеше да му намери един по-хубав мотоцикъл. Клаузен беше ненадминат майстор в такива работи и неговият избор се оказа много удачен. Рихард вече предвкусваше оня момент, когато, след толкова дни адски труд, ще може малко да се освежи и разсее.

Беше слънчев пролетен ден, когато той изкара блестящия с никела си „цундап“ на улицата и запали мотора. Машината беше силна, тежка. Рихард с наслаждение даде газ, полетя срещу вятъра. „Цундапът“ бързо набра скорост и като птица понесе своя ездач срещу непредвидената опасност. На един от острите завои пред Рихард внезапно израстна велосипед. Някакъв старик прекарваше няколко сандъчета дребна риба. Като чу звука на приближаващия се мотоциклет, той се обърка. Всичко решаваха части от секундата. Рихард сви встрани, машичата направи завой и с всичка сила се блъсна в един плътен стобор ...

Когато докараха Рихард в болницата на свети Лука, той беше почти без съзнание. Кръв обливаше лицето му. Голяма рана на глазата, дълбоки издрасквания по цялото тяло.

— Незабавно върху хирургическата маса—чу той нечия категорична заповед и вътрешно се ужаси. Ами че най-страшната катастрофа го очакваше занапред. Приготвяйки го за операция, него трябва непременно да го съблекат... А там, в джоба на сакото му има агентурен материал. Според правилата на конспирацията той не може да го остави у дома си. Ако този материал попадне в ръцете на японците, ще се провали цялата организация. Като събра последните си сили, превъзмогвайки болката, Рихард се приповдигна в носилката.

— Аз носех много срочни новини за агенцията — стараейки се да бъде спокоен, каза той на лекаря. — Моля ви незабавно да съобщите на един мой познат, къде се намирам. Ето номера на неговия телефон.

Лекарят направи знак на протест.

— Във вашето положение най-добре е за нищо да не мислите, господин Зорге.

— Вие забравяте, че аз съм журналист— настояваше Зорге — и да съобщавам на хората новини е мой дълг в каквото и положение да се намирам.

Но лекарят беше непреклонен. Тогава, като намери подходящ момент, Рихард извади няколко йени и незабелязано ги пъхна в джоба на халата на сестрата, която беше край него.

Клаузен се появи след петнадесет минути, но на Рихард се стори, че измина цяла вечност.

— Тук има телеграми за агенцията на ДНБ — високо каза Рихард, давайки на Клаузен листата. — Нека незабавно да ги предадат по телефона в Берлин.

Повече той не помнеше нищо.

От болницата Клаузен се понесе към квартирата на Зорге. Клаузен знаеше: японците няма да се откажат да се възползват от случая още веднъж да претършуват жилището на Рихард. Рихард живееше сам и под предлог „за опазване имуществото на пострадалия“ те ще се явят в къщата, съставяйки подробен опис на вещите и след това ще запечатат всички входове и изходи. Такъв беше редът.

По правило Рихард не държеше в своята квартира конспиративни документи. Копията от всички доклади и телеграми той унищожаваше незабавно, след като те се предаваха в Москва по радиото или с куриера. Но у него можеха да намерят някои секретни документи, които той вземаше от посолството. Напълно естествено е, че те не бяха предназначени за очите на японската тайна полиция. Клаузен пристигна тъкмо навреме. Той едва успя да затвори след себе си вратата, когато пред дома на Рихард се приближи черна лимузина с плътни сини завески на прозорците. Няколко преоблечени агенти влязоха през вратата. Но копоите закъсняха. Сега те не бяха страшни.

39.

Принудителното безделие отекчаваше Рихард. И щом като здравето му започна да се поправя, той се помъчи отново да се включи в работата на своята група. Наистина, болничната палата не е най-доброто място за дейността на разузнавача, но Рихард и тук съумя да не остава без работа. Източниците на информация сами се явяваха при него. Понякога го навестяваше От, но много по-често идваше военният аташе майор Шол, шумен, безцеремонен дебелак, който съобщаваше на Рихард последните посолски новини.

Между Рихард и Шол отдавна съществуваха дружески отношения. Без сам да подозира, Шол подготвяше за Москва най-важната информация за военно-промишления потенциал на Япония. Сравнително неотдавна на Рихард сам му се налагаше да събира сведения по тези въпроси. Той завърза широк кръг запознанства сред немските дейци и инженери, работещи в Токио. Но всички те бяха с много тесен кръгозор. Всеки беше специалист в някакъв отделен отрасъл и при това се боеше, че сведенията, съобщени от тях на Рихард, могат да попаднат в ръцете на конкурентите. Всичко това много осложняваше работата. И тогава Рихард се сети. Той убеди От самото немско посолство да приготвя обстойни доклади за Берлин по въпросите на икономическото положение в Япония. На От много му хареса тази идея. Съставянето на докладите беше възложено на майор Шол. Когато при военния аташе се натрупваше достатъчно материал, той отиваше при Рихард и двамата заедно подготвяха поредното донесение за Берлин.

Вече в болницата Рихард узна от Шол, че Япония е купила от Германия няколко патента за производство на синтетичен бензин. Много важна новина. Бензинът е хлябът на машините. И за специалистите стратегическият запас от гориво, с което разполага противникът, може да разкаже много повече от някои планове, разработени в генералните щабове. На Зорге стана известна и още една новина. Немската компания „Хейнкел“ пуснала в Япония тайна поръчка за производство на авиационни двигатели. Със сключването на тази сделка се занимавала комисия от немски инженери, изпратена в Япония по лична заповед на Фюрера. Комисията найобстойно обследвала най-големите японски авиационни заводи и съставила подробен доклад за състоянието на японската авиационна промишленост и възможностите й за сътрудничество с хитлеровото луфтвафе (Луфтвафе—въздушни сили). Шол показа този доклад на Рихард. И скоро Клаузен съобщи, че Центъра много се заинтересовал от този доклад и моли да предадат „на болния“ благодарност.

Съзнанието, че той се оказа полезен дори намирайки се в болницата, ободряваше Рихард. При това другарите не го забравяха. Често идваше Вукелич. И, разбира се, не с празни ръце. Те дълго говореха за това, как се развиват събитията в Европа. Великите държави явно одобряваха агресивните планове на Хитлер, тласкаха го към нови победи.

40.

„Засега не се безпокойте за нас тук. Въпреки че тукашните краища страшно ни омръзнаха, въпреки че сме изморени и изтощени, ние си оставаме все същите упорити и решителни момчета, както и по-рано, пълни с твърда решителност да изпълним онези задачи, които са ни възложени от великото дело. Сърдечно приветствувам вас и вашите другари. Моля да се предаде приложеното писмо на жена ми и много привети. Моля, понякога се грижете за нея... Рамзай. 7 октомври 1938 година“.

41.

Това стана традиция. Всяка сутрин по време на втората закуска От канеше при себе си Рихард и на чашка кафе те обсъждаха последните новини. Веднъж От каза:

— Погледни какво са ни изпратили от японското контраразузнаване. — Той протегна на Рихард украсения с гербове официален лист на писмото.

Рихард взе хартията, бързо премина с очи по редовете.

— Доколкото разбирам, те искат германският електротехнически концерн „Сименс“ да им продаде своето най-ново оборудване за радиопеленгация. Любопитно! Жалко е, че не пишат за какво им е притрябвало то.

— Те просто се срамуват да говорят за това — усмихна се От. — Под голям секрет аз неотдавна научих от Доихара, че тук, в Токио вече няколко години действува непознат предавател. Полковник Номура побеля и си спечели от тази работа инфаркт. Него безпощадно го подиграват на всяко съвещание. Смятат, че работи голяма разузнавателна група.

— Обикновена японска шпиономания — махна с ръка Рихард. — Убеден съм, че те вземат за шпиони своите собствени радиолюбители. В нашия век желаещи да си побъбрят в ефира има колкото искаш. Неотдавна някой ми разказа за един такъв полуумен от Хамбург. Той си сглобил предавателя и по цели нощи изпращал в ефира едно и също послание: три осмици. На езика на радиолюбители това означава: „Аз ви обичам“. Беднягата бил пипнат от гестапо. Изкарали му душата. А той се оказал обикновен шизофреник: решил да се обясни в любов на целия свят.

(Следва)

Литература ★ Изкуство ★ Култура

Плакат—Йордан МАРИНОВ

СЛЕД БАЛА

НАВЪН разсъмва. Ще се разделим
и ще остане само хубавия спомен

за тия славни и щастливи дни.

Пред нас ще се изправи свят огромен

и дните ще ни понесат напред,

а някои от нас ще изостанат...

Приятели, настъпва чуден ден,

настъпва ден на трудности и радост.

Прощавайте! Ний тръгваме на път,

но може би по пътя ще се срещнем,

Довиждане! Мечтите ни зоват.

Приятели, до нова среща!

Георги КАМЕНОВ
абитуриент

★
★ ★

ТИ ЗНАЕШ ЛИ голямата река,
забързана и устремена с обич

към чакащото я море, което

я взема във прегръдките си силни.

Ти помниш ли ме мен, почти дете,

и знаеш ли как силно те обичах

и как до до болка се стремях

към теб—

забързана, покорна, всеотдайна.

Но ти не бе море...

Ангелина ИВАНОВА
абитуриентка

ПРАЗНИК

„Върви, народе възродени!"
гърми площадът с песента.
Балони с ленти украсени
отлитат леко в утрината.

А от портрети яркоцветни
обърнали са поглед мил
към нас усмихнати приветно
отци Методи и Кирил.

Те гледат сякаш са готови
слова да кажат в този час.
И от портрета си отново
да слязат живи между нас.

И пак на път да се отправят
славянско писмо да четат,
пред папи сто да се изправят
славяните да защитят.

И като факел пътеводен
да вдигнат свойто а, бе, ве
и по просторен друм свободен
да тръгнат всички родове.

Шуми площадът оживено,
вървят потоци от народ,
вървят славяни вдъхновени,
вървят неспирно към възход!

Красимира ОРЛОЕВА
учителка

Лирично

Ти пак заспиваш в лятната привечер,
ти пак сънуваш рози и звезди,
а аз поемам в своя път далечен
със автомата верен на гърди.

Със своя блясък приказно вълшебен
звездите ме опиват във нощта.
И в тази нощ, аз мисля пак за тебе
ти ставаш най-красивата мечта.

И много нощи няма да заспивам,
понесъл твойта нежна красота,
за да потъваш в своя сън щастлива,
щастлива да се будиш в утрината.

Георги АРНАУДОВ

ВЕЧЕР НА СЕЛО

Сплела сухите си скършени върхари,
сладко дреме старата гора.
В клоните и слънцето догаря
и огрява близките села.

Лумнаха прозорчета огряти,
дим лютив нагоре се изви.
И в лицето ми премръзнало изпрати
дъх на мляко, на огнище и треви.

Само пътят е притихнал в мрака,
аз се връщам, тиха и сама.
Пътят закъснелите очаква —
всекиго да отведе дома...

Ангелина СТОЕВА

ХАРАКТЕР

- разказ -

Пролетното утро прогони синкавата дрезгавина. Огнено-червеното кълбо на слънцето надникна иззад Бейския рид. Първите лъчи се стрелнаха през големите матови стъкла и безшумно затрептяха на алени петна по сърдитото лице на Райко— животновъдния бригадир.

— Защо ми е този нехранимайко! Прати го другаде, аз не го искам. — Ръцете му нервно мачкаха извехтелия каскет, а едрото му тяло се тресеше от напиращ гняв.

— Защо без мен решавате този въпрос? Аз не съм ли комунист, бригадир на ферма за комунистически труд. При кого го пращате? Защо не ме послушате?

Дойнов, секретарят на първичната партийна организация го слушаше спокоен, като от време на време се усмихваше. Това просто вбеси бригадира и той захвърли чантата си под носа на секретаря:

— На теб ти се струва шега тази работа. Плюя аз на такова бригадирство, щом като няма да ме зачитате за нищо. Намерете си друг, аз не искам повече.

— Райко! — спря го суровият глас на Горанов. — Ти говори, аз те слушах, сега послушай и мене.

— Не искам да те слушам. Ти сам добре ме познаваш, наедно сме отрасли, знаеш ми характера. На сила хубост не става. Не ми ли е нещо по сърце, остави ме. Ако си ми приятел, трябва да ме разбереш.

— А защо не стане обратното, ти да ме разбереш?

— Защо именно аз, а не ти, защото си секретар ли? Да ми изсъхне мен езикът, гдето пръв вдигнах глас за тебе.—Горанов вдигна глава и прокара коравата си длан по челото си, като отметна един прошарен кичур коса, заговори:

— Седни, седни, Райко, успокой се. Какво си се наежил такъв. Не е станало кой знае що.

— И на това ти казваш нищо. Да лепнем петно на нашата слава, на нашия колектив. Това ти смяташ за нищо. Ти забравяш, че колективът не се създава по рецепта.

— Дали колективът ще загуби своята слава това зависи от тебе. Повиках те не да слушам укорите ти, а да обмислим по-задълбочено този въпрос. То, ако искаш да знаеш, стопанството може и без мен и без теб. Ако не сме ние, други ще са.

— Не искам да се хващам на въдицата ти. Ако искаш работата да върви, отпратете го.

— Работата си е работа, Райко, тук въпросът е да помогнем на един пообъркал се млад човек, да стъпи на краката си и да тръгне по равния път. Той няма другаде къде да отива. В това село се е родил, в това село трябва да се превъзпита. Представи си, гледаш удавник, който ти подава ръка за спасение, ще я отхвърлиш ли? Ще се отвърнеш ли от надаващия се вик за помощ? Ей за това те повиках, а не да слушам това, що ми брътвиш. Изхвърли това мъничко „аз" от душата си, защото то те прави груб егоист.

Райко, който може би за десети път разкопча двете копчета на ватенката си направи кисела гримаса.

— Аз съм човек с характер, мисля, че това добре знаеш, защо трябва да ме убеждаваш в това, което не ми е по сърце.

— И това ти наричаш характер. Ти забравяш най-важното— човекът. Ганчо може би не е лош толкова колкото ни го представят. А и колкото да е лош, човек все има в себе си нещо хубаво, нещо ценно, до което трябва да се докоснем и да развием в добродетел. Помня баща му, а и ти го знаеш, не беше лош човек, обичаше работата. Когато овдовя, картината се промени. Задоми се повторно за другоселка, напусна нашето село, а по-късно престана да се интересува и от Ганчо. Сам знаеш, на тези години младежите често грешат, когато останат без родителски надзор. Ето къде се крие разковничето, което е покварило този млад човек. Наше задължение е сега да направим всичко възможно и да му помогнем.

—Разбирам какво искаш да кажеш, но хулиган във фермата аз не искам. Ако той остане, аз си отивам. Трябва да разбереш, че съм човек с характер.

—Ама че характер а, и при това на комунист. А какъв трябва да бъде комунистът! Той трябва с цялата си душа и сърце да обича работата, която му е поверена, но наред с това се вглежда в работата на другите и ако работят по-хубаво да се поучи от тях, ако ли по-зле—да окаже помощ с каквото може. Комунистът трябва да бъде не само работлив, а търпелив, разсъдлив. Комунистът не е високомерен, самонадеян. Той не гледа на другите с презрение... Засега толкова. Вземай чантата и тръгвай, хайде!

Райко нахлупи каскета, метна чантата и бързо хлопна вратата зад гърба си, като ругаеше тихо през зъби. Захапа нервно цигарата, но тъй като не го свърташе на едно място, а и във фермата не му се отиваше, защура се насам, натам из двора. Искаше му се ей тъй с един удар само да премахне тоя Ганчо, да го прати в дън земя, та да не го виждат очите му. А той все пред очите му е такъв, какъвто го видя отзарана пред обора — с изпънат до скъсване тесен панталон, с остри кубински трандафори и спуснат черен бритон. Когато на пладне влезе в обора, вниманието му се прикова на отсрещната стена, където на голямото табло беше изрисуван той, същият, с ватенката и каскета, само че очите му излъчваха топлина. А по-надолу следваха цифри на плана и обещанието.

Почеса се по тила и се огледа във всички посоки. Беше чисто и приятно. Доенето беше в разгара си. Той пристъпи напред, но изведнъж се спря като закован на мястото си. Приклекнал до една от кравите Ганчо така умело доеше, че Райко без да ще, се усмихна от задоволство. Той слушаше как струйката мляко цвърчи като врящо масло и гледаше как ведрото се пълни със снежнобяла пяна, но все пак нещо го караше да го ненавижда. Той се приближи и извика:

— Хей, интелигенция, вдигни главата си да ти видя скитнишката мутра.

Младежът скочи като ужилен държейки напълненото вече ведро, а в очите му блесна гняв, примесен с някаква скрита тъга. Тъмна сянка пропълзя по продълговатото му лице.

—Сам виждаш, работата при нас не е шега, не прилича на оная, която си карал досега. Няма да миришеш моден дамски парфюм, а говежда пот, тор и силаж. Ръцете ти ще станат на каиш. Ако мислиш, че ще се справиш—карай, ако ли не ти стиска—много ти здраве, прав ти път. Разбрано, нали?

Без да каже нещо, Ганчо изпразни ведрото в големия гюм и тръгна към следващата крава, но гласът на бригадира го спря:

—Я чакай, ти ли направи там онова?—попита го той, като му посочи таблото.

—Аз—отвърна глухо Ганчо, без да го погледне.

—Добре си го стъкмил! Кога скуласа! Е, ако не друго, рисувач сигурен съм, че ще станеш —подхвърли той и се отдалечи.

Ганчо беше възмутен. Идваше му да хвърли ведрото и час по-скоро да се махне от тук, да отиде някъде далеч от хората. Нарекоха го скитник, засегнаха най-болната струна на душата му. А пита ли го някой по чия воля е станал скитник и защо е дошел тук. Значи и тук не го разбраха. Ще се махне, още довечера ще замине тъй както беше дошел.

Когато вечерното доене привърши и всички се готвеха за път към домовете си, Райко се появи в отворената врата и втрачи поглед в Ганчо, сякаш искаше да прозре в душата му. Приближи се и бащински го погали.

—Душа си бил ти, душа, ама нямало кой да те разбере. Ти прощавай, че тъй лошо те посрещнах, а и характерът ми да опустее е един такъв. Сега разбирам колко съм се лъгал. То както казват: „Човек догдето живее и работи, греши и се учи". Не ми се сърди— и като го измери от главата до краката, сграбчи го и какъвто беше едър и силен—отдели го от земята и така го завъртя, че на Ганчо му се стори, че лети. Когато Ганчо стъпи отново на краката си, сякаш се беше преродил.

—А сега—тупна го по рамото Райко—тръгвай с мен, тази вечер ще ми бъдеш гост.

Добромир СТРЕМСКИ
учител

АБОНАМЕНТ НА ВЪЗРОЖДЕНСКАТА КНИЖНИНА В СИЛИСТРЕНСКО

От бурния икономически подем, обхванал българските земи през втората четвъртина на IX век, не остава назад и Силистренско. Значителното увеличение на българския елемент от заселници след Одринския мирен договор оказва изключително благоприятно въздействие върху увеличението на селско-стопанското производство, което от своя страна се отразява доста благоприятно върху развитието на търговията и занаятчийството. Бурният растеж на икономиката обуславя от своя страна бързо раздвижване на духовния живот, издигането на църкви, разкриване на училища, учредяване на редица стопански и просветни организации. Старата запазена тук-там ръкописна и изключително религиозна книжнина, не задоволява вече изискванията на пробуждащите се духовни интереси. Назрява необходимостта от нова евтина и масова книжнина със светско съдържание, близко до интересите на народните маси. Такава била новата възрожденска печатна книжнина.

Придвижването на издаваните книги през този период до читателя става с рай-разнообразни форми и пътища, но основна, поне за легалните издания, си остава абонаментната спомоществувателна система. От нея ние можем да съдим за широтата на разпространението на книжнината, нейния характер, духовните интереси, любознателност и култура на народните маси.

От абонаментите за различните издания се вижда, че от началото на 50-те до средата на 80-те години на миналия век за малко повече от три десетилетия в Силистренско са били получени над 2000 книги, а така също редица вестници и списания и други издания. От тях по броя на асортиментите Силистра е на първо място с около 1 000 бройки, следвана от Калипетрово с близо 300 бр., Алмалий с около 200 бр., Айдемир с над 150 бр. и Тутракан с над 100 бр. Значителен абонамент на книги имат също селата Попина, Старо село, Смилец, Бабук, Алфатар, Срацимир, Кайнарджа, Малък Преславец, Стрелково, Ветрен, Бръчма, Гарван, Липница и Кълний.

Разпространението на книжнината по селища се обуславя от самото развитие на учебното дело и увеличаване на грамотността сред населението. Не случайно на първите места по абонамент се нареждат селищата с по-рано открити и добре работещи училища. Първите пионери на светското образование в Силистренско Рашко и Илия Блъскови са и едни от най-известните автори и издатели на разпространяваната в района книжнина. Популярен книжовник е също така и силистренският учител Димитър Енчев, преводач и издател на книги, намерили масово разпространение.

Абонираната и получаваната книжнина в Силистренско е твърде разнообразна по своя характер: историческа, учебно-методическа, стопанско-практична, педагогико-етическа и художествена. На първо място, както по времето на възникването, така и широтата на разпространение, е историческата книжнина. В нея пробудилия се национален дух търси своето историческо право на свободно и независимо съществуване. Силистренските занаятчии и селяните от Силистренско поради разпадането на старото натурално стопанство и извършените размествания били принудени да влезат в досег с руси, румъни, немци, унгарци и други народи, което повлияло положително върху тяхното национално самосъзнаване. Населението зажадняло за исторически знания, то искало да знае нещо повече за миналото на българския народ и намерило такива знания в историческите книги. Такава била „Заради возрождение новой болгорской словестности или науки". Сочинения или книжица руского историю писателя Венелина" (1842), преведена от Н. М. Кифалов. Тя е една от първите печатни книги, разпространена в Силистренско, имаща не религиозно, а световно историческо съдържание. Широко разпространение намира и книгата „Критически издирвания за историята българска" (1853) Ю. И. Венелина, превод на Ботю Петков. Десетки абонати има книгата „Кратка българска история" (1861) на Д. П. Войников. С подобна цел бива доста разпространена и книгата „Въведение във всеобщата история с кратко прибавление от старобългарската история" (1864), съставена от Р. Блъсков.

Редица селища са абонирани за книгите на Т. Х. Станчев „Полемика от славянски език" (1871) и историческата драма „Кардам Страшни" (1872).

Освен историческа книжнина читателите и особено учениците са имали нужда и от географска литература. За нуждите на училищата са били абонирани редица учебни помагала, като: „Сборник от разни съчинения" (1860), съставен от Д. В. Попов и издаден от Рашко Блъсков, „Кратка география. Математическа, физическа и политическа" (1851) от И. Андреев; „Земеделие" (1853), съставено от Н. Икономов, „Кратко землеописание. Естествено, математическо и гражданско". (1856) от Г. Икономов, „Пълна математическа и физическа география" (1865) от Сп. Петров и др. „Света гора" (Атон) — пътни впечатления на Н. А. Благовещенский (1871) преведена от Д. Енчев; Физическа география (1873) и Космография (1873) съставени от А. Малинин и К. Буренин, превод на Д. Енчев.

За обогатяване на своите космологични и космогонични познания ученици и читатели широко използували книгите „Учебна книга за великия божи мир" (1873), превел Н. Козлев и книгата „Небесните тела или планетите и звездните мирове" (1875) от О. М. Митчел, превод на Д. Виданов. За въоръжаване с необходимите икономически знания на търговци и занаятчии нужни за практическата им дейност намира разпространение в десетки екземпляри книгата „Търговско ръководство за търгуване, промишленост, мореплаване и за търговски делания" (1858) от К. Мелас, преведена от А. П. Гранитски. Поради необходимостта от владението на френски език за нуждите на търговията били абонирани десетки екземпляри в Силистра и Тутракан от „Скороучащий французин или Лесен учител" (1863) от Ив. Чорапчиев. Известен прием намират и книги, третиращи някои медицински и биологични проблеми.

За църковни нужди били абонирани и някои книги с религиозно съдържание, от които особено внимание заслужава Неделника на Софроний Врачански, разпространен във всички български селища. Масово абониране се извършвало и на книги, третиращи нравствено-педагогически проблеми, като „Венец азбучний или нравствени наставления по азбукветo" (1863) от Д. Ростовски, издава И. Вълков; „Водач по пътя на живота, нравствеността в класическите поучения" (1870) на А. Кръстевич, „Педагогика или основна наука за възпитание и наставление" (1873) от Фр. Дитес, издание на Т. Х. Станчев.

Появява се значителен интерес и към повествователната книжнина както с морално-религиозен, така и със светски характер. Към първата категория принадлежали: „Книга нарицаяма я митарства" (1843) на Йоким Кърчовски, „Три повести за деца християнски, нравствени и поучителни" (1860) на Р. Блъсков, „Куткудячка или разни морални стихове и приказки" (1871) на Кр. Ст. Пишурка и др. Освен тях широк абонамент намерили и книги с чисто художествено и светско съдържание като: „Халима или баснословни арабски повести" (1864) на Абубекир, превод на И. Мънзов; „Капитанската дъщеря" (1875) от Пушкин, превод на Д. Греков; драмата „Лукреция Борджия" (1872) от В. Юго, превод на К. Величков.

Масово биват абонирани повестите на И. Блъсков: „Две сестри Добра и Грозданка" (1866), „Изгубена Станка (1867), и „Злочеста Кръстинка" (1870).

Освен книгите, значителен абонамент имали и периодичния печат, вестниците и списанията. В различни периоди от време отделни селища са получавали вестниците: „Цариградски вестник", „Македония", „България", „Българска пчела", „Право", „Стопанин", „Съветник", а така също и списанията: „Читалище" „Български книжици", „Училище", „Духовни книжки", „Пчелица" и „Слава".

Лука ВАЙСИЛОВ

На окръжния съоор на народното творчество гайдарят Петко Николов от Кайнарджа още веднаж разнесе славата на селото си като център на добри изпълнители-инструменталисти, където обичта към народните инструменти се предава от поколение на поколение.

По примера на майстор Кольо Фичето

ПРЕЗ юни т. г, се навършват 100 години от изграждането на един от най-забележителните строителни паметници—дело на майстор Кольо Фичето—моста над река Янтра край Бяла.

За ознаменуване на тази годишнина, за утвърждаване и по-нататъшно развитие на най-добрите традиции, завещани ни от старите майстори—строители, за повишаване производствената квалификация, майсторството и любовта на строителите, към своята професия, както и в отговор на големите задачи за изграждане на социалистическата ни родина, ЦК на Профсъюза на работниците от строителството и строителната промишленост, Министерството на строежите, ЦК на ДКМС и Българското радио решиха да учредят почетно отличие „МАЙСТОР КОЛЬО ФИЧЕТО“.

На най-добрите майстори-строители ще се даде златна значка с лика на майстор Кольо Фичето, която се връчва със специална книжка, удостоверяваща правото за носене на високото отличие.

На най-добрите колективи ще се даде ликът на майстор Кольо Фичето в златна рамка.

Кандидатите за отличието трябва да извършват само висококачествено строителство, да преизпълняват трудовите си норми, да поевтиняват строителство и да предават обекта в срок. За всеки успех в благородната надпревара участниците изпращат до радио София „Рапорт—Щафета“ с копие до всички строители или колективи, с които се съревноват. Първото връчване на златната значка „Майстор Кольо Фичето“ и колективното отличие ще стане на специален събор— Първи републикански събор— среща, посветена на стогодишнината от построяването на моста над р. Янтра в деня на строителя.

Тази вест за учредяване на почетното отличие „Майстор Кольо Фичето“ се разнесе като мълния и по строителиите обекти на окръга. Строителите от нашия окръг веднага проявяваха интерес към тази инициатива. Заинтересува ги и биографията на Кольо Фичето, която в момента се чете по бригади.

За нашите строители Кольо Фичето ще остане като майстор, който е строил бързо, качествено и евтино. Истинско учудване предизвиква у тях въпросът, как е могло по онова време да се построи мостът над Янтра, без всякакъв цимент, а само с топла гасена вар? Но не само това. Има и много други въпроси, на които те сами дават отговори. Тази тяхна заинтересованост им помогна да станат участници в борбата за завоюване на почетното отличие. Попълниха се и първите Рапорт— щафети. Първи в организацията ни, включили се в съревнованието бяха комплектните бригади на Иван Липков, работеща на жил. блок „Надежда“ —2—Силистра, Ради Тодоров Пенчев, жил. блок „Лилия“, Борис Караиванов на обект „Детски ясли“ и „Детска градина“ — Силистра и други.

С всеки изминат ден броят на бригадите, кандидати за почетното отличие се увеличава. Засега те надминават цифрата 10 с общо над 180 строители.

Индивидуално се борят над 30 майстори— строители от различни обекти.

В колективите, които се борят за отличието „Майстор Кольо Фичето“ сега кипи борба за предаване на обектите в срок и с добро качество.

Делото на стария майстор вечно ще свети чрез яркия му образ, на значката, която ще краси гърдите на най-достойните строители от организацията ни, челници в производството—негови потомци.

Трифон **ЖЕЛЯЗКОВ**
председател на общостроителния профкомитет

Засаждането на тютюна ще приключи навреме

ПРЕЗ тази година кооператорите от с. Българка отгледаха качествен тютюнев разсад. Това им даде възможност да започнат разсаждането му навреме. Площите, определени за тютюн бяха много добре подготвени. През миналата есен те бяха изорани дълбоко, а през пролетта култивирани и бранувани. Преди самото засаждане на тютюна те бяха изравнени с влачка.

Изнасянето на разсада на открито започна на 10 май. В това мероприятие се включиха шестте звена от селото. Само първия ден бяха засадени 12 дка тютюн. А до днес близо половината от предвидените за отглеждането 80 дка са вече засадени. Засаждането продължава усилено и ще завърши в близките дни.

Дочо **АТАНАСОВ**

РЕЗУЛТАТИ ОТ ПРОВЕДЕНИЯ ЗДРАВЕН КОНКУРС СРЕД УЧАЩИТЕ СЕ

В ЧЕСТ на 80-годишнината от основаването на БЧК и провеждения агитационен месец ОК на БЧК и Окр. СЕС от 20 март до 25 април т. г. организираха и проведоха здравен конкурс за учащите се в окръга.

При направената проверка от специална за тази цел комисия се констатира, че в конкурса са участвували 422 пионери и 229 средношколци. Най-правилни отговори дадоха следните ученици:

ПИОНЕРИ

1. Отряд „Вапцаров“ при училище с. Сокол
2. V-а клас при училище „Кирил и Методий“—Силистра.
3. Милена Жекова Жекова, училище „Кирил и Методий“ — Силистра
4. Елеонора В. Костова, у-ще „Кирил и Методий“ — Силистра
5. Борислав Атанасов Атанасов, у-ще „Отец Паисий“ — Силистра
6. Стоян Аврамов Димитров, у-ще „Макаренко“ — Силистра
7. Мариана Кирилова Милкова, училище „Макаренко“ — Силистра
8. Красимир Добрев Пенев, у-ще „Макаренко“— Силистра
9. Виолета Тодорова Токушева, у-ще „Макаренко“
10. Маргарита Георгиева Петрова, у-ще „Вапцаров“ — Силистра
11. Мариана Петрова, ученичка от гр. Силистра, ул. Толбухин — 32
12. Еленка Петрова Йорданова, гр. Силистра, ул. „Волната“ — 5
13. Тодорка Костадинова, у-ще „Хр. Ботев“—гр. Тутракан
19. Иванка Йорданова Тодорова, у-ще „Хр. Ботев“ гр. Тутракан
15. Миролюбка Колева Иванова, с. Зафирово
16. Продан Василев Проданов, с. Зафирово
17. Емилия Тодорова Сораджиева, с. Зафирово
18. Минка Борисова Стефанова, с. Зафирово
19. Петранка Ст. Петрова, с. Зафирово
20. Снежанка Илиева Кръстева, с. Попина
21. Иван Георгиев Маринов, с. Ирник
22. Минка Гатева Христова, с. Главиница.
23. Руска Костова Славова, с. Главиница
24. Русанка Рачева Спасова, с. Главиница
25. Ахмед Бедриев Адилов, Н. Черна
26. Петко Дечев Димитров, с. Н. Черна
27. Чернико Йорданов Черников, с. Н. Черна
28. Керанка Ат. Йорданова, с. Н. Черна
29. Диспинка Костадинова, с. Нова Черна
30. Енчо Христов Дечев, с. Ветрен
31. Георги Димитров Григоров, с. Окорш
32. Керанка Георгиева Прентова, с. Окорш
33. Димитричка Ал. Георгиева, с. Средище
34. Еленка Славова Иванова, с. Айдемир
35. Валентина Иванова Иванова, с. Старо село
36. Марийка Костова Ралчева, с. Стефан Караджа
37. Снежанка Панайотова Георгиева, с. Долно Ряхово.
38. Георги Тонев Йорданов, с. Голеш
39. Васил Бр. Маринов, с. Брадвари

СРЕДНОШКОЛЦИ

1. Кера Колева Господинова, Икономически техникум — Силистра
2. Митанка Костадинова Илиева, Икономически техникум — Силистра
3. Иванка Кръстева Енчева, Икономически техникум — Силистра
4. Марийка Михайлова Дженкова, Икономически техникум — Силистра
5. Иванка Иванова, Икономически техникум—Силистра
6. Васил Костадинов Роев, Икономически техникум — Силистра
7. Янка Жекова, Икономически техникум—Силистра
8. Калинка Иванова Стоянова, Икономически техникум — Силистра
9. Роза Иванова Вълчева, I-во СПУ Силистра
10. Йорданка Славова Иванова, I-во СПУ — Силистра
12. Антоанета Атанасова Атанасова, II ро СПУ Силистра
13. Румяна Д. Велчева, II-ро СПУ — Силистра
14. Станка Иванова Костадинова, II-ро СПУ—Силистра
15. Вилияна Жекова Жекова, ТМТ — Силистра
16. Иван Стоянов Димитров, ТМТ — Силистра
17. Георги Василев Георгиев, ТМТ — Силистра
18. Йордан Димитров Димитров, Сградостроително училище — Силистра
19. Димитър Иорданов Димитров, Промишлено у-ще по дървообр. Силистра
20. Стефка Игнатова Петкова, улица „Д. Скобелев“ Силистра

Посочените ученици допълнително ще получат материални награди, състоящи се от учебни помагала, чрез директорите на училищата.

ГОЛЕМИЯТ ПЪТ

„Всеки своя пътека си има...“
П. ПЕНЕВ

ВЕЧЕ 16 години Пенка Великова върви по трудната пътека на учителка, за да се слее в широкия път към онова голямо, което е смисъл на нашия живот.

1943 година. Пенка е завършила вече прогимназията в родното си село. Най-голямата мечта за юношите и девойките по това време е да продължат да се учат в града. Но не на всеки се пада това щастие.

Бащата на Пенка е в концлагер в Петрич, заради декларираните си симпатии към Съветския съюз. Но тя има трима чичовци, които живеят задружно в една къща. Единият от тях я записва в силистренската гимназия. С цената на много усилия и лишения завършва училището и веднага става учителка в село Богданци. После в родното село, след това — едногодишният педагогически курс в Силистра, за да застане отново зад учителската катедра. Лошо казано. Не зад учителската катедра, а сред децата, сред техните големи радости и малки тревоги. Не се откъсва тя от тях и когато я назначават за директор на основното училище в Малък Преславец.

Известно време Пенка се отклонява от пряката учителска работа — бива привлечена да работи в отдел „Кадри“, но неизразимата обич към децата я връща при тях. И ето я отново — начална учителка в училище „Стефан Караджа“ — Тутракан. А от 1960 година работи в училище „Любен Каравелов“ — Тутракан. Това са накратко осведомителните бележки за нейния шестнадесетгодишен път на учителка. Всъщност найважното винаги остава неказано. Пък и възможно ли е с думи да се разкаже за ония изпитани само от нея вълнения, когато я приемат за член на Партията, може ли да се описва (колко лоша дума!) как като съдебна заседателка Пенка се стреми да вникне в сложната психика на на провинилите се деца, изправени пред съда.

— Представях си, че са мои деца. И се питах бих ли ги осъдила, ако наистина бяха мои. Всички деца се раждат добри, а възрастните ги възпитават добре или лошо.

Ние често си казваме: „Ако се родя втори път, ще знам как най-добре да преживея дните си“. А защо не помогнем на тия, на които всичките дни са пред тях, да изживеят всичките си часове така, както ние бихме ги изживели.

Неизброимо много са ежедневните вълнения на Пенка. Сред децата тя се чувствува най-добре. Разбира се, възрастните също я интересуват. Тя се занимава активно с обществена работа. Била е съветник в Русенския окръжен народен съвет.

Може би защото обича децата, на Пенка й се родили близначета. Сега нейната най-голяма мечта е те да станат добри момчета, строители на хубавото бъдеще, което ги очаква.

Тези, които Пенка е учила преди десет-петнадесет години, вече са техници, лекари, работници. Тези, които тя е научила да четат и пишат, когато днес се обърнат за момент назад, за да видят извървения път, може би си спомнят с признателност за хората, които са им давали вярна посока, жалоните (грубо казано) по техния път. . .

Симеон **ПЕТРОВ**

СЪВЕТИ на Специалиста

Защо трябва да използваме подвижното пчеларство

ПОДВИЖНОТО пчеларство е за препоръчване с оглед постигането на най-голяма плътност на опрашването на посевите и възможен максимален медосбор. Разстоянието от 4 до 6 километра на изнасяне на пчелите е абсолютно необходимо, за да се избегне връщането на летните пчели на старото място на пчелина. Преместването на малки разстояния е напълно възможно, като се извършва на скокове от по 2 километра нагоре. При това загубите от летни пчели са незначителни. Те се състоят преди всичко от стари пчели, намаляването на които води до оздравяване на пчелното семейство и не е от значение за медосбора.

Подвижното пчеларство на малки разстояния води до създаване на здрави пчелни семейства, до увеличаване на медосбора и добиване на повече восък, до увеличаване на пчелните семейства по един прост и удобен начин. Поддържането на пчелите чрез захарно подхранване не е равностойно на нектара и прашеца от природните ресурси. Продукцията на преместваните кошери е със 70 на сто по-висока от продукцията на кошерите, оставени на място. Производството на восък се увеличава съответно с 250 на сто. При подвижното пчеларство болестта нозематоза се появява по-рядко в кошерите.

д-р Антон **СТОЯНОВ**

В борбата за високи добиви от зеленчуковите култури поливането е основно мероприятие.

НА СНИМКАТА: Кооператорът Тодор Ганчев от ТКЗС в с. Попина отправя живителната водна струя към зеленчуковата градина.

Бързо и хубаво

ОТ ГОДИНИ вече тютюнът е една от важните селскостопански култури за държавното земеделско стопанство „Янко Забунов“. Въпреки неблагоприятните климатични условия, създадени бяха всички необходими предпоставки за срочно засяване и отглеждане на закаления тютюнев разсад от високодобивния сорт „Остролист“.

Благодарение на големите грижи, които положиха работниците от бригадата на Юсеин Аптишев, разсадът поникна и се разви добре. Пред бригадата стои сега отговорна задача: да отгледа през годината 1 200 дка тютюн, от който да се получат по 130 кг среден добив.

Изхождайки от това, че тази бригада винаги си преизпълнява производствената програма, няма съмнение че и тази година поставената й задача ще бъде изпълнена. Въпреки непрекъснатите валежи през последните дни, бригадата използва всеки благоприятен час за разсаждане на тютюневия разсад. Досега са разсадени повече от 300 дка тютюн. За успешното решаване на тази задача голяма роля играе съревнованието, водено ежедневно по звена за най-бърза и висококачествена работа.

Кирил **ТАСЕВ**

ИЗ ЧУЖДЕСТРАННИЯ ОПИТ

МЕХАНИЗИРАН СВИНАРНИК В ШВЕЦИЯ

Цвятко **ВАСИЛЕВ**
директор на Научноизследователския институт по животновъдство гр. Коларовград

МЕХАНИЗИРАНИЯТ свинарник в стопанството на Ц. Веструп в Швеция представлява една правоъгълна сграда с размери 50 м дължина на 12 м ширина, с равен таван на 3,5 м от пода и обща височина 7 м. В свинарника са устроени 4 реда по 15 бокса. Всеки бокс е 3 м дълъг и 2,8 м широк и побира средно по 12 прасета. Общият капацитет на свинарника е 720 свине на едно залагане В свинарника е създадена възможност един човек да работи по 2 часа на ден. Средно там се получава по 600-700г дневен прираст от животно като от 3,7 кг концентриран фураж се произвежда 1 кг прираст.

Цялата площ на свинарника е заета от 4 реда боксове без пътеки за работника. Има две пътеки, устроени по дължина над боксовете така, че една пътека минава над два реда прилежащи боксове. Всеки бокс е разделен на легла за прасетата, постлани с подови тухли и торищна решетка, широка 1 м. Торищната решетка е 15 см по-ниско от леглото. Тя е направена от бетонни елементи, дълги 1 м и широки 6 м. Между всеки два бетонни елемента е оставено 2,5 см разстояние за преминаване на урината и изпражненията. Странично на торовата решетка е монтирана автопоилка. Урината и торът минават през решетката и падат в канавката, дълбока 80 см, където през 1 час автоматично се задвижва верижна система с гребла, които изнасят тора извън свинарника в специална циментова шахта. От там торът се извозва с цистерни след предварително разбъркване, за която цел е поставен съответен механизъм. По дължина на бокса до леглото е поставено корито за храната

Храненето на прасетата става със суха смеска, която се приготвя чрез механично приспособление. Сухата смеска се докарва със закрито цилиндрично ремарке, свързано шарнирно с трактора. При задвижване на шарнира смеската от ремаркето пада в една шахта, от където по наклонена тръба с шнек смеската се изкачва на тавана в специален бункер, устроен в единия край на свинарника. При задвижване на системата за зареждане на фуража от бункера по улей сухата смеска пада върху верижно-планков транспортьор, който я отнася в специално устроени ламаринени дозатори, намиращи се над коритата за хранене. С помощта на механичен прибор се регулира обема на тези дозатори, в зависимост от живото тегло на прасетата във всеки бокс. Нарочно приспособени ръчки позволяват на работника, минавайки по пътеката над боксовете, да освободи сухата смеска от дозатора. Тя се пуска в коритата след напълването на всички дозатори. За да не се пилее сухата смеска, едновременно с пускането на дозаторите се подава ръчно за 10-15 секунду водна струя по надупчената тръба, поставена по дължина непосредствено над коритата за хранене. По този начин прасетата се хранят два пъти на ден, за което работникът изразходва по 1 час преди обяд и един след обяд.

За угояване на прасетата фуражът (предимно ечемик) се произвежда в стопанството. Към зърнения фураж се прибавя концентратът на Енгстрьом. Този концентрат съдържа 20 на сто трици, 12 на сто люцерново брашно, 20 на сто рибено брашно, 3 на сто месно брашно, 2,5 на сто фуражен концентрат със следи от микроелементите манган, желязо, мед, цинк, кобалт, 3,6 на сто калциев фосфат, 3 на сто йодна сол и 1 на сто витаминен концентрат с трайност 3 месеца.

За прасетата с живо тегло от 20 до 50 кг концентратът по рецепта 20|90 се смесва с зърнената ярма по отношение 1:4, или на 100 кг концентрат се прибавят 400 кг зърнена ярма. Тази смес съдържа 120-130 г смилаем протеин в 1 кръмна единица.

За прасетата с живо тегло от 50 до 90 кг на 100 кг концентрат се прибавят 550 кг зърнена ярма. Тази смес съдържа 110-120 г смилаем протеин в 1 кръмна единица. Прасетата се теглят при залагане в боксовете и в края угояването. Определянето на дажбите става по датско разписание, в което е посочен броят на дните, в които трябва да се дава еднакво количество суха смеска на глава от залагането на прасетата до окончателното им угояване.

В свинарника се поддържа автоматично подходящ микроклимат — 15-18$_0$С при 70-75 на сто влажност. За целта над прозорците е монтирана климатична инсталация, която е свързана с централен климатизатор извън свинарника. Той се осветлява с луминисцентна светлина.

Угояването на прасетата в тоя свинарник продължава 75-85 дни. След всяка партида боксовете се почистват и дезинфекцират в продължение на няколко дни. За една година свинарникът за угояване се зарежда четири пъти. Угояват се годишно 3 000 прасета и се продават до 270 тона месо в живо тегло.

При положение, че един работник е зает само по 2 часа на ден и ако се направят 4 такива свинарника, те ще могат да се обслужват само от един човек, или годишно той ще отглежда 11 250 прасета, като превозването на фуража и изкарването на тора се извършва от други работници.

Важен резерв за повече и по-евтина животинска продукция

В КОМПЛЕКСА от зоотехнически мероприятия за производството на повече и по-евтина животинска продукция, лагерно-пасищното отглеждане на селскостопанските животни заема централно място. Отглеждането както на продуктивния добитък, така и на животните,определени за угояване през летния сезон на лагери, където основният им фураж са пашата и зелената храна (покосена),е изключително важен резерв за повече мляко, месо, вълна. Наред с нарастване на продуктивността лагеруването допринася и за укрепване на здравето и за намаляване на безплодието, тъй като животните имат на разположение богата паша и непрекъснато са на слънце, чист въздух и в движение.

Извеждането на добитъка на лагерно-пасищно отглеждане не е нещо ново, непознато за ръководителите и селскостопанските специалисти в ТКЗС и ДЗС. Голямата изгода от него се потвърждава по безспорен начин не само от опитите на институтите по животновъдство, но и от практиката на много наши стопанства. През последните няколко години в това отношение са постигнати много добри резултати в редица ТКЗС в Ловешки окръг—с. Бели осъм, Врабево, Ново село, Тетевен и др.

Врабевският кооператив изкарва на лагеруване всяка година в края на май 280 дойни крави (не се извеждат около 60 животни от племенното ядро, които се хранят на ясла с покосена зелена трева), за да ги прибере в края на септември или по средата на октомври. Ръководителите и специалистите в стопанството от собствен опит са се убедили, че лагеруването е много ефективно мероприятие. Затова още преди 4-5 години кооперативът построи в местността „Урум конак“ постоянен летен лагер за кравите. Той се състои от навеси, водопои, добри жилища за животновъдите и т. н.

Около лагера има просторно пасище—1000 дка, от които 300 дка са горско пасище. За да се осигури богат подраст на трева от тези естествени фуражни площи, кооператорите полагат непрестанни грижи за тях. Тази година те ги почистиха и в началото на април ги наториха с по 50 кг костно брашно на декар. През лятото пасищата ще бъдат подхранени с амониева селитра.

По време на лагеруването пасищата се използуват най-рационално на парцели. Цялата пасищна площ се разделя на четири парцела от по 250 дка. Върху всеки парцел животните престояват по 10-15 дни. По този начин на всеки изпасан парцел животните се връщат отново след месец и половина—време напълно достатъчно, за да изратне новият подраст. Врабевци са улеснени в оформянето на парцелите, тъй като отделните пасища са оградени с пояси от дървета.

През всеки пасищен период специалистите най-внимателно проверяват каква е „продуктивността“ на отделните пасища. В зависимост от това специалистите определят каква ще бъде задоволяемостта на животните и какво допълнително подхранване трябва да им се осигури. Характерно в практиката на врабевци е, че те никога не разчитат само на пашата в борбата за получаване на максимална продукция от кравите. Затова редовно подхранват животните и с други фуражи. По време на лагеруването, независимо от пашата, всяка крава получава по 100-150 г концентриран фураж за всеки литър мляко и по 20-25 кг зелена маса—люцерна, зелен царевичак и други,които им се дават на ясла. В сравнение с оборния период средно на глава се прави икономия по 1—1,5 кг концентриран фураж дневно и по 15-20 кг сочна храна.

Независимо от икономиите на фураж лагерно-пасищното отглеждане допринася извънредно много за нарастването на продуктивността и за намаляването на нейната себестойност. Когато миналата година врабевските кравари изкарали животните на лагера, от тях доели по 1700-1800 л при оборни условия. Само след десетина дни от престояването им на лагера млечността се увеличила със 700-800 л, а след половин месец надоеното мляко достигнало 2700 л, с 1000 л повече. Благодарение на използуването на евтини фуражи себестойността на млякото е намалена значително. Един литър мляко през годината струва 13 стотинки, а през пасищния период— не повече от 10 стотинки.

Този пример ясно показва, че икономическата изгода от лагерно-пасищното отглеждане е голяма. Трябва да се подчертае, че тази година условията за лагеруване у нас са много добри. Поради падналите обилни валежи по естествените ливади и пасища повсеместно израстна буйна тревна растителност. Това богатство може най-добре да се оползотвори,ако във всяко ТКЗС и ДЗС се изкарат в следващите дни колкото се може повече животни на летни лагери.

В никакъв случай ръководствата и специалистите на стопанствата не трябва да се оправдават с липсата на лагери.До края на месеца има достатъчно време да се направят от подръчни материали навеси и да се организират лагери на онези пасища, където има условия—водопои добра паша и да се осигурят добри битови условия за животновъдите. Въпросът за организирането на лагеруване се свежда не толкова до възможности, колкото до предприемчивост и убеденост от страна на стопанските и партийните ръководители.

Не бива да се забравя, че парцелната паша и допълнителното подхранване на лагеруващите животни са необходими предпоставки за постигането на добри резултати. От голямо значение е също така още от първите дни на лагера да се създаде правилна организация, да се въведе такова заплащане на труда на животновъдите,което да ги стимулира в работата. Правилно е да се изработят реални норми, да се обвърже тясно заплащането с продукцията, да се използуват най-пълно възможностите, които предлага лагеруването за получаване на повече и по-евтина продукция, за превръщането на животновъдството в рентабилен отрасъл.

И. СИМЕОНОВ

Човекът от скелите

ТУК Е, заповядайте! Гостоприемно ме покани бригадирът Ради Тодоров и ние заедно влязохме в сутерена на почти завършеният пететажен жилищен блок по ул. Георги Димитров.

—Здравейте!

—Здрасти! — едновременно ни отговориха двамата работника, които завършваха последните строителни работи на банята.

—Ето тук работи др. Руси Русев—и той посочи с ръка млад мургав мъж, който без да се смути продължи да си работи.

Разговорът ни с Руси бе кратък. Пък и той не обичаше да говори за себе си, за успехите си. Това неудобство е присъщо почти за всички скромни хора, които с делата си говорят повече от всякакво красноречие.

Детството на Руси е такова каквото на хилядите млади израснали след Деветосептемврийската победа у нас. Още юноша, примамващият звън на метала го пленява и той решава да усвои майсторлъка на коларо-железаря. Шест години селският момък върти чука над наковалнята в работилницата на Държавното елитно семепроизводно стопанство — Силистра.

Когато Руси се завърна от казармата през 1955 година, отново продължи своята професия. Но този път не за дълго. Закриха длъжноста и той трябваше да напусне.

Свикнал да се труди Руси не можеше да скръсти ръце и то тогава, когато навсякъде кипи работа. В онези дни в родното му село Айдемир строителството бе в разгара си. Миризмата на прясната вар, нестихващата глъчка по скелите му харесваха и Руси реши да посвети силите си на тази благородна професия.

Първите крачки в строителството той направи заедно с Ради, сега бригадир на строежа. Оттогава те са все заедно. За изминалите близо пет години работа в Окръжната стоителна организация те издигнаха заедно с хората от бригадата няколко големи сгради, а сега завършват строителството на блок „Лилия“. Скоро песента на техния труд ще се разнесе на нов обект.

Построените сгради са малко, те се броят на пръсти. Извършената работа обаче е огромна. През ръцете на Руси са минали десетки хиляди тухли. Изправили са ръст стотици кубически метра куфражи. Извисиха снага красивите блокове, на които всички се радваме.

Не по-малко на тях се радва и Руси, човекът който е отдал на строителството сили и знания. Трудолюбието и голямото умение донесоха на упорития строител почит и уважение. Сега Руси се ползва сред другарите си с името на майстор-строител. Неговият съвет търси всеки, а той никому не отказва, не подбира своята работа.

Сега когато по цялата ни страна кипи небивало съревнование пред празника на строителя—11 юли не останаха настрана и Руси и всички от тяхната бригада. В предпразничното съревнование Руси е поел лични задължения, изпълнението на които ще му дадат право да вземе участие в националното съвещание и стане носител на почетното отличие —златната значка—„Майстор Колю Фичето“.

—Постигнатите досега резултати — средно изпълнение на трудовите норми от цялата бригада 115 на сто са добро начало по избрания път.

Иван **НИКОЛОВ**

КОНСУЛТАЦИЯ ПО ВЪПРОСИ НА ДЪРЖАВНОТО ОБЩЕСТВЕНО ОСИГУРЯВАНЕ

ПРЕДИ няколко години заболях белодробно и тогава получавах парично обезщетение поради временна нетрудоспособност 100 процента от среднодневното си трудово възнаграждение. Преди 6 месеца отново заболях, но обезщетението ми се изплаща 80 процента от трудовото възнаграждение.

Правилно ли е да ми се изплаща обезщетението в размер на 80 процента, или същото следва да бъде 100 процента от среднодневното трудово възнаграждение.?

ЗАПИТВА ПЕТЪР ПЪРВАНОВ ПЕНЧЕВ ОТ ГР. ТУТРАКАН

ОТГОВОР: Паричното обезщетение в размер на 100 процента от среднодневното трудово възнаграждение се изплаща само поради бременост и раждане, но не и за друг вид временна нетрудоспособност. Ако предприятието, където работите някога Ви е изплащало парично обезщетение в по-голям процент от законния, то при финансова ревизия същото ще бъде начетено.

От 1 април 1963 година най-големият процент парично обещетение поради временна нетрудоспособност с изключение на това поради бременност и раждане е 80 процента от среднодневното трудово възнаграждение при непрекъснат трудов стаж над 10 години.

От това следва следва, че предприятието, където работите правилно Ви изплаща паричното обезщетение.

Справка: § 1 от Указа за изменение на КТ-ДВ бр. 24 от 1963 г.

НА 15. XI. 1964 година постъпих на работа в промкомбинат „Камашит“ — цех „Ракита“ в гр. Дулово и в края на месец декември същата година се наложи да взема отпуск по болест за 4 дни. В това предприятие нямам 3 месеца непрекъснат трудов стаж. Преди преминаването ми на работа в последното предприятие работих в „Наркооп“ — Дулово, от където напуснах по взаимно съгласие с ръководството на същото. До постъпването ми на работа в цех „Ракита“ бях временно без работа около месец и половина.

По това време, през което съм останала без работа прекъсва ли ми се трудовият стаж и имам ли право на парично обезщетение поради временна нетрудоспособност за 4 дни.?

ЗАПИТВА ДОНКА ЙОРДАНОВА ВАСИЛЕВА — ГР. ДУЛОВО

ОТГОВОР: Трудовият стаж на работниците и служителите независимо от това, дали е придобит в едно или повече предприятия, учреждения или организации, се зачита за непрекъснат по смисъла на Кодекса на труда.

Трудовият стаж се прекъсва в следните случаи на прекратяване трудовия договор:

а) едностранно от работника или служителя без предизвестие, когато той е бил длъжен да даде предизвестие,

б) при напускане предприятието, учреждението или организацията без съгласието на административното ръководство и профкомитета извън случаите по чл. 34 от КТ и

в) поради дисциплинарно уволнение.

При Вашия случай няма прекъсване на трудовият стаж и стажа, придобит в „Наркооп“ — гр. Дулово следва да Ви се зачете. От това следва, че ако към деня на настъпването на временната нетрудоспособност имате 3 меееца непрекъснат трудов стаж, следва да получите парично обезщетение по болест.

За целта трябва да представите в предприятието всички документи, които имате за трудов стаж, за да ви се определи процента на паричното обезщетение от среднодневното трудово възнаграждение.

Справка: чл. 177 от КТ и 177 б от Указа за изменение и допълнение на същия кодекс (ДВ бр. 92 от 1963 г.)

Николай КРУМОВ
— началник отдел „ДОО“

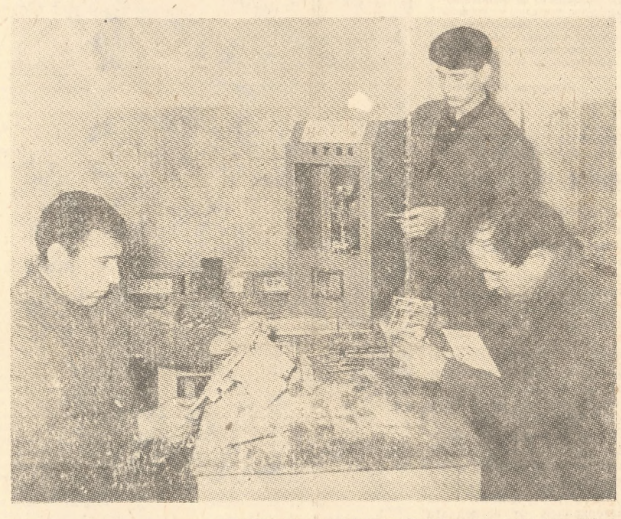

За нуждите на автотранспорта в РП „Организационна техника“ — Силистра се изработват монетни автомати, които могат да обслужват за един час по 3000 пътника, използвайки комбинация от различни монети до 10 ст.

НА СНИМКАТА: настройчиците Кирил Коцев, Димитър Хаджиев и Димитър Илиев монтират монетен автомат.

Добри стопанки

РАЗСЪМВАШЕ СЕ. Нощта отстъпваше своето място на пролетния ден. Още от ранна утрин улиците на с. Зафирово бяха оживени. Навсякъде се чуваха възбудени гласове, всеки бързаше по-рано да започне работа. Но най-рано от всички на своя трудов пост са животновъдите от селото. Още от 4 часа те са във фермата. Тук са и четирите сърцати жени, трудолюбивите телчарки Мария Радева, Пена Павлова, Стефка Андреева и Мария Иванова. Те заедно работят в модерния телчарник на стопанството и се грижат за 164 телета, които отглеждат от момента на раждането им до 4-месечна възраст. — Ние сме майките на телетата— шегуват се понякога те.

Независимо от шегата, те наистина се грижат като майки за тях. Влезе ли човек в телчарника, не може да не обърне внимание на идеалната чистота, на добрите условия, създадени за отглеждане на животните.

Иван **ДИЛОВ**

Техническият прогрес в селското стопанство

МЕХАНИЗИРАНА КОСИТБА НА ГРАХ И ФИЙ

ОТ ИЗВЕСТНО време Комплексна опитна станция в Разград се занимава с механизираното прибиране на граха и фий. По молба на редакцията другарите споделиха своя опит на страниците на вестника.

В ПОСЛЕДНИТЕ 2-3 години грахът, отглеждан за фураж зае големи площи в Силистренски окръг. През 1965 година има засети с него близо 40 000 декара. Ето защо механизираната коситба и вършитба на тази култура, станаха проблемен въпрос за нас.

Този въпрос е намерил разрешение след няколкогодишни опити в СССР и Чехословакия, чрез направата на съвсем опростени приспособления към обикновените сенокосачки и комбайни. Във Виницката опитна станция (Украйна) е изведен сравнителен опит с ръчно и механизирано прибиране на граха. Резултатите от опита са показали, че при ръчното прибиране паричните разходи на 1 декар грах са били 3,52 рубли, а при механизираното прибиране са намалени до 0,89 рубли или близо 4 пъти. Разходът на труд за 1 декар е намален от 2,05 човекодни на 0,33 човекодни или 6,2 пъти по-малко.

Коситбата на граха за зърно трябва да започне в момента, когато долните 2-3 чушки започват да пожълтяват, и да продължи 5 или 6 дни. С оглед своевременното прибиране на културата е предложено приспособлението — откосообразовател (ПБ-2,1), с което се откосяват механизирано дневно по 30-40 декара.

Важно е да се знае, че коситбата на граха за зърно с откосообразователи, която по-нататък ще бъде следвана от вършитбата със самоходен комбайн чрез подбиране се извършва от два трактора с по една косачка. Откосообразователя на първата косачка е тесен, а на втората по-широк и разполага откоса близо до този на първата косачка. Коситбата може да се извършва с тракторите ДТ-20, ДТ-24 или Зетор и самоходно шаси на първа или втора бавни скорости. Така се образуват двойни откоси, позволяващи да се извърши подбирането и вършитбата им по два едновременно.

Приспособлението-откосообразовател (ПБ-2,1) съветски тип към тракторните косачки, се състои от 4 основни звена: лифтери-стъблоповдигачи, които повдигат полегналите стъбла и ги отправят към режещия апарат, изменен режещ апарат, осигуряващ ниско отрязване на полегналите и преплетени стъбла; пълзящ делител, който отделя отрязаната маса от неотрязаната; откосообразовател, състоящ се от полустоманени пръчки с диаметър 16 мм, или шини с ширина 20-25 мм, спирално завити в края под ъгъл 30-35 градуса, които отместват и подреждат в откоси отрязаната маса.

Ръководителите на стопанства, за които представлява интерес приспособлението към съществуващите косачки за коситба на грах и фий за зърно и сено, могат да посетят техническата работилница при КОС гр. Разград, където да се запознаят по-подробно с изработката му. Опростеният вид на съветското приспособление-откосообразовател почти не се различава от това в Чехословакия и може да се изработи в работилниците на всяко ТКЗС в толкова броя, колкото са необходими за разрешаването на този наболял проблем. То е изработено в ТКЗС гр. Исперих през 1964 година и успешно използвано. Смятаме, че стопанствата в близост до Исперих могат да взаимстват опита му.

Ръководителите на някои ТКЗС от Разградски окръг, като председателят на ТКЗС в Сеново др. Петко Цонев, председателят на ТКЗС село Хлебарево др. Марин Друмев и др. вече посетиха КОС гр. Разград и се заловиха с приспособяването на наличните им сенокосачки.

В стопанства, които имат по-малки площи с грах, удвояването на откосите може да се извърши само с една косачка при съответна манипулация с разширеното приспособление. Ако обаче посевите от грах и фий са за сено, такова удвояване на откосите не е необходимо.

Едно приспособление би струвало на дадено ТКЗС не повече от 100 лева, а то може да икономиса много човекодни и парични средства.

Покосеният грах не бива да се оставя на откоси повече от 3—4 дни, за да не се пресушат растенията и да не се чупят зърната при вършитбата. За вършитбата се използуват самоходните комбайни СК—4, СК—3 или С—4М, снабдени с обикновените подбирачи. За тази цел преди вършитбата те се преустройват. Намаляват се оборотите на барабаните на 400-500 в минута и се работи с намален газ. Контрабарабанът се раздалечава до краен предел от барабана. Понякога се налага да се извадят и част от зъбите и шините на барабана. Долното шлюзно сито се изважда и се заменя с друго, отворите на което са 16 мм. За да се увеличат оборотите на класовия шнек и елеватора 13-зъбната зъбчатка на задния контрапревод на класовия шнек и елеватора се заменя с 15-зъбна. За да се запази броят на оборотите на колновия вал на сламотръса 30-зъбната зъбчатка се заменя с 32-зъбна.

С разрешаването на тия въпроси и внедряването им в широката практика на окръга, граховата култура ще стане действително ценен и евтин източник на висококачествен и богат на белтъчни вещества фураж, тъй необходим за нуждите на животновъдството ни.

Мичо **МИЧЕВ**
директор на КОС
и научен сътрудник

Христо **ДИМОВ**
старши агроном
по внедряване на челния опит

Йовчо **ПАВЛОВ**
главен агроном

С науката - към светло бъдеще*

СВЕТЛА ГОДИШНИНА

НА 24 МАЙ тази година се навършват 80 години от създаването на училището в село Ишírково.

Преди 80 години в двора на Балуш Желязков, в стара схлупена къщурка било открито първото училище То имало две учебни стаи и едно малко салонче. В едната стая учели I-во и II-ро отделение, а в другата III-то и IV-то отделение. Училището било частно. Управлявало се от училищно настоятелство, което се избирало. То назначавало и уволнявало учителите, грижило се за снабдяване с чинове и други. Зимно време дърва носели самите ученици.

В първото училище са учили около 20 ученика. Първият учител в селото се предполага, че е поп Ангел от село Калипетрово.

През 1888 година училището бива преместено в друга къща към средата на селото. То било също с две учебни стаи, но по-големи, салонче и учителска стая. Тук учители са били Георги Драганов от село Гюлеркьой (Алеково), Христо Костов от Кароамур (Смилец) и баба Димка, която е първата местна учителка. Във второто училище са учили около 50 ученика, от тях 12 ученички.

Но и това училище не е могло да задоволи нуждите на ученолюбивите селяни от селото, които постоянно нарастват. Те изразяват желание за построяване на училищна сграда. В 1904 година селяните успяват да съберат свои средства за построяване на училище. Инициативата за построяването на училището била на Малчо Куртев, Йовко Пенев, Марин Георгиев, Недю Костов и други. Майстори са били Стоян Марков, Нанко Нанков и Цоню Маринов. В 1907/8 учебна година то било вече готово. Радостта била голяма. Със закон от 1891 година началното образование става вече задължително и безплатно и за двата пола. Учебната година е започвала на 15 август и завършвала на Георгьов ден (6 V). Пишели са на плочи с калем.

Дисциплината на учениците се е поддържала с различни средства: порицаване, лишаване от обед, коленичене върху орехови черупки или царевични зърна, бой с пръчка и пр.

Когато над Южна Добруджа румънските чокои разперват криле, започват арести, разстрели, побоища, ангария — мъчително и дълго робство. Обучението в училището става на румънски език, а учителите са румънци. Образованието не е задължително. Трудно е било на българчетата да изучават науката на непознатия дотогава език, а явиш ли се с неподготвени уроци, чака те сурово наказание. Затова и много ученици-българчета са бягали от училище и са се крили из рова, който е ограждал джамията сред селото.

След 27-годишно прекъсване за първи път българското училище било открито на 11 февруари 1941 година. Голяма трудност срещнали учениците и учителите през първата година, когато за пръв път се изучава българската азбука с големите и малките ученици. Училището било много бедно, нямало никаква покъщнина, освен чинове и маси. Учебните стаи не стигали, затова занятията се водили в стаи, разпръснати на различни места в селото. Властта не полагала грижи за подобряване на учебното дело. В училище не приемали турчета, затова те са ходили на частно турско училище.

Истинско развитие образованието в селото постига едва след 9. IX. 1944 година. През месец февруари 1955 година бе започната нова училищна сграда. През 1956/57 година тя е вече готова. Щастливи са учителите и учениците.

В навечерието на светлата 80-годишнина учители и ученици работят усърдно за опазване на социалистическата собственост, за заздравяване на дисциплината и повишаване на успеха.

Виржиния КОЛЕВА

ЕДИН КРЪЖОК ПО ИСТОРИЯ

„**А**З ЖИВЕЯ с мисълта, че то ва беше един фантастичен филм, който вече никога няма да гледам. В този филм аз играх главна роля. Научих неща, които много възрастни хора не знаят. Спокойно мога да споря по идеите и тактическите походи на Панайот Хитов. Това беше красота! "—пише в дневника си Пламен Кънчев, участник в историческия кръжок на училище „Кирил и Методий“. Една друга кръжочника— Снежана Бунарджиева също отбелязва. „Много полезни неща научихме. Добре си починахме и сега с пресни сили отново ще се хванем за ученето“.

Ученически дневници—развълнувани, смели и чисти като младостта. Впечатления и спомени, които никога няма да изчезнат от съзнанието, придобити навици и сила на характерите, които остават за цял живот. Очевидно вълнували са се не само участниците в кръжока, вълнувал се е и техният учител, ръководител на кръжока, техният по-голям и най-добър другар —Аврам Василев. Запалил любовта на децата към героизма от историческото ни минало, любознателността им, учителят също преживява дълбоко проявите на своите кръжочници. Неговите бележки са емоционални: „Така от село на село, от град на град, от окръг на окръг, тези малки герои с бележници в ръце, с много интерес и любопитство преминаха 420 километра пеш от Дунава през връх „Българка“ до град Сливен.

Всъщност това е само един интересен епизод от биографията на кръжока, от биографията на учителя. Осем години от основаването на кръжока, осем учителски години—така бързо отлетяха. Навярно Аврам Василев сам не знае кога започна да се говори в целия град за неговия кръжок, за особения ред и дисциплина между децата. Времето минаваше неусетно и всяка нова сбирка на кръжока носеше нещо ново и за учителя и за децата. Той умееше да заинтригува, да разпалва въображението и същевременно да го успокоява със строгите и верни данни от историята. На всяко събиране децата научаваха нещо ново от краеведението, овладяваха методите на историческото търсене и изледване. Учителят знаеше—теоретическите познания не са достатъчни и затова децата учеха специални тренировъчни упражнения по туризъм и издръжливост, игри и песни, с които колективът се сплотяваше и животът ставаше по-интересен. И когато експедиционният отряд на кръжока тръгна на поход всички показаха, че могат да издържат и най-трудните маршрути. Тогава по думите на учителя и „другарството се развива до съвършенство, никой не се грижи за себе си, а цялото му внимание е да помогне на другаря си“.

Кръжокът има съвсем сериозни научни успехи. В отговор на поставената задача от БАН участниците на кръжока преминаха по стъпките на Панайот Хитовата чета и те първи научно систематизираха и уточниха нейния маршрут. Кръжокът проучи живота на двамата Ботеви четници—Курти и Илия Чобанови от село Смилец. Сега децата се готвят за III Димитровска експедиция. Преди една седмица те откриха интересни данни за революционния комитет, основан от Васил Левски в село Сребърна.

Така интензивно и романтично живеят децата в този кръжок, както са написали в дневника си: „От миналото ще вземем огъня, не пепелта“.

Аеролита ОГОЙСКА

НА ТАЗГОДИШНАТА изложба на художниците ГЕОРГИ КУРТЕВ се представя с твърде много платна.

В изложбата достойно заемат място и няколко негови портрета, между които е „Работник“ (горе).

учителката

ДЕСЕТ дни не спряха дъждовете.
Пътищата станаха реки.
Натежало — падаше небето,
но вървеше в дъждовете ти.

Гръмотевиците полудели
биеха небесния звънец
и над планините белочели
мълниите виеха венец.

Само ти — като кошута мокра,
скрила във сърцето светлина,
учеше си, учеше урока
от учебника по добрина.

Азбукарчетата подранили
знаеха, че ти ще дойдеш пак.
На косите златната ти свила
ще изгрее в утринния мрак...

Слънцето не се бои от нищо!
То е нужно, за да има ден.
Затова и в буря се не връща,
който за учител е роден!

Хар. ХАРАЛАМПИЕВ

от май до май

ОТ МЕСЕЦ май на миналата година досега в нашия окръг на населението са продадени книги от най-различен характер за 152 000 лева.

За същия период в Силистренски окръг са открити и пет нови книжарници, които ще съдействуват хубавата книга да достигне до още повече трудещи се. А това несъмнено ще допринесе за повишаване на тяхната квалификация, на културата им.

* * *

В ОКРЪЖНАТА библиотека от месец май на 1964 година досега са закупени 15 500 тома различна литература. В библиотеката за първото четиримесечие на миналата година са записани 4 762 читатели, а за същия период на тази година техният брой възлиза на 5 054 души.

ВСЕКИ КУРСИСТ — ДОБРЕ ПОДГОТВЕН

ОТ ГОДИНА на година резултатите от квалификационните държавни изпити в Машинно-тракторното училище в с. Средище стават все по-добри и всички курсисти завършват успешно курса на обучение. Затова не малък дял имат комсомолската и партийната организации.

По-малко от тридесет дни делят възпитаниците на училището от първия изпит. Последният месец на учебната година е месец на упорита подготовка. Този въпрос беше обстойно обсъден на партийно събрание в присъствието на преподавателите по изпитните предмети и курсовите ръководители на вторите курсове.

Към това сега в училището подканват материалите от нагледната агитация. Специално табло напомня на курсистите колко дни са останали до последната проверка на техните знания.

Викентий ДУКАНОВ

В ДЕТСКАТА ГРАДИНА

И НАЙ-МАЛКИТЕ от детската градина „Г. Титов“— Силистра посрещат с най-радостни вълнения светлия празник на славянската писменост или както те знаят — „празника на буквичките“.

Още на 15 май в чест на празника бе уредена изложба на детското творчество—рисунки, апликации, моделиране.

Рисуването в тази детска градина е основна задача за годината и изложбата говори прекрасно за работата на учителския колектив.

Младите и ентусиазирани детски учителки отрано са се погрижили за украсата на градината —от всяко кътче лъха настроение. Празникът ще остави у децата мил и хубав спомен.

Ив. СЛАВОВ

Вярна десница на Партията

Говори вестникът:

АЗ ИДВАМ с утрото. Вие ме очаквате, за да ме поемете в ръцете си — отморени и тръпни пред работния ден. Аз съм ваш приятел и вие трябва да ми вярвате. Изчезне ли доверието, приятелството става невъзможно. Вие, които сте заедно всеки ден в цеха или звеното, знаете добре това. Случва се нечестни хора да ме подведат. Случва се да ме излъжат. Тогава заслужавам вашето недоверие. Защото съм бил лековерен, Защото съм загубил революционния си поглед.

Всички вие искате да имате умни приятели. Глупавите са страшно досадни. Затова не позволявайте на глупостта да се докосва до мен.

Аз съм селянинът, който взема извехтелия молив и на лист от тетрадката на своето дете-ученик се изпотява три пъти, докато напише седемте изречения на своята радост или седемте изречения на своята мъка.

Аз съм работникът, който без особени умствени усилия разказва за своята бригада, за своите другари.

Аз съм ученикът, който написва първото си стихотворение за своята първа и плаха любов.

Аз съм оня агроном, който разработва научно и аргументирано своята теза за увеличаване добивите от цвеклото и живее вече десет години в малкото селце, в което всички хора се познават по име.

Аз съм майката, която благодари на комсомолеца, спасил от удавяне нейното дете.

Безкрайни са моите превъплъщения,

Но аз не съм този, който непрестанно пише дописки и някакви там статии, воден от дребничката мисъл светът да научи името му.

Аз не съм този, който непрекъснато оскърбява граматиката.

Аз не съм онзи, който клевети другарите си, своя завод, родината си.

Не позволявайте на тези хора да протягат ръце към мене. Бранете ме от тях!

Аз съм слънчев. Затова и моят празник е през май.

Моите далечни прадеди, моите далечни създатели са братята Кирил и Методий. Без техните букви аз не бих дишал сега на света. Без тяхната непреклонна воля и твърдост пред триезичниците и папите, аз не бих съществувал. Учете се от тях на воля. Учете се от тях на трудолюбие. Учете се от тях как да живеете. Да живеете така, че това, което създадат ръцете ви, да не умре. Никога! Во веки веков!

С. М.

Красноречиво свидетелство

САМО централните вестници, ежедневни и периодични, сега се разпространяват в тираж повече от два милиона. А през 1936 година (една от довоенните години, когато вестниците са имали най-висок тираж) 16-те централни вестника са излизали общо в 275 132 екземпляра. Повечето от половината от тях са били разпространявани в София.

Сега местните вестници, 33 на брой, имат общ тираж повече от 300 000.

Признание за ползотворен труд

ТВЪРДЕ МНОГО са броевете на нашия вестник, в които вие срещате под много информации, кореспонденции, дописки името на Георги Китаев. Този факт говори сам за себе си — че редакцията на в. „Силистренска трибуна“ е гласувала доверие на Георги Китаев, кореспондента от село Средище.

Георги Китаев е започнал твърде отдавна да отделя време за дописничеството. Първата си информация той е изпратил още през 1956 година в многотиражката „Тервелски урожай“. Тя е отпечатана и това го импулсира за по-упорита и системна работа. Той намира много теми из живота на своето село и сътрудничи ту на в. „Патриот“, ту на в. „Кооперативно село“, ту на Радио Варна, като подобрява своето умение да пише по-точно, по-изразително. Затова редакцията на в. „Силистренска трибуна“ през 1959 година го утвърждава за свой редовен кореспондент.

Имало е много дни, когато нашата редакция е приковавала рано сутрин или късно вечер Георги Китаев на телефона с молба да ни изпрати нужния материал или данни. И той почти винаги се е отзовавал, макар че това винаги му е отнемало много време, макар че това понякога му е струвало известни неприятности.

Тази година Георги Китаев беше делегат на националното съвещание на дописниците, което се състоя в София. По предложение на редакцията на в. „Силистренска трибуна“ той беше награден с „Народен орден на труда“— бронзов.

УЧИТЕЛ И ОБЩЕСТВЕНИК

ВИЕ ЧЕСТО го срещате. Косата му е посребрена от годините, но той е все още по младежки пъргав и жизнерадостен. Защото така изисква неговата неспокойна професия. Защото работи винаги с млади хора. Защото е учител.

Учител! 38 години Злати Еников е сред своите ученици. 38 години преподава български език и литература. За някои може би тази работа е еднообразна — всеки ден граматически правила, всяка година едни и същи автори и художествени произведения. Но за учител като Злати Еников това съвсем не е така. Той просто гори от ентусиазъм, от желание да учи, да възпитава, да създава кадри за нашето многообразно социалистическо ежедневие.

И сега забързан към Вечерната гимназия, той си спомня годините на своето юношество и младост, когато трябваше да се пребори с толкова трудности и премеждия. Синът на някгашния даскал Христо Еников от Калипетрово завърши основното си образование в родното си село и дойде в Силистра, жаден за наука и знания. Но годините бяха бурни. Войните прекъснаха свободния живот на българите от Добруджа и той трябваше една година да учи в гимназията в Свищов. После две години споделя съдбата на своите родители и съселяни, които румънските власти интернираха в Молдавия. Гимназията Злати Еников завърши в 1924 година след дълги прекъсвания. Това не го отчая и той постъпи в Букурещкия университет като стипендиант на тогавашното българско общество в Силистра. Така през 1927 година завърши с отличие славянска филология, за което бе награден със специална грамота. Но Добруджа го зове и Злати Еников става учител в Толбухин (тогава Добрич), където прекарва само една учебна година. През 1928-29 учебна година той е вече в Силистренската гимназия.

Бяха годините на румъно-чокойското владичество и се искаше много воля и мъжество да преподаваш български език, да разглеждаш български автори и да възпитаваш ученолюбивите деца на добруджанци в дух на патриотизъм, на любов към всичко родно. Ала дейността на младия учител не се ограничаваше само в това. Възпитан в марксическите кръжоци, той работи сред лявото крило на Българското общество. Добър общественик, симпатизант на Комунистическата партия Злати Еников се включва в ръководството на читалището. Неговите лекции и беседи за Иван Вазов, Елин Пелин и Йордан Йовков, изнасяни в читалищния салон, в училището и до днес си спомнят по-старите силистренци.

Дните преминаваха неусетно, нижеха се една след друга и годините. От гимназията Злати Еников премина в Педагогическото училище. С колко тревоги трябваше да се срещнат той и неговите колеги при набирането на ученици за новото училище! И като учител, и като партиен секретар и дългогодишен пропагандист Злати Еников влагаше всичките си знания и умение, за да създава учителски кадри, тъй нужни за нашия окръг. И сега почти няма Силистренско село, където да не срещнеш негови възпитаници.

От няколко години Злати Еников преподава на ученици от Вечерната гимназия. Тук той учи хора на различна възраст с несистемна подготовка. Но опитът на дългогодишния педагог си казва думата. Затова неговите ученици го обичат и уважават.

Злати Еников обича родния край, Добруджа. Много труд вложи той при събиране на експонати и подреждане сбирката на Етнографския отдел на Окръжния музей, като член на музейния комитет. Неговата любов към фолклора е неизмерима. Затова е винаги в комисиите при провеждане на събори, надпявания. Той знае много легенди за нашия добруджански край, познава миналото му, трагично, но и героично.

Народната власт е оценила заслугите на Злати Еников — учителя и общественика. Той е награден с „Медал за трудово отличие“ и орден „Кирил и Методий“—II степен. Празника на славянската просвета и култура дългогодишният труженик за повече знания посреща с чувство за изпълнен дълг.

Недко НИКОЛОВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт— Силистра

Година X, бр. 60 (921) | Четвъртък, 27 май 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

В ПЪЛНА ГОТОВНОСТ за прибиране на реколтата

По обширните блокове на кооперативните и държавните земеделски стопанства от окръга есенните култури избуяха. През тези дни се води борба за опазването им от житната дървеница с помощта на самолети от съветската селскостопанска авиация. След по-малко от месец ечемиците ще започнат да жълтеят, ще настъпи най-важният момент от отглеждането на есенниците — прибирането на реколтата. Благодарение на неуморния труд на селските стопани тя се очертава богата през тази година. Тежки класове ще налеят по полетата на окръга 552 304 дка пшеница и 117 032 дка ечемик. Предвидено е повече от 550 000 дка есенници да бъдат пожънати с машини, а около 100 000 дка по стръмните места — на ръка.

Готови ли са механизаторите и кооператорите от окръга да изпълнят тази отговорна задача, да приберат в срок и висококачествено богатата реколта?

Преди всичко това ще зависи от готовността на машините. От наличните в ТКЗС и ДЗС 218 комбайни са ремонтирани досега 115, от 77 виндроуера — 57, от 92 вършачки — 83, от 66 зърночистачни машини — 53, от 62 семечистачни машини — 42, от 83 волокуши — 71 и др. Както се вижда, особено лошо е положението с ремонтирането на комбайните. А те са решаващата техника при жътвата и вършитбата.

Вярно е, че известна част от машините не са ремонтирани навреме поради липса на резервни части и предприятието „Материално-техническо снабдяване“ трябва да положи през тези дни максимални усилия да ги достави. Но не само това е причината. В редица кооперативни стопанства ремонтът на машините, които ще се използват в цялата кампания, започна едва след 1 май, въпреки че беше дадено указание да започне още през месец февруари. Такова е положението в Чернолик, Паисиево, Нова Черна, Алфатар, Главиница, Алеково, Тутракан и други кооперативни стопанства. Общинските партийни комитети и управителните съвети на ТКЗС трябва незабавно да вземат мерки за ускоряване на ремонта, защото от навременното и висококачествено прибиране на реколтата ще зависят до известна степен и добивите от есенните култури.

От 1 до 5 юни вътрешните комисии в стопанствата следва да проверят качеството на ремонта и там, където се установят пропуски, своевременно да бъдат отстранени. А от 5 до 15 юни ще бъдат извършени проверки за готовността на машините от окръжните комисии.

Но колкото и да са изправни комбайните и другите машини, които ще се използват в прибирането на реколтата, сами по себе си те представляват мъртъв метал. Необходимо е опитни механизатори да яхнат мощната съвременна техника и да изтискат от нея всичко, което може да даде. По този въпрос обаче положението също не е много добро. Особено комбайните не са комплектувани с необходимото число квалифицирани механизатори. Трябва да се потърсят още 40 комбайнери, главно за кооперативните стопанства в Голеш, Чернолик, Тутракан, Малък Преславец, Бабук и Иширково. А в промишлените предприятия в Силистра, Тутракан и Дулово работят опитни комбайнери, които могат да се привлекат на работа през лятната кампания. Необходимо е управителните съвети на ТКЗС да уредят незабавно този въпрос с ръководствата на промишлените предприятия, като механизаторите се освободят от предприятията 15 дни преди започването на жътвата, за да се запознаят с комбайните си.

От голямо значение за бързото и без загуби прибиране на реколтата от есенниците е и наличието на добре обзаведени площадки за почистване на зърното. В кооперативните стопанства от окръга има асфалтирани и други 111 такива площадки, главно в стопанските дворове, които общо взето са достатъчни. Понякога ще се налага обаче спирането на комбайните поради липса на достатъчно транспортни средства. В такива случаи, ако са подготвени площадки и на полето, ще се изсипва там зърното от комбайните и работата не ще спира. Затова е необходимо да има площадки за овършаното зърно не само в стопанските дворове, а и на полето.

През миналата година до това време механизаторите и кооператорите бяха привършили с разреждането и първото окопаване на царевицата, слънчогледа и другите пролетни култури и се извършваше второто окопаване. Сега обаче положението е тревожно. В резултат на студената и дъждовна пролет все още се разрежда и се копае първи път. Това може да попречи на навременната жътва и вършитба. Закъснението с окопаването изисква от общинските съвети на ТКЗС голяма гъвкавост при организирането на работата, за да може едновременно с подготовката за жътвата да се изпълняват и другите задачи. Това е много важна предпоставка за срочното и висококачествено прибиране на реколтата.

Нищо не бива да се подценява, когато става дума за прибиране на зърното от полето. Много важно е например да се вземат необходимите противопожарни мерки, за да бъде предотвратено избухването на пожари както по машините, така и в самите посеви и складираната продукция. Нужни са също така бризенти и други средства за покриване на овършаното зърно по площадките, когато времето се развали и завали дъжд.

През тази година кооператорите и механизаторите от окръга са предвидили по план да получат средно от декар по 204,5 кг пшеница и 239 кг ечемик, а обещаните добиви са съответно по 211 и 250 кг от декар. Засега есенните култури са в много добро състояние и има възможност да бъдат надминати тези добиви. Затова е необходимо обаче до жътвата и при самото прибиране на реколтата общинските партийни комитети да организират масово социалистическо съревнование. Няма съмнение, че при добро ръководство селските стопани от окръга ще изпълнят с чест възложените им задачи по прибирането на реколтата от есенните култури.

Национално съвещание по въпросите на движението за комунистически труд в дървообработващите предприятия от страната

На 21 май т. г. по инициативата на Централния комитет на профсъюза на работниците от горите и горската промишленост в ДИП „Липа“ — Силистра, бе проведено национално съвещание по въпросите на движението за комунистически труд в дървообработващите предприятия в страната.

Свикването на съвещанието именно в ДИП „Липа“ не е случайно. То е плод на постигнатите положителни резултати от колектива на предприятието в движението за комунистически труд.

Сега от 12-те производствени бригади и една при административните служители 6 са получили почетното звание. Предприятието като цяло също е поело задължения, изпълнението на които ще му даде правото да стане носител на званието — Предприятие за комунистически труд.

Постигнатите резултати във внедряването на тази по-висша форма на социалистическото съревнование издигна предприятието на едно от първите места сред сродните предприятия в страната по този така важен показател от дейността им.

В съвещанието участвуваха секретарите на окръжните комитети на профсъюза на работниците от горите и горската промишленост, директори и председатели на профкомитети от дървообработващите предприятия в страната и др.

В работата на срещата взеха участие и членът на Централния комитет на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП др. Али Рафиев, секретарят на Централния комитет на профсъюза на работниците от горите и горската промишленост др. Крум Димитров, завеждащият отдел Производствено-масова дейност при Централния комитет на профсъюза на работниците от горите и горската промишленост др. Никола Бойчев, началник отдела Труд и работна заплата при комитета на горите и горската промишленост др. Марин Атанасов и др.

Пред присъствуващите директорът на ДИП „Липа“ др. Иван Димитранов изнесе подробен доклад за работата на партийното, административното, профсъюзното и комсомолско ръководства в предприятието по внедряването, популяризирането и резултатите от движението за комунистически труд.

След доклада група пионери от училище „Кирил и Методий“ приветствуваха делегатите и поднесоха на деловия президиум букети от свежи цветя.

Присъствуващите на съвещанието разгледаха предприятието, запознаха се с производствените процеси и резултатите от движението за комунистически труд, след което отново продължи деловата работа.

Всички изказали се дадоха положителна оценка на инициативата на Централния комитет на Профсъюза на работниците от горите и горската промишленост, да се проведе национално съвещание по въпросите на движението за комунистически труд и то в такова предприятие като „Липа“, което е постигнало сериозни успехи и има какво да се види и научи.

Положителна бе оценката, дадена от другарите Крум Димитров и Марин Атанасов. Те посочиха също така и някои от основните моменти, на които присъствуващите ще трябва да обърнат сериозно внимание, след като се върнат в своите предприятия. Препоръчано бе да се преразгледа досегашната работа по движението за комунистически труд във всички предприятия и на основата на обменения опит да се внесат качествени подобрения в понататъшната работа.

Иван ПЕЙЧЕВ

За бъдещите добиви — грижи отсега

Трудолюбиви са кооператорите от село Честименско. Те използуваха преваляванията от дъжд и за два дни засадиха 130 дка тютюн. След засаждането на тютюна, вниманието на честименци се насочи към пролетните култури. Сега всички стопани излизат масово да плевят, да разреждат и да копаят пролетниците, защото знаят, че бъдещите добиви зависят главно от навременното и качествено изпълнение на тези мероприятия.

В работата най-много се проявяват Янка Стоянова, Христа Иванова, Галиб Юсуфов, Мюзеян Рудилова и други.

Атанас МИХАЙЛОВ

Труд кипи в блоковете

Отминаха обилните дъждове. Пекна жаркото слънце. Подредиха редовете си пролетниците. Крехките им стъбълца се надигат към слънцето. Но плевелите също избуяват. Искат да ги задушат. . .

За да спасят културите се вдигнаха всички кооператори. Не останаха назад и седемте звена от бригадата на Стефан Митев от с. Зафирово. Тяхна първа грижа беше да разредят и окопаят захарното цвекло. Само за два дни и половина бригадата завърши разреждането на 320 декара цвекло и веднага започна окопаването му, като предварително го подхрани с по 10 кг на декар амониева селитра. Между звената със своята добра работа се отличи звеното на Сюлюш Юсуфов, само за два дни то разреди 33 декара захарно цвекло.

Хикмет АБДУРАХМАНОВ

Личният пример е най-добрият агитатор

Кооператорите от ТКЗС — Белица, едни от първите в окръга завършиха първото окопаване и разреждането на слънчогледа и цвеклото. До днес в окръга все още не са разредени 20 на сто от слънчогледа и малка част от цвеклото. В ТКЗС — Белица обаче това мероприятие завърши още през миналата седмица.

Как беше постигнат този успех? Как можаха кооператорите от това стопанство да се справят толкова бързо с тази важна задача?

Най-важната причина за провеждане в кратък срок на първото окопаване и разреждане на слънчогледа, който заема 4 900 дка в стопанството и на цвеклото, което заема 1 340 дка, е пълната мобилизация на силите, която се създаде в стопанството веднага след спирането на продължителните валежи. Общинският партиен комитет и ръководството на кооператива решиха да се прекратят всички дейности в стопанството с изключение на най важните и силите да се насочат изключително към окопаването и разреждането. В помощ на полевъдните бригади бяха привлечени не само служителите, но и строителите, шофьорите, товарачите, механизаторите и прикачниците, чиито машини не участвуват в окопаването, строителните работници, работниците от страничните предприятия и всички ръководители. Заедно с тях излязоха и пенсионерите и неработоспособните кооператори. Така броят на хората в звена, който е обикновено 15-20 човека, бързо се увеличи на 35-40 човека. И всички с охота се включваха в работата на полето.

За пълната мобилизация на кооператорите в стопанството изигра голяма роля организаторската и агитационната работа, извършена от общинския партиен комитет. Посредством агитаторите той организира разясняването на задачите и необходимостта от тяхното бързо изпълнение пред всички кооператори. Но най-голяма е тук ролята на личния пример, който дадоха ръководителите на стопанството. В помощ на полевъдните бригади, наред с всички останали кооператори, се включиха и бригадирите, агрономите, главните специалисти, заместник председателя и председателят на кооператива. Така ударните дни, обявени в района на с. Белица придобиха изключително масов характер.

Между бригадите и звената се разгърна небивала надпревара. Само за три дни слънчогледът беше разреден. Бързо завърши това мероприятие и при цвеклото. Найдобре и най-бързо се справи с тази задача бригадата на с. Брешица, следвана от бригадата на с. Шуменци.

След завършването на разреждането и първото окопаване на слънчогледа и цвеклото ударните дни в кооператива бяха преустановени и цялата стопанска дейност тръгна нормално. Сега полевъдите окопават фасула.

Емил ПРАХОВ

„ВЪРВИ, НАРОДЕ ВЪЗРОДЕНИ“

КЪМ СВЕТЛОТО КОМУНИСТИЧЕСКО БЪДЕЩЕ

Над Волга, Висла, Искър и Вълтава,
освободена от фашистки меч,
със звучна простота и стара слава
звъни свободната славянска реч.

СИЛИСТРА

От няколко дни Силистра е особено красива и слънчева. Този ден тя осъмна напълно готова за своя най-светъл празник — Празникът на българската народна просвета и култура, на славянската писменост и българския печат.

Случайните облаци тръгват нанякъде, за да бъде синьо и чисто небето, за да бъде непомрачена и чиста радостта на цяла Силистра, на всички, които „знаят своя род и език“. Ненадеен вятър развява тържествените знамена, които украсяват централните сгради. Над радостните лица на ученици и възрастни трептят сините знамена на мира и червените знамена на нашата революционна готовност. От сградата на Образцовото народно читалище „Доростол“ ни гледат одухотворените лица на Добри Чинтулов и Петко Славейков, на Христо Ботев и Любен Каравелов, на Иван Вазов и Никола Вапцаров — имена, които всеки българин ще помни, докато има българска държава, имена, над които времето няма власт.

И този ден учениците бързат за училище. Но вместо чанти, в ръцете си носят цветя, много цветя. Пременени и весели отиват, за да се влеят в широките редици на празника — техният празник, празникът на техните учители, на тяхното училище.

Този ден е еднакво скъп за първолачетата и за побелелите старци, защото всички ние сме потомци на двамата велики първоучители, които в деветия век отвориха очите на славяните за знанието и културата.

На тържествената трибуна застават членът на ЦК на БКП и първи секретар на ОК на БКП др. АЛИ РАФИЕВ, председателят на ОНС и член на бюрото на ОК на БКП др. ВЕЛЬО МАКСИМОВ, секретарите на ОК на БКП другарите САВА ШИВАРОВ и ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ, членове на бюрото на ОК на БКП другарите БОЯН МИХНЕВ, НИКОЛА НИКОЛОВ, МИКО НИКОЛОВ и ХРИСТОФОР ИВАНОВ, заместник-председателите на ОНС другарите КРЪСТЬО АТАНАСОВ и ИВАН ПЕТРОВ, секретарят на ОНС д-р ДИМИТЪР БИЧЕВ, началникът на отдел „Народна просвета“ НИКОЛАЙ ГЕОРГИЕВ, дългогодишни учители, дейци на просветата и културата, общественици.

Над оживеното човешко множество прозвучават фанфари, които известяват началото на манифестацията. Духовият оркестър на града подема бавно и тържествено химна на солунските братя „Върви, народе възродени. . .“

Един малък, но героичен народ е тръгнал уверено по своя път — път на благоденствие и култура. Много бяха тъмните сили, които искаха да го спрат, но не им се удаде да сторят това.

Усмихнати пионери с волно развяти червени връзки поднасят свежи цветя на партийните ръководители, на учителите и културните дейци от трибуната.

С бавна стъпка се приближават учениците, понесли голям портрет с величествено и монументално изображение на двамата създатели на славянската азбука. Следва блок от ученици с портретите на наши видни възрожденски културни деятели. След тях — портретите на класиците на марксизма-ленинизма.

Заслужена гордост издава стегнатият строй на отличниците. След тях върви вдъхновено запелият представителен хор „Седянка“ — достоен потомък на ония силистренски българи, които разпространяваха българската песен и през най-тежките години на робството.

Грижливо направена диаграма красноречиво говори за високия ръст на образованието в нашия окръг.

Своята вярност към делото на партията, своите успехи в областта на културата и образованието манифестират учителите, работниците от Читалището, Музея, киноработниците. Всички те са продължители на святото Кирило-Методиево дело.

Между шпалира, който започва от Дунавската градина и завършва някъде към Цум, преминават малките колоздачи от полудневните и целодневни детски градини. Неизброими са инициативите на детските учителки: гълъби на мира, накацали по шапките на децата, голямата „дядова ръкавица“ и др.

„Напред, науката е слънце“ — такъв плакат носят учениците от началното училище „Иван Вазов“. Половината от учениците от това училище са отличници. Не напразно те са понесли огромен макет на книгата. Директорът на училището Ястро Георгиев е спечелил вече званието „Ударник на комунистическия труд“.

„Всички минаваме във втори клас“ — четем на плаката пред училище „10-ти февруари“. Милите първокласници! Те са постигнали своя първи успех. Колко радости и колко труд има пред тях. Затова са и щастливи.

„Слава на славянските учители“ — скандират възпитаниците на училище „Гагарин“. Сред неговия учителски колектив е учителката Рахимова, наградена с медал за трудово отличие.

Своята признателност към майчинските грижи на Партията манифестира и Дом „Дочо Михайлов“, чийто възпитателски колектив се бори за званието „Колектив за комунистически труд“. Много днешни лекари, инженери, учители са преминали през този дом, който дава възможност на всяко дете да се развива според своите интереси и наклонности.

С несдържана радост посрещат своя патронен празник учениците от училище „Кирил и Методий“. Пее хорът на училището, който завоюва първото място на ученическия събор на народното творчество.

Бели гълъби прелитат над вълнуващата манифестация.

Високо, високо издигат портретите на славянските учители учениците от основно училище „Никола Йонков Вапцаров“. Бели и розови хризантеми преминават пред трибуната.

Първокласниците от основно училище „Макаренко“ държат в ръцете си буквите, които тази година са научили и които никога няма да забравят.

Задава се група, изразяваща идеята за интернационалното единство.

С облекла на герои от приказката „Сините лебеди“ преминават първокласниците от основно училище „Отец Паисий“. Две коли представят жива картина: училището някога и днес.

С особено оживление се посрещат колоните на Пионерския дом. Най-отпред е градският пионерски хор. След него — бъдещите акордеонисти, цигулари, млади цветари, техници, инженери, строители, авиомоделисти, ракетчици, танцьори, физкултурници.

Тече непресекващият поток на младите манифестанти — тези, които ще утвърждават и прославят делото на Кирил и Методий.

(Продължава на 4-та стр.)

ВЪЛНЕНИЯ ПРЕД ЛЯТНАТА КАМПАНИЯ

Небето е чисто и синьо. Слънцето грее силно и човек чувствува топлината още рано сутринта. Не може в такива дни човек да стои в канцеларията, сред мълчаливите стени, когато навън, там в ечемичените и пшенични блокове зрее богата реколта. Не може в такъв ден да не се разтвори широко човешката душа, защото това са дълго чакани дни. Дни на тревога, трепет, съмнение и радост...

Далече сред пшеничните и ечемични блокове на Сребърското кооперативно стопанство се вие пътека, по която бавно пълзи кола, нейният път се слива с есенниците. И този ден председателят на стопанството Виктор Ганев и секретарят на общинския партиен комитет Димитров обикалят посевите. Утре, а най-късно други ден ще започне пръскането на пшеницата против дървеницата със самолети. Ще бъде ли унищожена тази малка сива буболечка, която макар че тук-таме се вижда прави страхотни поразии. Може би това сега тревожи двамата ръководители, които навлезли в блока, ечемикът дига ръст чак до гърдите им. Науката ще им помогне, те са убедени. Ще получат желаните добиви — по 300 кг ечемик от декар, а от някои блокове като при местността „Аджамия“, където са, ще пожънат и по 400 кг зърно от декар. Радостта от очакваната богата жътва блести в игриви пламъчета в очите на двамата. Такъв богат урожай имаше преди пет години, от тогава редовно сушата спохожда Добруджа и изгаря всичко, от където мине. Миналата година от същите тези блокове кооператорите прибраха едва по 76 кг пшеница от декар, а ечемик по 240 кг, но посевите стигнаха не до гърдите, а едва бяха се вдигнали от земята, има няма две педи. Въпреки че грижите и за двете култури бяха еднакви, добивите се оказаха твърде различни и това накара сериозно да се замислят ръководителите на стопанството. Окръжният комитет на Партията им помогна бързо да решат този въпрос. И през есента на миналата година механизаторите засяха на мястото на 6 000 декара пшеница — ечемик. Общо площите на тази култура нараснаха на 9 000 декара. От тях стопанството предвижда да получи 630 000 кг ечемик в повече, който ще донесе на кооператорите печалба към 63 000 лева. Но тази година както се вижда урожай ще има от всички култури. Затова ръководителите на Сребърското стопанство отдалеч се готвят за предстоящата голяма жътва. Грижливо са ремонтирани комбайните. Готови са за работа и двата виндроуера, с които разполага кооперативът. По разделен начин ще бъдат пожънати 7 000 декара ечемик във восъчна зрялост, който ще изсъхне на откоси. Тъй като виндроуерите са недостатъчни за работата, която трябва да се извърши, ръководството смята да вземе още два от ТКЗС — Алфатар, където есенниците узряват по-късно. За прибиране на зърното от полето са предоставени към 12 камиона, някои от които са с ремаркета. Осигурени са и нови 1 000 чувала, освен старите 3 000. Но има нещо, което отдавна тревожи всички в стопанството, а именно новите площадки за зърно. Преди един месец строителите наслагаха камъните на новите площадки в Сребърна и Ветрен, но от Управлението на селскостопанското производство още не е изпратен валяк, въпреки решението на Изпълкома на Окръжния народен съвет валяците да се използват не за направа на шосета, както сега един се използва при Ситово, а за площадки. Не трябва изпълнението на тази задача да се забавя сега и то отгоре.

Общинският партиен комитет е помислил и за културно-масовата работа през време на жътвата. Ще излизат бюлетини, ще действуват стършелите, ще се изнасят специални програми за първенците по радиоуредбата. За пръв път ще се използва интересното хрумване — интервюта с механизатори и бригадири. Но всички тези хубави неща ще бъдат решени може би тези дни, когато бъде приет оперативният план.

До жътвата остават малко дни. Ще мине незабелязано и това време. По ширналите се кооперативни блокове ще плъзнат механизатори и кооператори и всеки от тях ще води борба за срочно и без загуби прибиране на богатата реколта. И пак навярно сребърци ще се наредят в редиците на ония стопанства, които с упоритня си труд постигат големи успехи.

Малира ПЕТРОВА

Силистренската люпилня изпълни годишния план

Ентусиазираният колектив на люпилнята в Силистра, носител на почетното звание „Бригада за комунистически труд“, постигна голяма трудова победа. Досега работниците и работничките са предали на кооперативните и държавните земеделски стопанства от окръга 650 000 пилета, или с 25 000 пилета в повече от годишния план. Сега инкубаторите все още са заредени и до края на месец май, когато се излюпят и последните пилета през тази година, общият им брой ще достигне 750 000.

Решаваща роля за предсрочното изпълнение на годишния план за пилетата изигра постигнатата висока люпимост на яйцата—80 процента вместо предвидените 75 процента.

Лора ДИМОВА

ЧИСТИ СЕМЕНА — ВИСОК УРОЖАЙ

Първа грижа на всеки добър и предвидлив стопанин е навреме да помисли и осигури висококачествени семена, от които до голяма степен зависи какви добиви ще получи през следващата реколта. Това добре разбират работниците и полевъдните специалисти в ДЗС „Янко Забунов“ и затова отсега полагат необходимите грижи за семенните участъци.

И в трите полевъдни бригади на стопанството се полагат немалко грижи за осигуряване на висококачествени семена за следващата година. Работата по изпълнението на тази задача започва отсега, когато семенните участъци се нуждаят от редица допълнителни мероприятия. За такива са отделени най-чистите и хубави блокове, засети с пшеница, означени с табелки „Семенен участък“. На тях, както и на останалите посеви, агрономите редовно извършват проверка за евентуално появяване на житната дървеница, за да предприемат борба с нея. На семенните участъци е извършено допълнително подхранване с азотни торове и отблизо се следи тяхното развитие.

Отделената площ за семенни участъци е около 2 000 декара пшеница или във всяка бригада по около 700 декара, които са под личното наблюдение на ръководителите на полевъдните бригади. От тези посеви се предвижда да се получи среден добив по 300 кг зърно от декар. Отсега се мисли и за прибирането на реколтата в най-подходящия момент, с оглед да се запази най-висока кълняемост на семената. Непосредствено след прибирането ще се извърши почистването и съхраняването на семената в семехранилището на стопанството.

Освен от пшеницата, полевъдите са помислили да отделят по същия начин и семенни участъци от ечемика, който е една от основните фуражни култури за стопанството. Извършването на всички тези мероприятия ще спомогне да се получат високи добиви през следващата година.

Кирил ТАСЕВ

СВЕДЕНИЕ
за изпълнение на
селскостопанските мероприятия
до 24. V. 1965 год.

ТКЗС	Разсаден тютюн 0/0	I окопаване царевица %	Разреждане слънчоглед	Окосена люцерна 0/0
Айдемир	41	0	79	460
Калипетрово	250	100	100	500
Бабук	60	100	82	400
Алфатар	35	85	100	355
Алеково	59	54	48	100
Иширково	36	69	88	30
Смилец	13	40	84	600
Попина	85	20	53	—
Сребърна	132	8	100	70
Ситово	53	100	69	.869
Срацимир	56	41	100	—
Кайнарджа	40	92	67	—
Голеш	42	82	74	—
Средище	78	71	100	—
Тутракан	40	83	92	—
Нова Черна	169	79	100	660
Старо село	161	100	50	—
Белица	81	100	100	62
Главиница	54	100	63	—
Ст. Караджа	52	88	8	200
Сокол	57	95	100	30
Зафирово	62	86	100	50
М. Преславец	86	100	100	500
Дулово	75	100	74	220
Межден	63	100	100	—
Окорш	59	100	65	300
Секулово	87	100	100	—
Добротица	30	81	39	250
Чернолик	53	79	100	—
Паисиево	48	100	100	1300
В-ко ТКЗС	59.8	79	82	6956
ДЗС Силис.	X	0	X	500
„Н. Черна“	X	X	X	730
„Я. Забунов“	59	29	100	560
„Окорш“	23	68	100	150
В-ко — ДЗС	39	34	100	1940
В-ко за окр.	59,1	76	82,8	8869

ПАРТИЕН ЖИВОТ

РАБОТАТА С КАДРИТЕ — НАША ЕЖЕДНЕВНА ЗАДАЧА

ВЪПРОСЪТ за подбора, издигането и възпитанието на кадрите ние считаме като един от най-важните моменти от работата на общинския партиен комитет. Това е така, защото от деловите и политическите качества на кадрите до голяма степен зависи успехът на поставените задачи. До неотдавна всички кадрови въпроси се решаваха от общинския партиен комитет. Макар че в основни линии ние ги решавахме правилно, практиката ни научи, че когато тези въпроси се решават с по-голям актив и с участието на първичните партийни организации грешките в подбора на кадрите са по-малко. Тогава издигнатите кадри са по-уважавани и по-бързо навлизат в работата си. Ще си послужа с няколко примера.

За подобряване работата във кравефермата в с. Варненци общинският партиен комитет реши да изпрати за заведущ ферма секретаря на общинския комитет на ДКМС и члена на общинския партиен комитет др. Николай Дечев. Проведохме събрание на партийната организация, на което предложихме комунистите да обсъдят това наше мнение и ако го считат за правилно да излязат с предложение пред УС на ТКЗС за неговото издигане.

Партийната организация подкрепи нашето мнение. Другарят Дечев с желание се залови за работа и опирайки се на партийната организация, успя да сплоти хората и за кратко време работата във фермата се подобри.

Решихме в комитета другаря Дяко Петров — председател на селкоопа да премине на работа в ТКЗС като платен председател на контролния съвет. На общото събрание на комунистите от района обаче това решение не беше подкрепено. Комунистите предложиха и ние решихме другаря Петров да поеме ръководството на полевъдно-тракторната бригада. Другарят Петров се подчини на партийното решение и понататъшната работа в бригадата показа, че не сме сбъркали като сме се съобразили с мнението на комунистите.

Дълго време мислихме да изпратим др. Симеонов от с. Шуменци на работа в съвета. Понеже той беше на отговорна стопанска работа ние се опасявахме, че неговото преминаване в съвета ще се отрази зле в работата на полевъдната бригада от селото. Събрахме актива на селото и заедно с тях решихме др. Симеонов да мине на работа в съвета като на негово място издигнахме надеждни млади другари. Оказа се, че нашите опасения не са основателни. С помощта на другаря Симеонов младите кадри бързо усвоиха задачите и сега се справят успешно с тях.

Такива примери в нашата практика има много.

Ние се убедихме и в това, че честите разместванията на кадрите не дават положителни резултати. Ето защо нашият стремеж е да ги задържаме колкото може повече на една и съща работа и само когато на всяка цена се налага тогава правим разместванията. В резултат на това по-голямата част от хората на отговорна партийна и стопанска работа са с 5-6 годишен опит.

Към възрастните кадри партийния комитет винаги е имал внимателно отношение, като ги настаняваме на подходяща за тях работа.

На годишните отчетно-изборни събрания на партийните организации, всички състави на бюрата на партийните организации бяха предложени и избрани направо от комунистите, без предварителното мнение на старите партийни бюра. Трябва да кажем, че и тук увличания и грешки не се допуснаха. Избраха се точно ония другари, които имат качества за членове на партийно бюро. Подходящи другари се избраха и за партийни секретари. От седем секретари 3 са със средно образование, 2 с незавършено средно и 2 с основно образование.

Преди години в партийния комитет водихме на отчет резервни кадри. Сега такъв отчет не водим, защото при нас намирането заместник за някой ръководител вече не е проблем.

Досегашната ни работа показа, че правилно е и занапред да се подготвят местни кадри за всички отрасли. Това обаче съвсем не означава, че ние не оказваме доверие на кадрите, които не са местни. Много от тях си гледат съвестно работата и ние и занапред ще ги търсим и използваме.

Благоприятно влияние в нашата работа оказва това, че подмладихме състава на партийните организации. От 192 комунисти в целия район само 18 са над 50 години. Характерно е и това, че от 6 години от района са излезли не повече от 5-6 комунисти. При решаване на кадровите въпроси при необходимост вземаме и мнението на БЗНС, защото сдружените земеделци, издигнати на отговорна работа също работят с високо чувство за отговорност.

Разбира се в работата с кадрите и при нас не всичко е в ред. Както в партийния комитет, така и в първичните партийни организации има още страх за издигане на жени на отговорна работа. През 1963 година например издигнахме две девойки със средно образование за зав. ферми, но не им оказахме необходимата помощ, те се уплашиха и напуснаха фермите.

Сега правим всичко възможно младежите, които завършват в техникуми или в средни училища, да се запознаят и включат бързо в работата на стопанството.

Иван ДЕЧЕВ
секретар на общинския партиен комитет в с. Белица

Своевременни мерки

ПОСЛЕДНАТА сесия на Градския общински народен съвет в Дулово се занима с два много важни актуални въпроса: „Подготовката за летния отдих на учащите се и на новата учебна година“. И по двата въпроса съветниците и присъствуващите на сесията — директори на училищата се отнесоха със загриженост, взеха активно участие в разискванията и направиха ценни предложения. Затова може би допринесе добрата предварителна подготовка на сесията — обявяването на дневния ред 5—6 дни по-рано, раздаването на материалите на съветниците и тяхното обсъждане на срещи с избирателите.

По плана на отдел „Народна просвета“ при Окръжния народен съвет, тази година на летуване в извънградските лагери от района на Дулово са определени 149 деца, от които с бюджетни средства 98 и извънбюджетни 51.

Освен тях на средношколските лагери ще се изпратят 15 ученика, 12 от СПУ и 3 от ПТУ.

Паралелно с организирането на извънградските лагери, пред съвета и училищата стои задачата да се организират временна детска градина в Дулово, 3 летни детски градини в квартал Черник, 2 в село Водно, 2 в Поройно, 2 в Раздел и други.

Мерки трябва да се вземат и за организиране смиолен отдих на учащите се, които няма да отидат на извънградските лагери, като се включат в местните такива, в сборни дружини, в групи за събиране билки, или в помощ на ТКЗС.

По тези въпроси известна предварителна подготовка досега е извършена. Изградена е лагерна комисия с председател секретаря на съвета др. Лютфи Джибурджиев. Приет е план, по който до 25 май директорите на училищата трябва да издирят и изпратят списъците на лагерниците на средищния директор и да организират прегледането им от лекар. Временната детска градина в Дулово е разкрита и работи от 3 месеца, като в нея са обхванати 26 деца.

Някои мерки са взети и за подготовката на новата учебна година. Всички директори на училищата от района на съвета на педагогически съвети са приели планове и мероприятия, които ще осигурят навременното и качествено подготвяне на училищата за новата учебна година.

В тези планове се предвижда до 30 май т. г. да се приключи с издирването на всички подлежащи на задължително обучение. Директорите на някои училища вече са издирили и уточнили подлежащите за първи клас деца. В останалите села от района са изградени комисии, които ще обхождат определените им райони и ще издирят подлежащите. Само в Дулово при началното училище са изградени осем такива комисии. Списъкът на родените през 1958 година деца, които подлежат за първи клас е вече уточнен от съвета и предаден към училището. Издирването на случайно дошлите деца и уточняване на техния списък ще стане до края на месец май т. г. Комисии за издирването на подлежащите за пети и осми класове са изградени и към СПУ — Дулово.

Сесията обаче показа, че за осигуряване летния отдих на учащите се и нормална работа при откриване на новата учебна година, трябва да се решат още редица належащи въпроси.

В своите изказвания директорът на основното училище в квартал Черник др. Сами Муртазов, на ПТУ в Дулово — Цоньо Иванов, средищния директор Станимир Бобев, а така също и съветниците Кирил Кондев, Лютфи Джибурджиев, Трифон Калчев и други, се спряха подробно на тях. В това отношение важна задача пред съвета е да организира срочното и качествено ремонтиране на училищата, осигуряването на помещение за стол на учениците от ПТУ в Дулово, електрифицирането на ремонтната работилница към училището в квартал Черник и други. Не е решен още докрай и въпросът за осигуряване на средствата, които са необходими за храна на децата в извънградските и местните пионерски лагери и детските градини.

На сесията се отчете, че много от съветниците недостатъчно помагат при издирване на лагерници и подлежащите за обучение деца и в тая връзка се направиха редица предложения.

Сесията прие конкретни решения. Ако те се изпълнят навреме, няма съмнение, че тази година в района на Дуловския съвет летният отдих на учащите се ще се организира добре и още от първите дни на новата учебна година в училищата ще се създадат условия за нормална работа.

Хаккъ РУФИЕВ

ВЕЧЕР НА МОДЕЛИРАНЕТО

УЧИТЕЛСКАТА организация при целодневна детска градина № 2 „Митко Палаузов“, град Силистра проведе вечер на добрия опит по моделиране. Моделирането допринася за развиване на умственото, естетическото и нравственото възпитание на детето. Чрез него то добива образна представа за формите, чувство към симетрия и сръчност да изобрази творчески, след целенасочени наблюдения, своите впечатления и представи.

Учителките в нашата детска градина работиха по този въпрос целенасочено и се убедиха, че резултатите зависят от това как учителката ще подготви материала, как ще свърже дейността с дадени впечатления у децата, как ще ги насочва и ръководи.

На вечерта за добрите резултати по моделиране в детската градина директорката на детската градина прочете обобщен опит.

За подобряването на работата учителките ползваха литература, проведоха практикум, много открити моменти, конкретизираха темите и програмните задачи за цялата учебна година. Ценна помощ оказаха родителския комитет и шефстващото предприятие — цеха за „Финна керамика“ при промкомбинат „Камъшит“. Посочени бяха много занятия във всички групи — предметни, сюжетни и по собствен замисъл. Разказаха как се проявява творчеството на децата и какви прийоми са ползвали за творческо проявление. Изтъкна се кога и как да се ползва образеца, показването и словото. За образци могат да се ползват, играчки, картини, диафилми статуетки и други.

В малките групи широко се ползват игровите прийоми. В работата сериозно място са намерили и макетите. В резултат на задълбочената работа у децата са развити елементарни технически и изобразителни умения.

Присъстващите учителки от полудневните и целодневни детски градини имаха възможност да разгледат богато уредената изложба. В нея бяха подредени материали за онагледяване — статуетки, глинени изделия, картини, книжки, диафилми, макети, литература, работи на децата.

Вечерта завърши с весела литературна програма. Присъствуващите изказаха благодарността си на колектива за проведената вечер по моделиране. На другия ден те имаха възможност да видят занятия по собствен замисъл в III и IV група, където проличаха уменията на децата.

Хриска ДОБРЕВА

Тържествен митинг в защита на мира

По инициатива на ГК на БКП и комитета за защита на мира в град Тутракан се свика многолюден митинг, посветен на делото за запазване на мира. На него се стекоха масово работниците от промишлените предприятия, служителите от учрежденията, учениците и кооператорите от съставните села.

Малко преди да започне деловата част на митинга, пълни камиони с кооператори от селата Антимово, Пожарево, Дунавец, Царевдол и Търновци, носещи плакати с надписи: „Привет на борците за мир“, „Братски привет на борещия се виетнамски народ!“ и др. се отправиха към центъра на града.

След кратка литературно-музикална програма, изнесена от пионерския хор при училище „Стефан Караджа“ от града, митингът бе открит от секретаря на ГК на БКП др. Димитър Даскалов.

На митинга вдъхновена реч, посветена на делото на мира, произнесе подпредседателят на Президиума на Народното събрание др. Николай Георгиев. В нея той направи широко описание на ужасите, които преживяха народите и най-вече народите на Съветския съюз по време на Втората световна война. В речта си др. Георгиев разобличи агресията на САЩ във Виетнам и изтъкна голямо мъжество и саможертва на народа на тази героична страна за извоюване на своята свобода. Речта на др. Георгиев бе често прекъсвана от бурни аплодисменти и скандирания в знак на защита на световния мир — върховен дълг на човечеството.

На митинга говориха и работникът Иван Георгиев, заместник-председателят на ТКЗС и комсомолката Снежа Йовчева, отличничка в гимназията. Накрая бе прочетена вълнуваща телеграма до Националния комител за защита на мира в София, приета от присъствуващите на митинга с пълно одобрение.

Живко ТРУШЕВ
(наш кореспондент)

НА АТЕИСТИЧНИ ТЕМИ

ВСЕМОГЪЩ Е САМО ЧОВЕКЪТ

„БОГ всичко знае и всичко може. Той е всемогъщ. Той е създал света и човека и ги направлява по своята воля. А човекът? Човекът е само „раб божи“ и нищо повече... Това, което бог е създал, то е съвършенно и абсолютно. Човекът не може и не бива да изменя създадения от бога порядък в света...“ Такова е убеждението на вярващите хора, внушено им от свещенните книги и църковните проповеди.

Религията учи да не се посяга върху установения от бога световен порядък, но животът на човека е устроен така, че той не може да съществува, без да изменя света, а заедно с това и себе си. И най-вярващият не ще отрече, че човек не може да съществува без храна, облекло, жилище и пр. Но всички тези материални блага той не намира наготово, не ги взема направо от никъде, нито може да ги добие с молитви към бога. За да разполага с тях и да осигури съществуването си, той трябва сам да си ги създаде, т. е. да изменя действителността съобразно нуждите на своя живот. Това е жизнена необходимост за него. И тъкмо тази жизнена необходимост, която влиза в непримиримо противоречие с религиозните представи, показва тяхната несъстоятелност. И върху това би следвало да се замисли всеки вярващ човек. Нали бог според религията е създал света заради своето най велико творение — човека? Защо той не го е създал така, че да служи на човека, без да бъде променян? Или бог не е могъл да го направи така? Но тогава той не е всемогъщ. Или пък не е съумял да го направи така, не е можал да предвиди нуждите на човека? Но това означава, че той не е и всезнаещ. Или той е и знаел, и могъл да предвиди и направи всичко това, но не е искал? Но тогава той пък не е справедлив и добър, както го рисуват защитниците на религията.

Някои богослови се мъчат да спасят божия престиж с тълкуването, че бог уж не бил против изменението на света от човека и че това изменение ставало пак по волята на бога. Но това с нищо не може да им помогне. Защото ако се приеме, че бог е възложил на човека да преустройва света и да го прави по-добър, това също означава, че бог не е имал сили сам да направи това, т. е. пак следва, че той не е всемогъщ, следователно той не е бог и той изобщо не съществува. Както и да се стремят да лавират и спекулират, защитниците на религията не могат да се измъкнат от тези неразрешими за тях противоречия.

Религията е силна там, където човекът е слаб. С разрастването на неговата власт над силите на природата и обществото той непрекъснато се освобождава от нейните заблуди. По-рано, когато селяните бяха безсилни пред сушата, свещенниците лесно ги увличаха в молебени за дъжд. Днес, когато се създадоха и продължават да се създават мощни и сигурни напоителни съоръжения, когато те със собствените си ръце побеждават сушата, никой от тях вече не се моли за дъжд.

Човекът не се задоволява със света такъв, какъвто е. И въоръжен със знания за него той все по-изкусно и все по-сериозно го изменя. И всичко това постига не с молитви, а с упорит труд и борба. Така например, когато му е нужно, днес той коригира течението на реките, пресушава блата и езера, създава нови реки и морета, премахва пустини и създава на тяхно място плодоносни полета и цъфтящи градини. Изобщо обликът на нашата планета непрекъснато се видоизменя в резултат на намесата на хората. Природата сама по себе си не е в състояние да създаде синтетично влакно и от него да произведе облекло или други потребности за хората. Но хората правят това успешно и възможностите в това отношение са безгранични. Химията е област, в която майсторството на човека да твори, да създава несъществуващи по-рано вещества и предмети е изявено силно.

Човекът преобразява също така и живата природа. В своята селскостопанска практика особено днес и особено в страните на социализма той успешно твори нови биологични форми. От него са създадени вече много видове растения и животни. А в „съвършения“ свят на „премъдрия бог“ има такива несъвършенства и отрицателни явления, каквито са например различните болести. Но и тук се намеси със своя могъщ ум човекът, за да унищожи лъжливите представи за божествения произход на болестите, като разкри техния земен характер. Днес съвременната наука успешно се справя с много болести по растенията, животните и у човека и без „божието благоволение“, даже „възкресява“ мъртви. Опитите с оживяване на изпаднали в клиническа смърт болни е вече нещо обикновено за съвременната медицина.

Властта и могъществото на човека надрастна пределите на нашата планета. Човекът излезе и шествува вече свободно в Космоса. Въпрос не на предложения и мечти, а на предстоящо практическо осъществяване е завладяването на луната и други небесни тела. Взел под свой контрол термоядрените процеси, съвременният човек разполага вече с неограничени възможности за пренасянето на своята дейност в космоса, за внасяне корекции даже в структурата на вселената — в неговата власт ще бъде не само създаването на нови космически тела (такива създава и сега), но и да премахва и преобразува други, когато това му бъде необходимо. В известни случаи той ще има пълната възможност да създава и светещи космически тела — нови слънца. По такъв начин всичко, което религията смята, че може да бъде творчество на бога, на практика става творчество на човека, миражното всемогъщество на бога пада пред реалното всемогъщество на човека, устремен към овладяването на все нови и нови светове.

Петър ЦВЕТКОВ

ЕДИН ВЪЛНУВАЩ КОНЦЕРТ

Преди няколко дни в салона на читалищния салон в Тутракан детският струнен оркестър при Детската музикална школа — Силистра под диригентството на Асен Кирилов изнесе един вълнуващ концерт. Оркестърът изпълни: „Агрипина“, увертюра и сюита от Хендел, романс и менует от Бетовен, „Мечтание“ от Шуман, три народни танца от Тъпков, концертино от Зайц и и др. творби. Солистите — цигулари Валя Модева и Минка Панева показаха голямо майсторство при изпълнението.

Йосиф ЧЕРНИН

ДОКУМЕНТАЛНА ПОВЕСТ

ЗОРГЕ

Сергей ГОЛЯКОВ

Владимир ПОНИЗОВСКИ

32

В края на краищата го хвърлили зад решетката, като го обвинили в симпатия към комунистите. Те също биха могли да вземат неговите думи за отправени към тях.

— Вие сте непоправим хуморист, Рихард, — засмя се От. Но японците са убедени, че тук работата не е чиста. Наистина няма никакви улики, освен предаванията. Но и само това е напълно достатъчно. Ще трябва да се изпрати писмото на „Сименс“. В края на краищата трябва да се помогне на съюзниците.

— Изпратете, изпратете, господин посланик — с нескрита ирония го посъветва Рихард. — Готов съм да ми отсекат ръката: освен двамата трима радиофанатика, те няма никого други да хванат в своите мрежи.

В себе си той помисли: трябва непременно да се предупреди Клаузен — нека се готви за нови усложнения.

42.

„Ние стоим на своя пост и заедно с вас посрещаме празника в бойно настроение. 21 февруари 1939 година“.

43.

Първият сигнал за тревога подаде Мияги.

— Аз рисувам портрета на един генерал от Квантунската армия — каза той на Рихард. — Вчера генералът поиска срочно да завърша работата, защото го отзовавали от отпуската му в Манчжоу-го. Той намекна, че предстои същата „работа“ както миналата година на езерото Хасан.

След това позвъни Одзаки. Неговият глас дори в телефонната слушалка звучеше необичайно развълнувано:

— Ние трябва непременно да се срещнем, Зорге-сан!

Те се срещнаха в книжарския магазин на Минамото-мати. Магазинът беше голям, с полуетажи над партера, книгите лежаха върху дълги лавици. Рихард, както и Ходзуми, бяха постоянни купувачи и на тях вече тук не им обръщаха внимание. Те можеха колкото си искат да ровят по лавиците, да прехвърлят и прелистват книгите.

Те се срещнаха в най-отдалечения край на полуетажа. Като се убеди, че на близо няма никой, Ходзуми започна тихо да разказва, прелиствайки едно томче стихове:

— Аз ви позвъних веднага, щом излязох от принц Коное. Вчера вечерта при него е имало съвещание с ръководни дейци от армията. А днес сутринта той извика нас, група икономически и финансови съветници и предложи срочно да се направят изчисления на средствата и материалите, необходими за прехвърляне на войски в района на Барги. Този район е разположен на територията на Манчжоу-го, до самата граница със Съветския съюз и Монголия. По време на разговора на принца по телефона аз долових названията Буир-Нур и Халхин-Гол. Първото е езеро, второто — река и двете на територията на Монголия. Очевидно, подготвя се нова провокация.

— Вие трябва да направите изчисление за прехвърлянето на какво количество войски? — попита Рихард.

— Отначало за един пехотен и един кавалерийски полк, след това за няколко дивизии, танкови и артилерийски части, за няколко авиополка... Именно тези мащаби ме тревожат.

— Много важна информация — замислено каза Рихард. — Дръжте ме в курса на всички новини, даже и на най-незначителните.

В кръга на принца, който тогава заемаше поста министър-председател, се намираха двама университетски другари на Одзаки: Усиба Томохико и Киси Митидзо. Това бяха много осведомени млади хора, с които Одзаки често обсъждаше политически въпроси. Те се срещаха редовно, отначало в квартирата на Усиба, а след това в ресторанта на хотел „Момрой“. Приятелите на Одзаки бяха за него не само важен източник за информация. Върху тях той проверяваше правилността на своите оценки за тези или онези събития и само след тази грижлива проверка правеше съобщенията си на Рихард. Ако някой от приятелите му го молеше за съвет, той преди да си извърши препоръката, искаше от тях документите, за да ги проучи. Естествено, че Рихард скоро научаваше тяхното съдържание.

Зорге много ценеше предаността на своя другар, грижливо го пазеше и от най-малката опасност. Именно по негов съвет Одзаки става член на „Асоциацията за помощ на трона“, самото участие в което беше напълно достатъчно, за да прогони той от себе си всякакви подозрения.

Но Рихард трябваше да се грижи не само за безопасността на своя другар. Отдавайки нужното на големите връзки и знания на Одзаки, Зорге постоянно насочваше неговата работа в необходимата насока, фиксираше вниманието му върху най-важните въпроси. Тази системна възпитателна дейност даде блестящи плодове. Колкото по-твърди ставаха антифашистките и антивоенни възгледи на Одзаки, толкова по-значителен ставаше неговият принос в битката за мир, за безопасност на първата социалистическа държава, която той наричаше най-предан приятел на Япония.

44.

От го нямаше в посолството.

— Той още не се е завърнал от министерството на външните работи — каза Хилда, усмихвайки се тъжно и гледайки Рихард с предано-влюбени очи.

Зорге отиде при военния аташе.

— Как ви се харесва тази нова каша, която забъркват японците на Халхин-Гол? — попита Шол, след като те си размениха приветствия.

— За какво говорите, окъпи? — небрежно подхвърли Зорге.

— Как, вие дори не знаете? — учуди се майорът. — Преди половин час на мен и генерал От съобщиха...

45.

У дома си Рихард разгърна картата върху масата. Ето я тя, реката Халхин-Гол. Границите на Съветския съюз и МНР, планинския хребет на Голям Хинган...

Новините, съобщени от Мияги и Одзаки, а също така и от Шол, не бяха неочаквани за Рихард. Той и по-рано беше обърнал внимание на това, че японците започнаха строителство на нова железопътна линия, водеща към този пустинен, нелюдим край до самата граница на Монголия. Те увеличаваха пропускателната способност и на съществуващия от по-рано път Харбин-Хайлар. Защо? Едновременно с това Япония отклони предложението на съветското правителство за сключване пакт за ненападение. Защо?

Тук, в Далечния Изток, прозвучаваше ехото от страшните събития, ставащи в Европа. През март 1939 година Германия завърши превземането на Чехословакия. От днес тя стана само „протекторат Бохемия и Моравия“, „жизнено пространство за германския народ“. И веднага Гьобелс започна кампания в печата и по радиото за присъединяване към райха на всички територии, където живеят немци. В Берлин излизаше в тираж така наречената „лингвистическа карта на Европа“, върху която в числото на страните с немско население бяха включени Полша, Унгария, Литва, Югославия...

Разбира се, Съветският съюз не оставаше безучастен към тези провокационни машинации. И за да отвлече неговото внимание, Германия започна да насъсква срещу СССР своя далечноизточен партньор от агресивния блок. В японския печат зачестиха нападките срещу Съветския съюз. Сега, изглежда, бяха решили да се възползуват от изгодната ситуация и генералите.

Но какво означава това? Начало на война? Или както през лятото на миналата година при езерото Хасан, на височините Заозерна и Безименна и на Картечния хълм, ново разузнаване чрез бой, за да се изпита здравината на нашите рубежи и боеспособността на Червената армия?

(Следва)

Техническият прогрес в селското стопанство

Химически средства за борба срещу плевелите в царевицата

Химическият метод за борба с плевелите по културните растения в последно време се разви и продължава да се развива с бързи темпове. Особено големи успехи са постигнати в житните култури със сята повърхност. При царевицата, като окопна култура и масов предшественик на пшеницата, е от особено голямо значение поддържането на почвата в чисто от плевели състояние. Освен това знаем, че царевицата е светлолюбиво растение и особено в началните фази на развитие засенчването на растенията от плевели се отразява много силно върху добивите. Доскоро борбата с плевелите в царевицата се водеше изключително чрез междуредовите обработки с машини или на ръка. В последно време и при тази култура все по-масово и по-масово се използват химическите средства. В много страни този метод за борба с плевелите в царевицата вече е основен. С това се постига действително навременно и качествено опазване на тази култура от заплевеляване и получаване на продукция с по-ниска себестойност.

За да се отговори на редица въпроси, свързани с правилното използване на химическите средства за борба срещу плевелите в царевицата, от няколко години в Института по пшеницата и слънчогледа край Генерал Тошево се извеждат серия опити. С тях цели да се установи най-подходящият хербицид, времето, дозите и начинът на внасянето му, както и съчетаване използването на хербицида с възможностите за намаление броя на междуредовите обработки. Тук от 1960 година са изпитвани добилите вече голяма популярност химически средства симазин и атразин в доза от 150, 300 и 450 г от препарата в 80 литра вода за един декар площ. Внасянето на хербицидите ставаше чрез напръскване на площта с машинни пръскачки ОНК и ГАН-8. Изпитани бяха три срока на внасяне на тези средства: непосредствено преди засяване на царевицата, 7-8 дни след сеитбата, преди поникването на културата и след извършване на първата копан. С първите две пръскания се цели и избягване извършването на първа копан, а с това след първата копан — избягване извършването на второ окопаване.

От изведените опити се установи, че унищожаването на плевелите при симазина и атразина е в зависимост от количеството на употребения препарат. При по-големите дози 300 и 450 г|дка плевелите бяха около три пъти по-малко в сравнение с контролата. При тези концентрации почти всички плевели от групата на двусемеделните бяха унищожени. По-слабо е действието на симазина и атразина срещу някои многогодишни плевели като капината и паламидата, а също така и срещу някои житни като кощрявата.

Освен върху броя на плевелите, тези препарати въздействуват твърде неблагоприятно и върху развитието им, поради което те развиват много по-малка маса. Теглото на плевелите на кв. метър при пръсканите варианти е с 16 до 50 пъти по-ниско от това при контролата. Същественото в използването на тези средства е, че те трябва да се употребят преди поникването на плевелите, тъй като тяхното действие върху поникналите и особено върху израсналите вече плевели е слабо. Освен това тяхното действие е по-ефикасно при по-влажна почва, което ги прави особено удобни за използване при поливни условия.

При извеждането на тези опити недвусмислено се доказа, че симазинът и атразинът не представляват никаква опасност за развитието на царевицата. Това се потвърждава и от получените добиви при различните варианти. При по-високите норми — 300 и 450 г на декар, добивите от царевицата са равни на добивите, получени от контролата — двукратно окопаните варианти. При ниската доза — 150 г|дка добивите от царевицата са с 10 на сто по-ниски в сравнение с контролата. Това се дължи единствено на обстоятелството, че тази доза е недостатъчна за унищожаване на плевелите, поради което се получава значително заплевеляване на парцелките на този вариант.

При извеждане на тези опити беше установено и влиянието на симазина и атразина върху следващата култура. Установи се, че действително тези препарати със своето дълготрайно последействие се отразяват неблагоприятно върху пшеницата и ечемика. Тяхното отрицателно влияние върху тези култури се състои в разрушаване на кореновата система, намаляване на братимата им способност и от тук силното разреждане на посевите, което от своя страна се отразява върху добивите. Намалението на добива при пшеницата например се движи средно около 10-15 на сто. В някои години при високите дози намалението достига до 25 на сто.

От всичко казано дотук за симазина и атразина ние считаме, че тези препарати могат да се използват за борба срещу плевелите в царевицата. С това, ние постигнахме намаляване броя на междуредовите обработки с една и то в най-критичния период от развитието на царевицата. Най-подходящият срок за внасяне на тези хербициди е до две седмици след засяване на царевицата, а най-подходящата доза е 300 г|дка. При площи, на които през следващата година няма да се сее пшеница или ечемик, може да се използва по-високата доза, 450 грама на декар.

За борба с бързорастящите плевели през време на вегетацията на царевицата, успешно могат да се използват и хербицидите 2,4-Д и МСРА.

За 2,4-Д най-ефикасната доза е 150 г|дка. При употреба на по-високи дози стъблата на царевицата стават много крехки, полягат, лесно се чупят от вятър и дъжд, а също и от механизирани обработки. Листата се свиват и стават тръбести. Тези изменения са временни и най-късно след 10 дни растенията се нормализират. В такива случаи механичната обработка и всякакво друго влизане в посева трябва да се избягва.

Най-подходящо време за пръскане е в периода от третия до осмия лист. В този период царевицата е най-устойчива към хербицид 2,4-Д. Така например при пръскане във фаза трети лист на царевицата добивът е с 66-70 кг на декар повече, а при пети-шести лист — с 58-62 кг повече. Причината за високия добив при пръскане на трети лист е навременното, бързо и ефикасно унищожаване на плевелите във фаза, когато царевицата най-силно страда от заплевеляване.

По отношение на хербицид МСРА царевицата е по-чувствителна отколкото към 2,4-Д. При пръскане с МСРА във фаза трети лист високите дози — 150 и 200 г|дка оказват вредно влияние върху развитието на царевицата, добивът рязко се намалява. При пръскане със 150 г МСРА при трети лист добивът е с 40-45 кг на декар по-малък в сравнение с непръсканата площ, а при 200 г добивът е със 70-84 кг по-нисък. Следователно, хербицид МСРА можем да употребим при трети лист на царевицата само в ниски дози — от 50 до 100 г|дка. По-високи дози — 150 г|дка от МСРА може да употребим, когато царевицата е с добре развит пети до осми лист.

За повишаване хербицидния ефект препоръчваме прибавянето на амониева селитра към 2,4-Д и МСРА. Така например пръскането с доза 50 г|дка 2,4-Д с прибавка на 0,5 кг амониева селитра повишава хербицидния ефект на разтвора почти два пъти. Добивът е увеличен с 32 кг спрямо пръскането със същата доза без прибавка на амониева селитра. При царевицата амониева селитра може да се прибавя само към дози до 100 г|дка от 2, 4-Д и МСРА. По-високи дози — 150 и 200 г с прибавка на амониева селитра рязко снижават добива. При 150 г 2, 4-Д с прибавка на 0,5 кг амониева селитра добивът е с 16 кг по-нисък от добива при пръскане без прибавка на амониева селитра. Ниският добив при високите дози от хербицидите с прибавяне на амониева селитра се дължи на вредното влияние на подкиселения хербициден разтвор върху развитието на царевицата. Следователно при пръскане с 2,4-Д и МСРА при царевицата във фаза 5-6 лист, амониева селитра може да се прибавя само при дози от 50 до 100 грама на декар и в някои случаи към високите дози — 150 и 200 г за двата хербицида.

При царевицата можем да заменим напълно ръчните обработки с хербицид 2,4-Д в доза 150 г|дка, като пръскаме при по-силно заплевеляване два пъти през вегетацията. Първия път при фаза трети лист и втория — 8-9 лист и по-късно, ако пръскаме с пръскачка ГАН-8, при която имаме възможност да пръскаме ниско реда, без да се засягат листата на царевицата.

При пунктирана сеитба, две пръскания с 2,4-Д и 3-4 междуредови обработки се получава добив с 36-40 на сто по-висок от непръсканата площ, без влагане на ръчен труд при отглеждането на царевицата.

От изведените опити със споменатите хербициди можем да препоръчаме следната схема за борба с плевелите при царевицата.

Рано на пролет, когато влагата в почвата е по-голяма и температурата по-ниска, трябва да се внася симазин или атразин преди поникването на царевицата. През време на вегетацията борбата с вече поникналите плевели трябва да се води с хербицид 2,4-Д или МСРА (2М-4Х) в посочените дози и фази на развитие при царевицата.

За нашите условия борбата с плевелите трябва да се води комбинирано, с междуредови обработки и хербициди. Приложени навреме, тези мероприятия ще облекчат значително труда и ще снижат себестойността на получената продукция.

Б. СИМЕОНОВ

Н. ДОНЧЕВ

П. ПЕТКОВА

научни сътрудници при Института по пшеницата и слънчогледа край Г. Тошево

Планът за животинската продукция е преизпълнен

Една стара народна поговорка казва, че денят си личи от сутринта. Но ако е така, то още отсега смело може да се твърди за предстоящите успехи на главинишките животновъди, през тази година, защото планът им за продукцията през първото четиримесечие е преизпълнен

Най-добри производствени успехи постигнаха животновъдите от птицефермата, кравефермата и свинефермата. Така например при план да надоят 240 000 литра мляко, доячите получиха за четиримесечието 255 910 литра. Птицевъдите събраха 354 641 яйца или 54 641 над графика. Вместо предвидените 31 370 кг прираст свиневъдите произведоха 39 586 кг при свинете за угояване.

Особено добре изпълниха личните си планове доячите Янка Калчева, която при план 10 600 л мляко, получи 12 800, Расим Байрямов, вместо 10 100 л надои 11 080, Шукри Ахмедов при план 9 200 л — 10 075, Мирчо Рашков предаде един тон мляко над плана и други.

В птицевъдството на челно място са Пенчо Георгиев и Тодор Добрев.

—На какво се дължи преизпълнението на плана за животинската продукция през първото четиримесечие — запитах главния зоотехник на стопанството Цанко Любенов и ветеринарния лекар Мирчо Статев. Разговорът поде зоотехникът.

—В нашия кооператив кравефермата е уедрена, като всички продуктивни крави от съставните села на стопанството са събрани в с. Главиница. Това позволява по-добро обслужване на животните, гледачите и специалистите имат възможност да упражняват по-здрав контрол. Всички кравари начело с бригадира Марин Вълчев изпълняват безупречно задълженията си по отношение обслужването, храненето и гледането на животните. Традиция стана всеки петък да се провежда ден на животновъда. Тогава разглеждаме резултатите от миналата седмица и набелязваме мероприятия за следващата. Кравите бяха в добро телесно състояние и бяха поставени през зимата в ремонтирани и дезинфекцирани помещения.

—През тази зима както в целия окръг, така и у нас фуражът не достигаше — продължи зоотехникът. Това ни караше да се стремиме да компенсираме недостига главно чрез обработката на фуражите, с цел да ги направим по-лесно и повече усвоими. Люцерновото сено използвахме само във вид на сенно брашно. Грубите фуражи — царевичак и слама, се нарязват и обработват с меласов разтвор. Оползотворявахме и какаляшките, които даваме обработени също с меласа. От карбамида, който е синтетичен заместител на белтъка, даваме по 100 г дневно на крава.

Специалистите разказаха и за грижите, които влагат при птицевъдството. Още есенес те са подбрали само млади и здрави ярки. Преди зазимяването им птичарникът е бил грижливо подготвен и преустроен по типа в ТКЗС — Алфатар. През зимата редовно е дезинфекциран, а постелята поддържана суха, за да няма влага.

От всичко казано стана ясно, че в резултат на добрите грижи при храненето и гледането са постигнати успехи през четиримесечието. И стопанството успя да предаде на държавата договорираните количества яйца и мляко. А вместо 39 500 кг месо до края на април кооперативът даде 89 000 кг месо в кланнично тегло

Общо взето добре се изпълнява и стопанската сметка. От предвидените 184 000 лв от животновъдството през четиримесечието в касата на кооператива са постъпили 174 000 лв. Неизпълнение фактически няма, защото прасетата все още не са отбити и не може да се види и остойности прираста им, който ще възлезе не по-малко на 10 000—12 000 лева.

Георги КИРИЛОВ

Разпоредбите трябва да се изпълняват

Съвместната заповед на Министерството на вътрешната търговия, Комитета по лекарата и хранителна промишленост и ЦКС под №120 създават основа за утвърждаване в работата на търговските работници новата инициатива „Купувачът винаги има право".

За да се справят добре с тази задача отдел „Търговия и изкупуване" при ОНС организира курсове за запознаване на търговските работници с новите положения за реда и начина за рекламациите на гражданите, утвърдени с горната заповед. Проведени бяха и редица други мероприятия. Отпечатахме и поставихме на видно място в магазините извлечения от заповедта. Отпечатахме касови бележки за продажба на стоки, за които не се издават фактури, изнесохме беседи по радиоуредбата и други.

Независимо от всичко това обаче, търговските ръководители и търговските работници все още не са взели необходимите мерки за правилното и пълно прилагане на заповедта и утвърдените правила за търгуване с някои видове стоки, целещи подобряване културата на обслужването.

Така предприятието — магазин „Мототехника" — Филиал Силистра, което търгува с мотоциклети и резервни части все още не прилага заповедта. Няма сключен договор с ремонтните работилници, за отстраняване на появилите се дефекти в гаранционния срок.

Отпечатаните извлечения от заповедта все още близо месец стоят в канцелариите на н-к отдел „Търговия" при ОКС, нераздадени по селата, изглежда за да добият канцеларски вид.

При извършване на продажби на стоки, нямащи гаранционни карти не се режат касови бележки от всички магазинери и при всички случаи от страна на ГТП „Градска търговия" Силистра, Наркоопите Дулово и Тутракан, с което се пречи на клиентите да правят своевременна рекламация.

Още по-лошо е положението в селата на окръга, където раздадените касови бележки се използват не за своето предназначение.

Моторните превозни средства не се продават на клиентите след изпробване, почистени от греста, напомпени гуми, зареден акумолатор и с литър бензин, а велосипедите с монтирани педали, спирачки и звънец. Все още предприятията за търговия на дребно в селищата с над 10 000 жители протакат организацията по изпращане на радиоапаратите, телевизорите, магнетофоните, радиошкафовете и други апарати по-тежки от 10 кг, по домовете на купувачите както и тяхното монтиране от техник на предприятието.

Ремонтните работилници и търговските предприятия не могат да отказват приемането на рекламации за отстраняване на дефекти в гаранционния срок под каквато и и да е форма. Лошото обаче е, че както едните, така и другите не проявяват необходимата заинтересованост и все още не сключват договори с производствените предприятия и организации за търговия на едро. Само преди няколко дни цеха за ремонт на велосипеди на промкомбинат „Електрометал" отказа да ремонтира купен от гражданин велосипед съветска марка. Такива случаи могат да се посочат много. Това създава излишно разтакаване и основателно негодуване на гражданите.

Търговските организации на едро и дребно трябва да създадат такива взаимоотношения с производствените предприятия, при които всяка евентуално попаднала в ръцете на потребителя стока, със скрити дефекти да бъде поправена бързо и качествено в гаранционния срок или ако това е невъзможно, стоката да се замени и върне на предприятието-производител.

Всеки търговски работник трябва бързо да реагира на рекламациите от гражданите и да е в състояние своевременно и правилно да уреди същата.

Само така ще осъществим на дело правилото — „Купувачът винаги има право".

Ст. КОЛЕВ
зав. сектор „Търговия" ОНС

Все повече се развива ранното зеленчуково производство в ТКЗС — Попина.

НА СНИМКАТА: Кооператорки от звеното на Иван Рафалиев берат краставици, засети в парниците.

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

МОРЕТА В СТЕПИТЕ НА КАЗАХСТАН

ТАЗИ пролет започна напълването на Каратамарското водохранилище на река Тобол в Северен Казахстан. На другата целинна река — Ишим — ще се появят две големи степни морета — Сергеевското, не далеч от Петропавловск, и Вячеславското, край Целиноград. По молба на кореспондент на АПН началникът на Целинното краево управление на водното стопанство Яков Ким се спря на тези факти.

СТЕПНИ морета с обем 400 и 700 милиона кубически метра се създават в съответствие с генералната схема за осигуряване на Целинния край с вода. Тази схема бе разработена и съставена от московски проектанти с участието на специалисти от Казахстан.

Краят има 13 хиляди езера. Водата на повечето от тях обаче е горчива и солена. Пълноводният Иртиш тече по източните райони на края. А в местата на най-интензивно разораване на степта текат пресъхващите през лятото и замръзващите през зимата притоци на Иртиш — Ишим и Тобол. Тогава тук се налага да се докарва вода с автомобилен транспорт и с трактори.

В най-близко време в края ще бъдат построени 15 гигантски степни водопровода. Всеки един от тях ще снабдява с вода десетки и стотици села, селскостопански и промишлени предприятия. Общата дължина само по магистралните изкуствени реки ще възлезе на почти половината от земния екватор — 15 хиляди километра.

Непосредствено от Иртиш ще тръгват няколко водопровода, а останалите — от неговите притоци. За да се увеличат водните ресурси на притоците на Иртиш—Ишим и Тобол, на тях ще възникнат десет водохранилища. И в този случай обаче техните ресурси не ще бъдат достатъчни. Проектантите са намерили оригинален изход от положението — част от водите на Иртиш ще се отправят в Ишим и Тобол чрез каналите Иртиш—Ишим, Иртиш—Караганда, Ишим—Тобол.

Степните водопроводи са сложни инженерни съоръжения. В системата на Ишимския и Булаевския водопроводи, освен водохващащите централи и монтираните 175 хиляди тона тръби с голям диаметър, влизат 500 водонапорни кули, 26 помпени станции, 15 ремонтно-експлоатационни пунктове, филтри, резервоари за избистряне на водата. Управлението на цялото това стопанство, основано на телемеханиката, ще се извършва от централните диспечерски пунктове. За захранване на Ишимския и Булаевския водопроводи на река Ишим се образува Сергеевското водохранилище.

Каратамарското водохранилище пак ще даде вода на Соколовско-Сарбайския рудообогатителен комбинат и на младия миньорски град Рудний.

През идущата година ще започне прокарването на още два водопровода — Нуринския и Павлодарския с обща дължина 2100 километра. Общо за петилетката (1966-1970 г) се предвижда да се вложат за капитално строителство във водното стопанство в Целинния край 264 милиона рубли срещу 100 милиона през предишната петилетка. **Агенция „НОВОСТИ"**

СЪВЕТИ на Специалиста

Консервиране на зелена люцерна

Най-добър начин за запазване на хранителните вещества на люцерната, при положение, че валят чести дъждове, които пречат за правилното ѝ изсушаване, е консервирането ѝ с химически препарати. В масовата практика за консервиране се използва калиев или натриев метабисулфид — аморфен прах или натриев бисулфид — течност. И в двата случая консервиращото средство е серният двуокис, който в метабисулфида се съдържа 45-48 на сто, а в бисулфида — над 22 на сто. Съдържанието на серния двуокис определя и какво количество от препарата трябва да се употреби за 1 тон зелена маса — метабисулфида по 4 кг, а течния бисулфид по 8 кг. За препоръчване е след икономично използване на част от зелената люцерна по-голяма част поне 3|4 от първия откос да се изсуши. Към консервиране трябва да се пристъпи по преценка, ако условията не позволяват да се получи доброкачествено сено.

За да бъде качествено консервирана зелената люцерна, необходимо е да се спазват известни условия. Зелената люцерна, покосена в периода на бутонизация, или в самото начало на цъфтежа се окосява и остава да завехне 3-4часа. Най-добре е покосената след обяд люцерна да се консервира сутринта на следващия ден, за да намали влажността си до 60-65 на сто. Завяхналата люцерна се превозва до силажните траншеи, където се нарязва със силажорезачка и се поставя на пластове 20 см дебелина. Дъното на силажната траншея се постила с 10 см слама. Всеки пласт зеленина се поръсва равномерно с воден разтвор от метабисулфид, така че за един тон зелена маса да се употреби 4 кг метабисулфид, разреден 1:4 с вода, като се използва лейка, лозарска пръскачка или друго подходящо приспособление. Всички особености при силажирането са абсолютно важни и при консервирането на люцерната, а именно — хубаво уплътняване чрез притъпкване на суровината, пълненето и затварянето на траншеята да става по възможност в най-къс срок и то без прекъсване. Там, където стопанствата разполагат с полиетиленово платно трябва да го използват за покриване на консервираната суровина, като върху него се постави слама и пръст.

Ако поради чести превалявания е невъзможно намаляване влажността на люцерната чрез завяхване, трябва да се използува като прибавка сух фураж — слама, царевичак и други, добре нарязани и равномерно смесени със зелената маса.

През миналата година ТКЗС — Дулово консервира с натриев метабисулфид 1 200 т зелена люцерна. Консервираната суровина бе давана през зимата и пролетта на крави, юници, телета и овце. Кравите получаваха до 10 кг консервирана люцерна и имаха висока млечност. Консервираната люцерна даде много добро отражение върху състоянието и продукцията на овцете и развитието на телетата. В ТКЗС — Дулово е създадена вече традиция за оползотворяване на люцерната по този начин. Сега кооперативът е готов да консервира 1 200 т люцерна. Планът е разпределен по бригади и са уточнени количествата люцерна за консервиране по ферми, с оглед необходимостта при храненето на съответните животни. В стопанството е получен вече и 5 000 кг натриев метабисулфид от промкомбината в гр. Кубрат. Кооператорите почистват силажните траншеи и в близко време ще започнат консервирането.

Опитът на ТКЗС — Дулово трябва широко да се използва през настоящата година за консервиране на люцерна първи откос — ценен белтъчен и витаминозен фураж за животновъдството.

Георги КОТЕВ

„ВЪРВИ, НАРОДЕ ВЪЗРОДЕНИ"

КЪМ СВЕТЛОТО КОМУНИСТИЧЕСКО БЪДЕЩЕ

(Продължение от 1-ва стр.)

Ето ги и най-големите ученици — абитуриентите. Те напускат училищния чин, за да тръгнат по пътищата на живота, които са толкова много и безкрайни, че съвсем не е достатъчен един живот, за да бъдат извървяни. „Безсмъртно нека остане навеки построеното тук от мен" — каза един млад поет и това е девиз на цялата наша младеж, която с учение и труд върви към своето щастливо бъдеще.

Лъх на добруджански чернозем носят редиците на Селскостопанския техникум „Добруджа". Най-отпред крачат бивши възпитаници на техникума — випускът от 1952-3 година. Осем души от тях са станали председатели на ТКЗС, трима — научни работници, а останалите — агрономи и зоотехници.

Не стихват възгорзите, не заглъхват песните, колоните са безкрайни. Още много училища и техникуми преминават между живите брегове от хора, дошли да почувствуват онази законна радост, че преди много векове българският род е получил своя азбука и е прогледнал към света.

Симеон МАНОЛОВ

ТУТРАКАН

ЗА ДОСТОЙНО посрещане и отпразнуване на светлия празник, за отдаване почит и уважение към създателите на славянската писменост и основоположниците на славянската култура Кирил и Методий градът осъмна празнично украсен, в песни и глъчка. Учениците отиваха към сборните места празнично облечени, с букети цветя. Много граждани се бяха стекли по улиците, за да наблюдават манифестацията на учащите се, на работниците от културния фронт.

В 10.15 часа на официалната трибуна заеха места ръководителите на града. Фанфарите на училище „Стефан Караджа" известиха началото на манифестацията.

Първи пред трибуната преминаха възпитаниците на детските ясли. След тях манифестираха своята обич към делото на Кирил и Методий учениците от училище „Л. Каравелов". Между тях бяха и 35-те отличника, учителката Мина Пешева, наградена с медал „За трудово отличие". С портрети, знамена, песни и цветя преминаха и колоните на училищата „Христо Ботев" и „Васил Левски".

Внушително и тържествено се зададоха редиците на средното политехническо училище „Йордан Йовков". Първи пред трибуната преминаха абитуриентите, които вече се разделят с родното училище. Заедно с тях манифестираха Костадин Бъваров и Цветанка Узунова, дългогодишни учители, носители на награди, а също така и по-младите Цветанка Такова, Тодор Тодоров, Димитър Минчев и Стефан Минчев.

С уверена стъпка преминаха и работниците от печатницата, киното, читалището и др.

Живко ТРУШЕВ

АЛФАТАР

И В АЛФАТАР се проведе тържествена манифестация на 24 май, Ден на българската народна просвета и култура, на славянската писменост и българския печат. В нея взеха участие учащите се, учителите и др. В 10.30 часа на специално издигнатата трибуна заеха места ръководителите на селото, учители — пенсионери и др. Кратко слово за делото на Кирил и Методий, за разцвета на българската книжнина и култура произнесе Иван Лазаров, директор на местното училище „Хр. Ботев".

След това засвири селският оркестър и пред трибуната с много оживление, много цветя и радост преминаха децата от детската градина, от училището. Последни манифестираха дейците от читалищата „Ведрина" и „Йордан Йовков".

Манифестацията завърши с увеселение.

Лечо ЯЛАМОВ

В тазгодишната изложба на художниците от групата към Окръжния народен съвет композицията „Строители" на Никола Ковачев заема достойно място.

Олимпиадата по руски език завърши

НЕ МОЖЕ да има съмнение, че провеждането на олимпиади по чужд език е не само полезно, но и необходимо. Олимпиадата създава жив интерес у учениците и ги активизира за по-пълно и по-задълбочено усвояване на езика. При умела организация в нея могат да участвуват всички ученици от средния и горния курс в зависимост от целите и задачите, които си поставя олимпиадата. Определянето на два, три или четири кръга дава възможност да се включат повече ученици. Това от своя страна задължава учителите да подобрят организацията на своята урочна и извънкласна работа, да диференцират работата си с отделните категории ученици в зависимост от техните способности.

В Силистренски окръг за пръв път се проведе олимпиада по руски език по примера на училищата и отделите на народното образование в СССР и Чехословакия.

Провеждането на олимпиадата в три кръга съвпадна с научно-практическата конференция на учителите по руски език на тема: „Развиване на устната и писмена реч на учащите се и повишаване качеството на знанията им, техните умения и навици". Това съвпадение на целите на олимпиадата и на научно-практическата конференция се отрази благоприятно върху знанията на учениците и крайните резултати от тези две мероприятия допринесоха за възпитанието в дух на любов към великия съветски народ, към КПСС. А от друга страна се повиши и педагогическото майсторство на учителите.

В олимпиадата участвуваха ученици от седми до единадесети клас. В първия кръг взеха участие над 8 200 ученици по училища, във втория кръг — 1 824 ученици по съвети, а в трети кръг в град Силистра — 300 ученици по системата на елиминирането.

Бяха организирани езикови (фонетични) рецитали, лексични двубои, конкурси за изпълнения на разкази и стихотворения на руски език. Издаваха се стенвестници, провеждаха се вечери на руската поезия и песен, на руските танци. Водеше се оживена кореспонденция с учащи се от СССР и други социалистически страни. В резултат на всичко това чувствително се подобри подготовката на учениците от осмите класове за езиковите средни училища и на единадесетокласниците — за конкурсните изпити във висшите учебни заведения.

За проявена упорита работа през учебната година, за постигнатите успехи в овладяването на руския език и за достойното представяне в третия кръг на олимпиадата в град Силистра — със заповед на председателя на ИК на ОНС — Силистра се награждават учители и ученици, както следва:

ПЪРВА НАГРАДА не се присъжда поради това, че нито един ученик не е получил максимален брой точки (30); ВТОРА НАГРАДА — екскурзия до СССР за 5 дни получават трима ученици и трима учители; ТРЕТА НАГРАДА — ръчен часовник получават един ученик и един учител; ЧЕТВЪРТА НАГРАДА — фотоапарат се дава на двама ученици и един учител; ПЕТА НАГРАДА — автоматична писалка „Паркер" се присъжда на шестима ученици и двама учители; ШЕСТА НАГРАДА — художествена литература на руски език получават осем ученика.

Изказва се похвала на отборите и учителите в следните селища:

1. На отбора от село Зафирово с учителка М. Чалъкова.
2. На отбора от гимназията в град Тутракан с учители Д. Минчев и В. Стоянова.
3. На отбора от село Алеково с учителка Д. Спасова.
4. На отбора от Първа гимназия (единадесети клас) — Силистра с учител Б. Краев.
5. На отбора в село Средище с учителка Ю. Тодорова.
6. На отбора от училище „Н. Й. Вапцаров" — Силистра с учителка В. Маджарова.

Марин ЛЮЛЮШЕВ

Ученическа изложба

В СЕЛО АЛФАТАР преди няколко дни беше открита изложба „Ученическо творчество", организирана и подготвена от учителския съвет и пионерската организация при местното училище „Христо Ботев". Експонатите са изложени в сградата на ДОСО.

В изложбата участвуват учениците от първи до осми клас. Всички предмети са изработени в часовете по трудово обучение. Под ръководството на своите преподаватели учениците са подредили добре кътовете по история, по ръчна бродерия и шев, по руски език, по трудово обучение.

Изложбата се посещава от стари и млади, от родители. И всеки остава с най-добри впечатления от сръчно изработените предмети: закачалки, шкафчета, поставки за цветя, национални покривки, рисунки, рокли.

Лечо ИВАНОВ

ЗАБАВНИ МИНУТИ

Литературен аритмограф

I.

а)					1	2	3	4	5	6	7	8
б)			9	6	10	8	11	2	12	7	8	
в)		8	10	13	14	10	15	7	8			
г)		9	16	2	15	3	11	3	9	12	2	
д)					16	8	7	15	7	8		
е)	12	7	3	9	4	10	3	4	2	3	7	8
ж)				12	7	17	6	11	8			
з)					18	7	4	11	8			
и)				2	7	8	12	7	8			

II.

Всяко число означава определена буква. Еднаквите числа означават еднакви букви. Ако правилно замените числата с букви, ще получите презимената на наши известни поети и писатели, както следва:

ВОДОРАВНО: а) Родоначалникът на българската революционна поезия б) Един от първите най-видни поети от Възраждането в) Пролетарски поет, творчеството на когото е изпълнено с непоколебима вяра в утрешния ден г) Пролетарски поет, възторжен певец на социалистическата революция д) Голям поет и бележит майстор на българския стих е) Вдъхновеният певец на българската природа ж) Авторът на поемата „Черен арап и хайдут Сидер" з) Най-великият ни поет — революционер и) Писател — реалист, певец на Добруджа.

ОТВЕСНО — I-II: Двете имена на Патриархът на българската литература.

Логогриф

Последователно премахнете по една буква отпред от името на река в Югозападна Франция, вливаща се в Атлантическия океан, за да получите: Град в Северна Италия; Департамент в Югоизточна Франция; Река в Красноярския край на СССР; Река във Виетнам, приток на Лисянцзян; Първата буква.

Последователно премахнете по една буква отзад от името на град в Югозападен Сибир — в Барабинската степ, за да получите: Старото наименование на р. Места; Остров в Индонезия, на запад от Зап. Ириан; Река в северната част на Съветския съюз; Римски философ: Съгласна.

Палиндром

Отгатнете петбуквени думи, които четени и в обратен словоред да означат същото, както следва:

1. — Град в Казахстанската ССР
2. — Град в Западна Румъния
3. — Град в Тулската област на РСФСР
4. — Историческо селище у нас
5. — Град в Индия, в щата Орисса.

Ако правилно откриете имената им, то първите, както и последните букви на тези думи, четени последователно отвесно и в обратен словоред, дават името на град в Северна Турция.

Анаграма

Размествайки буквите на най-голямата и висока планинска система в Европа, ще получите нови думи със следното значение: Град в Индия в щата Раджастан; Град в Северозападна Полша; Град във Филипините.

Коя голяма съветска река в Далечния изток, прочетена обратно се превръща в град в Северо — източна Югославия? Размествайки пък буквите ѝ, ще намерите името на река в Източен Сибир, приток на Ангара.

Метаграма

Заменяйте първата буква на река в РСФСР вливаща се в Карско море с други, за да получите: Щат във Венецуела; Град в Южноафриканския съюз; Префектура и едноименен град в Япония; Река в СССР, приток на р. Ока; Град в Югозападна Финландия; Река в СССР, десен приток на р. Иртиш; Град в северната част на МНР; Град в Иркутската област на АССР; Река в Белоруската ССР, приток на р. Неман.

Заменяйте първата буква на историческа местност в Стара планина с други, за да получите: Полуостров в СССР, разположен между Баренцово и Бяло море; Град в Югоизточна Гвинея; Река в Новгородската област на РСФСР; Река в Южна Полша; Река в МНР, десен приток на р. Орхон.

Задава:
Георги КАРАПАНАЙОТОВ

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Масовостта и спортното майсторство — неразделими

Пленум на Окръжния съвет на БСФС за задачите и работата на физкултурните дружества по масовото развитие на спорта и издигане на спортното майсторство.

ПРЕДИ известно време в салона на Окръжния народен съвет се състоя разширен пленум на Окръжния съвет на БСФС, на който присъствуваха председателите на всички дружества от окръга, секретарите на Комсомола, председателите на профкомитетите, треньори. В работата на пленума взеха участие и другарите СТЕФАН ГАБРОВСКИ, секретар на ОК на БКП и ХРИСТОФОР ИВАНОВ, член на бюрото на ОК на БКП. Скъп гост на пленума бе и другаряг СТЕФАН ПЕТРОВ, председател на Централния съвет на БСФС.

Доклад за развитието на спортовете и за повишаване на спортното майсторство прочете Ганчо Желязков, зам. председател на Окръжния съвет на БСФС. Той изтъкна, че спортистите от Силистренски окръг изостават по отношение на спортното майсторство. Той сполучливо направи сравнение между нашите постижения и тези в съседните окръзи. Др. Желязков подробно разгледа след това успехите и слабостите в отделните видове спорт, като подчерта, че още навсякъде малко хора се занимават със систем на подготовка, липсва масовост, ниско е техническото ниво на спортистите. В повечето от спортовете работата с юношите и пионерите не е на нужното ниво. Подготвените юноши не могат пълноценно да заместят представителите в мъжките отбори. В доклада бе отчетено лошото изпълнение на спортните календари, липсата на нужния брой подготвени кадри. Беше изтъкнато, че сега Силистренски окръг разполага с добра материална база, която не се използва напълно.

След доклада бяха направени разисквания. Председатели на дружества и секции от Силистра и окръга, взеха отношение към поставените проблеми.

Накрая обстойно изказване направи др. Стефан Петров. Той изказа съгласие и задоволство от разискванията и отговори на някои зададени му въпроси, от което стана ясно, че спортното майсторство ще се постигне преди всичко на базата на масовостта. „Грешка е да се мисли даже, че с масовостта сме приключили да работим" — каза той. Осмият пленум на БСФС постави на широка основа въпроса със спортното майсторство, защото в близките години българските спортисти да достигнат нивото на европейските постижения. За целта обаче освен правилната подготовка е нужна и по-голяма масовост. Колкото до спортния календар др. Стефан Петров подчерта, че трябва да се вземе поука от футболната секция. Необходимо е отсега нататък всяка секция да работи с юноши и девойки, пионери и пионерки. Др. Петров отбеляза, че спортовете, определени за основни за нашия окръг, трябва да придобият голяма популярност. Това обаче не означава пренебрегване на другите спортове. Базата, с която разполагаме — изтъкна той, е много добра. На салона за борба биха завидили дори борците от националния отбор. Накрая др. Стефан Петров изказа благодарност от името на Централния съвет на БСФС за добрата работа на секцията по баскетбол.

Пленумът взе решения за по-нататъшното подобряване на спортното майсторство.

Георги РАЙЧЕВ

ОКРЪЖНИЯТ ФЕСТИВАЛ НА МЛАДИТЕ БАСКЕТБОЛИСТИ-ТРИУМФ НА ПОСТИЖЕНИЯТА

СПОРТНИ прояви, спортни прояви, хиляди ученици, кооператори и работници по спортните площадки, десетки финали от окръжните тържества по различните видове спорт. И всяко завладява със своята емоционалност, колорит и красота.

Ето и финалистите на Окръжния фестивал на младите баскетболисти, пионери и пионерки — 16 отбора, излъчени в горещите битки на пунктовите първенства.

При теглене на жребия при пионерите в група „Б" се наредиха Иширково, Бабук, Нова Черна, три отбора с изравнени възможности. Те още в предварителните групи трябваше до голяма степен да решат изхода за втория отбор на окръга. В първата среща, подценявайки отбора на Нова Черна, представителите на Бабук трябваше да напуснат площадката с наведена глава, 33:29 за Нова Черна. Иширково леко се справи с отбора на Ситово. С една постоянна игра, в която блестеше Пенчо Стефанов, отборът на Иширково победи последователно Нова Черна и Бабук и с това влезе във финалната четворка без загуба. Вторият отбор от групата — на Нова Черна — също влезе във финала. В група „А" беше по-спокойно. Отборът на „Доростол" — Силистра леко се справи със съпротивата на Попина, Голеш и Добротица и влезе във финала заедно с отбора на Добротица.

При пионерките сочените за фаворити отбори на Калипетрово и Силистра, водачи на двете групи, без особено затруднение победиха своите съперници и влязоха във финалната четворка, асистирани от отборите на Главиница и Силистра II.

Напрежението по спортните площадки растеше. Започнаха мачовете от финалите. Един срещу друг се изправиха стари съперници — отборите на Силистра срещу тези на Калипетрово и Иширково.

Първи на баскетболната площадка за поделяне на първото и второто място застанаха пионерките на Силистра и Калипетрово. Още в първите минути пролича, че мачът ще бъде „горещ". Отборът на Калипетрово с едно вихрено темпо в нападение и здрава защита, успя да поведе в 11 минута със 17:1, резултат зад който се криеше поражение на домакините. Въпреки честите смени обрат в играта през първите 16 минути не настъпи. Те завършиха при резултат 19:5 за Калипетрово. През второто полувреме пионерките на Силистра заиграха в своя стил и разликата започна да се топи, като в 29 минута на мача настъпи равенство — 30:30. Тук вече рутината и психическата подготовка си казаха думата. След настъпилият прелом не беше трудно за Силистра да спечели победа — 34:33.

Оставаше да се реши въпросът за шампионската титла при пионерите с мача между отборите на Силистра и Иширково. Той започна с поредица от точки за отбора на Силистра, като в 10 минута резултатът беше 16:5. С добре организирана игра и двата отбора успяха да завършат първото полувреме при резултат 22:17. През вторите 16 минути на отбора на Иширково най-много което се отдаде, бе да намали разликата с една точка. Краят на срещата дойде в резултат 46:42 за Силистра.

След изиграване и на останалите срещи от финалната четворка, класирането доби следният вид: ПИОНЕРКИ 1) „Доростол" — Силистра, 2) Калипетрово, 3) Главиница. ПИОНЕРИ 1) „Доростол" — Силистра, 2) Иширково, 3) Добротица, 4) Нова Черна.

Завърши баскетболният маратон при пионерите. Новите окръжни първенци са известни. Отборите на Силистра се класират направо за финалите на IV фестивал на младия баскетболист, а отборите на Калипетрово и Иширково, ще защищават реномето на баскетбола на окръга в републиканските зонални първенства.

Ангел КОСТОВ

В плонжа на вратарите понякога и красотата е нужна...

ЕДИН ПРЕКРАСЕН ОКРЪЖЕН ФИНАЛ

СЕЛО Главиница бе гостоприемно седалище на финалистите по баскетбол — мъже и жени — от VII републиканска селска спартакиада на 22 и 23 май 1965 година. И действително дните на първенството се превърнаха в празник на селото, празник на високите спортни постижения при овладяването на баскетболната игра.

Радостен е фактът, че във водещите отбори на селските колективи нивото на спортното майсторство с всяка изминала година расте. Участвуващите отбори в първенството показаха на площадките, че на базата на масовата физкултурна работа в колективите се гради високото спортно майсторство.

Началният сигнал на голямата битка бе даден от представителния отбор — мъже на Ситово, който започна много добре срещу миналогодишния вицешампион, отбора на село Иширково. Отборът на Ситово наложи своята игра, като използваше точния мерник на „снайпера" Станчо Рашков, който отбеляза 39 точки. И крайният съдийски сигнал извести победа за понастоящия отбор на Ситово (50:44.)

Във втория мач за деня си дадоха среща женските отбори също на селата Ситово и Иширково. Иширковки постигнаха сравнително леко победа, благодарение на добрата игра на Веска Стефанова, която отбеляза 23 точки.

Атмосферата все повече се нажежаваше и напрежението стигна върхната си точка, когато на площадката излязоха женските отбори на Калипетрово и Главиница. Отборът на домакините излезе с един актив от добро класиране в първенството на Северна „Б" РБГ, а отборът на Калипетрово с една постоянна добра игра. И действително това беше финал, достоен за първенство от най-голяма величина.

На съдиите Кирилов и Бояджиев от Силистра двата отбора се представиха с най-доброто, с което разполагат в момента. Домакините, окуражени от многобройната публика, още в началните минути наложиха своя стил на игра. В 9 мин. те бяха взели аванс от 6 точки, но тук едно тяхно отпускане беше използвано от калипетровки, които не само че изравниха, но в края на първото полувреме успяха да поведат. Скоростта, набрана от гостенките през първото полувреме, не намаля и през вторите 20 минути. В 26 минута отборът на село Калипетрово си беше подсигурил аванс от 11 точки. И тук дойде вторият преломен момент на мача, когато домакините отново напомниха за себе си като в 33 мин. те изравнаха резултата. След това настъпи такава картина, когато свирките на съдиите бяха безсилни пред окуражителните викове на публиката. Зрители и състезатели изживяха бурни последни минути от мача, когато резултатът беше изравнен шест пъти. Но в последната минута Йорданка Йовчева от Калипетрово успя да отбележи победния кош и с това осигури победа за отбора си (42:40). Победителят беше излъчен, но победата еднакво би прилягала и на отбора на село Главиница, който не само че беше достоен противник, но и можеше да спечели срещата, ако беше проявил по-голяма зрелост в критичните моменти.

От тук нататък за отбора на Калипетрово вече беше лесно да се изкачи на най-високото стъпало в първенството след две победи за Главиница и Ситово.

При мъжете отборът на домакините беше безспорно най-добрият на първенството. Той разполага както с високи центрове, така и с бързи резултатни крила. Отборът на Главиница проведе своите срещи с лекота, като показа постижения в пасировката, в нападенията. В резултат на това дойдоха и победите над отборите на Ситово (60:28) и Иширково (47:32).

След изиграване на срещите от първенството, класирането доби следния вид: ЖЕНИ — 1. Калипетрово, 2. Главиница, 3. Иширково, 4. Ситово, МЪЖЕ — 1. Главиница, 2. Ситово, 3. Иширково.

Завърши едно окръжно първенство от VII републиканска селска спартакиада. Излъчени са окръжните първенци, които ще представят нашия окръг на републиканските зонални състезания.

Ангел КАЛИНОВ

ИНТЕРЕСНИ СЪСТЕЗАНИЯ

СЪСТЕЗАНИЯТА по майсторско управление на мотоциклет, които се проведоха преди няколко дни в село Срацимир, привлякоха много привърженици на този спорт. Те със съчувствие посрещнаха неуспехите на някои състезатели и горещо аплодираха победителите.

От общо участвувалите 22 състезатели на първо място се класира Димитър Кирилов с мотоциклет „МЗ" — 150 куб. След него се наредиха Петър Куртев, Йордан Енчев и др.

СЪОБЩЕНИЕ

СП „Комунални услуги" — Силистра съобщава, че търси работник-коминочистач. Основна заплата 76 лв. Може и несилистренски жител.

МИНИСТЕРСТВО НА СЕЛСКОСТОПАНСКОТО ПРОИЗВОДСТВО
Практическо селскостопанско училище
с. Пиргово, Русенски окръг

ОБЯВА

Практическото селскостопанско училище с. Пиргово, Русенски окръг, съобщава на интересуващите се, че за учебната 1965-1966 година ще приеме 70 курсисти, от които 35 мъже и 35 жени.

Срокът за обучението е 2 години.

Училището осигурява безплатна храна, общежитие и работно облекло на курсистите.

Девойките изучават освен специалните предмети и предметите шев и наука за хранене.

Завършилите успешно училището получават квалификация лозар-тракторист и могат да продължат образованието си задочно в селскостопанските техникуми по специалността без приравнителен изпит направо в III-курс.

Кандидатите да се учат в училището да подадат следните документи до 10. VII. 1965 година в канцеларията на училището:

1. Молба до директора на училището
2. Свидетелство за завършен VII клас
3. Характеристика
4. Акт за раждане
5. Автобиография
6. Препоръчително писмо от ТКЗС или ДЗС
7. Донаборно свидетелство (удостоверение), от което да се вижда, че кандидатът е отслужил или освободен от военна служба (за младежи над 17 год. възраст)
8. Свидетелство за съдимост.

Ще се приемат кандидати от Русенски, Силистренски и Разградски окръзи.

От дирекцията

БИБЛИОТЕКА
ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра

Година X, бр. 61 (922) | Събота, 29 май 1965 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Сърдечно благодарим

МИНАЛАТА година житната дървеница причини големи загуби и на Срацимирското кооперативно стопанство. За да бъдат предотвратени щетите от нея, в помощ на кооператива е изпратен един от съветските самолети на селскостопанската авиация, намиращи се в нашия окръг.

Преди няколко дни площите, засети с пшеница в село Българка, бяха предварително и добре огледани, а след това със специален препарат започна пръскането им със самолет. Напръскани са 3 000 дка пшеница.

Кооператорите от с. Българка изказват своята гореща благодарност към съветските летци, които не жалят силите си и по цял ден неуморно летят над житата и ги пръскат, за да ги предпазят от опасната житна дървеница, за да бъде богата реколтата на стопанството тази година.

Дочо АТАНАСОВ

ОБЩОГРАДСКИ МИТИНГ В ЗАЩИТА НА МИРА

НА 27 МАЙ т. г. по инициатива на Окръжния комитет за защита на мира, Окръжния и Градския комитети на Отечествения фронт, Окръжния съвет на професионалните съюзи, Окръжния и Градския комитети на ДКМС, в Силистра се състоя голям общоградски митинг в защита на мира.

Митингът бе свикан по случай предстоящия 7 конгрес на Националния комитет за защита на мира и световния конгрес на борците за мир, а така също в чест на деня на освобождението на Африка — 25 май и солидарността на нашия народ с героичната борба на Виетнамския народ.

Пред специално уредената трибуна в центъра на града се стекоха стотици работници и учащи се с плакати, заклеймяващи позорната война, която води САЩ във Виетнам и тяхната заробваща политика в Африка.

Около 19 часа на трибуната заеха места официалните лица: членът на Централния комитет на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП др. АЛИ РАФИЕВ, пристигналият в града ни, за да вземе участие в митинга писателят МЛАДЕН ИСАЕВ — член на Националния комитет за защита на мира, председателят на Окръжния народен съвет др. ВЕЛЬО МАКСИМОВ, секретаря на Окръжния комитет на БКП др. ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ, секретарят на Градския комитет на БКП др. МИКО НИКОЛОВ, председателят на окръжното ръководство на БЗНС др. АЛЕКСАНДЪР ЧОЛАКОВ, председателката на Градския комитет на Отечествения фронт др. АНКА НИКОЛОВА, секретаря на Окръжния комитет на ДКМС др. ЙОРДАН ТАНКОВ, пристигналият като гост на трудещите се от града — студента от механотехникума в гр. Русе ЕДРИС БАБО-СИН на героична Португалска Гвинея и други партийни и обществени дейци.

Митингът бе открит от председателя на Окръжния комитет за защита на мира др. ЙОРДАН РАЙЧЕВ, след което думата за приветствие бе дадена на др. Младен Исаев.

В своето пламенно слово др. Исаев разказа за нестихващата борба на защитниците на мира в света. Той сподели тревогата, която е обхванала сега всички честни хора от вилнеещите пожари и опасността да се разпали страшна световна термоядрена война.

Сега повече от всякога, подчерта др. Исаев е необходимо да се сплотят всички миролюбиви сили, за да се попречи на войнолюбците и се спаси човечеството от ужасната смърт.

Тези и други въпроси, посочи той, ще стоят в основата на работата на предстоящите национален и световен конгреси на борците за мир.

От името на майките и всички жени в града, говори др. Мария Бобчева. Тя изрази съкровеното желание на всяка жена да има вечен мир на земята, да растат щастливи техните деца. Нека те не запомнят ужасите на войната.

— Ние искаме да живеем в мир — тази е мечтата на всеки пионер — заяви на митинга пионерката Еленка Маринова. — Не искаме никой да помрачи щастливото ни детство. Искаме спокойно да растем и строим нашето прекрасно комунистическо утре.

За героичната борба на своята родина, за вярата в победата на революцията, която подкрепят всички миролюбиви сили в света — говори Едрис Бабо.

Пред присъстващите на митинга др. Анка Николова прочете имената на другарите, които се предлагат за делегати на 7 конгрес на Националния комитет за защита на мира. Те бяха единодушно одобрени.

Израз на непоколебима солидарност с трудещите се от цяла та страна и всички миролюбиви хора в света в борбата за мир, бяха изпратените телеграми до Националния комитет за защита на мира и Световната федерация на демократичната младеж.

Първи в окопаването

РАННОТО приключване на сеитбата и засаждането на тютюна в с. Честименско спомогна да се започне навреме окопаването и разрежането на пролетните култури. Още щом изпръхна земята всички работоспособни кооператори грабнаха мотиките и се втурнаха с небивал устрем към полето. Сега ежедневно в бригадата излизат близо 200 души на работа.

За кратко време те успяха да завършат първата копан и разрежането на 1 300 дка слънчоглед и 500 дка фасул. Освен това са окопани 130 декара тютюн, 87 декара коноп за семепроизводство и 20 дка грах за зелено. Започна и плевенето на арпаджика.

В борбата за по-високи добиви от пролетниците не изостават назад и механизаторите. Заедно с полевъдите и те полагат небивали усилия за запазване на обилната влага в почвата. Само за три дни трактористът Слави Кръстев с трактор „Белорус" окопа с ротационна мотика над 1 200 дка царевица.

Между звената се води благородно социалистическо съревнование за окопаване по-бързо и по-качествено на зачислените им площи. Засега по-добри успехи в работата има звеното на Февзи Сабидов. Затова то застана на първо място в съревнованието, което се води в бригадата. На него е връчено преходното червено знаме, което се вее сред блоковете по време на работа.

Като най-добри производственици се очертават Мюбиян Ахмедова, Юлмия Галибова, Тодор Тодоров, Анка Йорданова и др.

Участъковият агроном Атанас Михайлов и бригадирът Пенчо Костадинов, които са преки ръководители и отговорници в работата, са уверени, че както през време на сеитбата и сега в копанта, тяхната бригада ще задържи докрай първото място в кооператива.

Георги КИРИЛОВ

ЗАДРУЖЕН ТРУД

БЪРЗО и редовно поникнаха пролетниците тази година в землището на бригадата от село Главиница. Но заедно с тях поникнаха и плевелите. Това наложи веднага да започне окопаването на пролетните култури.

От няколко дни механизаторите усилено окопават слънчогледа и захарното цвекло. До един се включиха в изпълнението на тази селскостопанска работа и кооператорите, които извършват първа копан на пролетниците.

В трудова надпревара всички звена се стремят да работят и бързо, и висококачествено. На челно място в работата са звената на Денка Видинова и Гана Стефанова.

Минчо ДОЧЕВ

С гемии по Дунава

ТЯХ МОЖЕТЕ да ги видите в селата Ветрен, Нова Черна или гр. Русе. Спре ли гемията, започват веднага да товарят или разтоварват. Сноповете от тръстика не са леки, но това е тяхното ежедневие. Приятно е на 16-те работници да гледат опразнената гемия и да се любуват на спокойните води на Дунава, след положения от тях труд. Пътуването по реката за колектива е и време на разнообразен живот, четат се книги, споделят се мнения, обмислят се общи мероприятия за близките дни.

Известна е бригадата на Балю Илиев със своето трудолюбие. Доволен е товародателят—Промкомбинат „Камъшит"— Силистра. Цялата суровина на предприятието минава почти през техните корави ръце. Тя се товари и разтоварва по няколко пъти, пренася до местата на самото производство, за да не стихва работата по строителните скели и трудовите хора да се радват на нови и уютни жилищни блокове.

Гемиите и Дунава така са свързали тези хора, че приятелството им е станало вечно. Незабелязано се родиха и новите отношения. Започне ли някой от колектива нов дом всички са на помощ. Другарската каса, създадена между тях е готова да помогне на оня, който се нуждае, а това преценява колектива.

Услугите на бригадата са високо качествени и няма нито една рекламация. Бързо и предсрочно се разтоварват речните съдове в Силистра и Русе. Особено се разгоря съревнованието в чест на 27 юни, Деня на транспортния работник, който за първи път ще се празнува и от нашия колектив. Изпълнен е и планът за месец юни т. г. като са изработени и последните 3 200 лева за шестмесечието.

Бригадата на Балю Илиев заслужено носи Паспорта на трудовата слава и юбилейната значка. Наскоро стана носител и на високото звание „Бригада за комунистически труд" Званието „Ударник на комунистическия труд" получиха и 10 преносвача.

Празникът на работниците от транспорта и съобщенията бригадата посреща с нови трудови успехи. Дните пред забележителната дата са обявени за ударни.

Атанас ЦОНЕВ

Да се подобри снабдяването с плодове и зеленчуци

Пресните плодове и зеленчуци са необходима и основна храна на населението през летните дни

Пред ДСП „Булгарплод—Нектар" сега стои отговорната задача да осигури пълното задоволяване на нуждите на консуматорите с тая витаминна храна. Нашият окръг е производител на всички плодове и зеленчуци с изключение на ябълки и картофи. От окръга ни се изпращат за износ годишно по над 5 000 тона домати, над 5 600 т грозде, кайсии, дини и др. Изпращат се също така големи количества плодове и зеленчуци и на съседните окръзи Толбухин, Варна, Разград, Русе и др. При това състояние би следвало да се осъществи и задачата, поставена от Партията и правителството за осигуряване на плодове и зеленчуци с най-ниски цени.

Навлизаме вече в горещите летни дни, а в магазините липсват пресни зеленчуци, а продължават да се предлагат консерви, компоти и други хранителни стоки. Вярно е и това, че през настоящата година пролетта в последните дни беше много хладна и попречи на правилното развитие на плодовите насаждения и зеленчукови растения, но това е само едната страна. Трябва да се решат и някои нерешени задачи, които ще помогнат както за по-пълното зареждане на магазините, така и за по-голяма санитарна култура в обслужването.

На първо място трябва да се подобри организацията по осигуряване източници за получаване на пресни зеленчуци. ДСП „Булгарплод—Нектар" не трябва да разчита на полско производство, а трябваше да осигури сключването на съответните договори с ТКЗС и ДЗС за парниково производство. През ранните пролетни дни можем да осигурим пресни зеленчуци само от тях, а не да чакаме топла и слънчева пролет. Репички и салата сега се предлагат в големи количества, но и те са полско производство. Рано през пролетта тях също ги нямаше, а сега не могат да се изкупят от ТКЗС и ДЗС, защото няма пласмент.

От друга страна пречка за ритмичното зареждане на магазините с пресни плодове и зеленчуци се явяват ръководствата на ТКЗС и ДЗС, които не изпълняват договорните си задължения. Така например ТКЗС Иширково и Средище не предават договорираните количества. Ранното производство продават на свободния пазар.

От голямо значение за ритмичното осигуряване и зареждане на магазините с плодове и зеленчуци е ролята на закупчикът на „Булгарплод—Нектар". След обединяването на ОП „Плодове и зеленчуци" с ДКК „Нектар" в едно предприятие, се даде възможност за съставяне на по-правилна организация за изкупуване. Сега има отговорен закупчик за всяко кооперативно стопанство. Важно е обаче как той си изпълнява задачите. Той трябва да знае и следи не само какво производство се предлага от ТКЗС и ДЗС, а да следи и за това, какви мероприятия се провеждат за осигуряване необходимото договорирано производство. Например за незасаждането на ранни зеленчуци като салата, репички, краставици и други в топлите парници трябваше ръководството на ДСП „Булгарплод-Нектар" да сигнализира навреме на Управление „Селскостопанско производство", а не да се правят констатации след като се види, че в магазините няма зеленчуци. Трябва да се дават на стопанствата десетдневни беритбени планове, разбити по дни, за да имат възможност зеленчуковите бригадири да си създадат необходимата организация по беритбата, а не да се чака каквото се изпрати. В никакъв случай да не се допуска отклоняване на плодове и зеленчуци преди да са изпълнени договорните задължения.

Не е решен въпросът от ДСП „Булгарплод-Нектар" и с времето на зареждане на магазините с плодове и зеленчуци, а така също и времето за получаване на същите от ТКЗС и ДЗС. Трябва да се скъса със старата практика всяко ТКЗС и ДЗС да носи плодове и зеленчуци, когато намери за добре, и да се зареждат магазините според притока на постъпленията в едровия склад.

В редица градове като София, Пловдив и други се премина към нощно зареждане на магазините. От ТКЗС и ДЗС трябва да се доставят количествата в такова време, че да има възможност магазините да се зареждат или късно вечер, или рано сутрин, но на гражданите да се предлагат само свежи зеленчуци.

За санитарната култура в магазините, където се предлагат зеленчуци трябва да се положат по-специални грижи от ръководството на ДСП „Булгарплод-Нектар". Голяма част от съществуващите магазини са неизмазани, не се поддържат в хигиеничен вид. Стоките подлежащи за брак се държат при тези, които се продават и не се бракуват на време. Често за да не се допусне брак се държат некачествени плодове и зеленчуци, нагнили, изсъхнали, в лош търговски вид и не се дава заявка за зареждане с прясна стока. С тая практика, която ощетява гражданите трябва да се скъса. Нужно е да се намесят по-активно и контролните органи и да търсят отговорност от виновниците.

ДСП „Булгарплод-Нектар" има план за разкриване сергийна и развозна търговия в градовете. Предприети са известни мерки, но все още не е решена и тази задача. Необходимо е най-после да се осигурят на централните места в градовете павилиони за плодове и зеленчуци, с красив вид. ТПК „Инвалид" снабдява цялата страна с павилиони, а в нашия окръг няма нито един. Трябва да се избърза с разкриването на допълнителните обекти, както предвижда 27-то Министерско разпореждане.

Осигуряването на населението в селата на окръга с пресни плодове и зеленчуци ще се извършва от ТКЗС и селкоопите. Там, където няма местно производство, на селкоопите трябва да се окаже сериозна помощ от Окръжния кооперативен съюз. За подобрение работата е нужна и намесата на градските и общински народни съвети. Те трябва да разгледат работата на търговските организации по изпълнението на тази важна задача и вземат такива решения, които да осигурят снабдяването на населението с качествени и пресни плодове и зеленчуци.

ВЪПРОС, КОЙТО НЕ ТЪРПИ ОТЛАГАНЕ

ТРЕВНИЯТ фураж през миналата година в Алековския кооператив беше осигурен едва 12 на сто. Наред с това както тревният, така и грубият фураж не бяха навреме прибрани и достатъчно добре съхранени, поради което голяма част от тях плесенясаха. Всичко това стана причина за недохранване на животните и влошаване на телесното и здравословното им състояние, както и за намаляване на продуктивността им. Ето защо вместо предвидените 135 700 литри мляко през първото четиримесечие на тази година бяха надоени 118 808 литри или с 27 тона в по-малко, като себестойността на млякото възлезе на 32 стотинки.

Поради същите причини при план 20 тона овче мляко, овцевъдите получиха 15 397 литри или близо с 5 тона под плана. Освен това и прирастът от младите животни е значително по-нисък от запланувания.

Недостигът на тревен фураж особено зле се отрази върху заплодяемостта на кравите. Много от животните и сега не се разгонват, а тези, които дават признаци на разгоненост, трудно се заплождат. Безплодието при кравите достигна близо 39 на сто и стопанството се нареди на едно от първите места в окръга по яловост.

Но трябва ли да се повтарят миналогодишните грешки и сега? За да се осигури качествен фураж за добитъка е необходимо още отсега ръководителите на стопанството да вземат добри мерки за навременно прибиране и правилно съхранение на всички фуражи.

Започна прибирането на първия откос люцерна в стопанството на площ близо 2 500 декара, от които 353 декара е нова. Въпросът за правилното прибиране и качествено съхранение на сеното беше разгледан от ръководството на кооператива още в началото на април. Предвидено бе люцерната да се изсуши върху пирамиди, а в случай на дъждовно време да се силажира с метабисулфид в кръглите силажни ями. Взетите решения са напълно правилни. Но дали подготовката за тяхното изпълнение е доведена до край?

Дойдоха вече дните за косене на първия откос. Ще може ли сега люцерната навреме да се покоси и добре съхрани?

— Нашите сенокосачки са вече в пълна готовност и за съвсем кратко време ще успеем да окосим люцерната — заявяват с пълна увереност механизаторите от кооператива.

Но относно съхранението на люцерната все още не са взети необходимите мерки. Не е определено какво количество люцерна ще се изсуши и колко пирамиди за сушене ще бъдат необходими по бригади. Предвижда се да се използуват подвижните сушилни, определени за тютюн, но дали ще бъдат достатъчни това не се знае. Наличните пирамиди са твърде малко, не са ремонтирани, а нови не са направени.

В стопанството досега не е силажирано с метабисулфид. Дадена е заявка за закупуване от този препарат, но към 20 май той не беше още получен. Не са почистени и силажните ями.

Известно е, че между тревните фуражи люцерната има най-ценни качества и заема първо място по богатство на хранителни вещества. Тя е много добър източник на белтъчини, витамини и минерални вещества за селскостопанските животни. Ето защо в Алековския кооператив трябва час по-скоро да се вземат необходимите мерки, за да не се допусне похабяване на нито стрък люцерна.

Незабавно трябва да се осигурят необходимите пирамиди и да се закупи метабисулфида. Този въпрос не търпи никакво отлагане. Защото осигуряването на повече и по-качествена люцерна е гаранция за повече мляко, по-висок прираст и ниска яловост сред животните.

Георги ИВАНОВ

За механизаторите и кооператорите от с. Поляна обработката на пролетните култури сега е основна задача.

НА СНИМКАТА: Трактористът Иван Генчев окопава царевица с ратационна мотика.

Засадиха 120 декара тютюн

КООПЕРАТОРИТЕ и кооператорките от бригадата на Асан Велиев в с. Йорданово са опитни тютюнопроизводители. Много грижи и старание положиха те за отглеждането на ран и закален разсад. Сега усилено засаждат тази техническа култура. Вече са засадени 120 декара тютюн от сорта „Остролист". Най-усърдно работят стопаните Георги Стоянов, Йордан Нейчев, Бейтулла Алиев, Сали Топалов и други. Засаждането на тютюна продължава.

Николинка БЪЛЕВА

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на

селскостопанските мероприятия

до 26. V. 1965 год.

ТКЗС	Разсаден тютюн 0/0	I окопавне фасул 0/0	II Окопаване слънчоглед 0/0	I Окосяване люцерна 0/0
Айдемир	53	100	87	39
Калипетрово	280	100	100	36
Бабук	60	44	86	18
Алфатар	50	100	82	57
Алеково	63	34	100	16
Иширково	43	68	42	8
Смилец	13	53	84	36
Попина	106	50	100	0
Сребърна	160	74	0	3
Ситово	60	84	17	36
Срацимир	63	58	16	3
Кайнарджа	52	67	68	20
Голеш	49	100	3	4
Средище	80	59	78	53
Тутракан	43	100	90	5
Нова Черна	199	100	100	60
Старо село	161	100	100	11
Белица	98	100	100	16
Главиница	70	43	97	9
Ст. Караджа	53	100	100	27
Сокол	69	100	0	71
Зафирово	67	38	56	11
М. Преславец	97	70	100	33
Дулово	77	87	80	18
Межден	70	41	74	0
Окорш	71	100	82	25
Секулово	100	95	100	11
Добротица	51	71	91	34
Чернолик	59	46	100	17
Паисиево	61	100	100	50
В-ко ТКЗС	69,1	78	71,7	23,5
ДЗС Силис.	X	X	X	23
„Н. Черна"	X	X	X	55
„Я. Забунов"	84	20	61	58
„Окорш"	35	100	33	30
В-ко — ДЗС	57	50	58	46
В-ко за окр.	68,7	78	71,3	26,6

Международна информация

В САЩ продължава покачването на цените

ОБЩО в САЩ цените на месото са се покачили с 10 процента, а в отделни градове и райони още повече. На много места цените на картофите, салатите и зелето са се увеличили двойно.

Американският печат отбелязва, че сегашните цени на продоволствените стоки са най-високите през последните двадесет години.

За единство между френската и италианската компартии

ПАРИЖ. Тук е публикувано комюнике, в което се съобщава, че генералният секретар на Френската комунистическа партия и генералният секретар на Италианската комунистическа партия са се срещнали в Женева на 24 и 25 май. Двамата партийни ръководители са разменили мнения и информации върху различна проблеми от общ интерес.

Нови военни престъпници, заловени в ГФР

БОН. Главната прокуратура във Франкфурт на Майн съобщи, че през последните дни в някои провинции са арестувани шест бивши офицери от СС войски, участвували в акции за унищожаване на съветски граждани в различни райони на УССР, окупирани през войната от хитлеристите. Тези военни престъпници, които двадесет години спокойно живеят в ГФР, по време на войната са влезли в специалната команда „4 А", която се е занимавала с масово унищожаване на съветски граждани в тила на хитлеристката армия.

Стълкновенията в Арабския полуостров продължават

КАЙРО. Поделенията на Национално-освободителната армия в южната част на Арабския полуостров са минирали пътя, водещ за английския военен център. В резултат на това е била вдигната във въздуха английска военна кола. Има шест убити и голям брой ранени войници.

Действия против комисията за антиамериканска дейност

КАКТО съобщава агенция „Франс прес" в Чикаго около 30 младежи се опитали да проникнат в сградата, където комисията за антиамериканска дейност разпитвала жители на Илинойс. Полицията арестувала 22 души от демонстрантите, които протестирали против дейността на комисията.

РЕШЕНИЯТА НА МАЙСКИЯ ПЛЕНУМ НА ЦК НА БКП В ЖИВОТА

Формализмът и шаблонът още съществуват

СЛЕД Майския пленум на ЦК на БКП, общинският партиен комитет в с. Паисиево е набелязал редица мероприятия, насочени към укрепване на партийните организации и издигане авангардната роля на комунистите от района.

На свое заседание комитетът е направил оценка и в светлината на изводите и решенията на Майския пленум е взел конкретни решення за подобряване на партийната и политическа работа в района.

С участието на членовете на общинския партиен комитет са подготвени и проведени партийни събрания във всички организации, на които са направени оценки за дейността на членовете на партийните бюра и всички комунисти.

Мероприятия са приети и за подобряване на идеологическата и масово-политическата работа сред населението.

На заседанието си от 10 януари т.г. партийният комитет е приел решения и за организационното укрепване на първичните партийни организации от района.

Тези мероприятия, а така също и помощта на членовете на общинския партиен комитет към бюрата на първичните партийни организации, са дали и дават положителни резултати. В някои организации като тези при полевъдството в с. Паисиево със секретар Георги Мънчев, в Зебил със секретар Мюмюн Расимов и Орешене със секретар Фехми Мюмюнов, сега по-добре се изпълняват задачите. Самоинициативата и активността на комунистите се повишава. Тези успехи обаче са

Далеч от изискванията на Майския пленум

В района има още много партийни организации, където решенията и мероприятията на партийния комитет не се изпълняват докрай, комунистите не проявяват самоинициатива и тяхната авангардна роля още не се чувствува добре. Не са ликвидирани още шаблонът и формализмът в партийната работа. Особено много се проявяват те при подготовката и провеждането на партийните събрания. В това отношение не се обмислят добре въпросите, които ще се разглеждат на партийни събрания и решенията, които трябва да се вземат на тях.

Така например на събранието на партийната организация от с. Зарица, проведено през м. януари т. г. се разглежда състоянието на животновъдството. Взетите решения обаче са много общи: „Да се набележат мероприятия за подобряване работата в животновъдството“, „Да се подобри съставът на гледачите“, „Да се полагат по-усилени грижи за гледане на малките телета“.

През месец февруари и март т. г. в същата организация на партийно събрание се разглеждат важни въпроси: „Информация за учебно-възпитателната работа в училищата“ и „Състоянието на партийната дисциплина“. По тези въпроси обаче не се вземат никакви решения.

Въпреки, че има условия да се изградят партийни групи към полевъдството, с механизаторите и комунистите към счетоводството,изградена е само към страничните предприятия и тя не проявява никаква активност.

Вече втора година звеното на Лютфи Реджебов от това село е определено да се бори за званието „звено за комунистически труд“, то обаче още не е приело никакви условия и кооператорите не знаят какво трябва да извършат, за да завоюват званието.

Вярно е това, че Сали Халилов е отскоро секретар на организацията и няма още много опит. Това обаче не може да се смята за оправдание. Защото членовете на партийното бюро Шакир Мустафов и Съдкъ Садъков са учители, а първият от тях и дългодишен партиен секретар, те може и трябва да помагат на новия партиен секретар.

Формализъм има и в партийната организация от с. Звенимир със секретар Хълми Шюкриев. Тук също по разгледаните на партийни събрания въпроси не се вземат никакви решения. Сериозно се подценява работата сред жените. В организацията има само 1 жена членка, а партийни групи въобще няма изградени.

Подобно е положението и в партийната организация от с. Боил със секретар Азис Тахиров. В тази организация партийните групи са изградени само на книга. Написани са и са изпратени в общинския партиен комитет без предварително да са оточнени на партийни събрания. Не е направено и преустройството на агитационния апарат. Дисциплината сред някои партийни членове не е добра. Юсния Хайридинова — прислужничка в училището по 3-4 месеца не посещава партийните събрания, но не й е търсена отговорност.

Всичко това показва, че взискателността на партийния комитет и на неговия секретар другаря Кадир Байтаров и на заместника му Садетин Хабилов към партийните секретари не е достатъчна. Решения се вземат, поставят се системно и задачи на секретарите на първичните партийни организации. Тяхното изпълнение обаче не се контролира и отговорност за провалени задачи не се търси от никого.

При това положение, естествено е, че много от набелязаните иначе нелоши мероприятия на комитета остават на книга и оня прелом, който Майският пленум иска да настъпи в партийната работа тук още не се чувствува.

Хаккъ РУФИЕВ

Пред рождената дата на патрона на ТКЗС

ОСЕМНАДЕСЕТИ юни, рождената дата на великия син на българския народ Г. Димитров, стана традиционен празник за кооператорите от ТКЗС с. Ситово. На този ден, те се събират в местността „Язовира“ край с. Поляна, където слушат доклад за живота и дейността на патрона на кооперативното стопанство Г. Димитров. Освен това, на същото събрание ръководството на кооперативното стопанство дава отчет пред кооператорите за резултатите от стопанската работа през първото четirimесечие и отчита съревнованието между бригадите, фермите и звената. След богата другарска трапеза, за развлечение на кооператорите се провеждат различни спортни състезания, организирани от физкултурното дружество и ДОСО.

Тази година, за празника се подготвяме по-добре, защото наред с традиционния празник ще се чествува и 20-годишнината от основаването на ТКЗС в селото.

Ето защо общинския партиен комитет набеляза и прие цялостен план за подготовката и чествуването на този двоен празник. Предвижда се да бъдат поканени и отличилите се самодейни колективи на окръжните прегледи, да се организират масови борби, конни състезания и др.

Сега, в навечерието на празника ситовци работят усилено за срочно и качествено окопаване на пролетните културн, засаждането на тютюна и др. По решение на партийния комитет е обявена ударна десетдневка, при което на работа излизат всички работоспособни кооператори и служители от района.

Първенци в съревнованието са кооператорите от с. Нова Попина, които към 20 май окопаха с ротационни мотики всички пролетни култури, разредиха 1 320 декара захарно цвекло, засадиха 673 декара тютюн и др.

Тахир МЕМИШЕВ

ХОРА, ПРОСЛАВЕНИ В ТРУДА

НАГРАДА ЗА НЕГОВАТА УПОРИТОСТ

САБРИ Махмудов от село Калугерене е не само животновъден бригадир, член на Партията, но и общественик. Млад човек е, млад и енергичен кооператор, поел пътя на животновъд в ТКЗС преди години.

Най-напред стана овчар. Тази професия му донесе много безсънни нощи, много тревоги, но и много радости. Неприятностите лесно забрави, защото те бяха временни и отминаха, но радостите от постигнатите успехи Сабри винаги ще помни.

... Миналата година му зачислиха да гледа 132 овце. Добре ги гледа Сабри—през зимата спеше на кошарите, докато се обагнят и не допусна смъртност на агнета. Хранеше ги хубаво. А през пролетта и лятото ги изкарваше на паша там, където можеха да се напасат найдобре. Въобще работеше с желание. Отнасяше се с животните внимателно. И те му се отплатиха: надои по 58 литра мляко от овца и настрига по 4 кг вълна. Стана първенец в стопанството. Наградиха го. Но най-голямата награда за него беше избирането му за член на партийния комитет в село Главиница.

От месец—два насам е животновъден бригадир. Работи със същата жар, със същата упоритост.

Най-добрата

ПЕНА Бойкова започна своя трудов път на полето. Там, гдето бяха прекарали живота си нейните родители, тя закали своя характер, обикна земята. Тучните ниви, волният вятър, жаркото слънце я направиха здрава и жизнена.

На полето Пена прекара много дни—там й беше най-хубаво, защото виждаше как се ражда, расте и узрява плодът на земеделския труд. И не би го напуснала никога, не би забравила дълбоката му тишина й мириз на зелено и цветя, ако не бяха й предложили преди 4-5 години да стане кравегледачка в ТКЗС в село Алфатар, където и живее семейството й.

Трудно й беше да замени мотиката с вилата и лопатата, да остави чистия въздух и да се затвори в един от оборите.Но с какво не свиква човек, когато обикне работата си.

Тя стана гледачка на крави. И не лоша. Заедно с мъжа си започна да се труди в кравефермата. Беше сама жена между двама мъже. Но не им отстъпи —успя да ги изпревари в млеконадоя.

Миналата година Пена получи по 2 960 литра от фуражна крава и стана първенец в стопанството. И сега е една от най-добрите доячки. Затова я обичат всички.

ДУНАВСКИ ВЪЛНИ

ИМА такъв един валс. Всички го знаят. Рибарите го знаят най-добре.

ЕДНО време хората се изповядваха пред поповете, а сега се изповядват пред журналистите. Но нито пред едните, нито пред другите никой човек не казва най-съкровените си тайни. Има неща, които се говорят само пред приятели, пред тези, които са като нас, с които работим в един леярски цех, в едно кооперативно звено... Ето защо аз реших да стана рибар (макар и за един ден), за да „надникна“, както елементарно се изразяваме, в живота на дунавските рибари от град Тутракан.

Вечерта ги намерих,казах им че са ме „изпратили“ да работя при тях и те повече не задаваха въпроси, а само едно „Утре в четири“ и въпросът беше уреден.

Тази вечер аз трябваше да забравя всички кина, всички нощни разходки, всички ресторантски музиканти с дълги коси, имитиращи битълсите— трябваше да си легна рано, защото много отдавна не бях ставал в четири часа.

ГРАДЪТ спеше предутринния си сън. Една стръмна, криволичеща и мълчалива улица ме отведе до брега, където лодките като покорни жени чакаха своите покорители. Реката бързаше като влюбена жена да прегърне своя любим—морето, да се слее с него.

Четири часа. Но рибарите ги нямаше. Може би поради вятъра. Не дойдоха и след половин час. Но аз не губех търпение. Вятърът разпиляваше косата ми по всички посоки, но мисълта ми беше насочена само в една посока: „защо не идват рибарите?“. Шега ли бяха си направили с мен?. Тръгнах сам покрай брега, под краката ми хрускаше пясъкът и черупките от миди, а в ушите ми зазвуча оня познат валс за дунавските вълни. Аз танцувах с едно момиче, вълните заливаха краката ни, но ни беше хубаво, хубаво, хубаво...

—Хей, момче, тука ли си, бе?

Беше бай Никола Хаджибеев, бригадирът на риболовна бригада „Радецки“.

—Тука съм, но...—щях да му кажа, че вече е пет, но съобразих, че не бива да се сърдя.

—Това е стар рибарски обичай—обясни ми Стефан—на новаците им се казва да дойдат един час по-рано, за да ги поодуха вятърът, да издуха съня от очите им—рибарите трябва да бъдат будни.

„Другарският съд“

Докато лодката ни отнасяше към зелените върбови острови, бай Никола, който е вече 30 години рибар, ми разказа една рибарска приказка, донякъде осъвременена.

Рибите изправили рибаря пред „другарски съд“, задето ги лишавал от свободата. Съдът предоставил на „тъжителите“ да определят присъдата.

Шаранът казал:

„Колкото люспи имам на гърба си, толкова кръпки да има рибаря на гащите си“.

„Гол да ходи—като мене— „провикнал“ се сомът.

Приказката, разбира се, като всяка приказка е измислена, защото и шаранът, и сомът мълчат като... риби, но тя крие в себе си една голяма истина за романтичния, но беден живот на рибаря в миналото. Животът му е бил една горчива смесица от поезия и проза. Проза от най-лошо качество. (Вапцаров е „хванал“ много добре този проблем в стихотворението си „Рибарски живот“)

—КЪДЕ ти е вратовръзката—пита Стефан, млад мъж със загоряло лице, а бай Никола се обажда отзад, на кърмата:

—Гледаме те с трандафори на риба си тръгнал, затова се смеем.

—Не съм си купил още ботуши—затова—оправдавам се аз.

Веслата ритмично потъват във водата, достигаме островите, провираме се през надвесените и премрежени върбови клончета, студените пръски парят, просто изгарят кожата.

Тук, само тук рибарите посрещат слънцето. Полегатото му отражение във водата образува една златна пътека, по която плава нашата лодка.

Започва проверката на винтерите. (Това са акулообразни мрежи, сложени на дървени обръчи). Винтерът е една „акула“, която гълта рибите.

Вдигане и поставяне на винтери, провиране между върбалаците на залятия остров, надежди и разочарования —това е работният ден на рибаря. Колчето на оня винтер се клати — дали е от вятъра или е влязла риба? Шаран! Петкилограмов! После — дребна риба косат, бибан, продълговат шалъф, хитра вретенарка. . .

—Скумрията, моруната, есетрата са морски риби. Пролетно време идват от морето, а есен се връщат —обясняват ми.

Ще се раздели ли Стефан с Дунава?

—Рибата в Дунава намалява — подхваща Стефан.—Преградиха блатата, а рибата там си хвърля хайвера. Напоследък ловят риба с електрически ток. Корабите станаха много. . .

—Вчера имаме по четири лева — казва бригадирът.

—Ее, че не е малко — намесвам се аз.

—Имам ученик в Русе, а риба не винаги се улавя. Имаме гарантиран минимум 50 лв. месечно.

—Преди да се включите в държавния риболов, по-добре ли бяхте?

—То не е за разправяне — разказва бай Никола — колкото изкараш, отиваше за мрежи. Сега инвентара е държавен. Урежда се и въпроса за пенсиите. Стефан иска да ни напусне, на строеж някакъв щял да ходи, повече се печелело. . .

—То не се знае — усмихва се Стефан.

—Не може той без Дунава, знам си го аз.

Кокичетата

Спираме на един остров, останал незасегнат от прииждането на водата. Кокичета! Срамежливо сведени, пролетни! Започнахме да ги късаме със Стефан. Накрая той ми подаде букета си:

—Вземи и тези за твоето момиче.

—Благодаря, но няма да ги взема, ще ги занесеш на другарката си

—Ха — засмя се той — никога не съм й носил цветя.

—Сега пък ще й занесеш, сигурен съм, че ще се зарадва.

—Е, добре, де — предаде се той и в очите му премина някаква мимолетна светлинка.

РИБОЛОВЪТ завършва. Поемаме назад върху обсипаната с жълт върбов цвят вода. Този път на веслата съм аз. Греба неумело, защото ми е за първи път. Веслата се забиват в гребена на някоя вълна, но тя се изплъзва в последния миг и те остават във въздуха, без да са успели да придадат тласък на лодката. Има такива хора — изплъзват се в последния момент. Човек не може да разчита на тях.

Макар и бавно все пак приближаваме малкия амфитеатрален град, къщите надничат една зад друга (може би за да видят рибарите), а в ушите ми звучи оня валс за дунавските вълни. . .

Симеон МАНОЛОВ

ДОКУМЕНТАЛНА ПОВЕСТ

Зорге★

Сергей ГОЛЯКОВ

Владимир ПОНИЗОВСКИ

33

Както и да е, но Москва трябва да знае: Халхин-Гол!

Едновременно в поредната радиограма трябва да се съобщи и друга важна новина, която Рихард узна вчера от генерал От: Хитлер е определил датата за нападение срещу Полша — 1 септември.

46.

Рихард учудено разглеждаше посолската бланка. Негово превъзходителство генералът, извънреден и пълномощен и пр. и пр. официално канеше господин доктор Зорге в посолството в такова и такова време. Какво означава този жест?..

Еуген От беше тържествен.

— Господин имперският министър фон Рибентроп утвърди моето предложение. От днес вие сте назначен на длъжността пресаташе в германското посолство.

Зорге се изпъна и тракна с токовете си:

— Благодаря, господин генерал!

Мисълта да направи Зорге пресаташе бе възникнала у От отдавна: скоро след като самият той през през пролетта на 1938 година беше назначен за посланик. Впрочем, въпреки че От считаше, че тази щастлива и многообещаваща идея е възникнала в неговата глава тя беше подсказана постепенно от самия Рихард. Няма какво да се говори, че перспективата да стане дипломатически чиновник напълно му допадаше: благодарение на официалното си служебно положение, той ще получи още по-голям достъп до най-различни материали, стичащи се в посолството и още по-активно би могъл да влияе върху дейността на германските представители в японската столица. Но него го безпокоеше: как ще се отнесат в Берлин към идеята да се назначи журналист, „представител на свободната професия“, на отговорен държавен пост? В бюрократичния хитлеристки апарат такъв случай би бил безпрецедентен. И няма ли да предизвика това още по-внимателен интерес към неговата особа в контраразузнаваането, в гестапото и другите учреждения.

Обаче, както изглежда, всичко бе минало. Но възникна друг проблем. Според съществуващите правила, дипломатите нямаха право да се занимават с кореспондентска работа, още повече в неофициални печатни органи. Да се прости с журналистиката? Но това би ограничило свободата на Рихард. Той вече не би могъл така свойски да се движи в кореспондентския кръг, да посещава пресцентъра, да се среща със своите приятели...

— Благодаря, господин генерал! Но се страхувам, че трябва да отговоря с отказ на толкова любезното предложение. Душата ми е отдадена на журналистиката.

— И слава богу! На дипломата душа не му трябва! — разсмя се От. И веднага кимна с глава в знак, че разбира. — Аз вече сондирах почвата. Ще се постарая за вас да направят изключение: вашата журналистическа работа и вашите широки връзки зад стените на посолството са превъзходен източник на информация за нас.

И най-сетне поверително каза:

— Сега, когато ти Рихард си съвсем наш, аз ще те посветя в някои особености на германската дипломация...

През тези години Зорге сам си беше изяснил тези особености: пълно пренебрегване нормите на международното право, вероломство, лъжа, шантаж и насилие.

— Фюрерът ни даде насока в следващото свое гениално изказване... — От покри очите си с ръка и процитира наизуст: — „Аз провеждам политика на насилие, използвайки всички средства, без да ме е грижа за нравствеността и „кодекса на честта“... В политиката аз не признавам никакви закони. Политиката това е такава игра, в която са допустими всички хитрости и правила, които се изменят в зависимост от изкуството на играчките... Умелият посланик, когато е нужно, няма да се спре пред фалшификацията и мошеничеството“.

Той отвори очи.

— Е, какво ще кажеш?

— Това изказване в пълна степен е достойно за фюрера—отвърна Зорге.

47.

И ето че названието на незабележимата монголска река започна да се мярка по страниците на вестниците от цял свят. „Халхин—Гол — провокация или голяма война?“.

Първото нападение в средата на май, посредством силите на два батальона пехота и конница, бе отбито.

В края на май източно от Халхин-Гол бяха съсредоточени повече от две хиляди щика и саби, оръдия, бронирани машини, самолети. Съветското правителство заяви, че вярно на договора, то ще защитава границите на Монголската Народна Република, като свои собствени и даде заповед за прехвърляне на части от Червената армия в този район. Понасяйки тежки загуби, японците отново се върнаха на територията на Манджурия...

Още едва се пренасяха нови полкове към района на боевете, а Рихард вече имаше подробните планове „на втората вълна“: в нея трябва да вземат участие около четиридесет хиляди японски войници— и даже на „третата вълна“ — настъплението, което трябваше да се разгърне през август със силите на цялата армия.

Радиограмите заминаха в Центъра. Москва поиска подробен доклад. За среща с „Рамзай“ замина свръзка.

48.

Генералът мяташе гръмове и мълнии. През цялото време на запознаването си с От Рихард никога не беше го виждал така разярен.

Той тичаше из кабинета си като хванат в клетка тигър, пръскаше слюнки и сипеше проклятия:

— Кучета! Сополанковци! Търтеи, дявол да ги вземе! И за тях работи нашата промишленост, на тях им изпратиха най-добрите наши специалисти! Ние им доставяме самолети, оръжие, снаряди. Простаци без мозък!

Той спазматично пое въздух, отпусна се в креслото, направи масаж на сърцето си. Зорге наля и му подаде чаша вода.

— Те ще ме докарат до инфаркт... Кажи, ти можеше ли да предвидиш такъв крах, Рихард?

Действително, последното решаващо настъпление на японците в района на Халхин-Гол, тяхната „трета вълна“, завърши с пълна катастрофа. В началото на август главното командуване съсредоточи на изходни позиции 75-хилядна армия, маса техника. Изглеждаше, че този път победата е гарантирана, още повече, че по сведения на разузнаването и реалните пресмятания, на японската армия трябваше да се противопоставят само незначителни сили от съветски и монголски пехотни и кавалерийски части.

И изведнъж, буквално няколко часа преди сигнала за общо настъпление, сутринта на 20 август върху предния край на отбраната на японците, върху тиловете и артилерийските позиции от небето се изсипа лавина от бомбардировачи. След това удари тежка артилерия. И започна обща атака на съветско-монголските войски по целия фронт — втурнаха се пехота, конница, танкове. В тила се спущаха авиодесантни части... След три дни японската армия се оказа напълно обкръжена, а след това пехотата поддържана от авиация и танкове започна да разчленява японската армия на отделни групи, като че ли режеше на парчета баница и ги унищожаваше на части.

В последния конфиденциален бюлетин, получен от От, се съобщаваше, че на 31 август японците „се оказали принудени“ напълно да очистят територията на Монголия. По-голямата част от армията на генерал Рипо е унищожена.

— Ти можеш ли да обясниш това, Рихард? — отново изрева От. — Своята „трета вълна“ японците подготвиха тайно, но това се оказа полишинеловска тайна. А на руснаците се удаде да измамят всички ни. Кога са изтеглили към Халхин-Гол толкова войски? О, дявол да го вземе!

— Струва ли си така да преживявате всичко заради тези самураи? — повдигна рамене Рихард.

(Следва)

Техническият прогрес в животновъдството

ВНЕДРЯВАНЕТО на техническия прогрес във всички сектори на нашето материално производство е неотменна необходимост. Но особено наложително е неговото въвеждане в селското стопанство и преди всичко в животновъдството.

Проблемът за широкото прилагане на комплексната механизация и автоматизация във фермите вълнува както партийните, държавните и стопански ръководители, така и всички селскостопански специалисти, кооператори и работници от ДЗС. И това е напълно оправдано, защото някои клонове от този отрасъл и досега не са останали рентабилни. Ако животновъдството сега е ахилесовата пета на селското стопанство, то е само защото не е решен въпросът за внедряването на комплексната механизация и автоматизация във фермите.

Когато става дума за технически прогрес в животновъдството, трябва да се държи сметка за постигнатите успехи било в пълното механизиране на производствените процеси в някои ферми, било в механизирането само на отделни процеси." А такива успехи, къде повече, къде по-малко, има в почти всички кооперативни и държавни земеделски стопанства. За пример в това отношение могат да се посочат кравефермите в ДЗС — Благоевград, не защото тук се внедрява някаква непозната досега у нас техника, а защото е постигната комплексна механизация на всички производствени процеси, с което е повишена чувствително производителността на труда и облекчена работата на гледачите.

Характерното за краварниците на ДЗС в Благоевград е това, че за доенето на кравите се използуват доилни агрегати ДА-3М, при което кравите не се докарват в специални зали, както е при „Рибената кост“, а се издояват в самите помещения, където се отглеждат. Поенето става с автоматични поилки. Грубите храни се преработват в специална механизирана кухня и заедно с концентриран и сочен фураж се извозват до яслите с ремаркета. Изхвърлянето на тора става с транспортьорна лента. При тази система на гледане и хранене един животновъд обслужва 25-30 крави, докато в примитивните обори при ръчното доене — само 8-10 крави.

Докато в растениевъдството работата по внедряването на техническия прогрес е задоволителна, то направеното в това отношение в животновъдството е твърде малко. Причините са най-различни — главно липса на подходяща техника за механизирането на отделните процеси, недобра подготовка на кадрите за монтиране и експлоатация на наличните машини и други. В много случаи обаче причините са от чисто субективен характер — неверие към новостите, липса на смелост при внедряването им в практиката и най-важната — незаделяне достатъчно средства да се заменят остарелите, негодни механизми с нови по-съвършени и да се построят нови, напълно механизирани помещения.

Задачата сега е не да се изостави досегашната механизация и да се замени с нова, да се бракуват съществуващите помещения и да се изграждат нови, защото този процес е свързан с разход на много материали и парични средства, а да се използва най-рационално наличната техника, като се усъвършенствува чрез въвеждането на нови механизми и управляващи автоматични съоръжения. Там, където се налага да се изграждат нови помещения, смело трябва да се внедрява комплексната механизация и автоматизация.

Като се има предвид, че сега в страната на един гледач се падат средно по 6 крави, че нашата промишленост е в състояние да произведе необходимата техника за оборудването на всички кравеферми по подобие на тия в ДЗС в Благоевград, то въпросът за утрояването на производителността на труда в говедовъдството може да се реши само за няколко години. Вкарването на ремаркета в оборите за пренасяне на храната до яслите, на доилни агрегати и верижноплановия транспортьор не иска кой знае какви капиталовложения.

По въпроса за механизацията в свиневъдството има различни мнения, тъй като не е ясно кое хранене — мокро, сухо или смесено — е най-изгодно. Тази година ще бъде създадена инсталация за приготвяне и разнасяне на мокра храна. Тя ще бъде пусната в серийно производство и ще може да се използува в свинеферми с 4 000 прасета. Засега за тази цел е изпитан агрегата КРС-1, който се тегли от трактор ДТ-20.

Широкото внедряване на комплексната механизация и автоматизация в животновъдството ще повиши производителността на труда, ще снижи себестойността на продукцията и ще облекчи труда на селскостопанските труженици. Колкото по-бързо се върви към техническия прогрес, толкова по-успешно ще се реши задачата за по-пълното задоволяване растящите нужди на трудещите се в страната от месо, мляко, яйца и други животински продукти.

Б. РУСЕВ

ТЕ ОТСТОЯВАТ НА ДАДЕНАТА ДУМА

В ОСЪЩЕСТВЯВАНЕТО на поставените задачи от VIII конгрес на БКП, не е малък приносът, който дават и колективите на държавните и кооперативните търговски предприятия и организации. С всяка изминала година те успешно изпълняват задачите за непрекъснато подобряване на снабдяването и повишаване културата на обслужване на трудещите се. В резултат на това, през последните години са постигнати значителни успехи. Така например в Тутракан и района се извърши разширяване, преустройство и обзавеждане на търговската мрежа. Построи се нов ресторант „Москва“, красиво са подредени магазините и заведенията за обществено хранене.

Сплотеният колектив на Наркооп в гр. Тутракан здраво се залови да изпълнява своя тримесечен план още от първите дни на годината. За целта бяха проведени редица организационни и културни мероприятия. Под ръководството на партийната организация със секретар др. Коста Генов и управителния съвет на кооперацията с председател Стойчо Митев, колективът на предприятието пое обещание да изпълни плана в търговията на дребно 100,5 на сто, да снижи издръжката на обръщението с 0.05 на сто и да постигне изпълнение на плана за печалбата 100,5 на сто. Дадената дума е изпълнена.

В търговията при планов стокооборот за първото тримесечие на т. г. 993 000 лева изпълни 1 000 127 лв. Средната производителност при план 18 736 е 20 002 лева.

Обръщаемостта в дни на стоково-материалните ценности при план 53 дни е ускорена с 3 дни. За 100 лева стокооборот при план да се изразходи 4,18 лева е изразходено 4,11 лв или снижение на издръжката с 0,07 на сто, при поето обещание 0,05 на сто.

Реализирана е над 7 000 лева надпланова печалба. Зад тези цифри и проценти стоят имената на добрите търговски работници като Стоянка Чорбаджиева, Тодорка Сулай, Фатме Байрактарова и други.

В сравнение с първото тримесечие на м. г. през това тримесечие е продадено на населението в повече стоки за 93 554 лева.

Добри са резултатите и в общественото хранене. При планова печалба за тримесечието 196 000 лв е реализирано 217 169 лева. Средната производителност е увеличена с 478 лева. Издръжката на 100 лева стокооборот е снижена 0,14 лева. Като добри работници в общественото хранене се сочат др. Февзия Мемишева, изпълнила своя план 128 на сто, Янка Джумалиева — 122 на сто и други.

Успехите на двата сектора позволиха планът за печалбата да се преизпълни с близо 10 000 лева.

Постигнатите резултати донесоха на колектива на Наркооп звание „Окръжен първенец“ за първото тримесечие на т. г.

По този повод на 11 май т. г. се състоя тържество в ресторант „Москва“ — Тутракан, на което председателят на Окръжния кооперативен съюз — др. Петьо Гинев връчи на победителите преходното червено знаме „Окръжен първенец“. Колективът получи и награда от 120 лева от ЦКС. Председателят на кооперацията др. Стойчо Митев, получавайки знамето, от името на търговските работници обеща през второто тримесечие да постигнат още по-големи успехи и се борят за званието „Национален първенец“.

Живко ТРУШЕВ

КОНСУЛТАЦИЯ по въпроси на държавното обществено осигуряване

СЛЕДВА ЛИ да бъда осигурен по Кодекса на труда, като отчетник по автотранспорта при ТКЗС, тъй като до преминаването ми на работа в горното стопанство бях осигурен като магазинер при Селкооп в с. Окорш?

ЗАПИТВА: ПЕТКО ВАСИЛЕВ ПЕТКОВ ОТ с. ОКОРШ

ОТГОВОР: Отчетниците по автотранспорта при ТКЗС не се считат за осигурени по Кодекса на труда. Задължителното осигуряване по Кодекса на труда засега не обхваща всички категории работници и служители при трудово-кооперативните земеделски стопанства. Считат се за осигурени в ТКЗС само лицата, упоменати в Наредбата за уреждане правата на административния и инженеро-техническия персонал и механизаторите при ТКЗС по Кодекса на труда.

Осигурителното правоотношение от Селкоопа не може да премине в ТКЗС, тъй като длъжността, която заемате в стопанството не попада в кръга на задължителното осигуряване.

СПРАВКА т. 2 от горната наредба (Изв. бр. 21 от 1962 г.) и МП № 1 (ДВ бр. 9 от 1965 г.)

ОТ 1956 ДО 1962 година се занимавах с бране на различни видове билки, които предавах в Селкоопа. При бране на липов цвят паднах от едно дърво и си нараних крака. Административното ръководство на Селкоопа не ме е осигурявало и аз не мога да получа пенсия поради трудова злополука, нито обезщетение поради временна нетрудоспособност.

Правилно ли е постъпило ръководството на Селкоопа — с. Алфатар?

ЗАПИТВА: ГЕОРГИ ДОБРЕВ ТОДОРОВ от с. АЛФАТАР

ОТГОВОР: Административното ръководство на Селкоопа правилно е постъпило, като не Ви е осигурило по Кодекса на труда, защото Вие не сте били щатен закупчик или билкозаготвител при Селкоопа и не сте се намирали в никакви договорни отношения с упоменатата организация. Набирането на билки и предаването им в Селкоопа е ставало по Ваше желание, което може да извършва всеки гражданин с цел да получи допълнителен доход за семейството си.

Поради това вие не се считате за задължително осигурен по Кодекса на труда и нямате право на парично обезщетение поради временна нетрудоспособност, както и на пенсия поради трудова злополука.

СПРАВКА: чл. 16 от КТ

Николай КРУМОВ
начални отдел „ДОО“

ИЗПЪЛНЕН ШЕСТМЕСЕЧЕН ПЛАН

С НАПРЕГНАТ труд са изпълнени дните на животновъдите от кооперативното стопанство в село Сокол. Много грижи полагат те, за да осигурят добро и правилно хранене и гледане на животните. Под ръководството на специалистите те водят борба за предсрочно изпълнение на своите производствени планове. Най-голям техен успех от началото на годината досега е предсрочното и значително преизпълнение на плана за изкупуването на месото.

За първото шестмесечие на годината Соколският кооператив трябваше да продаде на държавата 44 т месо. Но още към средата на месец май той продаде над 46 т.

Успешно е изпълнен годишният план за агнешкото месо. Вместо 10 т на държавата бяха продадени 11,6 т агнешко месо. Освен това 2 т живи агнета са отделени за продажба на ДСП „Родопа“, като също отчитат държавния план.

Най-голям дял за изпълнението на плана за месото в стопанството имат свиневъдите. Между тях в първите редици се нареждат другарите Петър Иванов и Йордан Георгиев от свинефермата на село Сокол. Благодарение на непрестанните им грижи среднодневният прираст от техните групи надхвърля 450 г от свиня. Благодарение на това тези двама свиневъди имат най-голямо изпълнение на плана за месото. Окуражени от своите успехи, те са обещали да изпълнят годишния си план най-късно до края на месец юли. Всички животновъди в стопанството трябва да следват примера на тези трудолюбиви свиневъди и да се борят за предсрочно изпълнение на своите планове.

Илия ИГНАТОВ

ЧЕХОСЛОВАШКАТА НАУКА В ПОМОЩ НА СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

ПРЕЗ последните десет години научните работници предоставиха над 2 000 предложения, постигнати в резултат на изпълнение на изследователските задачи, стоящи пред селското стопанство.

За ечемика, облъчен с интензивност 10 000 рентгена

В Бранишовице, югозападно от Бърно, се намира главната специализирана станция за селекция на житни култури. Тук бе създаден нов чехословашки сорт пролетен ечемик, който бе наречен „ВРзет“. Буквата „В“ се дава в чест на родителския сорт „Валтицки“, „Р“ означава мутацията, постигната от радиацията, „зет“ е съответната доза облъчване. Изходният материал на новия сорт бе получен преди повече от четиридесет години чрез кръстосване. След дългогодишна работа и изпитвания възникна нов сорт в земеделската практика, наричан пролетен ечемик „Валтицки“, който бе пренесен в Унгария и Полша. През 1955 година ръководителят на селекционната станция в Бранишовице инж. Боума поставил в торбички шест пъти по 1 000 зърна от сорта „Валтицки“ и „Триумф“ и ги оставил да се облъчват постепенно от рентген с дози от 500 до 10 000 рентгени. На следващата година инж. Боума посял на отделни парцели облъчените зърна като генерация Хо. Оказало се, че вариантът „зет“, който получил максимална доза облъчване, се отличава от пролетния сорт „Валтицки“ с друг ритъм на развитие, с повишена устойчивост срещу полягане и главно с по-висок добив. През 1962-1964 година сортът „ВРзет“ бил изпратен за държавно сортово изследване и дал на опитното поле в Часлав 76.5 квинтала добив от хектар, а „Валтицкият“ — само 61.3 квинтала. Оказало се, че сортът „ВРзет“ дава рекордни добиви на добре обработена, наторена и преди всичко поливна почва.

За бързото размножаване на картофите и борбата с вирусите

Селекционната практика днес все повече изпитва необходимостта от по-бързото размножаване на растенията. Картофите се размножават обикновено само от клубени. Сътрудничката от Института по експериментална ботаника при Чехословашката академия на науките инж. Ярмила Свободова обаче започнала да ги размножава чрез отрезки. За целта тя използувала зелените стъбла на здрави растения. Коефициентът на размножаването е твърде висок. Ако вземем най-ниската средна цифра, т. е. около 10 отрезки, можем за пет месеца, като повторим 15 пъти отрезките, да получим минимално по 150 растения от едно растение. Да се получат от едно растение хиляда растения през годината е твърде лесно, но при нормалния ход на работата този брой трябва да бъде още по-голям. Това бързо размножаване на растенията днес с успех се използува в редица селекционни станции.

Картофеният сорт, наречен „Кержковски триумф“, първоначално бил твърде продуктивен сорт, който се изнасял в чужбина. Но преди около десет години той бил зачеркнат от списъка на разрешените сортове поради вирусните болести „У“ и „Х“. Тогава Свободова започва да се занимава с него. Изолирва крайните незаразени клетки и в епруветки отглежда от тях здрави растения. Така вирусът бил стопроцентово елиминиран. Резултатите от научните изследвания се оказали повече от положителни.

През 1962-1963 година картофите „Триумф“ отново били отгледани на полето. Оказало се, че техните първоначални качества — високи добиви и отличен вкус — били запазени.

В битката за повече хляб, месо и зеленчуци важен дял безспорно имат научните работници в областта на селското стопанство.

Ян МАЛИ — ПРАГОПРЕС

Първо е звеното на Заит Мустафов

ВЕДНАГА щом се оправи времето и кооператорите от ТКЗС — Окорш масово започнаха да излизат на работа. От няколко дни те усилено окопават захарното цвекло.

Първо в окопаването е звеното на Заит Мустафов. Миналата година то получи най-високи добиви от захарното цвекло, царевицата и други. Кооператорите от това звено са решили и тази година да бъдат първи в трудовите успехи. Затова сега те се стремят не само бързо, но и висококачествено да работят. Само за два дни те окопаха 115 дка захарно цвекло.

В голяма трудова надпревара са Хамдие Ахмедова, Пембегюл Шабанова, Зиине Садъкова, Февзие Исмаилова, Ахмед Демиров, Заит Мустафов и други.

С. МЕХМЕДОВ

Разреждането на цвеклото завърши

ПРЕЗ миналата година кооператорите от село Долно Ряхово не можаха да получат заплануваните добиви от цвеклото. Това ги накара сериозно да се замислят върху причините и допуснатите слабости за ниския добив. Затова през настоящата година бяха подбрани най-подходящите за тази цел площи. Трактористът Атанас Калудиев и сеячът Енчо Томов извършиха висококачествена сеитба. Цвеклото поникна и се разви добре, след което кооператорите започнаха разреждането му. Всеки ден по 180-200 души излизаха на работа в полето. Работейки съзнателно и упорито, дневно те разреждаха по около 150 дка цвекло. Само за четири дни стопаните разредиха 600 дка площ, т. е. приключиха с извършването на това мероприятие.

В работата най-добре се проявиха кооператорите Мехмед Феитов, Шевкет Исмаилов, Махмуд Рашидов, Аджер Сабриева, Жела Недева и други.

Халил ИБРАХИМОВ

ТКЗС с. БЕЛИЦА ПОСТИГНА НИСКА СМЪРТНОСТ ПРИ ПИЛЕТАТА

ВАЖЕН и печеливш отрасъл на животновъдството в ТКЗС „Д. Благоев“ в село Белица е птицевъдството. През миналата година стопанството получи от него 17 871 лева чист доход. Постигнатото е резултат на подобряване условията в помещенията и начина на отглеждането на птиците. Това спомогна да се получат по 163 яйца от носачка и 7 на сто смъртност при пилетата до двумесечна възраст. Не се оправдаха твърденията на някои хора, че птицевъдството е губещ отрасъл.

Тези големи успехи насърчиха още повече птицевъдите и ръководството на стопанството. Сега те се увериха напълно, че когато се полагат необходимите грижи за птиците, те се отплащат богато. Затова още в началото на годината се заеха да подобрят още повече условията на хранене и отглеждане.

Получените 19100 пилета от породата Нюхемпшир, предназначени за подмяна на старите стада, настаниха в добре подготвени пилчарници в четирите села на кооператива.

За гледачки бяха подбрани подходящи кооператорки, които бяха добре обучени. Каналното отопление в птичарниците от надземно бе преустроено в подземно-подово. Преди получаването на пилетата птичарниците се ремонтираха, подът се обгори с бензинова лампа, направи се дезинфекция и измазване. След това помещенията се затоплиха до 30-32 градуса в продължение на 48 часа. Подът бе застлан със суха и чиста слама. Освен това навреме се набавиха необходимите храни и медикаменти. Едва след това започна настаняването на пилетата.

До 10-15 дневна възраст те бяха настанени не повече от 25 на квадратен метър, до 45-я ден бяха разредени по 15-16 на квадратен метър и над 45-дневна възраст — по около 10-12 на квадратен метър.

Отначало в помещенията се поддържаше температура 20-30 градуса, която постепенно се намаляваше по препоръка на специалистите и към 30-я ден се понижи на 18-20 градуса.

Подхранването започва със смески 15-1, първо върху хартия, а после в хранилки. Първите 3-4 дни се даваше храна и припечен ситно стрит черен хляб. Освен това на 10 пилета се даваше по един ситно стрит сварен жълтък в продължение на 10 дни. След това се премина към смеска 16-1. До двумесечна възраст всяко пиле получава по 10 гр бито мляко. Към 5-6-я ден започва даването на моркови, зелени фуражи и дрождирани храни.

Против кокцидиоза и други болести, както и с цел да се увеличи растежът, по указание на ветеринарния лекар Тодор Иванов и зоотехника Христо Недев в дажбата на пилетата се включиха и някои медикаменти, като пеницилин, биомицин, рибено масло, биофураж и други. Наред с всичко това бе приложено и нощното осветление и хранене при пилетата. Постелята се подменяше редовно през 3-4 дни, като подът се обгаряше, а въздухът се проветряваше.

Благодарение на положените добри грижи, на съзнателната и упорита работа на птицегледачките, на двумесечна възраст от получените 19100 пилета отпаднаха, 692 или смъртността възлиза на 3,62 на сто. В сравнение с миналата година тя е намалена с 3,38 на сто. Контролните тегления показаха, че средното живо тегло на пиле възлиза на 810 г. Прицегледачките Еленка Енчева и Йорданка Стоянова от село Шуменци постигнаха най-добри резултати. Смъртността сред стадото им достигна едва 2,40 на сто, а средното живо тегло на пиле възлиза на 815 гр. А пилчарките Марийка Денева и Петрана Накова от с. Белица получиха над 850 г средно живо тегло на пиле. Много добри резултати — 2,53 на сто смъртност и 750 г средно живо тегло на пиле получиха Цанка Йорданова и Димитра Иванова от с. Бреница.

След навършване двумесечна възраст пилетата бяха разделени по пол. Започна пускането на ярките при хубаво време навън в предварително дезинфекцираните и преорани дворчета. Петлетата се подложиха на интензивно угояване. На тримесечна възраст те бяха угоени и предадени на изкупвателните организации, като средното им живо тегло достига 1 500 грама. Най-висок прираст при петлетата — 1,650 кг достигнаха птицевъдките от с. Варненци. От стопанството са продадени 7 394 петлета с общо тегло 11 тона.

Себестойността на кг птиче месо възлезе на 1,08 лв, а изкупните цени са 1,35 лв на килограм. При това само от продажбата на петлите стопанството реализира досега близо 3 000 лв чист доход.

Сега ярките са в много добро телесно и здравословно състояние. Птицевъдките очакват наскоро да получат първите яйца от тях.

Георги КИРИЛОВ

ВЕЛИК ПИСАТЕЛ НА НАШЕТО ВРЕМЕ

(60 години от рождението на М. Шолохов)

МИХАИЛ ШОЛОХОВ е почти връстник на нашия бурен век и може да се гордее, че отана един от най-вдъхновените му летописци. Той е сред малкия брой художници, които казаха най-големите истини за нашето време, разкриха най-проникновено неговите драми и трагедии. Октомврийската революция го заварва в юношеска възраст — едва 12-годишен — може би най-впечатлителната възраст, когато всичко се поглъща с напрегнато внимание, без остатък. През тези години на народна война срещу потисниците, когато цялата руска земя е прорязана от огнена бразда, с конните отряди на Червената армия е и 15-годишният Михаил Шолохов. Още като дете той е слушал дългите, величави и протяжни песни за тихия Дон,но сега пред юношеския му поглед като видение се изправят други картини: Тихият Дон е размътен и кървав, над него се кълбят облаци от дим, отеква гръмът на пушките и тропотът на копитата. Рухнал е старият казашки бит, в който е преминало неговото детство, заглъхнали са неговите песни. Нови революционни песни свирят тръбачите на първа конна. В тежки родилни мъки, през много драми и трагедии, през много кърви и пепелища, жестокост и опустошение се ражда новият свят на социализма. Пред тези картини е трепнала първата искра на големия талант, там в непрекъснатите схватки с белите се е родил бъдещият писател — класикът на съветската литература.

Малко трудно ни е да си представим, че „Донските разкази“ са писани от 19-20-годишен младеж, че един от най-потресаващите романи през последните 3-4 десетилетия е замислен от 20-22 годишен писател. Колкото и да сме скъпи на похвали и оценки за живите писатели, в този случай не можем да не си спомним мъдростта, че геният се проявява между 20 и 30 години. А Шохолов е безспорно гениален художник, проникновен психолог. Вижте колко малко се задържа той в периода на учението, натрупването на опит! Веднага след „Донските разкази“ — отразили първите най-силни впечатления, потресението, терзаещите въпроси за това невиждано крушение на стария свят и невиждано творчество на бедните и ограбените — той се заема с гигантско художествено произведение, което по онова време е било по силите само на един Горки. И още първият том от „Тихият Дон“ (сегашният втори) го поставя в първата редица на съветските писатели, критиката, с изключение на догматичната, го сравнява с руските класици от 19 век. Заговорват за Гогол и Толстой, защото виждат в новия съветски епос размаха, мощта, силата на Толстоевото епично повествувание и оня всеобхващащ художнически взор, който не изпуска нито едно душевно движение, неспирните падения и зигзаги на своите, родени под нещастно небе герои. Колко пъти се мята от един лагер в друг героят от „Тихия дон“ Григорий Мелехов, какви страшни падения преживява — и накрая изцяло попада в тоя непонятен водовъртеж, наречен контрареволюция, стига до бандите на Фомин! А той не е като брат си Петър Мелехов, за когото пагоните са всичко, той не се бои да тръгне срещу патриархалните казашки нрави, той е човек с голямо и силно сърце, но сляпо сърце, което не може да намери, да прозре истината. Неговата трагедия не е толкова проста и ясна, както я рисуват някои изследователи. Тя е усложнена от много неочаквани обстоятелства, нейните корени са в заплетените противоречия вътре в самия трудов народ, в неповторимите събития в Донския край. Тази трагедия не ни остава безучастни— тя изтръгва у нас и възхищение, и въздишка, и болка и съжаление. А Аксиния Астахова? Колко грешна и дълбока е нейната любов с Григорий — за нея тя се превръща в съдба, в трагедия. Целият свят потъмнява в очите на Григорий след загубата на любимия му човек.

„Разораната целина“ също завършва трагически — любимите герои падат от вражески изстрел. Но този роман не е трагедия. Самата фигура на Семьон Давидов — тоя балтийски матрос, чистосърдечен като дете, светъл като лятна утрин, наивен и безпощаден — хвърля радостно победно сияние върху целия роман. А до него са и другите болшевики, които строят вече новия живот, разорават най-коравата целина на собственическите предразсъдъци. До тях е дядо Шукар и смехът, който предизвиква, е победният смях на шествуващия нов живот.

Само преди 5—6 години Шолохов отново ни напомни за огромния си дар на трагик и в съдбата на Андрей Соколов ни показа съдбата на човека и човечеството, преминало през кошмара на фашисткото изверготво. Той накара цял свят да изтръпне отново от спомена за преживяното и да бъде верен на паметта на падналите. И отново целият свят усети голямото сърце на хуманиста, на съветския писател Михаил Шолохов, когото сега чествуваме.

Иван ЦВЕТКОВ

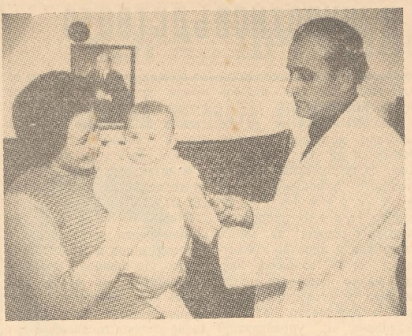

Такова е ежедневието на д-р Иниевски от село Голеш — от болен на болен, от дом в дом. Ежедневие, изпълнено с постоянната грижа за опазване на човешкия живот.

Снимка: Георги Стефанов

ПРИЗНАНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕН ДЪЛГ

БЛАГОДАРЯ ЗА ТОПЛИТЕ ГРИЖИ

РАЗЛИСТИТЕ ЛИ тетрадката за похвали в неврологичното отделение при Окръжна болница—Силистра погледът ви ще се плъзне по десетки страници, изписани с различни почерци, от различни хора, но с едно и също по съдържание заключение: „Благодаря на целия колектив от неврологичното отделение, на д-р Недков, д-р Мандалиев, д-р Ганев, д-р Текеджиков“.

На една от тези страници отчетливо изпъкват редове, изписани с дребен почерк, от които лъха много топлота, много благодарност. Ето как во пише Зюмбюл Ахмедова от село Боил: „Разболях се на 6 февруари от коварна болест. 104 дни ме лекуваха лекарите от отделението, целият медицински персонал. Сега аз се чувствувам напълно здрава“.

Към тези редове и аз искам да изкажа своята благодарност към целия колектив от неврологичното отделение, както към споменатите лекари, така и към медицинските сестри Йорданова, Панайотова, Станимирова. Благодарение на техните топли човешки грижи болните се завръщат здрави по домовете си, наново влизат в потока на многохилядната армия от трудещи се.

Петранка ДОДОВА

ТЪНЪК ПОДХОД

РАЗКАЗ

СЛУЧАЯТ, който стана с мен, може да не е много поучителен. Но ми се иска да разкажа за него.

Веднъж дойде при мен старият ми познат Озолин.

— Здрасти — казва—скъпи Август. Какво е станало с теб?

— Много ми е приятно— казвам — че намина. Но с мен нищо не се е случвало!

— Аз, мили Август, чух, че си изпаднал в бедствено положение, че си в затруднение... Затуй реших да намина. Мога ли да ти помогна с нещо?

— Що за глупости! Кой ти е наприказвал такива щуротии?

— Чух от мнозина.

— Невероятно! Именно сега живея много по-добре, отколкото по-рано.

— Не думай! А аз чух, че не работиш никъде и живееш едва ли не в бедност.

— Нищо подобно! Работа имам колкото искаш. Работя като агроном и получавам порядъчна заплата.

— А ми разправяха, че получаваш някакви жалки грошове...

— Представи си, не грошове, а сто и двадесет рубли на месец — разсърдих се аз.

— В такъв случай на тебе сигурно не ти ги плащат редовно...

— Какво си ми запловтарял: нужда, нужда... Аз дори и в спестовната си книжка имам пари.

— Аха!... Е, тогава ти, значи, си станал скъперник и не даваш никому на заем. Може би заради това са пуснали такива слухове за теб?

— Съвсем не! В случай на необходимост, никога не се отказвам да помогна на някой човек.

— Приятно ми е да чуя това. Но понякога се случва така: онзи, който много се хвали, няма фактически нищо...

Това беше вече твърде много за мен! Като извадих от джоба си портмонето, аз започнах бързо да прехвърлям банкноти от по пет и девет рубли.

— Туй още нищо не значи!—усмихна се Озолин. — Може би това са пари на жена ти. А ако някой сега ти поиска на заем, ти няма да му дадеш нито копейка.

— Глупости! Нали ти казах, че не е имало случай да откажа на човек в труден момент.

— Наистина ли? А аз, между впрочем, исках да ми заемеш петдесет рубли за една седмица...

Нямаше какво да правя. Наброих му петдесет рубли. Той поблагодари, стисна ми ръката и бързо изчезна.

Оттогова досега още не сме се срещали.

Е. СЛЕКИС
(превод от руски)

Заслужено доверие

РАЗБОЛЯХ СЕ на 18 май. Отидох в Окръжната болница за преглед в „Селска консултация“. Докато чаках реда си, се почувствувах много зле. Като ме видя, сестрата ме повика за преглед. . .

Докато престоях във вътрешното отделение, аз разбрах, че колективът му се е включил в движението за комунистически труд. И мисля, че напълно му подхожда да носи званието „Бригада за комунистически труд“. Аз не мога да намеря думи, с които да изкажа благодарността си за труда на лекарите Кирчев и Паянтов, на сестра Мирчева. Наистина, колко много усилия струва на целия колектив на вътрешно отделение при напрегнатата работа да бъде всякога внимателен и вежлив към многобройните пациенти, за всекиго да намира топли думи.

Иван ДЕМИРАШКОВ

Факти без коментар

ЦЕНАТА НА СЛАВАТА

В една от покрайнините на Париж често може да се срещне една вече не много млада дама с тъмни очила, които тя носи независимо от годишното време. Тази жена не жадува за известност и като забележи човек с фотоапарат,бърза да се стопи в тълпата. Въпреки това нея често я фотографират. Всеки парижки репортер счита за голям успех да направи снимка на тази дама, въпреки че сега тя е само съпруга на един френски производител на филми.

Тази жена е Диана Дюрбин. Навремето тя беше прославена американска кинозвезда, галеница на съдбата, идол на тълпата. След като филмите с нейното участие престанаха да правят касови спорове, тя завинаги скъса с киното, което някога стремително я възнесе на върха на успеха. Такива са нравите на западния киносвят: човекът го изстискват като лимон, а след това безжалостно го изхвърлят. Заплащането за славата се оказва твърде голямо.

ЧИТАТЕЛИТЕ НЯМАТ ВРЕМЕ

Наблюдателни специалисти в областтта на киното са забелязали, че почти половината от 218-те кинотеатра в Атина имат названия, които започват с буквата „А“: „Аполо“, „Атика“, „Аниксис“ и др. Като започнали да търсят причината на това любопитно явление, те много скоро открили, че любовта към първата буква от азбуката е предизвикана не от нещо друго, а от желанието на притежателите на тези кинотеатри да фигурират в първите редове на кинопрограмите, публикувани в столичните вестници. Втората половина от дългия списък читателите обикновено дори и не поглеждат.

„САМО ЗА СВЕЩЕНИЦИ“

В Париж е открит нов кинотеатър... само за свещеници. Обаче първият филм, който е бил прожектиран там—„Чадърите на Шербур“ на режисьора Жак Деми— е напълно „светски“ и съвременен. Защо духовните пастири е трябвало да гледат този филм отделно от своето паство, е останало неизяснено...

(Превод от „Советский экран“)

С много интересни обичаи и с изключително ценни старинни носии се представиха староселки на окръжния събор на народното творчество.

Работата на библиотеките през летния сезон

С НАСТЪПВАНЕТО на пролетта всички кооператори излизат на полето, където прекарват напрегнати трудови дни. Уморени от полския труд, те не намират време да се отбият в читалището, да прегледат новите вестници, новодошлите книги. Трябва ли обаче читалищата да намалят дейността си, когато работата в кооперативите е най-напрегната?

Някои библиотекари и читалищни секретари считат, че като стоят в библиотеката през целия ден, когато кооператорите са на полето изпълняват най-добросъвестно своя обществен дълг. Като такива могат да се посочат библиотекарите в селата Смилец, Добротица, Окорш, Паисиево, Калипетрово и др. Други пък вече са направили опит да пренесат библиотечната работа на открито, но не са постигнали радващи успехи поради лоша организация недостатъчна подготовка, липса на изграден актив. Огорчени и разочаровани от първоначалния си неуспех, те повече не правят опити да скъсат с това незавидно положение. В такова състояние се намира сега библиотечната работа в Межден, Секулово, Айдемир, Зафирово и др. Истина е, че през този сезон работата е по-трудна, че успехите се постигат с повече усилия.

Кои са по-главните условия за резултатна и успешна работа в библиотеките през летния сезон? Преди всичко добрата организация. Трябва добре да се обмислят замислените инициативи и мероприятия, да бъде изготвен навреме обстоен план за лятната работа на библиотеката. Той може да се осъществи само при здрава и постоянна връзка с обществените организации в селището, с ръководството на кооперативното стопанство, със специалистите. Библиотеката трябва да се опре, да разчита на един дееспособен актив. В него на първо място могат и трябва да се включат младежите, получили комсомолски поръчения, а също така и пионерите. С този актив трябва да се поддържа колкото се може по-тясна връзка. На неговите членове навреме трябва да се носят книги, вестници, в които някои от статиите ще се четат пред кооператорите на открито, на самия обект на работа. За пример в това отношение могат да бъдат библиотекарките в селата Средище и Цар Самуил Мария Любенова и Маргарита Мартинова.

Хубаво е при всяко излизане на полето библиотекарите да носят със себе си десетина книги с различно съдържание, които ще раздадат на кооператорите.

Георги ПАСКАЛЕВ
методист в Окръжна библиотека

Със свой дял в „Радецки“

ПРИЗИВЪТ на националния щаб за построяване на кораба „Радецки“ беше посрещнат с жив интерес от команда „Светкавица“ при VII клас в народното основно училище в с. Коларово. Но още по-голям интерес сред участниците в командата предизвика призивът—обещание на пионерите от село Сокол. Те обещават всеки пионер да събере отпадъци за три лева. А седмокласниците от училището в село Коларово решиха да съберат отпадъци за по четири лева. Само след няколко дни цялата група ще изпълни поетото обещание.

Досега участниците от командата „Светкавица“ изнесоха програма пред своите родители, събраха и предадоха 800 кг желязо, 210 кг хартия — всички средства са за възстановяване на кораба „Радецки“

Христанка МАРИНОВА
дружинен ръководител

Справочник на читателя

Кино

От 31 май до 6 юни

кино „Москва“ — „Карамуш“, френски игрален филм.

кино „Доростол“ — „Преследваните“, бразилски игрален филм.

В неделя от 10 часа в кино „Москва“ се прожектират научнопопулярни филми, а в кино „Доростол“ — детски игрални филми.

Дежурни аптеки

От 20.30 часа вечерта до 7.30 часа сутринта дежури нощният пункт до аптека № 1. Днес е дежурна аптека № 4, която и утре ще работи през целия ден. През дните на следващата седмица двете аптеки имат следното работно време: аптека № 1 —от 8 до 18 часа, аптека № 4 — от 7.30 до 20.30 часа вечерта

Автобуси

Тръгват от Силистра за:

Варна: 6.30, 8.30 и 13 часа, Русе—6.30, 8.30 и 15 часа, Коларовград—6.30 и 15 часа, Толбухин (през Средище)—13.45 часа, Тодор Икономово — 15.30 часа, Исперих—15.30 часа, Подлес — 16 часа, Белица—16 часа, Тервел — 16 часа, Ножарево — 16 часа, Голеш—16,30 часа, В. Левски—16.30 часа, Средище—17.30 часа, Гарван—18 часа, Босна — 18 часа, Цар Самуил—15.05 часа, Стефан Караджа — 17 часа, Попина—18 часа.

Пътническа кораб „Ракета“

Тръгва всики ден от Силистра за Русе в 8,20 часа и 14 часа.

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

ДОКАТО НЕ Е КЪСНО

ОБРЪЩЕНИЕТО на комунистическата партия, на висшия законодателен орган и на правителството на Съветския съюз към правителствата, парламентите и народите на всички страни по случай 20-годишнината от победата над фашистка Германия бе предадено от най-големите телеграфни агенции на нашата планета. Но предадено различно. И доста показателно е, какви моменти са привекли вниманието на представителите на едни или други страни.

Американската агенция ЮПИ например вижда основното в това, че „Русия е призовала правителствата в света да ликвидират огнищата на война и е предупредила, че всички опити да завоюват световно господство ще завършат неизбежно със съкрушителен крах“. Московският кореспондент на ЮПИ сам посочва тези огнища и техните причини, оплаквайки се, че „обръщението е насочено главно против действията на Съединените щати във Виетнам, Куба и в Доминиканската република..., предупреждава, че тези действия крият в себе си риск да вмъкнат човечеството в термоядрена катастрофа“.

Кореспондентът на ЮПИ не споменава за неотдавнашните изказвания на президента Джонсън, които потвърждават претенциите на управляващите среди на САЩ да играят ролята на някакъв върховен съдия над другите народи и да налагат наказания на ония народи, които не се подчиняват на тяхната воля..., а би трябвало! Фактът, че САЩ, да се изразим с думите на белгийския „Диманшпрес“, в действителност „не отбелязаха 20-годишнината от края на нацизма“ показва, че американските управляващи кръгове явно биха желали да забравят някои уроци от този „край на нацизма“, между другото и края на нацистката доктрина за световно господство и за въоръжен диктат.

Агенция „Франс-прес“ и широко публикувалият това съобщение френски печат обърнаха внимание на други моменти: „Принципът на мирното съвместно съществуване остава основна тема на обръщението“. Агенцията отбелязва, че Съветският съюз предлага на ядрените държави да се откажат от употреба на атомно оръжие и да ограничат неговото разпространение. СССР поддържа плановете—различни райони на света да бъдат превърнати в безядрени зони. Смята, че такива мерки като ликвидиране на чуждестранните военни бази на чужди територии, намаляване на военните бюджети, сключване на пакт за ненападение между противостоящите военни групировки разчистват пътя към траен мир. Френската агенция подчертава думите на обръщението за необходимостта от мирното уреждане на германския въпрос и други нерешени проблеми, останали като наследство от Втората световна война.

И това е разбираемо. Особено във връзка със сесията на Съвета на НАТО, където отново стоят въпросите за допускането на Западна Германия до ядреното оръжие и фактически за подкрепа на нейните реваншистки искания към Изтока. „В Западна Германия —отбелязва в деня на 20-годишнината от победата над хитлеристкия райх финският коментатор Есконен — продължават да живеят силните традиции от времето на Хитлер... Днес неопечелването на войната се смята като единствена вина на Хитлер“. Очудващо ли е тогава особеното внимание на най-далновидните европейци към германския проблем и към въпросите на разоръжаването и тяхната напрегнатост, когато Джонсън и Уилсън уверяват Бон в безусловна подкрепа?

Пасажите от обръщението, които западните агенции цитират, имат първостепенна важност. Но на мене ми се иска да отбележа онова, което много вестници премълчават и което представлява същността на обръщението.

Съветският съюз се обърна към народите от всички страни „с призив активно да действуват за защита на мира, да сплотяват своите редици, да въвличат в борбата всички, които още не са осъзнали опасността от термоядрена война... Призовават всички правителства, парламенти и народи към активни действия в защита на мира“.

Най-важният урок на историята от подготовката и разпалването на Втората световна война е, че когато се надига заплаха от война, най-малкото забавяне на активни действия против нея означава поощряване на агресорите. Ако навремето си миролюбивите сили бяха сплотени, ако действуваха активно, то определени среди не биха се поддали на пропагандата на фалшивите миротворци, своевременно би била създадена система за колективна безопасност, престъпната авантюра на хитлеровия фашизъм би била предотвратена, 50 милиона човешки живота биха били спасени, светът не би преживял ужасите и страданията, които никога човечеството няма да забрави.

Сегашният момент изисква да се обединят всички сили и да се предприемат активни действия, за да не се допусне трета световна война, която заплашва с неизмеримо по-чудовищни последствия. Разширяването на виетнамската война, военните действия против неизбежните и непреодолимите национално освободителни процеси в Азия, Африка и Латинска Америка, възраждането на германския милитаризъм в центъра на Европа, всичко това изисква да се издигне преграда на третата световна войне.Докато не е късно!

От сегашните действия на народите, на правителствата, на организациите и на всеки един от нас без разлика на разбиранията, на политическите и религиозните убеждения—зависи какъв ще бъде утрешният ден на човечеството. Силите на мира имат възможност да победят силите на войната. Нима няма да използуваме тази възможност и няма да я превърнем в действителност?

Николай ДЯКОНОВ
Агенция „Новости“

Окръжен съвет на БСФС — Силистра СЪОБЩАВА

че организира курсове за подготовка на кандидат-студенти, желаещи да постъпят във ВИФ „Георги Димитров“ и техникума в Пловдив. Курсовете ще траят от 1 до 10 юни. Справки: Окръжен съвет на БСФС.